

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

e

M

an

HEY GENÇ!
ISSIZ ARDAYA
DÜŞERSEN YANINA
ALACAGIN ÜÇ ŞEY
BİR LEMAN CİLDİ
İKİ L-MANYAK CİLDİ
ÜÇ ATOM'DUR NASIL
REKLAM AMA!?
BEN YAZDIM!

ZEKİ
İNSAN
NASILDA ANINDA
UYDURDU... TANRIM
NEDEN BEN
TUTUK BİR
İNSANIM?!

L-Manyak

SAYI: 405-417

14 Ağustos 1999 Cumartesi • Sayı:405 • 275.000.TL (KDV Dahil)

9 770130 048678

KRONİK HASTALIĞINIZ

LeMan

11002 11002/47125

star

**HOOP HOOP! ABİ BE
ON DAKKA MÜSADE EDİN
MAÇ BİTİYÖ, KALE
YAPTIYDIK
ONU!**

Şile'de sahile vurmuş bir insan cesedi... Az ilerisinde denizin sefasını süren insanlar; ölüme böylesine duysız bir yaşam, tüyler ürperten bir manzara... Söylenecek sözler böylesine çok ve bir o kadar da az ki... Ey yurdum insanının vicdanı, ruhu, vefası, duygusu vesaire, bilurumun safsatası.

YAPTIYDIK ONU!

IM

BEYOĞLU
İLK YARDIM

M. ÇAKIR

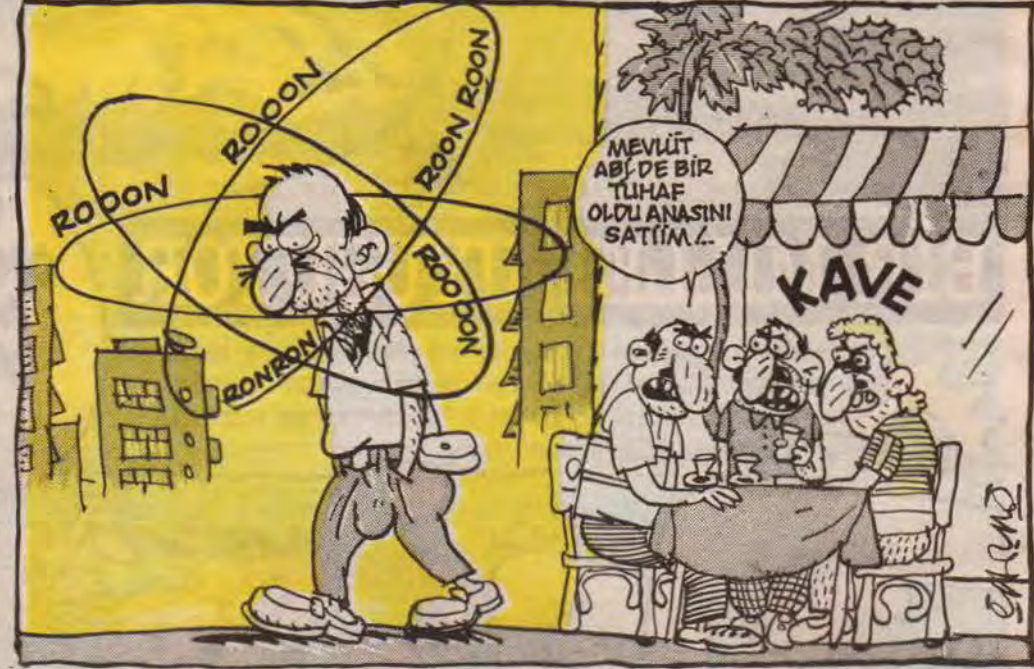
RAKSEDEN RAKKAS

Saatleri kuruyorum
düş kurarcasına
Hepsi aynı saatten çalışıyor
Bir çalıntı ki çin-çin-çin
Uyuyabilersen uyu

CAN YÜCEL
cany@leman.com.tr

MINI MINI İNCİYİZ STRESTE BİRİNCİYİZ... Amerikalıların yaptırdığı bir araştırmaya göre Türk insanı burnundan soluyor...

Mahmut Tibet

GEZ MAHMET'ÇUK

TBMM Komisyonlarında işkencecilere ceza indirimi tartışmaları, insan hakları anlayışımızı tüm çıplaklığıyla bir kez daha gözler önüne serdi. Bazı bürokratlar, işkencecileri, "ekmekleriyle oynamayın" diyerek savundu.

Almanya, Fransa, İtalya, Hollanda, Yunanistan, Belçika ve İngiltere'den 5 bin öğrencinin katılımıyla Oren'de yapılacak buluşmaya güvenlik gerekçesiyle izin verilmedi. Gençliğe ne kadar güvendiğimiz ne kadar açık... Veriyeşeydi şaşardık..

İŞKENCE
Dikimizde tüy
bitti işkence
brüme
MİM şanme
hahne geldi
YURDUM
MEDYASI
Kulaklardan
Pazalardan
yavaşlık
pompa.
Pasha - Gala -
Şamdan vs. ile
yurt sarmada
nışsal tecavüz
paçavralar.
CEP
MAZOLARI
Dijital zontalar
ban kapak
yela de
kapasalar.
CEP
TELEFONU
Dünyada
enteladerin
benim
sarınkından
daha küçük
diye övündüğü
tek şey.
SES KIRILGILI
Çödrten
cürçuna...
Desibelmania
TOP YEKÜN
YURDUM
SMASETİ
Vasat alb.

56 çeşit mafyanın faaliyet gösterdiği ülkemizde, 25 bin kişi mafya teknesinden ekmek yiyiyor!

Demirel, 7 HADEP'li belediye başkanını kabul etti.

Dişsatımda vergi iadesi vurgunu... 100 vergi iadesi işleminin 32'si sahte..

TİMSAH MESLEKLER SERİSİ:1

daral@leman.com.tr

LİZMAN PSİKIATRİS
TİMSAH VE HASTASI
HİLMİ.

DOKTOR BEY ANİDEN BİR
SİNİR BASTIYO ZANGIR
ZANGIR TITRIYORUM /ELİM
AVUCUM TERLİYOR.
ÇARPINTI BAŞLIYOR...

DİJİTAL KÜLTÜRE ANI YAKALANAN YURDUM İNSANI CEP TELEFONLARIYLA SİTRESİNE SİTRES KATTI... ARAŞ

LeMan 4

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://ranteey.org

açık büfe

met üst

dünya

"can baba'ya"

büzüldüğü köşesinden
çıkıyor esas hayat

herkes her şey
olması gerekeni
oluyor telaşla

biraz öncesi hayatın
biraz sonrası olurken
biraz sonrası hayatın
biraz öncesi oluyorken

rüzgar değdiklerine
şimdişini yorumlatıyor

herkes her şey
yarısındaymış gibi
bir şeylerin duruyor

bizim görüntülerimizi de
ekleyerek baktıklarına
suda sektiriliyormuş gibi
dönüyor boncuk dünya

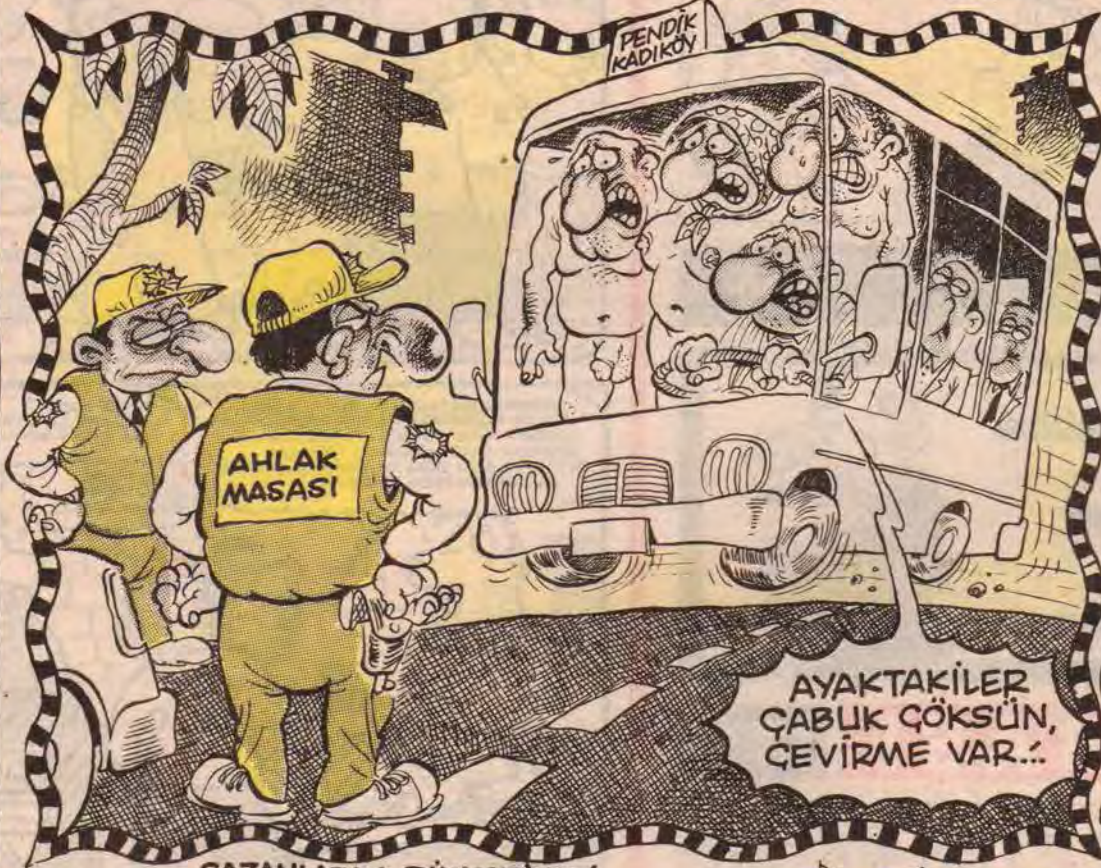
Öküz Ağustos sayısı bayiiilerde!

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

SAZANLARIN DİKKATİNE!

İnternet ortamlarında gezinen hiçbir BAHADIR BARUTER ben değilim... BAHADIR BARUTER...

HAIN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

NİNE CİNAYETİ...
70 yaşındaki Sakine Nine yıllardan beri kavgalı olduğu ve geçinemediği 77 yaşındaki Kezban Nineyi baltayla doğrayarak öldürdü...
(8 Ağustos - SABAH.)

NİNE CİNAYETİ...
70 yaşındaki Sakine Nine yıllardan beri kavgalı olduğu ve geçinemediği 77 yaşındaki Kezban Nineyi baltayla doğrayarak öldürdü...
(8 Ağustos - SABAH.)

ABİ, KORKUYORUM... BİZİM MÖRÜKLER SAATLERDİR Bİ GAZETE HABERİNE BAKIYOLAR... Bİ NİNE BAŞKA Bİ NİNEYİ ÖLDÜRÜMÜŞ, O HABER KONSANTRE OLUYOLAR ABİ ANİSANA O KOCAKARI ÖLDÜRÜMÜŞ... BİZ NEDEN ÖLDÜRMEYELİM DİYOLAR KESİN... BENİ ABİ... KORKTUM VALLA...

GRETEN ADAM VE GÜLU

K. Ertem

Can Arkadaşımız Kaan Ertem'in babası Orhan Ertem vefat etmiştir. Kaan'a ve ailesine başsağlığı diler, acılarını paylaşıyoruz.

LeMan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KAÇ HAFTADIR PARA ALAMIYORUZ, NE BU YA? SALON TIKLIAM TIKLIAM DOLUYOR... NEREYE GİDİYOR BU PARALAR...

VALLA BENİM BİR SUÇLUM YOK TERTİP? PARA BİZİM YÜZBAŞIDA ELİ BU ARALAR SIKIŞIKMIŞ, HAFTAYA HEPSİNİ VERECEKMIŞ...

KÜLTÜR BAKANI SALİM

(Ben sanatçının kendi yağında kavrulmasını severim.)

Kadir Yılmaz

EFEYİM, HİNDİSTAN KONULU BİR BELGESEL HAZIRLAMA GAYRETİ İÇERİSİNDEYİM 'BOYLE KOBRALAR, HİNT FAKİRLERİ FALAN ENTERESAN OLABİLİR DİYE DÜŞÜNDÜM... TABİ Kİ SİZİN ENGİN DESTEKLERİNİZLE...

ALOO, ÖMER 'BİR ARKADAŞ YOLLUYORUM BİZİM DEPOJAN, KIRK TANE ONLUK ÇİVİ Bİ TANE DE LİZUN SUNTA VER ARKADAŞA...

AL ŞU BEZİ DE DÖTÜNE GEÇİR, HİNT FAKİRİ SEYSİNİ Bİ GÜZEL TANIT EMIN-ÖNÜNDE... YALNİZ ZABITA GÖRÜRSEN TOPUKLA BİZİM DE YETKİMİZ Bİ YERE KADAR...

PANTOLON

m · e · t · i · n · f · i · d · a · n

OH... DÖK, DÖK! NEFFET EDİYOM ŞU TERDEN... DÖK, İSLAT KAFAMA KAFAMA... UHH, NEFİS...

NASI?

ELBİSELERİ AYNI ANCE BRAVO AABİ, KAMYON GİBİ ADAMSIN...

GÜZEL SERİNLE - DİN DİYOM, FERİHA - DİN!

KORSAN KİTAP... KORSAN SİDİ... BAKIN, BEN DE BUNNARDAN BİRİNİ YAPABİLİRİM... KORSAN İŞİNE GİRMEK İSTİYOM... BİRAZ YASADİSİ DAVRANMAK VE HEYECAN İSTİYOM... ALIN BENİ DE YANINIZA... KORSAN - LİN GİZEMLERİNİ ÖĞRETİN...

TANER AABİYLE KONUŞMAN LAZIM... MALİ OYUNDAN ALIYOR...

BU TANER BEYİ, NERDE BULABİLİRİM?

SENOL ABİ, SELAM, SİGA - RAYI BIRAKTIM SONUNDA... SANA UYRAYIP BİR SÖYLİYİM DEDİM...

EVET, HAARİKA... SEY, O ELİNDEKİ BALTA NEDİR, SORABI - LİR MİYİM?

ÖNEMLİ DİİL... BİRİYLE TARTI - TIM YOLDA GELİRCEN...

BEN KALKIYIM SENOL BEY, MİSAFİRİNİZ VAR...

OTUR ORDA...

BİRAZ KORKUTU - YIM MI AABİ? HIRLAVIP FELAN?

BIRAK, GEÇSİNLER! YABANCI DİİL... MAALLENİN ÇOCU... YANINDA MANİTA DA VAR... AYIP OLUR...

AYNE ÇOK KÖPEK VAR, SİZİN BURDA? AYI KADAR HEPSİ DE...

BİŞİ YAPMAZ - LAR, ONNARA GÜÇLÜ OLDUĞUNU KORKMADINI BELİ EDEN...

TEREFLİ

PICTURES

ÇAN BARSAN-

ULU
BİLGE
DANDOL
DENYUS
İLE
KAFASI
KARIŞIK
GENÇ
BİLGE

OFF...NEDİR BU HAVA BE...
KARPUZ OSURTAN SICAKLARI
ANANIS KIİM...BİZİM
OFİSBOYA ÜFLETİYİM
KENDİMİ...

HAA'GEL LA
İBİŞ GEL...ÜFLE
BAKIYIM
TAKIMLARA
BİRAZ...

EE...FAKAT, ULU
BİLGE...BİRİ SİZE
BİŞEY DANIŞMAYA
GELDİ...O DA
BİLGEYİMİŞ...

O DA MI BİLGEY-
MİŞ?...NERDEN
ÇIKTI DALLAMA?...
BİLGE MİLGE
ÇEKECEK HALİM
YOK AMA AL
BAKALIM İÇERİ,
BEN DE BİLGE
POZİSYONLU
ALAYIM...

EFENDİM, SİZİN
GİBİ ULU MERTEBESİNE
ULASAMADISAM DA
KENDİ ORTAMIMDA BİR
BİLGE OLARAK TANINI-
RIM...VE BAZEN BİR
BİLGENİN BİLE LİSTALAR
DAN AKIL DANIŞMASI
GEREKEBİLİYOR...

SERT RÜZGAR
YALNIZ BUĞDAY
BAŞAGINI ALIR
YIKAR...ONA
GEREKEN İKİNCİ
BAŞAKTIR
YASLANACAK...

EE, ULU BİLGE, BUNU SÖYLEMEKTEN
UTANİYORUM AMA BÜYÜK BİR AJANSTAN
REKLAM TEKLİFİ ALDIM...SAC DİPLERİNİ
GÜÇLENDİREN BİR ŞAMPUAN REKLAMI
BU...BİLİYORSUNUZ, BİR BAŞKA BİLGE DE
YOĞURT REKLAMINA ÇIKTI...BU KONUDA
NE YAPMAM GEREKTİĞİNİ BİLİYORUM...
ÇOK BÜYÜK PARA
TEKLİF ETTİLER...KAFAM
GERÇEKTEN ÇOK
KARIŞIK...

HMM...ANLIYORUM GENÇ BİLGE DOSTUM...
YAŞAM, Kafa KARIŞTIRAN TERS AKINTILARLA DOLU
BİR DENİZDİR...SABIR VE OLGUNLUKSA AKIL...ÇELİN
ARSIZ KÖPÜKLERİ GÖĞÜSLEYEN BİRER KAYA...
ŞİMDİ SENDEN BİR YOLCULUK YAPMANI İSTİYORUM
GİT, BARUL ÜLKESİNİN SÖYLEYECEĞİM YERLERİNDE
GEZ DOLAS...KENDİ KARARINI KENDİN VER...
AŞIKAR BİR ZİHİN
GEREK SANA...

YÜRÜLÜ ESSOĞLU BEŞ KULAK...
BİLGEYİMİŞ DE, REKLAM TEKLİFİ
ALMIŞIM DA, KİMİNLE DANSET-
TİĞİNİ ÖĞRENİCEK AYI...

Genç bilge, Dandoldenyusun
söylediği topraklara
doğru yola çıktı. Önce
9 metre 15 santim vadi-
sinden geçti...

ABİ, 9 METRE
15 SANTİM MESAFİYİ
BOZMA...

KORU...

HOP
8 METRE
15 SAN-
TİM...

OHOO, GERİ
YE GERİYE...

AMA...AMA NASIL OLUR
BU...HERKESE GÖRE 9
METRE 15 SANTİM AÇI-
LAMAM KI...NEYE GÖRE
KİME GÖRE, BİR NOKTA
BİR ÇİZGİ GÖRECELE-
GİNDE...BU...BU
KABÜS...YOOO...

Ve yaşadıkları her günün
telefon parası son ödeme
günü olan insanların bölge-
sinden geçti...

DÜN DE SON ÖDEME
GÜNÜYDÜ, YARIN DA ÖYLE
OLACAK...ALLAHIM
HIÇ BİTMEYECEK
BU İŞKENCE...

EWAH!
BUGÜN SON
ÖDEME GÜNÜ
HEMEN
ÖDEYİYİM...

Sırtı kaşınan ama sırtı
olmayan bir halkı tanıdı...

SIRTIMI
KAŞII...

AMA!
AMA
SIRTIN
NERDE?...

SIRTIMIZ
KAŞINIYOOO...

KAŞINIYOO,
YOK MU
KAŞIYAAN...

Adamin biri yolda gidiyor-
muş, eyaletinde tanık
olduğu acılar gözyaşları-
na boğdu onu...

ADAMIN BİRİYİM VE
YOLDA GIDIYORUM...

EE?

EE'Sİ
O KADAR!

Hiçbir macera yaşamadan
ve ne olacağını bilemeden
ve sonuçsuzca sadece yolda
giden insanların çaresizliğini
hissetti ta yüreğinde...

HEP Mİ
GİDİCEZ...

BEN
ADAMIN
BİRİYİM VE
YOLDA GIDIYO-
RUM...HEP
GIDIYORUM...
HEP, HEP...

Devamı 8. sayfada. LeMan

- İçimde bir şeyler ters gidecekmiş gibi
bir his var!..

★ ★ ★

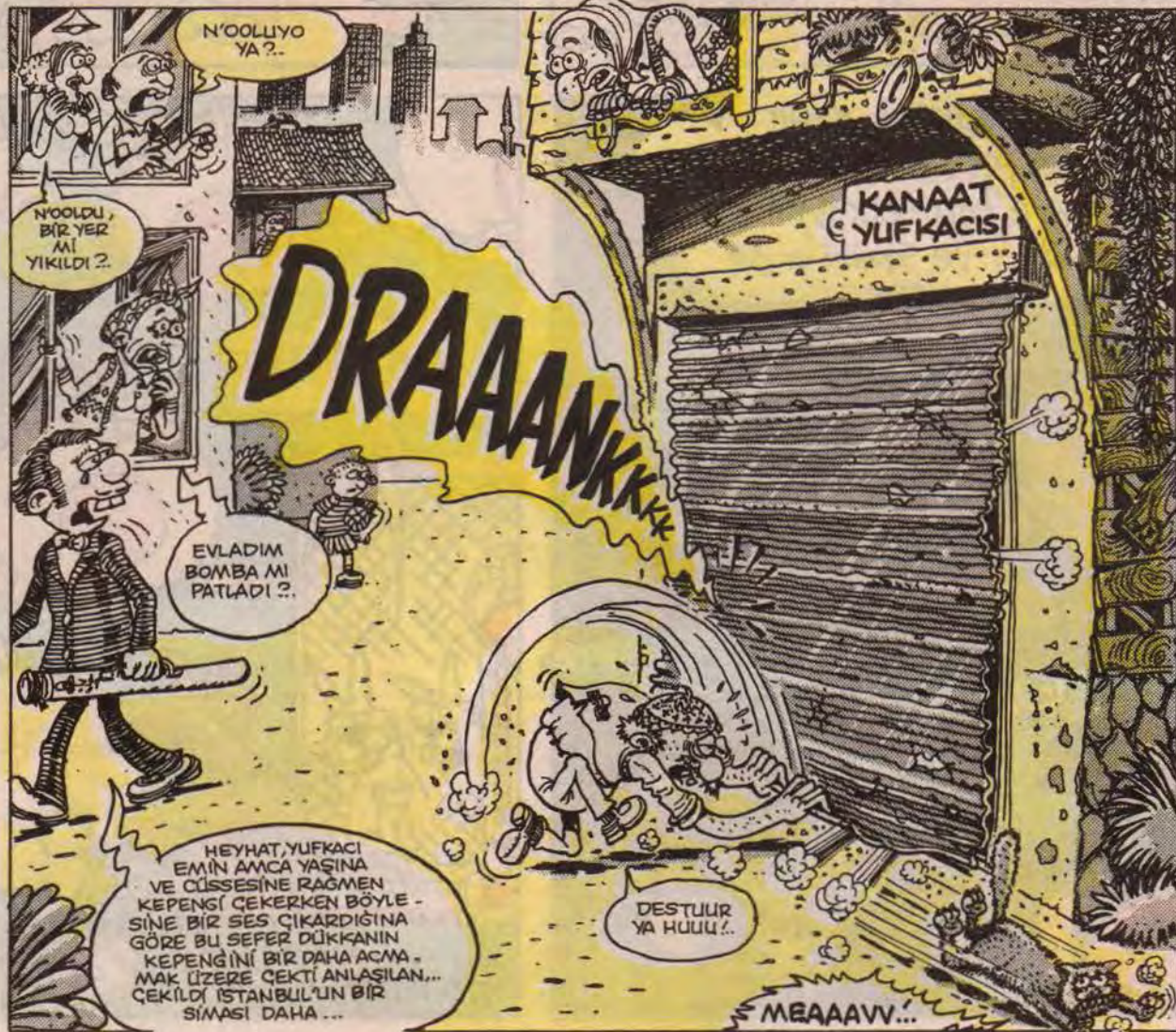

- Hayatım!.. Ben hazırım gidebiliriz.

★ ★ ★

"Sevgilim, buluşmamız imkansız! Beni görünce
hayal kırıklığına uğramandan korkuyorum!"

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

LEMAN ÜRÜNLERİ SATIŞ NOKTALARI

Leman Kitapçısı, İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu-İST. • Parantez, İstiklal Cad. Aznavur Pasajı Alt Kat Komikçi Dükkanı Galatasaray/İST. • Rock'n Roll, İnönü Cad. 73-K İZMİT. • Sinan Paşa Pasajı Has Fırın Cad. 67/273 Beşiktaş-İST. • T.İ. Kitabevi, 1374 Sok. 18/B (Hilton Otelin Arkası) Alsancak-İZMİR. • Arkadaş Kitabevi, Hatboyu Cad. Hüseyin'e Sok. Bakırköy-İST. • Sarıtaşı, Bahariye Cad. Opera Onur Çarşısı No:4-5 Kadıköy-İST. • Didyma Tic. Mrk., C-35 Didim-AYDIN. • Atalar Cad. Aytaçlar Pasajı No: 23 BALIKESİR. • Gıma Mağazası • Erenköy Dr.-İST. • Etiler Dr.-İST. • Nişantaşı Dr.-İST. • Ankara Konur Sok. DR. • İzmir Bornova egs park içi Dr. • Mersin Dr. • İzmir Karşıyaka Dr. • Sunflowers T Shirt, Fuzulu Cad. Galleria Zemin Kat No:549 Adana • İhtiyaroglu Pasajı Serpa Spor Giyim • Keşan Ekin El Sanatları Gazi Paşa Bulvarı Çamurdanoğlu Apt. Abi Adana ZEY-TİNO Altparmak Cad. Burç Sineması Pasajı No:218 Bursa İZMİR ALCHEMY SHOP KEMERALTI Kemer Plaza karşı 852 Sok. No:2 1-F • ODE Yalı Mah. Hamam Sok. No:1 Erdek/Bandırma • AVŞA BELEDİYE KİTAPevi Satış Standı. AVŞA

İnternet Adresleri

SÜLEYMAN DEMİREL

www.ihtras.com.tr

BÜLENT ECEVİT

www.tekyoltahkim.com.tr

MESUT YILMAZ

www.turkbank.com.tr

DEVLET BAHÇELİ

www.turkeslight.com.tr

MEHMET AĞAR

www.susuriuk.com.tr

TANSU ÇİLLER

[usa\\$.com.tr](http://usa$.com.tr)

HÜSAMETTİN ÖZKAN

www.danshanioguzeldans.com.tr

SEDAT BUCAK

www.derindevteliksarhoslugu.com.tr

KENAN EVREN

www.naturmort.com

MERAL AKŞENER

www.burutus.com.tr

MELİH GÖKÇEK

www.yalarim.yutarim.com.tr

SAKİP SABANCI

www.rantiyesefi.com.tr

RAHİM KOÇ

www.fidanlikyaskenkesilir.com.tr

CAVİT ÇAĞLAR

www.haciyatmaz.com.tr

YILDIRIM AKBULUT

www.yyy.ii.ll.ddd.ii.rrr.iii.mmm.com.tr

ERTUĞRUL ÖZKÖK

www.biyiksizlikozlemi.com.tr

FETHULLAH GÜLEN

www.seyhulislamremix.com.tr

ÖZER ÇİLLER

www.gizliozne.com.tr

HİNCAL ULUÇ

www.pasha.com.tr

TARKAN

www.yaylalaryaylalar.com.tr

SÜHA ÖZGERMİ

www.viagra.com.tr

BANU ALKAN

www.tayvanmaliafrodit.com.tr

HAKAN URAL

www.istikbalimicinkurtadamolurum.com.tr

SİBEL CAN

www.etsanatkurumu.com.tr

CİGULU

www.hackerkizibinnaz.com.tr

DEMET ŞENER

www.paraytagidiklayarakuldurenerkeklerden-hoslanirim.com.tr

MÜSLÜM GÜRSER

eveet.www.simdikardesimnedirki?saygilar.com.tr

KENAN ERÇETİNGÖZ

www.organ-uzuvolaylari.com.tr

REHA MUHTAR

www.acivarsatiklatin.com.tr

SEVDA DEMİREL

www.silikongrafik.com.tr

NECMETTİN ERBAKAN

rt.moc.eyikat.www

Düzeltilme: Son yazımda, ilkokul beşte olduğum yıl dizgici arkadaş tarafından 1970 olarak yazılmış. Doğrusu 1979 olacaktı, iki yaşındayken nasıl ilkokul beşe gidebilirim?

kilservis@leman.com.tr

ayrılmak
istiyordum..
bu ilişki bana
hiçbir şey
vermiyor

asıl sen hiçbir
şey vermiyorsun..
söyle bir dübürden
versen, ilişkimiz
çiçek gibi olur
çiçek gibi

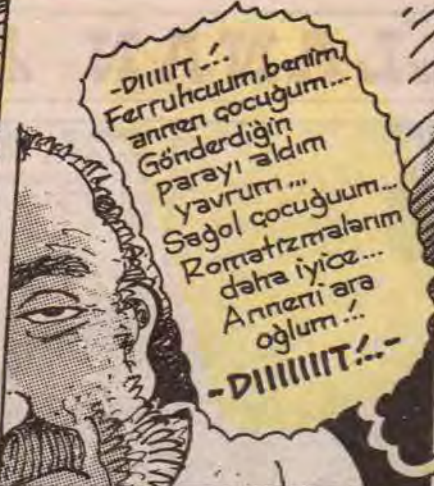
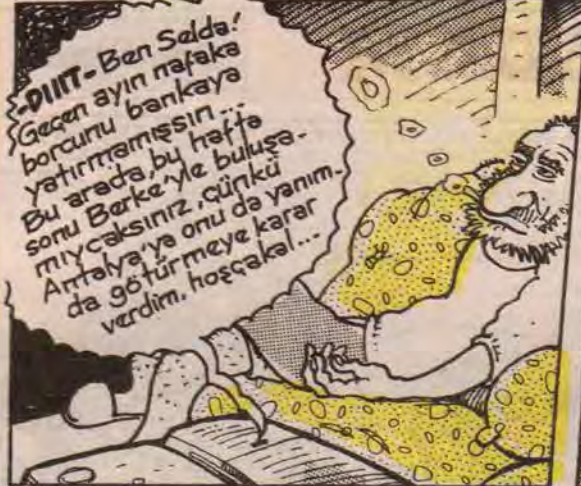
sevgilim istos

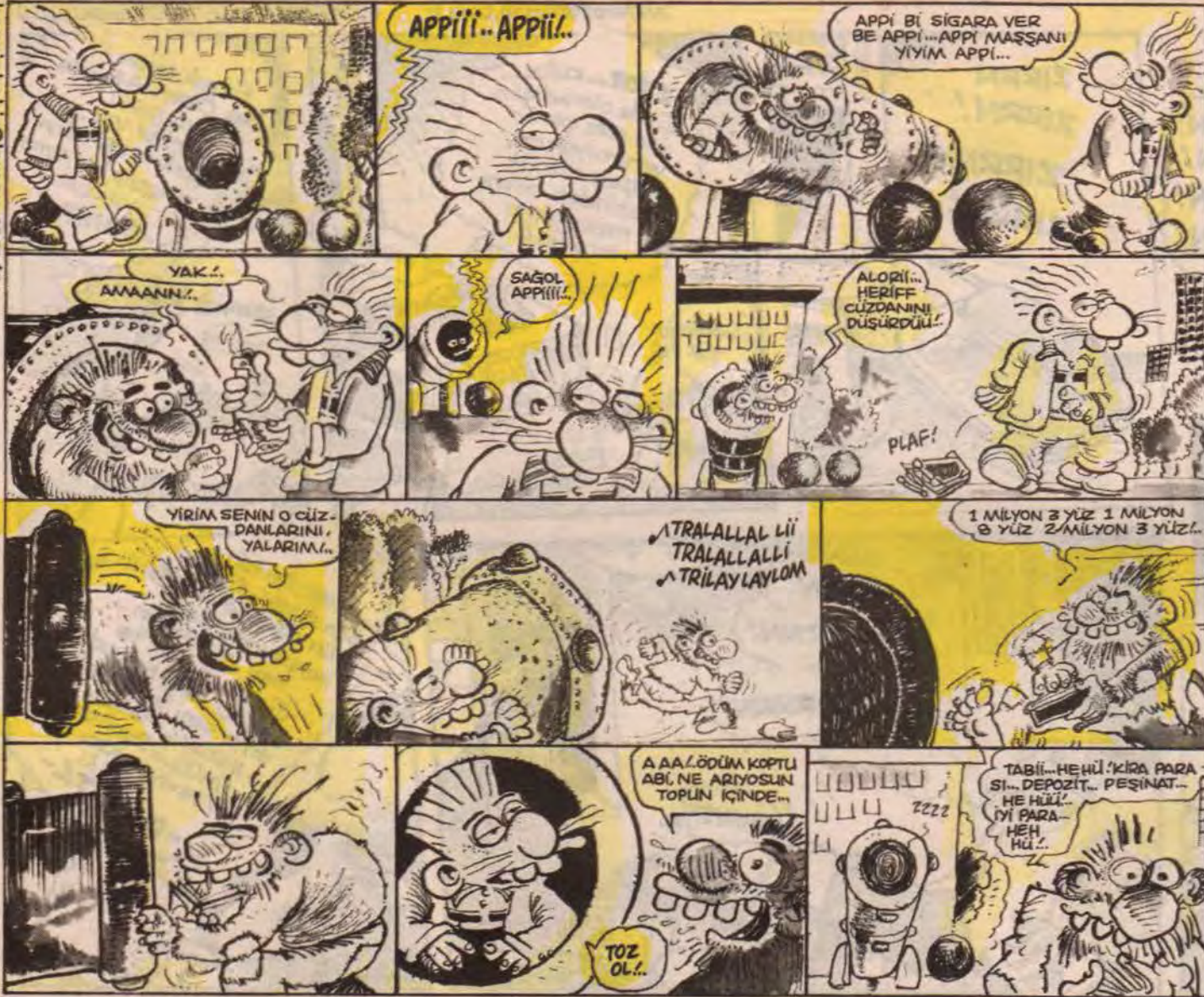
dur artık, büyüme
kal öyle, dinlen
mendebur ol biraz
hayır demesini öğren

askta kutat tanımam..
utanmam, tiskinmem, kusmam..
kıllı kılsız her yanını yalattım
terine ossuruğuna bayılırdım..
regl kanını pipetle içerdim..

cinsel yönden anlaşıyoruz
hâkim bey.. ben daha uzununu
daha kalınını ister oldum

ben de mümkünse
daha tüysüzünü
daha darracığını

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

Vicdan tutulması!

Güneş tutulması, ay tutulması bir yana, bu ülkede asıl gözlenen vcdan tutulması!

Güneş tutulmasını çıplak gözle izleyenlerin körleşmesi gibi, bu ülkenin vicdanı körleşmiş.

Öyle olmasa, pankart açtıkları için gençlerin onlarca yıl hapse mahkum edilmelerine vicdanlar isyan etmez mi?

**Vicdanlar isyan etmez mi, düşün-
celerini yazıp söylemekten başka
suçları olmayan aydınlann hapse-
dilmelerine?**

Ekmek, baklava çaldıkları için çocukların onlarca yıl hapse mahkum edilmelerine vicdanlar isyan etmez mi?

**Vicdanlar isyan etmez mi gençle-
re, çocuklara işkence yapanların
Meclis'te savunulmasına?**

Vicdanlar isyan etse tüm bunlar olur mu hiç?

Vicdan tutulmasının yanında bu ülkede en iyi gözlenen bir başka şey de akıl tutulması!

Siyasi cinayetten yargılanmış kişilerin milletvekili yapılması tam bir akıl tutulması...

Vicdan tutulmasının, akıl tutulmasının örnekleri o kadar çok ki.

Öyleyse bunları yaratarıp, sönmüş balona dönen turizmciyi canlandırmak için daha ne bekliyoruz ki?

Güneş tutulmasının en iyi gözle-
diği yerlere turist akını olur da, vic-
dan tutulmasının, akıl tutulmasının
en iyi gözleendiği ülkeye turist akını
olmaz mı?

Bugünden tezi yok "vicdan tutulmasının, akıl tutulmasının gözlenebildiği tek ülke Türkiye; haydi Türkiye'ye" şeklinde afişler bastım dünyaya dağıtım.

Sönmüş balona dönen turizm nasıl şişip patlıyor o zaman görün!

Sıkıntıdan patlayan turizmcilerimizin yüzü nasıl gülüyor o zaman görün.

**Gel dünyalı gel, seçmece bunlar!
Akıllara durgunluk veren akıl tutulması, vicdanlara durgunluk veren vicdan tutulması gözlemezsen para yok!**

Al bu saati. Sabah 7'ye kurduk.
Gölince kaldır beni.

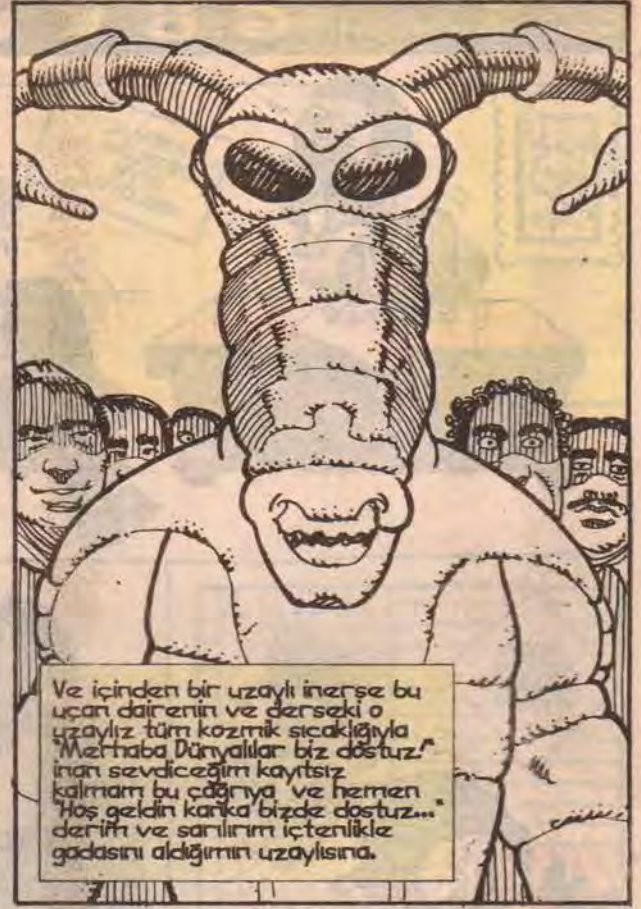
Sen kendi odana
alsan da kendin
kalksan olmaz

Olmaz. Ö zaman
yeterince kötü
olamam.

Klip

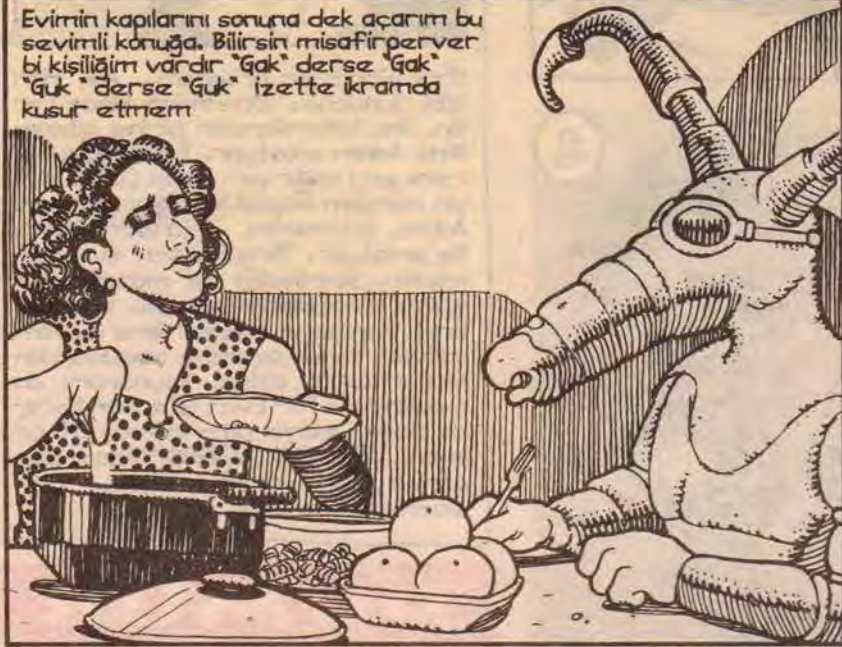

Gerçi uzay defterini
çaktan kapattım artık
galaksiler malaksiler
umrumda değil ama
sevdiceğim olur a bir
gün yurdumuza bir
uçarı daire gelirse,
TİVEYNNN! diye konarsa
bir köşeye sessizce
kimsesizce.

Ve içinden bir uzaylı inerse bu
uçarı dairenin ve dersesi o
uzaylız tüm kozmik sıcaklığıyla
"Merhaba Dünyalılar biz dostuz"
inan sevdiceğim kayıtsız
kalmam bu çağrıya ve hemen
"Hoş geldin kardeş bizde dostuz..."
derim ve sarılırım içtenlikle
göğsünü aldığımın uzaylısına.

Evimin kapılarını sonuna dek açarım bu
sevimli konuğa. Bilirsin misafirperver
bi kişiliğim vardır "Gök" derse "Gök"
"Gök" derse "Gök" izette ikramda
kusur etmem

Aile ortamlarında sokarım
bu konduğumuzu söz gelimi
teyzemin oğlu Harun'un nişanı
var onbeş gün sonra oraya
götürürüm sanki bizim aileden
biriymiş gibi...

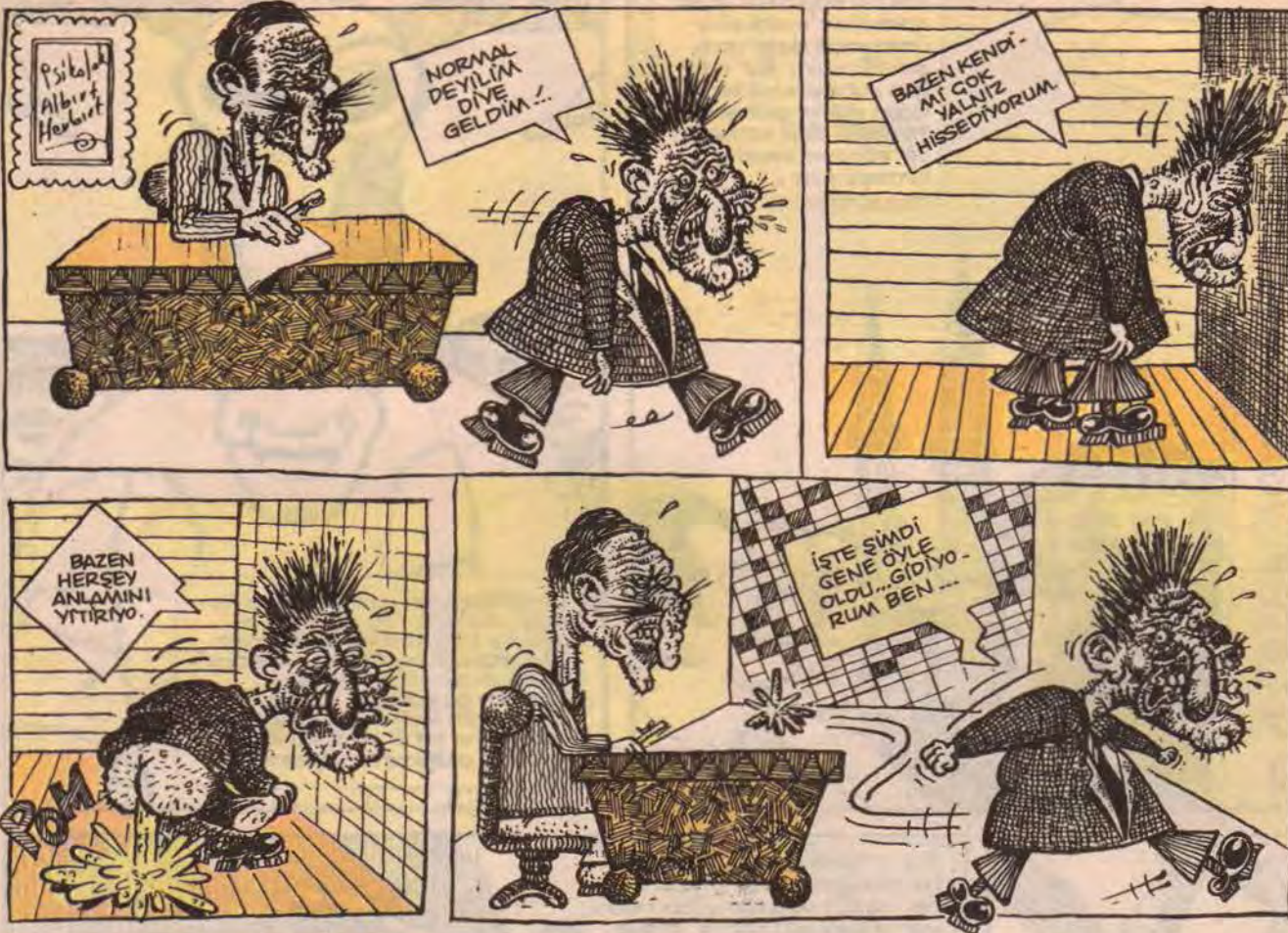
Fakat bütün bunların yanında söyle birşeyde varki
sevdiceğim benim bütün bu iyi niyetim karşında bu sevimli
konduğumuz içip içip kafası güzel olup terbiye sınırlarını aşar
ileri geri konuşur ve daha fenası teyzemin kızı Füsün'a
asılırsa o coşku kervanındaki karmbolü fırsat bilip. Mesela
şarkıya eşlik kisfesi altında elini tutarsa
Faları...

Aman uzaylıdır tek örnektir numunedir inceleyelim
ilimsel irfansal falan dinlemem direkt yumruk
darbelerime maruz kalır.

Hangi galaksiden hangi gezegenden
olursa olsun hiç tınmam bu tavrı
koyarım inan bunu yaparım
sevdiceğim isterse Terminator'un
akrabası olsun..Oh bebek yaparım.

DİVOR Kİ 1

Portakallı maymun marmelatı. Zilli Kapı. Davullu pencere. Rendelenmiş gergadan ötü. Tarçınla tatlandırılmış prenses baldırı. Soğukkanlılıkla yalanmış sevgili göbeği. Bütün bunlar az ateşte tartılırlar. Üzerine limon sıkılıp bir sonuca varılır. Varılan sonuç yağda kızartılmış noterlere onaylatılır. (Daha da olmazsa serin yerde teblebi yeriz) Diye üsteleli inatçı. Tavuk gibi bişey. EE ne de olsa tırbişon. Fifti fifti. Fikti fikti. Fakat kesinlikle kırmızı biberli. Dii mi Cevat ağbi. (evet)

DİVOR Kİ 2

(Sterilize odun) Ey ruhumun yangın yerine iseyen minzır cücelerin parazitli kahkahaları, duyun ve bilin ki, rüzgar her estiğinde kaosun keskin tırnakları varlığınıza zigzag çizgiler açacaktır. (sterilize odun!) Ah su kurumus kan kokan terk edilmiş apartman boşlukları. Ah şu kenarından kediyi ziplayan şişko çocuk mezarlığı ve çürümüş cesetleri mavimsi boyamakta pek ısrarlı hamarat sırca kuyruk civeirlik uçar gayrı. Gidin. Gidin mağraları yaldızlı dağlara. O dağlardaki üstünde kartallar hoplar. O dağlardaki kafanın düşse kafan patlar di-mim Cevat Abi (evet). Hatta "sterilize odun" Dii mi Cevat Abi (evet)

ÇOCUK SENİN
DİİL Mİ,
KIRARSIN DA,
BURARSIN DA...

Show TV'de bir program... Adı, Film Gibi. Sunucusu yönetmen Sinan Çetin. Son bölümlerden birine gözüm ilişti. Adam anlatıyor. Terkedilen karısını geri çağırıyor. Sinan Çetin, olayın nereden kaynaklandığını soruyor. Adam, kaynanam yüzünden diyor. Ve anlatıyor. "Birgün işten eve gelmişim. Sinirliydim ve moralim bozuktu. Çocuklarım gürültü yaıyorlardı. Yapmayın dedim. Ama devam ettiler. Bunun üzerine çocuklardan birine tokat attım. Kaynanam da müdahale etti." Evet işte tam burada Sinan Çetin'in ağzından şu laf çıkıyor... "E, SENİN ÇOCUĞUN!" Adam cesaret alıp devam ediyor... Ben edemiyorum. Zop'..

DUMUR

Günümüzde artık yeni moda, eski modayı tekrar ederek oluşuyor. Herşeyde bir geriye dönüş var. Kuyafelerde, ev dekorasyonlarında falan.

Son zamanlarda bayağı moda olan şey de köye dönüş, işte saz kafeler...

Çömelerek birşeyler yenilen ufak köy evi benzeri mekanlar gibi...

Neyse sadede gelelim... Geçenlerde otobüste gidiyordum ki, kırmızı ışıkta, etrafa bakarken bir dükkanın afişleri dikkatimi çekti. Kırsal dumur yaşatan afişler swasıyla şöyleydi:

- Artık peynir süt için köye gilmemiz gerek yok, taze köy ürünleri Köylüm'de.

- Yumurta, un, baktıyal hepsi saf olarak Köylüm'de.

- KÖYLÜM'DE NAKİT SIKINTISI YOK. ARTIK KÖYLÜM'DE VİSA KART GEÇERLİDİR.

Mehmet Özmenoğlu - Adana

Geçen hafta Maltepe pazarna (Ankara) bally denen yapıstıncıyı almaya gitmiştim. Sorduğum ilk yerde buldum. Genç birisi vardı. "Bally var mı" dedün, "Var" deyip getirdi. Tam parayı verip alacaktım ki adamın bir sözyle dumur uğradım. "Abi çekeceksen derby veriyim, o daha iyi" dedi ve höylelikle ben de hayatımda ilk defa dumurla tanışmış oldum...

Engin Guze / Ankara

PSİKOAYRINTI:... "Bu nasıl? diye sordu Dr. Semih'e. Başparmağı, çenesinin altına dayalıydı ve, kıvrılan işaret parmağı da, alt dudağına dokunuyordu o pozisyonda. "İyi di! dedi, doktor. "Peki bu?" diyip, aynı parmaklarıyla, bumunu sıkıp tuttu hafifçe. "Elim kokuyo" dedi sonra, "Az önce patates yemiştik ya, orıdan." Dr. Semih güldü. "Başka ne var?" dedi. O neşelendi bu soru üzerine ve, yumruğunu sıkıp, aazının ortasına dayadı. İşaret parmağının, başlangıç bükümündeki kemik, dudaklarının arasındaydı ve biraz ittirince dişlerini hissediyordu. "Aslında bu iyi biraz" dedi Dr. Semih, "ama, niye doğal olmuyosunuz? Düşünürken, nasıl bi hareket yapmak geliyosa içinizden, öyle tutun elinizi, kolunuzu felan." Bakı Dr. Semih'e ve "Gerçekten mi?" diye sordu. "Tabii!.. Akışına bırakan bazı şeyleri".. Odanın şöşesine gitti, bütün vücudunu, kaslarını falan boşaltıp, raat bırakarak, sıçar gibi çöktü, bi elini kafasına koydu maymun gibi, öbür eliyle de yerdeki marşeyin üstündeki tozları ovalayıp bişiyler çizdi, ucunu ıslattı parmağıyla. Arasına da havaya balop, raat bırakarak ağız bölgesi kasları yüzünden yamulup büzülen tuhaf surat ifadesiyle, bi yerde bişiy gönmüş gibi davranıyordu... "Lütfen gelip oturun" diye rica etti Dr. Semih "anıyorum, en doğal bu belki sizce ama, biz, insan uygarlığının içindeki ilişkili yaşantılardan bahsediyoruz öyle diil mi? Gelin oturun koltuğunuza şimdi, konuşalım bunu." Bakı doktora ve "Bişiy düşünüyom" dedi... Düşündü, sonra kalktı, gidip uzandı rahatlatma koltuğuna... "Bi köşeye sinip çökmeyiz, kendini koruma isteğini, bişiylerden çekinip korktuğunu falan belli ediyor. Yukarıya bakmanız da, boşlukta, size uzak gelen bi yerde bişiy aradığını gösteriyo diyelim. Peki, niye yerdeki tozlara sürdünüz elinizi?.." Çalsıyordum! dedi. Hastayken, hasta gibi davranırken, hiçbişiy yapmıyoken, utanıyom taazen. Salak salak şeyler yapıp, aslında çalışıyomuş gibi, bi işe yarıyomuş gibi hissetmek istiyorum... "Peki bu nasıl?" dedi hemen ve serçe parmağıyla alınına leşdi. "Kaşma hareketi bu" dedi. Dr. Semih gülümseyip. "Düşünürken, böyle bi pozisyon yaratılması çok zordur. Belki bazen olur, ne biliyim! Bakın, ne diyem. Şimdi ben size bi soru soruyum. Siz bi düşünün önce ve, düşünürken, ilk aklınıza gelen hareketi yapın?" "Tamam" dedi sevinçle. Dr. Semih sordu: "Niye bu kadar sorun yaratıp; insanın aklı işklerini gerginleştiriyorsunuz?.. Düşünmeye başladı o! Hiçbi hareket yapmıyordu. Put gibi duruyodu! Dr. Semih'e dik dik bakıp, biraz tırsıtı onu. Hala susuyodu. Her an bişiy söylecekmiş gibiydi. Dr. Semih raat davranmaya çalsıyo, cevabı beklerken, bilimsel olarak bişiyler düşünüyomuş gibi yapıyodu. Çenesine dayadı parmakları, bi ara kaydı, dudağına çarpı! Bozuntuya vermedi, orda, öyle tuttu parmaklarını. Çok saçma bi düşünme pozisyonuydu. Dudaktan büzülmüş, bumu yamulmuştu. Ezik seftali gibiydi yüzü o an. İnati etti, öyle kaldı... Öbürü ise, "Cevap veriyorum!" dedi ve kafasını eğip, avuç içini, sol göz çukurundaki kemiğe yasladı... "Soru bu değil ki!" dedi Dr. Semih... Bi süre anlaşılmadı. Sonra mutfağa gittiler. Dolapta dondurma vardı. Vanilyalıyı Dr. Semih, limonlu buz'u o aldı. Ters taraftan açmıştı. Soğuk buzun ucundan tutup dişleriyle çekti, tahta sapı açığa çıkardı. Elinde oynadı ambalaj, bi türlü, yuvarlak bir net çöp hainini almıyordu...

POTBURI:... Kolonya şişesinin kapağını, artistik çeviriyim dedim yine. Elimin kenarıyla, hızla! Trrrr! Yedi sekiz tur attı, uçtu gitti masanın altına. Hadi, eğil al. Bırakmam orda, alırım. Hasigir! Yine aynı şey. Tam ortada! Hangi taraftan eğilsem acaba? Bu taraftan ayaamla vurdum, ters oldu. Ama karşıdan nasıl vunyım ki ayaamla... Bi adam vardı vapurda. Sigara uzattı. Tekel ikibin. Aldım. Ben ateşe davrandım hemen ama, o yakmıştı kendisinininkini. Bi yerde güvenlik görevlisiymiş. Dügünü vanniş bi kaç hafta sonra. Vestel müzik seti almış bi tane. Hayattan, işlerden, polislerden, taksicilerden, ev kiraalarından felan bahsettik. İzmariyi atım bi ara denize ve, ordaki zincirleri gösterdim. "Şu en alttaki zincir, onu yerine takmaz hiç görevli. Üsttekirin kenanna tutuşturur sadece. "Aslında o en alttaki önemli, dedi. "Belki üşeniyodur" dedim, her seferinde üçünü de yerine takmak. "Evet üşeniyodur" dedi: "Bi çocuk, ordan düşebilir aslında. Altaki zincir daa önemli diyip devam etti ve; Haydarpaşa'ya gelmiştik. İndi, trene gitti. Ben de kalktım, vapurun içinde yürüdüm biraz, Kadıköy'e kadar. Kenara gittim, iskeleye doğru bakıma kafamı çevirip. Bi de şu tarafa bakıma: Deniz feneri var. Komik yapıyodu. Bi an öyle geldi: Sönükken, aaziden yandı, yanamıyacakmış gibi azıcık tütyü, sonra hemen topatlandı, yapıyodu. Eskiöden üçüncü zincirleri, takırdım yerine iş olsun diye, artık umurumda diil. Çaloşa ilerledim, kalabalığa karıştım. Bi çocuk oyuncak ördek satıyo. Ördek heralde, ya da tavuk, belli kuş işte, ne biliyim. Elime takmış; açıp kapayınca elini, Ceydi Beeydi diye ötüyo!.. Şuradan mı dönüym?.. Evet. Bu taraf kestirme. Meydandan geçtim, otobüs garajına girdim. pek fazla otobüs yok, peronlar saakin. Raat raat geçtim koca yoldan, bayırı dönemece girdim. İlerde birisi yürüyo. Burası, çok ıssız ve, gölgeli, loş bi yer gibi. Tek tük insan yürür. Şimdi kesin tırsıcak yanımdan geçerken. Mutlaka kafasını çevirip bakacak. Daa bakmadı. Hızlandım ben. Vallaşım yanına. Bi adım kala, aazı bi hareketle kafasını çevirip, geriye baktı. Ben ensesindeyken yanı. Soluğumu hissettii anda. Daha öncesi abartılıdır, daha sonrası da, iş işten geçer taazen...

Bişii:... Mahir; dinnedim. Hemen iyi günner diliyorum...

İçin önce sınava gir
memiz gerekiyor
Geleceğimizi gö
önünde bulundu
arak daha duyarlı
kararlar almanız
bekliyoruz.

Eşit ağırlıklı puan türünü
şart koşarak eleliğini;
yüzlerce mağdur gen

AFRİKA'NIN HAŞTASI SAFARİCİ ERDOĞAN...

• TÜRKİYE STRESTE DÜNYA ŞAMPİYONU-!

Eğitim Hakkımızı Arıyoruz.

Mimar Sinan Üniversitesi
Güzel Sanatlar Fakültesi sınav
larına girişte 1999 Öğrenci
Seğme Sınavı için ÖSS sınav so-
nuçlarına göre adaylarına 120
eşit ağırlıklı puan taban barajı
karan almış bulunmaktadır.

Araştırmalara göre eşit ağırlık puan türüyle 120 baraj puanı şart koyulduğu takdirde şu an ülkemizde bu üniversitenin Güzel Sanatlar Fakültesi bölümlerine girebilmek için hazırlanan bu alana gönülünü vermiş gençlerin ancak % 20'si sınavlarına katılabilecekleri, % 80'inin umutları yani umutlarımız suya düşmüştür.

Önceki uygulamalarda eşit ağırlıklı puan koşulu kullanılmamıştı. Hepimiz bu doğrultuda çalıştık. Yetenek sınavlarını esas olarak hazırlanmaya karar verdik.

Böyle bir karar genel ÖSS sınavlarından önce alınmış olsaydı durum göz önüne alınarak hazırlanılabilirdi. Fakat böyle olmadı. ÖSS sonuçlarından sonra maalesef bu durum karşımıza çıktı.

Bizler yüzlerce genç bir kısmımız bir yıldan beri çoğumuz da iki üç yıldan beri ailelerimizin bütçelerini sekteye uğratacak kadar sıkıntı ve masraflar-

la Güzel Sanatlar Fakülteleri-
nin bölümlerine hazırlandı.
En iyi eğitim alabileceğimiz
yerleri hedef aldık. Başka da
hiçbir seçeneği düşünmeden
yönümüz ve yerimiz burası de-

yip amacımızı belirledik. Faka
iyi bir eğitim alabileceğimize
inandığımız Mimar Sinan Üni
versitesi bize daha baştan ka
pılarını kapadı.

Şimdi bizler yüzlerce genç
şaşkınlık, hayal kırıklığı içinde
yiz. Düşünüyoruz. Fakülte

böyle bir baraj kararıyla sınavlarında kaç yetenekli genci bulmaya getirebilecek. Bu sınavlarında kendinde bul alanı bulmuş gerçekten yetenekli gençleri sınavı yerine diğer fakültelerde yerleştirmede pek şansları görülmeyen gençlerin "belki tutar" kabilinden şanslarını da neyecekleri bir sınav olacak.

Ve şaşkınlığımız şudur ki herkesce malum tartışmalar yapılan orta öğretim sıralarında düşünüyorduk, içimizde büyüttüğümüz Mimar Sinan Üniversitesi gerçekte sanat insanı yetiştiren bir kurum, bu camia o bilinen ve

Bizler yeteneklerimizi harcanmasını değil, ayıklanmasını istiyoruz. Bunu

"Uluslararası Tahkim"de Ulusal Manzarâ-i Umumiye

Güncel, kısa ve çarpıcı an-
lamlar taşıdığı için aşağıda
"TÜRKİYE GENE KAZIKLANI-
YOR" başlıklı ve Sayın Halef
şan SUMEN'e ait olan "örnek"
yazıtı aynen aktarıyorum.

"Çogunluğun gözünde
kaçırmayı becerdiler ama ilgili
azınlık farkında ve üzüyü-
Önümüzdeki günlerde nükle-
er santral yapımı için sözleşme
imzalanacak. İhalede ön ele-
meyi geçmiş olan Fransız Fra-
matom konsorsiyumu, Kana-
da'lı Nuclear Power Industries
ve A.B.D.'li Westinghouse fır-
malarından biri işi kapacak ve
ilk nükleer santralin yapımını
başlamak üzere Mersin'e gi-
decek. Tahmini bedel 3,5 mil-
yar dolar, süre 5 yıl.

Haberin kamuoyunda ye
almamasını sağlayarak millete
kolay gol atmayı amaçlıyorlar

Bugün 40'ı aşkın ülkede nükleer fisyonu dayalı elektrik üretim teknolojisi kullanılıyor. Fransa üretiminin % 70'ini, Belçika % 60'ını, İsveç % 50'sini, A.B.D. % 23'ünü bu yöntemle sağlıyor.

Ama daha önemli bir gerçeğe var: Bu ülkelerin hiçbiri atomik fisyon teknolojisiyle çalışmaya santrallere yatırım yapmıyor.

Nükleer enerjiye hakim hiç
bir ülke enerji açığını kapat-
mak için bu yola sarmıyor.
Korktuklarından mı? Bu tü-
santrallerin güvenilir olmadı-
ğından mı? HAYIR. Ya?

Dünya renkli televizyon teknolojisini yaygın biçimde kullanırken Türkiye'ye siyah beyaz televizyonu soktular. Elleri kalmış demode teknolojiyi bize kazıkladılar. Daha başka bir sürü örnek verebilirim. Verebiliriz.

İnsanlığın enerji sorununu nihai çözümü Güneş ve yıldızlardaki enerji üretim süreci olan termonükleer füzyon'dur. Füzyon suni yöntemle füzyon ise doğadaki yöntemdir. İnsanoglu bütün başarılarını doğaya karşı inceleyip örnek alarak sağlamıştır. Bu elbette başka bir yazı konusu olacağı kadar geniş.

Ama bu gerçeğin farkında olan kişiler dünyanın nükleer füzyon reaktörleri ITER'i (International Thermonuclear Experiment Reactor) 2004 yılında çalışmaya başlayacaklar.

Onlar fisyon santrallerinde korkmuyorlar, güvenilir de biliyorlar. Çünkü fisyon santrallerinin maliyetinin % 40' ı zaten güvenilir önlemlerine gidiyor. Ama fisyon santralleri

● BU KÖŞEYİ ÇOK KIYMETLİ ORHAN ERTEN'E İTHAF EDİYORUM... RAHAT UYU ORHAN AMCA...

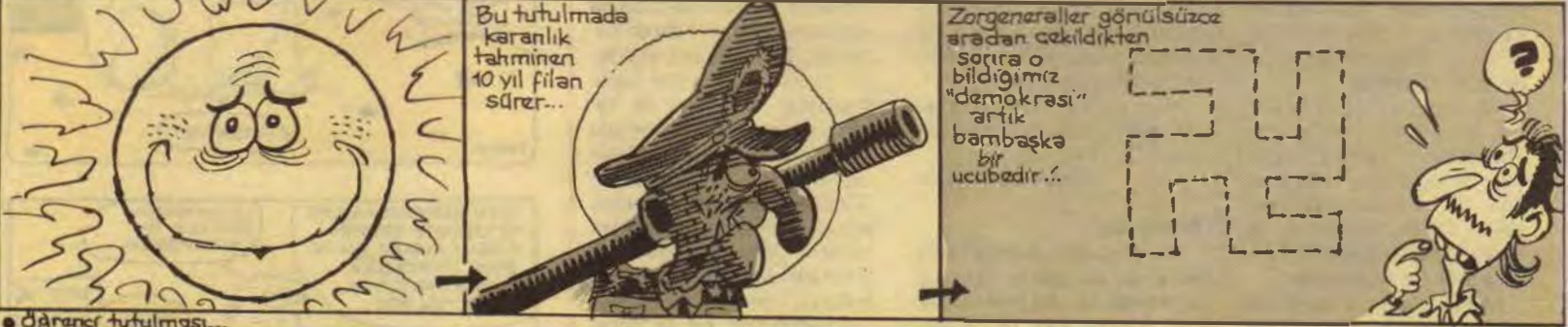
● Güneş tutulmasını en iyi devlet tv'sinin naklen yayınında izledik... Tutulma aynen şöyle oldu...

● Kırallık katil tutulması...

● Demokrasi tutulması...

● Öğrenci tutulması...

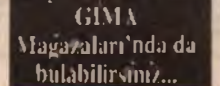
● Hükümet tutulması...

● Medya tutulması...

● GÜNEŞ TUTULMASI NASIL İZLENİR?..

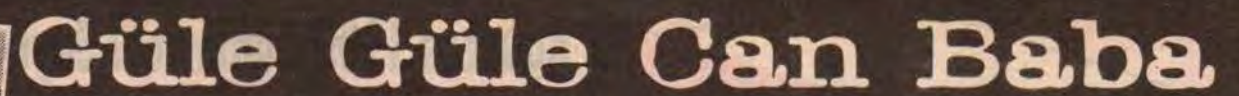
DEPREM

Doğanın afeti karşısında söyleyecek sözümüz yok, başımız sağolsun. Yüzbinlerce insanın fare sürüleri gibi enkaz yığınları altında inleyerek ve hiçbir yardım almadan ölmeleri, sağcı devletimizin, holdingci medyamızın ülkemizi nasıl kalkındırdığını hepimize gösterdi. Depremi ilk iki günü, şehrin göbeğindeki enkaz yığınlarına, Rusya'dan, İsviçre'den, hatta dünyanın en yoksul ülkesi Mısır'dan dahi kurtarma ekipleri geldi. İstanbul ve Ankara'nın tam ortasında bu şehre devletin tek bir doze, sivil savunmacısı gelemedi. Herbir siyasetçinin arkasında otuz tane koruma polisi bulunurken, koca şehirde yüzbinlerce insanı kurtaracak üç tane kurtarıcı bulunmadı. Depremi ilk iki günü insanlar fare sürüleri gibi çaresizlik içinde ölüyor, medyada hergün görünen Sabancılar, Rahmi Koçlar o gün görmedik, ellerindeki büyük makine parklarını, devasa araçlarını bir saatlik o yola göndermekte tereddüt ettiler! Enkaz yığınının başında üç tane canlı yayın makinesi beş tane kameraman bulunurken yf-

ne bir tek uzmanı kurtarıcı yoktu! Yıllardır holdinglere peşkeş çekildikleri ülkenin kalkınmasına gaz verirken sağcıdan "Avrupa Avrupa duy sesimizi" diye bağırtanlar, Avrupa gerçekten duydu ve maalesef meclisten, karayollarından, şehrin büyük işadamlarından, otobüs firmalarından, büyük mutfaklara, lokantalara sahip işadamlarından önce, Avrupalılar geldiler. Dağa, taşla, bayıra, mafyacı, hayalci müteahhit ve belediye başkanlarının üçkağıt, dalevarayla kurdulduktan otellen, siteleri, kooperatifleri gösterip, şişinerek "kalkınıyoruz", "insan hakları", "sosyal devlet" ne demekmiş diye böbülenenlerin yüzyıllık kalkınmasının kırk saniyelik depremle yerle bir olduğunu gördük! İnsana, sokağa mimara, mimarlar odasına, aydınlara, sosyal haklara, birgün olsun bakmayarak, birgün olsun düşünmeyen holdinglerin, sağcı devletin "kalkınması" işte bu! Necip Türk irimiz, fare sürüleri gibi göçük altında kaldı. Fare olsaydılar bir delik bulurdular. "insandılar", koca beton blokları üstlerinden kaldırarak güçleri yoktu, partileri yoktu, sosyal kurumları yoktu, devletleri yoktu. Bu sağcı mafyacı, çeteci, üçkağıtçı siyasilerin partileri, holdingleri, medyası yıkılmadan, bu ülkenin dağı, taşı, beton blokları çok daha başımıza yıkılacak! Bir de utanmadan ölen insanları sayıyorlar, sizin için üç kişi, yüz kişi, onbin kişi faik ediyor mu? Ülkeyi Bangladeş'e döndürdünüz, bir dalga geliyor, yüzbin insan ölüyor, diyorlar depremin beşinci günündeyiz, kaç kişinin öldüğünü dahi bilemiyoruz! Hiç kuşkunuz olmasın, iki hafta sonra açılacak yardım kampanyalarına yine hergün medyada görünen holdingler, sanatçılar, reklam sponsorlarının eşliğinde büyük bağışlar yaparak, bu halka ne kadar "merhametli" ne kadar şefkatli, "onlar olmasa bu ülke ne yapar" düşüncesini. işte bu medyanın ve çürümüş ahlakın eşliğinde yine inandırılıyor!.. Doğanın bu büyük faciasına bile aklımızı başımıza getirmeyiz. Yine medya, holdinglerin, sağcı partilerin liderlerini kaldırdığımız yerden götüremiz yıta yıta alkışlamaya devam ederiz.

Modern toplumlar, bilimle, düşünceyle, tartışarak, romanla, şiirle, yüzlerce tiyatro oyunuyla, insanoğlunun başına doğanın ve tanrının ve insanlığın facialarını eserlerle tartışır. Facialar olmadan, toplumsal ve insani duyarlılıklar geliştirilip, önlem alırlar. İlkel toplumlar ise düpedüz vahşi ve ilkel hayvanlar gibi, insanlığın ve tabiatın facialarına bodoslama ve savunmasız maruz kalırlar. Nihayetinde "facialar" ders çıkarılmak için binlerce roman, yüzlerce üniversite eğitiminden daha öğreticidir. Onbinlerce insanın ölümüne rağmen yine de toplumsal hayatımıza ve insanlığa dair ders çıkarılmıyorsa, bu topraklarda yaşayan toplulukların insan olup-olmama gibi evrensel bir sorunu var demektir. İnsan mıyız, yoksa, öleceğini bile bile tabiatındaki zifir ağulu zehre gömülen sinek sürüleri mi? Sinekdeşliğimizi en iyi bilen, Kızılay'dı. Bu halin paralarıyla doldurduğu depolarındaki milyonlarca dolalık malzemeyi neden kaçırdı, kimden kaçırdı? Tarihimizin en büyük facialarından birinde Kızılay neden yoktu? Bu soru, bu topraklardaki insanların siyasi bir sorusu değil, insan olup, olmadıklarını görmeleri için bu facianın önümüze koyduğu en öğretici derstir.

LeMan

MUCİZELER MUCİZESİ SÜLEYMAN MUCİZESİ

GEZ MAHMET ÇUK

Aksamsefası

insan ve inşaat

nicedir iki alan, malzemesinden çalına çırpıla, çarpık çurpuk kentleşiyor.. bu iki alanın biri insan, diğeri de inşaat.. üretmiyor, çoğalıyoruz.. üretmiyor, boğazlıyoruz.. her insa yeni bir ev demek, her ev bir parsel orman yangını

onlara seçmen, müşteri, vasıfsız işçi, mürit, ucuz iş emeği, tetikçi, figüran lazım.. niye o cılız, o gürbüz spermelerini onların emrine amade ediyorsunuz ki ey insanlar.. siz insan sipermini, canını yolda mı buluyorsunuz

farzedin sizi hiç kimse sevmiyor.. farzedin değil, gerçek öyle.. evet, acı ama gerçek, sizi hiç kimse sevmiyor; yani, devlet olarak.. vatan uğruna ancak ve sadece ölebilirsiniz.. başka da bişey yapamazsınız.. o kadar.. o da adam gibi ölmek değil ha, sürüne sürüne, inleye inleye, pisi pisine ölmek.. siz mazohist misiniz, ey insanlar.. emekli kuyruklarında, sigorta hastane önlerinde sapır sapır, döküle döküle ölürken, onca çocuğu niye, neye güvenerek, hangi mantıkla yapıyorsunuz.. **yoksul demek zikine, ancuğuna mukayyet olamayan mı demek.. niye spermelerinizle rezil rüsva oluyorsunuz şu devlete.. niye fakir ama gururlu bir halk olamıyorsunuz artık, ha, niye**

görmüyor musunuz insan eflasyonu var.. ölümün haber değeri bile yok artık, görmüyor musunuz.. bunca çocuğu niye, ki-me güvenerek yapıyorsunuz

milliyetçi misiniz.. e güzel.. bunca vasıfsız, dengesiz beslenmiş, eğri büğrü, çürük çarık, bakımsız, cahil, donanımsız, çelimsiz, insana nasıl arı ırk diyeceksiniz

dindar mısınız.. e güzel.. tann size üreyin dediyse eşşeğin kıcına da su kaçın demedi ya.. bir can almak nasıl çok günahsa; plansız-programsız, şartlarını hazırlamadan bir canı dünyaya getirmeye sebep olmak da onca günah değil midir a muhteremler

cumhurbaşkanı çocuksuz, başbakanı çocuksuz, ne anlar avrupanın en genç nüfuslu milletinden.. (herkes celladına aşık!)

ne olur on yıl filan üremeyin.. ya da sevişin ama az üreyin evlat diye, onlara seçmen büyütme.. evlat diye, onlara kurşun asker yetiştirmeyin.. evlat diye, onlara müşteri sağlamayın.. evlat diye, onlara mürit, vasıfsız işçi, ucuz iş emeği.. evlat diye canınızı, canlanınızı bozuk para gibi harcamayın.. evlat diye onlara sermaye doğurmayın.. biraz da az ve öz ama kendinize, kendilerinize yaşayın

bakın işte, deprem haberlerinde sadece ve yalnızca bir sayıdan ibaretsiniz.. sadece ve yalnızca bir rakam.. gerekirse toplanır, gerekirse çıkarılır, gerekirse bölünür, gerekirse çarpılırsınız.. onlar için siz ve çocuklarınız sadece bir rakamsınız işte.. veya bir araç.. ucuz emek gücü, mürit, seçmen, tetikçi, vasıfsız işçi, müşteri, seyirci, figüran, falan filan.. ama nihayetinde bir rakam, bir araç

sadece biz göç etmiyoruz farkındaysanız, değiştiğimiz, dokunduğumuz, sevdiğimiz her şey göç ediyor, bizimle beraber.. reaksiyona girdiğimiz her duyguyu, kavramı, elementi, geleneği, teoriyi, pratiği, malzemeyi, felsefeyi işe yaramaz, bir daha reaksiyona giremez hâle getiriyoruz

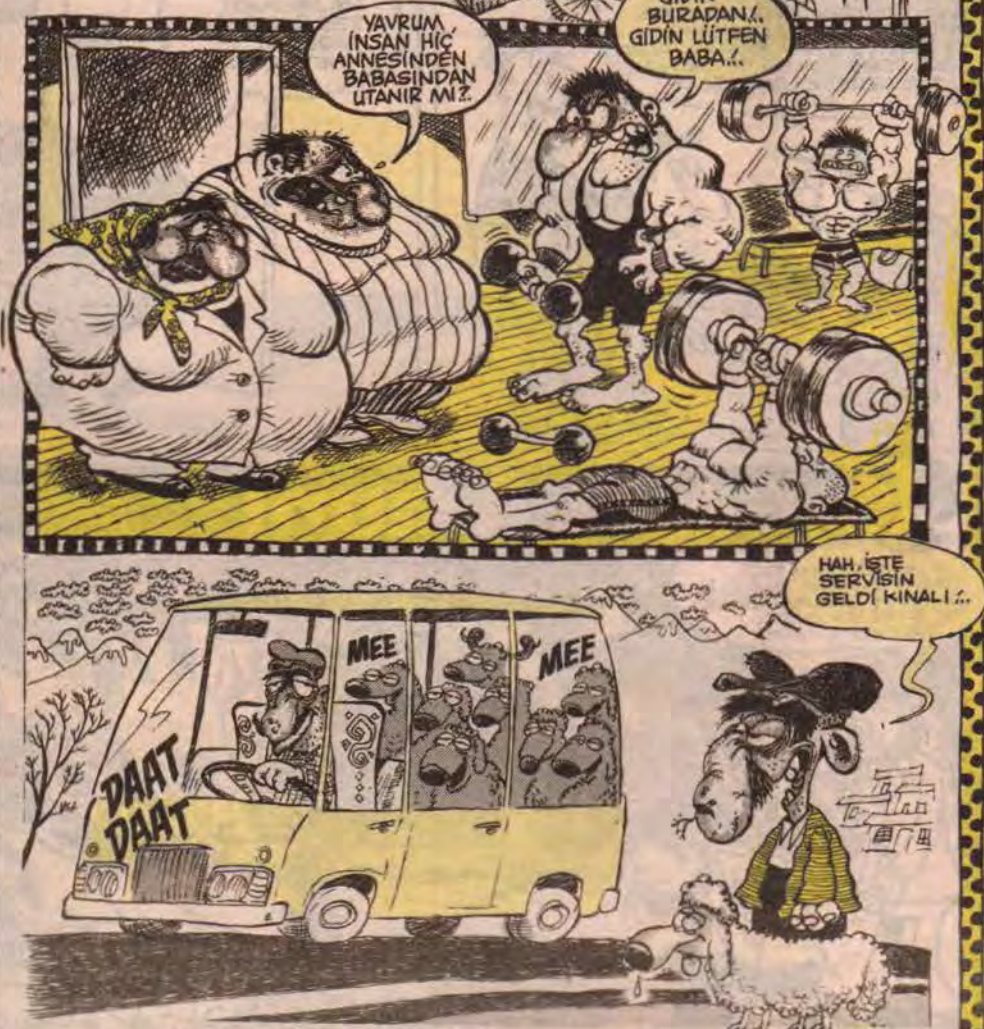
sözün kısası: az, öz ve kaliteli insanlar üretmedikçe bu hayat bizi yaşatmaz.. ve bu topraklar sanki bir toprak değil de bir rodeo atı, bir rodeo boğası gibi ölümüne sallayıp durur bizi geberene dek

oysa hayat dövüşecek, savaşacak, yenilecek, cebelleşecek ve bir sürü secek, şacak bir şey değil, sadece keyifle yaşanacak kısa birşey.. ah bir bunu bir anlasak ve hayatın tüm araç-gereçlerini buna göre bir ayarlasak! başımız sağolsun

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

GRETEN ADAM VE GÜLU

K. Ertem

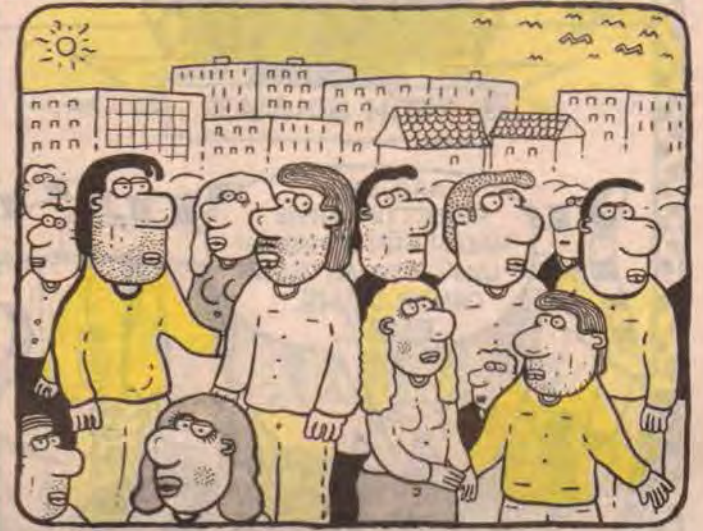
HAMDİ YÜZBASİ

MAHMUT TİBET

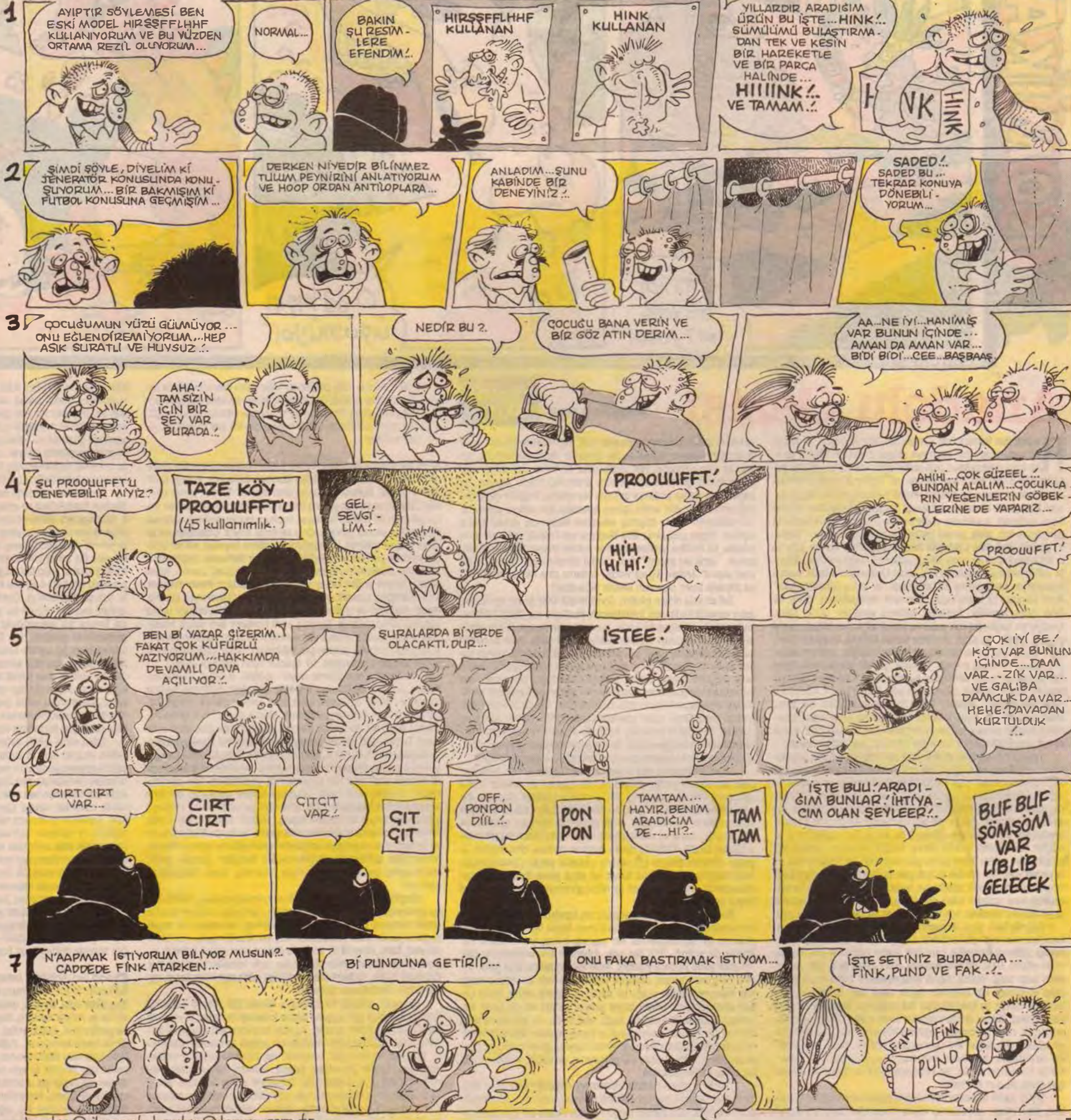
Gönül Adanı

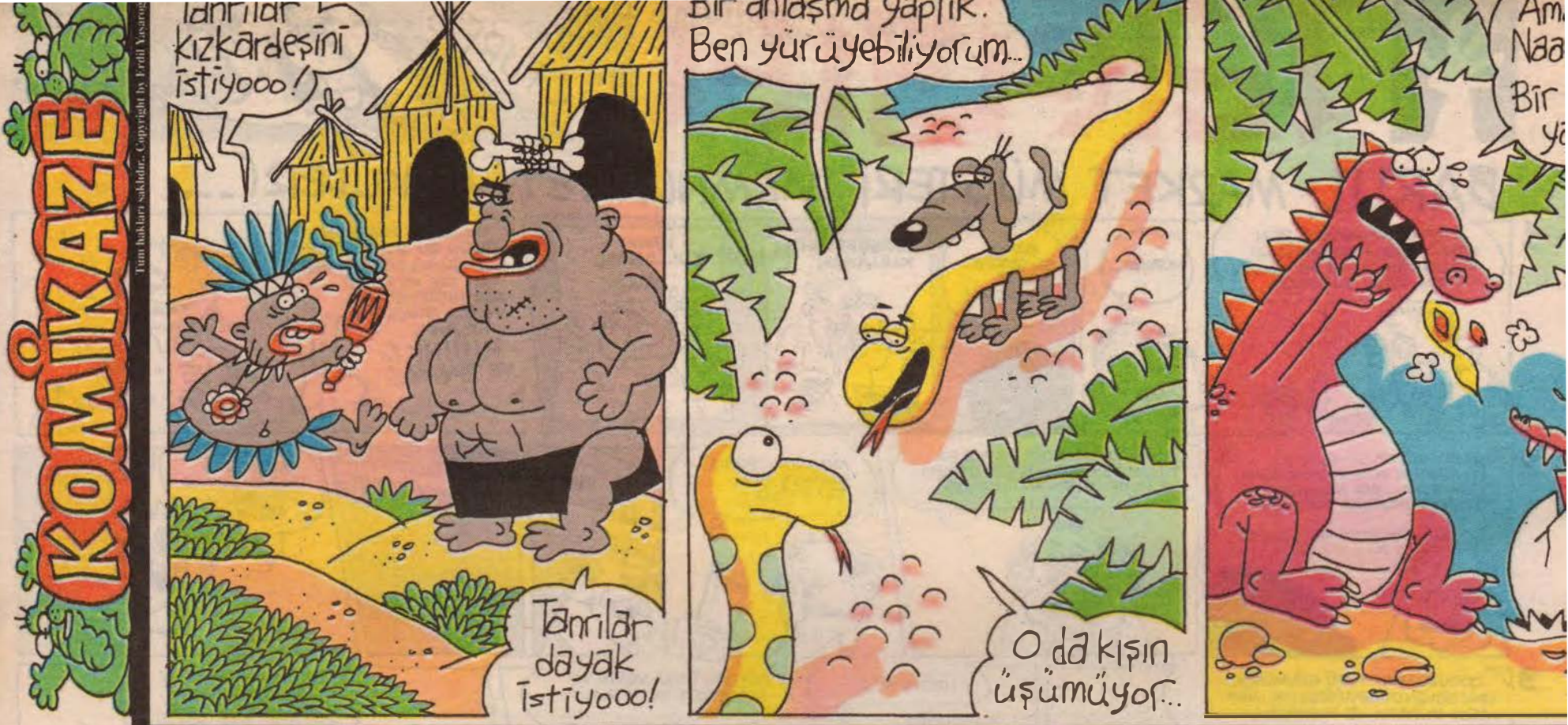
Güneri İçoğlu

BARUL MARKET MÜŞTERİ MEMNUNİYETİ ÖYKÜLERİ...

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

Anadolu Gezisi

nihatg@leman.com.tr

NIHAT
GENÇ

Radikal'den Ramize Erer, Leman'dan Tuncay Akgün, iki yaşında konuşmayı yeni çözmeye çalışan çocukları Memet ve tika-basa doldurulmuş pejo arabalarıyla Ankara'ya gelip bir gece kaldılar, ertesi gün, "hadi sen de gel" Eğin'e (Kemaliye) gidiyoruz. Ellerinde havuç ve ananas resimli havlular, ordövr tabağı desenli kısa şortlu adamları, deli kireçli badanalı pansiyonlar önünde kışını yağlayan, taşaklarını yığuran ihtiyarları kebab vaziyetlerde görmemek için, plajlı, denizli yerleri sevmiyorum. Ramize, "dağları" görürüz dedi, kılıç balığı gibi takıldım peşlerine. Tuncay, Eğin'de dedesinden kalma evi tamir ediyor, yolları eli kişiye sormuş, elimizde bakılmaktan parçalanmış ve sapasan karabasan haritalar, vurduk Kinkkale'ye. Radyoyu ne zaman açsak "ey yolcu gaffleten uyan" diyen sümüksü bir İslam vaazı. "Sen uyan ulan gaffleten" deyip, bir daha radyo açmadık. Kırkalle, kaldırımlı olmayan, çirkin, sıkıcı, Anadolu'ya başlangıç için paslı ve sinekli bir kasap bıçağı, moral bozucu. Uçsuz bucaksız ovalarda tuzsuz tereyağ renginde kerpiç evler, köylerin bir yanı sıra akşam bomba düşmüş, deprem olmuş gibi yıkıntı, bir köylü çocuğu yıkıntılar içindeki keçileri kışkırtıyor. Kan davası gibi sıcak tarlalar dan buğday henüz kaldırılıyor, dağların her biri cinayet işlemiş insan yüzü gibi. Yozgat'ta her tesisin adı Yımpaş'la başlıyor, Anadolu denen bu yoksul ve güzel evi, temiz ahlakın zevkli ticaretiyle, İstanbul holdinglerini karşı inatla döşemek istiyorlar, zevksiz, barbarca birşeyleri kaçırmanın çirkin, bozuk ve ruhumuza sokulan bir kazık gibi tabelalar, "kalkınma" nevesi.

Yımpaş tabelalarının altında yırtık pırtısıyla baltayla büyütilen on yaşlarında köylü çocukları sırtlarını asfalta döndür kıs kıs gü-lüp, uçuruma doğru sigara üflüyorlar. Hiç birmeyecek cerehat ve küf sahsi ovanın tam ortasından uzayan kara tren yolları, çürümüş vagonlar, terk edilmiş istasyonlar. artık asker taşıyor, çocuklar askerlere su satıyor, eski bir şiir gibi istasyonlar kangren bir hastalık. cumhuriyet ülküsüyle çok çalışmış bu inançlı kol, üçkağıtçı siyasetçiler, holdinglerin kurbanı olmuş, burada anlıyor, kafam niye kansık, dilim neden demiryolları gibi dolaşıyor! Ah Anadolu'nun en az yemek yiyip, bin şükürle en çok çalışan kara trenler! Yollanna eşlik eden upuzun kavak ağaçlarının herbirinin altına kirli kara kanıyla kesilmiş kanlı organını hatıra diye kesip, emanet bırakmış, vagonlar uzaylı farelere benziyor, son yolculuklarına bir mendil sallayan yok! Dağın kına saçlı, konuşmayı unuttuğu ihtiyar kocakarıların kurumuş memeleri gibi herkesin kaçtığı köyler, tek bir ışığın yandığı yüzlerce kilometre, çaresizlik üreten sığınaklar gibi neşesiz insan yüzleri, Özal, 80'lerin başında döviz girsin diye, tüm damızlıktan satıp dolar topladı, hayali ihracatçılarına; çılgın mezheplerin yakıp kavurduğu köy evlerinde eşşek, tavuk, keçi dudaklarını ısıltacak bir dәмla su bulunmuyor! Yolculuğumuz boyu tek bir sürü göremiyoruz. Köpek öldüren neşesiz insanı yüzden! Hittitler'den kalma küçük, zalim taş tepelere sığınmış köy evleri. Dağ, taş, toz-toprak içinde yoksulluğun kirli çamaşırlarını çitliyor. Yaban domuzlarını ayak izleriyle benzeyen imamhatip hocaları gibi taş tepeler, Kur'an kursları bu dağlar, bin yıldır aynı bıçak ve kurban kokusuyla aynı duayı okuyan kör hafız!

Sivas, sanki hepimize son sözünü söylemiş ve ölmüş! Yüzyılların yıkıcı imanı, salıyanmış köpek burnundaki tüylerin rengiyle tüm şehri yalıyor. Anadolu'nun en muhteşem iki binası şehrin göbeğinde: Çifte Minare, karşı komşusu Gök medrese. Sivaslılar çocuk-çocuk, anne, büyükanne, terliklerini sürükleyip ve hepsi son

nefesine kadar çekirdek çitileyerek Gök medresenin içindeki antik dükkanların yanına gidiyorlar. Ne zamandır alaycı bir kakhaha, telaşlı bir yürüme. Her nesne ucuz bir taklit. Çay bahçesinin parlak kırmızı plastik sandalyelerine arabeskçi Hakan Taşyan, tek başına konk şarap şişelerini avcuyla buruşturup teypten veriyorsın kusuyor! Birkaç gün sonra, güneş tutulması için gelmiş Japon turist kafilisinin ardına düşmüş skintidan kudurmuş yoksul çocuk sürüleri. Bizim güneşimiz Gök Medrese'nin önünde yedi asır önce tutuldu, bu iki bina üzerine bin yıldır mimarı yapamadık, iki simitçi çocuk, "simit alır mısın?" dedi, "sağol almayacağız" dedik, "o zaman sigara" dediler. Sigara verdik, sırtlarını çifte minarenin kapısına dayayıp beş sigaraları törenle tütürdüler!

Sabah yola dingin çıkalım, Sivas Büyük Otel'de yer ayırmıyoruz, gece yarısına kadar otel lokantasında pespaye, kış deliği bızık sesleriyle şarkılar söyleyen bir kadın, program kapanmaya doğru elinde tesbih, güya kabadayı dörtbeş delikanlı girdi otele, uzun zamandır kümes basamamış çakal gibi çelimsiz vücudları, ancak manda kafası kadar iri, damarlı geniş alınlarıyla kafa tokuşturuyorlar personele, program bitiyor, dediler, gençler "halli halli" bakınarak, hani paramız da var gibisinden, kadın kalçası gibi omuz sallayarak ve diklemiş organlarını fermuar üstünden hart hart kaşıyarak oteli terkedirken, sessizleşen otelin asansör kapısı açıldı, içinden asansörü dolduracak kadar iri temizlikçi kadın elinde kova ve süpürgeyle terliklerini sürürerek çıkıverdi! Arkı terliklerini sürürerek yürüyen birini görürsem seri cinayetlerime başlayacağım, kafayı yiyeceğim.

Sivas'a girmeden dağ başında Sorgun yakınlarında canlı alabalık lokantasına girdik, dolapta ne varsa güneş ve sinekler canını çıkartmış, mayıştırmış, şimdi kılı bir çeket ve sakatat da asılan duvara çakılıp bükülmüş iri çivinin çığıllı allak bullak etti berri, büyük salata, balık ve ayran istedik, onaltı yaşlarında utangaç, çalışan bir köy çocuğu, saygı ve mahcuplukla meşe kömürünün lezzetine bizi hayran bıraktı. Mutlakta içinde florasın lambası olan elektrik ızgarası sinekleri çekiyor çat seslerle çarparak yavaş yavaş külleşti-rek öldürüyor, hayata bir iki viz viz ebme şansını bulamadan ölen milyonlarca sinek, böyle feci bir ölüm görmedim. Madımak bin yıl geçse unutulmayacak!

Divriği yolunun uçsuz bucaksız taş tepeleri'ne bulutlar ağır demir sandalyeler gibi oturmuş, kerpiçten, kırma taştan ağılları bin yıldır tek bir taşı düşmemiş, her yaylada birkaç anı mutlak var. Ancılar da sohbette! PKK'dan çok, Amerikalı bilimadamlarına dair. "Bundan yirmi yıl önce yigitem, Amerika'dan bilimadamı geldi, yanına bir çoban verdik, dağlarda yabıyor, yanında bir ispiro ocağı hep kayıyor, hergün ocağı bir başka ot koparıyor, bizim çoban otları topluyor. Günlere böyle gidiyor, birgün ocağı bir ot atı, buldum buldum diye dağlara kaç, neyi buldu, ot, kaynayan suyu durdurmuş, (Çoban'a söylüyor) e benim hayvan oğlum, penisini buldu işte, ateşi durdurdu, e benim hayvan oğlum baksana, hangi otu atmış..." Yani çoban otu görseymiş, penisini onlardan evvel biz bulup zengin olacaktık.

Yine bir başka Amerikalı bilimadamı, dağlarda yatıp uyur, dağda nereye sıçacak, yer yok, götünü nereye silecek bez yok, koparıp bir tutam ot, sildi götünü meğer basuru varmış iyileşti, (yine çobana söylüyor) e benim hayvan oğlum baksana hangi ota siliyor götünü... Basur ilacını da bu talihsizlik yüzünden Amerikalılar'a kapıyorlar.

Ünlü palavracı Tello pehlivanın nefis yalan hikayesi geliyor aklıma, Amerikalılar Atatürk'ün beynini istemiş, ne edek demişler; onlara Atatürk'ün değil, bir kabızmal'ın beynini çıkarıp göndermiş, o gün bu gün Amerikalılar sebze-meyve işinden çok iyi anlıyorlar, diyor Tello pehlivan...

Tek-tük güçsüz insanların birkaç keçinin bokunu çiğnediği ağılların önünde çömelip günbozu donmuş bakışlarla baktığı kadını mutlak dağlar! Nüktesi ve neşesi olan insanlar burada ancak turist olur. Tabiatın en yaman şahane film yıldızı dağlar. Coşkun dereler onları görünce dili damağı tutuluyor, kupkuru kesilip, ağıltan balta sapına sanılan yılanlar gibi kucağına sarılmak istiyor. Çiçeklerini ya dikenlerin içine sokmuş, ya uçurumların dibine koymuş, tek bir çiçeğini koklatmıyor! Dünya döndükçe süren bir sarhoşluk dağlar, karşı konulmaz etkilerinde yaşayan evler, köyler, kuzular, camiler, hepsi dilenci, herkes ondan birşey istiyor, bu toprakların insanı zekasını, kahramanlığını, sanatını, onun soylu tepelerine taşıyamıyor, gururlu, efendi, emredici ve uzaktan hepimizi yönetiyor. Gökyüzünün uçsuz bucaksız sonsuzluğuyla donmuş eşek boklarını aynı yalçın tepelerinde uyutuyor, düz ovalara yüz vermiyor, sırtüstü süren derelerle dalgalını geçiriyor, tabiatın şen kakhahası, hiçbir çağlayanın sesi, soğuk gururunu yumuşatıp, bir öpücük olsun alamıyor ondan!

Ah Anadolu'nun dövme demir göğüslü insafsız şövalyeleri, burada. hayatta hiçbirseye teşekkür etmeden ebediyen kalmak istiyorum, gen'de bırakmış şehir, tanı soluğu gibi bir sevgili vermedi bana, tüm hayatım yanılısma. Mutlak gerçek, işte aklıma barmıdan alan, her duruşu aç karnına çubuk sarabı gibi, sana helâl olsun Tanrım, geri dönüşü olmayan ahlak işte bu! Nasıl yarattıysa ilk gününden beri işte o, deli gibi coşkusunu, koşusu olmayan kim-senin sırtını sıvazlamayan vahşi sevgili! Gerekirse bir fırınayla sili-p süpürür telifi eder tüm günahlarımızı, yalanlarımızı, tüm sıvıtlar-larımızı, sevgililerimizin nafile olduğunu öğretir, gerekirse, derelerin kafasına indirir kayalarını, "kes artık ulan şu şırlı sesini, zırlama", uçarcasına geçen bir galaksi taşıra, sabaha doğru ovada ölmüş ihtiyar için minarenden yükselen sela sesine bir taşını dökmekten, yine de tarihin en muhteşem sancakları gibi kaşlarını havaya dikerek, fırınalantlya patlayarak, boğulucasına bulutları yararak geçer, amcıklaşmış ovalara, hayatlanmıza, donmuş, buzul tükürüklerini savurur!

Göçebe şaman ırkım meydan okuyamadı dağlara, ihanet etti, kız görünüşlü, nazlı, uslu akan derelere, yemyeşil vadilere tecavüz etmek kolayına geldi, uzun bacaklı sevilere, kavakları pek sevdi, dağların yalnız ürkek kekiklerin cılız kemiklerini sıyırp, çötdaya-rak yedi, kanlı, dehşetli bir korkuyla dağın siper olarak kullandı, si-perde soluk ışıklar içinde gizlenenler, sofu hocaların kurbanı olur, dağ-bayır tübe, dağların başdöndürücü günbatımından kaçıp, şa-man ırkım sandukalara tapınırsın!

Heryanın şiddetli bir sarıkaya iltihabı gibi. Divriği göründü! Kovboy kasabası gibirüzgann önüne katacağı bir tutam ot yok, Lee Van Cleef bir yerden çıkacak. Ağızdan kemikten kilit uyumuş ihtiyarlar, eski tahtadan kafes dükkanların gölgeli tentelerine sığınmış-lyar, Meksika köylüleri gibi, uyuyorlar mı, zamanın bombos delikle-rinde uyuz fareler gibi sıkışıp kalmış, ağıltan, kahrından ölüyorlar mı? 12 Eylül öncesi otuz binin üstündeki nüfus 5-6 bine inmiş. Tüm dükkanların vitrinlerinde sıra sıra viskiler, cins cins şaraplar, tuzsuz, renksiz bir çöl yavanlığı, dağların yüksek kayalıkları önün-de çakillaştıp kum kum döken, insaneğünün en büyük tanrısı gü-neş tüm zamanların zalim imparatoru. Su, su diye dükkanlara sal-dıyoruz, zayıf, mecalisiz, bağırsak içinde oda gibi lokantalar, bir

bayır üzerinde dört-beş dükkan, çevirmişler bakkal olmuş, on y-dan mı, hapisten mi yeni çıkmı-yekleli, ütülü ve mercimek çorba-yemyeşil gözülü köylü delikanlısı-ye soruyor, gümüş künyeli, uç-ge taranmış ve kremlenmiş kavı-kaset kapağına fotoğraf çektiyor...

Türk tarihinin en sade eseri çilerinin Anadolu'nun en eşsiz, li, Selimiye'nin, Süleymaniye'nin delen minareleriyle yüceleri ya-geçemedi. Kavrurcu güneş, bey-bin yıllık taş serinliğini bırakamı-seriniği ayakta tutup taşlara gön-pısındaki çift başlı Selçuklu Kart-ki, ben de, Osmanlı'ya, Cumhuri-tarhine meydan okuyan bu goti-da! Tavşan, tilki kurnazlığıyla siy-şenliklerinde gelsinler, Ulu Can-heybeti niçin bir santim aşmamak-dolu dediğimiz bin yıllık kültür, te-Ben de sana kurban olmak için-nihayet çalacağım bir kapı çıktı-yadan, mermerden süslü, geçm-rakdığım şehirde, piç kurusu se-rusu holdingler kertenkele kuyru-

Zaten camii içinde sağcı in-kallara emanet edilmiş tarihimize-yakma istasyonunda öldürmelly-ni kazma darbeleriyle parçalayıp-darbesini burnunun tam ortasına- içinde duvardan duvara çarpar-um. şeytanlar ve kruvaze takım-ı raklarda oy toplayan bu makas-mercedesin arka camından ensu-rum, kendi toprağımızdan bizi ko-duka parçalamı makyatik hesap-lar atalarımızın soylu imanına ve-meden, bunu yapmalıyım. Sağla-kal sağcılann hiçbir sürprizi yok-ni cehalet aynı kertenkele gözler-lir'i yive şimdi de Cumh'nin yeti-yi-ğim suyuyla doldurulmuş beyin-

Divriği'den Arapgir'e, ordan K-kestirme yol, dükkanlara so-dan, gider ağı, diyorlar, gider a-siz bir ay hızarla keserim, hayat-na girdiğimizi, dağlar, yollar, ha-ğimizi henüz bilmiyoruz, dağın-lyor, kara kara düşünüyoruz, ha-yoruz. İzler ikisinde de aynı yo-aynılan yol sayısı yol uzadıkça, mizi kaşıntıyoruz, karayolları da-sıra dağların birinden inip diğer-yağmur sulanın sürüklediği iri-buğu gibi biçimsiz soyulmuş da-mebede arabayı durdurup yok-

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

BUNUN BİR RÜYA OLMASINI ÇOK İSTERDİK. BELKİ DE BU BİR RÜYA...
EĞER BU BİR RÜYAYSA, SİZ BU RÜYANIN KARABASANLARISINIZ!..
BÜTÜN YETKİLERİ ELİNE GEÇİRMİŞ, HİZMET ADINA ARDI ARKASI
KESİLMEYEN DANGALAKLIKLARINIZLA BU RÜYANIN ÖCÜLERİSİNİZ!..
İNSAN BU ALEMDE SON VARLIKTIR, AKIL TACIYLA DA
YÜCELENMİŞTİR, BÜTÜN DOĞA ONUN HÜKMÜN -
DEDİR, O DOĞAYA HÜKMEDEMEZSE DOĞA ONA
HÜKMEDEKİ; SİZ BU COĞRAFYANIN DOĞASINA
HÜKMEDEMEDİNİZ, HÜKMEDECEK YETENEKLERİ
DE CANLI CANLI TAŞLARIN ALTINA GÖMDÜNÜZ;
**YAZIKLAR OLSUN SİZE,
YUHLAR OLSUN!..**

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

Baba korkuyorum. Yanında
yatabilir miyim?...

Marlon burdayken
korkmana gerek
yok Cadi...

Benim korktuğum da
o zaten...

Nerde bu dövlət!

Japonlar çekik göz, Türkler açık-
göz!

Açıkgöz olduğumuz için inşaatların demirinden, çimentosundan çalışıyoruz.

Açıkgöz olduğumuz için öbür
dünyaya da gözünü açık gidiyoruz!

Neden aynı şiddetteki deprem Japonya'da on kişiyi bile öldürmüyor da, bizde on bin kişiyi öldürüyor?

Neden depresyonlarda ölenler Japonya'da devede kulak da, bizde devede gövde!

Çünkū biz açıkgöz olduğumuz ka-
dar kaderciyiz de...

Japonların depreme karşı tedbirini dayanaklı ev inşa etmek; bizim depreme karşı tedbirimiz "kaderimse ölürüm" demek!

O zaman da Yalova olur Yokova!
Adapazarı olur Canpazarı!

Japonya'daki binalar "Yıkılmadım ayakta'yım" der; bizdeki binalar ise "Yıkıldım ayakallındayım"!

Yalnız deprem konusunda değil,
her konuda biz böyleyiz.

Siz hiç bizden başka bir Avrupa ülkesinde apartman atlarında benzin istasyonu, tüpgaz bayii açıp, faciaya davetiye çıkartıldığını gördünüz mü?

Siz hiç bizden başka bir Avrupa ülkesinde dere yataklarının evlerle doldurulduğunu duydunuz mu?

Faciaya davetiye çıkartırsanız, faciâ gelmiyorum demez, gelir!

Facianın olduğu yere ise devlet
gelmez Türkiye'de...

Ve evleri başlarına çökmüş insanlar feryat eder, "Nerde bu devlet" diye.

Oysa böyle zamanlarda devlet ortada görünmez.

Devleti görmek mi istiyorsunuz, giden işkencehanelere...

Gidin haksızlığa uğrayan gençlerin, aydınların, işçilerin, memurların düzenlediği mitinglere...

Orada devleti vətəndaşını dövr-
ken, vətəndaşına şiddət uygularken
qörürsünüz.

"Nerde bu devlet" diye çağırırsanız devlet ortaya çıkmaz.

"Nerde bu dövlət" diye çağırırsanız dövlət ortaya çıxar!

**Dövlət dersəm çıx, dövlət dersəm
çıkma!**

BAYIR GÜLÜ

FEVHAN GÜVER

Giriş: Geçen sayılarda bu köşede yazdığım birkaç dolmuş-minibüs macerama inanmayıp bana mesaj gönderen ve bunları teyid ettirmek isteyen arkadaşlar oldu. Evvelki yazdıklarım kurgu olmayıp, tamamiyle gerçektir. Bu hafta sizlere yine bir çesni yaptım. "Anlatıların yalancısıyım" başlıklı yazı için bir garanti veremiyorum, dediğim gibi anlatıların yalancısıyım... Merakısına duyurulur... İyi seyirler...

Tam olarak ne kadar zaman geçti bilmiyorum ancak bir altı senesi vardır herhalde.. Cem Yılmaz, Bahadır Boysal ve ben deniz İstanbul Gözlepe'de bir kafe'de söyleşiye davet edilmiştik. Söyleşi yaptığımız yer bir kafe ortamı az insan vardı ve güzel keyifli bir muhabbet döndü.. Akşam saat 19.30 civarı başladığımız söyleşi saat 21.30 civarı bitirdik. Kafeden çıkık ve hemen önünden geçen minibüslerden birine bindik. İlk başta herşey normaldi. Taa ki o ünlü tiyatrocumuzu(!) minibusüste görene kadar.. Biz karikatürcülerin garip

Minibüs ve Dolmuş Geyiklerine Devam

radan birileri kalktı ve kapının üzerindeki emniyet kolu doğru çevirdi ama nafi.. Kapı açılmıyordu.. Olay uzadıkça uzamaya başlamıştı ve bu arada minibüsün dışında da bazı insanlar toplanmış, olayı seyrediyorlardı, aradan minibusse binmek isteyen bir iki uyanık çıktıysa da ünlü tiyatrocumuzu ve arızalı kapıyı görüp vazgeçtiler. Ünlü tiyatrocumuzun da sinirleri gerilmiş ve kendi kendine söylenip ufak tefek küfür etmeye başlamıştı.. Biz de bütün bu olanları sinema gibi seyrediyorduk. Emniyet kolu da işe yaramayınca bu sefer çareyi kapıyı zorla açmakta buldular. Üç kişi içerden üç-dört kişi dışardan kapıya asıldı. Ünlü tiyatrocumuz da ortada duruyor, kendi kendine söyleniyordu.. Hidrolik kapıyı iki tarafa doğru açmayı denediler ama olmadı. Sadece biraz aralandı. Bunu fırsat bilen ünlü tiyatrocumuz dışarıya doğru çıkmak için atak yapıp ancak kapıyı tutan adamların gücü tüketip kapıyı bırakmasıyla tekrar sıkıştı. Bu sefer sadece kolu ve çantası sıkışmış. Ünlü tiyatrocumuz daha sert bir biçimde saçıyla başıyla oynamaya, garip hareketler yapıp kendi kendine söylemeye başladı. Ben patlayacak zannettim. Bu tip adamların patlaması fena olur. (Geçmişte Öğreten Adam'da bu patlama konusunu çizmiştim. Merakısına..) Ama olmadı dostumuz patlamadı ancak bir taraftan "hep beni buluyor böyle işler" filan diye söylemeye bir taraftan da saçını başını çekişmeye devam etti.. Aslında bilmediği birşey vardı. O olayı onu bulmamış bizi bulmuştu. O olayı ne o, ne şoför, ne de d'ijeneriyasıyordu. O olayı biz yaşıyorduk.. Mesaj bize idi.. Karikatürcü elektriğimiz, Kennedy'lerin laneti gibi bir kere daha ortaya çıkarak, gecenin o saatinde bir minibüsün içinde o görseleği yaşıyorduk bizlere..

O sırada dışarıda olan ve kapının zorlamayla açılmayacağını gören şoför tekrar içeri girmiş açma kapama düğmesiyle tekrar oynamaya başlamıştı. Bizimki de durmadan saçıyla başıyla oynayıp söyleniyor, onu tanıyan yalakalar da "Sinirlenmeyin .. bey" filan deyip bir yandan sakinleştirme bir yandan da "Aslında benim de tiyatroya çok kabiliyetim var, değerlendirmek istiyorum" diye muhabbet kurmaya çalışıyordu. Derken bizimki, "Bir işi halledemeyin" diye o sırada düğmelele abloisla uğraşan şoföre saltaşmaya başladı. Şoför işiyle uğraşıyor bizimkine pek cevap vermiyordu. Bunun üzerine bizimki sözünü şöylece "İyi ki kolum sıkıştı, peki ya çüküm sıkışsaydı ne olacaktı?" şeklinde net bir laf söyledi ki (Finali dayakla yapacak herhalde) diye içimden geçirdim. Bunu duyan şoför yerinden doğruldu ve "Bana bak doğru konuş aile var" dedi.. Bizimkinin cevabı ise "Bana doğru konuş diyemezsin çünkü ben Türkiye'nin en iyi konuşan on iki insanından biriyim" şeklinde oldu. Şoför "Bak hem güzel konuşuyorsun diyorsun hem de küfür ediyorsun, koskoca adamsın yaklaşıyor mu sana?" dediği zaman bizimkini tanımadığını iyice anladık. Bizimki ise inatla kendini haklı çıkartmak istiyor bunun için anlamsız bir biçimde şoföre saldırdı. Arkık iş ufaktan harekete kadar varmıştı. Şoför ise hiç ummadığımız bir biçimde bu saldırıya büyük bir olgunlukla göğüslüyor, bizimkine karşı fiili taaruzu geçmiyordu. "Küfür etme efendi ol!" diyebilirdi ancak. Sonra birkez daha düğmeye bastı ve bu kadar uğraşa rağmen açılmayan kapı bu olaya son noktayı koyarcasına hiç zahmetsiz ardına kadar açıldı. Tiyatrocumuz bağıra çağıra gecenin karanlığı içinde kaybolurken arkasında bu olayı şaşkınlıkla izleyen bir sürü insan bırakmış.. Yalnız üçü hariç...

sanından biriyim" şeklinde oldu. Şoför "Bak hem güzel konuşuyorsun diyorsun hem de küfür ediyorsun, koskoca adamsın yaklaşıyor mu sana?" dediği zaman bizimkini tanımadığını iyice anladık. Bizimki ise inatla kendini haklı çıkartmak istiyor bunun için anlamsız bir biçimde şoföre saldırdı. Arkık iş ufaktan harekete kadar varmıştı. Şoför ise hiç ummadığımız bir biçimde bu saldırıya büyük bir olgunlukla göğüslüyor, bizimkine karşı fiili taaruzu geçmiyordu. "Küfür etme efendi ol!" diyebilirdi ancak. Sonra birkez daha düğmeye bastı ve bu kadar uğraşa rağmen açılmayan kapı bu olaya son noktayı koyarcasına hiç zahmetsiz ardına kadar açıldı. Tiyatrocumuz bağıra çağıra gecenin karanlığı içinde kaybolurken arkasında bu olayı şaşkınlıkla izleyen bir sürü insan bırakmış.. Yalnız üçü hariç...

bir elektriği vardır. Biz mknabs gibi insanlar veya olayları kendimizi çekeriz. Sıradan bir sokak delisi'nden Amerikan Başkanı'na kadar herhangi birileri ile alakasız bir yerde, alakasız bir zaman diliminde, hayabımız keşilebilir. Aynen on milyonluk İstanbul'da gecenin o saatinde bir minibüsün içinde bu ünlü tiyatrocumuzu karşılaşmamız gibi.

Bir durak önce minibüsten bir yolcu inmiş ve şoför hidrolik kapıyı kapatmayı unutmuştu. Ünlü tiyatrocumuz da en arka beşli de oturan arkadaşlarıyla vedalaşıp kapıları açık bir halde seyir halinde olan minibüsün ön tarafına gelmiş, emir ve rica kanımı bir ifadeyle "İnmek istiyorum!" diye seslenmişti. Bu "İnmek istiyorum!" lafını duyar duymaz kapı hizasında oturan bizler gözlerimizi hemen sesin geldiği yöne çevirmiş ve ünlü tiyatrocumuzu görmüştük. Adamcağızı öyle ayakta iki büküm görmemizden midir, seneler evvel çevirdiği seks filmlerini hatırlamamızdan midir, yoksa orada o anda onunla karşılaşmamızdan midir nedir, endi aramızda gülüşmeye başladık. Bu arada şoför, tiyatrocumuzun seslendiğini duymamış bir halde yola devam ediyordu. Bu sefer bizimki daha sert bir biçimde seslendi. Şoför bu seferki sert ifadeyi duydu ve "Ha? Ne? Pardon abi" filan gibi birşerle geveleyip arabayı sağa çekti ve o şaşkınlıkla hidrolik kapının düğmesine basıp. O ana kadar açık olan hidrolik kapı, tam ünlü tiyatrocumuz inerken laap diye kapandı. Tiyatrocumuz yanı yanyana kapıya sıkışmıştı. "Hooop adam sıkıştı" diye küçük bir panik yaşandı. Şoför derhal açma-kapama düğmesine bastı ancak kapı açılmadı.. Anza yapmış.. Tiyatrocumuz yanı yanyana sıkışmış halde bir taraftan arka sıradaki arkadaşlarıyla konuşuyor, diğer taraftan da şoföre "Bak ben sinirli bir adamım çabuk aç şu kapıyı!" diye çıkışıyordu. Şoför, eli yaşlanınca, kır saçlı ve biraz şişmanca bir adamdı. Kan ter içinde kendi yerinde kablolarla düğmelele filan uğraşıyor, fakat bir türlü kapıyı açamıyordu. En sonunda "Bak şu yukarıda bir kol var onu aşağıya doğru çevir" diye seslendi. Şoför belli ki bizimkini tanıamıştı. Bunu da arada bir bizimkine söyled'iği "Birader, Kardeşim vs.." şeklindeki hitaplarından anlıyorduk ki bu da aynı bir detaydı.. Ön sı-

vötopik

gözlük takanlara
profesör diyen
bir halk gördüm ben
film boyunca ağlayıp
on dakika ara'da gülen
rakının fikriyle sarhoş
kendi tarihini
başkasından öğrenen

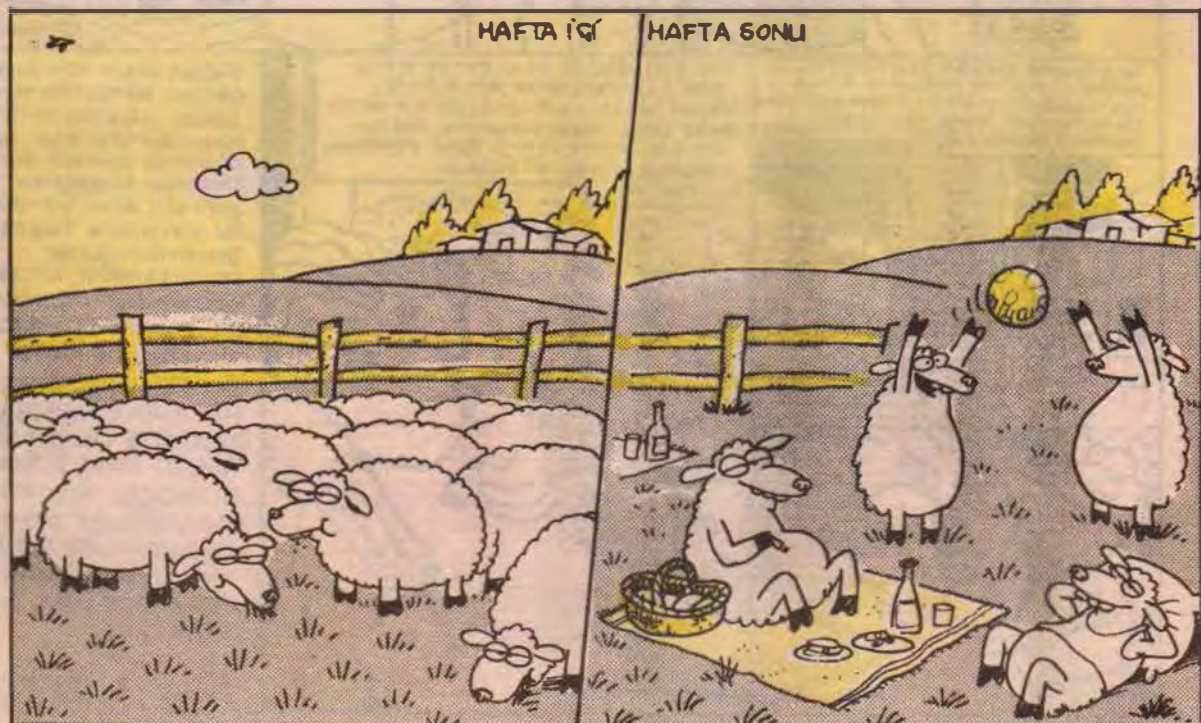
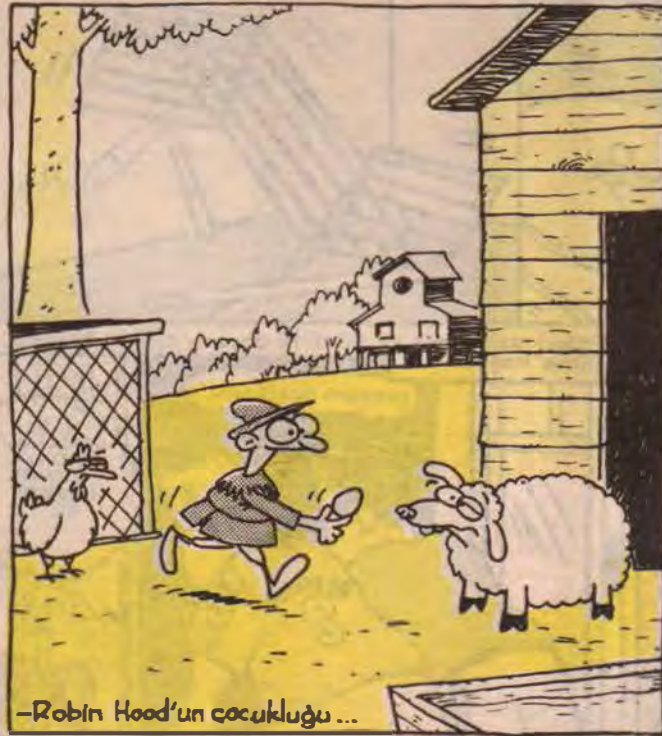
içinde
hiç ev ödevi yapılmayan
evler gördüm ben
yatağın altında
kırpık magazin mecmuaları
ve çocuklar için
mavi ciltli kitaplar
milliyet yayınları

evcilik oynamaya
sevdalı
bir kız çoçuğu gördüm ben
geceleeri avluda unutturdu
naylon. bebeğini
kopuk koluna hasret
zavallı oyuncak
yıldızlara dikerdi gözlerini

Acımızın Richter Ölçüsü Yok!

Çok kötü günler geçiriyoruz. Dergimizin üstadi **Can Baba**'nın acısını yaşarken, deprem felaketi geldi. Hayatının tüm sıkıntılarını bir güzel armağana dönüştürüp hepimize sunmayı başaran o "şarabi", o sahici Noel Baba'yı, sevgili **Can Yücel**'i coşkuyla, saygıyla alkışlıyorum.

Depremde yakınlarını yitiren yurttaşlarımızı başsağlığı ve sabır, yaralılara şifa, "yüce devlet" temsilcilerine ve malzemeden çalmayı kurnazlık belleyen mahlukata ise vicdan dilerim. Sözde "kurtarma" çalışmalarının ilkeliğinden kimbilir ne zaman kurtulacağız? Çaresizlik içimizi acıtıyor, ruhlarımız enkaz altında...

Ev arkadaşım ile Erdek'e gitmek için otobüse bindik. Önümüzde iki bayan oturuyordu. Yolcu indirmek için Karacabey'de durdu. Beş dakika sonra hareket edecekken ev arkadaşım önündeki bayanın gelmediğini fark etti ve o an diğer bayanla göz göze geldiler. Arkadaşım sordu, "Gelmedi mi?". Kız "hayır" deyince, ev arkadaşım otobüsü durdurdu. Bunun üstüne şoför arka kapıyı açtı, muavin yanımdan geçip arka kapıya doğru ilerledi. O anda önden bir yolcunun kalkıp "O bayan öne geçti" demesi üzerine otobüs hareket etti. Yaklaşık yedi sekiz dakika sonra arkamızdaki yaşlı teyze bize "Oğlum arka kapı hep böyle açık mı gideceğiz, bir de muavin indirdi bir daha da binmedi" dedi. Bir an dumur yaşadık sonra otobüsü durdurduk, tekrar Karacabey'e döndük ve muavini aldık ama biz Erdek'e gidene kadar güldük.

Emrah Arabacı

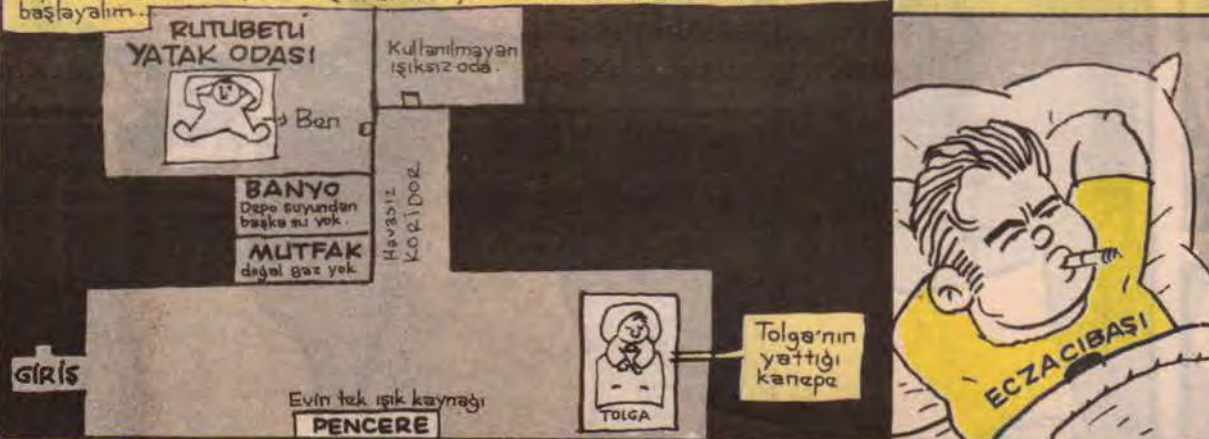
Olay Yalova'da on katlı bir apartmanda gerçekleşti... Arkadaşlarla saat 22:00 civarı bir arkadaşımızın evine gidiyorduk. Ev onuncu katta idi. Tam asansöre biniyorduk ki asansörün kapısında "Asansör saat 08:00 - 20:00 arası çalışır" yazıyordu, ben ve arkadaşlarım dumurdan çumura uğruyorduk. Keşke saat 20:00'den önce gelseydik diye düşündük...

Mesut Ezer - Yalova

cemaatahmet@leman.com.tr

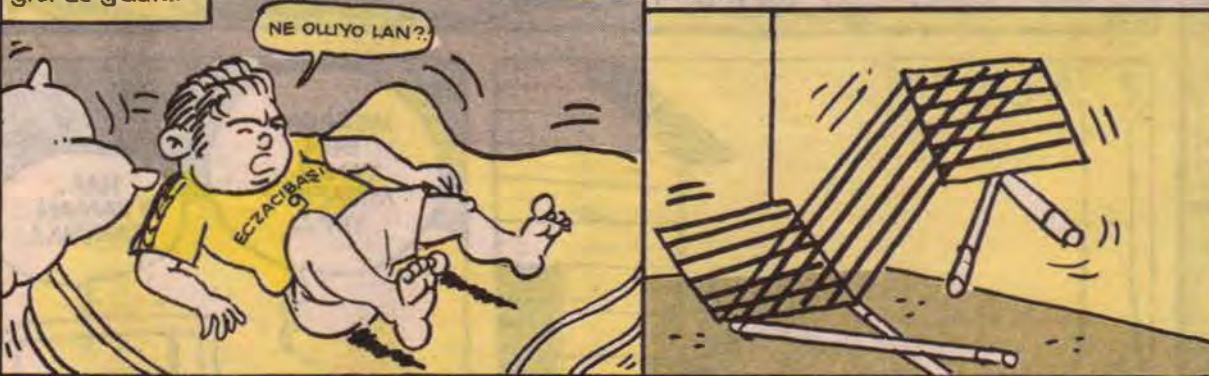
Ev sahibim ve arkadaşım Tolga askerden dönmüş, bizde kalıyordu, geliş amacı ters elektrik verip daireyi boşaltmamızı sağlamaktı, zira kendi iki haftadır dışarda kalıyordu... Şimdi hikayemize, evin krokisini vererek başlayalım.

Saat 03:00 civarları, yine birşeyler düşünüyordum ve bu yüzden uyuyamıyorum...

Tam hayatın anlamını öğrenecekken saat 03:05, yatak
birden su yatağı oldu, bir o yana, bir bu yana!
Galiba eve hirsiz girdi, yatağın üstünde geziyor
gibi de geldi...

Sonra koridordaki portatif çamaşır asacağının sesi geldi. Tolga kerizi tuvalete gidiyor karanlık ta çarptı hiyar ağası diye düşünüp, koridora çıktım...

NE OLLYO LAN DAMCIK, EŞYA
LARIN ANASINI ZİKTİN !?

KAPILARI
NE KIRIYOSUN
LAN AYI?
BABANIN MALI
GİBİ...

Fakat sallanma ve gürültü devam edince hemen cama koştuk...

DEPREM OLUYO LAN!...

NASIL
DEPREMİMİŞ
LAN BU ?..
BİTMEK
BİLMEDİ
BE ..

İlk gözürme çarpan; her cama çıkıp
pisi pisi dediğimde istihkakını almak
için pencerenin altına koşan ked'i oldu.
Mütemadiyen bana bakıyordu,
sarsıntı durdu...

Pisi pisi dedim ve o camın altına
geldi. Deprem onun için bitmiş,
hayat devam ediyordu, zira o yarım
saat önce huzursuzlanmış, deprem
için bizi uyarmıştı. İşini yapmanın
rahatlığı içinde istihkakını
bekliyordu...

Fakat onun için kırkbeş saniye süren deprem bizim yüreklerimizde hem de çok ağır bir biçimde devam ediyor.. Deprem kuşağının şöhretli ismi yurdumu zu yarınları taşıma sorumluluğuna soyunanların bir sokak kedisindeki mesuliyet duygusundan yoksun olmaları ne kadar acı!

BU FECİ DEPREMDE
HİÇ HAKETMEDİKLER
BİŞİMDE ÖLENLERE,
TANRI'DAN RAHMET
BUNDAN SONRA
BU COĞRAFYANIN
HAVASINI BERABER
SOLUYACAĞIMIZ
ARKADAŞLARA DA
GEÇMİŞ OLSUN
DİLİYORUM...
GEÇMİŞ OLSUN...

Selâm... Bizimkileri, çay bahçesinde toplanan insanların arasında bıraktım, biraz yürümeye çıktım. Cebimde bi ağırlık vardı: kardeşimin cep telefonu. Bi arkadaşımı; onu ararım dedim kolaycana. pek öyle olmadı. Bozdum aaleti: Bi sürü saçmasalak uyarı yazısı belirdi ekranda. Eve çıktım hemen, ordan aradım. Biraz oyalandım içerde aslında. Su içtim az, tuvalete girdim, masaya baktım. Sonra, dün gece yarım kalan bi mastırbasyon vardı; diz çöküp onu tamamladım. Böyle düşünmemem gerekirdi böyle bir anda diye düşündüm bi an ama, bu bi düşünce biçimi diil, bi ihtiyaçtı. Kollarımı, yüzümü, koltukaltımı felan yıkayıp, tuvaletin penceresini açtım, rahat alabileceğim bi yere, büfenin üstüne hemen şuraya bıraktım anahtarı, telefon defterini, kibriti falan alıp, çıktım dışarı.

Sıkılıyorum. Arkadaşımin yanına gitmeliyim. Der-
giyi aradım bi ara. Ne yapılacağı, o an için belli di-
ildi şimdilik. Aklıma, yazı, çizgi, bi sürü malzeme
geliyordu sanki yürürken. sonra tekrar, hepsi bi an-
da, silikleşiyordu. Hangi açıdan yaklaşacağım, be-
lirsizdi. Bu ilk büyük tecrübe ve; şu anda, yolda yü-
rürken rastladığım insannarın da aynı şeyi hisset-
me ihtimali durumu sanki daha da güçleştiriyordu.
Çünkü, fazla özel bir sorun yaşamıyordum ve bu
yüzden, genellerle, büyüklerle, kabalarla, devlerle,
gerçekle, tabiatla, evrenle, herkese aaıt olan şey-
lerle uğraşmak, zordu. Bi an, sanki, kendine kurdu-
un dünyadan dışarı itiliyosun ve, açıkta, aptal aptal
bakıyosun herşeye. Aslında; belki'lerle, aslında'lar-
la, sanki'lerle dolu bi gündü. Net bi tesbit yapmak
çok zor: Küçük yorumlar. anlık düşünceler. Böyle
devam ediyodu.

Amma ihtiyaçlar, sana hiç sormadan, varlıklarını her an belli ediyorlar tabi. Meselâ konuşmak... Tanıdık bi dükkâna girdim. Radyo dinliyorlardı. Bi si-gara içtim, biraz oturdum, kalktım. Durağa dooru yürüdüm ara sokaklardan. Birisi bi kahkaha attı. Kahkaha: (Gülme duygusu üzerine ortaya çıkan gülümsemenin sesli haali olan gülmenin, bağırıtılı, kontrolsüz bırakılan biçimi). Belki, bu da bi ihtiyaçtı onun için. Hiç sanmıyorum. Her neyse. Bir de böyle bi sorun vardı aslında.. Daha insancıl, artık daa saakin, daha ılımlı felan ve sonuçta; farklı bir tavır takınacağım gibi bi şey hissederken, herşey, yaani daha önce bana ait olan herşey, zaafılarım, takıntılanm, düşünme biçimim, eskisi gibi sürüyordu. hangisi gerçek? Eskisi tabi; o doğru; yine de ufak pürüzleri halledip netliğe kavuşuyım derken, bir de, dürüstlük, kendine yalan söylememe, bi-şeyleri itiraf etme dürtüsü etkisini gösterdi öbürle-riyle aynı anda. Yeni yaptığımı sandığım bütün dav-ranışlar, daha önce de bişeye karşı yapılmıştı aslin-da ama, bunun belki bi üst'ü daha olabilirdi. Çün-kü bütün cevaplar, tepkiler, yorumlar, evet, kabaca doğru ve şu an için yeterliydi fakat sadece şu aani diil, biraz sonrasını da aydınlatacak bir bilgi, daha sonrası için de yeterli olacak şu andan formüllenip paketlenmiş bir ruh haali ihtiyacı vardı...

Otobüs dolu değil aslında. Bu kadar sıcakta, zaten oturamıyorum, koltuğa yapışıyorum. Arkaya gittim, pencerenin ordaki demirlere tutundum. Zıplaya zıplaya gidiyoruz. Deminki ıvır zıvırlara, burda da devam ettim giderken. Bu yoğun düşüncelerin içinde mutlaka, işe yarıyacak, üzerinde uğraşılırsa işe yarayacak bi tanesi olmalı. Üstteki, açık küçük camdan içeri dalıp alnımı serinleten rüzgârın verdiği küçük keyif, belirsizlikle iyi bi yardımcıydı. İyi günner diliyorum.

"Biz Kimseyi Ciddiye Almayız"

Evet dostlar, bir çoğumuzun hatırlayacağı gibi yukarıdaki sözler bana ait değil de, memleketin en tepesinde bulunan adama ait. Doğrusunu isterseniz böyle bir şeyi söyleyebilme durumundan çok uzağım. Zaten o sözlen söyleyecek biri de olmak istemem.

Biliyorsunuz bu sözler adamın birinin cezaevinden kendi kitesine (veya örgütüne) yaptığı çağrı üzerine söylenmiş. Bu çağrı ise, bir çoğumuzun bildiği gibi bu ülkede yıllardır yaşanan çatışma ortamına son vermeye yöneliktir. Yani deniliyor ki, 15-20 yıldır birbirimizi yedik bitirdik, bunun hiç kimseye bir faydası olmadı, artık bu işin böyle yürümeyeceğini gördük, gelin artık insanların ölmesine son verelim. Yüz yıllardır beraber yaşayan halklar birbirine düşmesin, bu işi bir şekilde bitirelim. Talep ise sadece memleketin reformlar yapması ve demokratikleşmesi. Ki yıllardır Medistekiler sürekli daha çok demokrasi, daha çok insan hakları demiyorlar mıydı? Ve bunun örneğinde en büyük engel olarak, yaşanan çatışma ortamı gösterilmiyor muydu? Peki bugün n'oldu? Ellerine imkan geçmişken, niye "biz kimseyi ciddiye almayız" naralarıyla ortaya çıkıyorlar? Yoksa bu memlekette ölen gençler onları ilgilendirmiyor mu?

Üç milyon üstündeki göz, bunun beraberinde getirdiği sefaleti görmek hoşlarına mı gidiyor yoksa? Ya da bunlar duygularıyla değil de (ki hala kalmışsa) akıllarıyla mı hareket ediyorlar? (Yani dünyanın nüfusu epey kalabalık bu şekilde bir denge sağlamayı mı düşünüyorlar.) Ne düşünürlerse düşünsünler, bu bizi çok yakından ilgilendiriyor. Çünkü onların savaşa gidecek çocukları yok. Evlat acısı nedir bilmeyiz. Onun için şiddetten yanadırlar. Peki ya biz? Biz ne yapıyoruz. Halkımız 30-40 bin gencecik evladını toprağa gömdü, niye seslerini çıkarmıyorlar. Nasıl kimseyi ciddiye almıyor-sunuz; bu kayıpları biz verdik, bu acıları biz çektik, artık bitirin, bizi ciddiye almak zorundasınız, demiyorlar. Yoksa bunun zamanı daha gelmedi mi?

Ama ciddiye alacaksınız efendiler, ciddiye alacaksınız! Bu halkın sesini birgün mutlaka ciddiye alacaksınız...

Siddik Karagöz

Merhabalar

Ben sevgili Onur Yılmaz kardeşime yazıyorum. 17 yaşındayım ben de Onur kardeşim gibi metalciyim. Onunla hemen hemen aynı görüşleri paylaşıyorum -her ne kadar çevremdekiler benimle aynı görüşü paylaşmasalar da-

Ailem başta olmak üzere birçok insan beni bu müzikten soğutmaya çalıştı. Ama yapamadı. Her seferinde onlara herkesin belli bir müzik tarzı olduğunu

uzun uzun anlatmak zorunda kaldım. Şu an bu açıdan pek bir şikayetim yok. artık beni olduğum gibi (sadist, dünyadan kopmuş, hayatı sevmeyen...) kabullenmeye başladılar. Onur kardeşime şunu söylemek istiyorum. Sen kendi halinde yoluna devam et. İnsanların söylediklerini de pek bir tarafına takma. Sana birşey söylediklerinde de cevap verme gereği hissetme. İşte orda bu işi bitirmiş olursun. Seni sevdim Onur kardeş. Metale devam. (Bu arada Over Kill'in Necroshine'ni da almayı unutma)

Fatma Başkan

İdam Ceza Değil, Cinayettir

"...Adam bir sigara istedi. Bende yoktu, veremedim. Başkası verdi. Sonra bana döndü. Elimi tut, dedi. Tuttum. Adam soğuyordu. Eğer insanın nasıl soğuduğunu bilmezseniz, ölüm cezasını cesaretle savunursunuz. Öyle ya; herkesin ısısı kendine..."

İdama ayırsız olarak "Red" diyelim!

Ceren-Gebze

Merhaba!

Hiç kenımı bu kadar köşeye sıkıştırılmış, kafese konmuş gibi hissetmemiştim. Nedense?...

Cezaevinin toz içindeki kütüphanesini derleyip topladım. Kitapları, temizleyip rafa koydum ve listeledim. Ama listeye baktığımda Kanun kitapları ve Dini Kitaplardan başka bir şey yoktu.

"Her zaman diyordum, eğer insan içinden sevgi ve aşk denilen duyguları yitirirse ihyâ olmaz, diye. Ben bunları yitirdim galiba. Önceleri sevecek birilerini, bir şeyleri ilaki buluyordum. Ne bileyim mesela muhabbet kuşumu, akvaryumdaki balıkları, okuduğum bir kitabı, çiçeklerimi, güzel bir kızı. Onları görmek için can atıyor, onlarla geçireceğim zamanı ipe çekiyordum. Onlarla iken mutluydum, umutluydum. Artık ne yeni sevgilerim, ne yeni sevgililerim, ne de yeni umutlarım var" demişim 25.07.1999'da.

Bu duygularımı filizlendirmek için arkadaşlığınıza ve kitaplarınıza (Cin Ali, Texas-Tommiks dahil) ihtiyacım var. yardımcı olursanız sevinirim. Kalpten Selamlar.

Yusuf Yüce
Kütahya-Simav Kapalı
Cezaevi 4.koğuş

Çok Şey mi İstiyoruz?

Dürüstçe yönetilmek, devletin mizden insan muamelesi görmeyi istemek çok mu? Acaba dünyadaki diğer devletler de bizdeki gibi halkına böylesine düşman mı?

Enflasyonu biz mi azırdık, SSK'yı biz mi batırdık? Her türlü yolsuzluğu ve talanı yapan bizler miyiz? Neden Sabancı veya Koç gibiler ellerini kollarını sallaya salaya devlet büyüklerinin kapısından girerken, bizler onlara sesimizi duyurmaya çalışırken coplanıyoruz ve göz yaşartıcı gazlara maruz kalıyoruz? Onlar bu vatanın çocuğu da bizler onun bunun çocuğu muyuz?

Bayındır Holding'in, bok püsür holdingin dış ülkelerden alamadığı paraların tahsil için uğraşıyorsunuz

da sıra bizim haklarımızı vermeye gelince susuyorsunuz. Neden?!! İşkence cezasını 8 yıldan aşağı çekmeye çalışan Anap'lı komisyon üyesine sormak istiyorum; acaba hiç makatına cop sokmuşlar mı, filistin askısını tatmış mı ya da cinsel organına elektrik vermişler mi? Görün buntları ey halkım, görün de bir daha bunlara oy vermeyin.

Drej

Merak Ediyordum Kimdi? Neydi? O İse Kendini Saklamak Zorundaydı.

Yirmili yaşlardaydı. Genç yaşına rağmen olduğundan çok yaşlı görünüyordu. Omuzları düşük, elmacık kemikleri belirgin biçimde öne çıkıktı ve biraz da kamburdu. Yürümek onun için sanki bir işkenceydi, bedenini sürüklüyordu. Her sabah sekizde evden çıkan telaşlı adamlarla biryerlere giderdi. Kimdi? Ne iş yapardı? Çok merak ederdim.

Günler geçti adını da öğrenmişim Kürt olduğunu da. O an acımıştım ona hem kadın hem Kürt bu coğrafyada olmaması gereken iki "şey"di, "öteki" idi. Yüzünde öyle bir tuhaf hava vardı ki... Bu beni büyülemişti. Sanki... Sanki bütün bir insanlığın hüznü, sevinci, kederi, ümitleri gelip te bu yüzde toplanmıştı.

Birgün yine işe giderken ben de çıktım evden. Onunla tanışmak, iki satır konuşmak istiyordum. Soğuk sonunda yetiştim ona, ama konuşmadım o an. Birkaç adım geriden takip etmeye başladım. Otobüs durağına geldik, otobüse bindik. Yanına oturdum. Sanırım takip ettiğimi anlamış olacak ki kaçamak bakışlarla beni süzmeye başladı. saati sordu, "sekiz buçuk" dedim. Dayanamayıp "geç kaldınız herhalde gideceğiniz yere" diye ekledim "Evet işe geç kaldım" dedi titrek bir ses tonuyla. Nerede çalıştığını sormaya cesaret edemedim. Zaten Taksim'e gidene dek de bir daha hiç konuşmadık. Taksim'de indi. Ben de peşinden indim. İşyerine dek takip ettim. büyük bir hamburgerci çalışıyordu. Çıkış saatine dek beklemeye karar verdim. Saatlerce istiklal Caddesi'nde volta attım. Nihayet saat beş oldu ce isten çıktı. Beni görünce pek şaşırmadı. Yaklaştı "merhaba" dedi. "Merhaba" dedim. "Ne istiyorsun benden, yoksa bana aşık falan mı oldun?" diye devam etti konuşmasına. "Hayır, sadece çok gizemli bir havan var yüzün çok gizemli" diyerek karşılık verdim. "Beni rahat bırak, gizemli falan değilim böyle saçmasapan işlerle canımı sıkma" dedi ve uzaklaştı benden.

Ertesi gün işe gittim, sonraki günler de. Sonra öğrendim ki mahalleyi terketmiş. Canını sıkıştırmış onun, tanımak istemişim çünkü. Ama onun saklaması gereken şeyler varmış bir haber bülterinde öğrendiğime göre,

Mehmet Utku

Sevgi ve saygılarımla merhaba

Benim adım Yasin. bir senedir özğürüğüm elimden alınmış olarak cezaevindeyim. Suçum ufak yaştaki kız çocuklarını kötü yola

düşürüp pazarlayan 4 tane pezevenği vurduk. Ben ve iki suç ortağım halen içeride bulunmaktayız. Bizim bu olay kendi mahallemizde oldu. Mahallemiz polisi de bunların, vurduğumuz insanların bu işi yaptığını çok iyi bildiği halde bu insanları savunarak ve olayda yalalamadan başka hiçbir şey olmadığının halde. Olayı gaspa da soktular yani bir insanın hayatını yapmış olduğumuz suçun yanına ek olarak iki kelime yalan konuşması insanın hayatını karartabiliyor. Yani demek istediğim biz ne bunların parasına ne de malına kesinlikle hiçbir şeyini almadık sadece kavga ederek bıçakla vurduk. Baktılar belki çıkabilir diye bunlar gaspın da cezası çok olduğu için gasp diye yalan ifade verdiler. Ve artık inanıyorum bu duruma düşüğümüz için bizim gibi iftiraya kurban giderek cezaevinde yatanların sayısı çoktur. Biz topluma kazandırılmak isterken bize bile toplum dışı bir insan gözüyle bakıyorlar. Bizim cezalandırıldığımız gibi. Bence bu vurduğumuz insanların da cezalandırılması gerekirdi. ama nedense onlar cezalandırılmadı. Acaba onların yaptığı işleri biz yapaydık biz de cezalandırılır mıydık? Yani bizim bu ülkede yaşamaya hakkımız yok mu? İnsan olarak hakkımız yok mu? Ne yapalım, kendimizi mi öldürelim. Yaşım 23 Ankara'yım ve bize ayırmış olduğunuz LeMan köşesini bir yıldır ilgiyle okur ve izlerim. Yayınlarınız için çok çok teşekkür ederim ve LeMan okurları ile mektuplaşmak isterim. Saygı ve sevgiyle.

Yasin Tayranoglu
B.Paşa Özeltip Cezaevi
H Alt Blok

Merhaba Dostlarım

Kurnazların dikkatine. Kurnazları sevmem, kurnazlığı akıl sayanlardan tiksindirir. kişinin akli kurnazlığı yendikten sonra başlar. Akıl doğruyu arar. Aldanabilir aldatmaya kalkmaz. Akılna değer veren akılcı üstün olan kişinin amacı kendine alışı yaptırmak değil aradığını bulmaktır.

Aldanmış yanımlısa bunu neden şöylesin? Kurnaz aldatmaya çalışır, doğruyu değil, sadece çıkarını arar bunun için yalandan kaçınmaz. Yalan kurnazın başlıca silahıdır. Karşısındakini bir yalanla kandırdığı zaman bununla sevinir. Akılcı karşısındakinden üstün olduğunu sanır, oysa yalnız yalancı olduğunu yalancılığa usta olduğunu göstermiştir. Kurnazlık işte budur bence dostlarım. Kurnaz olmayan dostlarla yazışmak istiyorum.

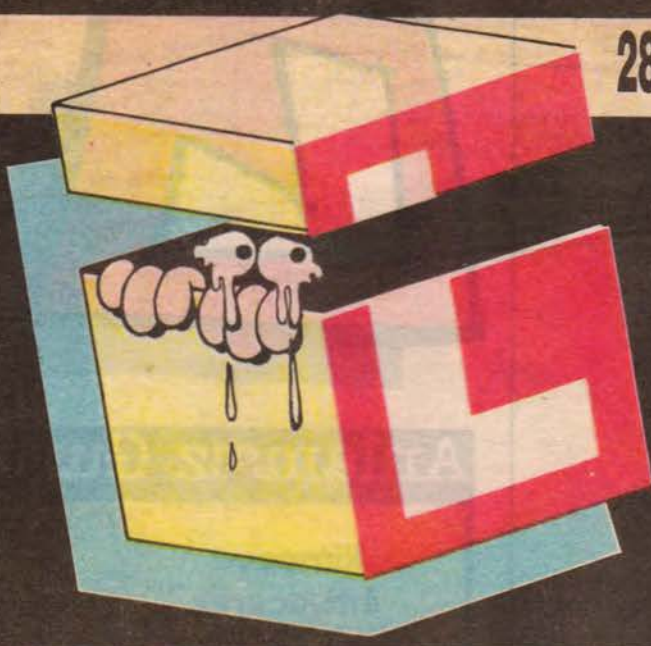
Bu mektubu Zile cezaevinden yazıyorum. Gündemde af var. Şu affı istemeyenler. SAKIN OLUN. Halen buradayız. Unutmayın ki dışardaki her insanın suçsuz olmadığı gibi içerdeki her insan da suçlu değildir. Dostlarım sizden mektup bekliyorum.

Cafer Kılıç
Özel Tip Kapalıcezaevi
D.4.Koğuşu Zile-Tokat

Not: Okur Mektuplarınızın yayınlanabilmesi için 1 dakikası kadarlık ya da 1,5 el yazısı sayfasını geçmemesine özen gösteriniz.
LeMan

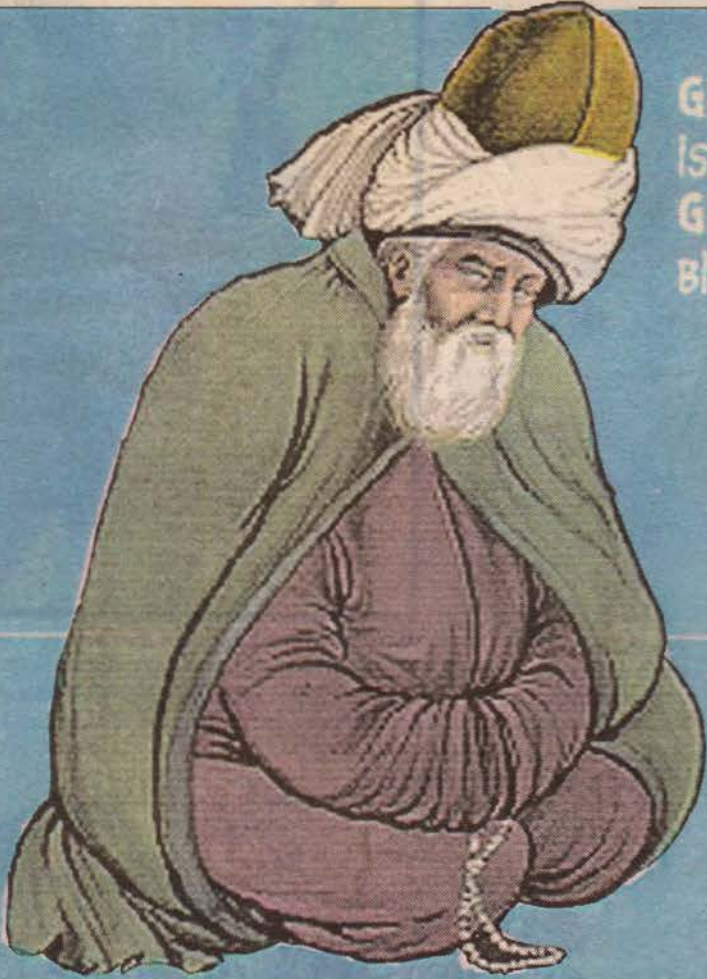

LeMama

KRONİK HASTALIĞINIZ

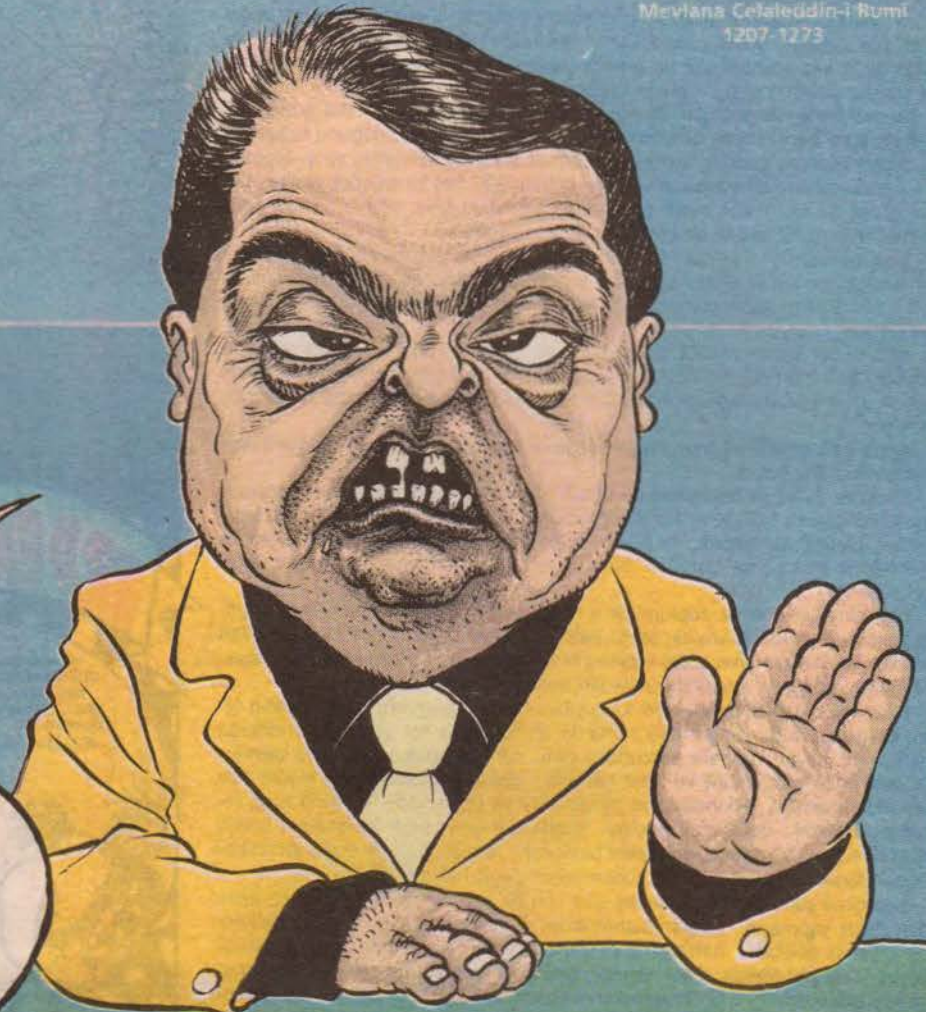
Sen Bu Toprağa Yakışmıyorsun...

Sağcı zihniyetin devleti, eli yıldır Amerika'dan, IMF'den türlü kepaşelikler ve binbir yalvarma, yakarmayla bir tek dolar almak için milli gururu hiç düşünmedi. Çünkü dolarlar, holdinglerimize lazımdı. Batının icad ettiği, artık insanlığın ortak malı, gözlük camlarını, röntgen cihazlarını, böbrek dializ makinelerini alırken de hiç çekinmedik. Hatta, son model işkence aletlerine milyar dolarlar yatırırken de utanmadık. Hatta, Avrupa topraklarında en çok canlı yayın arabası, TV stüdyosu ülkemizdedir. Utanmaz yüzlerimizle ekranda şişmek, poz vermek hepsinin hoşuna gitti, bir kez ekrana çıkabilmek için holdinglerin uşağı, kölesi olduklar. Büyük deprem sonrası oluşan felaket için batıdan, insanlık için uzanmış eli ise milli gurur sebebi sayıp, kovuyorlar. Lüks yatlarla, lüks viskilere milyar dolarlar ödeyeceklerine, halkın sağlığını, sigortasını düşünseydiler. Bu toprakların çocukları, insanlığına açılmış Haç Bektaş'ın, Yunus Emre'nin, Mevlana'nın, öğüt, şiirleri ve terbiyesiyle büyüdü. Ancak, ülkemizi holdinglere peşkeş çeken sağcı zihniyetin devlet anlayışı, halka ve insanlığa işkence zevkleri öyle aşâğılık, kara cahillik bir hal aldı ki, tüm ülke şaşkınlık içinde. Daha da ötesi, Sağlık Bakanı, partisinin grup toplantısında kahramanca alkışlanıp, lideri tarafından sonsuz ve doyumsuz bir iş-tahla bağrılara basıldı. Bölüşmek, yardımlaşmak yeryüzü topraklarında insanlığın büyüttüğü en büyük değerdir. Onlar, yine bakanlarına torpil, yapıp kayırdılar. İşte bu tavırlar, ülkemizde insana verilen değeri çürüt-müş ve bu yüzden, otuz bin insanımız uçkağıtçı müteahhihlerin kurbanı olmuştur! Bunu herkes öğrensin, "insanlığın" milliyeti yoktur, bize bunu holdingler, IMF'ler değil, Yunus'lar, Mevlana'lar öğretti...

GEL! GEL! NE OLURSAN OL YİNE GEL! İSTER PUTPEREST, İSTER KAFİR OL, ATEŞE TAPSAN DA, MECUSİ OLSAN DA YİNE GEL! TÖVBENİ YÜZ KERE BOZMUŞ OLSAN DA YİNE GEL! BURASI BİR UMUT KAPISIDIR, UMUTSUZLUK KAPISI DEĞİL, YİNE GEL!

Mevlana Celaleddin-i Rumi
1207-1273

GELME! KARDEŞİM! YARDIM İÇİN DE OLSA GELME! İSTER İSRAİLLİ, İSTER YUNANLI YİNE GELME! AĞZINLA KUŞ TUTSAN DA GELME! GELMEEEE!

Sağlık Bakanı Ospi 1999

DEVLETİ ZAYIFLATMANIN KİMSEYE FAYDASI YOK...DEVLETİ KİMSE KÜÇÜLTMESİN!

Anlamsız Gurur

Kimseye ihtiyacımız yok.. Biz bize yeteriz

açık büfe met üst deprem notları

"bir musibet bin nasihatten yegdir" atasözü rehberliğinde biraz da depremin bizden aldıklarını değil de hatırlattıklarını düşünelim isterseniz genellikle ülkemizde halk tipi bir doğal afet olarak gelişen deprem belki de ilk kez kurbanları arasına bu kadar zengin, ünlü, değerli ve güçlü isimleri katarak konumunu abarttı

en önemlisi, İstanbul sallandı.. bu nedenle belki de ilk kez halk tipi bir doğal afet ilige kemiğe, yusuf yusufa kadar "herkesçe" zangır zangır hissedildi.. ve belki de ilk kez İstanbullular bu şehirde yaşamak dolayısıyla duydukları o tuhaf ve sonsuz güvenin tırto bir güven olduğunu anlamış oldular

bu vesileyle İstanbullular İstanbul'da bu memleketi ait hâlâ güzide bir kalkınma ve kerkinmede öncelikli yöreler arasında bir yöre olduğunu farkettiler deprem sonrası park, ve bahçelerde yatmak şeklinde belirlenen ve iyi örgütlenirse sonu şahane bir fransız devrimi'ne bile varacak hoş bir gelenek oluştu.. bilhassa zengin muhitlerin nezih parklarında halk imtiyazsız, sınıfsız, zengin fakir demeden koyun koyuna bir kütle olarak yattı uyudular

halk belki de on iki eylül sonrası galatasaray'ın şampiyonlar liginde yarı final oynamasından sonra ilk kez bu kadar yoğun ve coşkulu bir şekilde meydanlara indi, 70'li yılların toplu piknik tadını biraz buruk ve geceye dönük olsa da tekrar tattılar

tabii ki her zaman olduğu gibi türkün doğal afette imtihanı da sonunda bir şenliğe, bir nevi festivale donuştu.. yağmur yağmazsa bu park ve bahçelerde yatma uyuma işi deprem beklentisi olmasa da daha kısa kadar sürecek gibi görünüyor

ayrıca hatırlanmalı ki unutmak ve doğal afetlerden keyif çıkarmak güzel mezyetlerimiz arasındadır

ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütün olduğu varsayılan yüce vatan toprakları kökü dışarda bölücü ve komünist olduğu illâki muhtemel bir fay hattı tarafından çatır çatır çatladı.. ve böylelikle de iman gücü ve silah zoruyla çalışan milliyetçilik motoru da zortladı.. hangi çete, hangi mafya fay hattına set çekecek şaşarım

halk olma, ulus olma, toplum olma değer ve ölçülerinin bir bir erezyona uğradığı bir dönemde yıllar yıllar sonra belki de ilk kez devlet dayatması olmadan bir halk ve ulus olmanın güzel tarafları hissedildi.. devlet sorgulandı, sivil insiyatif gelişti.. dünyada evvela devletlerden ziyade halkların olduğu anlaşıldı

para, mülk, tahvil, bono, kredi kartı gibi tecimsel kaygı verici alet edevatin tırto kaygılar olduğu zengin fakir herkesin en değerli ve tek şeyinin canı olduğu hatırlandı.. hayat züppelik burcundan çıktı.. camiler doldu.. nihilist ve varoluşçu felsefe bir sürü mürit ve ırme kazandı.. vesaire, vesaire sonuç olarak asla umutlu olmamalı.. farkındaysanız bilhassa 99 yılı üzerimizde her türlü acıyı, fenaılığı yaşatarak, deneyerek geçiyor.. yüzde doksani çarpık şehişmenin ürünü olan bir nüfus çoğunluğu, gelecekte bambaşka ve bize özgü bir doğal afetin konusu olarak karşımıza çıkabilir.. önce devlet değil, halk küçülmeli

ben gene şunu diyorum.. devlet sizin için bir şey yapmıyorsa siz de en azından çocuk yapmayın.. varolan olanaklar on yıl sonra donan bir nüfusla herkese daha yeterli gelebilir.. hatta yirmi yıl sonra azalan nüfus ve çoğalan olanaklarla hayat cılıp gibi olabilir.. eğer nüfusun önüne geçilmezse bir kaç yıl sonra türkiye toprakları üzerinde çin'in sorunlarını tartışıyor olabiliriz.. nolur ey halkım, zikine ancuguna mukayyet ol.. zikine, ancugunla rezil olma şu devlete ve hayata.. ümeden şeviş ya..

metust@leman.com.tr

- Erdener abi Osman Durmuş Kanal 6'yı kapatırmış, diğerleride yoldaymış.
- Televizyon gazete hepsini kapat-sın, açık bişi kalmasın bizde onun yüzünü görmekten kurtulalım...

Depremde evleri yıkılan yurttaşların yaralarını sarmak için hükümet yine yoksulun, ücretlinin cebine, boğazına göz dikti. Deprem vergileri, zamlar yolda.. Bu ek vergiler özel bir deprem fonuna değil hazineye aktarılarak, faiz borçları ve açıklar mı kapatılacak?

DEVLET BÜYÜKTÜR EN KISA ZAMANDA YARALARI SARAR?..

eMaj

1945 model çadırları depremzedelere dağıtan kokmuş, çürümüş Kızılay afetzedelere depremde sele, afetlerden afet beğendiyor.

Yurdum işadamları, kumazı, vurguncusu depremde mal kaçıyor. Özel hastaneler, iş yerleri, fabrikalar, üçkağıtlı iğrenç müteahhitlerin konutlarının çatlak patlakdan sıvayla, alçıpanla kapatılmaya başlandı.

Bakan Osman Kudurmuş'un Günlüğünden

18 Ağustos: Arkadaşlar 6,7 Richter ölçeğinde deprem olduğunu söylediler... Çok kızdım... "Kardeşim depremi niye gavurun ölçeğiyle ölçüyorsunuz? Bizim onların ölçeğine uyuyamaz yok" dedim... Bundan sonra depremlerin Richter ölçeğiyle değil, "Buğur Alp Ölçeğiyle" ölçülmesi için kanun hükmünde kararname çıkarması başlattım...

19 Ağustos: Şimdi de Amerika'nın yuzer hastanesi zdi çıktı başımıza... Lan size mi kaldı bizim hastaları tedavi etmek... Dost ve kardeş Arap ülkesi bi uçak dolu su muska gönderdi... Depremden yaralı olarak kurtulana yemeklerden sonra bu muskaları takıyorsunuz... Muskaları doktor konuklarında kullanıp, çocukları uşağına yatacağı yerlerde saklıyorsunuz... Aman dikkatli olmak lazım, Türk'ün Türk'ten başta dostu yoktur.

21 Ağustos: Deprem bölgesinde do-larırken bizim kurtur, İsrail elinin eğitilmiş kurt köpeğiyle inceden savınıyet kurtulmaya şahid oldum... Herken bizim kurtu bi köseye çekip, "İsraili kurtları dost olmaz okurun" diye uyardım... Aramızda tartışma çıktı... Nefisler hayvan, baklarını ispi kaçtı... Sınırdan çıkıp ağı-

ladım... Aman dikkatli olmak... Neyse.

22 Ağustos: Basın çok üstüme getmeye başladı... Neymiş etendim ben üç-çürmüşüm da, Dünya ülkelerin yardımını reddetmemeliyim de... Tövbe tövbe... Ben yar dandan geri çevirmesim, ütiyacı-mız yok dedim... Mesela acı 400.000 adet mehter talimatı ütiyacı-mız var gün-derse-nize hadi... Göndermezler... Çünkü, Türk'ün Türk'ten başta dostu yoktur.

23 Ağustos: Bu gece balkondan bakarken bahçeye ışıklar saçan garip bir cisim gördüm... Herken aşağı indim... Bakım bi ufo... İçinden eciş bücüş adamlar çıktı ve "Hey dünyak, biz dost-tuz" dedi... Garip süpürgesi sapıyla eciş bücüşleri bi güzel hastanelik ettim... Aman dikkatli olmak lazım, Türk'ün Türk'ten başta dostu yoktur...

Mesut Ceylan

Şenarlı kadrolar ve medyaları başta Akot, deprem faciasını insanı kusturacak kadar iğrenç yorumlarla sunuyor. Depremi zinaya, fuhuşa, 28 Şubat kararlarına bağlayan ruh hastası kalemler daha da ileri giderek "binalar işaretlenmiş gibi yıkıldı" bile diyebiliyorlar. Facia bölgelerinde de böylesine ileri geri konuşan, bağırıp çağıran Allah'ın kendilerinden utandığı insan müsveddeleri, halkın elinden zor kurtuldu.

KIZILAY
47 milyarlık bin sıyla, 65 yıllık çadıyla kokmuş aciz kurum
OSMAN DURMUŞ
Kafatasçı
DEMİREL
Demec devleti
BAHÇELİ
Cindy bebek,
DURMUŞ'un hamisi
ECERİT
Pis düzenin temiz(!) bekçisi
AKOT

Onca insanın kaybına yol açan trajediden bile vazife çıkarma zihniyeti
HAZINE BONOSU VURGUNCULARI
Mezar çiy nli n
KEMAL DEMİR
Kızılay'ın 20 yıllık hurda demarı
DEPREM YAĞMACILARI
Yağma düzenin çırak talfesi
RTÜK
Kanal 6'yı kapatıp diğerlerini hızaaya çeken sansörcü devletçi kafa
MESUT YILMAZ
Müteahhit partisinin kayıp başkanı
VELİ GÖÇER VE BİLCÜMLE HIRSIZ MÜTEAHHİTLER
Rüyalarını erteleyen
BELEDİYELER VE RANT DÜZENLERİ
Yağma çarkının memurıyet talfesi
Özalçocukdan, benim memurum işini bitirdi
ASKER UĞURLAYAN MAGANDA GRUPLAR
Depremden kurtul, asker uğurlayınlar kurtuluşu ile öl
AF YASASI
Çeteleri salma operasyonu

LeMan :

Akşamsetası

Galiba güneş tutulmasının bir gün sonrasıydı; Can Yücel'in sayılı günleri... Zor günler ve saatler. Hiç geçmese zaman dedirtecek anlar. O günün gecesi evin arka bahçesinden teyzem seslendi: "Koşun yıldız kaydı!" Evdekiler hepbirlikte seke seke bahçeye seğırttik. Ve sabaha dek gökyüzündeki o büyülu meteor yağmuru altında islandık. Saymakla ve kaymakla bitmeyecek kadar çoktular.

Ve sabaha karşı o gecenin en görkemli en "Baba" en gürlülu ve bize en yakın geçen göktaşını gördük. Nedense biran kendimi tutamayıp "CAN BABA" diye bağırdım. Niye bağırdım bilmiyorum. O an o şaşkınlıkla insanlar bana doğru dönüp "HANGİSİ?" diye sordular. Utanmışım. Dudaklarımdan "HEPSİ" sözcüğü dökülüyordu!

İşte geçen hafta bu yıldızlı geceyi ve ışıklı "CAN BABA" gösterisini çizmeyi düşünmüştüm. Ama olmadı. Gündeme 7.2 şiddetinde Richter Abi, İŞIKARA Amca ve aciz "Derin Devlet" ve de onbinlerce ihmal kurbanı gelince ister istemez öykünün ve çizginin de gündemi değişiverdi.

Depremın tartışması, göldükleri, gelimedikleri, elikisi-tepkisi, yapıları ve yapılamayanlar şu ya da bu herbirşey uzun yıllar tartışılacak! Ben bu hengame sonrası tüm bu sorularla ilgili değildim. Bir köşeye oturup 17.000 kişiyi simgeleyen 17.000 noktaçığın peşindeydim.

Bıradada tam 17.000 noktanın neyi ifade ettiğinin peşinde. Dakikalarca, saatlerce boş bir kağıda 17.000 nokta koymak... Bir türlü bitmek bilmeyen 17.000 nokta... O kadar çoktular ki bir türlü tamamlamıyordum. O kadar çoktular ki her biri birer "can"! "Ben tanrı olsaydım üşenirdim!" dedim kendi kendime, "Baska şeyler yapardım, mesela çiçek suturem, 17.000 çiçek ilk anda düşündüğüm bu oldu!"

Bu konudaki düşüncem asla değişmez. Ayrıca bu düşüncemde yalnız olmadığımı enkaz altından saatler sonra çıkarılan 10-12 yaşlarındaki Tuğba adlı küçük kızın güneş ışığına kavuştuğu anda gökyüzüne doğru yaptığı o unutulmaz el hareketinden sonra anladım. Ölüm duygusunu ancak ironi duygusu altedeblirdi ve küçük kız bunu başarmıştı. Onunla birlikte hepimiz gökyüzüne baktık... Kimsecikler yoktu...

UNUTMAYALIM! Köhnemiş Devlet Aygıtında moloz ve enkaz üreten Devlet adamlarını, deniz kumundan ULUS-DEVLET yaratmaya beyhude çabala-yantan unutmayalım!

En çok da parlak yıldızlı gecelerde gökyüzünde bir görünüp, bir kaybolan ve bizim birer parçası, "17.000 CAN"ı UNUTMAYALIM!

FATİH SOLMAZ

BAHADİR BARUTER

ESAS OĞLAN
KAOTİK BİR
AŞK SARMALIYLA
ESAS KIZA
PLATONİK
CİNSELLİK
DUYUYOR
...

Çözümset Aşk

BİR FRANSIZ FİLMİ

KIZDA İSE
SOFİSTİKE
BİR REDEDİŞ
VE EPİNOKSİ
VAR...

TAM
1,5 MİLYON
ÖĞRENCİ
1 MİLYON
HALK
GÜNÜ

PATRON
İNANILACAK
GİBİ DEĞİL
AMA KARŞI
SİNEMANIN
ADAMLARI FİLMİ
ANLATIYOLAR.

Paranoya

AMCANIN OĞLU -
NUN KARISININ
ORTANCA ABİSİ
HIRSIZLIK YAPARKEN
YAKALANMIŞ...

AMAN BE
DEDE BANA
NE, HAYRET
BİŞEY...

AAA...
AMCASININ OĞ-
LUNUN KARISININ
ORTANCA ABİSİ OLAN
HIRSIZIN ARKADA-
ŞI Dİ Mİ BU?

ŞU ADAMIN
VAR YA, AMCA-
SININ OĞLUNUN
KARISININ ORTANCA
ABİSİ HIRSIZ-
MIŞ...

UYLUDU,
GİDELİM
ARKADAŞLAR!

HORR
HORR
HORR

İHHH...TÜM... MİRASIMI...
KIZILAY'A BIRAKIYORUM...

BABA!

DEVLET OPERA VE BALESİ

MÜDÜR

BAKIN NUSRET
BEY, KURUMUMUZUN
EN YETENEKLİ
BALETİSİNİZ LAKİN...
LAKİN İŞİNİZE SON
VERMEM GEREKİ-
YOR...

ANLIY-
RUM
EFENDİM
AMA
SALVAR
GİBİ BOL
ŞEYLER
GİYSEM?!

ÜSKÜDAR HUZUR EVİ

OOOH!
SAHANESİN
BEYZADEM!
AAHH...

YAVAS,
YAVAS...
OOHH!

AAH
OOH!
YAVRUM
BENİM
!

VIAGRAYI
HANGİ ESSÖĞ-
WESSEK SOKTU
ACABA İÇERİ?..
BİR MÜFETTİŞ
GELESE ŞİMDİ...
TÖVBE TÖVBE

AH! OH!
OFF!

HAIN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

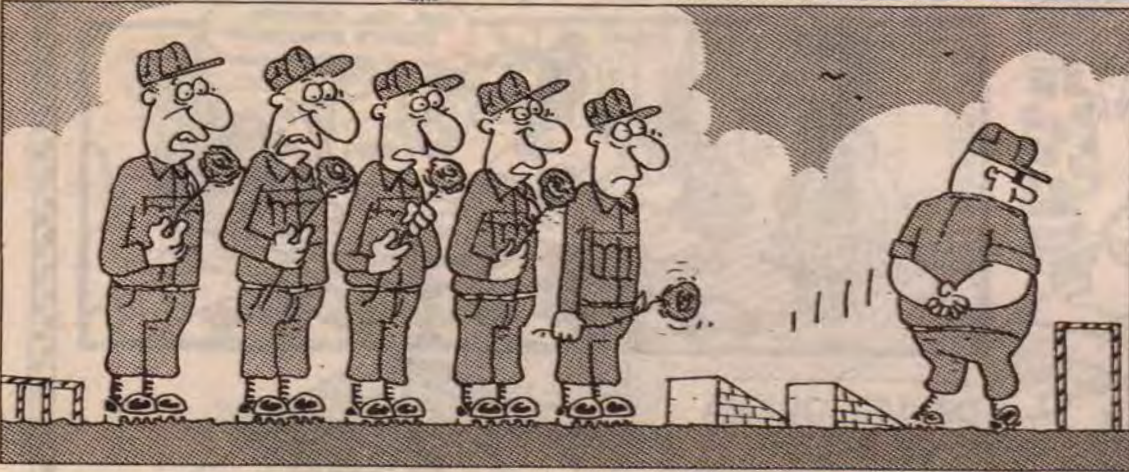
GRETEN ADAM VE GÜLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

TAPUDEVİREN

BUNLARDAN UMUT YOK!.. AMA PABUÇ BIRAKMAK DA YOK!

Hastalıklı Sağlık bakanı Osman Durmuş için inanılmaz kampanyalar var... Gazetelerde, Tvlerde internet üzerinde ve sokakta milyonlarca insan bu adamı istemediklerini haykırıyor... Umudumuz hiç değilse Ecevit'in bu bakanın istifasını isteyacağı yönündeydi... Ama İrem MHP'li Devlet Bahçeli, hem de DSP'li Bülent Ecevit, Osman'a sahip çıktılar ve kendisini başarılı bulduklarını söylediler... Peki kim yanılıyor? Milyonlarca insan mı? Tabii ki hayır!..

Hadi o zaman, ilk zaferimizi koralalım ve devam edelim... Sağlık bakanının ve hükümetin daha en baştan, halkın umutlarını kırmaya çalışmasına izni vermiyden... Yepyeni bir bakanlık adına, Osman Durmuş o kottuktan atılana kadar bu mücadeleyi sürdürelim...

YAZILI DA KALSIN!..

Kanal 6'da Doktor Stress'in programına telefonla katılan Cem Özer, Telsim'den AKUT için sponsor olup olmayacaklarını sormuş... Aldığı yanıt ise "hayır" olmuş... Durumun, telefon ve bir Tv programında kaynayıp gitmesini istemedim ve hiç olmazsa burada yazılı olarak da bulun - sun istedim... Ne diyelim, Allah 0542 kere layıklarını versin...

PANTOLON

m . e . t . i . n . f . i . d . a . n

TEREFLİ

PICTURES

KABAK GİBİ YAKALANDILAR!.. ARTIK YAPILACAK BİRŞEY VAR...

İşte durumdan vazife çıkartmanın tam zamanı. Gelin, artık bunların hepsinden kurtulalım... Bu, kışını kışkırtmaktan bile aciz hımbıllardan.. Bu, kürsüde salyalarını tüketece kadar konuşan başka birşey yapmayanlardan... Bu, kuşaklardan beri tepemize çöreklenmiş duran dinazorlardan... Bu, insanların dinleyen, izleyen, coplayan, iskence yapan, gözaltında öldüren çirkeflerden, ırkçılardan... Bu, kocaman iskembeli, arsız ve obur yiyicilerden... Bu, hantal, kokmuş, sinsî, plancı, çürük, "kandırıkçı", zorba ve ikiyüzlü yapıdan... Gelin kurtulalım... Herşey o kadar açık ki... Bu, 7.4 şiddetindeki sarsıntı bizi öyle kendimize getirdi ki... Şimdi, depremden vazife çıkartmanın zamanı... Onları enkaza gömmeli ve kendimizi seçmeli... Depreme, ilk önce ve kendi başına koşanları seçelim... Sessizce beton parçalarını kaldıranları... Hızla karar verenleri... Karanlık yıkıntıdan sıcak bir el kavrayıp dışarı çekenleri seçelim... Gerçek gözyaşını ve içten yürek sızılarını seçelim.. Biz, kendimizi seçelim!..

Bu depremin yıkıntıları altından dinamik, genç, güvenilir, hızlı, insancıl ve gurur duyabileceğimiz yepyeni bir ülke çıkartalım!..

Cogito Der-gisi'nde Klaus Kreiser im-zalı bir yazı: "Türk-ler'de Akıl Var mı?" başlığı altında, Osman-lı'nın çöküş dönemi 17. 18. yüzyılda doğuya gezi-de bulunmuş din adamı, asker, elçi, seyyahların doğu gözlemleri sonrasında Avru-pa'da, Napolyon döneminde başlattıkları bir tartışmanın ev-renini uzun uzun anlatır. Kısaca-sı, batılılar, Türkler'in dini, müzi-ği, barbarlığı aşma yetenekleri, gelişen teknolojiyi anlama çabaları üzerine bir "doğu" tartışması baş-ladır. Bu tartışma "oryantalizm" in temellerini oluşturur. Biz oryantaliz-me nefretle baktık, batıların Türk düşmanı oldukları için, bizi aşağıla-dıklarını savunduk. Ezcümle, son iki-yüzyılın Türk aydınları, oryantalistler-den nefret etti, ancak, kendi toprakla-rını, ağaçlarını, siyasi yapılarını, oryan-talistler kadar inceleme, bilimsel çalışma yapma zahmetine katlanmadılar!

Türkler'de akıl var mı? sorusunu, ar-tık istemesek de biz de, bütün dünyada yeniden büyük bir rezillik-kepezelik duy-guları içinde bir daha soruyor. Hürriyet ve benzeri sağcı holding'ci kalkınmanın gaze-teleri depremden birgün önce, ülkemiz-deki beşmilyonun üstündeki bilgisayarı, bir milyon internet kullanıcısını ve dünya rekoruna ulaşan cep telefonu talebini ra-kamlarla venip, "kalkınmanın", modernleş-menin başarısı olarak Özal'dan öğrendikle-ri şekliyle övgüyle manşete çektiler!

Modern toplumun verilerini, imkanları-nı yaşamadan, onu yaşamış kabul edip, bil-çi çağına, elektronik çağına atlayabilir mi-yiz? Hayır. Modern toplum, iki kere iki dört eder, elma ağaçtan düşer, su deniz kıyısın-da şu derecede kaynar ve yanında kralların karşısında insanı, bireyin sosyal kalkınması-nı öne çıkartıp, dış dünyayı, fizik, kimya, matematik ve edebiyat, felsefeyle sorgula-maya ayırmaya başlayıp, büyük bir sos-yal fen ve siyasi bilimleri oluşturarak bu-günkü akademilerini, partilerini, devasa teknolojilerini oluşturdular.

Bu çağ, en başında kazma-kürek sa-pan bilgisini son noktasına taşıdıktan son-ra, "mekanik" bir çağ başlattı, bugünkü kendi kendine çalışan daktilolarımız, do-zerler, matbaa makineleri bunlara örnektir. Bizler ise, akademilerimizi, şehirlerimi-zi, televizyonlarımızı, gözlük camlarımızı, bu topraklardaki hiç denemeden, onlar-dan öğrendiğimiz gibi alıp, kullanmaya başladık.

İşte ülkemizde sağcı devletin sağcı kalkınma modeli elli yıldır iktidar ve elli yıllık kalkınma masalları kırk saniyede yerle bir oluyor. İlk olarak, kazma-kü-rek'i kullanmadığımızı gördük, son-ra, planlama-organizasyon olarak, yarım saat içinde dağ indirme tuga-yıyla E-5'i tutup, profesyonel ekipler gelinceye kadar, iki saat içinde on-binlerce doğal uzman Zonguldak madencilerini yöreye göndere-medik. Onbinlerce cep telefonu olan ilgili, güya uzman, ilk yar-dım konusunda hiçbir şey ya-pamadığını gördü.

Deprem rakamı büyükse de, biz bu rakamı, beş-altı yılda trafik kazalarının ye-kününden biliyoruz, ama, yine de, bir kişi-nin parmağı kesildi-ğinde ne yapmalı, omirilik zedelen-medeyi araba-nın içinde sı-kışan adam gölsün.

nasıl çıkartılmalı, bir kurs, panel, öğ-retim konusu, üniversitemizde, partileri-mizde, müfredatımızda yoktur, partilerimiz ve üniversitemiz son yirmi yıldır, laiklik, şeriatçılık gi-bi mezhepsel konular tartışır!

Özal'ın çağ atlatan bu vahşetine tüm aydınlar iman etmiş, hipnozundan hala kurtulamamıştır, bugün Demi-rel ve sağcı zihniyette kendini ifade eden Özal vahşeti, bu göz boyamayla, bu toprakların yüzyıllık insan birikimi-ni bir yana bırakıp, "ayaktakimini" iktidar yaptılar.

Bu ayaktakımına gazeteler, televizyonlar bağışlayıp, bi-ze çağ atlattılar, bin yıllık, ahlaki, sosyal, insani ne kadar duygu varsa, hepsini ezip, parçaladılar, yokettiler. Sadece pa-ra kazanmayı değil, "kanlısını" daha makbul, kutsal gördüler.

Bakin, bindörtüyüzdür namaz kılıyor, ama, seccadeye pusula koymayı bir İngiliz tüccar akıl etmiş, İngiliz kraliyet aile-sinden de bu buluşu için ödül almıştır. Bunu biz neden akıl ede-medik? Çünkü "kasabasından" çıkmamış insanlar, pusulayı ne yapsın, yönlerini, o küçük, dar kasabalarından zaten biliyorlar.

Ama, ikiyüzyıldır, o dar kasabadan, çürümüş ahlaktan koca bir uygarlığa girdik, hala kasabanın yön bilgisiyse kiblemizi bulmaya çalışıyoruz. Doğu topraklarında iki tane doğulu olmayan halk var-dır, biri Japonlar, yüzyıl önce tüm budist tapınıklarını yakıp, yerle bir etti, ikincisi, İsrailoğulları, ilkin Mısır'ı terkettiler, ikinci olarak, Kudüs'ü... Kızıldeniz'de Musa'nın asası önünde yarılan yer kabuğu, İsrailoğullarına yeni bir yön gösterdi. Gölcük'te açılan, yarılan yer kabukları da, hiç değilse bundan sonra, bizim yönümüzü gösterir!

Kasaba tüccarı, kasaba müftüsü bu adamları, üstelik kafatas-çı herifleri, ayaktakimini iktidar yaparsak, çok daha yüzbinlerce in-sanımızın kafatası beton bloklar altında kırılır!

Bindörtüyüzdür cuma namazı kılarız, kutsal camilerimizde bile her cuma onlarca ayakkabı çalınır. Başbakanların, bakanların onca korumasına rağmen camilerimizde ayakkabı çalınmasının önüne ge-çilemedi, bin yıldır içimizden bir kişi çkıp, ayakkabılarımızı camii için-de çalınmayacak şekilde kutulayacak, bir sistem geliştiremedi. Eski-den kasabamızda herkesin ayakkabısını, kimin ne giydiği, o dar kasa-ba evreninde belliydi, şimdi kalabalıklaştık, büyük yapıları, kitleleri, organize etmek, ülkücülük, milliyetçilik... dokuz ışık gibi kasaba ze-kasıyla çözümlenemiz mümkün değil, Türkiye yaşasaydı, dokuz ışığa bir de depremcilik maddesini ekler, on ışıkla ülkeyi yine kurtarırdı.

Türk milliyetçilerinin en kutsal ismi Gün Sazak ailesinden Fe-nerbahçe başkanı Güven Sazak'ın inşaatları altında binlerce insan kaldı! Hadi, televizyonlar, gazeteler bu isimlere bir küçük eleştiri getirsinler, hayır, kırk televizyonun sahipleri de bu ayaktakımının ortaklarıdır!

Şimdi de, biçimsiz küfürlerin, başıboş serseri isyanların enkazı al-tında kaldık, herkes gelişigüzel küfrediyor, kırk televizyondan bir tanesi, yıkılanın "sağcı ahlak", felaketin "sağcı zihniyet" olduğunu göstermemek için, küçük bebelerin ölüm görüntüleriyle kendilerini saklamayı başarıyorlar!

İlk iki gün felaket görüntülerine rağmen endişe, panik duyma-mam ve hiç ağlayamamam, kendime ben sapık mıyım, doktora mı görünmeliyim, gibi duygulara yol açtı, sonra, Diyarbakır'lı yoksul bir kadının çıplak ayaklı bebeğini koltuğunun altına alıp, bir naylon tor-ba arpa şehriyesini kampanyaya bağışlaması, Yunanlı kızların kan verme görüntüleri. Dünya atletizm şampiyonasında tüm dünya sporculannın stadyuma giren Türk ekibini ayakta alkışladığını gö-rünce, tellen m koptu ve hüngür hüngür ağlamaya başladım.

Evet, ağlayacağımız nokta, insanlığın bölüşme, yardımlaşma, insan olma noktasında başlıyor, trafik kazalarından, güney doğu-dan, işkencelerden ölüme katlanma becerimiz çok büyümüş, çok savaş, cephe görmüş komutanlar gibi duvarlaşmışız, ama, Yunan, Mısır, mezhep, din, sınıf demeden, büyük bir galaksi evreninde bir-birimizin elini tutmaya çalıştığımız o anlar, işte, dudaklarımız kuru-muş beklediğimiz, o sarılma! Bölüşmeye ve yardımlaşmaya "açız"! Felaketler sonrası değil, her zaman işte bu açlığımızı gidermeye çalışıyoruz. Evrende bir toz zerresi gibi dünya kabuğu üstünde in-san olduğumuzu, kasabanın ayaktakımı tüccarlarına, hostingleri-ne, kurumlarına yüzyıldır anlatamıyoruz, bizi, Diyarbakır'a, bizi Yunan'a, bizi göya Türk'ten başka herşeye düşman yapanlara an-latamadık!

Yıllar önce annem öldüğünde de böyle olmuştu, yüzlerce in-san başsağlığı diliyor, ben hiçbir şey olmamış gibi gömleğimi ütü-lüyor, soğuk, duvar gibi suratla ayaktayım. Ne zamanki, ailem-den babam, abim, "annemiz öldü" dediğinde, yeri göğü yırtan bir feryatla kendimi kaybettim.

Şimdi, onbinlerce başsağlığı mesajı kılım kıpırdamıyor, nay-lon sidik torbası yüzüyle... Ecevit'i, Bahçeli'yi, Yılmaz'ı rezillik, kepezelik duyguları içinde izliyoruz. Tarihimizin en büyük fe-laketi olmuş, siyasilerden başsağlığı mesajları ağıma gidiyor. Şimdi diyorum, zihnimden geçiriyorum, Kazım Karabekir Pa-şa, Mustafa Kemal, Rauf Orbay Paşa Tv'ye çıkıp, başımız sa-ğolsun deseydi, işte bunu düşündüğümde zırlı zırlı ağla-maktan kendimi kurtaramıyorum, diyorum ki, Karabekir Paşam, Orbay Paşam, işte alevin, binbir yoksulluğun için-de kurtardığın halkı, bu Özal vahşetinin sırtlanları, hol-dingleri, parçaladı, bitirdi koca ülkeyi!...

Kardeşlerim, milletimize, halkımıza, başsağlığı dile-yecek hiç kimsemiz kalmamıştır, hepimizin başı sa-ğolsun.

Milletlerin karakterleri, büyük çöküp ve yükseliş anlarında ortaya çıkar. İşte devasa bir çöküş anında, "sağcı zihniye-tin" kadroları, memurları, televizyonları, ahlak! Türk tarihinin 12 Ey-lül'den bugüne yirmi yıl içinde, önce ülkemizde iç savaş, sonra güneydo-ğuda otuzbin ölü, sonra onbinlerce insanın işkencede öldürülmesi, sonra Susurluk, sonra Bulgaristan göçleri, sonra Irak'tan kaçanların yollarda telef oluşu, sonra, bir ve iki Bosna ve Kosova mezalimi, hepsini gördünüz, geçtiği-miz yirmi yıl size, "sağcı" ahlakın, ayaktakımının iktidarını, devlet oluşunu, ideolojisini de öğretemediyse, başka hiçbir güç, sizi kurtaramayacaktır!

Bir yerlerde hala "sağcı devleti" sağcı kadroları alkışlıyorsanız, gidin görün, meşhur ülkücü kabadayı stadyumun yanında deprem yardımı çadırı açmış, ülkücülerle mehter çalıp orada da vatani kurtarıyorlar.

Mandanın suya sıçarken çıkardığı sestten beter bu insanların suratlarını yala-yın, doymayın, bir daha yalayın!..

Sağcılık tarihin en büyük uğursuzluğu, halkları düşman kılan, ülkeleri zehirle-yen en ağır siyasi radyasyondur, bu yüzden suratları, yabancı bir kara öküz ayak tırnaklarına benzer, bunu, bu topraklarda benim kadar dile getiren ya-yoktur. Çünkü sağcılaşmış insan, öfke, panik, kargaşa, telaş, yaşamaz, tüm duyguları normal insanlar yaşar. Sağcılık hayra alamet değildir, felaketlerin tidir. Otuzbin kişinin ölümünü dahi senaryo olarak görürler. Belleklerini u-hiçbir facia, eylem türü yoktur, boynuz darbeleriyle kendilerini savunurla-sağcı insan, yaşamak için hayvan gibi sürekli "unutmak" zorundadır. Im-madır. Lidere, davaya, Özal'a, Türkeşe, Demirel'e bağlılık, aslında "dür-ma" şeklindedir. Dışarda olup bitenler, zihinlerini hiç meşgul etmediği için, da olup biten büyük felaketler dahi zihinlerinde iz bırakmaz. Bir müdd-fızalarından silinir. Bitiş olmayan bir sersemlik halidir sağcılık, dış düny-mış gibi görürler. Saldırganlıkları, üzüntü duydukları, ülkelerini çok değil, "rüyaları" bozuluyor, otladıkları çimenliğe, yoncalığa başka g-diye, insan haklarına, tartışmaya, eleştirmeye, bilime düşmandır! Türk asrı olacaktı, işte felaket asrı oldu.

Onyedi yaşındaki genç kızın uyurken, saçlarında unuttuğu toka sert hissiyle kafatasına demir çivi gibi saplanması, onlara sorsak, Tanrı di. Vicdanlarımız utanmayacaksa, bu bedenleri neden taşıyoruz, Avru-ya arıyalım kendimize... Bin yıl türküsünü söyledik ama "bir kazma mezarını kazamadık, bok torbasına dönmüş vicdanlarımız utanma-caksız okyanus adalarına siktir olup gidelim.

Yere göğe yemin olsun, o saç tokalarının intikamını alacağız. E-kenmiş vicdanımız değil, öc duygusu yatacak. Göllerinde asılı ku-rilikleriyle dışarı çıkartana dek, burdayız. Muteahhitlerin, siyasile-oyuklarının içinde hamamböceklerini tam dibinde ezip, parçalayan bir leke yapana kadar burdayız.

Kardeşlerim, o melek göğüslü genç kızlar, o incecik biçimli, renli-sahillerde takıp, deniz suyuyla seviştikleri, oynastıkları günleri gören Keşke, yer kabuğu yarılıp hepimizi içine alsaydı, tabiatın koyun-şıl uyurduk, sonsuza dek. O çakal, sırtlan müteahhitlerin beton bl-maz, ey ülkemizin genç kızları, kuş yüzlü çocukları kalkın ayağa! O-günümüzü, beyanat veriyorlar, yeterince birlik, beraberlik olup kar-den birlik olalım, bu bağışak iyici, beyin emici yüzbinlerce ahlaks-ti yönettiği müddetçe hangi beraberlikmiş bu, bizi de müteahhit r-tünde taş kalmamış, daha büyük gaddarlık hiç görülmemiş, öldür-cası, zebanicesi görülmedi ve hepsi sağcı zihniyetin ideolojilerinde, vizyonlarında bağırıyorlar: Birlik olacak mışız? Elinizden ne gelir artıl-lerinin üstüne üç tane de baykuş dikmek, işte sağlık bakanı bayku-dan akan yardım paralarını gören müteahhitler el ovuşturup, ekon-canlandı, yapılacak yüzbinlerce ev var diye demeçler vermeye çokt-hanelerdeki kuzular daha şanslı.

Kardeşlerim, mahşerimsi o yer kabus değildi, ülkemizin, sanayile-gi, açkamları, denizin ve takımyıldızlarının ve dağlardan esen rüzgar-lendiği o yer, sağcılara göre, bizi kötülöklere karşı koruyan bağışlay-cinleriyle bizi cezalandırdığı yer! Tanrı bizi cezalandırmak için sağcı-seçti, Allah'ın aslanı, Malkoçoğlu artık müteahhitler mi?

Sağcı ahlakın ta kendisi bu çakallar! Cesed kokularına musalla-devlet kadrolarına yerleşiren ülkemiz "imanlı" "milli" nesillerin yüzyıl-şimdi büyücü, münecim din adamlarına; liderlerine sorsak, bir yaşınd-kafasına korkunç betonları indirmeleri, Allah'ın bir cezası: Allah neden-rini milli eğitim, bayındırlık bakanlığı, ya da camilerden seçiyor?

Çakal, kurt, akrep, solucan kaniyla büyümüş sağcılar, tüm bu hayvan-organlarıyla karışmış, kılıktan kılığa giren siyasileri, medyacıları, Güneydo-surluk'ta da, yer kabuğu yarıklarından daha ağır bu en korkunç beton sütü-yedi yaşındaki genç kızların üstüne indirirken, siyasi liderler, "ne yapalım-afeti, devlet her bir yurttaşla mığfer mi dağıtsın" diyorlar!

Kafatasları, gencecik çocukların, bir güvercin yumurtası gibi kırılken, devlet ve onun uğursuz lideri, uykusuna, azmanlaşmış burun deliklerini tüm-iyi yutacak kadar açıp, bir eliyle de mumyalanmış kulaklarını kaşıyıp "üstesinc-geliriz" diyor, ne yapalım, bu hayvanların beslenme alışkanlıkları böyle. Tarak di-lerindeki açıklığa göçük altında, tek yanağı gül yaprağı gibi kokmuş bebeleri, tek-ayağı parça parça ezilip morarmış genç kızların, kopmuş organlarını kurban diye-veriyoruz, "birlik ve beraberlik tanrısı" adına...

Bu milli korkuluğu ayakta tutan gizli direkler, Sabancı, Koç, Çörtükler, hol-dingler, bebeklerin ağzından yüzyıldır sütü emmekle doymuyorlar, Çörtük'ün Ankara'daki Bayındır hastanesinde tek bir depremdede yok, kapıdan kovuldu-Be-lar. Kameralar gösteriyor, enkazın beton deliğinden ağlayarak çıkan küçük kız, gibi. "amca amca kardeşim öldü, amca amca ne olur annemi de kurtar", diye kor-rezil et kanı, ger-türe uygun-memelerini tüt-den de özur diler-altında çürüyüp, mor-lip, yardımsever duaların-den de. özur dileriz!

mi? Denizlerin içindeki balık st-rini yağmalayan, talan ede-yarlık helikopterleriyle da birbirlerine keşle-larını, yorgan iç-değil miydi? yedi yaşın-gibi çor-si, pa-lik l-sa

ini, uçsuz bucaksız ovalardaki koyun, kuzu sürüle-
ne onlar değil miydi? Dağdaki iki çobanın üstüne mil-
bin kişilik askeri kuvvetleri çullandırıp, dağın başın-
amın altında sarılıp uyuyan zavallı insanların, yastık-
i dahi kamalarla, bıçaklarla delik deşik eden bunlar
sekondusunda, atelyesinde, üniversite kapısında, on-
enç kızların göğüslerinde bitmeyen bir korkulu rüya
nen, bu yüzbinlerce delirmiş, saççı, yazarı, gazeteci-
şşirilmiş borsaları, manyaklık, delilik, aptallık, canin-
n, alev, çürümüşlük püsküren gözlerin sahibi bu in-
değil miydi?

Mağaraşmış sırtlan delegelerle doldurulmuş partile-
de milyonlarca minicik çiçek tozunu, ancak çamur
apmak, bu çamurdan ideolojik tabletler yapıp, yüz-
lerce üniversitede, onbinlerce ilköğretim okulunda,
kırk televizyonda minicik çocukların beyinlerine tı-
ka basa dolduran bunlar değil miydi?

Dünyanın daha hiç kullanılmamış, denen-
memiş, en paralı teknolojik silahlarını, joplari-
nı, işkence aletlerini, henüz piyasaya çıkma-
ak dan, Amerika'dan, alışırla, övgülerle, kal-
akü kınıyoruz masallarıyla Türkiye'ye, bu halkın
nut- milyarı dolarlarıyla getirip, yoksul halkı
unut- parçalayanlar bu insanlar değil miydi?
dünya- Emniyetin damından atladı diyen resmi
ra ha- rakamlara göre 350, sivil rakamlara göre
rüyay- re ikibin kişiyi intihar ettirenler, bu
kleri için adamlar değil miydi?

Masallarımızda tanıdığımız en
büyük korku "gulyabani" idi. Gece,
iri suratlı çarşafa sarılmış bir heyü-
la karabasan gibi gelirdi. Artık yu-
nus balığı kadar neşeli ve sessiz
çocuklar, dünya tarihinin en bü-
yük canavarını günlerce televiz-
yondan izliyor. Beton blokların
çene kemiklerini kırdığı, onluk
demirlerin ağız boşluklarından
dillerini ortadan yarıp geçtiği,
hava alamayacak kadar daracık
enkaz altında, kendi nefesinin
bir müddet sonra dünyanın en
ağır zehirli otundan daha hızlı
kendilerini öldürdüğü, kurtar-
mak için çabalatmaya çalıştığı
ayak bileklerindeki kemiklerini
betona demire kemirip, kemir-
mirterek kemiklerini bedenini-
den kurtulmaya çabalarlarken, art-
ık korkudan solumayı unuttu-
ğu... Demirlerin, cam parçaların
nı karınlarının boş bağırsakları-
nın deşip, etten lehim gibi bir-
birlerinin bağırsaklarına, surat-
larına banyo kilitlendikleri o an-
da, imdat seslerini ısıksı hırıltı-
larla, çılgık dahi atamadan boğu-
larak öldüklerini... Bataklığa gö-
mülen yılanlar gibi, beton blokla-
rın içine gömülüp, gecenin en gü-
zel uykusundan, gömüldükleri taş
blokların içinden, insanlığın hiçbir
mucizesinin artık onları kurtarama-
yacak olmaları... aynı taş blok altın-
da ezilip, karısı, çocuğu, birbirine ku-
cağında bulanmış, yarı melek eziği ya-
rısı kadının yüz parçaya kırılmış ba-
cak kemikleri, yarısı kafatasına karış-
mış, çocuğunun kıkırdak elleriyle, bir in-
san bulamacına dönüştüğü, o yerde, da-
ha canavarca, onbinlerce insan nasıl telef
edebilirdi, bunu bu saççı partiler, müteah-
hitler, holdingler dışında kimse başaramaz-
dı. Bir labirent mi vardı, bir koridor mu hayat-
larında, şimdi mezarları bilmeceler bilmecesi,
karıncaların bile yuva yapamayacağı kadar pes-
tilleşmiş taş blok araçları onlara dinlerinin, dev-
letlerinin, müteahhitlerinin, bağışsever dayanışma-
nın bir armağanıydı!

O karınca yuvalarını da dünyaya daha fazla rezil ol-
alım diye, çok görüp, kurtarma ekiplerini kovdular!
rin kırılan kafataslarından büyük sıcak yumurta akı
beyinlerini tüm kameralar görüp, ülkemizi dünyaya
niz için devletimizden özür dileriz. Sayın Diyanet baş-
zılarımız ondört yaşında gecenin bir yarısında, teset-
ayan görüntülerle beton blokların altında erik kadar
dünya televizyonları gördüğü için, sizden de, dininiz-
ayın müftüm, cesedlerimiz, ağır sıcak
pelteleştigi ve elle tutulmaz hale ge-
yetişemediği için, sizden de, dininiz-

ç tokalarını aynı
adar, burdayız.
epimiz mişıl mı-
ndan kefen ol-
irlik, beraberlik
stunuz, sizle ne-
ahşi herif devle-
iyorlar. Taş üs-
in bunca sapık-
dinglerinde, tel-
ton blok kefen-
beter. Dünyay-
i yeni paralarla
başladı. Kesim-

enin gözbebe-
sevinçle din-
anrı'nın iblis,
bahitleri mi

an çakalları
icadelesi,
ocukların
azraille-

karma
a, Su-
on-
h'in

ıcı
hitler, holdingler dışında kimse başaramaz-
dı. Bir labirent mi vardı, bir koridor mu hayat-
larında, şimdi mezarları bilmeceler bilmecesi,
karıncaların bile yuva yapamayacağı kadar pes-
tilleşmiş taş blok araçları onlara dinlerinin, dev-
letlerinin, müteahhitlerinin, bağışsever dayanışma-
nın bir armağanıydı!

O karınca yuvalarını da dünyaya daha fazla rezil ol-
alım diye, çok görüp, kurtarma ekiplerini kovdular!
rin kırılan kafataslarından büyük sıcak yumurta akı
beyinlerini tüm kameralar görüp, ülkemizi dünyaya
niz için devletimizden özür dileriz. Sayın Diyanet baş-
zılarımız ondört yaşında gecenin bir yarısında, teset-
ayan görüntülerle beton blokların altında erik kadar
dünya televizyonları gördüğü için, sizden de, dininiz-
ayın müftüm, cesedlerimiz, ağır sıcak
pelteleştigi ve elle tutulmaz hale ge-
yetişemediği için, sizden de, dininiz-

an çakalları
icadelesi,
ocukların
azraille-

karma
a, Su-
on-
h'in

ıcı
hitler, holdingler dışında kimse başaramaz-
dı. Bir labirent mi vardı, bir koridor mu hayat-
larında, şimdi mezarları bilmeceler bilmecesi,
karıncaların bile yuva yapamayacağı kadar pes-
tilleşmiş taş blok araçları onlara dinlerinin, dev-
letlerinin, müteahhitlerinin, bağışsever dayanışma-
nın bir armağanıydı!

O karınca yuvalarını da dünyaya daha fazla rezil ol-
alım diye, çok görüp, kurtarma ekiplerini kovdular!
rin kırılan kafataslarından büyük sıcak yumurta akı
beyinlerini tüm kameralar görüp, ülkemizi dünyaya
niz için devletimizden özür dileriz. Sayın Diyanet baş-
zılarımız ondört yaşında gecenin bir yarısında, teset-
ayan görüntülerle beton blokların altında erik kadar
dünya televizyonları gördüğü için, sizden de, dininiz-
ayın müftüm, cesedlerimiz, ağır sıcak
pelteleştigi ve elle tutulmaz hale ge-
yetişemediği için, sizden de, dininiz-

an çakalları
icadelesi,
ocukların
azraille-

karma
a, Su-
on-
h'in

ıcı
hitler, holdingler dışında kimse başaramaz-
dı. Bir labirent mi vardı, bir koridor mu hayat-
larında, şimdi mezarları bilmeceler bilmecesi,
karıncaların bile yuva yapamayacağı kadar pes-
tilleşmiş taş blok araçları onlara dinlerinin, dev-
letlerinin, müteahhitlerinin, bağışsever dayanışma-
nın bir armağanıydı!

O karınca yuvalarını da dünyaya daha fazla rezil ol-
alım diye, çok görüp, kurtarma ekiplerini kovdular!
rin kırılan kafataslarından büyük sıcak yumurta akı
beyinlerini tüm kameralar görüp, ülkemizi dünyaya
niz için devletimizden özür dileriz. Sayın Diyanet baş-
zılarımız ondört yaşında gecenin bir yarısında, teset-
ayan görüntülerle beton blokların altında erik kadar
dünya televizyonları gördüğü için, sizden de, dininiz-
ayın müftüm, cesedlerimiz, ağır sıcak
pelteleştigi ve elle tutulmaz hale ge-
yetişemediği için, sizden de, dininiz-

an çakalları
icadelesi,
ocukların
azraille-

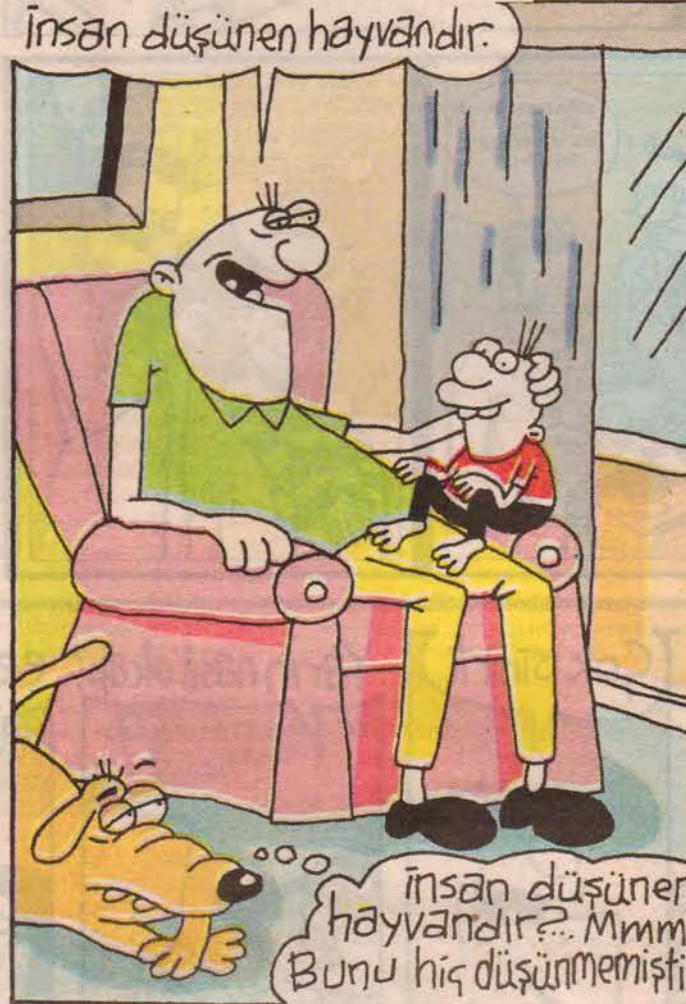
karma
a, Su-
on-
h'in

ıcı
hitler, holdingler dışında kimse başaramaz-
dı. Bir labirent mi vardı, bir koridor mu hayat-
larında, şimdi mezarları bilmeceler bilmecesi,
karıncaların bile yuva yapamayacağı kadar pes-
tilleşmiş taş blok araçları onlara dinlerinin, dev-
letlerinin, müteahhitlerinin, bağışsever dayanışma-
nın bir armağanıydı!

O karınca yuvalarını da dünyaya daha fazla rezil ol-
alım diye, çok görüp, kurtarma ekiplerini kovdular!
rin kırılan kafataslarından büyük sıcak yumurta akı
beyinlerini tüm kameralar görüp, ülkemizi dünyaya
niz için devletimizden özür dileriz. Sayın Diyanet baş-
zılarımız ondört yaşında gecenin bir yarısında, teset-
ayan görüntülerle beton blokların altında erik kadar
dünya televizyonları gördüğü için, sizden de, dininiz-
ayın müftüm, cesedlerimiz, ağır sıcak
pelteleştigi ve elle tutulmaz hale ge-
yetişemediği için, sizden de, dininiz-

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

NİHAAT GENÇ

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://ranney.org

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

Lütfü Oflaz

LO@leman.com.tr

Vicdan depremleri!

Öylesine sık ve şiddetli depremlerle sarsılsın ki vicdanlar, yıkılsın vahşi kapitalist anlayışlar!

"Altta kalanın canı çıksın" anlayışının canı çıksın!

"Ne yaparsan yap, yeter ki köşeyi dön" anlayışının gidisi olsun da, dönüşü olmasın!

Bugünlere bunlara benzer anlayışlarla gelindi

Köşeyi dönmek uğruna vicdanlara sırt dönüldü.

Kazı-kazıkla, çal-kazan anlayışı doğal karşılandı.

Dolandırıcılığın, hırsızlığın doğal karşılanması en büyük doğal afetti oysa!

Sonuçta hırsızlık, dolandırıcılık yüce değer oldu; dürüstlük ise cüce değer.

Bencilik ölçüsünde bireycilik ortalağa hakim oldu; toplumculuk ise ortadan kayboldu.

Toplumculuğu savunan, "Sende olanı başkalarıyla paylaş, insanlaş" diyen bizim gibilerin adı ise "dinozor" oldu.

Gerçi şimdi yaşadığımız depremin şokuyla toplumculuk, dayanışmacılık yeniden filizlendi ama, acaba bu filiz bir ağaca, o ağaç da bir ormana dönüşecek mi?

Yoksa depremin şoku geçince herşey eskisi gibi olacak ve filizlenen toplumculuk ölecek mi?

"Altta kalanın canı çıksın" bireyciliği yaşerecek mi?

Başkaları sefalet içinde yaşarken, sefalet içinde yaşanacak mı?

Böyle olarsa eğer, sarssın vicdanları daha şiddetli, daha sık depremler!

Sarssın ki, vahşi kapitalizm vahşi kapitalistlerin inşa ettiği çürük binalar gibi yıkılıp yokolsun.

Ve yıkılıp yokolsun "Türk'ün Türk'ten başka dostu yoktur" gibi ırkçı zihniyetler.

Yıkılıp yokolsun ki, kafadan sağlıksız sağlık bakanları, yardımımıza koşanları "Onlar Yunanlı, onlar Ermeni" diye aşağılasın.

Ve bugün yardımımıza koşan insanların Türk olup olmadıklarına bakanlar, yarın kurtarma ekiplerinin köpeklerinin Türk olup olmadıklarına bakmasın!

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

KÜLTÜR BAKANI SALİM

Ve Sanat İçin Doğanlar

(Ağlamayan sanatçıya ödenecek vermezler.) Ama ben ağlayana da vermiyorum!

Kadir Yılmaz

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

Kendi kendini yiyen adam!

APRINTILAR

Selâm:... Zaman geçiyo gibi sanki ama, sonra, laaank! diye duruyo aaniden. Bi düşünüyosun, hımm, tek-rar bi gaz, biraz daa gidiyo, laank! Hiçbişy olmamış gibi davranmak çok zor tabi. Böyle laank maank'da demek laazım! Aani hareketler, kırıltılar, ses efektleri falan, hepsi çağrışım yapıyo. Bi süre dikkatli davranıp, güç kazanmak gerekiyo. Zevk alınacak ay, çok az. Müzik, her zaman iyi bi yardımcıdır ama, o da anlamını yitiriyö bi süre sonra. İşte bu "bi süre"lerle idare ediliyo heralde. Yani, biraz bişeye yoğunlaşıyosun, o arada akiyo hayat. Buna dayanmak laazım. Bi şekilde geçicek heralde. Bu konuya şu anda daha fazla yoğunlaşamıycam. Potburi yapıyım biraz: tek tek halledirim belki.

POTPURI:...Elfeneri, ciddi olarak ilk kez işe yaramıştı. Hemen iki yedek pili aldık ona... Odayı topladım biraz. Kasetler falan dağınık duruyodu hep; bişiyken hatırlattı; topladım, raflarına koydum... Gece yarısı mastırım. bi an, daa heyecanlı oldu... farketdim. Adrenalinin katkısı oldu için heralde... Yine de, fazla uzun tutmadım, eşofmani falan giyip, biraz daa hazırlıklı gibi bi konuma geç-

tim, öyle oturdum... İki minibüscü tartışıyodu aşağıda. Balkona çıkıp baktım. Kavgaya tutuşmadılar. Heycanlıydılar ama, sonra anlaşılar heralde... Genelde, tuvalette tedirgin oluyuyodu herakle. Evet, böyle bişy var sanırım. İşimi bitirdim, çıktım... İster istemez, yapı planları tasarlanıyo alimda. Çelik kafesi bi oda düşündüm. Jaws'da denize indirilen gibi, ama daa kalın ve, sert çelik... İnanılmaz bişy: Hep böyle gidemez. Daa farklı şeyler düşünmeliyim. Ama birdenbire de kendimi değiştirebileceğime inanmıyordum...

Bi arkadaşla telefon ettim. İyymiş. Buluşalım, konuşuruz dedi. Tabi iyi fikir. Konuşmak rahatlatıcıdır... Ayrıca, bu böcek nası giriyö fırıncının içine yaa! Salak bunnar! Fırıncanın ağzının kenarında geziniyo, sonra içi düşüyo kahve-nin içine! Hayır, habesim de oluyö bazen. Ama bi refleks edindim. Yuduımlardan önce, içine bakıyordum fırıncı-nın... Açık Radyo'da, iyi bi öneri vardı. Böyle zamanlar-da, biraz tasarıf etmek laazım. İştaktan, sudan felan. Am-finin, sesin hareketini gösteren ibreleri var; w-metre. Se-verim onları. İki taane kocaıman, left, right. Kapa tüm içki-

larını. Sadece radyo çalsın. Skorpions dinnedim bi ara, si-idi. Sıkı. M.F.Ö. taktım biraz. Sonra Racir Votrs. En iyi, enstrümantel ama. Jan Mişel yine, en zor annarda: Oxy-gene albümü... Yarın, bişeyler yapmayı düşünüyorum. Bu, düşünüyorum lafı bile rüciasında. Düşünüyorum di-it, yapıcam demeliyim. Evet, sanırım yapıcam. Aslında sa-nırım da dememen laazım. Eeh!... Beynim, dibi sınırlmış tabak gibi şu an. Aslında "mizah" her türlü şeyi anlatır-ken iyi bi silahtır ama, kullanması da çok kolay diil. Ayrı-ca ne bu, silah milah! Bi örneği bile veremedik adam gi-bi! Ben şimdi dergiye gidiyorum. Daa komple bişeyler ya-zanz sonra heralde: Haftaya felan... Bi anda, hayatı nası annatabilirim ki?... Böyle bişy oldu işte. Çok formülizae, konsantre, aklıyoy şeylerden bahsetmek istiyö insan. Akşına bırakacaksak eğer, alıyo zaten şu anda; biraz-dan vapura binicim. O da alıcak bi yere götürecek beni. Giderken oluyö herşey. Oturup, bi sigara içip falan düşü-nüyosun. Ama gidiyorsun aynı anda. Bişeyler oluyom bel-ki yolda. Okurken de gidişabiliyo. Durursan da, gidersin. Her şekilde gidiyo. Birini seçicem artık. Hemen iyi gün-ner dıfıyorum!...

Firavunun Laneti

GÜNERİ
İÇOĞLU

•YARDIMLARIN YANI SIRA DEPREM BÖLGELERİNE GRUPLAR HALİNDE YAĞMACILAR AKIN EDİYOR...

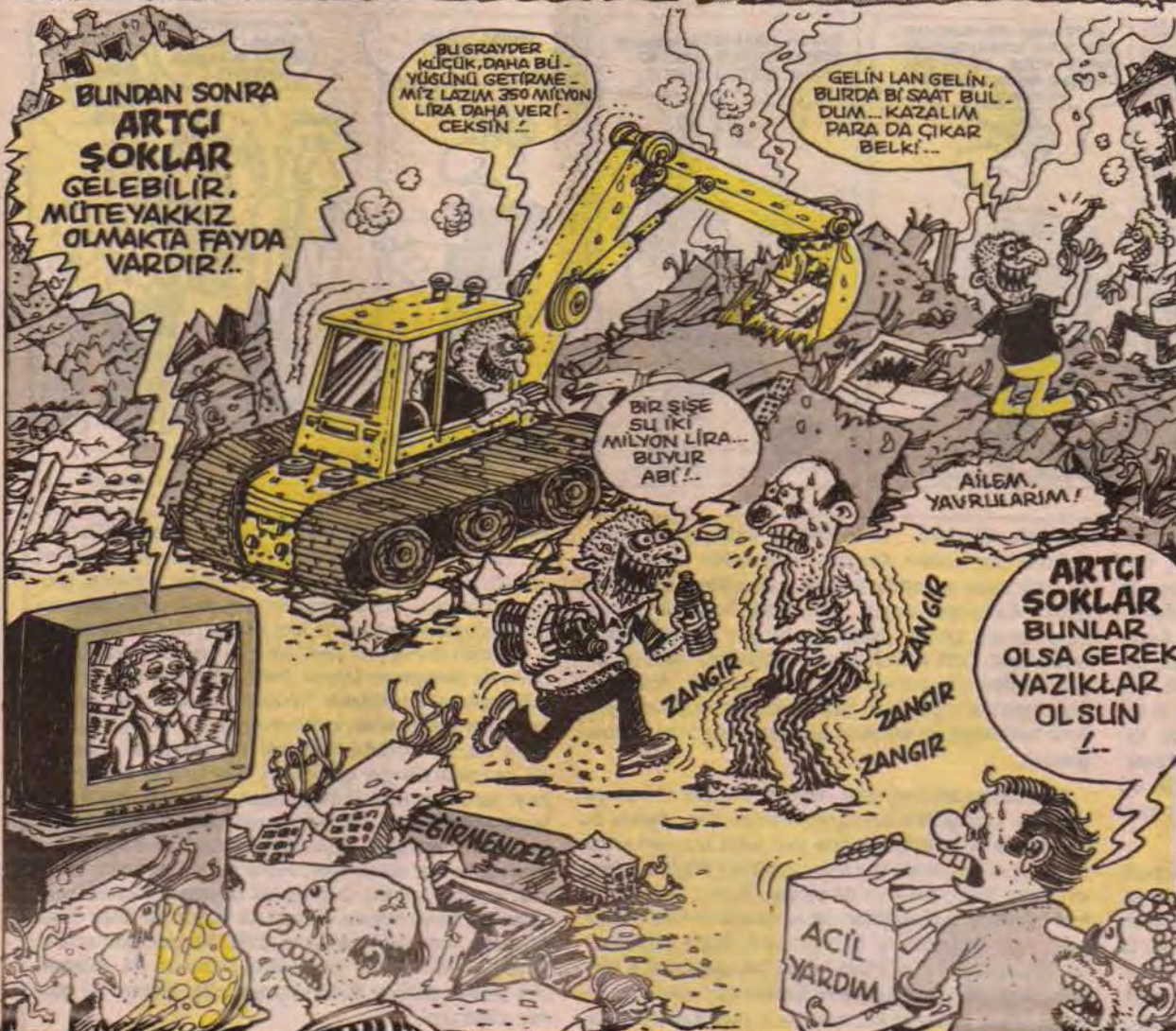

* Ne oluyor, enkaz altında canlı birisi mi var?

Gönül Adanı

GÜNERİ
İÇOĞLU

Melek Yüzlü Çocuklarımız

Balıkçılar görmüşler... Büyük yıkımdan bir gece önce, gökyüzünde kızıl bir ışık varmış. Deniz öylesine ısınmış ki ağları yanmış. Volkanik taşlara rastlamışlar denizde.

İnsanlara güvenmediğimden doğanın hep devrimci bir ruh taşıdığını düşünmüşümdür...

Gökyüzünde kızıl bir ışık... Öfke ve akacak kanın işareti olmalı...

Acaba depremde ölen onca insan yaklaşan devrimin işimsiz kahramanları mı?

Bunca adaletsizlik, acımasızlık, bunca sömürü insanı çileden çıkarmıyor da, sonunda doğa mı kendi bildiğince isyan ediyor.

Verdiği yaşamı, nimetleri, umutları geri alıyor olmalı. Hem de söke söke, yuvaları yıka yıka, kan akıta akıta...

Bu ne biçim toplum, bu ne biçim devlet, bu ne biçim insanlık diyerek... Doğanın bu öfkesini kıskandığım çok oldu... Ama o da beni çaresiz bıraktı sonunda, sindirdi, küçülttü. Bu devlet gibi, bu sistem gibi...

Ekranlardan cesetler geçiyor. Yaşlı bir ana toplu mezarlıkta oturmuş, çamurlu taşları öpüyor evladı diye, bense sadece seyrediyorum. Ve sonunda doğaya da küfrediyorum. Çünkü o da herkes ve herşey gibi adaletsiz. Acımasız vurgunculara gücü yetmiyor doğanın. İstanbul'dakiler özel uçaklarına binip çoktan kaçtı güney sahillerine... Adapazarı'nda, Düzce'de yoksul semtlere yardım ekipleri bile uğramıyor...

Bense günlerdir utanç içindeyim. Varlığımdan nefret ediyorum. Kimim ben, ne işe yarayım, diye küfürler savuruyorum geçmişime ve olmayan geleceğime...

Arada boşluğa dalıp dalıp gidiyorum. Sevdiklerim geçiyor aklımdan. Onları toprağın altında düşünüyorum. Yüzleri geçiyor önümden. Yazın ortasında her tarafım buz kesiyor. Onlar ölüp gidecek, yine de hayat sürecektir öyle mi diyorum, öyle mi; haykırarak bağırarak geliyorum içimden... Sonra aklımda o gökyüzündeki kızıl ışığa takılıyor yine. Utancımı kızıl bir öfkeye dönüştürmek istiyorum. Ödünsüz, koşulsuz, deli bir öfkeye...

Kaçak binalar, oy tacirliği için verilen ruhsatlar, rant paylaşımı, kumdan apartman yapan müteahhitler, rüşvetçi devlet memurları, avantacı yetkililer... Günler sonra enkazın altından canlı olarak kurtarılan ya da kurtarılmayan, ama hep meleklerle benzeyen çocuklara bakıyorum. Belki diyorum içimden, belki, belki bunlar yıkacak bu aşağılık sistemi, bu çürümüş, bu alçak düzeni... Belki de onlar bizim kadar korkak, beceriksiz, güce tapan, kendini düşünen insanlar olmayacak... Çünkü onlar ölümün ve acının kucagina kadar gittiler... Bizler gibi otorite önünde kolayca eğilmeyecekler... Buna inanmak istiyorum.

Evet, utaniyorum kendimden. Bu devletle sonuna dek hesaplaşmadığım için, toplu mezarlara çamurlu torbaların, yırtık battaniyelerin içinde tekmeyle itilen cesetleri gördüğüm için lanetliyorum kendimi. Suçluyum. Suçluyum ben de bu ülkede yaşayan herkes gibi... Yüzüm acıdan ve kendimi suçlamaktan şişmiş bir halde aynaya bakıyorum ve orada devleti görüyorum...

Yıllardır ne diyordu bu ülkede devlet: Çalım, çarpın, rüşvet alın, avanta peşinde koşun... Korkmayın ben size birşey yapmam. İnanmıyorsanız bakın sizi yargılayacak bir kanunum bile yok. Hadi korkmayın, benden size izin işte.

Bataklıklara, doldurulan kıyılara, fay hatlarına on, onbeş katlı binalar kolay dikilebilir miydi bu izin olmasaydı...

Devlet suçluydu ve bizi de kendisine benzetti. Suça teşvik etti bizi... Rüşveti, talanı, kanunsuzluğu teşvik etti ve yapanı yargılamadı. Hepimizi kendisine benzetti. Neden mi? Çünkü rüşvet alan, kaçak inşaat yapan, avanta peşinde koşan, kaçak mal satan, kumdan evler yapan insanlar haksızlığa, adaletsizliğe, sömürüye başkaldırmaz, hayır demezdi de ondan... Suçlu insan bu devlete isyan etmez, edemez. Çünkü aynaya baksa kendisini görecektir. Bu ülkede insan devlete isyan etmeden önce kendisine isyan etmelidir.

Üç kurşunluk avantaya tenezzül edenlerin ülkesinde enkazların altından meleklerle benzeyen çocuklar kurtarılıyor... Birtek onlardan utaniyorum ve sarılıp af dilemek istiyorum onlardan. Beni affedebilirler mi acaba?... Bence hiçbirimizi affetmesinler. Suçluyuz çünkü. Düşünen insanların yargılayıp, hapse atan, ama rüşvetçileri, soyguncu müteahhitleri, avantacı yetkilileri koruyan bu devlete benzediğimiz için suçluyuz...

Günlerdir Değirmenderedeki, Yalova'daki,

Yüzümüze Tükürecek

GEMİ
ERÖZ

İzmit'teki yakınlarımı, arkadaşlarımı arıyorum. Mümkün değil onlardan haber almak. Evin içinde çıldırabilirim. Televizyonu açınca dayak yemiş gibi oluyorum.

Sonunda dolaplarda giyecek ve ilaç namına ne varsa çantalara doldurup soluğu Yalova'da alıyorum. Orada kitapçılık yapan Gülten ve Mustafa Taner'in dükkanına gidiyorum. Kapalı. Yalova terk edilmiş. Kimse evlerde yaşamıyor. Stadyum'un arkasında kurulmuş kriz merkezine gidiyorum elimdekileri vermek için. Kimse ilgilenmiyor. Muhatap yok. Kimse sorumluluk almıyor. İnsanlar şaşkın. Sistem insanları zavallılaştırmış. Herkes kendisinden korkuyor. Bağırıyorum, kim alacak bunları, kim sorumlu burada, diye. Cevap yok... Masanın başında oturan adamın biri, elimdeki çantayı istiyor benden, içindekiler sizde kalsın, buraya bırakmayın, alıp satıyorlar, diyor... Siirt'ten Yalova'ya yardım için gelmiş bu adama çantayı bırakıyorum, içindekileri başka bir torbaya boşaltıyorum...

Dünyanın neresinde var deprem yağmacıları? Neresinde var ölü kadınların bileklerini kesip bilezikleri çalanlar?

Sonunda yanımda getirdiklerimi Zonguldak'tan yakınları enkaz altından çıkarmaya gelmiş, çadırda yaşayan madenci bir aileye bırakıyorum... Belli mert, dürüst, iyi kalpli insanlar. Birinin kolu kırılmış enkazda çalışırken... İçten içe bir öfke seziyor devlete, sisteme karşı. Ama içimde hep bir kuşku var, acaba aclanına sadık kalabilecekler mi diye... Çünkü aclanımızı çabucak unutuyorsunuz. Hayat çabucak normale girsin istiyoruz. Bağışıklık sistemimiz çökmüş durumda.

Küçük, yüzeysel acılarla yetinmek ve sonra dayanılmaz bir hafiflik içinde kalıp hep unutmak, hep unutmak istiyoruz. Bu unutmak, bu normale dönmek istediğinin altında, bu her aocdan bir şenlik, bir oyun çıkarma içgüdüünün arkasında aslında derin bir ölme, bir yokolma isteği var, aslında bunu farketmiyoruz. Suçluyuz, biliyoruz, enkazın altında kalan meleklerle benzeyen çocuklarımızı biz öldürdük, biliyoruz. Aynaya bakıyoruz orada, katil devleti görüyoruz, katil kendimizi... Kendimize hiç saygımız yok. Bu yüzden yaşamamızın da ölmenin de pek bir anlamı yok aslında...

Bu yıkımdan iyi kalpli bir devrim çıkartabilir miyiz?.. Ben hazırım... Aynaya bakıp yüzüme tükürüyorum.. Katil devletin yüzüne... Enkaz altında kalan o melek yüzlü çocuklarımız için, hadi hep birlikte sivilleşelim... Bu müthiş gönüllü dayanışmasından ve yardımlaşmasından iyi kalpli bir devrim çıkartalım. Çünkü bundan daha büyük ders olamaz bize.

Tanrı çoktan öldü... Doğanınsa bir bilinci ve acıma duygusu yok.

Melek yüzlü çocuklarımız enkazın altında... Şimdi artık gerçekten biz bize kaldık...

Aynada yeniden kendi yüzümüze bakabilmek için iyi kalpli bir devrim için ayağa kalkmanın zamanıdır...

Yoksa, yoksa her gece, saat 03:02'de enkaz altında kalan melek yüzlü çocuklarımız yüzümüze tükürecek...

* İmkanlarla ihtiyaçları buluşturmak için... Depremi yaralarını sarmak için bir sivil koordinasyon grubu kuruldu. Tel: (0212) 245 56 02-03 -249 78 76 Fax:(0212) 245 56 04

* Fatma Hacıoğlu, Murtaza Yektaş, Tübi, Anais, İsmail Doruk, Fatma Kabasakallı, Ayşe Kardeşoğlu, Sinan Karataş, Macide Ulusoyoğulları, Neslihan Koşar... Mektuplarınızı aldım sevgiyle.

SELÇUK ERDEM

fevhan@leman.com.tr

LeMan 13

Akşamsefası

Cumhuriyet Cemaaat

AHMET
YILMAZ

cemaatahmet@leman.com.tr

KILLANDIRMA
SERVİSİ

Vedat
Özdeniroğlu

Mehmet'e Mektup

Aşağıdaki yazı, deprem felaketinden sonra Yunanistan Komünist Partisi'nin yayın organı Rizospotis gazetesinde, P.R. rumuzuyla yayımlandı:

"Kardeşim Mehmet, metin ol.

Aramızdaki deniz bizi ayırmamakta, tam tersine birleştir-mektedir. Bizi hiçbir şey ayıramaz. Görevimiz, barış içinde yaşayarak birbirimize destek olmayı gerektirmektedir. Emegin evrensel dayanışmasını uygulamalıyız.

Kardeşim Mehmet, biliyorum ki çok kızgınsın. Hiçbir za-man sana ilgi göstermeyen ve ıstırap çekerken yanında olma-yan Ecevit'e kızgınsın. Ben de Simitis'e kızardım. Bizim işçiler de bir tehlike karşısında bulundukları zaman Simitis hiç orta-lara çıkmaz. Sana ıstırabını paylaştığını söylerken de ona inanma. Simitis sadece Ecevit ile 'anlaşabilir.' Bizim görevimiz ve halklarımızın görevi, barış içinde yaşayarak birbirimize destek olmayı gerektirmektedir.

(...) Felaketi duyunca kanım dondu, "Benim komşum teh-likede" diyerek nasıl yardım edebileceğimi düşündüm.

Kardeşim Mehmet, metin ol. Gözyaşlarını sil, bağrına taş bas ve gövdeni dik tut. Ölüler gömecek ve diğer yaralıları yardım edecek kuvveti bul. Hayatını yeniden kurmaya çalış. Seni depremin pençesine bırakan ve bu boş binalar içinde sıkıştıranlardan intikam almaya hazırlan. " (Cumhuriyet-24.8.99)

Mehmet'in Yanıtı

"Sevgili Kardeşim Niko,

Mektubunu aldım, çok duygulandım. Sağol. Zaten yardı-mıma hemen koşarak dostluğunu göstermiştin. Sadece sen değil, Şimon da geldi, Bilâl de, Richard da, Catharine de, Ivan da. Sağolun.

Sevgili Niko, geçirdiğim tehlike büyük. Acım büyük. Evs-i-zim, sokaktayım, yağmurun altındayım. Dostlarımdan, kom-şularımdan bir sürü insan öldü. Bir sürü arkadaşım yaralı. Yi-ne de metin olmaya çalışıyorum.

Düşünüyorum düşünüyorum, işin içinden çıkamıyorum Niko, böyle bir hayatı bize niye yaşatırlar? Doğal afet adı üs-tünde doğadan geliyor, önleyemezsin. Fakat öncesindeki ön-lemsizliğe ve sonrasındaki sefalete de mi doğal afet diyece-ğiz? Hayır Niko, bu sosyal afet. Devletim bu sosyal afeti ba-na reva gördü.

Nedense, gerçi nedeni de ortada ya, hep fedakarlık yap-mamız gereken durumlarda akıllarına geldik. İnsanca yaşa-maya yetmeyen paralarla çalışırken, savaşa gönderilirken ve bu de seçim zamanları. Gerçekten insan mıyız, insanca mı yaşıyoruz, bunlarla kimse ilgilenmedi. İnsanca yaşamayan in-sanca ölebilir mi Niko?

Şimdi, depremin faturasını yine halka kesecekler. Vergilen artıracaklar. Zaten yoksulduk, daha da yoksullaştıracaklar. Bundan sonraki sefaletimiz için hep depremi bahane edecek-ler. Oysa biz hep yoksulduk!

Dinlemiyorlar Niko, namuslu bilim adamlarımız da var bi-zim, ama dinlemiyorlar. Bak, ne diyor bir tanesi: "Kent top-rağını böyle sınırsız kullanırsan, dar alanlara bu kadar yoğun-luk getirirsen, imar planlarını hiçbir bilimsel kriterle dayanma-dan yaparsan, rantçı bir sistemi her geçen gün daha da artı-rırsan, denetimden kaçarsan, mahkeme kararlarına bile uy-mazsan bu sonuçlar ve bunun gibi sorularla daha çok karşı-laşacağız anlaşılan." Dinlemezler Niko, çünkü bu düzen pa-ra düzenidir, onlar için kulağın duyabileceği en güzel tını pa-ra sayma makinesinden gelecek sestir. Ne sizinkiler sizi dinler, ne de bizinkiler bizi. Çünkü yeni dünya düzeni biz vasıfsızla-ra sadece ucuz işgücü olarak bakar.

Bizim başbakan, bir zamanlar umudumuzdu. Üstelik, se-ninle olan dostluğumuza katkıda bulunup "Bir soyun kanı ol-masın varsın damarlarımızda akan" dizesiyle başlayan, içinde "Kıyasında birbirinden de güzel iki kardeş milletiz" dizesi ge-çen şiirler de yazardı. Şimdi, sana densizlik eden ırkçı bakını savunuyor, özür dileyceğine!

Evet sevgili Niko, fena sarsıldık. Bu sarsıntı da bizi kendimi-ze getirmezse, hiçbir şey getiremez. Belki de dimdik ayağa kalkabilmek için iyice dibe vurmak, enkazların altında kal-mak gerekiyordu. Bakalım sosyal vampirlerden kurtulabile-cek miyiz? Başka çaremiz yok Niko, ya ilkel de olsa, 'global-leşmiş' de olsa 'sağ zihniyetten' kurtulacağız, ya da insanlığı-mızdan her gün biraz daha uzaklaşacağız.

Gözlerinden öperim kardeşim, hoşçakal..

• NOSTRADAMUS...

harala gürele

Mehmet
ÇAĞÇAĞ

Çürük inşaatlar ve plansız yapılaşmanın yarattığı trajediden ders almamız gerekirken televizyonların sığa, sığaına mentalitesi trajediyi melodrama çevirerek insanların kafasını meseleden uzaklaştırmaya başladılar.

Türk müteahhitlerinin "ötöken" grubu Yüksel sitesi (Sazak'lara ait) ve Aydın sitesi ve diğerleri yerle bir olurken İshak Alaton'ların İzmit'ten Yalova'ya yaptığı inşaatlarında çatlak bile yok... Sorumsuz müteahhitlerden hesap sorulacağını söyleyen Devlet Bahçeli'ye insanın ister istemez sorusu geliyor: Nasıl olacak bu işler Devlet bey?..

Arkadaşımız Surat Özkan ve arkadaşları Gölcük'ten enkaz altında kalan abilerini rahmetli Nejat Özkan'ı çıkarmaya çalışırken enkaza iki TRT muhabiri yaklaşıyor...

Halk gelen giden televizyonculara devletten sitem edip verip veristirenken depremzede kulübine giren bu ikili efendi kibar bir dille afeti anlatır...

Bir afet yobazımız eksikti; her neyse... Doktorlar dedi ki: Onu kendi haline bırakın...

Cimentosu kumu demirinden çalınmış inşaat... Tıyniyeti, cıbilliyeti, ahlağı Allah korkusu, sevgi ve terbiyesinden çalınmış eksik malzemeli insan... (Bugün ceset soyguncusu yarın müteahhit!)

HANI TÜRK'ÜN TÜRK'TEN BAŞKA DOSTU YOKTU...? BOAAAA!

YARASI SIYRIĞI YOK, GÖÇÜK ALTINDAN İSRARLILAR ÇIKARINCA TRAUMA GEÇİRDİ. PSİKOLOJİST ALT ÜST OLDU, ACIL PSİKİATRİYE ALIN...

Menderes ile başlayan Demirel ve Özel ile ayyuka çıkan imar talanı ve inşaat rantı gayri safi milli hasılanın %30'unu bulan bir rant imparatorluğuna dönüştü. Süleyman Demirel de bu imparatorluğun kurdela babası oldu. Gözleri kör kulakları sağır eden bu parasal nehir akıllara durgunluk veren bir ırmak gibi akarken akılları da aldı götürdü. Bilimadamını, mühendisi, mimarı kimse dinlemedi. Jeologların, sismografların çığlıkları para şingirtileri arasında duyulmadı. Patlayan nüfusun doğurduğu bu ihtiyaç zebani müteahhitlerin cehennem şehirlerini doğurdu. Öyle ki bir park ya da yeşil ağaç diyecek yer kalmayana kadar zebaniler binalar dikti. Ve bu rantı kontrol eden sağcılar Süleyman Demirel'i çatlatırcasına bir kez daha ülkenin başmimarını(!) yanılttı: Sağcılar bir kez daha cinayet işlediler... Bütün bu zebani müteahhitlerin eserleri bir uğultunun arkasından yerle bir olup, yurdum insanına mezar oldu. Her eve bir ölünün mimarlarıdır bunlar; diğer bir hünerleri de vardır ki, bu onların ihtisas alanlarıdır "UNUTTURMAK", onda da çok başarılıdır. unutmayacağız, unutturmayacağız ve bir defada biz onların bu hünerini yerle bir edeceğiz. Ama önce yaralar

Sevgili dostum Surat Özkan'ın daha üç hafta önce tanıma fırsatı bulup güzel saatler geçirdiğim bir gece boyunca gürül gürül Türkiye'yi konuşturduğumuz memleket sev-dalısı, aydınlık değerli insan vatanın Nejat Özkan'ı Gölcük'te göçük altında yitirdik. Ailesine, tanıyanlarına başsağlığı ve dayanma gücü dilerim.

LeMan

58.000 Kışiyı Affettiren Küçük "Cürümnur"

Aylanur 58 bin kişiyi affettirdi

Rahşan Ecevit annesiyle cezaevinde kalan Aylanur'un SABAH'ta öyküsünü okudu ve af için düğmeye bastı

SABAH

Herşey cezaevinde annesiyle kalan küçük Aylanur'un öyküsünü bir gazetede okuyan Rahşan Ecevit'in içinin sızlamasıyla başladı. Rahşan Ecevit af için harekete geçti ve Eşi Bülent Ecevit çalışmalarına başladı. Bütün bunlar olurken cezaevinde yazdığı yazıdan dolayı binlerce yıl cezaya çarptırılmış yazarlar, yaptığı bir konuşmadan dolayı 2020 yılına dek hapse mahkum edilen Eşber Yağmurdereli, slogan attıkları için 96 yıla mahkum edilen Pankartçı çocuklar, duvara yazdığı için işkenceden geçirilen yargıtay davayı bozduğu halde hala içeride yatmakta olan Manisalı çocuklar vardı. Cezaevine her nasılsa düşmüş ya da haklarında açılan davalar süren Susurluk çetesi üyeleri, işkenceciler, katiller, vurguncular devleti soyanlar, milletvekilleri, yüce divanlık bakanlar, seri katil Haluk Kırıcı gibileri de vardı öte yandan. İşte hükümet yemedi içmedi Eşberleri, pankartçı çocukları, Manisalı çocukları düşünce suçlularını af kapsamına almadı. Demirel son yılların bu en baskıcı karanlık yarasını veto etti, şimdilik kamuoyu baskısı ve kendi özel siyasi çıkarları için...

'Kırık Leblebi'nin. 'DEDELER'in çizeri biricik arkadaşımız SUAT ÖZKAN depremin ilk gününden beri depremin en çok can aldığı bölgelerden GÖLCÜK'teydi. Hem de enkaz başında, enkaz altında kalan sevgili ağabeyi Nejat ÖZKAN'ın cansız bedenini çıkarmak için tırnaklarıyla uğraş vererek, günlerce... Suat aramıza döndü. Acısını da içine gömerek hemen izlenimlerini espri olarak kağıda döktü. Aşağıdaki sayfayı hazırladı. Biz de çizdik.

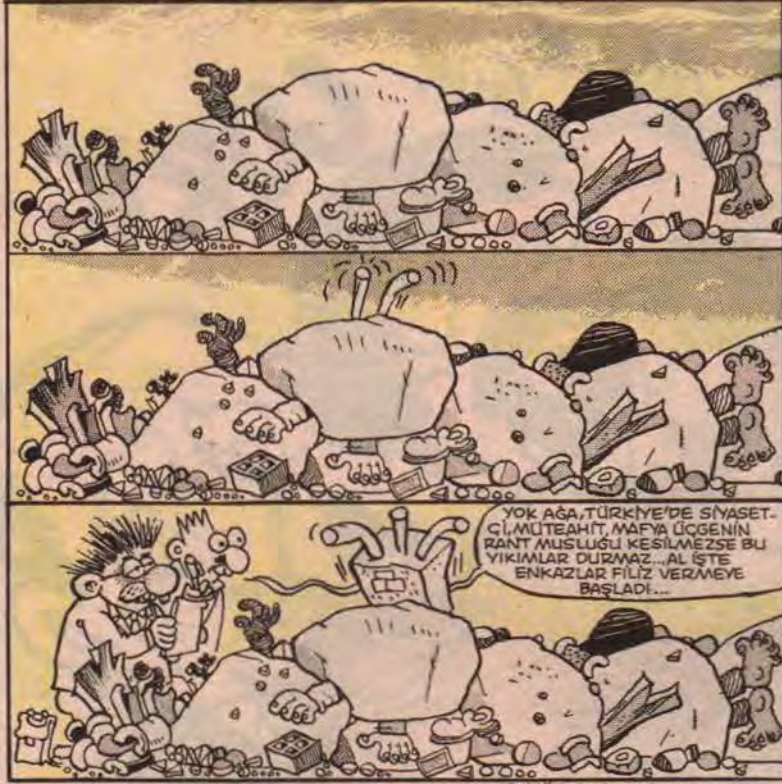
Köpeği, kedisi, horozu, tavuğu, yılanı, balığı bütün ebabil felaket daha gelmeden haberdar oluyor, birtek bizim olamıyor

Zamanında fay hattı üzerinde yapılaşma konusunda kendisini uyaran uzmanlara TÜRKİYE'nin inşaat mühendisi BABA'nın cevabı! "MİLLET PLAN DEĞİL PİLAV İSTİYOR..."

Yüzyılın en trajik depreminin ve devletin enkazı kalkmadan, yeni konut ve prefabrik evlerin yapım ihaleleriyle, yaklaşımlarında yeni(!) hiçbir şey yok.

Hükümetin, işkencecileri, katilleri, çetecileri, hırsızları, salıp Eşber'leri, Manisalı çocukları içerde bırakmak üzere hazırladığı "YENİ AF" yasası, Türkiye'nin her alandaki enkazlarına ve baskıcı devlet anlayışına işaret ediyor.

GEZ MAHMMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

ÇETELER DIŞARDA, EŞBER İÇERDE, YOK ÖYLE

ÖSYM ÇILDIRTTI! Önce soru kitapçıklarını dağıtdılar, şimdi yerleştirmede hatalarla binlerce öğrenci perşan ettiler. İbrazzârdan yüzüzlükle para istediler. Üniversite sınav öğrencilerinin bile açıkta kaldığı yerleştirme skanda ister istemez sorduruyor. ÖSYM'yi hölüzler mi yönetiyor? Türk'ün Türk'ten başka düşmanı lakikâten yokmuş.

AKUT'A KARŞI AKKURT

Bevrit Çiftinin Telasekreterinden

* Duet! Alot! Rahşan Hanım ve Bülent Bey iyi günler. Ben Sedat Bucak. Af için sonsuz teşekkürler. Çetede ki çocuklar ellerinizden öpüyolar. Ayrıca Mercedes in de çok selamı var. Vela olarak da Kanas'ın göbek adını Bülent-Rahşan koyduk Saygılar. Hörmetler. Yahyorum efendim.

* Duet! Alot! Merhaba. Ben müteahhit Veli Göçer. Affın dolay çok çok öpüyorum. Bilirsiniz ben aslen müteahhit değil şairim. Bülent Bey, sizinle ortak şiir kaseti çıkarsak diyorum. İnanın paranın damına koyarsınız. Bu arada can düşmanınız varsa söyleyin ona Çınarcık'ta bi yazık vereyim. Kestane kebap, acele cevap.

* Duet! Alot! Orası bilmen kaç sivr 13 mü canın? Ben kim miyim? Mehmet Ağar deyin. Alkollüydü deyin. Ha?.. Ne?.. Affın çok mutluymuş da deyin tabi. Öpülgünü iletin.

* Duet! Bülent Ağbi ve Rahşan Abba. Ben Haluk Kurcu Haluk Her şey için teşekkürler. Bülent Ağbi, içerdeyken sana boncuktan kartal manta makam aşası ördüm. İnanc çok beğeneceksin. Şu an kasinosunu önyorum ağbi. Meyse. Kedileri benim için çok çok öpün.

* Duet! Alot! Efendim ben Haydar. Manisalı çocuklara işsizlik yapan polislerden biriyim. Elleriniz deri görmesin. Yeni görev yerini çocuk yetiştirme yurdu mazarab olursa çok hora geçer. Az önce jupusun üstüne güvercin resmi kazıdım, sonra da sizin bir dizeni yazdım. Sevgiler efendim.

* Duet! Bülent Bey, ben Meral Akşener. İnancı beni çok mutlu ettirir. Size karşı gelişen ani sempatiyimin aynen sizin gibi büyük bırakmaya karar verdim. Rahşan Abba'ya söyleyin orunda beraber bi gün Seda Sayan'ın kadınlar malinesine gideyim. Ben dolmalan sararım, börekden de Hüsamettin Özkan yapsın. Görüşmek üzere, cülüz!

* Duet! Alot! Ben Abdullah. Çok uzaktardan anyorum. Siz affettiniz ar na yukanda alfebtinyolar. Ah! Vardınımı Dunun ka!

Mesut Ceylan

ALKOLLÜYDÜK!.. Zontaların değil 7.8 Richter ölçekli deprem, 9 şiddetinden bile ruhsal olarak etkilenmedikleri ortay açıldı. Depremden kurtulup, Kızılay çadırında, asker uğurlayanların maganda kurşunu ile ölen çocuktan sonra, İstanbul Florya'da bir apartman kapıcısıyla kankası (Ercan Elmas ve Ali Akar) tek çocuklu yalnız yaşayan bir kadının evine girip, tecavüz edip bıçakladılar. Yakalanan iki şehir zontası açıklama olarak "içkiliydik" dediler.

SORU:
YUMURTA KAPIYA DAYANINCA DİİL DE KIRILINCA BAŞINA GELEN NEDİR?

CEVAP:

- a) ÖSYM
- b) OSMAN DURMUŞ
- c) TÜRK'ÜN AKLI

AF TASARISI
Af-akan tasarı... Çetelerin yasası ÖSYM

Yuh size. Bm kere yuh! Öğrenciye işkence kurumu DİNCİ BAŞIN

Allah'da şaşı sizin halinize. Başka, bambaşka gazeteçilik AKKURT

İdeolojik kurtarma timi... Geçti Bor'un pazan sür eşeği Ötügen

DEPE İNŞAAT Zıncı pre abrak İrsatçılar YÜKSEL İNŞAAT CEYLAN İNŞAAT VS..

Yelebir milliyetçi inşaat cephesi TECAVÜZCÜ MAGANDALAR

Zilo boynuna dolana da boğulasıcalar ŞAİR MÜTEAHHİR

İBİŞ GÖÇER Yağdı yağmur çaktı şimşek. Sende mi müteahhit oldun be

(noktalı yerler koro) ORGAN GİTESİ Çiğersiz mezalılık çyanılan.. İnsan kenelen, akbabalar KIZILAY

Kemal Demir'in oyuncak kurumu İNŞAAT BORSASI Cüzdanları prim, vicdanları irin dolasıcılar VAHŞİ

KAPİTALİZMİN TÜRKİYE MİMARİ Özaf'ın mezarında aki topuz 7 şiddetindele depremdede kalasına düşmeye, kontrol edile

açık büfe

.....met üst.....

sağlık bakanına göre depremin başlıca nedenleri

- doktor oktar babuna ve dana international
- bina ve zina'nın artması
- dönmeler, eşcinseller, vizigotlar, gurmeler, astronomlar, marksistler
- şarkıcı ciguli ve çalgıcı karısı binnaz
- her iki televole
- savaş ay ve a takımı
- kandilli vasathanesi
- serdar turgut ile serdar ortaç
- şamdan, gala, pasha gibi cııldak gazete pazar ilaveleri
- doktor oktar babuna ve yedi cüceler
- nadide sultan'ın konyalıdan başkasına bastırmam diye direktmesi
- erbakan'a siyaset yasağı konulması
- veli göçer arsa ofisi'nin yanındaki genel ev
- cenabet cenabet dolaşanlar
- ismail türüt ile tutti furutti
- dış mihraklar ve kürtler
- güner ümit ve bay turnike
- bir kısım medya ve ahmet kaya
- kökten laikler ve sosyal demokratlar
- YÖK, RTÜK, DGM, CMUK, VIYADÜK
- illaki ve bilhassa viagra
- banu alkan ve neremi neremi şarkısı
- doktor oktar barbunya ve kan kampanyası
- ersen ve dadaşlar
- süheyl ve behzat uygur kardeşler
- çorum leblebisi ve kayısı pestili
- entel oğlu enteller
- taç küpür perdesi
- levent orangutan ve fatih ürek
- yağlı ve inatçı lekeler
- fettullah gülen ile mehmet ali erbil
- borussia dortmund futbol kulübü
- yaşar kemal ve ingiliz kemal sunal
- hilmi topaloğlu ve laz arkadaşları
- doktor oktar barbunya ve gıcık şapkası
- demet şener'in komiklerle düşüp kalkması
- sevda demirel'in silikonlu memeleri
- atilla taş ve ham çökelek şarkısı
- van gölü canavarı
- yunanlı şair seferis
- hakem metin tokat'ın yanlış kararları
- decoder ve cine 5 playboy kuşağı
- beşiktaşlı oktay barbunya ve jet-pa
- hoytur folklor ekibi
- kiziroğlu mustafa bey
- doktor oktar barbunya ve babası
- doktor oktar barbunya ve kel kalfası

GREYTEN ADAM VE GLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALIM Ve Sanat İçin Doğarlar

Kadir Yılmaz

TEREĞİLLİ

PICTURES

AKILLAR FİKİRLER

Firavunun Laneti

GÜNERİ
İÇOĞLU

Çünkü Anneler Hep Ka Yakın Yatarlar

ÇİZİMİ ERSA

BUNU YIRMİBEŞ SENEDE. BUNU YÜZ
SENEDE. SÜNNÜ DA YÜZELLİ SENEDE. TAMAM
DOĞA YOK EDER, EDER AMA HANGİ BİRİNİ
YOK EDEYİM... ATMAVIN SÜNNÜ'YÜ YAVRUM...
TABİAT ANANIN ANASINI SITTİNİZ...
DAHA NE DİYİM?!

AMANIİİİ
TABİAT ANAA!
ANAAA!

DEPREM DELİLLERİ DENİZE DÖKÜLÜYOR.

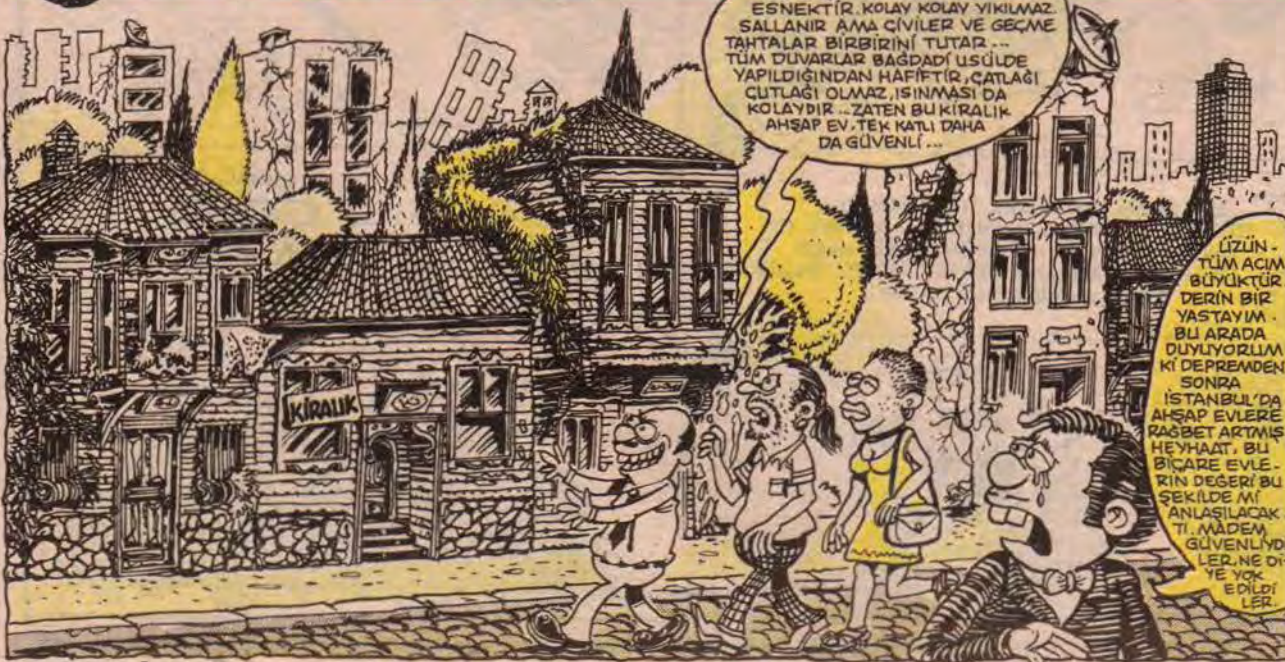
S. Özkan & Tegekürler.

TEZ Çocuğunuzun karizmatik kişiliğinde olup olamayacağını, ilköğretimde, ortaokulda, okul gezilerinde toplu halde çekilen fotoğraflar büyük ölçüde tayin eder. Kendini kaybedip coşmuş pozlar verenler, öne doğru atılıp sırttanlar, komik şekilde duranlar gerçek duygularını belli ettiler için bu imajlar dünyasında kendilerine yer bulmakta her zaman güçlük çektiler. Bunlara pek sorumluluk da verilmez. Gelgelelim daha o yaşlarda grup fotoğraflarında yaşımdan beklenmeyecek şekilde artistik poz verenler, bu duruşlarıyla her yerde kazanırlar. Tüm sorumluluklar ve imajlar onlara sunulur. Sadece göbünüşleriyle ve fotoğraflardaki sağlam duruşlarıyla ister istemez başarıyı yakalarlar. Bu köşeyi okuyanlar dışında kimse onları bu başlanmanın ardında yatan şeyin, ilköğretimde toplu halde çekilmiş bir gezi fotoğraflarında verdikleri artistik poz olduğunu bilmeyecektir.

BU KADAR DA EKSİK
MALZEME KULLANILIR MI,
İNSAF YAHU! BATMIYOR
BETONLAR! BUNDAN İYİ
DELİL Mİ OLUR? TOPLA...
TOPLA...

Gönül Adamı

HİÇ ENDİŞELENMİYİN...
BU AHSAP EVLER SAĞLAMDIR,
ESNEKTİR. KOLAY KOLAY YIKILMAZ
SALLANIR AMA ÇİVİLER VE GEÇME
TAHTALAR BİRBİRİNİ TUTAR...
TÜM DUVARLAR BAĞDADI USULDE
YAPILDIĞINDAN HAFİFTİR, ÇATLAĞI
CÜTLAĞI OLMAZ. İSİNMAZI DA
KOLAYDIR... ZATEN BU KİRALIK
AHSAP EV. TEK KATLI DAHA
DA GÜVENLİ...

LÜZÜN
TÜM ACIM
BÜYÜKTÜR.
DERİN BİR
YASTAYIM...
BU ARADA
DUYUYORUM
Kİ DEPREMDEN
SONRA
İSTANBUL'DA
AHSAP EVLERE
RAGBET ARTMIŞ.
HEVHAAT, BU
BİÇARE EVLE-
RİN DEĞERİ BU
SEKİLDE Mİ
ANLAŞILACAK
TI. MAADEM
GÜVENLİYDİ
LER, NE Dİ-
YE YOK
EDİLDİ
LER.

Her sabah bir kuyunun başında uyanıyorum. Beni şaşırtan kimse kalmadı. Zaten herkes içimde. O çaresiz, o ölümcül sıradanlıklar ve kaba kötülüklerle birlikte...

Yatağımın kenarındaki tahta döşemelerin içinde açılmış kuyuya hayali, yağmur altında kalmış bir çadır çiziyorum mesela. Üşümüş, öksüren çocuklar... Sonra sosyolog Ecevit'in ayakparmakları geliyor aklıma. Çorabını, külodunu düşünüyorum bazen. Temiz midir acaba. Tuhaf, çıkmayan lekeler var mıdır külodunda. Acaba eşi, sosyolog Ecevit'in külodundaki bu lekeler için hangi çamaşır suyunu denemiştir...

Sosyolog Ecevit diğer insanlar gibi etrafta kimse yokken poposunu kaşır mı bazen... Bahçeli ayda kaç kez mastür olayına girer. Bunları bilmek hakkımız. Mesela son günlerde ellemek istiyorum bütün siyasi liderleri. Onlara elleyince ne tepki göstereceklerini bilmek istiyorum. Evimin enkazı altında kalıp ölmeden önceki son dileğim, şu an iktidarda olan bütün siyasi liderleri ellemek!...

Mesela çok merak ediyorum buna sosyolog Ecevit'in tepkisi nasıl olurdu. O beni tanımaz zaten. İyi ki de tanımaz. Tanımadığı için de şöyle derdi:

Vatandaşlarımızdan birinin depremin halkımızda yaratmış olduğu psikolojik bozukluğun etkisiyle beni ellemesini içime sindiremiyorum doğrusu. Bakın bu "doğrusu" kelimesi burada çok önemli.

Bende başkalarının yaşadığı acılara, yıkımlara gösterilen bir kayıtsızlığı, bu kötücül ilgisizliği içime sindiremiyorum "doğrusu" Buradaki vatandaş-halk karşılığına dikkatinizi çekerim. Gazetenin birinde bir haber yayınlanmıştı yıllar önce, "halk denize hücum etti, vatandaş denize giremedi" diye... Bu haberi de sakın sosyolog Ecevit yazmış olmasın... Onun gözünde bir türlü vatandaş olamayan, ama hertürlü enkazın altında kalan, işsizlikten sürünen, okuyamayan, evini geçindiremeyen, hiçbir afaan yararlanamayan, denize hücum edip vatandaş rahatsız eden, sıradan, düz halkız büyük çoğunumuz.. Çete kurup adam öldürmek değil, ama hala ve hala bunları düşünür yazmak suçmuş ve suç olduğuna bilememek mazeret değilmiş. Ama ben bu günlerde her uyandığımda yatağımın kenarındaki uçuruma bakıp bunları düşünüyorum. Ve başka bir şey yazmak aklıma gelmiyor. Sayın liderler farzetisin ki ben çıldırdım. Suç kavramı silindi kafamdan. Televizyonları seyrettikten, depremi yaşayanlarla gidip konuştuktan, yıkılan evlerin enkazlarını gördükten sonra, sıyırdım ben de. Olamaz mı, mümkün değil mi.. Son günlerde hep cenin vaziyetinde uyanıyorum zaten. Ana rahmine dönmek istiyorum. Ama farkında olmadan büyümüşüm, dönemiyorum. Dönemeyince başta ebedi: deprem Demirel olmak üzere, bütün siyasi liderler beni durmadan elliyor...

Dün akşam bir arkadaşım annesinin ölümünü anlattı... Ailesinin evi Gölcük'teymiş. Babası pencere kenarında uyuyormuş. Annesi ise kapağı yakın, Kapağı yakın, çünkü anneler hep kapağı yakın yatarlar, çünkü geceleri sık sık uyanırlar, kocalarını rahatsız etmemek için kapılara yakın yatarlar. Tavşan uykusu uyanırlar. Çocukların örtmek için... Eve bak maza kalmak ve dua etlere yakın yerde yatarlar.

Yazı yazmak istemiyorum. Kitap yazmak istemiyorum. Her sabah maz yatağımın kenarından garip şekiller çizmek istiyorum. Sadece sokağa çıkıp, bağırarak istiyorum... Oysa ben hep su içimde halletmek isterdim bilmezdi beni. Yaşamak için, ağır bir gülmütlüken ve beni unbersizce ve kimseyi ümeden ölmek isterdim. Oysa şimdi böyle de kere öptü diyen, adam mak zorundayım. Şimdi yali şekiller çizmenin Şimdi hayatta kalma hayatta kalarak çıldırma Şimdi "işkence altı şarkı söyleme" zamanı. Eskiden olsaydı, bu y saydı, yaz yine erken

Gökyüzü ortada kaldı, derdim...

Şimdi öyle demiyorum. Çünkü çıldıranlar için bütün mevsimler aynı artık.

Mevsimler beni kandıramaz artık. Doğayı tanıdım. O da beni bu devlet gibi kendisine köle yapmak istiyor. Yavaş sesle konuşmamı istiyor. Benden kendisine kölece bir saygı göstermemi bekliyor.

Oysa ben bütün o eksik yaşadığım yazlar boyu hep denizin sesini dinledim. Bilinmezliğe ait ne varsa hepsini doğada aradım ve lekesiz bir arzuya hiçbir şeye duymadığım tutkuyu ona duydum.

Kelebekleri ateşimle korudum. Seviştim gökyüzüyle. Üşümesinler diye papatyalari ısıttım alkollü nefesimle... Çevremdeki insanlar ve maddi herşeyi varoluşumu kirletip tıkadıklarında hep ona koştum. Ölümün ve yaşamın o kurtarıcı aydınlığını hep onda aradım...

Peki o, o ne istedi benim arkadaşımın annesinden...

Ki o kadın güllere saygısından kimbilir kaç gece uykusuz kalmıştır... Ki o kadın eve geç kalan çocuğunu, kaç kez gökyüzündeki serseri yıldızlara sormuştur... O kadın kimbilir kaç kimsesiz sokak köpeğini, çaresiz bir kediyi gönülden, basit, ama hep o kutsal sevgisiyle doyurmuştur...

Hadi bu devlet acımasız, zorba, duyarsız.. Hadi bu toplum doyumsuz, güce tapan, korkak.. Doğanın kalbi bu kadar mı kötüydü.. Peki o, o ne istedi benim arkadaşımın annesinden.

Bugün depremin acılarının en yoğun yaşandığı yerlerden biri olan **Değirmendere**'deydim... İçenin hemen yakınında kurulan çadırkentte dolaşırken herşeylerini depremde yitirmiş insanların yerlere üst üste atılmış eski giyecekleri paylaşırken seyrettim... Kullanılmış bir sütyeni kontrol ediyordu ortayaşlı bir kadın. Birden öylesine utandım ki onu bu durumda seyrettiğim için. Ama birkez görmüştüm işte.

Depremde yerle bir olan bir ilçe... Bir çadırkent... Herşeye, en amansız çaresizliğe bile alışan insanlar... yardım için gönderilen eski bir sütyeni dalgın gözlerle kontrol eden bir kadın... Yağmurla ıslanmış ekmekler... Ve dağların yamacında usul usul batan güneş...

Kadın kendisine baktrığını farketti ve bir an gözgöze geldik. Hayatımda hiç bu kadar utandığımı hatırlamıyorum.

O da benden utandı ve hemen elindeki sütyeni üstüste yığılmış eski giyeceklerin arasına attı...

Oysa yanı benim doğum günüm... Ömrümün 40 senesi geride kalmıştı. Bu hayattan ve bu ülkeden sana ne kaldı diye sorsalar bu çadırkentteki hüznü akşamı, yağmurla ıslanmış ekmekleri, kullanılmış bir sütyeni kontrol ederken gözgöze geldiğim kadının bakışlarında gördüğüm utancı ve çaresizliği söylerdim herhalde... Yani hepimizi...

* Henüz deprem bitmedi. Deprem bölgesinde yaşayan insanların yardıma ve morale ihtiyaçları asıl şimdi başlıyor. İlkünden beri onlara koştan gönüllüler çok yoruldu. Onları ASLA unutmayalım.

* **Değirmendere**'de ilkgünden beri insanların yardımına koşan gazeteci arkadaşım Kayhan Şöhret'iye sevgimle... Ve İsmi'te, Yalova'da Gölcük'te, Kocaeli'nde bıkıp usanmadan çalışan Dayanışma Gönüllüleri'ne sevgimle.

* Demet Özcan, Arbedaslı, Özgür Karazeybek, Kerime, Neslihan Koşar, Derya Bozarslan, Özlem Güdüz, Nazlı, Muşerref Kaya, Soydan Kızgın, Bengü Demirel, Zeynep Tanışık, Fatma Hacıoğlu, Fercan Kaya (sagol), Utku Akpınar, İ.Doruk, Sumru Karabaş, Arda Çalık, Cengiz Şahin, Sinan Karataş, Celalettin Mızraklı... Mek-tuplarınıza aldım sevgiyle...

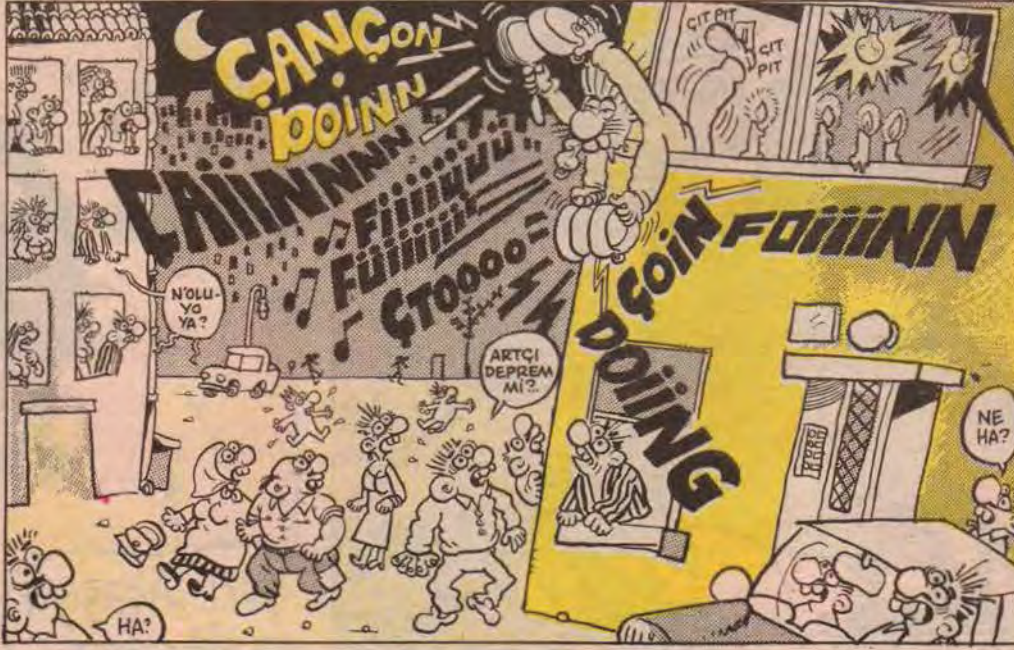
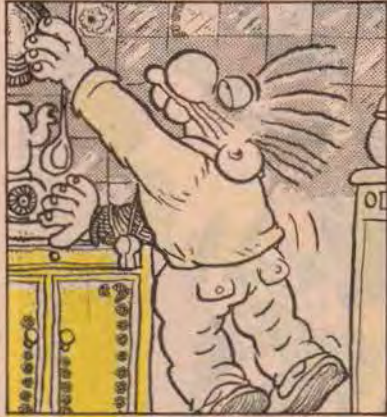
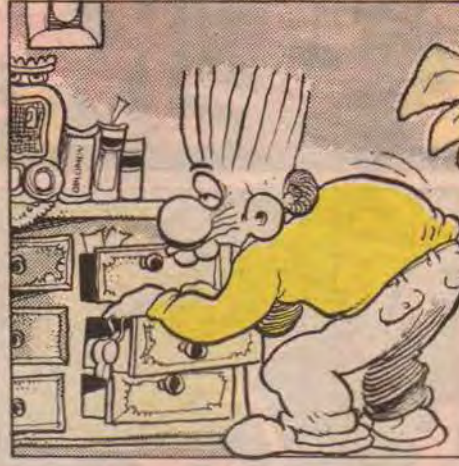
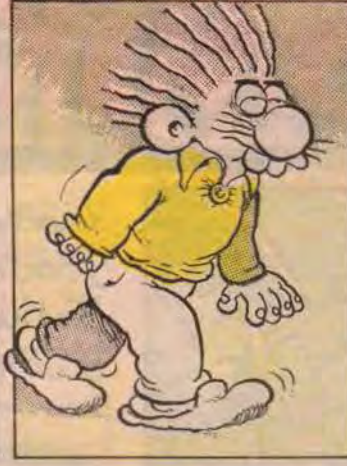
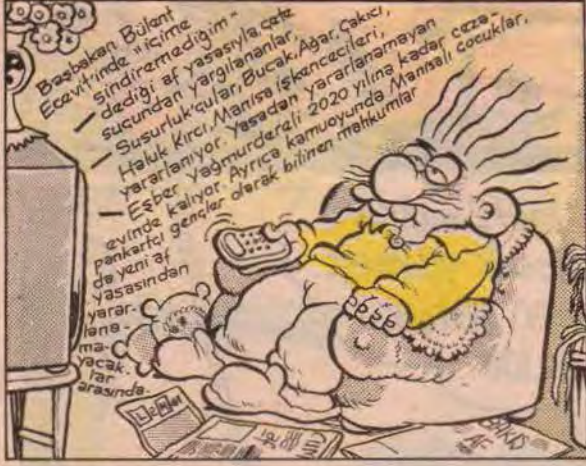
KOMIKAZE

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

BEZGİN BEKİR

bezginbekir@leman.com.tr

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

Lütfü Oflaz

Suçdaş!

Millete karşı işlenen suçlara isyan edenler devlete karşı suç işlemiş oluyor!

Ve herkes affedilebiliyor, devlete karşı suç işleyen affedilmiyor.

Oysa asıl affedilmemesi gereken millete karşı işlenen suçlar değil mi?

Ve bu ülkeyi yönetenler öteden beri millete karşı suç işlememi mi?

Nitekim Susurluk türü çeteler kurdurarak binlerce insanı faili meçhullere kurban ettiler.

Askeri darbeler düzenleyerek onbinlerce idealist genci darağaçlarında, işkence tezgahlarında katlettiler.

Aydınları hapislerde çürüttüler.

Eğitime, sağlığa, sosyal güvenliğe sarfedilmesi gereken parayı silaha sarfettiler.

Milletin onlarca yıllık birikimi KİT'leri, milletin hazinesini yandaşlarıyla birlikte talan ettiler.

Millete karşı işledikleri suçlar say say bitmez ki.

Son suçları da, depremde milleti günlerce kendi kaderine terk etmek.

Depremi şokundan yararlanıp, mezarda emekliliği yasalaştırırmak.

Yine depremin şokundan yararlanıp, çetecileri, işkencecileri, katilleri, hırsız müteahhitleri affetmek istemek.

Bunun adı depremden çeteci, işkenceci, katil kaçırma!

Depremden hırsız kaçırma!

Ne de olsa bu ülkeyi yönetenler affetmek istedikleriyle suçdaş!

Çetecileri, işkencecileri, katilleri, hırsızları affetmek isteyenler bari onlardan özür de dilesin!

Hatta onlara tutuklu kaldıkları hergün için yüklü birer tazminat da ödesin!

Aslında böyle bir ülkede çetecilik, işkencecilik, katillik, hırsızlık suç bile sayılmamalı!

Sadece düşünce suç sayılmalı!

Öyle olmalı ki, depremde hasaraltı olan suçlar dahi hasaraltı edilsin!

AYRINTILAR

Selâm... Artur Sii Kılark'ın, 2001: Bir Uzun Efsanesi romanının girişinde de anlatılıyordu bu: İlk insanlar, geceleri maalarlarında, öyle çelik kapılan, sağlam plastik pencereleri felan da yok: İrsa ırsa oturup, sabahın bekliyorlardı. Her türlü sese kulak kabartıyorlar. Yakınlarda, bi çakal, kaplan, bi puma felan geziniyo olabiliir. Sonra sabah oluyo ve, oynayıp, diğer işlerini felan hallediyorlar. Parkta sabahladımızda, böyle bişiy hissetmiştim. Gerçi volkmenim vardı, biraz radyo, müzik felan dindirim ama, elrafta dolayıp azık torbalannı koklayan gece köpekleri, uzaklardan gelen seslenişler ve; pikeden dışarı taşan kafamı toprağa rahatça yaslayışım, uygarlıktan uzaklaşıp ilk çağlara götürdü beni. İlerdeki bi ılıdamayla gerçeğe döndüm bi an. Bişiy parıldıyordu. Bi kadının kolundaki, bileklik olduğunu gördüm, kaybolmaya karşı heralde. Arkadaşı falan, gece onu uzaklardan görebilirsin diye. Fosforlu. Biraz daa uyumaya çalıştım. Kafama bişiy batıyordu. Yabani bir ot. Çektim, kopartım. Toprak da gelmişti ama, küçük bi oyuk oluştu orda.

Saçmasapan şeyler yaşamaktaydı tabi ki. Bi uygarlığa gidiyosun (Eve gidip sıç, biraz azık, bi yastık lelan al), sonra doğaya geri dön, uygarlığa git (işe, kalem al, pl al). Kurduğumuz o uygarlık felan, oyuncak gibi bişiydi sanki. Merd venler, ne kadar saçma geldi. Başkasının evine giriyonnuşun gibi bir his ayrıca. Şu ne?.. Siidi çalar. Uygarlık. Bu? Orta pedidik itiz yataak. Uygarlık. Gerekli tabi bunlar. Şu masa da gerekli. Dırsekerim dayak ve kollarım onun üzerinde şu an. O ilk günlerdeki tıhalk azalıyo biraz. Sanki bazı şeyleri denetleyebilmişim gibi hissediyorum. Fakat, aarılden de çok saçma geliyo bir çok şey. O saçmalıklardan da, bu acayıp hayabın içine kalınca sonra; yarv, "eee, napcan, bu böyle işte, bi formülünü bul, böyle yaşa" falan şeklindeki bir akış belirince zaten o anda rotaya girip hayata devam ediyor oluyosun.

Bu bi işareet. Bi başlangıç. Böyle düşünceler de yaygın. Böyle düşünülmemesi için hiç bi sebep yok. Her zaman bi işareet aranız zaaten. İlham felan bekleriz. Papatyadan yaprak koparılır, seviyo mu diye. Özel, uğurlu sayılar felan vardır. Bi an bişiy gördüğümüzü sanırız. Aarılden bi düşünce belirir ama tamamlanamaz. Eh! O zaman. Bundan daa iyi bi başlangıç olamaz öyleyse. Fakat, insan sanki bi çok şeyden vazgeçmeliymiş, ya da, ben aslında zaten başlamışım niye bir daha başlıyım, öbür başladıklarım noolucak, böyle devam etsin gibi düşüncelerle, kendini korumak istiyor. Akıl sağlığı için, böyle bir refleks gerekli bazen. "Başlangıç" fikri tedirgin ediyor. Yeni bir amaç, yeni keyifler, yeni bir düzen, belki yeni prensipler. Eğer bu yeni oluşturulacak şeyler doğruysa, o zaman, bana aait olan eskiler, onnar ne boka yanyodu belki? Böyle düşününce de, suçluluk duygusu beliriyor ve, başlangıç fikri zedeleniyo. Monke etme, takviye etme metodları, bunlar daha ilginç geliyor sonra. Her zaman ne kazandığımız, ne kaybettiğimiz, yeni öğrendiğimiz bir bilginin ve duygunun yaşamımıza katkısı; bunu bazen, hemen öğrenmek istiyoruz. Çünkü, sabredecek gücü kalmamış gibi oluyor insanın ve, eğer yeni bi şey hissediyorsak, onu hemen formülize edip kullanıma sokma uğraşına giriyor. Uygarlım eşyalan için, cisimler için, bu gayret uygundur. Ama hisler, bilirsiniz ki, formüller ve teknik uğraşlar sonucu değil, zamanın sayesinde netleşir ve, sonra kullanıma hazır güçlü duygular haline gelir. Bu esnada tek yapılacak şey, hislerin ilk çıkış aşamadaki değerli bilgileri unutmamak için, o günleri hatırlamak. Zaten bu işlem sırasında, herkesin kendine has metodları bulunabilir ve türlü şekillerde hatırlama olanakları mevcuttur. En iyi bildiğim sandığım en basit gerçekler en yakından tanıdığım düşündüğüm kavramları, duyguları, başka bir uygarlıktan gelen bir yabancıya anlatıyormuş gibi cümle kurarken belli bir araya gelmesi çok az olası olan iki üç kelimenin fısıldayacağı bi şeyin yolunu da gözledim; hemen iyi günler diliyorum!..

Aklın çığlara destek verelim... Bu adamları yalnız bırakmayalım... Erkan EROL, başsağlığı, mektubun için teşekkür ederim.

DUMUR

Erenköy'de تنها ara sokakların birinde öğle sıcağında yürürken birden bir telefonla konuşma sesiyle irkildik. Adamı yerde ararken gökte bulduk... Amcam yeni yapılan bir inşaatın önündeki ağacın tepesinde görüşme yapıyordu. İşin ilginç tarafı kumaş pantolonlu ve gömlekli amcamın (normal görünüyodu yani) elinde ağaca çıkmak için sebep (budamak vs..) gösteren bir alet edevat da yoktu...

Asu ve Emrah - İstanbul

fevhan@leman.com.tr

BAYIR
GÜLÜ

FEYHAN
GÜVER

Deniz dalgaları gibi çalkalandı yerler, çakmak taşı gibi çatladı zemin, lambalar kesildi, toprağın diplerinden yaratıklar doğruldu, havada kuşlar, denizde balıklar boğuldu, toprakların şımşığı çatal çatal yarı kayalar, oy oy, toprağın altından vahşi, kıllı bir öksürük, uykuda kulaklarımız kınıldı, melek yavruların kemikleri tozlu bez, güzel kokulu sulara yıkanmış yavrum, boylu boyunca odun, kereste parçaları ağzına girmiş, canlı cansız, dağ, taş, demir çöp oldu, çöpler kokmuş solucan oldu, tersine mi döndü Gölcük'ün denizi, yılan gibi yeşil yosunlar, binalara tırmandı, çakıltaşı gibi yuttu. Gecenin üçünde ansızın uyandı, bir adımlık odadan altı gün çıkamadı. Parmakları tüfek gibi patladı, beton demirler örümcek ağı gibi saldırdı, boynuna dolandı hızla demirler, sırtında zarlı zamlı ağlayan sesler, melek yavrunun elleri meyve gibi dağıldı, yavrunun gırtlığı su borusu gibi kırıldı, uyan, yavrum çalı dikenini misin, daha düdü, maymun gibi hoplayıp zıplıyordun, beton tavan üstünde annesinin, dönemedi, oy oy bebeği, tahtalara vursa duyan olur mu, demirden, betondan tabut olur mu, yetişin kardeşler, bebeğinin kursağında hırıltı kalmadı, ölümün sızmadığı, Azrail'in girmedeği delik kalmadı, burada yatıyor oğlucuğu kim çıkartacak, beton demirlerin karnından duman duman feryatları kim ayıracak, Azrail canhıraş parça parça taşları dere gibi odasına aktı, toprak, koca şehirleri kucağında bulut gibi salladı, kap-karanlık gecede kahverengi boynuzlu dağları, yufka yürekli şirin deryalara boğdurdu, rüyada görsek inanmayız bu kabusa, bu kadar kanlı diş, tarihin, aygırın ağzında olmaz, bisküvi gibi kınır mı şehirler, oy oy kardeşler, taşların demirlerin ahlakını bozmuşlar, duvarlara boynuzdan canavarlar yapmışlar, mühendis miydi, demirleri merhamet öğretse, mimar mıydı, taşları bir hizaya soksaydı, hakim miydi, müteahhitleri suçlu suçsuz bir karakola götürse, oy oy kardeşler, koca şehirde vatan diye çiçek koyacak saksı kalmadı, dutun albna çarşaf serdi, gece rüzgar döker diye, iki elinin ikisi de kangren, bu lanetten korkup köpek gibi tüyen rüzgara ağlayarak haykırdı, bebeğini artık kimler sallayacak, oy oy bebeğim, keşke kurbanlık kuzu olsaydın, bir kez boynunu okşasaydım Azrail sonra alaydı...

Rüzgar ölü kokularını yayıyor, ceset ve yıkıntı: başında ağlarken dudaktan kasılıp, öylece fotoğraf karesine yerleşen genç kızlar! Çöp toparlar gibi cesed organları topluyor. Beton kazımdan parçalanmış annelerin tırnak uçları, dehşetten susmuş suratları tırmalıyor. Bir mezarlıkta mı yaşıyorlar, ağlasın mı, dua mı etsin çıldırsın mı, öteberi çalmaya gelmiş çakallar, güya kadının kollarından tutup kaldırıyor, jandarmalar enkazdan önce kuyumcu dükkanlarını çeviriyor, Tann mahşer günü, o dehşetli gece, herkesin görünen maskesini kaldırdı, cesed başında mundar yüzüyle cırtık çılgınlık atan bekçi, geceyarıları çakallar gibi talana başladı. Azrail'in tamamlamadığını, ikinci kuşak canavarları tamamladı. Gökkubbenin altında bunca yıl kuşlar yaprakları gagaları, şimdi, dalgaların çatlakları kuşları sıkıştırıp, kırı kırıyor minik omurgalarını. Kırk ağaç dallarından, toz, toprak, kan sızıyor. Bütün insanlığın ölmeden önce gördüğü kabusların hepsi, o gece orada, son bir defa vahşi hayvanlar panayırında toplanıyor. Sandalyeler bıçak, kırışlar balta, duvarlar, mağara içlerine atılan bombalar oldu. Akıl sır ermez bu felakete, paslanmış tuhaf canavar makineler son bir bela oldu. Otuz bin insan, bebek, genç kız, ihtiyar, Tann'nin sarayına meleklerin kucağında yükselirken, cehalet ve kerametle bin yıllık zifiri karanlık akbaba pençeleri gibi beyinlere yapıldı. Çirkin, ürktücü yazarlar, şempanzen gibi çılgın atımdan başka bir işe yaramadı. Cehaletin bin yıllık kara yarısına, iltihabına gömülmüş, kayıtsız şartsız teslim olmuş halk, hala delirmiş suratlı müftülerin, uzaydan gelmiş ufolanlı fantazilerinde derman aradı. Ah, bir anne tanımaz mı yavrusunun elini. Her banyo sonrası güzel kokusunu havluya sanıp, kokladığı yüzünü. Yıkıntının üstünde yalnız bir el görünüyor, tanhın gelmiş geçmiş bütün canileri köşklerinde uzaktan kumanda bu görüntüleri izliyor. İnsanlık burada doğanın en imkansız faciasını yaşıyor, müslüman denen gazeteler, Allah evlere işaret koymuş gibi yıktı diye yazılar yazıyor. Ne cehaletten, ne utanmaktan yorgun düşmediler, öküz gibi hala, laik-şeriat tezlerini depreme doğrulamaktan vazgeçemediler!

Artık yeryüzünün değildiler, yıkıntının altındakilere hiç değilsen bir matem zerafetiyle yaklaşırsak, doymuyor, yıkıntının altında ideolojik cefakâr efleri yeniden kesiyorlar. Hangi hakikatmış bu vahşet, Tann nefes nefese gece gündüz müslümanlar mutlu olsun diye mi üç aylık bebeklerini öldürtüyor. Şimşeklerle dövülmüş ruhlarımız bir gözyaşı seline dönüşürken, kimdir bu yobazlar, doğanın afetine, intikam intikam diye tezahürat yapıyor. Bu topraklarda, yeri göğü hayranlıkla izleyip, erikle-iş, kızıktan, binbir sonsuz lezzetle yiyip, sevgililerimizi, ruhlarımızın ebedi öykülerini gibi öpüp, göğüslerimizi aklımızın tasarlayabileceği her türlü belaya ortak zırttan kaleler yapmak için çırpındık, olmadı. Bu destanlara sığmayacak cehaletin felaketine milyonlarca genç artık neyle dayansın? Bebeğin kısır nefesleri bir dikene dayanamazdı, delilik ve cehaletle yorgun düşürölüp ideoloji ve holdinglerin sofrasına lezzet havayarı yapıldı. Güya dost, güya müşfik sözlerle kandırıp yenilen, kara kaplı kitaplara zıkkımlanan halk! Samanyolu TV deprem yayını kesip, Küçükçekmece'de kooperatif evleri pazarlıyor. Fırsat bu fırsat, Sabancı'nın sultan, tarihin en büyük cirosunu yapıyor. Bütün katinın yükü, volkanı bu yoksul halkın sır-

Devamı 14. sayfada

Cumhurbaşkanlığı

AHMET YILMAZ

cemaatahmet@leman.com.tr

ARTÇI DEPREMLER.

EDEBİYAT DÜNYASINDAN VELİ GÖÇER...

TARKAN & KURT

13. Sayfadan devam

Deprem

YİĞİT GENÇ

İnşa ters düz olurken, Koç'un aklına, o gün, mağazalarında sulan kapiya dizip, "depreme yardım etmek istiyorsanız, siz de su alın" afişlerini asmak geliyor. Bu muazzam kandırmaca, bu çilgınca talan, işte o korkunç gün, yüzüydü hergün oluyor. Kuruşu kuruşuna, borçla, emekle ihtiyarlamış bedenler, kırk sanyelik güdültü pabrtı içinde tavanlar takla atp, vahşice öldürülüyor. Doğanın sert tokatıyla yer-yüzünün derin yankılan binaların yutarken, Demirel ailesinden Çörtük, sağlık bakanlığına yazışmaya başlayıp, göndereceği ambulansların, Bayındır hastanesine tedaviye gelecek depremezdelelerin paralarını daha o korkunç gün garantiye alıyor. Burası vatan mıydı, kıvanç da, tasa da onları parsası mıydı? İçerden ve dışardan koruma-kollama görevi olanlar, postalları, helikopterleri, tankları yla bağırarak o korkunç gün, top sesleriyle Marmara'dan kadirgalarla zaferden mi dönüyordu? Artık, köpekler, enikler gibi eşinerek mi yuva yapıyor. Anneler toprağı birmalakınca toz bulutundan başka birşey görünmüyor. İşte kameraların bu görüntüsü arkasında, uğursuz tüccarlar, kısa günün kısa leşinin peşindeydi. Bağırtsı beynini graniti parçalayan dinamit gibi telaşlı yalvaşlarla anne, iki saatir kazıyor. Fatih, Topkapı'dan şehre giriyor. Bir görebilsem yüzünü, o küçük meleğimi öpebilsem diye cırlıyor, işte bu görüntü üzerine, mağazalar depolardaki varlarını yoldan kapiya çıkartıp, ciro üstüne ciro yapıyor, simsarların TV'leri acı çığlıklarının eşliğinde, bir nebze yardım edelim diyen halkın alışverişinden, sürümünden, ölümünden, kanından, vahşetten hala kazanıyor. Gaziosmanpaşa Plevne'den çıkmam diyor. Annelerin korkunç bağışları, yanbaşında betonu delen kesici delici aletlerden daha sert parçalıyor beyinlerimizi, betona boğulmuş gözler, beton-dan kör artık hepimizin devleti. Sabn beyler, su sabn, gazlı bez sabn, çadırınızı sabn, anne TV'lerde yavrusunu arasin, araya reklam koyun, şifa sabn, şefkat sabn, ideoloji sabn, büyük devletinizi kalkındırın, holdinglerinizin helalanındaki bokları sabn, on yılda onluk demirlerle on milyon genç ölüyor. Bu mahşer günü, iblis ruhları kız kahraman oluncaya, ödül alıncaya, köşe oluncaya, ciro alıncaya, bilançolarınızı şişirinceye, beton blok altındaki son bebeğin son hınlıtları da bitinceye kadar sabn... Ah annesinin kuzusu, betonun altında çok mu uyumuş, çok mu karanlık betonun canavar demirleri. Tann'nin ışığını, yardım edin, sabn alın, su alın, şefkatli afişleriyle holdingler mi satıyor artık! Ah benim, oy benim küçük bebeğim, Tann'nin ışığı, göz yaşlarımızdaki pırlıdadır, yeni bir insanlık tohumu, ancak senin altındaki o ışıltıdadır. En yüce peygamberlerden en tatlı baharlardan daha güzel o alınlar, Tann'nin ve doğanın en şirin, en sevgili meleği gibi koynumuzda taşıyacağız. Gördü, beş yaşındaki çocuklarımız bu talanını çakalların. Gördü beş yaşındaki çocuklarımız, hayvan kadar herifler bok böcekleri gibi nasıl korktuğumuzu... Dünyanın en sevimli o şeylerini, dünyanın büyük felaketi parçalayamadı. Özal, Ermenistan sınırına bir bomba atsak ne olur, dıyor, büyük gazeteci Cengiz Çandar, işte büyük devlet, işte büyük adam bu dişe sütnünde götüne yırtıyor. Gördüler, gerçek deprem değil, depremin arkasında, birbirimizin kanına kastettiğimiz göğünmez savaşı... Gördüler TV'lerde şarkı türkü söylerken, güya maç izlerken, yolda yürürken, 'aslında birbirimize en tehlikeli tuzakları kurduğumuzu. Pınl pınl alınlarıyla çocuklarımız, artık neden getirsin resimlerini, abla, benzemiş mi, abla sahici olmuş mu?

Bu kötü insanlar cehenneminde, hiçbirimizin altında sağlam bir toprak parçası yokken, ilköğretim birinci sınıftan ber. kandırdık, "vatan" sattık onlara, marş söyledik, askere gönderdik, vatan satıp, ellerine tüfek verdik, işte böyle bir hayat dümeniyle komutanların omuzlarındaki yıldızları sattık. Gördüler 17, 18 Ağustos gecesi, vatan diye, onlara bağışak tenyaları pazarladığımızı, henüz depremin ilk günü hepsinin kokmaya başladığını... Kardeşlerim, yüzüydü bar-bar bağınıyoruz barbarlara, annemizin, Yunus'un 'iyi kalpli dünya güzeli sözlerini taşıyoruz yarınlara. Ah, göklerdeki yıldızlar kadar mükemmel, insanlık açt, kardeşlerim, okudunuz ölüm satan tacirlerin, bakanların öyküsünü, depremden birkaç kişi feryat eder diye devlete, ilk işlerini, Susurluk kılı kamları, tetikçilerini başladılar affetmeye. Ağustos ayı zaferler ayıdır, bu topraklarda faşizm en büyük zaferini işte bu af yasasıyla yine başardı. Artık kimse zor ayırtedemeyecek, it, köpeği, tüccarı. Çünkü deprem, Tannsal bir ebe, Anadolu'nun rahminden binyıllık cehaleti, yarayı, iltihabı çıkarıp, büyüklüğüne bütün dünyanın şaştığı, kırk televizyonun önünde, en yakıcı azaplar içinde, sağımızı başımızı yolduğumuz iniltiyle, hepimizin beynini delerek, koydu işte önümüze!..

Kara haydut bayrağı gibi, binyıllık cehaletin devlet yalanına, bu kapkaranlık buluşucu hastalığa çok daha dayanacak bu halk, çünkü cinayetçilerin, talancıların, soyguncuların ülkesine Amerika, çok daha teknolojik işkence aletleri satacak! Bizler, mutlu ve coşkulu bir yurt özlemine, yumuşak dudaklarımız en basit kncı sözleri unuttuncaya kadar, bir melek uçuşu üç günlük bir ömür istedik, onlar, salyalan döken çakallar, enkaz yığınları altında sürünen yılanlar! Hala hangi müteahhitlere pazarlamanın peşinde!.. Sivastopol önünde yatar gemiler!

Artık yüreklerimiz, yumruklarımız kadar sert! Bu üzüntü, hüznü acı değil, işte önümüzde, çatlayacak kadar dert!

nihal@leman.com.tr

Senin Hayatını Aradım!..

"Göğü kucaklayıp
getirdim sana, koku ağırların"
Arkadaş Z.Özger

Deprem sabahı televizyonda, ne olur buraya gelin diye ağlayan bir doktoru görür görmez telefona sandım. Hayatımın en yoğun telefon trafiğinin başladığını henüz bilmiyordum. Hayatımın en çok kolonya, en çok sigara, en çok bisküvi, en çok gözyaşı, en çok eldiven, en çok maske, en çok ceset torbası, vs. tüketeceğim sürecine de girdiğimi bilmiyordum. Ben bi bok bilmiyordum!.. Bildiğim tek şey, toparlayabileceğimi elzem malzemelerle oraya bir an önce ulaşmak olduğuydu. En kısa sürede iki jeneratör, iki dev aydınlatma balonu, helyum tüpleri, muhtelif ilaçlar ve gönüllü arkadaşlarımı zi biraraya getirerek yola çıktık.

Gece Yalova'ya vardık. Her yer karanlık ve gördüklerimiz bizi henüz ürkütmüyordu!.. Kiiz Masası'nın kütüne dahil olmak için önce ışıklandırdık Sahra Hastanesi'ne kurduk. Hastane ışı ışı oldu. O her şeylerini yitirmiş insanların gözlerindeki mutluluk bizi de heyecanlandırdı. Fakat en neşeli(!) yerin hastane olduğunu tahmin edebiliyorduk. Arkadaşıma bu gecedeki iyi yaraları, yann gecemiz böyle olmayacak diyordum. Stadyumun içerisinde kale direklerini kullanarak bir acil girişi ve eczaneyi yapıyoruz. Karşımız ilaçlar için tahta ekme kasa lardan rafar kuruyoruz. Buraya kadar gayet iyi gidiyor herşey, gerisini nasıl anlatırım bilemiyorum.

Sabah beş buçuk gibi bir arkadaşla aydınlanmaya başlayan şehri dolaşmaya ve nereden başlayacağımıza karar vermeye gidiyoruz. Sokağa dökülmüş bütün yalnızlığımız, parça parça olmuş ve sokağa dökülmüş. Toy taşlara ve ne yapacağını bilemez demirle bölünmüş koskoca binalar. İnsanlar da paramparça. Parçalanmışlıkların devamına aklımı taktıkça tamamlamıyorum hiçbir şeyi. Aklım duyduğum her sese, aldığım her kokuya, gördüğüm her görüntüye kapılacak kadar karanyor. Yalova iç çekiyor. Bütün yıkımları "Amentü Gemisi"ne bindirip bir nehre salsam diye aklımdan geçirirken, orta yaşlı bir adam kısılmış sesyle, kızım içinde viñç lazım diye bağırıyor. İlk öğrendiğim cümleyi kullanıyorum: Ses alıyor musunuz? Tabii diyor adam, bütün ailemi kaybettim bari kızımı bana bağışlayın. Kimi kime bağışlayacağımızı, Tann olmadığımızı konuşacak vaktimiz yok. Hemen bir viñç bulmaya çalışıyoruz. Kriz Masası, operatörü bulabileceğiniz her vince el koyabilirsiniz diyor. Bu cevap için en az yann saat yetkili anyor ve bulduğumuzda tartışıyoruz. Kimseye sinirlenmiyorum, vurmuyorum, rahat davranmaya çalışıyorum, yeteri kadar ceset var diyorum sürekli kendi kendime. Vinci alıp göçüğe varmamız bir saat alıyor. İçerisinde 400 dolu tüpün bulunduğu dükkanın karşısında bulunan bir göçüğe götürüyor; kızın babası bizi. Yıkılan binanın üzerinde bir sürü insan var!.. Duran molozlara çok iyi vuruyorlar!.. Bir binanın üzerinde bilinçsizce çalışarak göçük altında kalanlar bir daha gömmektense, içeride olmayı yeğlerim diyorum arkadaşımı. Sizin daireniz hangisi diye soruyoruz? Giriş katıydı diyor adam takat, kızının sesi çatıdan geli-

yor. İnanamıyoruz, acıdan böyle konuş-
tuğunu düşünüyoruz. Tabii ki yanıyo-
ruz, deprem giriş katını çatıya çıkarver-
miş!.. Tam bu sırada, yaptığımız insanlık
için size tekrar teşekkür ederiz diyor iki
genç. Ne diyeceğimi bilemiyorum,
omuzuna dokunuyorum. Daha ne yap-
tık ki?.. Olsun diyor, viñç getiriniz ya...
Halkımız tüp bayının önünde kurtarma
çalışmaları seyreliyor. Tribünler tka ba-
sa dolu!.. İnsanlar oradan uzaklaştırmaya
çalışıyor. İmkansız, hiç kimse yerin-
den kıpırdamıyor. Hatta aralannda çekil
önümüzden, görmeyorum diyenler var.
Bari sigara içmeyin diye bağırıyoruz!..
Bu nasıl bir çaresizlik!.. Kaş yaparken ha-
vaya uçacağız. Arkadaşım beni kolumdan
tutup oradan biraz uzaklaştırmaya çalışı-
yor. Sağ tarafında bir okul ayakta, bahçe-
sinde bir pankart asılı: Okul binamız her
tür türlü cüñün ve sünnet düğününe verilir!
İlk gözyaşlarımız dökülmeye başlıyor. Be-
ni bir caddenin ortası refüjüne oturtuyor, o
da yanıma çöküyor. İkimiz de ağlıyoruz.
Birazdan gözlerimizi silip kafamızı kaldı-
rdığımızda, karşımızdaki çökmiş bir bina-
nın yandığını görüyoruz. Aramızda bina-
dan kurtulanları bazılan ağlıyor. İtfaiye
telefon edip adresi veriyoruz. Adresten
erini misiniz diyorlar, biz aynı yeri daha
önce iki kere söndürdük. Fakat ev gözü-
müzün önünde yanyor, yanyor yanyor yok,
Yalova için için yanyor!.. Aynı evden er-
tesi gün kömür gibi cesetler çıkarılıyor.
Evin biraz ötesinde, ters dönmüş oyuncak
bir kamyonet alıyorum yerden. Avucum
üzerine koyuyorum ve bakarken hiç-
kirmaya başlıyorum. Gerçeği olsaydı na-
sıl işe yarardı şimdi, diyorum. Arkadaşım,
koy onu yerine diyor... Yavaşça yere bira-
kıyorum. Yürürken, camlarında ilanlar asılı
emlakçılar görüyoruz. Kime, neyi sabp,
kiralyoruz? Biz ne yapıyoruz?..

Sitelere durumun daha kötü olduğunu,
hala hiç yardım gitmeyen yerler bulun-
duğu haber geliyor. Arabayı asitlere
doğru malzeme götürmeye, yardım et-
meye karar veriyoruz. Yolda, sevgilimin
annesiyte anneannesinin de Yüksel Site-
si'nde olduğu aklıma geliyor. Oraya da
uğrayıp neler olduğunu öğrenip, haber
vermek istiyorum. Ancak yanındaki Ay-
dın Sitesi'ne park edebiliyoruz. Hemen
genç bir çocuk yanımızda bitiyor. İyi ki
geldiniz diyor, size çok ihtiyacımız var.
Bizi bir enkaza götürüyor. Arkadaşının
annesinin ikiye katlanmış ve şişmiş ce-
sedini gösteriyor bana. İnanamıyorum
böyle bir görüntüye. Lütfen yardım edin
diyor. Biz canlı aramaya geldik diyebile-
liyorum. Çok sinirleniyor, toprağı tekme-
liyor, her gelenin aynı şeyi söylemesinden
bıktım diyor. Bunlar da insan değil mi di-
yor?.. Babam ve babaannemden sonra
gördüğüm ilk ceset kırışmıştı fakat, iki-
sine de hiç benzemiyor!.. Bir sigara ya-
kıyorum. Biliyorum ki o sigara yanarken
birilen(!) daha can veriyor. Fakat ben de
sigara içmiyelim, aklıma başka bir çare
gelmiyor, başka bir dayanak, yoksa öte-
kilere de yetişemeyeceğim. İnsan tedir-
gin halinde diyor yanındaki, bakıyorum.
Şaşkınlık değil gözlenimdeki, üzüntü de-
ğil, acı değil, ne olduğunu tam olarak bi-
lemediğim bir şey. Enkaza bakarmış gibi
yaparken gözlerimi kaçınıyorum, yığıla-
bileceğimi hissediyorum ya da herkesi
kurtarabileceğimi, ikisi de olmuyor. Bir
felakete diktim gözlerimi bakıyorum. Kim
kimi korkutursa!.. Televizyondaki görün-
tüler öyle görüntülerdi ki; baka baka kor-
kutacaktım sanki. Şimdi Tv kameraman-
ları bana bakmaktan korkuyor. Yalova-
daki ilk günüm. Yüzüm daha sıcak,
gözlerim daha kırmızı, ellerim ceset ko-
yuyor. Bir teyzem; apar topar çıkık, bak

dişlerim bile banyoda kaldı diyor. Ne di-
şi, hangi banyo, neler oluyor?..

Yalova yalnızlaşmış düşlerimiz otur-
muyor artık burada. Rüyalanımıza naraz
değmiş, soluk almıyor eşkiya yanımız.
Soluk almıyoruz. Soluk almıyorsunuz.
Soluk almıyorlar. Soluk... Çocukluğumun
denizanalı Marmarası, doyaya bisiklete
binip, yüzdüğümüz, basketbol oynayıp,
kızlara laf attığımız siteleri ne hale ge-
mişler. Yüksel'e geçiyorum. Sinem kar-
şımda duruyor, yanına gidip sanıyorum.
Ağlıyor. Annemle anneannemi çıkarmış-
lar diyor. Annemi canlı çıkarmışlar yolda
kangrenden ölmüş. Morga götürmüşler
fakat, şimdi kayıp, bulamıyoruz diyor.
Simten yolda mı diyorum?.. Bana en son
Antalya'ya gideceğini söylemişti. Simten
içerde diyor. Birden elim ayağım kesili-
yor, beyazladığı hissediyorum. Bloktu-
rının yerini öğrenip, oraya koşuyorum.
Aşağıdan yukarıya dört, yukandan aşı-
yağıya iki, Simten'lerin daireleri!.. Karşımda,
aynı ipe asılmış gibi kafalan kırışlar ara-
sına sıkışmış, ayakları yerden kesilmiş
iki kızın cesedi var. Kirişi kıramamışlar
diyorum içimden, ne espi!.. Üzerlerine
perde örtmüşler fakat, bütün perde kan.
Etraflarında anlar, sinekler uçuşuyor ve
yaklaştıkça tarifsiz bir koku size yaklaşı-
yor: Simten'in babası yanıma geliyor ve
bunlar değil galiba oğlum diyor. Peki
bunlar kim, Simten nerede?.. Ben yalala-
nna kum dolduruyorum sinek konmasının
diye, diyor. İçeriye bağırma başlıyorum.
Simten... Simteen... Simteen...
Sabret Simten, diyorum. Sinem yanıma
gelip, biz de çok bağırık diyor. Elime bir
moloz parçası alıyor ve vuruyorum. Be-
ton pudra gibi dağılıyor elimde demire
vurdukça, ölüm saklı içinde hissediyor-
um. Ellerim hiçbir şeye yetmiyor. Baba-
sı, ben bakamıyorum, sen bu kızları teş-
his edebilir misin diye soruyor?.. Amca
ben hiç tanımiyorum bu arkadaşlarını di-
yorum. Yine de üsteliyor. Ben de bakıyo-
rum perdedi kaldırıp. Öyle bakma gözün
kalır diyorum içimden. Sevgilimin kar-
nından Kiriş sökeceğimi daha bilmiyo-
rum. Artık ağlayamıyorum. Ses kes, di-
ye bağırıyor bir-leri. Dinleme yapıyorlar.
Kendi anlamından bile sıvışmış bir dep-
rem sonrası yaşıyoruz. Gölgeye çekilmiş
bütün sesler. Herkes susuyor, deniz bile
kıpırtısız. Martılar bile ses çıkarmıyorlar.
Simten'in arkadaşlarını o gün çıkanyo-
ru. İkinci cesedi alırken birinden yardım
istiyorum. Tut şunun ucunu diyorum.
Yüzüme bön bön bakıyor ve neme lazım
şahit yazarlar diye cevaplıyor. Sen hiçbir
boka şahit olamazsın diye bağırıyorum!..

Seni biriktiriyorum. Belleğimin kör
bastonuna dayanarak hatırlıyorum yaşı-
dıklarımızı. Beni biraz geciktiremez mi-
sin?.. En çok bu sözlerin kulaklarımda.
Daha nasıl geciktirebilirim?.. Seni elle-
rimle düşünüyorum!.. Sana vanca phti-
laşıyor bütün duygulanm!.. Bizim daha
konuşacak çokok şeyimiz vardı, bizim
daha sevişecek... irili ufaklı 35 sarsıntı
geçiriyor Yalova 24 saat içinde, sallanı-
yoruz!.. Toprak Ana'nın midesi bulanmış,
şiddetli bir sarsılma ve bitirme nöbeti 45
sn. kadar sürmüş, şimdi de ara ara geli-
yor. Heyecandan konuşma da konuşamı-
yoruz. Yanımdakiler konuşuyor. Arkadaş-
lar kim?.. Onlar kimsesiz(!) diyorum. O
gün ancak kırışlara asılı arkadaşlarını in-
direbiliyoruz. Biri Simten'e çok benziyor
fakat, emin olamıyorum. Değil diyorum,
içim içimi yiyor. Gece çöküyor. Kim da-
ha karankı?.. Ağır ağır çekiliyor yüzleri-
mizden gerçeğe dair ifadeler. Hadi kalka-
lım gidelim buralardan, yanna canımız
kalsın diyorum. Külkedileri gibi dönüyo-

ruz Sahra Hastanesi'ne. Hala beni yanna
çıkarmak kadar aklım var. Hala konuşa-
cak kadar sesim var. Hala kazacak kadar
gücüm var. Hala umudum var. Kriz Masa-
sına uğruyorum. Yeni gelenlere yardımcı
oluyorum. Çok çabuk arkadaş olma
özellikim bile yaya kalıyor. Biri bağırıyor;
Fatih Mahallesi'ndeki Sabir Apartma-
n'nda Zeynep diye birinin sesi duyulu-
yormuş!.. Hızla bilileri oraya sevk edi-
yoruz. Depremden bir toka takıyorum sa-
çıma. Hastaneye dönüyorum. Uyuyoruz,
nöbeti se yaşıyacağız.

Sabredin buralarda sizleri arayan biri-
leri var, sözleriyle titreyerek uyarıyorum
rüyamdan. Bir gözyaşı girdabının içinde
bütün yüzüm. Simten çok korkuyor mu-
dur diye düşünüyorum?.. Biraz bir şeyler
yazarsam rahatlayacağımı sanıyorum.
Ağlıyorum, ellerimle yazdığım gözlerim-
le okuyamıyorum. Hangi damla hangi
harfi ya da kelimeyi dağıyor, göremiyor-
um. Sanki yazdıklarımı bir yandan su
bombalarıyla oku ediyorum. Sanki yaz-
mak bile hırsızlık, sanki fotoğraf çekmek
bile... Belki yaşayıp gidiyor olmakla ölüp
gidiyor olmanın al abesi aynıdır. Yaşadık-
lanmla şimdi yazdıklarım ne kadar baş-
ka!.. Sadece bu ellerle yeniden yazabile-
cek miyim, denemek istiyorum?.. Artık
ceset çıkarmaktan ellerim başka bir iş
yapamayacakmış gibi geliyor bana. Ağ-
zımdan çıkan her sözcük kendine olan
güvenini yitiriyor. Söz bitiyor. Susu-
yorum, bütün çığlıklarım kınımda...

Ertesi gün sabahın Yüksel'deyiz.
Babası ceset torbası istiyor çaresizce.
Yalova'da Yüksel Sitesi'nde, Yüksel İn-
şaat'ın iş makineleri ve işçileriyle çalış-
mak ne tuhaf!.. Sanki Yüksel İnşaat gün-
nah çıkarıyor!.. Babası, Simten'in ilk ar-
kadaşıyla, anneanneyi gömmek için yer
kazdırmaya gidiyor fakat, herkes için ölü
kağıdı almış bile. Sağ çıkırlara yırtanz
kağıtları diyor. Biz bile inanamıyoruz.
Simten'in sağ olabileceğine. Aklıma Eray
Canberk'in çevirdiği Sümer-Akad Yergi-
leri geliyor: "Öldüğüm zaman bana me-
zar kazmayın, yaşarken yitirdiğimi orda
bulacak değilim." Orta bloktan ses aldık-
larını söyleyince çalışmalarımız tekrar
duruyor ve yine susuyoruz. Ellerime ba-
kıyorum: zaman ağırtabilecek mi imak-
lanmızı?.. Bu arada gencecik bir delikan-
lıyı getirip yanındaki ağacın altına bırakı-
yorlar: Hızlı yaşa genç öl, cesedin yakı-
şık olsun lafı bitiyor benim için. Hayatın
bir alakası olmalı yüzlerimizle fakat, tanı-
namaz haldeler!.. Tanınamaz haldemiz!
Hayri Kozakçıoğlu depremden 2 gün
sonra kızını evlendirmiş, diye konuşı-
yorlar. Hem de davetliler beklenenin al-
bında olduğu için düğün yinelenecemmiş.
Şaşırmıyorum, artık neredeyse hiç şa-
şırmıyorum. Evli çift balayına nereye git-
miştir acaba diye düşünüyorum?.. Hil-
tonSA key sepete(!) diyorum kendi ken-
dime. Türkler için irsi bir yalnızlık gibi
duruyor deprem. Bu zifin karanlığı biraz-
cık ürpertecek işiği nereden bulaca-
ğım?.. Aklıma zekice hiçbir şey gelmi-
yor. Yanımdakiler konuşuyor, bak, daha
denizin dibindeki cesetler var!.. Hangi bi-
riyle ilgileneceğimizi bilemiyoruz.

Birazdan tekrar çalışmaya başlıyoruz.
Kepçeyle kazdıkça aşağıda, içeride neler
oluyor diye düşünmekten çaresiz hisse-
diyorum kendimi. Zaten en çok çaresiz
hissediyorum, korkuyorum. Simten de
korkudan titiyordur şimdi diye düşünü-
yorum. Bir ara, bir el görünüyor. Duruyo-
ru. Çok ölü bir umutla kıpık bakıyorum,
yıllarca tuttuğum el tanıyamıyorum. Ağ-
lamamalıym, yoksa çalışma yavaşlar.
Devam ediyoruz ve Simten'in yüzüştü

uzanmış, sol ayağını karnına çekmiş ce-
sedine ulaşıyoruz. Saçlarından tanıyo-
rum. Ablasına, kendi rengine boyadım
saçlarımı diye telefon etmiş. Kafasında
ağır bir darbe var, acı çekmeden ölmüş-
tür diye avutuyorum kendimi. Bir sunta
bulup üzerine yatırarak aşağıya alacağız
fakat, bir türlü beceremiyoruz. O her za-
man tertemiz kokan, güzelim kız, sanki
bizi yanına istemiyormuş gibi bir koku
salgılıyor. Sanki geç kaldınız, artık bi öne-
mi yok bu yaptıklarınızı diyor: Bu kesif
koku gerçek hiçlik iştel!.. Sıcığa, kokuya,
görüntüye, acıya, herşeye dayanarak
zorla kaldıp sultanın üzerine koyuyoruz.
Meğer kamına da kırış demirleri saplan-
mış, bu yüzden alamıyormuşuz. Bir ağa-
cın gölgesinde özenle ceset torbasına
yerleştiriyoruz. Yüzün görüyorum, bak-
maya doyamadığım yüzünü. Gözler: ka-
palı fakat, bakıyor gibi. Bakışları, hemen
eskiyor yüzümden. Kendimi nasıl öldire-
ceğimi bilemiyorum? Bana hala dünya-
nın en güzel kadını gibi görünüyor. Kendi-
mizi kandırma alışkanlığımızın belli bir
dozda yalana ve halisünasyona ihtiyacı
var. Ceset torbasının fermuannı kapabp,
gözyaşlarımız dışarı çıkıyor. Hızla
oradan uzaklaşırken bir yandan da eldi-
enlerimi ellerimden sökmeye çalışıyo-
rum. Ellerim yemyeşil, terden eldivenin
rengini almış. Sinem'le salıp, ağlıyoruz.
O kardeşim, ben sevgili... Acı çekme-
den ölmüştür di mi, diye soruyor?.. Evet
diyorum, hiç acı çekmeden ölmüştür!
Loş gözlerle bakıyorum artık, bütün oda-
ları boşalmış eski bir otelin müşteri bek-
temesi gibi. Bir sigara yakıyorum ve da-
ireler çizerek dolaniyorum kendi etrafım-
da. Bir arkadaşım gelip ağlamamın sırası
değil, çalışmamız lazım diyor. Gözlerimle
yüzünü yakarcasına bakıyorum ve bir si-
gara süresince ağlayabileceğimi, yoksa
düşeneceğimi söylüyorum. Gidiyor başım-
dan. Daha çok ağlamaya başlıyorum. Bu
şehir kaçta kapanyor!?

Hastaneye dönüyoruz. Kullanma su-
yu getirmişler. Kız arkadaşlarımdan biri
beni soyuyor ve ayaklanma kadar sa-
bunla yıkıyor. Utanıyorum! Gıtmek istiy-
yoruz. Biraz uzaklaşmak, soluk almak...
Arabamıza binip Ankara'ya doğru yola
çıkıyoruz. Radyoda biri reyting kaygısına
kapılmamamız gerektiğini söylüyor. Bir
şehir terkederken mi susar herşey?.. İki
dağ arası rüzgar... Bir arkadaşım, "Haya-
tın izini" buldum. Kaybetmemek için
elimden geleni yapacağım." diyor. Aynı
anda ben de ölümcül bir neşe biçmeli-
yim kendime diye geçiriyorum aklımdan.
Üzerime her dem yakışacak, değişken,
huzurlu, ölümcül bir neşe. Hem de en ka-
sa zamanda, yoksa bu yaşama dayana-
cak gücüm tükenecek. Ben tükenece-
ğim. Yolda yemek yiyoruz, masada ye-
meyi nasıl da özlemişiz!.. Türk kahvesi
bile içebiliyoruz!.. Sonra tekrar yola ko-
yuluyoruz... Arabanın içerisinden kimse
birbinnin söylediğini anlamıyor fakat,
herkes konuşuyor!.. Arabayı kullanan ar-
kadaşıma yanındaki; sana kenar süsü
yaptım diyor. Bütün gülümsemelerimiz
sanki yüzümüze asılı kalıyormuş gibi. Bi-
razdan bir kedi merdiveni yapıyor men-
dille. Geçerken yol üzerindeki tabelaları
okuyorum. Belki hepimizin çocukluk has-
talığı, belki değil... Örümcekiskele... Ye-
rekonmazlar... Ağır ağır dönüyoruz. Ben
yer değiştirmiyorum, yürüdüğüm yol
döndüğüm dünya!.. Yürüdüğüm yol, Ro-
ma Açık Şehir!..

Tarhan Gürhan 27.8.1999 / Ankara

Bazı Canlılarda Sindirim Sistemi

Bir tür insan modeli vardır ki, bunlar hem politikayı, hem de şiiri severler. Bunlara bilimde "Homohissus politicus" denir. Bu canlılar duyarlıdır ve eşlerine çok bağlıdır. İnacı bir yapıya sahip olan bu tür, örneğin ömür boyu "solcu" olduğunu iddia edebilir ve yine ömür boyu solculardan nefret eder. En sosyal demokratından en komünistine tüm solu elinin tersiyle iten, birlik beraberlik çağrılarını asla duymayan bu canlılar gerektiğinde yobazla, faşistle, hırsızla işbirliği yapmakta sakınca görmez.

Bununla beraber dürüst olarak bilinirler ve kişisel olarak gerçekten dürüsttüler. Fakat bunların dışında da, binlerce, milyonlarca dürüst ve başarısız insan tipi mevcuttur, onların hiçbirisi illa ki yönetici olarak başa geçmek için bitmez tükenmez hırs yaşamazlar.

Homohissus politicuslar, tavır olarak çok ilginç yollar izlerler. Öyle şeyler yaparlar ki, sanki olduklarından daha akıllıymış gibi bir hava estirirler. Adeta ne derlerse tersini yaparak doğalarına uygun mesajlar verirler. Bağımsızlık derler, yalı kurulusların önünde el pençe divan durup, yabancı şirketler bando mızıkayla beklerler. Laiklik derler, yanlarında (genellikle de hemen arkalarında) şeyh-şih kuryesi garip sıfatlı, pis gülüşlü yaratıklar bulundurulur. Sosyal devlet derler, alinteriyle çalışan sistem kölelerinin ellerindeki üç kuruşa da göz dikerler. Eşitlik derler, emekçiye öldürene kadar, hatta mümkünse öldükten sonra da çalıştırmak için çaba sarfederler. Özgürlükçü görünürler, fikirleri yüzünden, yazdıkları yazılar, konuştukları sözler yüzünden hapsedilen aydınlar için kılıcını kırkırdamazlar.

Tüm bunlara rağmen ısrarla ve inatla "sol" olduklarını iddia ederler. Fakat "sağın pirini" koltuğuna zamlamak için yoğun uğraş vermekten de geri kalmazlar.

Öyle bir garip türdür ki bu, kendi familyasından, fakat daha duyarlı biri, tanık olduğu kumpas-vurgun-yanan zincirine dayanamayıp intihar ettiğinde bile vakayı kapatmaya çalışır, gerçeklerin üstünü örtmeyi azman sermayeye karşı borç bilir.

Zaten bir zamanlar o azman sermayeye kafa tutup, yoksul kitlelerin yanında yer almış olmaktan dolayı fazlaıyla pişmandır ve özürlü çoktan dilemiş, barışmasını çoktan yapmıştır. Öyle hızlı değişirler ki, kendileri de şaşırırlar. Refleks olarak değişmeyen sadece tikleri kalmıştır.

"Su kullananın, toprak işletenin" çizgisinden, doların egemenliğine boyun eğen yeni sağcı olmak için geçirirler bir siyasal hayatı. "Umut" olan "Karaoğlu" imajı gitmiş; sağ kadar fena bir "gizli sağ" üstadı, sermayenin "Şamaroğlu" gelmiştir.

"Vatan, millet, 7.4", deprem gelir, vurur ülkeyi. Bu durup bekler. Saatler, günler sonra, o da dünya ülkelerinden utanıp harekete geçer. Mesai arkadaşlarından bir denyo ırkçılık yapıp, hepimizi rezil eder, bu savunur. Afet bölgelerinde insanlar, insan oldukları için isyan ederler, bu herşey yolundaymış gibi davranır. Herşeyi, herşeyi bir güzel sindirir.

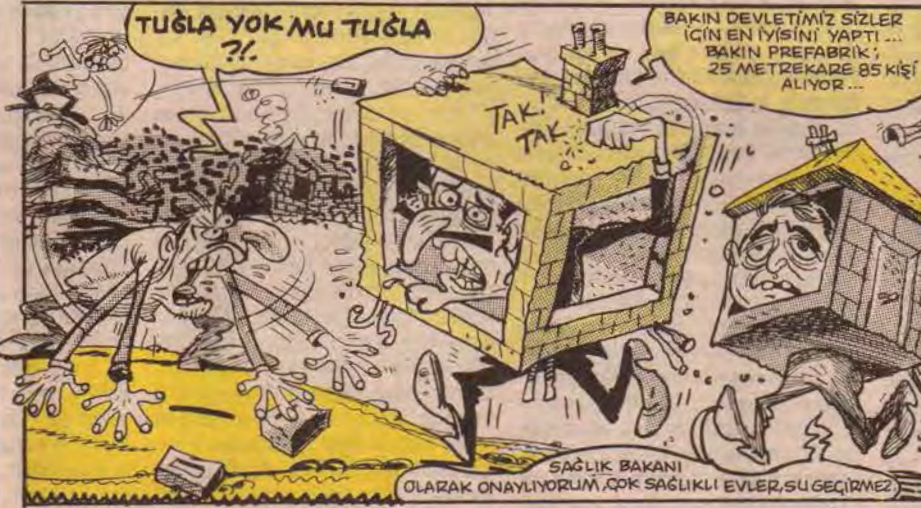
Sonra, aile sohbetinden çıkan af önerisini ortaklarıyla yasa haline getirir. Gecikmiş bir 75. yıl kutlaması yaparak, 75 çeteye ceza indirimi uygular. Özgürlük savaşçısı aydınlar, konuştukları yüzünden hapse kalmaya devam ederken, eli kanlı çetecilere, faşist tetikçilere, katillere af yolu gözükür. İşte belki o an, bunların vicdanı sızlayabilir. Sindirim sistemi bu kadarını kaldırmayabilir ve derler ki: "Durumu ben de tamamen içime sindiremedim!"

O zaman da onlara derler ki; "İşkenceciye affı imzalayıp, derin ortaklarına ödünler vermeyi kabullenen sizsiniz, çetelerin gölgesinde korkuluk gibi durmayı kabullenmişsiniz, bizzat sizi de hapse atan cunta depreminde bunca yıl sonra artçı şok gibi halka zarar veren sizsiniz, bu durumda neyi sindiremiyorsunuz Sayın Sindirella? Ha? Orda kimse var mı?"

* HODRİ MEYDAN IARUS - 13. CİLT. SF. 4237

BİR DAHA YIKILMAMAK İÇİN BİR TUĞLA'DA SİZ KOYUNU

Hepimiz yıkıldık. Bizi yankaları yıkmadıkça bir daha ayakta duramayız... Fırsat bu fırsat, Bir tuğla, İki tuğla... Bin tuğla! Ellerinize sağlık...

SEVDİKLERİNİZİ GERİ GETİREMEYİZ, EN AZINDAN EVLERİNİ GERİ VERELİM!

Önümüz kış. Hemen çalışmaya başlamaz ve ellerimizi çabuk tutmazsak onlar bu kışı da iktidarda geçirecekler! İnsanların birer "sığıntı" olmasına izin vermeyelim. Onların çadırlarını ve prefabrik kümelerini geri verip, iktidarlarını geri alalım!

UMUTLARI YENİDEN İNŞA EDELİM! (Nasıl olacaksa?) HEPİMİZ YIKILDIK. BİR DAHA YIKILMAMAK İÇİN ELELE VERİYORUZ. BİŞEYLER YAPMAK İÇİN... FAYDALI BİŞEYLER... FAYDA... FAY!..

BİR "KANAL" DA SEN SEYRETME!

Bir daha acıdan komedi üreten haberleri seyretmemek, medya maymunlarının küstahlığını görmemek için...

Kendi acımıza en iyi kendimizin sahip çıkabileceğini bilerek... Bir "kanal" da SEN SEYRETME!

"BİR KIZILAY ÇADIRI" DA SEN İADE ET!

Emeğinle ödediğin verginin sana delik-deşik çadır olarak dönmesinin hesabını delik-deşik beyinlerden SOR!

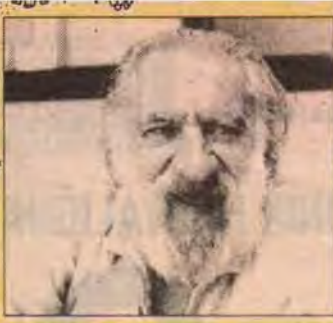

Bu Ülkede Politikacı, İşadamı Dediğin!..

Bu ülkenin politikacısı, işadamı, bürokratı, teknokratı, belediye başkanı, milletvekili, bakanı ne ki, vatandaşın payına ne düşsün... Fırsatçılık, köşedönmeçilik, işini bilmek; darbeyle temeli atılan yere göğe sığdıramayan Özal dönemiyle yükselen kokuşmuş bir yapı değil mi? Depremi fırsat bilip çetelere af getiren, deprem vergileri koymaya yeltenen, Sosyal Güvenlik Yasasını çıkaran, zam üstüne zam yapan kesenin ağzını ilk önce depremden zarar gören işadamlarına açan bu ülkenin politikacıları değil mi?.. Vergiler geliyor diye bas bas bağırarak depremden sonra prefabrik konutlara, sigara-ya, çeşitli hammadde ve gıdalara zam yapan, 100 trilyonluk imar ihalelerine girmek

için ellerini oğuşturan, hazine bonusu faizlerini yükselterek trilyonları cebe indiren, bu ülkenin işadamları değil mi?.. Bu ülkenin en zengin işadamları savaş ve felaket dönemlerinde palazlanmadı mı? Bu ülkenin imarından-depreminden sorumlu MHP'li Bayındırlık Bakanı'nın dört kat imar izinli yere 9 katlı bina yaptığı ve bu bina- nın çatladığı doğru değil mi? Bu ülkede, çöken hastanenin MHP'li milletvekili ortağı ve müteahhiti elini kolunu sallayarak dışarıda dolaşmıyor mu?.. Bu ülkede vatan hainlerinin son sığınağı vatanseverlik değil mi?..

Can baba,

Boş kalan sayfalar, senin dizelerini, küfürlerini, babalığını, haykırın sesini unutabilir mi?

LeMan

ABI BE 'BİZİM Bİ İSTİRHAMIMIZ VARDI BE 'TAMAM, DERİN DONDURUCU FELAN TEKNOLOJİYİ TAKİP EDEN Bİ KRAL OLMAN TAKDİRİ SAYAN Bİ OLAY... AMA BİZ SIRTANLAR VE AKBABALAR OLARAK MAĞDUR DURUYDAYIZ... AFEDERSİN, AÇIKTAN ANAMIZ ZKADI... SONRA EKOLOJİK DENGİ OLBİ VAR ABİ?'

İSTER İNAN

Geçtiğimiz günlerde dalgın dalgın yürürken Cihangir'de caddeye park etmiş Tempra marka bir otomobilin camının kırıldığını gördüm, merak edip yakından baktım, otomobilin içinde 25-30 adet Tolstoy, Dostoyevski klasikleri vardı. Torpido gözündeki kaset ve tornavidaları tımar eden hırsız, bu değerli dünya klasiğine elini bile sürmemişti. Oto sahibinin bu sahneyi gördükten sonra neler düşüneceğini merak ede ede oradan uzaklaştım.

Sual Özcan

İSTER İNANMA

GRAFİLER

FATÖŞ YAŞARÖĞLU

- Olamaz! Şükriye!.. Sana "Güneşte çok kalma!" demiştim.

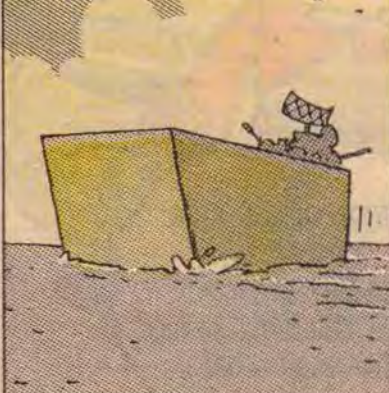
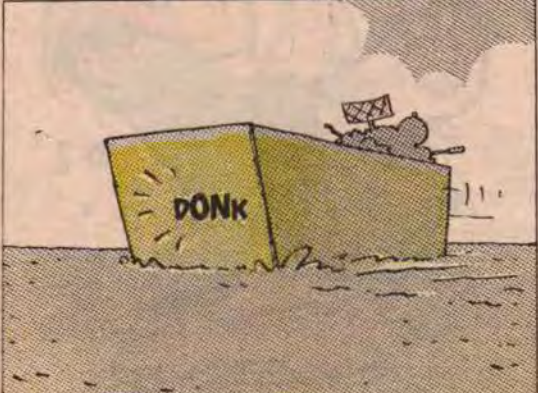
Bereket Tanrısı'na belediye sansürü

Alanya'nın ANAP'lı Belediyesi, "abartılı" imal ediyor diye, Bereket Tanrısı heykelticiklerinin satışını yasakladı. Belediye encümeni, heykelticği "müstehtecen" buldu. (17.08.1999 Sab Hürriyet)

GEZ MAHMUT'ÇUK

mtibet@leman.com.tr

Mahmut Tibet

DEMEK ŞAIRSİN,
EDEBİYATÇISIN. ŞUNU DAHA
ÖNCE SÖYLEYDİN
YAAA...

BİTTİN SEN,
BİTTİN
OĞLUM...

HAKİKATEN
KEKMİŞ BU ADAM ...
MÜTEAHHİT
ADAMSIN, NE DİYE
ŞAIRİM,
EDEBİYATÇIYIM
DİYOSUN?...
İŞTE BÖYLE
ÇIKARIRLAR
İNİNDEN...

M. A. A.

HAH / SU MAVİ GÖZLÜYÜ
EVLAT EDİNEBİLİRİZ...
SÖYLEYELİM, ONU
ÇIKARSINLAR.

ÖZ 98

NE? BEDELLİ ÇIKTI MI?...

DEMİŞTİM... YIKINTILAR ARASINDA DA BEDELLİYİ BEKLEYENLER VAR DİYE

ÖZGÜR ARSLAN

- **A Takımı:** Eski Senato'nun işlerini görme amacını taşıyan program. Katılanları gündüz gözüyle görene rastlanmadı.
- **Bedelli Askerlik:** -Küçük asker, küçük asker, n'apiyorsun, bana göster... -Dövizi me bakıyorum, ona repo yapıyorum!..
- **Veli Göçer Arsa Ofisi:** Bu işyende ofis-bey değil, ofis-fay çalışır, lütfen veresiye teklif etmeyiz çünkü ölümümüz peşin olacak.. çalışmış malzemeden malşları sorumludur!
- **Fethullah Gülen :** Nasreddin Hoca'nın antitezi, ilahi vâiz nedir bu faiz?
- **DSP:** Tabandan yapılanma, yerden aydınlatma, soldan sağa bir dönüş, yukardan aşağıya bir örgütlenme.
- **DYP :** Aşçı, hırsız, karısı ve aşığı!
- **Devlet Bahçeli:** Ey Euro-Türk, litre ve kentine dön! (Titreyemiyosun zorlama, bilgisi-yarda halledeniz)
- **CHP:** Oy sayısı, ok sayısı kadar.
- **Osman Durmuş:** Maddenin dördüncü hali.
- **Reha Muntaz:** Yunanistan'la paylaştığımız ikinci felaket.
- **Mehmet Ağar:** Derin suskunluk.
- **Seda Bucak:** Mercedes'in yedek parçası.
- **Hande Altın:** Batı'ya açılan pencerede sıklıkla kalan ilk Türk kadın tiyatro oyuncusu.
- **Behzat-Süheyl Yıgıt:** Bir kardeş, kardeşle birleşip komiklik yapıyor ne diye ?
- **Prestij Müzik Ailesi:** Sivil toplum.

Mevsim Nokmalleri açık büfe

met üst

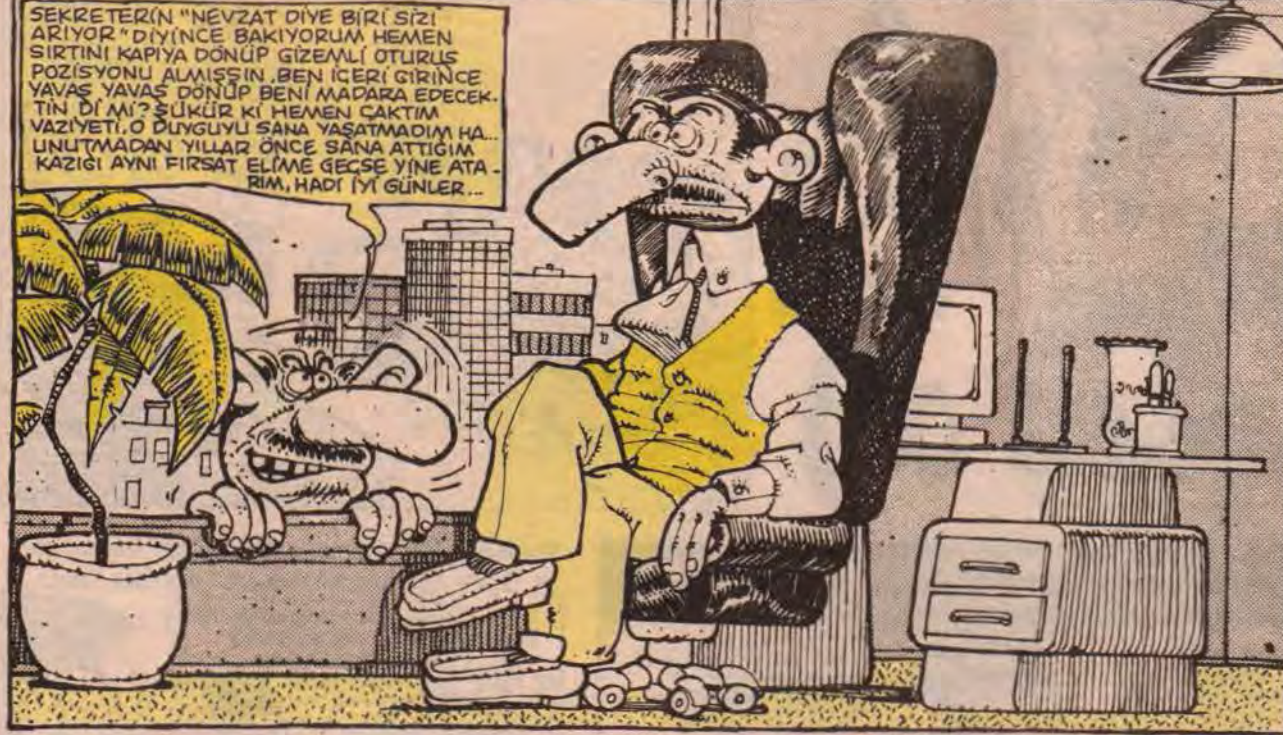
ne yapmak istiyor ki bu 1999 yılı bize!..

her türlü faciayı, acıyı üstümüzde deniyor bu 1999 yılı.. bazen şok ediyor, bazen üzüyor.. yoksa tüm fenalıkları bu son yılda yaşayıp 2000'e tertemiz, gıcır gıcır girmemizi mi istiyor.. bilemiyoruz.. yoksa birbirimize oynadığımız bir oyun mu bu.. işte 1999 yılında bizi üzen, kızdıran ve şaşırtan bazı olaylar silsilesi.. seç, beğen, kız, şaşır, üzül.. fakat bunca yoğun gündem'e ne gün ne de dem dayanır sonunda.. neyse.. biz yine de hatırlayalım bazı olayları

abdullah öcalan yakalandı.. tele-kulak çetesi ortaya çıktı.. **konca kurış kayıplara karıştı..** bergamalı köylüler ayaklandı.. **turizm cortladı..** barış manço öldü.. **güneş tutuldu..** can (baba) yücel öldü.. **seçimler yapıldı..** tekin (abi) aral öldü.. **taksiler LPG'ye geçti..** şemsi denizer öldürüldü.. **merve kavakçı türbanla meclise girdi..** tahkim tartışıldı.. **ahmet kaya gözaltına alındı..** viagra çıldırttı.. **dr. oktar babuna olayı patladı..** fethullah gülen kasetleri ortalığı sardı.. **ajlan büyükburç öldü..** hikmet uluğbay intihar etti.. **recep tayyip erdoğan hapse girdi çıktı..** tarkan dünya çapında bir pop star oldu.. **üniversite sınavları ertelendi..** hapishanelerde isyan çıktı.. **çalgıcı karısı binnaz ile ciguli meşhur oldu..** karagümrük çetesi ve sibel can olayı patlak verdi.. **mustafa duyar öldürüldü..** selçuk parşadan yaralandı.. **nadide sultan konyalıdan başkasına bastırmadı..** istanbul metrosu basına tanıtıldı.. **çarkifelek ve bay turnike yarışmaları telefonları kilitledi..** 2000 yılında çocuk sahibi olmak isteyen çiftler sondaj çalışmaları yaptı.. **türk halkı dünya stres birincisi seçildi..** düğün ve piknik magandaları ortaya çıktı.. **gençlik asosyal ve tırto oldu..** jet-pa ve fadıl akgündüz coştı.. **trafik canavarı dağıttı..** 1 mayıs sönük geçti.. **avrupa yüzme şampiyonası istanpool'da yapıldı..** alaaddin çakıcı yakalandı.. **sevim tuna öldü..** elvir balıç real madrid'e satıldı.. **milli takım destan yazdı..** bo dere bodrum'a geldi.. **emniyet genel müdürü nejat bilican görevinden alındı..** af yasası veto oldu.. **mavi çarşı kundaklandı..** apo yargılandı.. **işçi-memur yürüdü..** gazeteciler reklama çıktı.. **mezarda emeklilik yasası tartışıldı..** deprem oldu..

ve daha bir sürü şey oldu, bitti ya da oldu bitti'ye geldi, getirildi sonra da unutuldu.. ve henüz 1999 yılı da bitmedi.. deprem sonrası şaşkınlığımızı üzerimizden atar atmaz, gene gündemden gündeme atlayacağımız gözüküyor.. valla ne diyelim hakkımızda hayırlısı olsun

metust@leman.com.tr

SEKRETERİN "NEVZAT DİYE BİRİ SİZİ ARIYOR" DİYİNCE BAKIYORUM HEMEN SIRTINI KAPİYA DÖNÜP GİZEMLİ OTURUS POZİSYONU ALMIŞSIN, BEN İÇERİ GİRİNCE YAVAS YAVAS DÖNÜP BENİ MADARA EDECEK. TİN Dİ Mİ? SÜKÜR Kİ HEMEN ÇAKTIM VAZİYETİ. O DUYGUYU SANA YAŞATMADIM HA. UNUTMADAN YILLAR ÖNCE SANA ATTIGIM KAZIĞI AYNI FIRSAT ELİME GEÇSE YİNE ATARIM, HADİ İYİ GÜNLER...

MERSESE BEN ŞEFİĞİ KARAN. LİKTA GULYABANI SANDIM, KAÇTIM... O DA ARKAMDAN NASI BAĞIRIYO Bİ GÖRSEN, "DUR LAN ŞABALAK BENİM ŞEFİK" DİYE... HAH HA HA HA...

HA HA HA! AYYY, DEMEK HERİFİ GÜL. YABANI SANDIN? KANKA NE GÜZEL MUHABBETİN VAR. MİS SENİN, İYİ Kİ SANA 5 YIL CEZA VERİRKEN KENDİME DE ÇAKTIRMA. DAN 5 YIL YAZDIM. İÇERDE SÜPER GEYİK YAPARIZ...

ÖFF, SİMDİ HERŞEY İYİ GÜZEL DE ESKİDEN BANA YAPTIKLARIN AKLIMA GELDİĞİÇE SENDEN TİŞKİNİYORUM... KAÇ KERE ARKAMDAN TÜFEKLER ATTIN... AY KABUS GİBİ GÜNLERDİ...

AMA HAYATIM O ZAMANLAR SENİ TANIMAYORDUM. NASIL BİRİ OLDUĞUNU BİLİYORDUM. KLONLARIN HERFİ GERİDE KALDI, ARTIK BİZİ SÜPER MUTLU BİR GELECEK BEKLİYOR...

SENİNKİ İNATSA BENİMKİ DE İNAT... BU HAREKETİNİLE ZİRVE KOYMAMI ENGELEYEMEYECEKSİN. SADECE ZAFERİMİN DAHA GÖRKEMLİ OLMASINA KATKIDA BULUNUYOSUN, A BÜLBÜL ZİHNİYETLİ KISKANÇ...

SONER GÜNDAY

FATİH SOLMAZ

NELER
OLUYOR?
SEN
KİMSİN
?

CAN BARSLAN

SUS VE
DEVAM ET...
BAADIR MATRIX'E
GİTTİ GELCEK...
BEN SEĞİLMİŞ
KİŞİYİM...

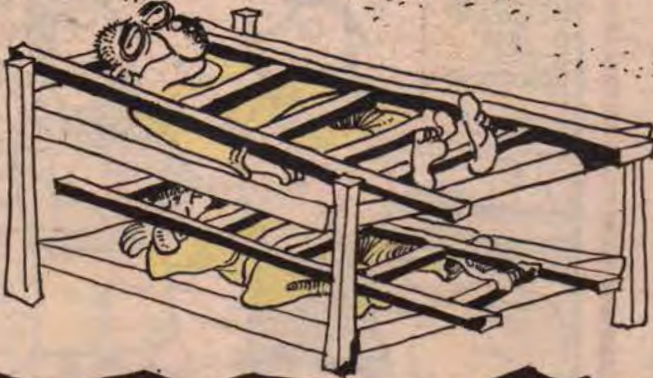
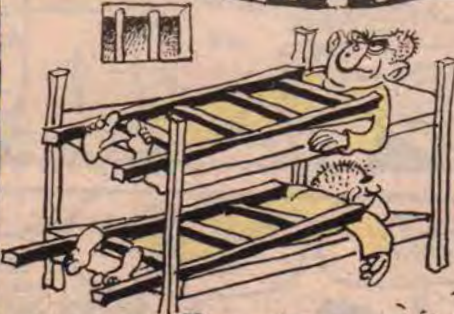
**BÜLLÜKTEPE PELEDİYESİ
TOPLU NİKAH ŞENLİKİ**

SSSS HAMFENDİ ALOOO...
PELEDİYEMİZ ORKANİZASYONU'LA
EVLENMEK İSTER
MİYDİNİZ?!

AY İNANMA SAKIN KARDEŞ...
BUNLAR PEK SAĞLAM
AYAKKABIYA BENZEMİYOLAR
ŞEYLERİNE BAKSANA :/

BANA BAKIN
ULAN, SAKIN
ÜZERİNİZDEKİ
ÇARSAFLARI KULLA-
NARAK KACMAYA
ÇALIŞMAYIN HAA...
O ÇARSAFLARDAN
KILLANMIYOR
DEĞİLİM ZATEN.

İKİ KİLO
YÜZ GRAM
SIĞMIŞSIN...
BORCUN 650
BİN LİRA
CANIM...

ŞU KISA BOYLU
UZUN SAÇLI BEYİN
TAM ARKA KOLTUĞU
İYİ Mİ?!

İYİ İYİ...RAHATÇA
SEYREDERİM...

GİŞE

SİNEMA

MUMYA
The Mummy

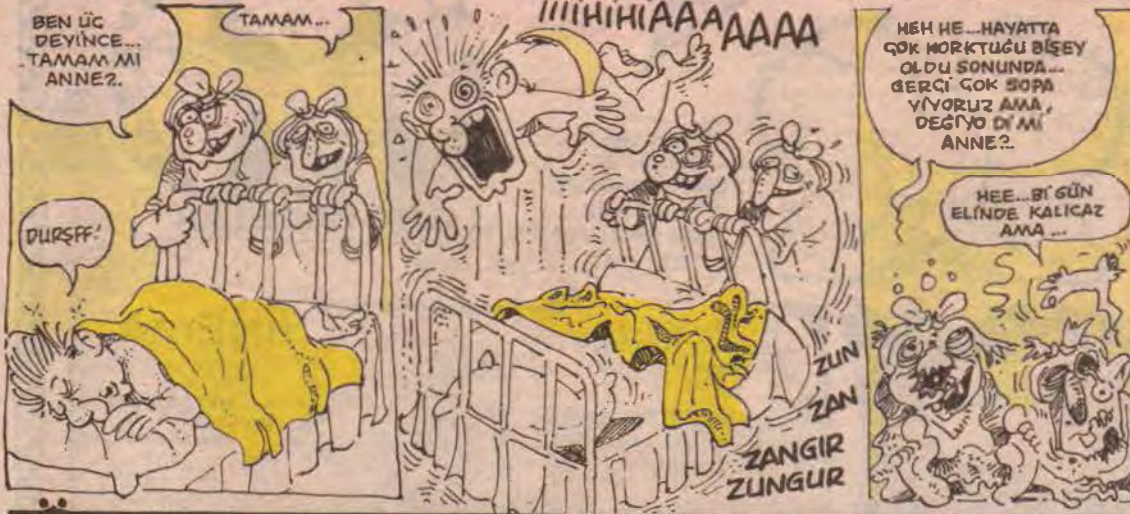
AY AY AY...
ANNECİTİM!
NE KORKUÇ
AYY...

ALOOO
DOKTOR İHSAN
BEY, BANA
TAKTİĞİNİZ
MUTLULUK
ÇUBUĞUNUN
SARMAŞIK AGACI
DALINDAN
OLMADIĞINA
EMİN MİSİNİZ?!

HAIN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barışan

GRETEN ADAM VE GLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TIBET

KÜLTÜR BAKANI SALIM Ve Sanat İçin Doğarlar

Kadir Yılmaz

PANTOLON

m . e . t . i . n . f . i . d . a . n

SANAL SİMGE

MESAJIM
KAYGISIZ AABI...
NE DİYİM...HER
SABAH DÜNYA
YENİDEN KURULUR...
GÜNEŞ YIKINTILARIN
ÜSTÜNDEN
DOĞSA DA...ÖLÜR
YANI...

Sanal simge, efkarlanır da içer...Sonra bambaşka bir insan olur... (Bodrum bugün ıssız ve yalnız.)

Deprem
nedeniyle
kapalıyız...

TOCK!

TOCK!

HICK! LAN NE YANIL!
HAYAT KENDİNİ YENİLEYEME-
YECEK Mİ? HICK! ACIN!
SEZON BİTTİ BEA...
ALOOO!

NURGÜL AHA BU DA
BODRUM'UN DELİSİ...
HER GECE
SABAH KADAR
ÇOŞTURU...
YOR, ORTALISI...

SKRİT! BEN NEYDEYİM
SEN NERDESİN / DEPREM
YÜZÜNDEN BOZULAN REĞL
DÜZENİM HASSAS BÜNYEMİ
AĞUST EDERKEN,
BİR YANDAN
SENİN ÖKÜZ
DUYARLILIĞIN,
BİR YANDAN
ARTICI DEPREMLER
ÖBÜR YANDAN
TELEVOLE
TÜRKİYESİ!
WALLAHA
NEVRİM
DÖNDÜ,
HA...

Öyle deme, an gelir ona da DANK eder de Mevlevi
Tekkesinde alıverir soluğu...

ALOOOO!!
BABAERENLER 15 BİN
CAN GİTİŞİ YAA! ANALI-BABALI-
BEBELİ! SİNDİ BEN SORGULA-
MAZ MIYIM YAŞAMI? İSYAN
BAYRAKLARINI
DALGALANDIRMAZ
MIYIM GÖKKUBBE-
DE, BU MU
İLAHİ
ADALET?

SEN
YANLIŞ
ANLAMIŞSIN

SON Bİ KAÇ HAFTADIR İYİCE SEVİMSİZLEŞTİN SİMGE...
HIRPALANDIGIN İLİŞKİMİZİ YOĞURACAK BİR
PLATFORM BULAMIYORUM MAALESEF...
ELVEDA!

Sanal manal ama simge samimi haykırırlara
duyarlıdır hoca...

"BİR MÜTEAHHİTİN
HEZEYANİ" KOYDUM
ADINI... TABLONUN
SATIŞINDAN ELDE
ETTİĞİM GELİRİ
DEPREMZEDELERE
BAĞIŞLIYCAM.

HAA...OLAYLARA
KARŞI "SANATÇI DURLUŞU"
DEDİKLERİ DE BU OLSA GEREK...
E.N'OLDU ŞİMDİ, AYDINLA, SANATÇIYLA,
TOPRUM BULUŞTU MU? YOK YAA...15
BİN ÖLÜ CAN...SÖNEN OCAKLAR YIKILAN
DÜNYALAR...KOLAY DİİL O KADAR...
PERSPEKTİFİN BOZUK.BİRAZ
DAHA ÇALIŞMAN LAZIM

MERHABA YAVRUM...SAHİLİN ÇOCUĞU KUMSAL-
LARIN SESİYİM...DENİZİN ÇILGIN DALGALARI
ARASINDA BİR TANGOYA NE
DERSİN ?

TOPRAK
ALTINDA
15 BİN
CAN
ÖLÜ!..

AH-EVET...
PARDON...

AKACAK
MECRA BULA-
MAMIS
DUYARLILIĞINI
SKIM BEN
SENİN...

Depremi toplumda psikolojiyi bozmuş...Psikologlara gün
doğmuş. (Gazetelerden.)

O BÜYÜK SALLANTISINDAN BERİ TOPARLA-
NAMADIM...KEŞFETTİĞİM EN İYİ
REHABİLİTASYON ŞEKLİ DE BU
İÇTE AYVALIK'TAKİ ANNEANNE-
MİN DİZİNİN DİBİ...
HAYATIN ANLAMINI YENİ-
DEN KEŞFE ÇIKTİM!

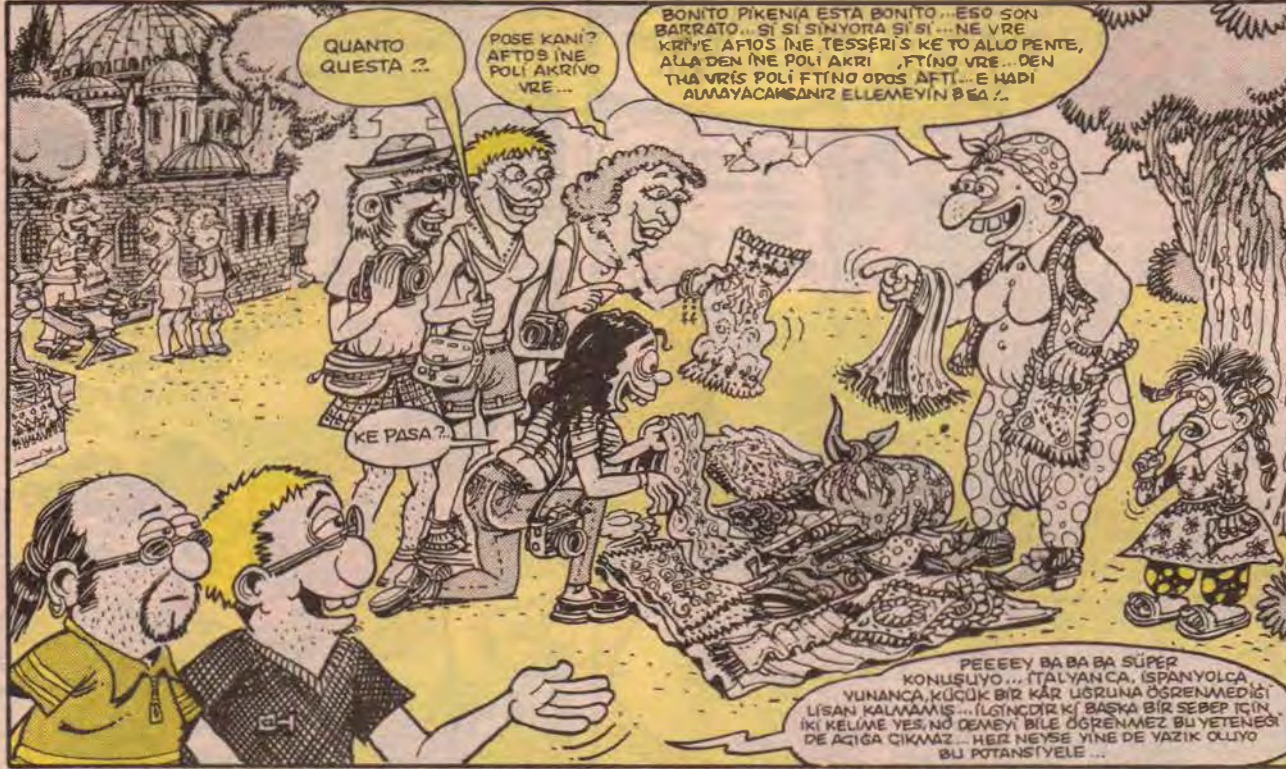
ÖZE
DÖNMEK-
TEN BAŞKA ALTER-
NATİFİN Mİ VARDI
SANKİ...AMA BUNA
DOĞALAFETİN VESİLE OLMASI
NE ACI,ŞU HALİNE BAK...
DEPREMZEDELERDEN SAKLA-
NAN MÜTEAHHİT GİBİSİN...
2 GÜNDE DE ŞAŞTIRILIR...
SUN, SONRA AYNI
TAS,AYNI HAMAM...

Firavunun Laneti

GÜNERİ
İÇOĞLU

guneri@leman.com.tr

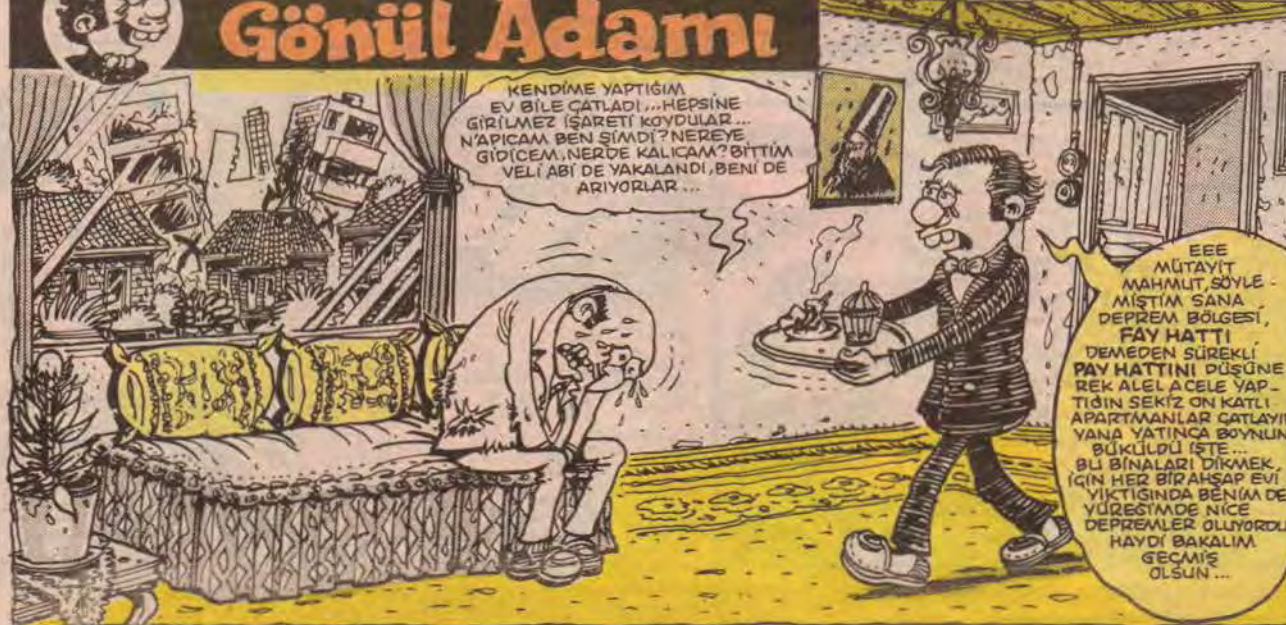

ÖNCE UMUTLARIMIZI, HAYALLERİMİZİ SAĞLAM ZEMİNE OTURTALIM...

*DONDURAN DİALÖGLER...

*MÜTAVİT MAHMUT'UN SONU...

Ve Ezilmiş, Küçümsem Sevgimle Başbaşayım

Hem herkes gitti. Evde yapayalnızım şimdi.

Artık iyi anladım, kimselere benzemiyorum. Bu beni ürpertiyor, ama yalnızlığımla iyim yinede...

Günlerdir öyle çok kaçmışım ki kendimden, içimle konuşmayı unumuşum. Unutmak değil aslında bu, bir yorgunluk; bir tür bitkin düşme. Yaşamaktan, herkesten biri gibi olmaya çalışmaktan bitkin düşme bu... Mutlu gözüküneye uğraşmaktan... Herşey yolundaymış gibi yapmaktan bitkin düşme...

Evim doldu boşaldı bu yaz. Ama sonunda herkes gitti. Ve gidenlerin çoğu beni gördükleri kadar sandılar. Onların bunda bir suçu yok aslında. öylesine yorgunum ki, kimseyi suçlayamam artık. Hem ben böyle olmasımı istedim. Çünkü yorulmuştum kendimden. Yorulmuştum kimselere benzemeliğimden... Hem kime neyi kanıtlayacaktım ki. Birbirimiz için kısa, keyifli, ama önemsiz birer molaydık artık... Gece konuşuklarımızın gündüzleri hiç hükmü yoktu. Para ve zorunluluklar bizi gündüzleri tanınamaz hale getiriyordu. Bıçak gibi kesiliyordu geceyle gündüz. Ekonominin güçlü ve değişmez yasaları o azıcık kalmış, o zavallı özgürlük düşüncemizi durmaksızın aşağılıyordu... Bugün tanıdığımızı sandığımız biri, yan hiç tanımaz hale geliyordu... Ama hiç...

Üstelik ne kadar istese de kimse kimseyi gerçekten tanıyamazdı artık. Oysa herkes içiçeydi yine de... Diddibeydi. Gürültü, bağırış çağış içinde. Ama yine de birbirinden çok uzaktaydı herkes. Tek bile değil, yalnız bile değil. Hiçkimse bile değil. Korkak, bencil, zavallı, hesapçı tetikte... Ve uzaktaydılar. Uzaktan, onca yitirş içinde yine de onu nasıl biliyorsa, işte o kayıp sevgiyi, işte o neyse ve ne olarak kalmışsa, onu özlüyordu herkes. Uzakta oldukları için, peki öyle diyelim, kırmayalım kimseyi, sevgilerini diyelim, işte onu veremiyordı... Ama öylesine uzaktaydılar ki, artık bir sevgileri olup olmadığını bilemeyecek kadar. Belki de olup olmadığını bilemedikleri sevgilerini vermemek için kendilerinden uzağa atmışlardı kendilerini. Bu yüzden sevmedikleri ve sevilmedikleri için ölmekten delice korkuyorlardı... Ama en çok sevmedikleri için... Böyle söyleyim, kırmayalım kimseyi, sevgiyi kırsak bile!

Ama kendini yitirmek pahasına ve ondan daha çok, amansızca kazanmak istiyordu herkes. Ve kazandıklarından emin oldukları sonra sevgilerini vermeyi hesaplıyorlardı. Evet, dünya ve insan buydu. Sevgiyi vermek bile bir hesap kitabıydı artık... Kazandıktan sonra konuşulacak bir zamanlama işi. Herşey bir yasaya bağlanıyordu. Sevgi de, özgürlük de hep bir yasaya bağlanıyordu, sevginin ve özgürlüğün aşılmaz sınırları vardı.

Her sabah insanlar uyanır uyanmaz ilk iş bunu öğreniyorlardı. Bugün sevgiyi ne kadar özgürlük tanınmış, bugün özgürlüğü ne kadar sevgi tanınmış... Sınırlarını: zihnine kazıyor, bu yasaları ezberliyor ve ona göre hareket ediyorlardı...

Sahi neyi arıyorum, bekliyorum bu insanların arasında. Onlara benzeyip, aralarında kaybolup gitmeyi mi. Sahi ne bekliyorum? Yaşamın katı kuralları kabul edip, susmayı ve oynamayı mı tercih etmeliyim yoksa...

Sahi neden herkesten biri gibi olmayı oynuyorum ben... Sevmek için mi? Hiç olmayacak birşey için, sevmek için; evet, belki de...

Ama beni kimse gerçekten tanımıyor ki... Tanımadıklarını birini nasıl gerçekten sevecekler... Beni tanıyip sevmeleri mümkün mü... Kimin buna zamanı var... Hem herşey bunca planlıyken... Gündüzlerin o değişmez, o korkunç yasaları gecen kurduğumuz o küçük özgürlük düşüncemizle bile alay ederken...

Peki, beni gerçekten tanıması mümkün mü, kansız değil, ama olsaydı dik birtike. Bizi kimseler Toplum dışı olurduk. An olurdu. Ve bizi en çok ölümlü kolları. Güzel olurdu okşardı saçlarımızı...

Ama yok, olmadı bende önce varolabilmem gere için lanetlenmem; ama ben beklediğimi biliyorum. bile birine ihtiyaç duyuy benim en büyük trajedim, Evet varolmak, bu yüzden lanetlenmek istiyorum, mutlaka birisine ihtiyaç du daşı, bir sevgiliye, bir yoldaşı...

Oysa varoluş yolculuğu çıkmam gerekir Çıldırma ya da kendimi yok etme. Hem de yanımda hiçkimse. İşte belki ancak bundan bi varoluş yolculuğuna lanetlenmeyi, yok edilme yok etmeyi göze almış bi li olabilirim...

Oysa gizlice görüyorum ve acıyarak izliyorum yapı kuyorum oysa, deliller g netlenmekten. Dışlanma karşı çıksam da toplumdan olsun istiyorum. Saygıdan ne kadar nefret etsem yalnız kalacağım, bunu iyi da olsa biraz gücüm ols medikleri bir yerde olayı bütün kaddımlar ve ezilen kendim gibiler için rum, Ancak o zaman, aı keding, yoketmesinler istiy saplaşmaya hazır olduğu na izin versinler... Bunu benlerden diliyorum. İşte datıyorum. Ve bu ana ka laşacak gücü elde edene dimden uzak olmaya, ken razıym varolmamaya, ye mesinler, dışlamasınlar, kesten biri gibi görünmey kendimi sayıklamaya... S may... İşte kendimi böyl

Mevsimler hızla geçiy aslında istiyorum bunu. geçen bütün mevsimler. Dün yazı özlüyordum. Ö sizlikle şimdi kış gelsin is yoksulluk biraz daha arta

Belki bizim buralarda e kaç şarapçı daha ölecek larda. Ve ben çadırlarda kalan insanlar utanarak d mi pencereme dayayıp hiçbir şey değişmeyece yaşı bir kurt gibi yalnızlık ten parlayacak yollarda g suz bir açlık ve merakla t dan gelip geçen insanlar yürürken, insanlarla gözğ bir suçluluk duygusu, yap leşmesi mümkün olmayı duyacağım...

Yine sırf konuşuyor ol hiç gelmeyen, aslında hiç şeyler soracağım karşı Yine onlar bana cevabını ğim şeyler söyleyecekler nuşmak için konuştuğum şeyler sorduğum için kendimi... Bu hep böyle

Çünkü biliyorum, varol yım. Belki de beni bend dar güçsüzüm, korkağım benden kopartan insanlar

Ne yazık ki muhtacım kendimi hiç olma-
dığım, hiç hissetmediğim gibi göstermeye..
Oysa çoktan anladım, dilsizim ben. Bu
yüzden çok konuşuyor ve durmaksızın ya-
zıyorum. Dilsizliğim anlaşılmasını diye her
soruyu daha sorulmadan cevaplıyorum...

Ve kendim gibi bir dilsizi özütüyorum çar-
resizce. Mükemmeli oynayan. Herkes gibi
biri olmaya çalışsan. Onu kendisinden ko-
partanlara bile saygıda kusur etmeyen bir
dilsizi...

Kimse kendisini incitip, küçümsemesin
diye kendisini sayıklayan bir dilsizi...
Herşeyi bilip de hiçbir şey yapamayan,
en fazla evine kapanıp, bir süre kimseleri
aramayan, ama, yine de onu kendisinden
kopartanlara muhtaç olup, aramak zorunda
kalan birini...

Aradığım insan bana benziyorsa, benim
gibiye eğer, yorulmuşsa kendisini sayıkla-
maktan o da benim gibi muhtaçsa varolmak
için kendi gibi birini bulmaya, o zaman ba-
ğışlamsın istiyorum hiçbir yalanımı, bütün
dengelerimi birer bozsun, kinasın, ye-
rin dibine batırsın beni, küçümsesin, yüzü-
me vursun istiyorum bütün zaafılarımı...

Ben de, ben de aynı şeyi yapmalıyım ona.
Birbirimizi bulmuşken yitirmek pahasına
hem de. Tek başımıza varolamayışımızın
acıısını birbirimizden çıkartmak pahasına...
Ama biliyorum onun elinden gelmez kimse-
yi kırmak. Hele kendisine benzeyen birini
hiç... Çünkü bitir benim gibi o da, en büyük
acıyı ve kırıklığı o yıllardır aradığı, ona en
çok benzeyen insanın yaşatacağını. Bilir
bunu, ama yine de engel olamaz kendisi-
ne... Oylesine bıkmış, oylesine tükenmişti
ki onu kendisinden kopartanlardan, ama
madem o da benim gibi bir başına varola-
mıyor, en büyük yıkımın kendi gibi birinden
gelmesini ister. Tek başına varolmayan,
kendisini özlemekten bıkmış birinden gelsin
ister... Tıpkı benim gibi... Yalnızlığı gibi se-
ver, ürperşi gibi sever onu. Sağını gerçek
bir sevgiyle okşayan ölümü gibi... Korkup
da veremediği sevgisinin hayaleti gibi...

Bilmek istemez, uğruna ölümü bile göze
aldığı bu insandan bile aslında ayn ve farklı
bir insan olduğunu bilmek istemez...

Bu hayatta insana en büyük yıkımın, en
güvendiği ve herkesten çok inandığını san-
dığı insandan geldiğini bilse bile, bilmezden
gelir... Çünkü içinde yıllardır taşıdığı o ka-
ranlık gizi, o da taşır... Ve herkesten çok on-
lar iyi bilir bu karanlık gizi taşıdıklarını...

Hem o da benim gibidir, bilirim, kimi en
çok kaybetmekten korksa, onu o anda yitir-
meye başladığını anlamıştır hep...

Herkes gitti... Yaz da bitti. Evde yapayal-
nızım şimdi... Anladım kimselere benzemi-
yorum ben. Ve ezilmiş, küçümsemiş sevgi-
mle başbaşa kaldım yine. Tıpkı onun gibi.

* Bu arada sokak çocukları unutuldu: 65 çocuk çok zor durumda. İlginizi ve yardımınızı bekliyoruz! Sokak Çocukları Gözütüleri Derneği Tel: 0212 - 245 67 47 - 251 25 38

* Feri Can Kaya, Zeynep Özge Ürek, Sumru Karabası, Duygu Tanrı, Bengül Demirci, Merih İz, Macide Ulusoyogulları, Muşerref Kaya, Aylin Güler, İlay Kar, Bulent Burgaç, Fatma Hacıoğlu, Dürriye Çetin, Hacer Yıldırım, Aynur Yıldız, Derya Yumukver, Osman Korkutan, Devrim Arpaçlı, Ümran Özhan, Mahir Aydoğan, Gül, Burhanettin Yılmaz (lutfen beni ara)... Mektuplarınızı aldım sevgiyle.

* Gülşen Tozar, Melis Soufly, Uygur Kozanlı, İlhan Küçükaycan, İrfan Yurtsever, Vural Coşkun Kınalı (Çykünü Leman'a gönder), Murat Yücel, Emine Bolay, Ayfer Akçin, Memet Güz, Levent Yaşar, Esma Uygur, Mehtap Çelik, Serap Ateş, Burcu Bengü, Deniz Değirmenci, Erigin Yurtay, Sibel Ertugrul, Aşkın Demir, Halil Onsal, Serra Topal, Cenk Milan, Gamze Erinc, Begüm Çirpanlı, Ozan Koçoğlu, Güneş Atabaş, Demel, Sevdâ Çağlar, Cengizhan Yeldan, Arda Erinc, Gazihan Çağlar, Ozan Talas, Alp Arslan, Tufan Aycan, Selcan Pekşan, Volkan İpek, Yaşin Arslan, Fulya, Ceyda Sucu, Dilek Olkun, Başak Çelikoglu, Derya Çolpan, Özgür Yaman, Aylin Kutay, Onur Akçıl, Pınar Doğan, Ali Güven, Fulya Çoker, Derya Secer, Nihan Efe, Özlem Sığır, Arif Tayfun, Melih Sabancı, Ömer Nurlu, Sibel Güşen, Gülay Yıldız E-mail: lemnizi aldım sevgiyle.

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

BEZGİN BEKİR

TUNCAY
AKGÜN

Lütfü
Oflaz

LO@leman.com.tr

Veli Göçer başbakan!

Korkarım ki, yakında Veli Göçer başbakan olur!

Müteahhitken yaptığı SSK Hastanesi Erzincan Depremi'nde yıkılan Süleyman Demirel başbakan, hatta cumhurbaşkanı oluyor da Veli Göçer niye olmasın?

Müteahhitken yaptıkları binalar depremlerde yıkılan, çatlayan kişiler bakan, hatta Koray Aydın gibi bayındırlık bakanı oluyor da Veli Göçer niye olmasın?

Gerçi şimdi "Marmara Depremi milad olacak, hiçbir şey eskisi gibi olmayacak" deniyor.

Ama devletteki çetelesmeyi ortaya çıkartan Susurluk Kazası için de "Susurluk Kazası milad olacak, hiçbir şey eskisi gibi olmayacak" denmemiş miydi?

Sonra n'oldu?

Susurluk Davası'nda adı geçen Mehmet Ağar bakan oldu!

Genel Başkanı'nı akarte edebilseydi başbakan bile olacaktı.

Dahası, Susurluk türü çetelere sahip çıkan, af kapsamına onları da alıran MHP seçimlerde oy patlaması yaptı.

Eğer MHP-FP-DYP Koalisyonu kurulsaydı, bu partinin başkanı başbakan olacaktı.

O şimdilik başbakan yardımcısı ve gölge başbakan!

Hem depremden bu yana neredeyse bir ay geçti, ne değişti?

Sorumsuz sorumluların hepsi koltuklarında kaldı, hiçbir değişmedi.

Kobe Depremi'nde insanların deprem sonrasında çıkan yangında ölmesinden kendini sorumlu tutan Japon su müdürü dünyasını değiştirdi.

Bizim sorumsuz sorumluların hiçbirini bırakın onun gibi intihar etmeyi, istifa etmeyi bile aklından geçirmedi.

Ama gelin görün ki, sorumsuz sorumlular hâlâ bir kurtarıcı muamelesi görüyor.

Böyle bir ülkede Veli Göçer niye başbakan olmasın?

Üstelik hem Bülent Ecevit gibi şair, hem Süleyman Demirel gibi müteahhit...

Veli Göçer bu ülkeye tam başbakan olacak adam!

Kurtar bizi Veli Göçer!

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

NADİR ABİ, İÇİMDE Bİ HİS VAR AYIN ONBEŞİNDE BİR DEPREM OLUR GİBİ GELİYOR BANA... SEN NE DİYORSUN ABİ...

YOK OĞLUM, OLMAZ ARTIK? AMA DERSEN Kİ NE ZAMAN OLUR, ÖNÜMÜZDEKİ SENE MART AYI DİYORUM BEN... O DA İKİ ARTIĞIL YAPAR BAKA DA BİŞEY YAPMAZ, ASIL YAMAN Bİ SEL FELA... KETİ OLACAK GİBİ GELİYOR BANA NADİR ABİ??

BİR ZAMANLAR YAPTIĞINIZ AT YARIŞI, TOTO TAHMİNLERİNİZLE MİLLETİN PARASINI YAKTIĞINIZ YETMEDİ, ŞİMDİ DE BU SKİ ÇIKARDINIZ ORTAYA?... MİNA KOYAM BİR GÜN DE GÜZEL ŞEYLER SURET BULSUN ŞU YURT TOPRAKLARINDA... ONBEŞİNDE DEPREM OLURMUŞ?... EE...? DEPREM OLUNCA TAHMİNİM TUTTU DİYE SEN DE SEVİNİP OYNUYCAN MI, ...MİNA KODUMUN NOSTRADAMUS'U SENİ?!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

Marlön, öldükten sonra hayat var mı?

Bunu hemen öğrenebiliriz.

En azından yardıma çalıştı...

ÖSS SINAVI SONUÇLANDI...

Üçüncü turdan yakınlaşmalar...

Gitar, çan, bağlama, Resim dans kurslarına katılmak isteyen arkadaşlar... Yağayan Mumya sanatçısı: Tel: (0212) 244 05 62

DUMUR

Şişli'de kırmızı ışıklarda yeşili beklerken etrafada hem yorgun hem de boş boş bakıyordum. O sırada yanımdan geçen hurdacının arabası arabamı çizer mi diye önce dikiz aynası, sonra yan aynalardan baktım ve tam yanımdan geçerken arkamdaki arabaların topyekün korna çalmasına sebebiyet verecek kadar bir süre araba kullanamayacak şekilde dumura uğramıştım. Eskipüskü, kırık dökük, tekerleri yamuk bir hurdacı arabası ve üzerinde yağlı boya ve kötü bir yazıyla yazılmış, cep tfn.num : 0532.....

Hasan ÖZKAPICI-İstanbul

Geçen yıl eşim ile tatil için Side'ye gitmiştik. Gezerken anlık tiyatronun yanında bulunan açık müzeyi gezmek istedik. Kapıda bulunan görevli bayan açık müzenin tamir ve bakımında olduğunu bu yüzden ziyaretçi kabul edilmediğini söyledi. Biz de bir saat başka yerlerde gezdikten sonra tekrar oraya gelip, müze önündeki ağaç altında dinlenirken aynı görevli kadın İstanbul'dan birilerinin adını söyleyen gruba hoş geldiniz deyip, 'madem buralara kadar gettiniz size açık hava müzesini de gezdireyim gar' dedi. Tamir var diye herkese kapalı müzenin ta arca kişinin selamı ile nasıl ziyarete açıldığını, yurdum insanının torpil olayını ne büyüklerle taşıdığını görünce sen de... diye bir anda dumura uğramayayın diye uradan tuzla uzaklaştık.

Özay Çabuk - İstanbul

agdabaki@leman.com.tr

GÖK HAN DABAK

ŞAHİN ABİ!
HADI ABİ, ÜZME
BİZİ, DÖN EVİNE ARTIK!
YENGEYİ, ÇOLUK
ÇOCUĞU MERAK
İÇİNDE BIRAKMA!
HADI ABİM, BAK
TEHLİKE DE GEÇTİ
ARTIK!...

DEPREM ESNASINDA
SURAYA GELİŞİM
KORKUPAN DEĞİL
TEDBİR AMAÇLIYDI
FAKAT GELECELİM
SU SUKUNETİLE BİR
LİKTE HAYATIN HAY-
HUYUNDAN KAÇIŞ
İÇİ ALEMİMDE BAK...
BAŞKA TADLARLA
TANIS TIRDI BENİ? !
EVET, ŞAHİN ABİN
DÖNMEŞİNE DÖNECEK
LAKİN, YAKALADIĞI
İÇİ HÜZURUN ANASINI
İKİ GÜNE KALMAZ
ACABA ZİKER MİSİNİZ,
ZİKMEZ MİSİNİZ
TÜRÜNDE GARIŞIP BİR
İKİLEM SÜRECİNE
GİRDİ BU DEFA DA
ŞAHİN KULUNUZ

AH YOK!.. AH OF BİTTİ ARTIK!
ŞİMDİ SÖYLE SÖYLEYELİM
"YÜZME BİLMEYEN BİR KİŞİ BOĞUL-
MAYAYIM DIYE SUDA ÇİRPİNİR!
HALBUKİ KENDİNİ DENİZE BIRAKSA
DENİZ ONU BOĞDUKTAN BİR SÜRE
SONRA ZAHMETSİZCE KENDİĞİNDEN
SU ÜSTÜNE ÇIKARIR... ONUN İÇİN,
DİYORUM, ŞİMDİ SEN HEP AVCI
OLMUŞSUN, BİR AZ DA AV OLMAYI
ÖĞREN DE SU
ÇİRPİNMA ZAH-
METİNDEN
KURTUL / BAK
HALA AH DİYÖ,
DİNLEMİYÖ
Kİ BENİ!..

DÜĞÜN DERNEĞİN HASTASI SEMA VE ESİ TUFAN...

TUFAN
İŞTE Bİ'
PANTOLONU
DİYORUM...
MUAZZEZ'İN
DÜĞÜNÜNE
GİDERKEN BUNU
GİYERİM...

"MİNA KOYIM,
SENİ ALDIĞIMDA
SU KIZ GİBİ DİL-
BER BİR HATUN-
DUN, FAKAT
MUAZZEZ'İN DÜĞÜ-
NÜ, FİKİRİNİN
SÜNNETİ DERKEN
BAMBAŞKA Bİ
VARLIK OLUŞ-
TIKTI KARSİMA,
PASTA, LİMONATA,
ZERDE, PİLAV
HİÇBİRİNİ KAÇIR-
MADIN BAVUL
GİBİ DÜT SAHİBİ
OLDUN. HALA PAN-
TOLON DİYOSUN, GİY
Bİ ENTARİ, GİT
NEREYE GİDECEK-
SEN, PANTOLONUMU!"

ASLAN TERBİYECİSİ ZEYNEL VE ABİ...

LÜTFEN,
BİR AZ DAHA
KIBAR OLMALISIN,
EVET ÇOK
YETENEKLİSİN
AMA BU KONUŞMA
USULUBUYLA SEVİRCİ-
NİN KARSISINA
ÇIKAMAZSIN

EEH!.. MİNA
KOYMUŞUM SEYİR-
CİNİN, DALTARAKLAR
SİZİ BE?.. SU ELİNİ
DE DÖTÜMDEN ÇEK
ZİKMEYİM
SÜLALENİ!..

PAZAR SEVİSİ ENİERİ
met-üst

biliyorum senin derdin benimle..
ben burdayım bak.. bu işe öbür
insanları karıştıрма.. bırak
izmiti, yalovayı sallamay!..
ne yapacak san bana yap..

bizi aradığınız için
çok teşekkür ederiz..
şu anda evde yokuz..
sizi aramamızı istiyorsanız
sinyal sesinden sonra
lütfen not bırakınız..
biiiii ppppppppp

doğru insanları seçin.. iyi ortamlar
hazırlayın.. sorunlara çözüm bulun..
gelişmeleri değerlendirin.. çatışmaları
uzlaştırın.. pozitif enerji üretin.. tüm
yaraları sarın.. risklere krizlere
hazırlıklı olun.. birbirinizi sevin..

İki Yutkuh Bir Sus

Henüz ağlamadım. Bir tek damla düşürmedim gözlerimden yıkıntının üzerinden geçen bunca güne dek, kayıplarımı içim. Deprem sokuydu diye kendimi avutuyorum aptalca, iki gün boyu İstanbul'da bekleyip de, yardıma koşmadığım için. Belki de bu işi kendime yakıştıramadım. Ne de olsa ne doktorum, ne eczacı ne de dağcı. Bir öğretmenim yalnızca. Ama dayanamadım insanların en masumlarını gözleri yaşlı, acılar ve korkular içinde görünce. Evet çocukları, insanların en masumlarını. Hiçbir şey yapmasam çöp toplanır diyerek, sağlığı arkadaşlarımla birlikte bir gruba katıldım. Öğüm dokuz yaşında ama o sağ salım, sadece koştuk. Ve o annemin yanımda güvende! diyerek, yapacak bir şeylerim olmalı oralarda diyerek gittim. Evet biraz çöp topladım, gelen yardımları istifledim, ağlayan bebeleri, çocukları öpüp okşadım ve en önemlisi geride kalanları hikayelerini dinledim. Hepsinin hikayesi önemli, hepsinin dinlenene ihtiyacı var. Onları, o acıdan kahırdan donuk bakan, yürek yakan gözlerinin içine bakarak dinleyecek birilerine ihtiyaçları var. O kadar alışmışız ki susturulmaya. Daha konuşmaya başlar başlamaz ana-babamız susturur. Okulda öğretmen, askerde komutan, iş yeriinde patron, sus, sus, sus! Susa susa özgüveni yitip bir millet olup çıkıyor. Öyle özgüvensiz ki, ne kendi başımıza bir karar vermeye, ne pratik çözümler bulup uygulamaya, ne de doğru bildiklerimizi savunmaya.

Bizler ayın birinde göreve başladık. Okulda herkes birbirine geçmiş olsun-merhaba dileklerini sunuyor. İsmail hocaya (imla hatası yok) elimi uzatmaya toklaşmak adına, başını çeviriyor, elim havada kalıyor. Sebep? Bir kere kadını. Ona haram bir kadın. Her cuma ders saatinden çalıp namaza gittiği için sağ kaldığını düşünüyor herhalde. Elimi sıkarsa, bir deprem daha kopar ve bu seferki onu içine alır. Çünkü ben okulda, özgür, düşünün ve düşündüğünü söyleyebilen çocuklar yetiştirme adına, dayaksız, korkusuz, sevecek, isteyerek öğrenme adına kendimi paralıyorum. Ben mübarek günlerde oruç tutuyorum. Ben açık dolaşıyorum. Yani günahkarım. "Askenye cami minaresini kestirdi de onun için Allah depremler başlarına yıktı binalarını." diyen bu adam, bir sınıf öğretmeni! Duyuyor musunuz? Kırk genç beyin, saf, masum bu zihniyetin elinde! İhtiyar musunuz? Yarı kırk tane ismaili türeyecek ve sessiz, derinden aramıza karışacak. Hepsinin gerçek yüzü belki de ancak böyle bir sarsıntı ile anlaşılacak.

Hep soruyorum kendime ayın onsekizinden beri. Nasıl bu kadar zıt kutuplar birarada yaşayabiliyoruz? Bunu düşünüp hırslanmaktan ağlayamadım bile daha. Bir yanda canı gönülden yardıma koşan, kendi evladı nasılsa iyi diye buralık zordakilerle yeten, uykusuz yorgun ama istekli

çalışan, diğer yanda ölü so-yucu, tecavüzcü "Allah! kendini hissettirdi işte inanmayanlar insansın arık" diyen zihniyet. Nasıl biraradayız bizler, nasıl durabiliyoruz? Kendimden bile tiksiniyorum aynı havayı soluduğum için bunca zamandır. Ve daha ne bekliyoruz? Bu yıkım sırımı mı hala maskeleri? Susurluk olayında gördünüz yalnızca ama şimdi, yaşadınız, yaşıyoruz. Ne bekliyoruz?

Ey İsmail hoca! Senin günah diye Allah'ından korkarak geri çevirdiğin el, bir avuç da olsa yavrucukların başını okşadı. Sen apdest almaktan fırsat bulup da kimin sağına değdin? Kimin habrını sordun, gözlerine şevkatle baktın? Senin Allah'ın bize kendini hissettirmek için aldısıya bu masumların canını, ben onun yüceliğine, adaletine, esirgeyeceğine nasıl inanırım? Bırak ben kafir ama vicdanlı kalayım. Ve sen benim elimi sakın sıkma. Canımı yeterince sıkıyorsun zaten.

İnsanların masumlarının hepsini seven bir sırd öğretmeni - İstanbul

Gecenin ilerleyen saatlerinde, Urfa'nın karanlık yollarında, başını kaldırım taşlarına yaslamış, uyumaya çalışan ve çöplükten yemek artıklarıyla beslenmeye çalışan halkı rahatlatmak için sessiz sedasız yürüyordum ki, aniden toros marka bir otomobil ve içinden sonradan polis olduğunu öğrendiğim 4 kişi karşıma dikildi. Çöplükten yemek arayanlar ile kaldırımlarda uyumaya çalışanlar ara sıklıkla kavgıyor, karanlığın da yardımıyla izleni kaybettiriyorlardı. Daha "neler oluyor?" dememe fırsat vermeden, vücuduma inen yumruklar ve dipçikler sayesinde yere yığılıp kaldım.

Kendime geldiğimde, gözlerimin siyah bandla bağlı olduğunu, yanaklarımda akan A Rh(+) kanın kurumuş olduğunu, ayak ve kollarımın tutmadığını ve sırtımın fena halde ağrıdığını farkettim. Etrafın sesliliğinden cesaretlenerek gözümdeki bandı yukarıya kaldırdım. Buranın bir karakol hücresi olduğunu ve daha önemlisi çingirak olduğunu üzümlere öğrendim.

Bu duruma neden, nasıl, geldiğimi düşünüyordum ki, birleştiren hücreye doğru küfürler savurarak yaklaştığını gördüm. Yanıma yaklaşıkları okkai bir Osmanlı tokadı yedikten sonra anladım. Ağır ağır konuşan, bana emperyalizm, faşizm, komünizm, şovenizm ve daha adını duymadığım birçok "izm"ler hakkında sorular sorup, beni imtihan ediyorlardı.

Her ne kadar bu ve buna benzer kelimelerin ben'im repertuarımda olmadığını söylemeye çalışsam da başkanı olamadım. Ardından bana "lâz dânsı" hakkında bilgi verdiler. Vücudumun muhtelif yerlerine elektrik verdiler. Övünmek gibi obnasın, bu işi iyi yaptığını iftihar etmeye! Bu dans sonunda Karadenizli kardeşler mi acıyarak andım. Üst üste aldığım coplar ve yumruklar eşliğinde "izm"ler hakkında hafiften bir giriş yaparaktı, konuya benim de katılmamı rica ettiler. Daha sonra benimle boş zaman harcadıklarına, çok tembel bir insan olduğuma karar verip, derslerime çalışmam gerektiğini bir daha herşeyi çıkarmamı söyleyip, beni şehrin 10 km. uzaklığında ıssız bir yere bıraktılar. (bu hareketleri sonra onlara gücendi-

ğimi söylemek istiyorum. Hani polis vatandaşın dostuydu!)

Ağır adımlarla en yakın kütüphaneye, oradan siyasi partilere gidip "izm"ler hakkında bilgi toplamaya çalıştım. Okudukça, ağırlarımla azaldığını hissettim. Okudukça bilgileniyor, bilgilendikçe coşuyor, coştukça bilgilerimin dışına çıkması, insanların bilinçlenmesi gerektiğine inanıyor "keşke beni daha önce yakalaysaydınız" diye polis amcalarıma teşekkür ediyordum.

Arif T. - Urfa

Açıklama

Dergimizin 28 Ağustos 1999 Cumartesi günü 407'nci sayısının arka sayfasında Mehmet Çağcağ imzasını taşıyan "Harala Gürele" bölümünde gerçekten harala gürele bir karikatür dikkatimizi çekti. Tamamen önyargıya dayandığı belli olan bu karikatürde TRT muhabirlerinin düzmece haber için depremeceye kılığında girdiği bile iddia ediliyor. Biz yine de bu kadar iftiraya karşın soğukkanlılığımızı koruyarak bu sabilan yazmaya çalışıyoruz. Her sakallılı dedem mi sandınız desek, diyoruz, böyle bir tezgahı kuracak hiçbir basın mensubunu, hiçbir insanı düşünmüyoruz. Bir insan "ölü soyucusu" bile olsa, "devlete yarınmak için herşeyi yapmak" istese bile böyle bir düzmeceye ihtiyaç yok o deprem bölgesinde. Zaten herkesin "yüzü gözü toprak", elbiseleri "kilti".

Yine soğukkanlılığımızı koruyarak yazmayı sürdürsek, acaba diyoruz Mehmet Çağcağ, arkadaşının kardeşinin ölmesine üzüldüğü için "üzüntüsünden ne çizdiğini bilmiyor muydu?" Devletin böylesine büyük bir felaket karşısında kimi zaman aciz kalmasının hıncını bir kamu kuruluşu olan TRT'den çıkarmaya güdüsüne mi kurban gibniş? Biz karikatüristleri şartlanmış değil, her şarttan düşünce ve gülmeye çıkaran insanlar olarak biliriz. Yoksa yanılıyor muyuz?

Eleştiriyi ayn çamur ayn. Sorumlu yayıncılıkta depremin ilk gününden beri canla başla çalışan insanlara haksızlık etmek dışında, sizin yaptığınız, çalışan insanları insanlıktan çıkaran bir iltiham taşıyor. Ben çizdim oldu demiyorsanız, azıcık vicdanınız varsa siz ne "yüzleşmeye" hazırız. TRT'nin Gölcük'e gönderdiği muhabir ve kameramanlar bellidir, o karikatürdeki iddianızı ispatlamanız için her türlü olanağı size vermeye hazırız. Aksi halde sizden bu karikatürlere kurumuza verdiğiniz "kötü" imajı, kurum çalışanlarına verdiğiniz bakan "ikbal" için herşeyi yapıyorlar imajını nasıl düzelteceksiniz. Verdiğiniz "zarar" bir düzeltme ile düzilecek türden değil. Şunu iyi bilin ki, böylesine büyük bir felaket karşısında bile devlet-millet ayrımı yapabilen bir insan, en azından önyargıdan doğru çıktı diye depremi bile sömüren biridir.

"Nasıl olsa devletin televizyonu, ne diyecek ki" önyargısıyla TRT televizyonlarını izlemeyen ahkam keserseniz işte böyle yanlışlar yapar, söylentilerden yola çıkarak sonuçlara ulaşırsınız. Ama bilin ki verdiğiniz o sonuç da, kötü yapılmış binalar gibi yıkılmaya mahkumdur, böyle bir yıkım altında siz basını mensupları da kalırsınız. Hepimiz güvenliğimizle birlikte saygınlığımızı kaybederiz. Siz eleştiriyi sınırlanmış, karalamaya doğru giderseniz devleti düzeltecek

mekanizmayı işletemeyiz. Bu da geleceğimizi karartır. Bu metnin aynı yerde yayınlanmasını talep ediyoruz.

Gölcük'te görev yapan TRT Muhabirleri adına Gürkan Artürk

Yargıtay Başkanı'nı Destekliyoruz

Evrensel insan haklarına, hukukun evrensel ilkelerine, Türkiye'nin imzaladığı uluslararası anlaşmalara sahip çıkan Yargıtay Başkanı Doç.Dr.Sami Selçuk'un yaptığı tarihsel konuşma, Türkiye siyasi hayatında demokrasi yanlıları ile demokrasi karşıtlarının sallaşmasına yeni bir boyut katmıştır.

1982 Anayasası'nın meşruiyetini tartışan bu konuşma, 12 Eylül rejiminin yarattığı zihniyetin, yasa ve kurumların da tasfiyesi çağrısıdır. Görevlen ve geçmiş iddiaları 12 Eylül rejiminin yarattıkları tasfiye etmek olan, ama bugüne kadar kollarını kırıp dırmamış olan Cumhurbaşkanı Demirel ve Başbakan Ecevit de bu konuşmayı bir ders gibi dhiemiştir.

"Düşük yoğunluklu demokrasi" anlayışını reddeden, hukuk ve adaleti, "hükmet-i hükümete, hak ve özgürlükler lütfen saygılı kutsal devlete" kurban etmeye karşı çıkan, birey ve devletin hukuk karşısında eşit olmasını, yargı birliğini ve bağımsızlığını, laikliği değil din ve devletin karşılıklı bağımsızlığına dayanan laikliğin savunana bu konuşma Meclis'teki partilere de bir uyardır.

Eğer Meclis'teki partiler, Yargıtay Başkanı'nın uyarısını ciddiye aldıkları göstermek istiyorlarsa, evrensel hukuk normlarına ve insan haklarına uyumlu, Türkiye'nin imzaladığı uluslararası anlaşmalara bağlı demokratik anayasa/yasal düzenlemelerin ve yargı reformunun yapılması için hızla adım abnaldırlar.

Uluk Uras
ÖOP Genel Başkanı

Merhaba Arkadaşlar

Ben 19 yaşındayım. Benim gibi düşünen çevremdeki tüm insanlar karamsarlık ve yılgınlık içinde. Bu ülkede hergün yaşanan olumsuzluklarla, insan hakları ihalleri ile düzensizliklerle hepim iziyıldımaya çalışıyoruz. Doğruları görmeye başlayıp, bunları insanlara anlatmaya çalıştığımızda ise ilk başta ailem'i koruma içgüdülerini ile bizi engelliyor, sonra da sadece bize gücü yetenler.

Bildiğim birşey var; benim gibi bu düzeni değiştirmek isteyen birçok insan var. Ama hiçbirimiz birşey yapmıyor ve bu yaşamaya değmez fedatılarımızı inandığımız şeyler için feda ediyoruz. Böyle yaşamak hergün bana birçok şey kaybettiriyor, inançlarımla sarsılıyor. Ama bir yandan da olanlar içindeki öfkeyi ve nелreti büyütüyor.

Neyi beklediğimizi bilmiyorum, herkes bıktı artık böyle yaşamaktan, birarada olmalıyız artık. Bu devlete yönetenler inanılmaz bir gurusuzlukla ve yüzsüzlükle bize karşı sürekli yalan söylemekte ve her geçen gün daha aşağılık olmaktadır.

Ve artık yazılanları okuyup, sinirlenip, bütün güc benim elimdeymiş gibi hissedip birşeyleri değiştirmek için çabalayıp sonra da tek başıma kaldığımı görmek istemiyorum. Lütfen, bu ülkenin işçileri, emekçileri, öğrencileri, bu ülkenin halkı birbirimize sahip çıkalım.

Ayşegül - İstanbul

TEREFLİ

PICTURES

CAN BARSAN-

İKİ
KAN-
KANIN
ALT
ÜST
OLAN
YAŞAM
ÖYKÜ-
LERİ

Bin yıllar önce, şimdi
izleri bile silinmiş bir
uygarlığın topraklarında
yaşayan iki arkadaş...
İki candost... İki kanka...

Bunlardan iri yarı
olanı Pirev...

Ufak tefek
olanının adı
ise Kuro...

Orada yaşıyorlar, iki
arkadaşı böyle yanyana
yürürlerken pek az
görülürdüler...

Çünkü Kuro, genellikle Pirev'in sırtın-
da olurdu... Boyunun kısalığından
dolayı, görmesi gereken şeyleri
daha iyi görmesi için omuzlarına
alardı Pirev onu... Bazen bir meşta...

Bazen bir ağacın
dalından meyva
koparabilmesi
için...

Bazen bir kavgayı izlesin diye...

Ve kimi zaman bir konserde...

Ama bu mutlu beraber-
lik çok uzun sürmedi...
Özel kanallardaki raklam
kuşakları kadar sık savaş
olduğu yıllardı... Pirev
bir düşman okuydu...

Kuro, sevgili arkada-
şının mezarına
gidemedi... Çünkü
biliyordu ki giderse
asla ayrılmaya
çaktı oradan...

Sonra bir iki arkadaş
daha buldu ama
asla Pirev gibi ola-
madı onlar...

Ve Pirev'in ölümünden
6 ay sonra Kuro'yu da
evinde ölü buldular...

Kavuştular diyen
adam çok uzun yıl-
lar sonra olacakları
bilmişti adeta...
Çünkü o esnada
Pirev'in mezarında
bir şeyler oluyordu.

Casat çürümüş ve ayrılmıştı.
Ve tabii ki DNA hücre-
leri de açığa çıkmış
ve...

O esnada toprakta
bulunan başka
hücreler ve ami-
noasitlerle
reaksiyona gir-
erek yeni bir
canlı türü oluş-
turmaya
başlamıştı...

...Bu bir bitkiydi...
Oluşumunu tamam-
laması yüzyıllar
sürdü ve sonra
toprakta ilerleye-
rek gün ışığına
ulaştı...

Büyüdü, yayıldı, tohumu ben-
zer küçük ve beyaz meyvalar
verdi... İnsanlar ilk kez gör-
dükleri bu bitki karşısında
şaşkınlığa kapıldılar...

Ve geçmişten kalan son bilgi
kıntıları ile
bu yiyeceğe
Pirav adını ver-
diler... Aslında
Pirev dediye-
bişiler dieme
adının adı
yıllar boyunca
halk arasında
değişmiş ve
pilav haline
dönüşmüştü...

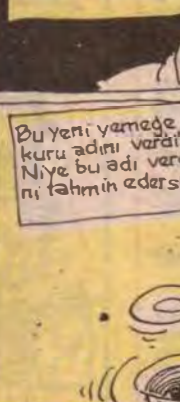
Benzer şeyler
Pirev'in kanka-
sı Kuro'nun
mezarında
da yaşandı.
Kuro'nun
genetik sıfır-
sı çözüldü...
DNA sıfırı
gene toprakta
bulunan bazı
organizmalar-
la tepkimeye
girerek yeni
bir bitki
türü oluş-
turdu...

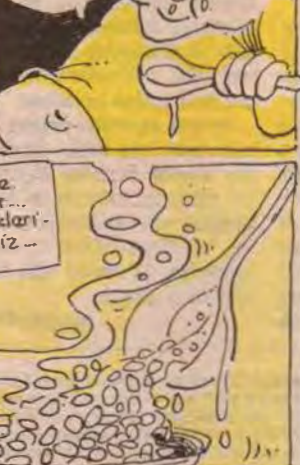
Yeşil ve uzun bir sarmaşık olarak top-
rağa çıktığında insanlar uzun
süre bununla ne yapacaklarını
bilemediler... Yeşil gıysısının
içinden küçük, şekilsiz tohumlar
çıkıyordu...

Ve bir süre sonra
da kuruyordu
bunlar, şişman
birisi bu tanele-
ri kışlama
ve pıslırmayı
düşündü... Ve
tabii ki yemeyi...

MMM!
ÇOK GÜZEL
OLDU
YA...

İşte, Pirev ve Kuro'nun
öyküsü... Onlar, bin yıllar
önce mutluydular...
Kuro, Pirev'in üzerinde
Pirev, Kuro'nun
altında...

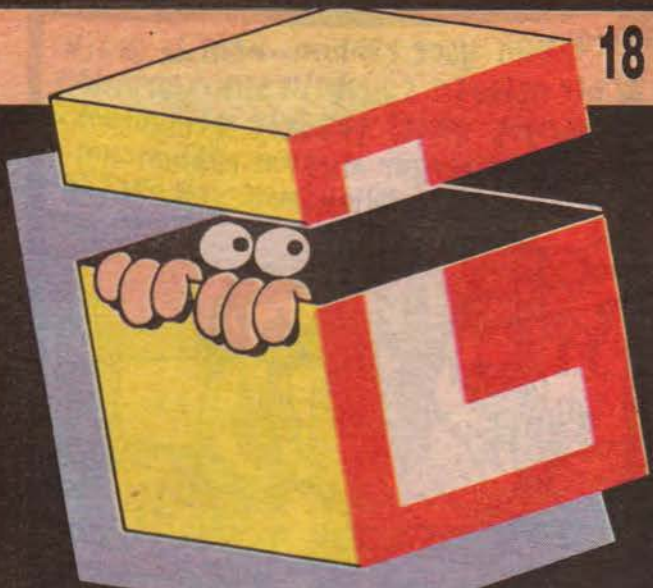

Ve onların cansız bedenlerinden
geriye iki lezzetli bitki
kaldı...
Kuru ve pilav...

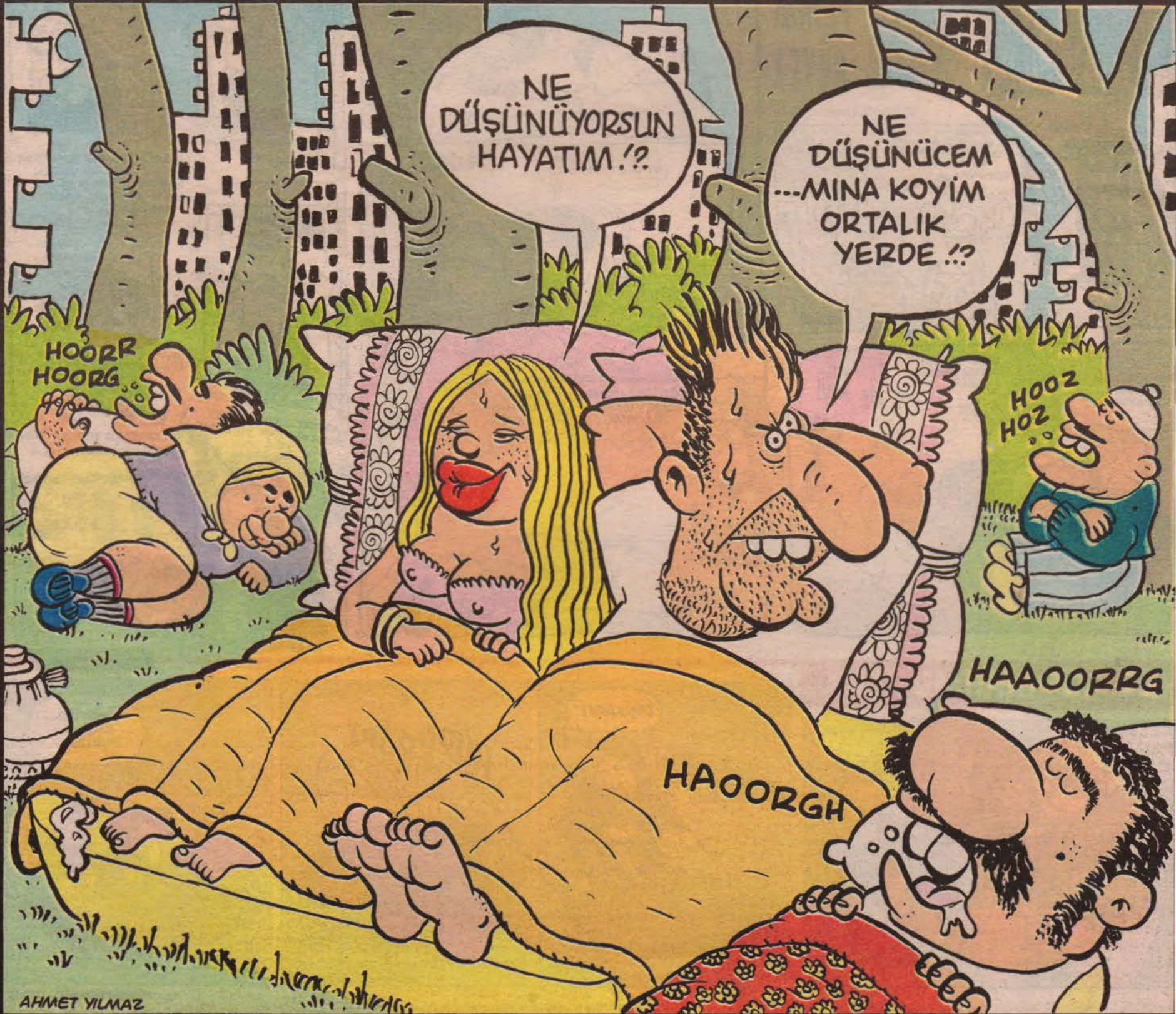

Bin yıllar sonra
iki kanka gene
üstüştüler...
Pilav üstü Kuru...
Pirev üstü
Kuro...

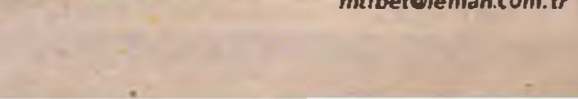
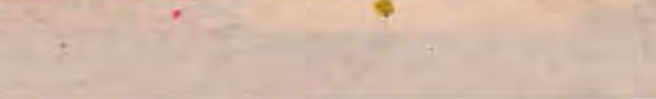

Gelme Deprem Gelme Birgün Ara Ver...

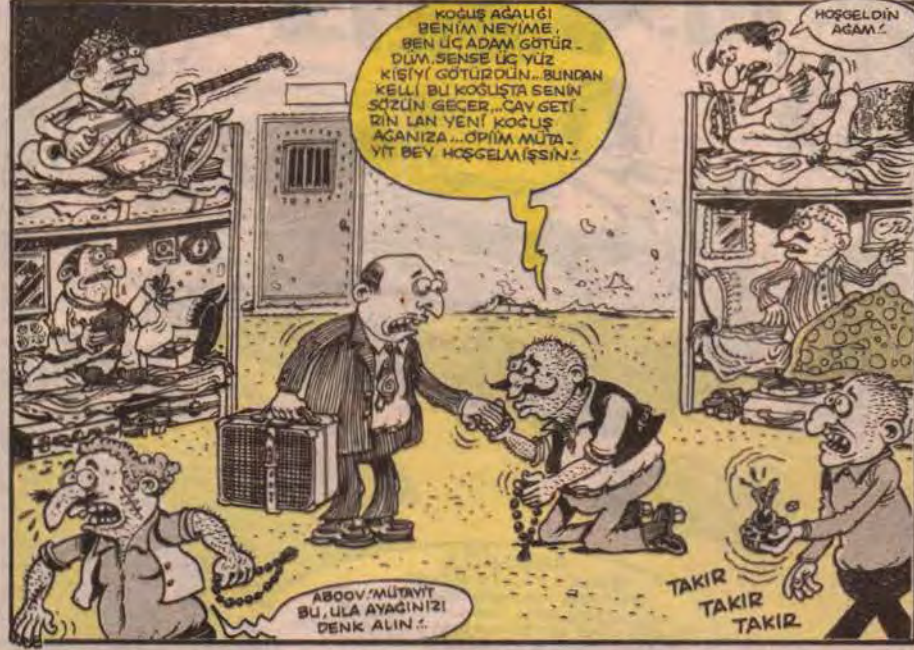

Mahmut Tibet

mtibet@leman.com.tr

Yaptığı binaları yerte bir olan Türkiye'nin dev inşaat şirketlerinin ismini, medya dahil kimse anmazken günah şairkeçisi Veli Göçer'den sonra Düzce'de bir müteahhit daha yakalanıp cezaevine kondu.

Sağlık Bakanı Osman Durmuş, depremi unuttu, MHP'li yandaşlarına hastahane kapılarını açtı.

Türk ve Yunan ders kitaplarında ülkeler arasındaki düşmanlığı, körükleyen aşağılayıcı bölümler iki taraflı olarak kitaplardan çıkarılacak.

Bedelli Mevzuatı! (Vatan Sana Markım Feda)

1 - Çakallık Yapanın Vay Haline: Çakallık olan bedelli askerlik kanunundan 1973 yılı birinci sayı ve öncesi doğanlar yararlanabilecekler. "Komutanın emriyle millet çarpsın babam beni nifusa geç yazdırma, inşaatçılar ebe hanımın sorun" türü yalvaran yakarmalar dışında alınmayacaktır. Yapı bakanın bakayalarını yaşlı gözükmek için estetik ameliyatla a. Jda Faldan'ın gözde torbalarını yüzlerine nakletmemeyi düşünmeleri nafiledir.

2 - İbليسler Teahhüt Edilecektir: Gerçek olan parayı tadelik etmek maksadıyla annesini emele bütçesini bütçesini ni arak yapan, Dabasının altın dişlerini zırmalarına geçiren, "Amerikalılar OkulaZlık Başına bulmuş" gibisinden yalan etarak dedesinin veveya ninesinin kafes parasını çarpan patşeyebizlere bunları mevzu haktan yararlanılmayı, dünyaları başlarına yollayacaktır. Bu işin başkanı yoktur.

3 - Tadelik Etme Varsayış, Dedi Kalakım Olması: "Komutanın söz dektire yazın, elim bolbaşınca odurim ben" türü yaklaşımlar taraflardan başlanarak kavgalı yagun bi tışkını yaratmaktadır. Tüm uyanlara rağmen bu tür davranışlarda ısrar eden bakayada döçük manyaşı yapılacaktır. uyumadı demeyin.

4 - Kurtarın Garmizon Benim Kardes: Belirtilmiş olan meblağda pazarlık yapılmaması deneme rica olurur. Bu fiyatın aşığı; keşinlikle kurtarmamaktadır (Kurtarın garmizon senin kardes)... Tüm iyi niyete rağmen "Akşam pazan yapalım be komutanın" tavırındaki kendini bilmezler tahmin edemeyecekleri derecede gözyaşı bulanacaklardır.

5 - Marklara Dikkat: Bankaya yatırılacak olan markanın üzerinde ki Alman a damarı düğün kıyafeti ve traş olmaşı şarttır. Ayrıca kutuğı yırık mark kakaalanaya yeltenen bakayalar çok feci olacaktır, bilins.

6 - Taksitler Akşamıya: Bedeli müstahid taksit halinde tahsil edilecektir. Senet işlemleri için dinc göründüm, 10 ki edet kefil gösterilmesi şarttır. Taksitlerin gecikmesi durumunda kefiller garmizon etrafında tam teçhizat 40 metre koşturulacaktır; taksitleri tamamen yabınmaması durumunda ise bedelliden yararlanan kişi ve kefilleri kaayan çukuruna atılacaktır.

7 - Bizi Aşın Durum: Bedelliden yararlanan kişi, bele-diye otobüsünde yolculuk ederken, karşılağı Kurtuluş Savaşı gazisi, "Senin paran vardı yırtın, pek parası olamayınlar bizler kek miydık" diye haylonp, kafasına bastonla vurnması bizi aşın bi durumdur. Kanşmayız.

Mesut Coylan

Yalova'da inşa ettiği binası yerte bir olan müteahhit Erol Tatar 3 okul ihalesi birden aldı. Tatlar, sorulan 'Ne yapayım aç mı kalayım' diye yanıtladı.

Depremde yaptığı binalar yıkılan müteahhit şirketlerine ödül; ihaleler bir bir katil müteahhitlere veriliyor.

Sosyal Felaketler Ve Artçı Şoklar!

Prof. Işıkara'nın yakın dostu, geyik uzmanı Prof. Kaşıkara ile yapılan özel sohbetten derlenmiştir. (Bazı felaketler artçı şoku, bazı artçı şoklar da felaketi bulunamadığı için listeye alınmamıştır!)

FELAKET ARTÇI ŞOK

Süleyman Demirel	- Cavit Çağlar
Bülent Ecevit	- Hüsamettin Özkan
Devlet Bahçeli	- Osman Durmuş
Mesut Yılmaz	- Korkmaz Yiğit
Tansu Çiller	- Meral Akşener
Necmettin Erbakan	- Recai Kutan
Deniz Baykal	- Adnan Keskin
Yıldırım Akbulut	- Kamer Genç
Mehmet Ağar	- Sedat Bucak
Kenan Evren	- Doğan Güreş
Fethullah Gülen	- Fadıl Akgündüz
Müslüm Gündüz	- Ali Kalkancı
Şevki Yılmaz	- Emine Şenlikoğlu
Özer Çiller	- Adnan Hoca
Mehmet Barlas	- İlınur Çevik
Nazlı Ilıcak	- Merve Kavakçı
Aydın Doğan	- Ertuğrul Özkök
Reha Muhtar	- Hakan Aygün
Savaş Ay	- Levent Oran
Ertürk Yöndem	- Kadir Çelik
Cem Uzan	- M. Ali Ilıcak
Sibel Can	- Hakan Ural
Hıncal Uluç	- Ertekin
İbrahim Tatlıses	- Küçük İbo
Sinan Çetin	- Mustafa Altıoklar
Nokta ile Virgül	- Süheyl ile Behzat
Banu Alkan	- Seren Serengil
Mahsun Kırmızıgül	- Alişan
Hülya Avsar	- Hande Ataizi
Ersen ve Dadaşlar	- Kim Bunlar
Demet Şener	- Ebru Şallı
Hakan Peker	- Atilla Taş
Sevda Demirel	- Nadide Sultan
Yalçın Montes	- Çarli

açık büfe

met üst

iki oyuncak

17 ağustos marmara büyük depremi'nden bir-iki ay önce bazı istanbul kaldırımlarında birdenbire iki oyuncak peydah oldu.. ve kısa sürede yoğun ilgi görmüş olmalı ki istanbul'un hemen hemen tüm cadde ve sokak kaldırımlarını sardı ve işgal ettiler

bu iki oyuncaktan biri, habire ve hiç durmadan alçak sürünerek ateş eden bir "asker" .. bir diğeri de nedense -bok varmış gibi- habire ve hiç durmadan dans edip duran havaiili ya da havaiili genç kız

artık ne kel-alakaysa bu iki oyuncak dalgın dalgın kaldırımda yürürken aniden kanıtılmaktan kangren olmuş toplumsal bir yara gibi önüne çıkıyor, ayaklarınıza sürünüyor, oynuyor, ateş ediyor ve tüm sinir uçlarınıza elektrik vermiş gibi yapıyorlardı

bu ikiye oyuncak bebek demek abesle iştigal olurdu.. çünkü her ikisi de bebekten ziyade bebek ırısiydi.. ve ikisi de estetik, hayal gücü yoksunuydu.. ikisi de birbirinden ucube bir hilkat garibesiydi.. bu iki oyuncak gerçek hayatta nasıl karşı karyıya gelebilirlerdi ki.. hangi mekanda, hangi zamanda, hangi olayda, hangi ortamda.. öte yandan çok da gerçek gibilerdi.. en azından mecazi olarak.. onlara yükleyeceğimiz metoforlar anlamında yani.. felsefe ve sosyoloji kuklası olarak

bu iki ucube ve hilkat garibesiydi oyuncak, memleketin iki ruh hâline denk düşmüyorlar mıydı esasında.. biri tüm memleket sorunlarının artık, ancak ve sadece silah ve şiddet marifetiyle çözülebileceğine inanan bir gürhün kökten hırçın sesi.. diğeri de memleketi soyup soğana çeviren, memleketi otel gibi kullanan, burdaki hayatı turne gibi yaşayan, vur patlasın çal oynasın kıvamında, televole - pasha - şamdan - gala geyiği tadında köt'ten bacak bir hayatın yansıması.. asker alçak sürünerek vursun öldürsün diğeri kardeşlerini, oh ne güzel, şehit olsun.. havaiili kız da bugün orda yarın burda içsin oynasın düzüşsün oh ne âla memleket, o ne âla zihniyet.. ve fakat bu iki oyuncacığın reel hayatta bir karşılıkları yok muydu

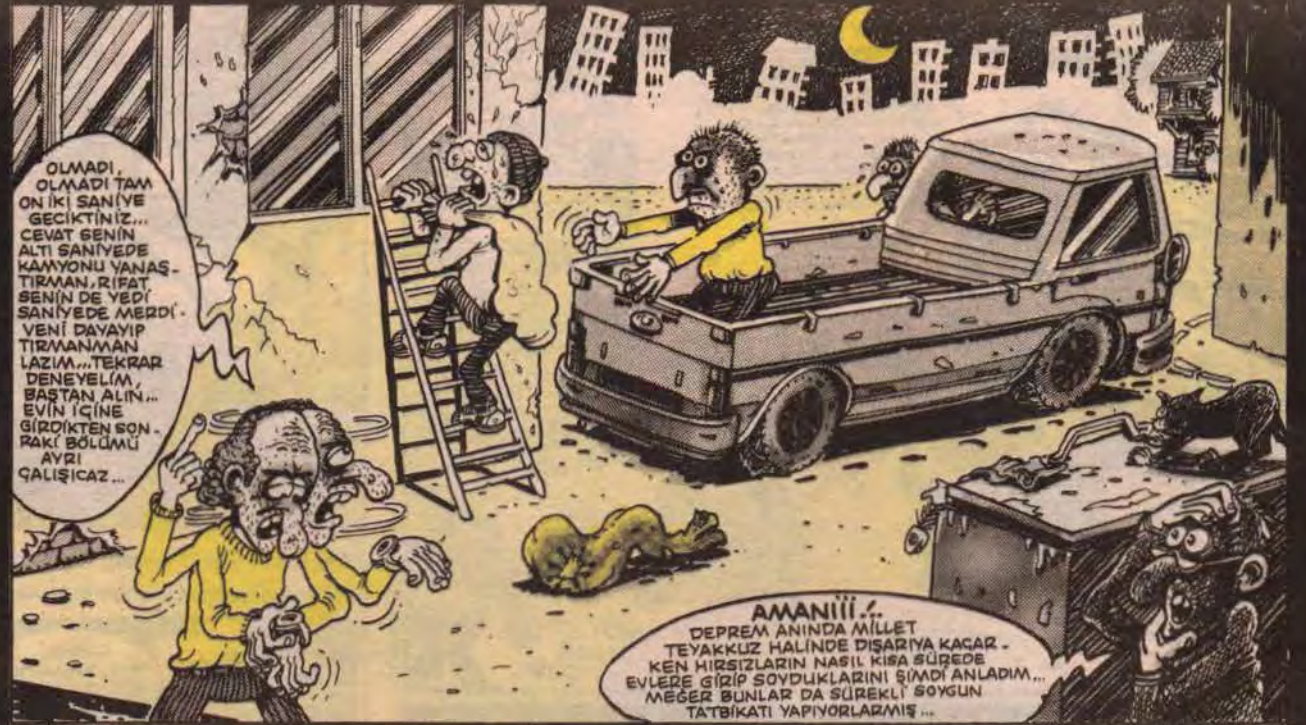
hem bu iki oyuncak deprem öncesi bir bakı-

LeMan 4

Firavunun Taneti

Güneri Içoğlu

iki oyuncacı böyle birarada sürmüştü piyasaya.. ne'ye ne'lere karşılık gelmişlerdi

ki bu iki ucube böyle rağbet görmüşlerdi bu iki oyuncak belki de köpeklerden, kedilerden, jeologlardan, mimarlar, kandilli rasathanesi sakinlerinden önce haber veriyorlardı depremi.. yani toplumsal olanını.. ve fakat doğal afet denilen esas deprem öyle ani bastırdı ki insanlar ekmeklerinin değil canlarının derdine düştüler artık. ister istemez de toplumsal depremi, mecburen, belirsiz bir süre ertelidir.. ve bu iki oyuncak da nedense peydah oldukları gibi depremden hemen sonra kaldırımlardan birdenbire kayboldular.. hakkımızda en hayırlısı olsun

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHAĐIR BARUTER

BELEDİYE
MEZBAHASI...

NEE?...ÜLKE OLARAK
DİN DEĞİSTİRİP,HİNDU MU
OLDUK?...YAAA,VAY
BE...!

YANIMDA
MAYO YOK
AMA İÇERDE
MAYO KİRALA-
RIM...

BENİM
MAYOM
İÇİMDE...

VALLA ELİMDE
KİRALIK OLARAK BİR
TEK BU MAYO VAR
CANIM...BAŞKA YOK...

KİRALIK
MAYO
BULUNUR

PATRON
MAHVOLDUK !..
BREMEN MİZİKACILA-
RI HASTALANMIŞ
GELEMEYECEKMiŞ
SEYİRCİ SABİRSIZLA-
NIYOR,SAHNEYE
KİMİ ÇIKARTA-
CAZ!..?

HMM...
KİMİ
ÇIKARTSAK
ACABA ?!

ÜHÜ...ÜHÜ...ÜHÜÜ...BÖYLE
DOĞUM KONTROL YÖNTEMİ
OLMAZ OLSUN KUDRET...KALBİM
PARÇALANIYOR...

İKİ TANE
AYIRDIK
YA KADIN...
GERİSİ
FAZLA
BİZE...

BAKIN MÜMTAZ
BEY,KARIM SİZİ
İSTEMİYORSA
BEN N'AAPIM?...
SİZ DE GÖSKÜN
BEYİN KARISIYLA
YAPIN...

BANA NE / BEN NURİ
BEYİN KARISI ŞÜKRİYE
HANIMLA ŞEYETMEK
İSTİYORUM...

MÜMTAZ
BEY,BENİM KARIYI
BEGENMİYONUZ
MU YANİ?..

OHOOO!
SİZİNLE GRUP
MURUP OLMAZ...
HADİ GİYİNİP
DAĞILALIM !..

HAIN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

GRETEN ADAM VE GLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBASİ

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANİ SALİM Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

PANTOLON

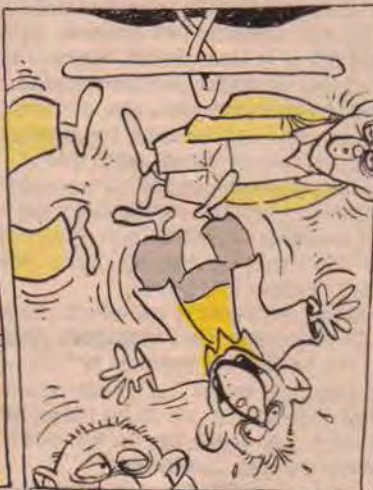
TEREFLİ

PICTURES

ÇAN
BARSLAN

ÖYKÜ
NO
1.
Bİ
ADAM
VAR Kİ
KILLA-
NIYOR.

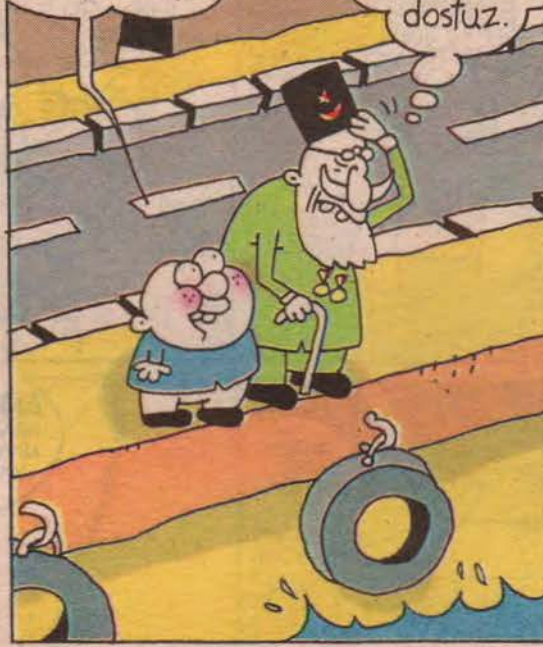
ÖYKÜ
NO
2.
Bİ
ADAM
VAR Kİ
İÇE-
MİYOR.

Eğlenelim, Öğrenelim:
Kelebekler ayaklarıyla tat alırlar.

Nooldu dede? Niye buraya geldik? Ne göstercektin? Niye susuyosun?...

Gecen bi Triseptor vurdum. Ben diyim 200 metre, sen de 250 metre...

Eğin (Kemaliye)

Erzincan'ın en uzak kasabası Kemaliye'nin nüfusu yüzünlün başında otuzbeşbinin üstünde iken, bugün ikibin civarında. Güzel kasaba yanması yapılsa, Türkiye'de değil, canlı bir resim gibi, dünyada ilk beşin içinde yer alır. İnsana bağısladığı sağlık, neşe ve coşku, insanda çok derinden bir duygu patlamasına yol açıyor! Yüzlerce kilometre uçurumlar, derin yarıklar ve Fırat'la süslenmiş doğa. Manzara, seyri öyle abartıyor ki, insana ölünceye kadar bu topraklarda yalnız yaşamaya hissi veriyor.

Eğin adının Türk kökenli "cennet gibi güzel bahçe" anlamına geldiği eski Türk metinlerine dayanılarak söyleniyorsa da, akarsu anlamında kullanılan Ermenice "Akn-Ağn" kelimesinden türediği de ileri sürülüyor.

Zaten halk tüm köy isimlerini eski Ermenice adıyla kullanıyor. Milli mücadele yıllarında, Eğin kelimesini "hiçbir milli mefhumu ifade etmediği" gerekçesiyle o yıllardan mecliste yoğun haberleşme içinde olan ilçe ileri gelenleri Mustafa Kemal'e hayranlıklarından, Kemaliye olarak değiştirir. Resmi evraklar, trafik levhalarında Kemaliye diye geçse de, kasabada tek kişi surçü tısan Kemaliye demiyor, Mustafa Kemal'i sevmeklerinden asla değil, çok daha köklü, eski zamanlara sırtlarını dayamak hoşlarına gidiyor.

Anadolu'nun bu en yorgun kasabası Eğin, vücuda ve ruha dinginlik veren muhteşem bir sağlık haritasında heyecan verici bir havayı soluyor. Zengin, tehlikeli uçurumlar. Taş tepelere kondukları kartal pençesi evler. İnsanın hayal gücünü kırbaçlayan çürümüş, meyvemsi köyler! Asırdır yolu izi olmayışı, türkülerini zehir zemberek, gurbet, ayrılık, dert anası yapmış ve kan kaybindan, böğürerek ağlamaktan artık bir mağara sessizliğine dönüşmüş, Kasaba, efsanedeki Erğenekon'a benziyor. Destana göre, dört tarafı yüksek, yalçın dağların içinde kapalı bir vadide sıkışık kalmış Türkler dağları, demirle yalvarak, delerek, büyük tünellerle dışarı çıkarlar. Kaptırları, geyiklerin asırdır yol bulamadığı bu tepeler, at üstünde keçi kıldan bir kilime sarılıp tipili havada kaybolmuş sevgililerin hikayeleriyle dolu. Şimdi bu tünelleri Erzincan valisi Recep Yazıcıoğlu açtı, şehrin çıkışında tünellerin üstüne de valinin adını yazdılar.

Arapgir'den zikzaklı ve uçurumlar dolu yoldan bir buçuk saatte geliyorsunuz. Gece karanlığında girdiğimiz kasabada bir cüce karşıladı bizi, masalvari bir korku yaşadık. Tek bir deli göremedik, kimbilir Anadolu'nun deisi olmayan tek kasabası. Yollar gündüz vakti bile her birini ayrı belgesel tilki, tavşan dolu, nerde yeşillik, kıtır kıtır erik dalları varsa, üstünde oynayan sincapları görebilirsiniz.

Kasaba sırtını ünlü Sarıççek yaylarına veriyor, karşıda da yine ünlü Munzur dağları uzağıy gidiyor, bu yaylaları görmeden öpüp, koklayıp, sevişeceğimiz her sevgili eksiktir! Yılda yetmişbin ton tulum peyniri üretilen yaylalar, PKK savaşından beri bomboş, aşiretler, köylüler kullanmıyor. Her dağ başında bir arıcı çadını, bir işleri de Eğin'de çok büyük şöreti olan çadır mantan toplamak.

Eğin denilince akla, sırtını verdiği dağların her oyuğundan fıskıran sular gelir! Her kayanın suyu ayn tadda ve her suyun bir yöresel adı var. Sular, kayaların içinden büyük bir cümbüş, zarafet ve doğanın zaferi eşliğinde çağlıyor; şelaleler asırdır durmaksızın mutlulukla zamandan, beş vakitten hızlı akıyor!

Kasabanın ortasından geçen Fırat'ın saf, çocuksu durgun akışına bir an inanıyor, siz de ruhunuzu kayalarda döğüp, köpüren çığlıkları akıntıda kaybolmak istiyorsunuz. Kilometrelerce derin vadi, yarıklar içinde hiç bağırmanın, öksürmeden döklüp, gelip giden Fırat, sana kaç bin köy feda etlik, kaç yüzbin sevgili kurban verdik. Dağlara değil, ruhlanmıza sarılıyor, Fırat'ı seyretilmek, sulara uzanmış, yılanvari türbe gibi. Eğiniler Fırat diyor, Fırat'ın kolu Karasu. Dağları delip geçen Fırat mı, yoksa dağları acılarını dindirmek için, Fırat'ın sudan dışlarına göğüslerini dişletip, parçalatıyor, işte bu yüzden bin yıldır bu türkülerde kan akıyor!

Tabiatın güzelliği, kalbinizin acılarını, sonsuz bir güzellik içinde alıp, şelalelerin gümbürtüsüyle piri pak edip, Tannya

yemin etmiş muazzam tepelerde çi bırakıp, alyon gibi uyuşturuyor nizi. Dangil-dungul bir yolcu bile bakışta filozof kesilir, bu gözle basu değil, Ermeniler gittikten sonra kalmış "dut rakısı" fıskırıyor!

Eğin'i tüm Anadolu'dan ayıran hiç olmayışı. Eğin, dağların kabul için den kaynayan sular tek kahrı dolu'nun en taze, ballı yemişleri. bası haline getiriyor. Binin üstünde de dünya güzeli gölgelikler için tahtalar, süslü sofalar, nemli toprakbukan şimdi kuruyarak soylu: yayılan kurumuş dutların kokusu uyukulu gözleriyle eniklerin her döndürülüp okşanarak san tüyle ayvalar. Terden sınıksızlık ekşi kadekaları buruşturmayı bekleyen gibi dallarına ince ince işlenmiş bolluk! Binbir, ısırlmış kadın meyvelerinin kokusu! Tannın lez düşüverince nemli bahçenin üstü geceboyu ne konuşuyorlar! Topmuş, küçücük meyveler: eğilip a ne, geceboyu akıttı balını, küçük otların üstüne. Bozmak istemedi de eğildim, tüyleri yapıp yapıp cürümüş bir ayanın yanına. Telefon numaraları bırakıverdim, belki arayabilir sıkıntılı gecelerin birinde! Hemen gözüme, kırmızının en ince moruyla süslenmiş narçeğini gördüm. Oracıkta aldatıverdim ayıyı, delice koşuverdim, narların kan ve alev yankı çatlamış boyunlarına Tanırım, dudaklarım kan çanağının dönünceye dek ısırsam mı? Se yapraklı gölgeli ağaçlar, kasaba külhanbeyi gibi, "hop, dokun! mahallemin kızınal". Ben de bu dokunuyum, diyemedim, dokunamadım. Narçeğine uza nın acısını zehirli bir çığırak gibi reye gitsem, oracıkta bırakıverdiğ çiçeklerini görüyorum. Başına bu kefleri yağsa da, o benim Anadolu laklarına takıp bahçelerinde koşu gömedim.

Eski bir köy konağının penceresi, işte bu bahçelere bakıp, "bu önce bize neden anlatmadı, öğretti Ramize, bakan göçmeni, şanslı dergilerinde yirmi yıldır çiziyor, ezer. Birden önmüzdün kafiye halı pon bilimadamları gezdiriyor, da ponlar bizi yanbellerine değin eğil nü, Ramize'yi görünce, objektifin lan ne güzel san san oluyor" diye

Eğin'in meyve toplayacakları yere düşüyor. dar kasaba yolları müş kara eriklerin izleri süslüyor üşüşmüyor, sinek yok ama uzun o kadar su var tek bir kurbağa yerde yürüyor, iç içe girmiş evler suz bir mutlulukla veriyor işte, ka Tuncay'ın büyük halası seksen y madan Keloğlan gibi Tıngıl'ın hikâ süpürge çalısı kadar incelmış dş

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Sarsıntı Yeni Dindi

Sarsıntı yeni dindi... Balkona çıktım. Bir sigara yaktım. Dışardan çığlıklar geliyor. İnsanları yakınlarını sokaklara çağırıyor.

Deprem insanları birbirine yakınlaştırmayı istedi. Hep bunu bekledim. ama geç de olsa anladım, olmuyor. Oysa deprem sadece evlerimizi ayağımızın altındaki toprağı değil, bu kötü hayatımızı, o aptal kaderimizi, saplanıp kaldığımız karakterimizi sallıyor... Ama olmuyor... Bu ölümcül sarsıntılar bile bizi birbirimize yaklaştırmıyor...

Dün yolda eski bir arkadaşına rastladım, yanında biri vardı. Çağırdılar gittim. Eski arkadaşım yok yere birbirimizi termişik. Ama sonra çok üzüldüm. Özü diletim. Onu kaybetmek duygusu hahammül edilmez gelmişti bana. Sonra işte deprem, işte her an ölüp gideriz duygusuyla, biraz da böyle şeylere sığınarak, yanına gittim gizli bir sevinçle, elini sıkıttım; yakınlık kurmak için, beceriksiz, acemi şakalar yaptım. Ama yok anlamadım, kapatmış kalbini bana. Belli hiç affetmeyecek... Sonsuza dek. Deprem bile bizi birleştirmeyecek... Böyle bir kaç insanım var. Bazıları uzak şeh

hirlerde. Depremi İstanbul'u da sallandığını duyarlar, belki kalpleri yumuşar, ararlar, diye bütün gün telefonun başında bekliyorum. Ama yok, aramıyorlar... Oysa bende kıldım, bende uykusuz geceler geçirdim. Anlamak mümkün değil ne çabuk siliyorlar insanı. Ne çabuk. Oysa işte ölüyoruz. Biliyor herşey. Şehillerimiz evlerimiz kayıp gidiyor altımızdan. O zavalı hayatımız, o lanet olası kaderlerimiz. Sonra gidip müziği sonuna kadar açıyorum. Nusiat Fateh çalıyor. Pakistan'lı Moca Sufi... Ali... Ali... diye çığlık atıyor... Oyle yürekten söylüyor ki... Komşuların çinge-

ne, her şeye alışkınlar, onlar bile şaşırıyor halim... Çekmiyorum sokağı ve içiyorum. Ben Depremde, insanları ölüme kukaklaştığı böyle anlarda bile birbirimizi krdığımız dostlarımızın kalplerini bana sonsuza dek kapatmışa düşünüp hayıflanıp içiyorum. Sokaktan çığlıklar geliyor, bense bu kırılganlıkları ölmek istemiyorum... Bir anne ayağında terlikleri çocuğunun okuluna doğru koşuyor. Kimseyi böyle sevmemişim aklıma geliyor bu an. Keşke bende bir anne olsaydım, bende çocuğuma böyle koşsaydım, diyordum. Gözlerim doluyor. Herşey bu hayatı herşey bütün sevgiler, bütün kırılganlıklar, hasretler, yaralanmışklar bir valilikle toplansaydı ve o benim çocuğum olsaydı ve ben ona doğru koş-

saydım... koşsaydım... Oysa dağılmış hayatım, dağılmış sevgilerim her bir şehre... Kimi kırılgan, kimi sitemkar, kimi güvensiz, kimi çoktan kapatmış kalbini... Hiçbiine yetişemiyorum... Sonra müziği kısıp anemmi anyorum. İyi misin anne, karkuldu mu? diyorum. Annem artık çocukluk yaşında. Anılara yabıyor öğle sonları... Depremde uyanmış ve gözleri görmeyen komşusunun yanına koşup ona sarılmış hemen. Biz yanından olmayınca yarımda muhtaç kim varsa ona sanları bir kadındır annem... Ne kadar isterdim bir anne olmayı. Depremde bile, kan pazanında bile yarımda muhtaçlara koşan, kalbinde hiç küskünlük olmayan bir anne olmayı ne kadar isterdim... Oysa yaşlı, küskün, kimsesiz bir ya-

zar olarak sonlanacak İnsan kaderini okur rakteridir insanın kaderini kaderini de b çamaz insan... Çok küçük yaşta bana beyaz çarşaf otelde yaşayan, kans hasta bir arkadaş ya ona götürmemi istedi haia durur orada, nst ve fakir şairler de kal zım Hikmet'in hapıs zar İlhami Belir Tez' Yoksulluğun akını ve teneğini yitirmişti. Her Aşmıştı herşeyi. Part

manzara karşısında bir a, kayaların boğrinden tük yapılmayan, tarihe

um, Tuncay'ın hatası Fatma Özçelik

ama-
erime takdim, arbk ne-
büyük, kanlı aşkım nar-
fa dünyadan ağır fela-
kızlarını küpe diye ku-
an tek bir neşeli çocuk
den Tuncay, ben, Rami-
ou güzel kasabayı daha
i" diye hayıflanıyorduk.
ülkenin en çok satan
k'ün veren kadın çi-
Erdal İnönü geçti. Ja-
saba sokaklarında. Ja-
selamladı. Sevinç İnö-
ldi: "Aaa bu köyün kız-
kızları bastı.
yok, bahçeler çürüyüp
açıldan düşüp, çürü-
yret, tek bir sinek bile
aklı ilginç böcekler çok,
sokaklarda insanlar başı
bahçelerinde Allah son-
ar avluda çorap örüyor.
da, daha biz sokuklan-
rini aqlatmaya koyuldu,
in arasında Türkçenin

mevye bahçelerinden de güzel aldığı şekiller ve yüz ifadeleri arasında gılgına döndüm. Kelimeleri cam, fincan yüklü ker-
van gibi sıraya koyup ince uzun geçitlerden geçirip, ağaç
yapraklarındaki çiğ tanelerinden cadı küreleri yapıp, sessiz
kapıların aralıklarından, arkeologlar gibi antik kemik parçala-
nını bir düzene sokup, yoksul ama gururlu, biraz da gününü
gün eden, vurdum duymaz Tıngil'in hikayesini anlatıverdi.
Her evin önünde Hint fakirleri gibi uzanmış çuvalar üstünde
dut kurutuluyor, yalnız dut ve duttan yapılan pekmez, her evin
imal etmek zorunda olduğu bir ürün, geçim kaynağı. Tanıma-
dıkları insanları, kibarlık ve zerafetle ve eve davet için yarış-
yorlar, yemishlerini övüyorlar. Meyvelerini istediğiniz kadar
avuçlayın, ne kadar avuçlarsanız o kadar mutlu oluyolar. Ka-
sabanın neresinde kıymetli bir paket bıraksanız, kimse dönüp
merak etmiyor, zaten hiçbir vaka olmadığı için cezaevini yıl-
lar önce kilitlemişler! Sular fısıldayarak, şınıldayarak gecenin
nöbetini tutuyor.

Sulann sesi sanki, yalçın kayalarda sürüklenen tiz ve acılı
sesleri örtüyor, Eğinli yorulmuş, "ey yalçın kayalar sizin istedi-
ğiniz gibi olsun" deyip, Tann'nın verdiği şükrederek, sus-
muş. Yetmediği için, tarih boyu gurbetçi olmuş, kitaplar, İstan-
bul'un hamalları, bakkalları, manavları Eğinli'dir, diye yazıyor.

Yamacına kurulduğu sıvri tepenin tam tepe noktasında bü-
yük oyuktan şelale, zincirlerin boşalma şakırtısıyla kasabanın
kafasına dökülüyor. İnsanlara uzanan Tann'nın bu çinçiplak
sudan elleri, dar kasabanın kaderini değiştirmenin üzüntüsüy-
le, şanlı-şanlı iken, hevesi kırılıp, küçük kanallara sıkışıp, solu-
cansız lülelerle birkaç bakımsız bahçe geçtikten sonra, fısıltısı
dahi duyulmadan Fırat'a atılıyor. Seyrediyoruz! Uçan sular ha-
vada yırtıcı kuşlar gibi şekiller çiziyor, köpükten kuşlar çatır-
dayarak sert kayaların üstüne düşüyor! Seyrediyoruz, delice
fışkıran su, dağlardan eksik olmayan kekik sürüleri gibi
mahzunlaşıp, külden ince su zerrecikleri kasabanın gözleri-
ni buğulandırıp, çürümüş meyve ağaçlarının yanbaşıdan
minik köpük şovlarıyla küsüp, kaçıyor!

1987 yılında kasabanın tam ortasında, onlarca tarihi
dükkan ve kasabaya güzelliğini veren tarihi çarşı bir yan-
gıyla kül oluyor. İnsan, Fırat on adım aşağıda, her evin
içinde kaynak suları, bu kadar suyun içinde bu kadar
büyük bir yangın nasıl çıkıyor, diye soruyor!

Kalın, uzun iğneli değil, topluluğne yapraklı, şemsi-
yemsi çam ağaçları ki, çocukluğunun Trabzon'undan
tanınım olan, bolluğu, burada da bir zamanlar yaşa-
mış Ermeni kültürünü ele veriyor ki, yerküremizde kar,
en güzel onun üstünde durur, ki, yeküremizde yağ-
mur taneleri en güzel onun iğne yapraklarından süzü-
lür! Çam ağaçları eski tıbbanı kaybetmiş, ancak, köşe-
bucak gezdikçe, köylerde, yapılarda, Ermeni kültürünün ve ta-
rihinin en fiyakalı kasabasının Eğin olduğunu öğreniyoruz, biz
ordayken, kasaba girişinde eski bir kiliseyi, büfe ve çay bah-
çesi yapmışlar, kasabanın tek "aile bahçesi" olmaya aday!

Kaymakamlığın bastığı "Kemaliye" kitabında yüzyıllar bo-
yunca esnafın kimliği üzerine araştırmalar var; esnaf, büyük
ustalar çoğunlukla Ermeni. Parlak, ütöpek geçmişde, Anado-
lu insanının hayalini, taş, gümüş, tencereye, tahta ya en
güzel onlar işledi, sonra aramıza soğukluk girdi, bir onlar mı,
1967 yılında, bir kız kaçırma olayından dolayı alevilerle de
soğukluk girip, aleviler kasabadan çıkarılıyor! Ama, sanki Er-
meni ustalar, tepelerin üstünden eksik olmayan bulutlar için-
de bir beyaz yelkenli içinde hala Eğin'i seyrediyorlar! Bir Eğin
atasözü, çuvaldızını açıyla biraz da bize batırıyor: "Gitti bey-
ler, paşalar, keller kaldi köşeleri!"

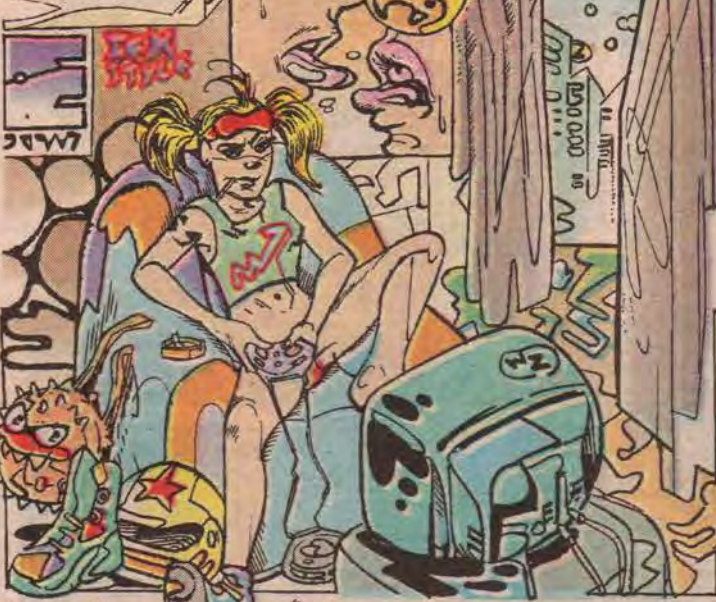
Sevimsiz siyasi manevraları, nahoş kokulu politikalarıyla
tanıdığımız Doğu Perinçek'in, köyünü görüyoruz, bu ka-
dar mı güzel olur, hırçın, inatçı bu solcu liderin yüzünde hep
bitmeyen bir ışık, hep alevli gözler görmüş, sormuşumdur,
dış ağrısından beter, bir çuval inciri berbat eden politikalarına
rağmen yüzünün sırın neden dökülmüyor? Doğduğu köyü
görünce, bu buluşmasavası çok sevdim! Kimbilir, çocuklu-
ğunu yaşadığı o köyün ağaçlarındaki masalı bulamamanın
isyanıdır! Bu kadar güzel bir köyde büyüyen çocuk, bu şehri
kusmadan bu şehri parçalamadan durabilir mi?

Devamı 14. sayfa

Yeah! Dünya tepe
taklak gitmektedir!

BOAH...BLAH...
BLAH...HOME ALONE.
KİMİ ZAMANLAR
OLUR...HIÇ BİRŞEY
TATMIN ETMEZ
OLUR...

TEORİDE PRATİKTE BAHADİR BOYAL

SANAL SİMGE BAD TRIP! (Hastasıydım Ortamların)

Ve şu idiyot oyun...Su ufakık
ve saçmasapanı zafer savaşı play
station oyunları...An gelir nasıl
can sıkar...Ah nasıl...

Devamı 16. sayfa

am biliyorum...
kur. Çünkü ka-
sarın bilirse ka-
rakterinden ka-
Bir gün babam
Kadıköy'de bir
evden kovuldu.
rmuş, çarşıları
Otelin adı Elif'ti.
Yaşlı, kimsesiz
da. En son, Na-
kadasi, şair, ya-
latmışım orada.
nılara küsmeye ye-
re gülümsüyordu.
unu kemer yeri-

ne bir iple bağlamıştı... Babamın arkadaşı
ise farkındaydı herşeyin. Düşüğü duru-
mun. Unutmak istesede unutamıyordu.
Önce orayı farketmişti, yatağı kan içindey-
di... Yatağının kenarında, küçük bir sandal-
yede oturmuş, kandan kıpkırmızı kesilmiş
çarşafına bakıyor, kanının gölgesinde ha-
yatını seyrediyordu... Odanın ortasında
elimde beyaz çarşaflar, bir an, ama sade-
ce bir an, babamın arkadaşısıyla göz göze
geldim. İşte o an anladım ki benimde haya-
tım bu insandan farksız olmayacak. Çünkü
serdikten sonra anla'tı bana hayatını... Bir
ara talihli iyi g'rmış çok zengin olmuş, ama
dostluğa, aşka öylesine çok inanmışmış
ki kime güvendiye ona bütün varlığını aç-

mış, kim ona yakınlık göstermişse ona bü-
tün hayatını adamış... İşte, dedi, sonra o
penceresi bile olmayan kasve ve anılara
bulutlanmış odasını gösterdi. İşte sonum,
dedi. İşte burada öleceğim...
Asla o denli küçük bir yaşta, bu otel
odasında, herşeyini, bütün inançlarını yitir-
miş bu adamın yanında ne isim var, diye
düşünmedim. Babam kan gönneye daya-
namadı. Benise nereye gitsen, kanla bü-
tünleşen bir öykü çıkardı karşıma...
Seninle de öyle olmadı mı?... Ben senin
sesindeki ilkyaza, sonsuz sevecenliğe vu-
ruşmuşum. Direnen bir mutluluk arıyord-
um bütün isimlerle, bütün seslerle. Ben
arkadaşlarını marşlarla, sloganlarla birba-
ka dünyaya, belki de hiçliğe uğurlayan bir

kuşağın insanıydım. Kınlgan olmayan bir
mutluluk arıyordum artık. Lekesiz, küskün
olmayan bir sevinç. Haiden alayan ve ne
olursa olsun bağışlayan bir ses anyor-
dum... Ama, biliyorum olmayacaktı bu be-
nim için. Çünkü ne yazık ki kendim için
birşeylere söz veremeyecek kadar yatalı
bir ömrüm vardı. Sadece sürekli göçüyord-
um. Acıdan ve kederden ölmek için
sürekli göçüyordum bu yüzden. Bunu sa-
na da anlatmışım.

Ve asıl kötüsü bir ilişkinin, hele bu ilişki
güzelse, anlamlıysa, yoğunsa ve sürekli
yükseliyorsa doruğa doğru, içimi derin bir
korku kaplardı... Nasılsa bilecek, diyen çok
eski ve silinmez bir korkumdu bu.
Belki de o otel odasında başlamıştı bu

korkum. Hayatını kendi kanında seyreden
o adamla gözgöze geldiğimizde... Belki da-
ha sonra yaşadıklarına ilgilirdi. Gençcik
arkadaşlarımı toprağa verirken aslında
hayatımı da toprağa vermişim ben... He-
nüz başlamamış hayatımı...
Bu yüzden belki de bir ilişkinin en gü-
zel anlarında, bir sevginin doruğa çıktığı
anlarda, çekip uzaklara gitme isteğim. Bu
yüzdendi depremi hissettiği anda çocuğu-
nun okuluna koşan anneye bakıp katılma-
sına ağlamam... Çünkü ben evlatlarını se-
meye doymadan mezara koymuş bir an-
ne gibi yaşamışım hep...
Çünkü dayanamıyordum. Dayanamıyord-
um, farklı ve anlamlı bir ilişkinin esküyip,
ypranmasına, sıradanlaşmasına... Birbiini

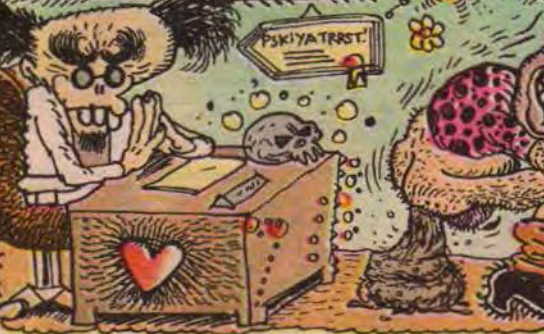
derinden seven insanların aylar, yıllar sonra
birbirinden alabildiğine nefret eden insanla-
ra dönüşmesine dayanamıyordum... Bütün
bunlar bana o otel odasındaki yaşlı, kimse-
siz adamı hatırlatıyordu... Bütün bunlar ba-
na gençcik yaşta toprağa verdiğimiz arka-
daşlarımızı hatırlatıyordu.
Bu yüzden sana ve bana en büyük hak-
sızığ yapıp, aşkımdın o en güzel arına,
sımsıkı ve acıyla sanılarak birbirimizden
kopup nefret etmeye izin vermedim, asıl en zo-
runu başarmak için, aşkın en güzel saatin-
de, zamanı durdurup uzaklara göçüyordum.
Ama kendime hiç unutmamayı söz vere-
rek... Ve geceler boyu bu bitişin yasını kutsal
bir emanet gibi taşımaya söz vererek. Göçü-
yordum.

Devamı 16. sayfa

HANI BİR DE MAHALLENİN BAKKALININ ÇIRAGI VARDI... (Sokak) HANI Bİ ARABUNLU HIZLA DÜKKANA DALDIĞIN TEMBEL BİR PAZAR GÜNÜ TEZZAHİN ARDINDA OTUZBİR ÇEKERKEN YAKALADIYDIN DA SONRA DÜKKANA HEP GELİNDİ "KIZARIP BOZARMAŞI" ÇOK HOŞUNA GİDERDİ... YILLAR YILI... HEP O UTANGAÇ HALINI GÖRMEYE GELİRDİN

Yorumlamaktan süper zevk aldığın... Gördüğün o sağma saparı rüyalarıda banyo seni!

Herşeyin boyasına çekilmiş deredece anlaşılmış olduğu şimdiki... O ne kadar da anlamlı bakıyor... ÖLÜM!.. şimdiki kaşarı yok hoca... teslimiyet... (Uyku haplarını mı yutmuş?) Al banyo ölüm!.. YEAH!

bahadırboysal@leman.com.tr

ANAM, BİR DE BAKDIMDI BİZİM GINALI FADİK ZOR ZORT EDİYOR. MAĞER TOSBAGININ ÜSTÜNE OTURMUS EYLECE NE...

DOKTOR BEYH!.. HAYAT KİMİ ZAMAN PEKANLAMSIZ GELİYOR BANA... PEK Bİ BOŞ!

Hele gamze'sini görüp aşık olduğun boy frizidin şimdiki su kalmış korkunc parisiyle o hülyalı halinden ne kadar uzak...

HO... UYUYA KALMI... ŞİMH!..

Vaz biraz sonra, WC.

SEVERİM... Evde canım sıkıldığında, sanki manzara değişecekmiş gibi, aynı tarafa bakan odaların bi birinin bi de ötekini camından bakmayı... Patlamış mısırı, bi şekle benzetmeye çalışmayı, benzetemeyince boşverip, aazıma atmayı... Camdan, karşı apartmandakilerin televizyonunu izleyip, evdeki televizyondan dinlemeyi... Hazırladım sosu makarnaya döktükten sonra, tavada sos kalmışın diye, makarnanın birazını tavaya koyup sıyırmayı... ZEYNEP...

POTPURI:... Boş kâada bakıp düşünürken, yine bi sürü şey kalamışım öbür not kâğıdına. Küçük figürler, minik desenler. Bi yığın abuk sabuk şey! Ordaki enerjiyi asıl işe versem belki iyi bişyerler çıkardı ortaya. Ama tabi bunnar, gelişine, bi konsepti olmayan (bu kelime beni taarik ediydi!), belirsiz şeyler. Genelde, geometrik hepsi. Dıştan başlıyo, içe dooru tamamlama uğraşı bi teknik. İlkonce, işine yarayan bi prensip yaratır, sana uygun tesbitler yapar. sonra bunnarın inandırıcılığını kanıtlarsın. Tehlikeli bu... Eve geliyodum akşam. Bi fare gördüm kaldırımda. Onu kovalayan kediden kaçıyor. Bana dooru geldi fare! Annamadım. Yardım mı istiyo? Ama! Biraz yana kaydım; yine bana doğru hızla ilerlemeye başladı. Hassastır! Paçamdan içeri girmeye çalıştı! İttirdim lavvu; bi daa geldi. SPOOCK! İyi bi tekmedeydi; ilerdeki arabanın oraya bir yere fırladı gitti! Ne yapmaya çalıştı annamadım. Kedi için bana sığındı belki ama, ben faare kurtarıcısı dilim, siktir gıt. Gerçi, üzülüm sonra, sert davranmamalıydım... Zaten bi sürü derdim var. Meselâ, şu sol koltuk altım! Niye orası terlemiyoy? Sağ terliyo halbuki. Olmaz ki böyle saçmalık! Temizlik açısından iyi belki. İki yerine, bir taneyle uğraşıyorum. Deodorant tasarrufuda yapılmış oluyo. Sekiz taane koltuk altım olsada farketmez aslında. Kardeşimin aldı spreylere bi senedir doruyo orda. Ben, sabunu severim. Bi de vazelin. Tüh! vardı çekmece, bi tane daha almışım. Harika bişiy. İki kutu vazelinim oldu. Bunu hakediyorum! Bilirsiniz bu duyguyu. Bişiy vardır; bi tane daa alırsanız ondan yanlışlıkla iki tane olur. Yanyana koyup bakarsınız. Evet, bu iki tane! Çok yaani. Çok bişiyim oldu bi an. Farklı bi duygudur. Çeşitli dönemlerde çok şeylerim olmuştur: İki torba dolusu çok misket, üst üste yığılı çok tipitip ve minti kâğıdı, çok Gırgır, bi koli çok ped, çok cam çivisi, çok floresan (evet bu tuhaf! Bi ara, dört tane floresanım olmuştur. Yanlışlıkla!)... Bi arkadaş gıtmışım. Dönerken, hemen minibüse binmedim, ileriye doğru bilmediim bi tarafa yürüdüm. Sigaram bitince binerim bi şeye. Bi bina vardı. Park ve bahçeler müdürlüğü. Küçük bi bahçe yapmışlar kendilerine, çiçekli felan. Düzgün, özenli bişiydi. Kendilerini kanıtlamak istiyolar. Herkes kendini kanıtlamak ister. Bende biraz bunu yaptım ve, nasıl bi durumda olduğumun bilincine vardım: Biraz daa yürüyüp, ilerdeki durağın orda beklerken, bu gizemli yerde enteresan bir yabancıydım ve ruhumda fırtınalar esmekte, belirsiz düşlerimin gölgesi etrafa yayılmaktaydı. Ama zaten akşamüstü! Bi boşluk olucak biraz. Minibüs geldi bindim. Doluydu, tutundum bi demire, parayı çıkartıp uzattım. Enteresan yabancı ve gizemli fırtına nerdeydi! ama! Ayakta böyle eğri bûğrı dengede durmaya çalışırken, sihirli düşler çok az uğrar insanın yarına. Bi çukurda, kafamı demire çarptım biraz. Thumph! Sonra bi cam kenarı boşaldı, oturdum. Yine enteresan bi yabancıydım ve ruhumda fırtınalar esmeye başlamıştı. Belki de açık cam yüzünden. Fena rüzgar alıyo içerisi. Son duraa yaklaştıkça inenler oldu ve, arka koltuk bana kaldı tamaamen. Elimi yana attım, bacaamı açtım, yayıldım! Koltuun şu tarafı sıcak. Burda az önce bi g.t vardı. İnsannar böyle. Şemsiyelerini unutabilirler ama, sıcaklıkları için yapabilecekleri bişiy yok. Arkaya baktım. Arka koltuun arkasında, bi süpürge var o aralıkta. Bazen bu, bi kova olur. Hep ordalar. Ama ben inmeliyim. Karşıya geçtim, muhalebicilerin ordan yürüdüm. Yine akşam olmakta. Değişik bişiy yapmalıyım! Ara sokaklara falan girdim, zerde aradım. Canım bi an zerde çekti. Hiç bi işkembe-ciye, restorana falan girip "Sizde zerde var mı?" diye sormadım. Ama aradım. Sadece geçerken vitrinlere bi göz atıp. Eğer bi Zerde'ye rastlarsam, neye benzeyeceğini biliyorum. İyi vakit geçmişti ve, son sokağa sapıp, eve yürüdüm. Yarın, önemli bi işim var. Tuvaletin kışık yıkama borusu yine paslandı. Onu bıçakla kazıyıcım ve üzerine, nalburlar çarşısından biraz şeffaf hortum alıcım. Zerde aramaktan ilginç. Belki ikisini aynı anda yaparım. Hemen iyi günner diliyorum!..

Erdil Yasaroglu

Marlon kalk, aşağıdan tıktırtilar geliyo. Hırsız var galiba.

Evet. Hırsız var. Yarın Merkez Bankası'nı soycaz da, arkadaşları çağırmıştım...

Kendi kendini yiyen adam...

Mevsim Normalleri

copirayt@leman.com.tr

SONER GÜNDAY

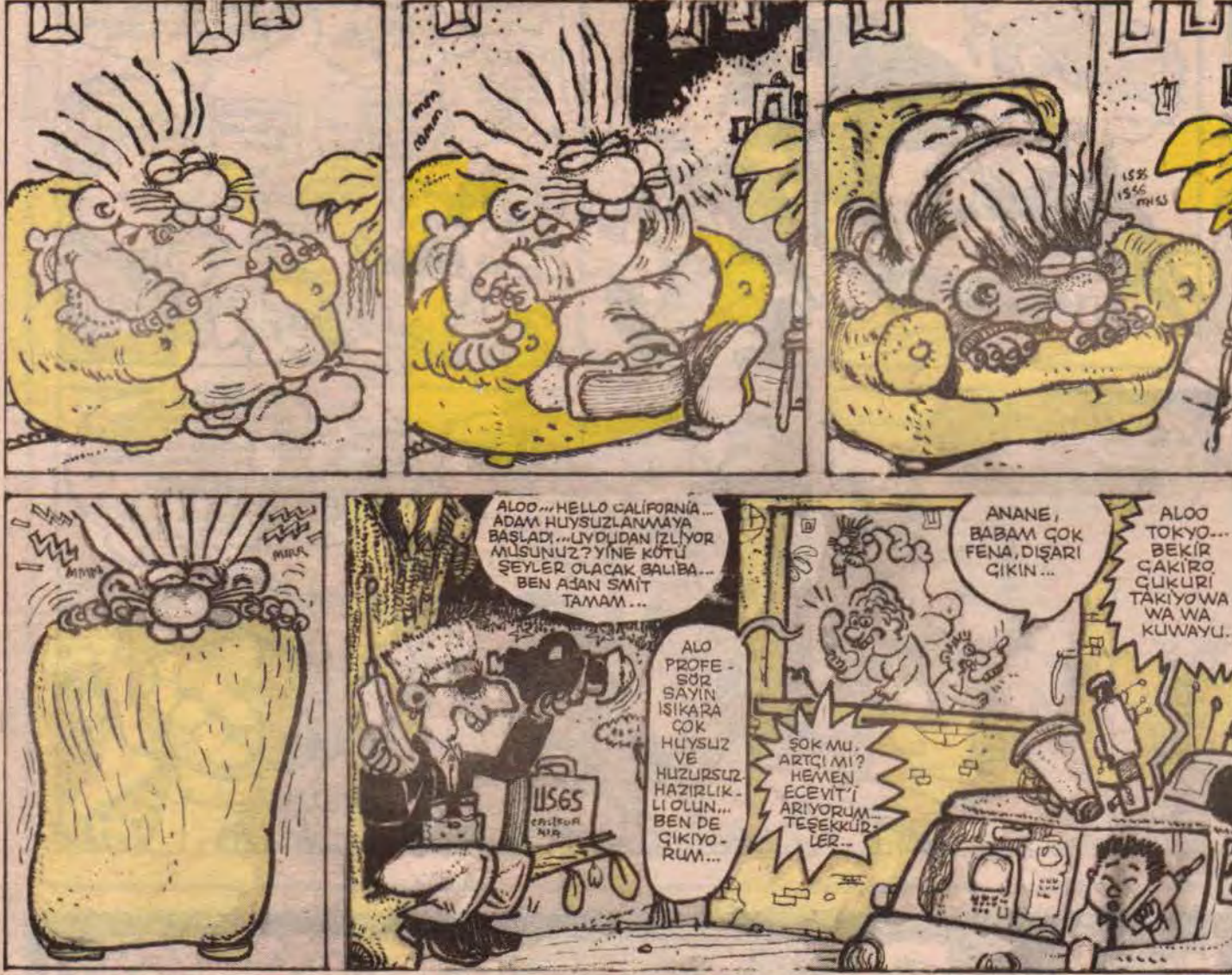
BEZGİN BEKİR

TUNCAY
AKGÜN

Lütfü
Oflaz

LOoflaz.com.tr

Toplum müteahhitli

Türkiye malzemesi eksik binalar ve malzemesi eksik insanlar ülkesi!

Demirinden, çimentosundan çalınmış binalara benziyor vicdanından, ahlakından çalınmış insanlar.

Ve demirden, çimentodan çalan müteahhitlere benziyor vicdandan, ahlaktan çalan toplum müteahhitleri.

Benim toplum müteahhiti dediklerimin en çarpıcı örneği 12 Eylül'cüler.

Bunlar 12 Eylül'de yepyeni bir toplum inşa etmek üzere işe giriştiler.

Vicdan, ahlak, dürüstlük, paylaşma, dayanışma gibi insanı insan yapan malzemelerden çalacaklardı ki böyle bir toplum inşa edebilsinler.

İşte "altta kalanın canı çıksın" diyen, kendinden başka kimseyi düşünmeyen, gözünü kâr bürümüş, dini imanı para insanlar bunların eseri.

Bunların sayesinde malzemesinden çalınan binalar gibi çökmüştü malzemesinden çalınan insanlar.

Vicdanen, ahlaken çökmüştü.

Vicdanen, ahlaken çöken insanların yaptıkları binaların çökmesi doğal değil mi?

Malzemesinden çalınan binalar malzemesinden çalınan insanların, malzemesinden çalınan insanlar da 12 Eylül'cüler gibi toplum müteahhitlerinin eseri.

Aslında toplum en büyük zararı doğal afetlerden değil, 12 Eylül'cüler gibi doğal olmayan afetlerden gördü.

Onun içindir ki Veli Göçer türü müteahhitler bir kez suçluysa, Kenan Evren gibi toplum müteahhitleri bin kez suçlu.

Öyleyse önce bu toplum müteahhiti 12 Eylül'cülerden hesap sorulsun.

Hem yargının başındaki kişinin bile 12 Eylül'cülerin eseri olan anayasayı, düzeni eleştirdiği bir sırada bu hesabı sormanın tam sırası.

Yargıtay Başkanı'nın adli yılın açılışında yaptığı konuşma 12 Eylül'cülerin koruyup kolladığı bu düzene bir darbe.

Hadi bu düzenin yıkılması için bir darbe de siz vurun!

Özgür, adil, insani bir düzen inşa edilebilmesi için bir tuğla da siz koyun!

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

Gönül Adanı

Güneri Içoğlu

GÖKHAN DABAK

agdabak@leman.com.tr

selcukerdem@leman.com.tr

Cumhuriyet Cemiyet

AHMET YILMAZ

SEMTİN ÇOCUĞU TANER VE TAKEWAY olayı...

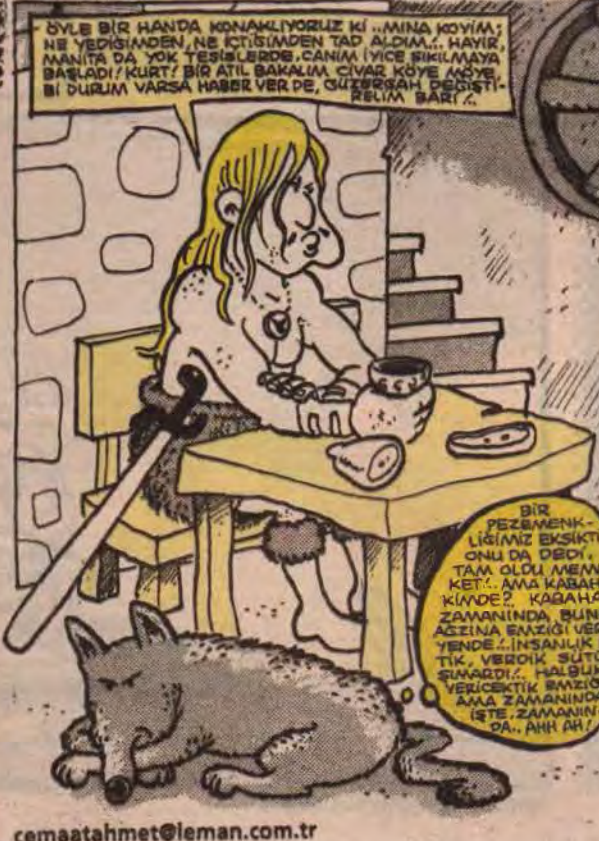
K-9 EDALİ KÖPEK BORA ve DİREKTİF ADAMI ŞENOL...

Kahraman adayı ARKIN ve Tabiatın çocuğu PUMA!

TARKAN & KURT

Baştarafı orta sayfada

Eğîn (Kemaliye)

NİHAAT GENC

1975-1985 yılları arasında İslami camiada ses getiren Abdulkadir Duru ve Kemaliye'de kurup, kendi çıkarttığı "Özden" gazetesi, Duru'nun ölmesine rağmen hala çıkıyor. Duru, "Özdenören" adını verdiği fikir sistemiyi, büyük teknolojik yapılarla karşı, "kendi imkanlarımızla" kalkınmanın İslami formülünü anlatı. Duru, 12 Eylül'de kasaba kendisine sahip çıkmadığı için kasabasına küstü, şimdi arkasında bıraktığı tesis, çok çirkin bir terminal tokahtası! İlginç kişiliği kasabaya uzun yıllar renk verdi!

Abdulkadir beyefendi haklıydı. Bugün Eğîn, dramatik bir yoksulluk yaşarken, son çare olarak insanlar, eşsiz tabiatın güzelliğiyle övünüyorlar. Keşke üreticiyle övünebilselerdi. Tani'nin ve doğanın güzelliğine hepimiz hayranız, biraz da birbirimize hayran olabilseydik.

Ölün ışıkları, hasta gibi hareketsiz evler, gerilimle kapalı perde'ler arasında yaşanan kasabanın iç sokağında, bir akşam vakfı, erkekli-kadınli, kızlı bir kına gecesine rastladım. Erkeklerin hayranlık uyandıracak bir yavaşlıkla nerdeyse bir saat süren halayı, hüzünden ağılattı beni. Ben halayın böyle derin narkotik gücü olduğunu ve düpedüz duygusal bir kızı girebileceğini hiç bilemezdim. Hemen kitapları kanştrdım, seyrettim, ünlü "kına hala" yiymiş, insan yüzünde ve vücudunda acı bir su gibi melodilerin sarhoşluk veren bir üslupla yanarak eridiğine ilk defa şahit oluyordum. Allak-bullak olmama sebep, ruhsal bir dinginlik ve kutsal bir ağırık içinde oynanan halayın arkasında, gözle görünmeyen törensel bir trajedinin yatıyor olması...

Şöyle, neredeyse hiç kınılmıyor armış gibi yavaş bir akıcılıkta halaybaşı sırtını ağıda bir yere yaslıyor ve orda öyle kalyor, halay boyunca sırtının o şekilde durmasına "denge" olarak imkan yok, ama yapıyor. Sonra yumuşak darbelerle, ayaklarını önde bir yere dokundurup, korkulu geri çekiyor. Bu ritm, öyle etkili, büyüklü ki, hadi gel de patlayarak yanaklarına dökülen gözyaşlarına hakim ol. Olamazsın, çünkü... Kına götürmüyor halaybaşı, sanki, yüksek bir uçurumun dar keçi yolunda, sırtını dağa yapıştırmış, ayaklarından biri boşlukta usulca basacak taş anyor, geçitin darlığı yüzünden korkulu bir yavaşlık. Ve doğaya meydan okuyarak, yine de titrek ritimlerle dansederek geçiyorlar, hayatın bu kanlı geçitini...

Orada, benim mutsuz kardeşlerim, Nilgün Marmara, Tezer Özlü, Sylvia Plath'ı andırı. Bu kanlı geçit, birbirimizin omuzlarına tutunarak, evet, bir ayağımız boşlukta, evet, sırtımız uçurumun terden yamacına yapışmış, evet, ama, usulca, yine de dansederek geçebilir miydik. Oyunun hiç şaka-sı yok, halayda bir acemilik yapıp, iç coşkusunun ritmine kendini kaptıranlar, uçurumdan düşüp, gidiyor: Bin yıllık kültürümüz, orada benim uçan katanatırm, şımarık kuşlara benzeyen kelimeleriyle dalga geçip, ancak "kutsal bir ağırbaşlılıkla" geçebilirsiniz, diye nasihat etti!

Anadolu erkeğinin ağırığı altında işte bu Tanrısal oyuncu, bu mutlu sır yatıyor!.. Sevgili Anadolu! Düşlerimizin meyvesi, ahlakımızın duygu dolu muhteşem emenati! Açılı, zehir zemberek suyun içinde titreyen alev gibi bökülen erkek bedenleriyle oynanan kına halayları! Öyle çıplak, öyle mineral bir zehirden ki, ne zaman neşeye, hazzı koşsak, ayaklarımız dolaniyor, buz parçası gibi kırılıyor kemiklerimizi, kimbilir belki de bu yüzden, çıkıp o kasabadan bu şehri hala inşa edemiyoruz!

Şah kad olunmadan Eğîn'in yayılan, yayılan meşhur. Hatta, kemancıların öyle meşhur ki, yöreye "kemancılar diyarı" adı veriliyor. Eğîn'in tüm evleri, sanatsal, tarihî özellikler taşıyor. Hepsinin ortak talaşı, ağaçların içinden başlarını kaldıran Fırat'ı görebilme heyecanı. İkinci özellikleri, tüm evler yokuş, eğim üzerinde oturuyor olması. Geleneksel sofalı, avlulu evlerin dış yüzeyleri, biçimli ve sanki hep aynı ustanın elinden çıkmış süslü ahşapla kaplı. Son yıllarda hepsinin damı çirkin. Yaz aylarında herkes memleketine dönüp, evini anıyor, kasabada çekici sesi, su sesi eksik olmuor.

Eğîn, yoksulluk tırtısına kapılmış, dut pekmazından başka Ordu'na kalmamış. Anadolu'nun doğusunda kaybolmuş, kırk-dokük ama mutlu bir yelkenli. Üretim, ekonomi yüzüyle önce çok canlıyken, bugün sıfır. Eğîn'in coğrafyasından da güzelli, türkileri. Büyük şairleri "beni Eğîn türkileriyle gömün" diye vashyet ediyor. Tarih boyu Elazığ, Malatya, Harput kölleriyle kardeş yaşamış. Türk'den öyle meşhur ki, coğrafyayı soyutlayıp Eğîn'leri kuzey kütüne yerleştirin, Eğîn'leri bu türkülerle orayı da Eğîn kadar güzel yapabilirler!

Belki de Anadolu'da, belki de dünyada, neredeyse tüm türkülerini kadınlar yazmış tek vatan Eğîn! Türkülerde kadınlar zangır zangır açılıyor, saç baş yolup ağıt söylüyor. Hepsinde şu mısralar mutlaka var: "Gibne ağam", "dön ağam", "nerden kaktın ağam", "beni mektupla avutma ağam", "beni uruttun mu ağam", "gelen giden mi var, sen kimlere soranı". Ve yüzyıllardır eğînliler kadınlar, mektuplarını, uçsuz bucaksız tepelerden götürecek kimseleri olmadığı için, gidip mektuplarını Fırat'a atırlar!

Kasabalarımız Anadolu'nun kan çınarları gibi. Neden yorulmak bilmeyen sabırlı kollayla insanımız, vahşi tutkuları, hayali arzuları kasabasının dışında aradı! Kanayan yaralarımıza merhemli yüzyıllardır kasabamızın dışında anyoruz. Ve belki bir bayram günö, geri dönüp.. Kasabalarımızı yaşlı büyük ninelerimiz gibi sevdik.

Bugün şehirlerimizde kırkbinin üstünde hemşehri derneği olduğu söyleniyor. Türkiye'nin siyasetini, yönetimini, meclisini, bu hemşehri derneklerinin harala gürele politikaları yönetiyor. Kafasını muhafazakar hastalıklarına vurarak çıldırmış çılgınlar atıyor ülkem. Hepimiz, şehrin yanmı-yamalak oluşmamış, basık, çirkin, dangıl dungul insan ilişkilerini, sosyaliteyi beceremiyoruz. Çünkü, aydınlarımız, ihtiyaç kasabalarımızın iç sıkıntılarını anlayacak yetenekte, kültürde olamadılar. Sadece, oradan gelip, amele, kapıcı, bakkal, hamal olan insanlarımızın çirkin giysilerini ve şehirde verdikleri amansız ekmek kavgasının rezalet görüntüsünden utandılar ve dalgalanmış geçitleri! Bu insanlarımızı anlatan romancılarımızı da "tarhdişi" kabul edip, edebiyattan kovdular!

nihatg@leman.com.tr

cemaatahmet@leman.com.tr

Saat 12:35.

Saatlerdir televizyonlarda aradığım haber telefonla geliyor: "bizim site çökmüş". Karım donuyor. Fırıyorum evden. Deniz otobüsü iskelesinde bir kargaşadır gidiyor, ancak ikinci gele- ne binebiliyorum. Beklerken deniz otobüsünden inenlerin arasında bir tanıdık yüz. Kosuyorum peşinden, durduruyorum, sesim çıkmıyor elleri- mi açıyorum boşluğa, bişey söylesin diye, ağlamaya başlıyorum hicirıkların arasında anlayabildiğim tek sözcük "çöktü", dönüp gidiyor. Nefesim tka- niyo, bir çığlık gelip boğazıma dü- ğümünüyor, yığılıyorum olduğum yere. Çevredeki insanlar beni avutmaya çalışıyor "hangisiydi sizin site? Yok onu duymadık. Yükselt, Aydın yıkıl- mış, yoktur birşey!" diyorlar.

Biniyorum deniz otobüsüne, umu- dum yok artık. Yd boyunca dua edi- yorum "n'olur acı çekmeden ölmüş olsunlar". Yanm saatlik yol bitmek bil- miyor. Nihayet vanyoruz Yalova'ya. Yalova mahşer yeri gibi, herkes kaçı- yor. Merkezde fazla birşey yok. Aca- ba diyorum acaba?.. Trafik kilit, yürü- meye başlıyorum, siteye kadar. Giri- yorum siterin yolundan, öndeki bina dimdik ayakta (sonradan öğrenicem sağlam kalan binanın müteahhitin evi olduğunu).. Bundan sonrasında hatırla- mıyorum. Kendime geldiğimden ço- cukluğumun geçtiği ev yok. 5 katlı bi- na yerin dibine geçmiş. Birileri bana başın sağolsun diyor.

Kim bu insanlar, neresi burası, be- nim çocukluğum nerede? O evde an- nem, babam var, arkadaşlarım var, o evde çocukluğum var ama o ev yok! Bizim evin yerini kestirmeye çalışıyo- rum yıkıntının ön tarafından, mümkün değil, arka tarafa geçiyoruz, bir iki tanıdık eşya, bizim balkondan dökül- müş kitaplar... içeriye bağırıyorum cevap almamak umuduyla, çünkü en büyük korkum bu enkazın altında acı çekerek hala yaşıyor olmalan. Ses gelmiyor. Bi daha bağırıyorum sonra bi daha, bi daha, ses yok. Biraz olsun rahatlıyorum. Kurtarma çalışması fa- lan yok yalnızca bir vinç park e miş duruyor, çalıştırarak kimse yok, onun yerine her yanda bolca çaresizlik var.

Aksam oluyor, duyan herkes gel- meye başlıyor. her gelenle bir haykırış daha, bir isyan daha geliyor. Bu bekle- yişle sabah oluyor. Sabah bi dozer çalışmaya başlıyor önce yan komşu- muzun cesedini çıkarıyorlar sonra annemi. Ben bakamıyorum, koikma hemen ölmüş diyorlar, biraz rahatlıyo- rum, o gün hava kararırken gömüyö- rum annemi. Ben deliye dönüyorum gece gömdürmem diye, biliyorum ki annem karanlıktan çok korkardı, gömdürmem diyor. Bir süre tartış- tıktan sonra biri "iyi ama onlar zaten iki gecedir karanlıkta" diyor.

Donuyorum, hilerim, kemiklerim donuyor. Yaşadığımı utarıyorum! Gö- müyoruz annemi. Sonra yine sabah oluyor, çalışmalar devam ediyor, ce- setler çıkıyor, birini teşhis etmemi istiy- orlar, tanıyamıyorum. Cesetler çıkı- yor, üst üste cesetler çıkıyor, herkes taş. Bazılan içerde hala yaşayan biri- lerinin ölmesini umarken ben bu kez de ba- am için yalvanyorum "n'olur hemen ölmüş olsun". Üçüncü gece oluyor biraz uyur gibi oluyoruz, derken bir hareketlenme, birileri enkazdan ses geldi diyor "bir çığlık attı" ayaklanıyo- ruz. Herkeste bir umut var bende bir korku "n'olur babam olmasın". İnsan hiç babası ölmüş olsun diye dua eder

mi, ediyor. Birileri yabancı bir ekip bulup getiriyor, bazı alet- lerle enkazı diniliyorlar, ses yok. "Kimse yaşıyor olamaz" gidiyorlar. Umullar bir kez da- ha sönüyor. Sonra sabah. Çalışma yine başlıyor, insan- lar tırnaklarıyla taşları demir eri sökü- yor, yine cesetler çıkıyor. Bir arkadaşım cesedini çıkarıyorlar, biri "daha yeni ölmüş" diyor. Titiyorum. Biryer- lerden çirkef bir ses yükseliyor "kim- senin yardımına ihtiyacımız yok biz bi- ze yeteriz." Arkadaşlarımız cesetleri çıkarıyor biri daha 20 diğeri 21 yaşında. Aynı çirkef ses yine yükseliyor. "Yu- nan kanı istemem, yardım gelecekte Türk Cumhuriyetlerden gelsin, hem görgülen artar" beynim duruyor, aklını almıyor.

Dördüncü gece oluyor, artık ortalığı bir koku sarmış, Yalova ölüm koku- yor. Beşinci gün. Artık enkazda sade- ce 3 kişi kalmış binini çıkanyolar şimdi yalnızca iki kişi var, biri babam. Ürkek bir bekleyiş. Her ceset bir birin- den kötü çıkıyor. Akşam oluyor, çalış- ma duruyor, herkes çekip gitmiş. Ölüm gitiğe ağır aşırmış, koku gitiğe ağır aşırmış. Maskesiz dolaşamıyo- ruz. Altıncı günün sabahı, babamı çı- karıyorlar. "Çok kötü değil" diyor eniştem "başına kolon düşmüş, he- men ölmüştür" inşallah diyorum içimden inşallah. Gömmeye götürü- yorlar, ben gidemiyorum.

Artık yıkama namaz falan yok, gele- ni bir çukur kazıp gömüyorlar, salgın hastalık tehlikesi var. Babam şanslı olanlardan bir mezaklıkta yer bulun- yor. Anımla aynı mezaklıkta değiller, içime dert kalıyor. Yola çıkıyorum. Yalova'ya annemi, babamı, arkadaş- larımı, çocukluğumu gömüp yola çı- kıyorum. İçimde dinmez bir sızı, yol boyu enkazların önünden geçiyoruz, yine aynı çirkef ses "akutçular şov yapıyor, ilaç falan göndermeyin", başka bir mikrop ses geliyor ceylan derisi koltuklardan "suda gedik aç- maya çalışanlar boşa uğraşır" "peki ya enkazda delik açmaya çalışanlar?", teribota biniyoruz. Herkesin yü- zünde aynı çaresizlik, aynı öfke. Ku- vaktanmda yaşlı bir babanın feryadı "BU ENKAZIN ALTINDA BENİM ÇO- CUKLARIM DEĞİL DEVLET KALDI!"...

Deprem Mağduru

YARDIM KAMPANYASI

Ben Veli Göçer;
Yüzlerce insanı dolandırarak yedi- ğim paraları bir türlü sindiremeyip sü- rekli gaz çıkarttığım için Talcid vb. mide ilaçlarına...

Beynimden yayılan pis kokunun ofi- sime gelenleri rahatsız etmesinden dolayı kokulu sabun ve deodorantlara. Şu günlerde yüzüme aşın tükürül- mesinden dolayı yüzümdeki eşek de- risi tahakasının zedelenmesi sonucu onancı yüz bakım ürünlerine ihtiya- cım vardır.

Adres: Annesini Sevmeyen Müteahhitler Derneği. Başkan: Veli Göçer
Merkez: İstanbul /Avclar
Şube: İzmit, Adapazarı, Gölcük, Yalova

İltifat

Masa başında 20 yaşlarında bir genç kız. Önünde bir kilep, elinde oyuncak bir bebek. Kitabı kapatıyor, bebeğe bakıyor, çocukluğunu hatırlıyor. Yüzünde bir tebessüm. Kafasını masasının yanındaki cama çeviriyor, bir çocuk güle oynaya koşuyor. Onun sağına, ma- sumluğuna, dünyadaki bütün kötülük- lerden habersizce, kendi kurduğu mut- lu dünyasında koşup gülmüştüğü saçığı- na imrenircesine ve hatta kıskanırçası- na bakakalıyor ve kendi kendine mini- danıyor. Keşke beh de çocuk olsam.

Aynı genç kız, başka bir gün vitinle- re dalyor. Önüne döndüğünde nasir- dan serbeşmiş, mura bir el uzanıyor ve

bir kaç kuruş için yalvarış sesleri yük- seliyor. Aynı masumiyeti o gözlerde de aramak istiyor ama göremiyor. Di- lencimiz kör. Nasırlı ele bir kaç bozuk- luk bırakıyor. İşte tam o sırada dilenci- ye benzer başka bir genç jet hızıyla geliyor ve kör dilencinin elindeki para- yı alıp kaçıyor. KEŞKE bunu yapmasa.

Ertesi gün başka bir yerde tam arka- sına döndüğünde cüzdanını arakla- mayla çalışan bir yan kesiciyle göz göze geliyor. Önüne baksa dert, arka- sına baksa dert. Artık sağına ve solu- na bakmaktan koikar oluyor. Bu sefer de eşini aldatan adamın, kendisini yol- dan çıkarmaya çalışan gencin, kendi çıkan için arkadaşını öldüren bir eşi- ne daha rastlamaktan korkar oluyor ve ne sağına bakıyor, ne de soluna...

Keşkelele yaşamak zor diyor. Oda- sına kapanıyor, köpeği Daisy ile baş- başa kalmayı tercih ediyor. Daisy'e yaşadıklarını ve tekrar yaşamaktan korktuklarını anlatıyor. Ama Daisy an- lamıyor. Varsın anlamasın. O ne kör dilencinin elindeki parayı alıyor, ne sahibinin cüzdanını araklamaya çalışı- yor, ne eşini aldatıyor, ne birini yoldan çıkarıyor, ne de kendi çıkan için birini hayatına son veriyor. Onun ulacak beyni- nde kötüllük diye birşey yok ne de olsa. Bu da genç kızmıza yetiyor. Da- isy'i birçok insana tercih etmek için. Bazen birbirine "hayvan" diye hakaret eden insanları düşünüyorum da, sizce bu hakareten çok bir iffat değil mi?

Özgür

Sevgili LeMan Yöneticileri

Bundan önce gerek ben, gerekse ar- kadaşlarım (Murtaza, Nezir) LeMan'a bir çok defa mektuplar yazdık, ürünlei- mi gönderdik. Ama her ne hikmetse, bu göndermiş olduğumuz mektuplar- dan ve ürünlerden ya bir tanesi yayın- landı, ya da benim yazmış olduğum, mektup ve ürünler gibi hiç yayınlanma- dı. (bir şiirim hariç, o da Oküz dergisi- nin Mayıs sayısında soyisimsiz ve açık adiesim belirtilmeden yayımlandı.)

LeMan'ın baştan beri (Limon'dan bu yana) muhalif olduğuna kuşku yok za- ten kanıkatur başı başına bir karşı du- ruş olduğuna inanıyorum. (Sistem ve toplum içi yanlışlıklara-eksikliklere kar- şı.) Ama bu muhalifliği (daha doğrusu karşı duruşu) okuyucuya, hele bu oku- yucu kitlesinin bir bölümü zindan gibi bir ortamdaki sesini ulaştırma- ya, binbir zahmet içerisinde derginize katkı sunma-ulaşma çabası içerisin- deyse ve bazı duygu, düşüncelerini paylaşmak için gayret sarfediyorsa, bu noktada bu işin sorumluluğu en azın- dan bir dakika durup düşünmelidir. (Bence düşündükleri de yok ya neyse)

Kendi açımızdan, sizlerin düşünce- leleriyle, bizlerin düşünceleri aynı mara- tonu koşan yapıda somutluğunu bulur. Sizlerin ve bizlerin yüreği, aynı imrak- tan akar. Pek çok LeMan okuru gibi.

(Tüm bunları dile getirirken alıtaş- yon çekmiyorum ya da duygu sömü- üsü yapmıyorum. Sadece kendimiz- ge gördüğümüz eksikliği -İsterseniz buna haksızlık diyelim- düzeltileceği- ne inanarak okuyucu olarak eleştiri hakkımızı kullanıyoruz. Hepsi bu.)

Bakin üstüne basa basa yeniden di- le getiriyorum, bu tür ucuz yaklaşımlar sergileyenler) -artık kim sorum- luysa- büyük bir ihtimalle, bizlerin bu- lundduğu ortamı (koşulları) ve bu or- tam içerisindeki genel durumları his- setmekten, anlamaktan çok uzak tu- tumları sergiledikleri açıktır.

Nedir durumunuz diyebilirsiniz. Du- rumumuz; bir kere fiziksel olarak dört duvar arasına kapatılmışız, düşünsel olarak da bunu yaşamak istemiyoruz. Ben anlamda, daha önceki mektupları- mızda da, açık-seçik belirttiğimiz gi- bi; (tabi sizler bunu anlayıp-yayınla- ma zahmetine katlanmadığınız için, kimse ne duydu, ne de gördü.) zindan dışındaki duyarlı insanlarla bağlantı

kurmak, duygu, düşünce boyutu ile, şiir, öykü, düz yazı yoluyla ilişki gelişt- irmek istemekteyiz. Şunu da açıkça belirtiyim ki, bu yönlü yaklaşım ser- gileyecek, duygu ve düşüncelerini paylaşacak, dostluk-arkadaşlık kura- cak, öğrencisinden öğretmenine, es- naftından tüccarına, işsizinden emek- çisine-amelesine, evde oturan baya- nından çalışan bayana, anarşistinden komünistine-sosyalistine, feministine kadar, oldukça geniş bir yelpazeyi oluşturan LeMan okurlarından pek çoğu bu yönlü bir yaklaşıma yok de- meyeceklerdir. Ki, bu noktada şunu da belirtiyim; dışarıda insanlarla ilişki kurmamız, en alt ölçütlerde dahi bakacak olursak, bizler açısından kı- yaslanmasa bile, bir kilep-dergi, ga- zete okumak, radyo dinlemek, TV seyretmekten daha önemli ve gerekli bir zorunluluktur.

Son olarak iki noktaya daha değinip mektubumu noktalayacağım. (A) Ben tüm bunları dile getirirken, bana ya da diğer zindanlardan size ulaşan arka- daşlara öncelik ya da torpil yapıp mektuplarını - ürünlerini yayımlayın demiyorum. Sadece size ulaştırmak için çabaladığımız mektuplarımıza hakeden değeri verip, sırası geldiğin- de yayımlanmasıdır. Yani hasıraltı edil- memesidir. Bakın bu mektubun size mutlaka ulaşması için APS ile gön- dermek zorunda kalıyoruz. Maddi im- kanlarımız olmadığı halde. Bu dahi koşullarımızı anlatmak için yeterlidir sanırım. Varın geisinizi siz düşünün.

(B) Açık söyleyeyim, o kadar yayın- lanmayan mektupları sonra bunun yayınlanacağına da inanmıyorum. Umanm yanılıyorumdur. Gerçi bunu zaman gösterecek ama neyse...

Burada mektubuma son verirken tüm LeMan çalışanlarını ve okuyucu- larını yüreğimim irmağından akan sevgi ile kucaklıyorum. Dostlukla kalın.

Hasan Koç - Özel Tıp Kapalı Cezaevi A/4 Blok Gaziantep

Hakiki Rus Bulunur

Bazen içim içime sığmıyor. Dün öyle oldu. İçinde boğulduğumuz olum- suzluklarla sadece okuyarak savaşıl- mazdı. Dolapta biriken bütün Le- man'ları indirip en çarpıcı kapak yazı- larından oluşan bir bildiri hazırladım. Fotokopi yoluyla çoğalttım. Artvin'de sokak sokak dolaşarak insanlara da- ğıttım. Bildiriyi alan berber, traş köpü- ğünü sileceği kağıtların yanına attı onu. Kebapçı, dönerci yarım ekmek ambalajlarına ekledi bildiriyi. Bakkal da öyle... Bütün bunlardan sonra otel resepsiyonlarına dağıtamazdım. Bildiri- nin bir de apış arası peçetesi olarak kullanımasını yediremezdim kendi- me. Doğru Karadeniz'deki oteller tu- fuş cenneti çünkü.

Bu arada hani bakkalların camları- na, şurda burda olur ya "Hakiki Kars Balı Bulunur" ya da "Hakiki Maraş Dondurması..." Bunların çeşitlerini okumusunuzdur. Ama Artvin'de otel kapısına asılan "Hakiki Rus Bulunur" türünden bir ilanı daha önce okumuş muydunuz?

Ne hazindir ki Cominco adında bir yabancı şirket Artvin'de siyanürle altın çıkarıyor. D.Karadeniz'deki tüm oteller çarşı merkezlerinde kethane gibi işle- tiyor. Ustelik yetkililer otellere çalıştır- bilecekleri orospu sayısını bildirmekle olayı yasalastırmış oldular. Aşka sata- şan, devnime satışan, doğruya sala- şan pek sevgili yurdum milliyetçileri(!) siyanürü Cominco ile işbirliğini, gene- leleştirilmiş otellerle işbirliğini nerene soksan saklayamazsın artık.

Onca çürümüşlüğe rağmen yalınlık yok. İnsancıl bir gelecek için payıma Ahmed An'1 Emica'nın d'zeleridüşü- yor: "...dayan iş ile tırnak ile diş ile / Umut ile sevda ile düş ile / Dayan / Rüsva etme beni..."

Hikmet Kavashoğlu - Borçka / Artvin

Ofli Hoca Sohbetleri

Nihat Genç

Derin Daşak

"Sayun cemaat, başumuzdan büyük felaket geçmiştir, fakın bazalarumuz cahulluğundan vazgeçmemiştir. Ölenlere mi ağlarsun, bu öküüz heflerln kahvelerde uydurduğu dedikodulara mı yansın. Diy ki bu dü-rüzler, göya o gece Gölçük'te, deniz komutanlığı içinde yahudi komutan-larla bizim askerlerimiz şerefe kadeh kaldurup, ulan gelin, Fethullah hoca, Erbakan hoca, hepsini Kızılay'dan Ulus'a kadar asalım, diye karar almışlar. Habu laflara da goca goca adamlar inanır. Sonra bunları duyan gurban olduğum Allah'um, o gece sabah olmadan goymuş, düşürmüş dünyayı askerlerin başına. Siz mi hocaları mi asacasunuz, diye. Bakun cahilluklere bakun. Bu dedikoduları çıkartanların çoğunu da taniyirım, Fethullah hoca-nın dolar toplayan bankalarında çalışır. Sayun cemaat, Allah'um canlarını alacak olsa, niçin çoluk, çocuk, sübyan sebil, yaş, kuru hepsini toptasun alsun, Allah'um canlarını alacak olsa, Hava guvvetleri ona daha yakun, uzatur ellerini, alur sivri uçlu uçaklarında canlarını... Bu deyuşlar gurban olduğum Allah'u mahalledeki bakkalın gizina gadar getirdiler, gizkaçuğ daracuk giyiymiş, Allah'um da orayı işaretlemiş gibi cezalandırmış. Ey sayun cemaat, dinleyun bakayım beni, gurban olduğum Allah bu kafasını .iktiklerumun beynini almış bunların haberi yok. Diyecesunuz ki, be-yinlerini aldı da yerine ne goydu. Taşaklarını koydu. Diyecesunuz ki, ho-cam, senin taşaklarına gurban olsunlar, onların beynundan daha akillu-dur. Ben de biliyirım, fakın bilmezler mi, hocanızun tek taşığı vardır. Ben daha genç bir delikanluyken incelemek için Amerikalılar aldiler. Incelediler, incelediler, uzayın nasa adamlarına verdiler, bir de onlar incelediler. Baktılar olacak gibi değil, goydular onu bir müzeye, yazdılar başına "Nedir habu ulal!". Geçenlerde Jamaika kızak takımından gencecik bir kız girmiş müzeye demiş ki, bu Amerikalılar da ne ka-dar cahil, her boku biliyler ki, bizim Ofli hoca'nın ta-şağını tanımaylar (sanki bizim ufak oğlan geçenler-de televizyon seyredirken bu arap gariyi ben de gördüm gibime geliy)... Geçenlerde Refah Parti-si'nden olduya birisi Kültür bakanı. Hemen yazdı Amerika'da müzeye acele telgraf: "Kutsal emaneti-mizi geri verün!"... Nasanın müze müdürü demiş ki, "O artık olmuştur batinın mali... veremeyiz!"... O gün bugün Fethullah hoca niye Amerika'ya gidip gelye saniysiniz... Müzeye gidip bir bakıp on ağlay-mış... Bizimki de ne cahilluk diyiymiş, habu milli zengünlük batıya gaptirilir mi, diye feryat figan ağ-layı, çakıl taşı gibi yaş dökeymiş... Geçenlerde mek-tup yazdım hocaya: "O kadar kendini heder etme hocam, birini batıya kaptırduk, fakın, diğeri hala bendedir... Lakün onu da alıp gizleyip saklayacak-san, vermem... Lakün dersin ki, televizyonda herke-se gösterecem, sana bu emanet gurban olsun, atla Ulusoy'a gel... Diyeceksen ki, dinimizde böyle ta-şaklı terbiyesüzlük olur mu, ben de diycem ki sana, habu dedikoduları uyduran beynini .iktüklerümi te-levizyonlarına adam diye çıkartarsun... Sende hiç mi araştırmaculuk yok, merak etmiyimsiniz, habu be-yunların altında, derununda kiminki yatay! Tam o si-rada geldu Amerika'dan gurtarma ekipleri, dedum onlara, depremden sonra beynini .iktüklerüm o ka-dar çoğaldı ki, sizde bir küçük emanetim olacak, ge-ri getirün oni, yalnız Jamaika üzerinden getirme-yin zamansız tadı kaçmasın.

► Baştarafı orta sayfada

Sarsıntı Yeni Dındı

Hatırlasana. Assos'taki pansiyon ola-
rak kullanılan o taş evde kalacaklık birleş
gece. Yer yatağında, ıterlemiz, bembeyaz
çarşafın üzerinde yatacaktık. Dışardan
cır cır böceklerinin sesleri gelecekti. Bir de
hanemellerinin kokusu... Yatağımızın ke-
nanndaki mum ışığında yüzümüzü seyre-
decektik. Kapıdaki taşığı yıkayan kadının sesi-
ni duyacaklık hayal meyal. Sen hava sıcakta ol-
sa üşüyecektin. Özellikle ayakların. Ben, yen-
geçlerin ayakları çok üşür deyip, her mev-
simde yanan ayakkabıların seni üşüyen tabanla-
rına yapıştırıcaktım anaç bir sevecenlikle.
Sonra sen arkandan alabildiğine son sevgime
kavrayacaktım... Bu anda derin ve sonsuz bir

bahtıyarlıda yumacaktın yorgun gözkapaktan-
nı. Mum ışığındaki yüzünde seyredecektim ya-
rak, ama bu ana minnet eden yüzümü. Sonra
kayıdan geçen balıkcı takalanın sesleri pence-
remizdeki şarap testilerini titrecekti. İsteddiğini
herşey gerçek olsun diye, uyuşana kadar seni
çok saçlarını öpüp koklayacaktım.

Ama sen uyuduktan sonra, senin o bahtı-
yar, o sonsuz sevecen yüzünde ilişkimizin bi-
şişini görecektim... Sen yanımda beledi de en
mutlu anımdayken ben senin için derinden hü-
zümlenecektim... Mum ışığındaki masum yü-
zünü seyrederim lanetler okuyacaktım kadere,
karaketlerimize... Lanetler okuyacaktım bizi
bir araya getiren tesadüflere...

Lanetler okuyacaktım bir ilişkinin bitmesini
görmeye artık dayanamayan hayabın o pa-
ramparça öyküsüne...

Sonra sana daha sıkıca sarılıp, o çocuk
saçlarından daha da şefkatle öpüp, hayatın
benim gibi geçmesin diye sana şans ve mut-
luluk dileyecektim... Benim arımdan bir ap-
talık yapmayasın, damarlarını ölümün soğuk-
luğuna açmayıp, o çabucak üşüyen naif ka-
nının seni daha çok ısıtması için saklayasın
diye bileklerini okşayacaktım bildiğim bütün
dualarla... Ve bugüne dek sana haksızlık et-
miş tesadüf perilerine benden sonra karşına
çıkacak birini benden daha çok sevmen için
yalaracaktım...

Oysa bu andan birkaç gün sonra, daha ge-
ri dönmeden, daha sevginin o soğuk, o aci-

masız duvarına çarpmadan, o taş evin pence-
resinden balığa çıkan takalan seyredirken,
ansızın: Biliyör musun, bir daha çok sevmek
istemiyörüm, demiştin. Çünkü sevgiyi bil-
dikçe, tanıdikça daha çok mutsuz oluyo-
rum. Çünkü çok istiyörüm. Olmuyor. Evle-
neceğim bir gün. Biliyörüm, kocamı çok
sevmeyeceğim. Aramızda seviyeli, saygılı
bir ilişki olacak. Sonbahar geldiğinde ona
kazaklar öreceğim. O buna çok sevinecek.
Ama onu çok sevmediğimi bilecek. Ve mut-
laka bir çocuğumuz olacak. Seninle böyle
yattığımız gibi bir yer yatağımız olacak. Ko-
camla çirliçiptak soyunacağız. Çocuğumuz
zararına alıp, onun teninin sıcaklığını
hissede hissede uyuyacağız... Ama artık
çok sevmeyeceğim... Çünkü anladıkça, bil-

dikçe ve hissettikçe çok acı çekiyörüm...
Sarsıntı yeni dındı. Sokaktan çığlıklar geli-
yor. İnsanlar yakınlara dışan çağırıyör. Balko-
na çıkıp, bir sigara yakıyörüm. Bir anne çocu-
ğunun okuluna doğru koşuyor. Müziği sonuna
kadar açıyörüm. Ağladığım duyulmasın diye.

* Özgür Üniversite de Göz
Sınırsız, 4 Ekm'de, kayıtlar o-
Eyl'de başlıyor. Enformas-
yon: İstanbul Cad. Kurbanca-
Yolu, 115/3 Tönel - Beyoğlu
Tel: 0212 - 243 5481
* Seda Zor, I.Donuk, Söyl
Sığın, Firuze Armağan, Derya
Alici, Aylin Güler, Ceyda Su-
cu, İsmail Ali Biler, Döğezgi-
ni, Kubilay Öztepe Ürek, Derya
Altun, Demet, Becla Fidancı-
oğlu, Özgür Altan, Dursun
Çetin, Anas, Fatma Tan...
Mediastatunu aldım sevgiyle...
* Levent Yaşar, Romina Ka-
vak, Haluk Çalçayan, Belga
Kas, İsmail İnce, Murat Mo-
min, Gaye Dermanoğlu, Si-
nem Egeci, Altu Uğurlu, Tuğ-
rul Özdemir, Sadi Ögür Çelik,
Melih Sabancı, Gülcün Özel,
Ali Güven, Umur Faruk... E-ma-
linizi aldım sevgiyle...

Cezmi ERÖZ
cezmi@femam.com.tr

Güzel İnsan Ferruh

Ender
femam.com.tr Özkahraman

Satanist Vahşet Depremi Bile Yerle Bir Etti

Kötülük kültürünün membaa Amerika'dan dünyaya yayılan ve yurdumuzda sayıları 100-200'ü geçmeyen satanistlerden üç gencin işlediği vahşi cinayet akıllara durgunluk verdi. Ruhları ağır sakatlanmış bu üç hasta gencin işlediği cinayetin haber oluş biçimi de bir o kadar iğrenç. Medyanın satanist tarifi, yaşadıkları yerler, okudukları kitaplar, gittikleri barların teşhiriyle toplumsal bir süre avı başladı. **Barlar basılıyor, uzun saçlılar, çene sakallılar, küpeliler tutuklanıyor.** Çünkü medya satanistleri böyle tanımlayarak, diğer gençleri de hedef tahtası haline getirdi. Bu ülkede uzun saçlı, küpeli genç alerjisi tam unutulmaya yüz tutmuşken medya küllenmiş bu düşmanlığı tekrardan harladı. Kıyım başladı; berberler doldu, jilet satışları fırladı! Halk sokakta neredeyse satanist taşıyacak! Baştan başa ülkeyi kaplayan müteahhit, işkenceci, bakan, rantçı, rüşvetçi, kap-kaççı, soyguncu, hırsız, çeteci, vs. şeytanları neredeyse herkes unuttu. Oysa bu ülkenin genç kuşakları, bu ülkenin yakın tarihinde defalarca kıyımına uğradı. En son 12 Ey-

lül'de 500 bin genç hapisanelerden, işkencelerden, idamlardan, onlarca yıl hapislerden geçirdi. 90'lı yılları aşip 2000'lere ramak kala, küçücük, çocuk yaşta delikanlılarımızı, kızlarımızı çimenle-otla duvarlara slogan yazdılar diye işkenceye çekip, cinsel tacizlere uğrattılar (Manisa davası). Slogan attıkları için 17 yaşında çocuklar toplu halde onlarca, yüzlerce yıl hapis cezasına çarptırıldı (Pankartçı çocuklar). Onlar hala içerde. Daha önceki kuşak abileri gibi yaşlı bir adam olarak çıkacaklar. Bu ülke gençlerine en küçük bir şans bile tanımadı. **Özal kuşağı** denilen toplumsal ve sosyal sorunlara ilgisiz asosyal, atipik bir gençlik katmanı yaratmayı da başardılar bu arada. Kötücul sağ ideolojinin kalelerinden Hollywood sinema kültürünün, tımsuz kara batılı kültür rüzgarlarının da estiği kötülüğün en çok pirim yaptığı yükselen trendler içinde başı çektiği günümüzde bazı gençliğin etik olarak en sefil, en bozuk "izm"lerden satanizmle buluşabilmesi çok kaygı verici elbette. Ama neden şaşırıyoruz? Ne verdiniz, ne istiyorsunuz?..

feyhan@leman.com.tr

GEZ MAHMET'ÇUK

Mahmut Tibet

LeMan

Şamaroğlu'nın ABD gezisi tam bir aşağılanmaya dönüştü. Dünya Bankası Başkanı, başbakanı ayağına çağırdı, Clinton, Türk tarafının isteklerini baştan sansürledi

DEMİREL
Koltuk oturmakla aşınmaz
ERBAKAN
Hacıyatmaz, külyutmaz,
iktidar vurgunu
ECEVİT
ABD gezisi
MESUT YILMAZ
Holdinglein Moskova
temsilcisi
DARÜŞŞAFKA YÖNETİMİ
Darüşşafakanın gaddarı,
şişman düşmanı
DEVLET BAHCALI
İşkencecilere af bastırıcısı
BAYRAMPAŞA CEZAEVİ YÖNETİMİ
Ol malıyanın ırmakları
akar para deyu deyu
KÖPRÜ ZAMMI
Zirdeleli Dumrul'lar..
Sıkıysa geçmeyin ulan
ÖMER BİLGİN
"Baba"nın oğlu
YILDIRIM AKBULUT
Mazlum-Der(!!!?)
FP'LI AHILI BELEDİYESİ
Dayaklı ölüm
MURAT DEMİREL
Uçak şirketi sahibi,
minarenin kılıfı

Her felaketi, başka bir felakete dönüştüren Sol vernelli hükümet, yaptığı işkencecilere af kapsamı ısrarı, Demirel'in görev süresinin uzatılması, köprü zamlılığıyla şeytana rahmet okutuyor.

CLINTON'UN ECEVİT'TEN İSTEKLERİ (TAVİZLER NAKLEN)

BAKÜ - CEYHAN BORU HATTI: Bill Clinton, Ecevit'e Adan Z'ye programının sunucusu Esra Ceyhan'ı karşı yoğun hisler beslediğini ilettiler. Aştan inim inim inlediğini haykırarak Başkan, Bakü - Ceyhan petrol hattının ismini Bakü - Esra Ceyhan petrol boru hattı olarak değiştirmişti. Ecevit'in konuyu anılamazlıktan gelince başkan Clinton, Ciguli kılığında masanın üzerine çıkarak "Yapına bane nınarara" şarkısını söyledi.

KIBRIS MESELESİ: Clinton, Kıbrıs konusunda da ağırlığını yaman kaydu. ABD Başkanı, Kıbrıs'ta ne Türk, ne Rum hiçbirseyi görmek istemediğini, adanın

tez elden başatılması gerektiğini söyledi. Kıbrıs'ı tamamen hali saha yapmayı planladığını ifade eden başkan, "arada biz Tony Blair'ın haftasortan maç edeceğimiz Ecevit'im" dedi.

HEYBELİ ADA RUHBAN OKULU: Görüşme boyunca Clinton, Heybeli Ada Ruhban Okulu'nun tekrar açılmasını ima etmek için dımaksızın "Biz hear gece Heybeli'de mehtaba çıkardik" şarkısını okudu. Ecevit'in konuyu anılamazlıktan gelince başkan Clinton, Ciguli kılığında masanın üzerine çıkarak "Yapına bane nınarara" şarkısını söyledi.

DİŞ BORÇ FAİZLERİ: Ödeme vekil ge-

len borç faizleri meselesi açılınca görüşmenin orlamı elektrikleldi. Ecevit'in faizleri tedarik edemediğini duyan Clinton beş dakika boyunca sinirden gözlenmiş şoför yaparak titredi. Biriken faiz borçları yüzünden Başkan Ecevit'in kimliğini ve kartal alametini rehin bırakmasını istedi.

SADDAM KONUSU: Düzenlenmediği yoğun hava operasyonlarına rağmen Saddam Hüseyin'den bir türü kurtulmayan Clinton, Ecevit'ten deweye Veli Göçer'in girmesini talep etti. Bu talep üzerine Veli Göçer serbest bırakılıp, Irak lideri Saddam'ı ucuz fiyata yazlık sahibi yapacak.

Mesut Ceylan.

KILLANDIRMA SERVİSİ Vedat Özdemiroğlu

Satanistin El Kılavuzu

* Satanizm: Ruhunu şeytana satanistlerin ideolojisi. Ana felsefesi "Şeytan, yapacak işi kalmayınca çocuğunu s.ker" şeklindeki atasözüdür.

* Satanist: Tanımlanamayan yer cismi.

* La Vey Zsador: Satanizmin kurucusu olan ibiş. Küçük- lüğünde bir vaaz sırasında "piih" diye güldüğü için önce papa- zın yoğun azarına mazur kalmış, sonra da üçüz zangoçlar ta- rafından tartaklanarak kiliseden kovulmuştur. İntikam amacıyla kendisi gibi manyak iki arkadaşıyla bir olup satanizmi kurmuş, daha sonra bu şahısları doğrayıp müritlerine ordör olarak sunmuştur. Halen ABD'nin Yellowhead kasabasında Amerikan salatasından yapılmış bir heykeli bulunmaktadır.

* Satan Ayini: "Şeytan aldı götürdü, satamadan getirdi" şarkısı eşliğinde müritlerin ele vererek kâh haley çektikleri, kâh bad tribe girdikleri tören. Karanlıkta yapılır. Yanlışlıkla sırtı- nı elektrik düğmesini yaslayıp ortamı ışığa boğan sakar müritler balkondan sarkıtılır.

* Türk Satandartları Enstitüsü: Türkiye'deki satanist aday- larını denemek için çeşitli testler uygulayan kuruluş. Mürit adaylarına maket ceset boğdurur, şişme kadın bıçaklatır ve bı- çaklanmış şişme kadını üfletip kesik yerlerine bant yapıştırırktan sonra tecavüz ettirir.

* Satir: Stajyer satanist. Bir süre denenir. Canlı kedi yerine Garfield bantları doğratılır. Gerekli psikopatlığı göstermezse "cani avlusuna" bırakılır.

* Satan Yahut Silistre: En ünlü satanist oyunu. Onuç per- delik bu oyun, her dolunayda geceyansı Ataköy Baruthane'de izlenebilir. (Bilet yerine rakun cesedi götürmek zorunludur, ço- cukla girilemez!)

* Ters Haç: Satanizmin sembolüdür. Satan düğünlerinde gelinlere pırlanta ters haç takılması gelenektir. Damadın yaka- sına ise genellikle altın suyuna bandırlmış kedi bacağı iliştilir.

* 666: Satanistlerin rakamıdır. Kurban edecek kedi bulama- yan bir satanist, 666'dan üç tavşan yapıp iblise bu tavşanları kurban eder.

* Kedici: Ayinlerde kurban edilecek kedileri besleyip büyüt- mekten sorumlu satanist. Daha görkemli ayinler için gerekirse kaplan, puma, panter gibi hayvanlar da temin eder. Eşşoğluşek bir kişidir.

Kedi-köpek duyarlılığı, çelik kafes diyerek depreme çare arayan yurdum halkı ruhsal bunalımda.

**met üst
biz böyleyiz işte-1**

- genellemelere bayılırız
- önyargılarımızı bilgi tekerrürü gerçek sanırız
- tanrıya kul olmak yerine yalakalık yapmayı inanç sayarız
- ölen herkesi affederiz
- çoğumuz beynimizin yüzde onunu da çalıştırmayız
- güce ve paraya taparız celladımıza aşık oluruz
- kendimizi tekrar etmeyi huzur sayarız
- facialar en mühim anılarımız
- hayatımızı kolaylaştıracak insanlar yerine tutup inatla hayatımızı karartacak insanları milletvekili yaparız
- aynı anda hem gaddar hem sulu gözlü olabiliriz
- oto-yol kenarlarında arabalara bakarak piknik yapmaya bayılırız
- temizlik imandan gelir deriz neredeyse ayda bir yıkanırız
- aşk içimizde hep ukte ve keşke takviyeli
- tuttuğumuz takım ve futbolculara oy verdiğimiz parti ve milletvekillerinden daha çok kızarız
- okyanusu geçer dereye boğuluruz
- her an her durumda evlenmeye ve cinnet getirmeye hazırız
- dertlerimizi apolet gibi taşırız yaralarımız fiyakalarımızdır
- hayatı bu sanırız değiştirebileceğimize inanmayız
- mucizelere inanırız hurafelere bayılırız
- hâkimleri ve subayları insanötesi varlıklar sanarız
- başkalarının hayatı asıl ilgi alanımızdır
- polis'e "padişahım" der gibi bir edayla "memur bey" deriz

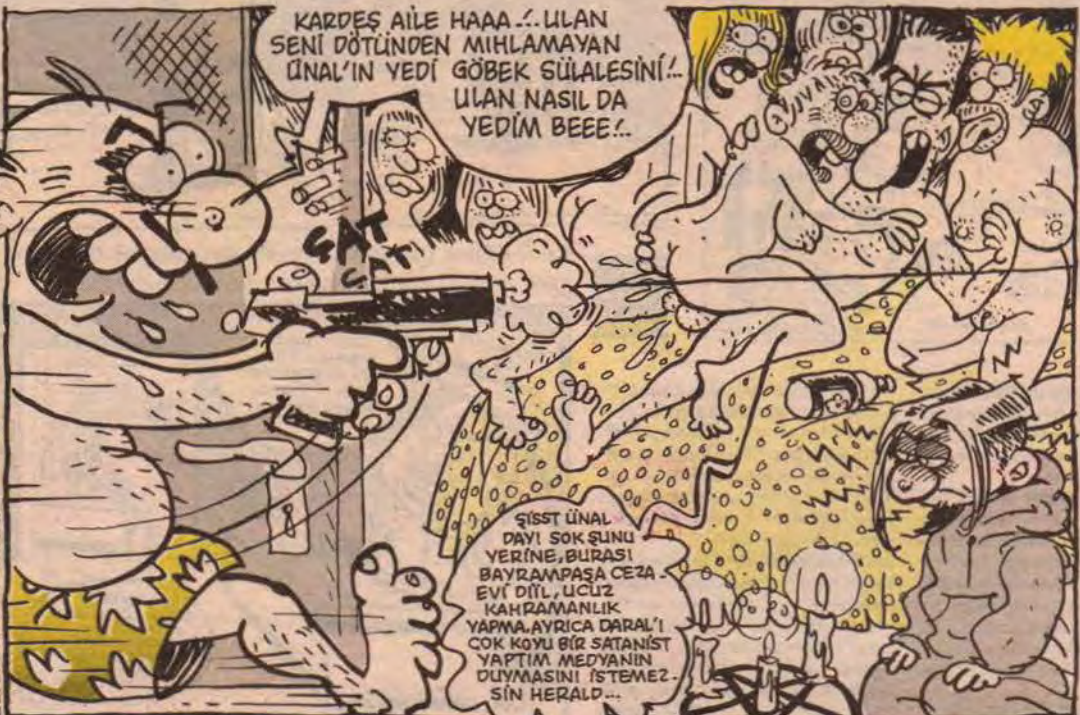
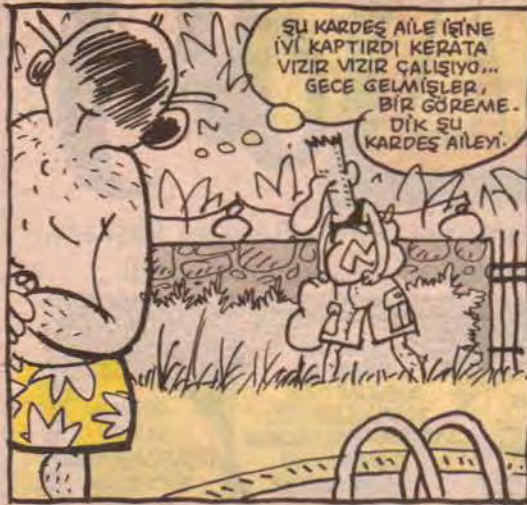
devam edecek

DUMUR

**Güneri
Bozlu**

Kaldığım öğrenci yurduna sıradanlığın rehabeti çökerken; yıldızlarına pezevenklik sinmiş otelleri, benzer isimli pavyonları ve deli bir karikatüristin sorumsuz çizgileriyle oluşmuş gibi duran "garip" insanları ile dumur dolu bir semt olan Ulus'tan payıma ne düşeceğini bilmiyordum. Taki o korkunç uğultuları duyana kadar... Panik dolu seslerin kapladığı yurt girişi öğrenci doluydu: Gülenler... Uyanıklar... Heyecanla anlatanlar... Küfredenler... Sürekli soru soranlar... Son gruba katılmaya karar vererek sordum: "Ne oldu?" Bu tür durumlarda her zaman olduğu gibi herkes bir hikâye anlatmaya başladı. Ama durum sakinleşince herkes gibi ben de öğrendim bu "ayaklanma"nın nedenini. Şimdi büyük dumurdan bir nefes çekmeye hazır mısınız? "Yurdumuza, yani 1000 kişilik bir erkek öğrenci yurduna, eski belalisından canını kurtarmak için kaçan bir hayat kadını girmiş ve kapıdaki görevlileri n şaşkın bakışları arasında 2. kata kadar çıkmış..." Çaresiz hayat kadını ile ilgili çeşitli açıklamalar yapan 2. kattaki hayat adamlarına ise hiç değinmeyeceğim.

H.Bahadır Türk • Ankara

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADİR BARUTER

SİSMOLO -
JİK TİTRESİM -
LER, SEKİZ
NOKTA ÜÇ
VEKTÖREL
HIZA ULAŞTI!..

EYVAH, EYVAH,
BU DEMEKTİR Kİ
FAY ZONESİNDE
EN AZ ALTI ŞİDDE -
TİNDE KIRILMA
VAR VE DEPREM
OLMAK ÜZERE
!..

O HALDE HEMEN
DAĞILIP HUYSUZLANALIM
ARKADAŞLAR!..

Parandıyla

YETER BE!
EN SONUNDA
BUNU
YAZMAYA
MECBUR
ETTİNİZ
BENİ BE!..

BURAYA KAKA

SELİM ABİ, YENGEYİ
KAĞIRIP TECAVÜZ ETMİŞLER,
ÇOCUKLARINI ARABA EZMİŞ,
ANNENİ DE KANSER OLMUŞ!
AYRICA İŞTEN ATILDIN!..
SONRACIĞIMA!..

BURAYA KAKA
YAPANIN ALLAH!
BİN TÜRLÜ
BELASINI VERSİN

ÜHÜÜ...
İPNEİN
BEDDUASI TUTTU
ANUNA KOYIM!..

EEĞİİİEEK
EEİİİEEKKK
EEİİİKK!..

İİİİİİİİİİ
KEKİİİİİİ
KEEKK!..

MASALLAH BİZİM
SEMTTE HAYATTA MOTORSİKLETLİ
SERSERİ BULAMAZSIN HAMDİCİĞİM...
BAK MUHİTİMİZİN MOTORSİKLETLİ
EFENDİLERİ GEÇİYOR...

AY ŞEKERİM,
BENİM SAHİBEM
OLACAK KARI
ÖYLE BİR MOTORKİ
EN AZ YEDİ
TANE SEVGİLİSİ
VAR... HAV HAV
HÜYY!..

KÖPEK
KUAFÖRÜ
NECDET

NERİMANIN
KÖPEĞİ REKS'İ
GÖRDÜN MÜ SEKE -
RİM... NE BANEL
TASMASI VAR
ÖYLE...

YAA... YAA...
AY KARDES
BENİM SAHİBEM
BANA TERLİK
FİLAN GETİR
DESE İSİRİRİM
VALLAHİ!..

YARIN
ÇULLUK
AVINA
ÇIKACAKLAR
DA, ONA
HAZIRLANI -
YORLAR!..

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

LAN OOLUM, DEPREME
YASAMAYA ALIŞMAMIZ
LAZIM ARTIK... BAK NE
DİYO, DEPREM ÇANTASI
HAZIRLAYIN... YANINIZDA
SU BULUNDURUN...
VE YATAK ODASINDA
DOLAP VARSA ONLARI
DUVARA RAFTEDİN

BANA
BAKIN, SIKI
DAYANIN HA...
GECE VARISI
UYANIP DOLAPLA-
RI TUTMADIGINIZI
GÖRÜRSEM
8 ŞİDDETİNDE
SOPALARIM
SİZİ...

ÇİĞRETEN ADAM VE ZİĞLÜ

K. Ertem

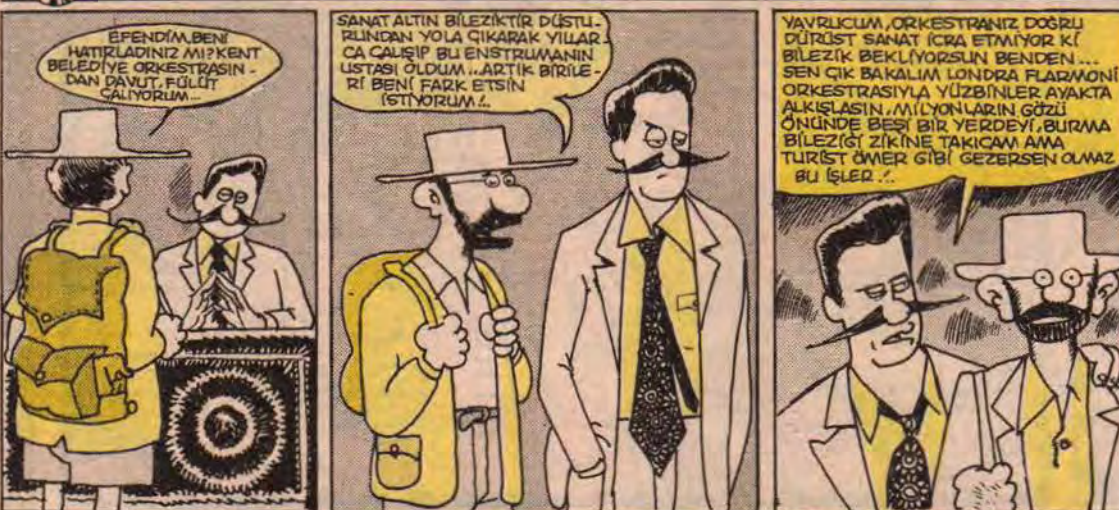
HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

LeMan 6 • Sanatçı olmayan bir toplum damar damar üstüne binmiş gibidir...

PANTOLON

m . e . T . i . N . F . i . D . A . N

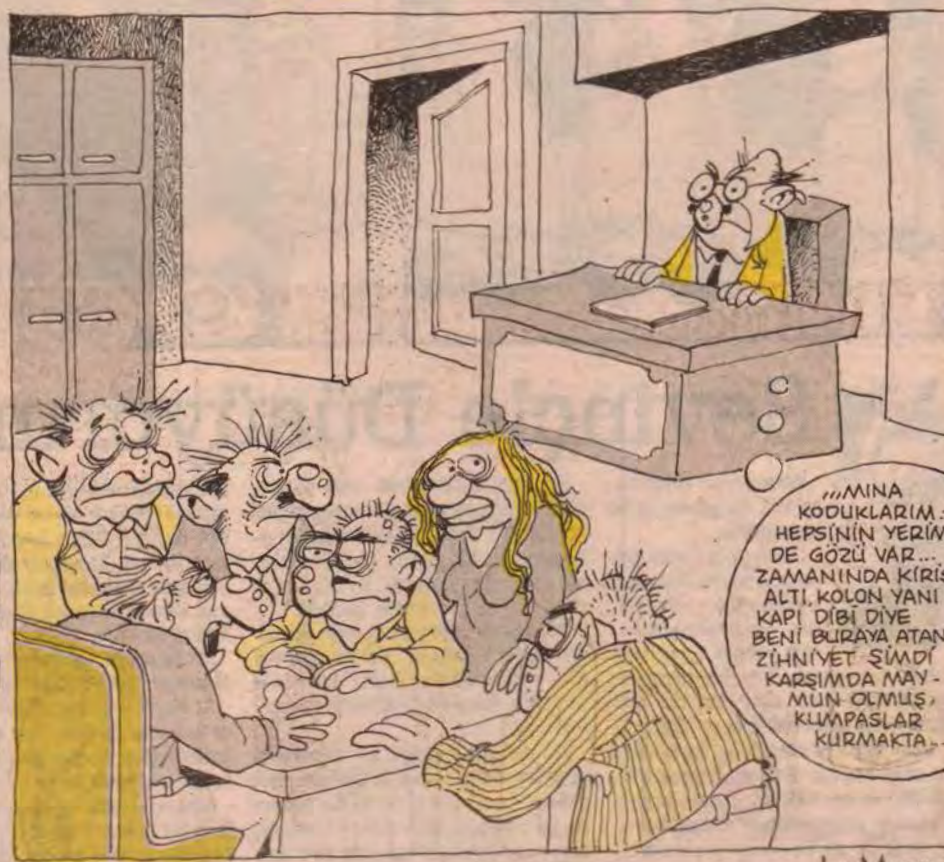

TEREFLİ

PICTURES

ÇAN BARSAN

Yetim

İskenderpaşa ilkökulu, Maraş Caddesi'nde merkez postanesinin tam karşısındaydı. Öğleci olduğum yıllarda, vakit geçirmek için postanenin önünde arzuhalçilerin yanında beklerdim. Yağmurdan korunmak için yırtık naylon parçalarından kendine şemsiye yapmış, boğuk sesli, hep küfrederek konuşan, gözü torbalan katmer katmer, nerdeyse cins bir köpek gibi yanaklarına düşmüş, tombiş, pos bıyıklı, kel kafalı, idmangücü hastası arzuhalçi Bekir amcaya hayrandım. Sportosunu doldurur, bafra sigarasını alır, erkenden aldığı balığını kokmasın diye evine götürürdü. Daktiloyu, iki parmakla ama makineli tüfek gibi kullanırdı. Kolay mı, oğlu, gurbette, hapiste ne kadar yoksul köylü varsa, mektubunu ona yazırdı. Sığnak yağmurdan daha hızlı ve bir felaket anı gibi dökülürdü ağızlarından kelimeler köylülerin. Sair günler hep dilekçe, eski dille istida yazarlardı. Pazar kurulduğu gün, Araklı'dan, Arsin'den, yakın köylerden gelmiş teyzeler, marulu, patetesi, soğanları sabahın erkeninden satıp, küçük alışverişlerini yapıp, çıkınlardı. Bekir amcanın yanına gelip kurulurlardı. Oturur oturmaz, bir cinayet anlatır gibi kendi kendilerine ağlarlardı, Bekir amca, "sus hanım, daha sıran gelmedi" deyip azarlardı.

Mektup yazdırmak için sıraya girmiş kadınlar, morg kapısında bekliyor gibi sızlanı, dizlerini döver, akıllarına ne geliyorsa o an, göğüslerini yumruklayıp, "ah oğlum, ah oğlum, ben sana demedimdi!" diye feryat ederlerdi. Bekir amcanın sosis gibi parmakları tuşların üstünden zıplayıp, hızla viraj dönen arabalar gibi şaryoyu çevirmesi, her çevirişte, marj ayarını (satırbaşını) kontrol etmesi, hayallerimi kuvvetlendirir, beni başka alemlere sürüklerdi. Kemik sızlatan kelimelerin sağnak yağmurlara kaşan kokularını orada tanıdım. Bazen şakır şakır, bazan flüt gibi, nazik bir hançer gibi yırtardı içimde bir yerleri.

Çoğu zaman köylü teyzeler, yüzlerini, gözlerini, dudaklarını gizlediklerini, kalın atkılar, kara çarşafar altından, elini dahi göstermeyerek bir mektup uzatır göğsünün bir yerinden, okumamızı isterdi. Kurumuş bir çiçek gibi parça parça zarfın içinde ne varsa o kadar ağırdı iki eliyle uzatırken, yine de düşerdi mektup. Bu yağmur, nem ülkesinde, başka hiçbir eşya bu denli kuru değildi, yaşlı teyzenin sıvı göğüs sıcaklığından kendi gibi kurumuş mektubun katları çıbrdayarak açılırdı!

Ben, Bekir amcanın arkasında sanki, mevi genişlikte, yüksek bir tepede mektubu akarsu gibi okudukça, yaşlı teyze ortalığa saçılan kelimeleri topluyor, her cümleden sonra eliyle göğsüne sokuyormuş gibi yapardı, bunun da bir anlamı vardı, mektuptaki sese, senin ağzından ne dökülüyorsa, göğsüne koyuyorum, demek istiyor. O an başka işi olan Bekir amca kulağını uzatır, ki de bir "vay puşt, vay puşt yine mi para istiyor" diye mektuptakine bağırırdı. Sonra sinirlenip, sıradaki işini bırakıp, köylü teyzeyi karşısına alır: "Bak Elmas hanım, yann sabah sekizde burda hazırda olacaksın, kaşmam!" derdi. Elmas teyze, sadece gözleri görünen çarşafın altından, ateşten daha duygulu ağlamaklı bir sesle, "Tamam Bekir oğlum, burdayım, merak etme!"

Birgün Bekir amcaya, köylü teyzeler hep size mektup yazmıyor, dedim, yanındaki genç arzuhalçileri gösterip, onların yazdıktan yüreğe işlemiyor oğlum, ben yetimhanelerde büyüdüm, derdi, "yüreğine işlemek" benim edebiyat adına duyduğum ilk büyüülü sözdür!

Sıcak bir yaz günü Araklı'ya denize gittik, yarım saat geçmedi, kara bir gök altında kaldık. Dehşetle yağmur sularının

büyük bir fındık bahçesin. Her yerden oluk oluk su göğü inliyor, yağmur sudan bir mezan, taşıyla büyük sürüklüyordu. Dünyanın gibi, asfaltın direkleri tuttu, bayırdan aşağı koparak, nı gördüm. Denize kaşmıyor, mezar onu dalgalara delikanlısı fırtınadan hızlı leyerek aldılar dalgalardan nüşmüş mezanın dalgalara ağır yaraymış, ölüm bile Marifet Bekir amcada de sen yüreklerine işliyor herşey yüreklerine kazılıy

Benim ülkem, bir felafet selviler altında yanakları ağır şarkılarla büyüdü. Vmızda annem acılı çığlık di, enkaz atından iki uza pımızda dayandı, annem mutlağa koştu. Bir kara teyzeyle de küsüz, anneden iki yumurta iste!" dedi, "üç tane var, hade ikidenem, törenle iki yumurta gibi güzel sözleri kabp er

Marifet Bekir amcada de ağlarlardı. Yıllar geçti, başına otursak, annemin murta gelir, yutkunarak ka zin ahlak imgesi, kırbağı beni azarlamaz, dövmez, muzdan aldığımız o kara t

İnsan bir kafatası iki ke murta, gizlice ağlardık, h denediği bir hücum boru

Manfet Bekir amcada Me, İstanbul'dan, p Mektupta oğul, süslü, ci np, annesinden yerleri sa Elmas teyze, Bekir amca sası gibi oturur, ağzından "sen parayı görürsün, z deyiş söylenip, karşı m kaptırmamak için, mevsi sim kışsa, kar fındığın b mevsim baharsa, Sankız kaptırdık, diye bu sefer E Aradan bir ay geçmez "anne avukata para yeti yok, sırtımda ceketim yo nım..." gibi cümleleri du İstanbul'da gez, kocacı diye hevesle, iştahla dak Anneyle oğul mektup Çünkü bu mektuplaşma bu Eminönü'nden bir arz len-giden mektuplan da oğlan nerden bilsin. Velh kıyasıya sürüyor, bakalır yoksa oğlan mı bir iş tut Bekir amcanın mesleği yüce ideal uğruna sinin a

Sevinçle Düşüyorum Boşluğuna

cezmi@leman.com.tr

CEZMİ ERSÖZ

İnanmıyorum sevgili sana asla. Çünkü sen de bu hayat gibisin...

Özlediyorsun, tahrir ediyorsun, öfkeli ediyorsun, aşığıyorsun, beklediyorsun, umutlandırıyorsun...

Ama yoksun. Gerçek değilsin... Düşüyorum. Hızla. Tek isteğim elimi tutmandı. Elimi sana uzatırken sana sonuna dek güvenebilmektir son isteğim...

İnsan başka ne ister. Seven insan başka ne umar. Boşluğa düşerken inançla sanlabilmek ister son insanına, yoldaş sevgiliye.

Herşeyi yaşadım biliyor musun, herşeyi. Ama bir tek bu sanlışı yaşamadım... Düşerken, son anda olanına...

Sen hep sinadın, beni. Hep gücümü ölçtün. Sana ne verip ne vermeyeceğimi hesapladın... Oysa ben sana olduğum gibi gelmişim. Neysem o... Dağınık, hesapsız, doymusuz, heyecanlı. Veyaralı... Çok yaralı... Ve en çok kendine tehlikeli...

Oynamaktan sıkıldım ben. Hem yeteneğim yoktur oynamaya. Mesela sevmediğim, hoşlanmadığım insana selam bile veremem. Kaçarım. Çıkarılmanın canı cehennemine...

Ben susuzluk telaşıyla sık sık kendimi deniz kenarlarına atarım. Orada derin derin nefesler alırım. Sen bunu gördün. Benim sık sık daralıp kendimi deniz kenarlarına, ağaç diplerine atığımı gördün. Ben bunu sana gösterdim. Bil istedim. Benim o ka-

palı kapıların ardındaki büyük ve kirlili hesaplarla isim yok, hiç olmadı da. Bil istedim. Bu hayat basıyor beni. Ben gökyüzünü seviyorum. Ben mutlak olanı anıyorum. Son anda elimi tutan biriyle, öyle havada asılı kalmak istiyorum. O ana büyülenip kalmak istiyorum...

İşte bu sevgili. Mesele bu. Ben senin gibi sonsuza dek yaşamak istemiyorum. Ne haddime. Gördüm. Öyle algı özürü filan da değilim. Sadece bana göre değil bu hayat. Ama geldik bir kere, işte...

Gördük, yaşadık. İyi, hoş ama, ben böyle birşey istemiyorum. Benim için yaşam başka yerde falan da değil. Yok başka yer, nereye gitssek aynı insanlar, aynı hava.

Hiçbir yerde hiçbir şey yok... Her yerde sürüp gidecek bu susuzluğum, biliyorum. Yok, mücadelede kaçkını filan değilim. Akşine mücadele için ortaya atılan ben ve benim gibilerden başka kim var ki ortada. İşte ortadayım ve seyirciler yukarıdan bagıyor, ha gayrel, biraz daha dayan, dayıyorlar, ama ben sık sık kiminle mücadele edeceğimi bilemiyorum. Bana karşı olduğumu düşündüğüm insanlarla mı, yoksa benimle aynı safta olduğumu söyleyen insanlarla mı?.. Hangisiyle?.. Hangisiyle mücadele etmek daha anlamlıdır, söylese ne mücadele etmeye degecek insanlar var mı bu dünyada?..

Ben masallara çabuk inanırım sevgili. Dedim ya çok uzun yaşamak istemiyorum

diye; bu yüzden ben aşklara da çabucak inanırım... Aslında inanmak isterim. Bu aldanış içimdeki sıkıntıyı, kasveti dağıtır. Biliyorum yoktur, ama yine de inanırım. En acısı da budur aslında. İnanmadığım halde o inanmadığım şey için, herkesten daha çok uğraşır, yıpranır, hayatımı seve seve ortaya koyarım. Nasılsa hiçbir iddiam yoktur. Böyle kurmuşumdur hayatımı... Aslında hayat budur benim için, inanmak isteyip de inanmadığım şeyler için her şeyimi ortaya koymamdır. Beni bensiz bırakırlara hayatımı vermemdir. Gülerken ağlamam budur...

Çalışmaktan çekinmiyorum. Ama çalışıkça birileri ellerimi hollanma bağıyor sanki. Çalışıkça daha çok batıyorum. Çünkü ben herkes gibi çalışmıyorum.

Arenanın ortasında mantızmla, salak Ama yukardaki i Yukan kaldınyoru dele ettiğim insan duğunu söyleye rum... Bunu görüyorumuzumdan, şünüp seviniyorur kaldı, kurtulacac ebediyen kurtul Özlediğim, arz nmda parçalandı mün kısıtlılığı... Oysa öyle çok, gökyüzüne bakıp den yitirdiğe, ya hayatım işte öyle olacaktan daha öf sine, çaresiz bir Bu benim sonun

altın üzerine çokerttiğini gördüm. riyor, ağaçların gümbürtüsü yer in çağlayan öfkesi, hiç bozulma- er denize doğru, bir yelkenli gibi ani bozulmuş, kıyamet kopacak k kumsala düşüyordu. İşte o an, lar atarak gelen yaşlı bir kocaka- olan mezara sandı. Mezan öpü- şüyor. Eli kazmalı onlarca köylü er sahile. Yaşlı kocakanyı sürük- ndan. artık bir köpekbalığına dö- ndeki kayboluşuna bakıkça, "ne emiyor derdini" diye söyledim. , bu insanlara hangi sözü söyle- ur, fırtına, gurbet, oğul, deprem, u bu insanları!

bir insanlık uğultusuyla kapkara n süzülen hiç kaybolmayacak e depremini radyodan duyduğu duvara tırmandı, üçgün geçme- rabamız Erzurum'dan kalkıp ka- tınarak üstlerine ağıladı, birden , başka yok. Komşumuz Naciye ahçupukla, "hadî Naciye teyze- Naciye teyze üç yumurtayla gel- all!" deyip uzattı. Kara tavada an- ıp, hoşgelmişsiniz, ne iyi ettiniz nlerine koydu.

di, annelerimiz birşey söylemesen zaman mükemmel bir sofra kurup na küs komşudan alınan o iki yu- rdı sofradan. O iki yumurta ailemi- . Zayıf kame getirdiğimde, annem şıma geçer. "oğlum, küs komşu- daki iki yumurtayı unutmal" derdi. e değil, aklımıza geldikçe o iki yu- ilmeyen birinin eline ilk defa alıp ırtı.

ildi, çünkü mektup, Elmas teyze- in aradığı oğlundan geliyordu. edebî kelimeferle kendini acındı- parasını göndermesini istiyordu. yanına kınılmış eski bir balık ka- kelime çıkmadan, Bekir amca, lı kocakannın nesini alacaksn" bu ezbere yazdık. Oğlana para az ise, ındık daldı kurudu, mev- u geçti, evin içinde hapis kaldık, rırlamadan dereye düştü, sulara s teyzeyi acındırırdı.

Elmas teyze elinde mektupla gelir, yor, kahvede çay içecek param ıyılın gömleği gibi soyuluy mintak- ka Bekir amca, "vay puşt, sen nın parasını ye, sen görürsün!" un başına oturur:

ıyor, Bekir amcaya ne oluyor? ıyılır sürüyor ve oğlan da mektu- liden yazdıyor. Bekir amca ge- sından tanıyor. Bu acıklı lafları asıl kavga, iki arzuhalci arasında lmas teyze mi yerleri sattırarak, anasına para gönderecek!

yüksek bir idealle bağlı olması, bu anneyi özöğlü karşısında devre-

den çıkartıp, acı hükümlerle İstanbul'daki oğlani kelimelerle dövüp durması, üstüne, Eminönü'ndeki arzuhalciyle mesleki bir yarışa girmesi, beni çok düşündürdü. Bu benim edebiyat- ta öğrendiğim ikinci büyük şeydir! Meslek hevesi, yani ede- biyat hevesi başka, yaptığın iş başka şeydir. Muhafazakar ya da Kemalist metinlere iyi bakın, anne-oğulun harareti, taşkın, ruhsal itirafları bir kenara bırakılır, yani insan dışlanıp vatanın, mahallenin ahlakını koruyan bir komiser edebiyatı yapılır.

Bekir amca, avını yemiş yutmuş bir gergedan gibi daktilo- nun başından kalkıp, zarfı yalar, "hadî lan at şu mektubu pos- taya" derdi, Elmas teyze de "Allah senden razı olsun" diye du- alar eder, başgardıyan gibi korkardı Bekir amcadan. Ve sonra Elmas teyze postane içinde gizlice yanıma sokulur, "evladım, şunun ucuna, oğlum, ındığın parasına ırşılık halânın bile- ziklerini aldım, bozdurdum, haftaya kalmaz gönderirim" diye, mektubun içiyle hiç alakasız, tam tersi bir cümle yazdırırdı. Elmas teyze sabahları berî mektubu için beklemiş, ama, onun duygulanna dair tek cümle, işte bu kapağa yazılan küçük te- laşlı ve gizlice yazılan not!

Deprem sonrası, yüzlerce bebek yetimhanelerde, ışsız, nirsuz memurların elinde bakılacak. Gözlüklü karga gibi makamlarına kurulmuş uğursuz müdürler, idealist bir kutsal- lık içinde yine görevlerini tam-takir yapacaklar. Hirpani dilen- ciler gibi önlerine yemek koyup, millet adına övünecekler. Ama, bu altı aylık bebeklerden bir tanesi, su içerken, cam bardakta ÇİT diye bir ses çıkacak. Dişlerinin çıkmakta olduğu o anı, ne hemşire, ne müdür, ne bakıcı, kutsal mesleğine ide- alistle bağlı müdürlerimiz, askerlerimiz, bakanlarımız hiç kim- se duymayacak.

O çit sesini Kazım Karabekir paşa duydu. Cephede ölen tüm askerlerin çocuklarını şefkate topladı, yetimhanelerinde kendi eliyle bakı. Ünlü şairimiz Mehmet Akif duydu, ölen ar- kadaşının üç çocuğunu kapıp, sofrasına oturttu bir ömür. Ye- re göğe koyamadığımız Mustafa Kemal duydu. Bir Konya ge- zisinde cephede çok sevdiği çavuşlarından birini arar, bula- maz. Yetim kızını getirirler. Bakımını üstlenir. Mustafa Ke- mal'in bakımını üstlenip yüksekokulda okutup, evini açtığı kızların sayısı, Nebile, Sabiha, Zehra, Afet, Rukiye, otuzlu yıl- lann gözdeleleri olmuştur. Cumhuriyetimizin ikinci kuşağı ye- tirdir. Anadolu insanı yetim yavrulannı bağına basmış, o ilk çit sesine sanılarak, duyarak, büyük savaşın yangınına, enka- zını bu duyguya kaldırmışlardır!

İlk-orta-lise yıllarında ben de yuvalı, yetim çocuklarla aynı sı- ralarda büyüdüm. Hemşire üstlerine bir kere şilteyi çekti mi, ar- tık bebeğin öksürüğünü sabaha kadar kimse duymaz. Ülkemiz eli yıldır şiltenin altındaki bu öksürükleri duymuyor. Boğazlan bu yüzden taş gibi sert olur! Bu o kadar sık olur ki, yetimhane- lerde bebekler ergenlik çağına gelmeden, dokuz yaşlarında sesleri kartlaşır, kalınlaşır. O sesi artık, hiç bir uyuşturucu, ara- besik müzik eski haline döndüremez. Sabah akşam soğumuş, yağlı, haşlanmış patates yemekten, küt, godos kafalı olurlar. Sökük yerleri dilimlediği için, alışkanlık gereği sökük deliklerin- den kaşınmayı huy edinirler. Bizler öğretmenlerimizle güler de konuşabiliriz, yuvalı çocuklar, öğretmenlerini komutan gibi sever, karşılarında kımıldamadan hazırola cevap verirler. Biz müdüre öğretmenim, onlar baba derdi, Kuşlan herkes sever ama, yuvalı çocuklar. bizim gibi kanatlarını, tüyleri, güzelliği- ni değil, güvercinleri göğüşterine sokarlar, kafasını V yaka ka- zaklarından çıkartıp, önlerine kim çıkarsa "valla çok sıcak tu- tuyor diye, güvercin göğüşünün sıcaklığıyla mutlu olurlardı. Bit taramasında okulun hademesi gelir, "hocanım, yuvalı veledler gıvıl gıvıl bit kaynıyor" derdi, ailelerin şikayeti üzerine yuvalı ço- cuklar bir hafta okula alınmazdı. Okul tekmini kurardık, ne orta saha, ne forvet, kalas gibiydiler, geride oynarlardı, geleni geçir- mezlerdi.

NİHAAT GENÇ

Devamı 14. sayıdadır.

guneri@leman.com.tr

K. ERTEM

küçümsenen bir ro- umu mta çalışıyorum. riler gülüyor buna. aşımı, orada müca- , benimle birlikte ol- yanyana görüyo- sanki bir yük kalkı- tümün kısalığını dü- le güzel diyorum, az u bu insanlardan, ım...

herşey avuçla- sevinıyorum ömrü- le çok istemişim ki anıyı ama şimdi bir- bana doğrulandıkça , işle, sanki ben bu zaten biliyormuşça- nınle seviniyorum... sa bile tahminlerim

beni yanıltmadığı için çocuksu, acınası, hüznünlü bir sevinç bu duyduğum...

Bana yakın bildiklerimi, savaştığım in- sanların yanında, onlarla birlikte görünce artık seviniyorum. Çünkü kimbilir ne za- manlar özülmemek benim için sevinmek anlamına geçiyor...

Bazı geceler, içince, sevdiğim bir müzi- ği dinlerken, eski günler geliyor aklıma... Savaşacağız, diyorum. Evdeki Deniz Gezmış fotoğrafına, Çağla resmine kadeh kaldırıyorum. Onla söz veriyorum ve sa- vaşacağız, diyorum.

Evde tekbaşına, kendimleymek, dünyaya kafa tutuyorum. Sanki biliyormuşum gibi hayabını, ömrümün losalığını, acemliğini.

Deniz, ya nındayım, diyorum. Che ya- nındayım, diyorum. ama biliyorum ki yu- kardan beni seyreden birileri gülüyorlar bu halime. Gülüyorlar çünkü artık beni, be- nim gibileri arenanın ortasına abp, yukar-

dan seyredenler özellikle yanımda bildikle- rim çoğaltıyor Deniz'le, Che'nin fotoğra- flarını, tişörtlerini...

Ve bundan büyük paralar kazanıyorlar... Ve hayabın asıl resmini onlar çiziyorlar...

Onlar beliriyorlar bu gidişab... Herşeyin arkasında, o görmediğim'iz yüzleriyle on- lar varlar...

Çok yakınımızda, bizden görünen biileri sürekli onları elini öpüyor, ayaklarını öpü- yor. Paranın ve gücün elini... Faşistler ve komünistler işte bu aynı eli öpüyor...

Keşke çıldırsam, diyorum. Korkulan bir deli olsam. Başlarına bela olsun. Savaş- tığım insanlarla birlikte yanyana, bana yu- kardan gülen, benimle alay eden ve bir za- manlar arkadaşlaştım dediğim insanların başlarına bela olsun, onları insan içine çıkartmasam, diyorum...

Bu olacak biliyor musunuz. Bunu yapa- cağım onlara. Böyle hissediyorum... Bu

kısacık ömrümde onlarla deliliğime sarıla- rak hesaplaşacağım ve benden kurtulmak için beni nasıl öldürdüklerini görmek bü- yük bir keyif verecek bana...

Birikti herşey içimde, birikti. Çok birkti.

Daha iyi oldu belki, elini uzatmadın ya sen sevgili, o çok güvendiğim elini, daha iyi oldu. Deliliğime sandım ben de sımı- kı. Ömrümün kısalığına sandım.

Oysa ben o arenada hiçbir şeye inan- mazken, ama inanmış görünürken ve sa- vaşıldanım, yanımda sandığım insanların yukardan gelen alaylı gülüşleriyle incir- ken ve sadece ve sadece ömrümün kısa- lığına umutla sınıp avunurken seni dü- şünmüştüm sevgili... Boşluğa düşerken uzanacak elini...

Oysa sen de hayalsin...

O bir zamanlar çok güvendiğim hayat... Ama yine de eski bir alışkanlık bende- ki... Düşerken boşluğa el uzatma alışkan-

lığı. Belki tutarsın diye...

Hiç yaşamadım ki...

Ama yine de bir gelenektir bu bizim gibiler için. Hiçbir şeye inanmazken, inanmış gö- rünüp, kendini arenanın ortasına atmak. Ölmek istemek... Adanmak istemek...

Ama yine de anıamıyorum, herkes ben- den niye korkuyor? Kısacık ömrümlü olduğum için mi?

İşle kaybettim... İşte ilan ettim kısa ömrümlü olduğumu. Bu dünyayla ilgili bir derdim kalmadığını... İsteyenin olsun... Çünkü belki son anda elini uzabrsın, de- miştin. Meğer yanlışmışım, meğer sen de uzun yaşayacaktıydın...

Tıpkı düşmanlaştım gibi, ıpkı yanımda sandığım, ama düşmanlaştım beraber olanlar gibi... Yanılmışım...

Hem ne farkederek artık bundan sonra, sen ve benim gibiler, şimdi itn beni arena- ya... Dövüşürün beni, dövüşürün yaratı-

ğınız hayaletlerle...

Siz yukardan, düşmanlaştım dostlarım sandıkları, beni seyredip alay edin ha- limle... Alay edin, inanmış, adanmış ha- limle... Alay edin deliliğime sınıksız sarıl- mışlığımla...

Ne farkederek... Hem ne farkederek böyle- bir hayatta birgün parçalsam elleriniz- de... Siz bunun da filmini yapar, para ve şöhet kazanırsınız... Gala gecesi aramız- dan erken ayrıldı, o larklı, aykırı bir in- sandı dersiniz. Sizde kelime çok nasılsa, bulursunuz birşey...

Ama son kez şu sözler dökülecek ağzımdan: Herkesin bir bildiği varmı bu hayatta, benim bilmediğim...

Hepsi bu... Hepsi...

Inanmıyorum sevgili sana, hiç inanmı- yorum... Sen de bu hayat gibisin...

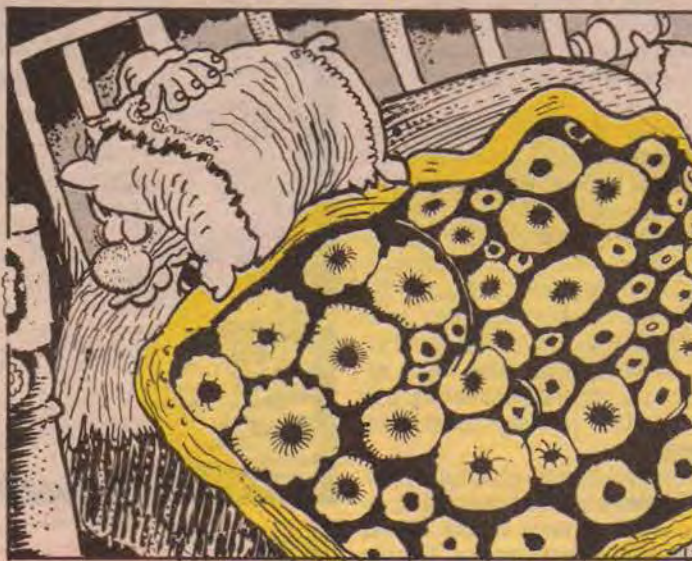
Ve bu yüzden sevinçle düşüyorum sun- duğun boşluğa... Sevinçle!...

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY
AKGÜN

Lutfü
Oflaz

Altı da, üstü de çürük!

Ne şiddetsiz depremmiş bu; yöne-
tenlerden birinin bile koltuğunu sal-
layamadı!

Bir de bu deprem için yüzyılın fe-
laketi diyorlar.

Yüzyılın felaketi diye neredeyse
yarım yüzyıldır yönettiği ülkeyi fela-
ketten felakete sürükleyen Demirel'e
denir!

Şimdi onun cumhurbaşkanlığı sü-
resi üç yıl daha uzatılacakmış.

Bu demektir ki, yüzyılın felaketi
önümüzdeki yüzyılda da başımızda!

Demirel gibi bir müzeliğin ölü-
müzdeki yüzyılda da cumhurbaşka-
nı olması demek, nüfusun çoğunlu-
ğunu oluşturan gençlere hakaret de-
ğil mi?

Başımıza gelen felaketlerin başso-
rumlusu ölene dek başımızdan git-
meyecek mi?

Oyleyse kim demiş padişahlık reji-
mi sona erdi diye?

Osmanlı'nın padişahından sonra
alın işte size Cumhuriyet'in padi-
şahı!

Kanuni Sultan Süleyman'dan son-
ra Kanunsuz Sultan Süleyman!

Öyle olmasa, devletin parasını bir
yakınına verdiği ortaya çıkınca "Ver-
dimse verdim" diyebilir mi?

Dedemizin zamanında da ülkeyi o
yönetiyordu; yoksa biz dede oldu-
muzda da ülkeyi o mu yönetecek?

Dedemizin zamanında da Ecevit,
Erbakan, Türkeş başımızdaydı; Er-
bakan yasaklı olmasa, Türkeş sağ
olsa, onlar da Ecevit gibi bugün ba-
şımızda olmayacaklar mıydı?

Bu ülkenin alt tarafı ne kadar oy-
nak ise, baş tarafı o kadar sabit.

Altımız habire sallanıyor, ama baş-
takilerin koltukları hiç sallanmıyor.

Oysa bu ülkenin altı kadar üstü de
çürük!

Hadi altımızın çürüklüğüne yapa-
cak bir şeyimiz yok, ama üstümüz-
deki çürüklere de mi yapacak bir şe-
yimiz yok?

Hiç değilse bundan sonraki seçi-
mimizi buna göre yapalım.

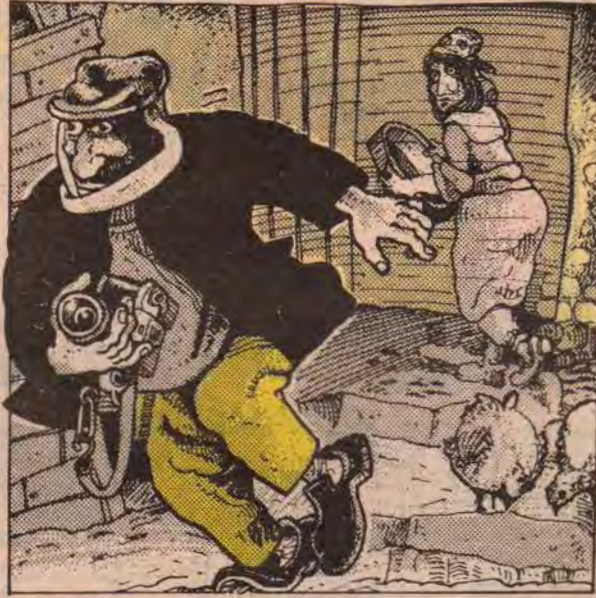
Deprem bölgelerine resmi hizmet
değil, resmi hezimet götürmeleri te-
pemize çıkartmayalım!

Altımız çürük, bari tepemiz çürük
olmasın!

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

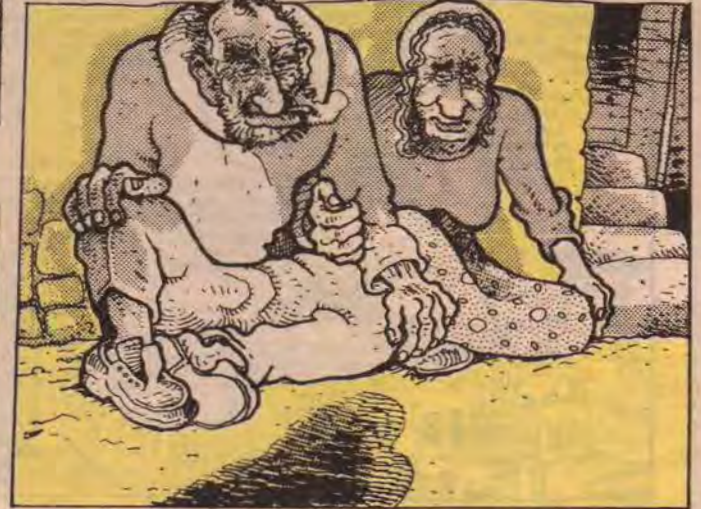

Neyse...Adam, deklansöre basmaya geçecek görün-tüyü ararken birden gözüne birşey ilişir...

Yaşlı bir adam ve kadın! Yanyana, bir duvarın dibine çökmüş oturuyorlar...

Bir hafta sonra...Adam filmi Urfa'da tab ettirmiş ve gerçekten de fotoğraf çok doğal çıkmıştır...Bir arkadaşı bunu farkeder ve fotoğrafı çöğaltip orda bulunan turistlere satır...

Yaşamayı bir tek şekilde hak edebiliriz...Anılara sahip çıkarak ve onların doğallığını koruyarak...

• Konuyu gönderen 13 yaşındaki okurum Sinan Çiçek'e teşekkürler...

• ESKİ ADAM SABRİ'NİN DEPREM'E BAKIŞI...

• TARKAN & KURT

• SEVİMLİ ODUN PİNOKYO...

ÜNLÜ JELOG PROF. ESSEK'İN DEPREM ÖNERİLERİ:

1. Panik yapmayın, gülün oynayın ne güzel deyin.
2. Evinize kedi-köpek alın, her huysuzlandıklarında evden kaçın, hayvanlar ağkalsın...
3. Kedi-köpeğe fazla güvenmeyin, evinizde medyum besleyin, yanlış tatmin - de yemeğini kesin...
4. Japon konsolosluğunun bahçesinde yatın...

Bugün Fransa, Almanya, polis teşkilatının en kilit adamlarını yetimhanelerinden seçiyor. Yeniçer teşkiiab da böyleydi, yetim çocuklar, savaşçıydı, korumacıydı... Mesleklerine kutsal bir idealle bağlanmayı hayatın en derin felsefesi olarak ruhlanna işlerler. Bekir amcam gibi mesleki bağlılıkların onları jandarmalığa kadar sürükler. Cumhuriyetimizin ikinci kuşağı yetimdir, sanatı, edebiyatı, bilimi, felsefeyi, politikayı, anlayamadılar, ama, bu disiplinlere öyle derinden bağliydılar ki, öyle tutkulu koruyucuydular ki, cumhuriyetimiz, bu "koruyucuları" elinde kötürüm, güdük kaldı! Ülkemizde 40'lı, 50'li yıllardan bugüne değin, bilimadamları, Orhan Kemal'in ünlü kahramanı bekçi Murtaza gibi, yaptığı işe Tannsal bir aşkla bağlanmayı kutsal bir hayat aşkı haline getirdiler! Kemalistlerimiz, sağcılarımız işte bu aşkla, cumhuriyetin kurduğu tüm kurumları içinden çıkılmaz hale getirdi! O kuşağın salca aşklarının yüreklerimize işleyen bir hikayesi vardı, bu hikaye toprağımızın trajedisidir: Felaketler anadoluyu yok edemedi ama, evlatlarını bir çorbaya muhtaç etmenin devlet kapısında onurunu ezdirip, köpekleştirdi. Kapıdan beslenenler, komiser yazarlar, komiser gazeteciler, komiser dekanlar olur. Bu yüzden maalesef cumhuriyetimiz gödoş kafalı, küt kafalı bir devlet ideolojisinin esiri, mahkumu olmuştur!

Yüzyıldır felaketler yaşıyoruz, bir ders çıkacaksa, artık, şefkatle, yardımla, kızılıyla değil, bu kurumlar onuru kınarak, ezilerek devlete bağlanmış güdük nesiller yetiştirir. Bir ders çıkacaksa, bu topraklarda doğan her çocuk için, sağlık sigortası, işsizlik sigortası, eğitim sigortası, kimseye muhtaç olmadan, her bireyin bu topraklarda doğmuş olmanın hakkı olarak kendiliğinden olmalı...

Ancak... Bizim gençliğimizde raporlu deli derlerdi, eski'den Fermanlı deli, seviliydi bu adamlar. Halk, 50'li yıllarda küçük vali dediği Fahrettin Kerim'i pek severdi. Küçük rakı alacağı zaman, "ver bana bir Fahrettin Kerim" derdi, boyunun küçüklüğünden. Ki, Fahrettin kerim nam-ı diğer, deli doktoruydu. Cumhuriyet tarihimizde en çok sevmiş bilim adamı Mazhar Osman'dır. Deli doktorlarının ülkemizdeki ünü, doğulu, köylü oluşumuzla çok yakından ilgilidir. DSP, Fazilet, hepsi bu seçimde meclise psikiyatrist taşımayı ihmal etmedi. Artık her televizyonun bir psikiyatristi var. Akşamları bu zavallı, komik adamları izliyoruz. Hayatın öz gıdasından hiç almamış bu insanlann, cahillikleri, baş dönmesi, mide bulantısı gibi bir iğrenti yaratıyor. Yürek acısından, toplumsal alandan habersiz, bilim hakkabazları. Ölümü, mezan, intihar dahi, bilimsellik adına kınan bir suratla anlatmayı marifet sanırlar. Aç insanın nesine terapi yapacaksınız. Felaketse felaket! Evi var mı, yuvası var mı, kamı duyuyor mu, soran yok, "paniğe kapılma", "endişe etme" "olanları unut" diye sabah-akşam telkinde bulun. işte bu canılığı bugünlerde bizim psikiyatristlerimiz moda ediyor! Hayrola, sizde mi yetimhanelerde büyüdünüz! Yetimhane değilse de devlet kapısından besleniyorsunuz. Şu halinize bakın, her acı çeken bir çocuğa, kutsal mesleğini idealistlikle kırbaçlayan, onur duyan kaç ruh bilimci-tan- nı dolaşiyor aramızda, ruh bilimi kadar "ahçı" yok deprem bölgesinde! Bakanlar, yardımseverler, televizyonlar, devlet, psikiyatristler, bağır:an hiç yanmamış, bu hijyenik görünme hastası adamlar, insanları suyla şişirilmiş botlara benzetiyor! Sonra suni nefesle devletine güven, endişe etme, paniğe kapılma diye güya bilimsel öğütlerde bulunuyorlar.

Tannsal bir sır açıklıyormuş gibi sessizce ve kendi kendine birşeyler zırlayan bu adamlar, deprem sonasf ihmal edilen bilimadamların kategorisine girip, birden televizyonlarda baştaçı yapılmaya başlandı. 12 Eylül felaketinde yüzlerce intihar, çöküş, depresyon yaşandı, tek bir çalışmalan yoktur. Güneydoğu'da bir ülke iç savaş yaşadı, tek bir çalışmalan yoktur. Depremleri, siyasi, sosyal felaketleri onbinlerce insan iğfal edildi, tek bir çalışmalan yoktur, araki bulanlar akademilerinde. Ancak üç tane kelime öğrenmişler: "çöküş, panik, telaş, şok", sabaha kadar TV'den bunları ölü tükrüğü gibi salgılıyorlar. İnsanların, babaları, anneleri, yavru- ları ölmüş, aydınların görevi, bu acıları, siyasi, sosyal öfkelerin talepleri içinde esteteze etmek, sosyalleşmiş bir toplumun önünü açmak, bizim- kiler ne yapıyor, hipnozla, telkinle, uyuşturarak, "aman unutalım", "aman şok geçirmeyelim".. Şok cahiller, şok salaklar, panik aptallar, sizleri han- gi hastaneye kapatmalı!

Toptumumuza ve akademiye tek bir eser katmamış bu salaklar toplu- luğunun doğulu, köylü topraklarımızda tarihsel bir geçmişi vardır. Ünlü köy eğitimcisi Mahmut Makal, Anadolu'da ünlü cinci hocaları pek güzel yazmıştır. Uçsuz bucaksız köyevlerinin önünde, sosyal sigorta kuyru- ğundan daha uzun kuyruklar oluşturan köylü kadınların, çocukların bin- gıldaklarını paslı jilette kestirmek için günlerce sırada beklediğini yazar. Çünkü bingıldaklar: kesilirse, akılları sıkışmazmış... Köylü kadınları bu yüzden cinci hocalara gidip bingıldaklarından kan alınyor. Bir paslı jilet uygulaması da aynı cinci hocalık uzmanlığı, çocukların dilleri altındaki kurbağacık kestirmek. Geleneksel bir moda Anadolu köylerinde, çocuk kekeme olmasın, güzel konuşsun diye muttaka kurbağacık denilen alt dil- leri kestirilirmiş.

Değişen nedir? Psikiyatristlerimizin ellerinde üç tane kanlı jilet, biri pa- nik, diğeri, endişe, diğeri şok, her kurdudan cümlede bu kelimeler, baş- ka da bir bok bilmiyorlar, doğruyorlar, kesiyorlar, halkımız da "bilim" böy- le birşey mi diye, bir derin saflıkla şok salaklarımızı oinleyip duruyor. Ma- rifet ne çünkü cinci hocalardaydı, bu bugün o cinci hocaların makamına sulanan aptal ruh bilimcilerimizde. Bir ülke, bir bebek yüzyıldır bu kadar felaket yaşarsa, elinde kanlı bıçak kafatasının tam tepesine saldıran meslek heveslisi sapık Tannlar, o kadar çoğalırlar...

Yeni Bir Fay Hattı

Yeni bir fay hattı açılmış yüreğimizin tam ortasından geçen, bizi bizden ayıran. Üstelik şiddetli sarsıntılar yaşıyoruz.

Yeni bir fay hattı. Yeni bir fay. Yeni bir, yeni. Her yeni ve yeniden ile başlayan hayatımızı yarıyor tam ortadan.

Olimposdayım. Aşağıya, denize atlamak için bir kayaya tımanıyorum. Tam atlayacağım noktada O duruyordu. Belli atlamak için çıkmıştı ama korkarak aşağıya bakıyor, kendini bir türlü boşluğa bırakmıyordu. Bana döndü ve daha önce bu yükseklikten çok atladığını söyledi. Ee hadi o zaman dedim. Bir yıl kadar önce bir arkadaş böyle bir yerden atlarken ayağı takılmış ve kayalara çarparak denize düşmüştü. Arkadaşının kanları içinde parçalanmış suratını aklından çıkaramadığını söyledi. Bir kaç defa atlamaya yeltendiyse de her defasında kendini geri çekiyordu. Bense tüm pislikleriyle korkularını yenmesi için yüzleşmesi gerektiğini ve atlama korkularını yeneceğinin saçmalıklarından bahsediyordum. daha sonra sözde onu cesaretlendirmek, gerçekte ise sırf kendi cesaretini göstermek ve bu şekilde kendi gururunu okşamak için yükseklikten kendimi suya bırakıyorum ve aşağıdan ona pis pis satarak hadi diyorum biraz cesaret.

Oysa arkadaşının parçalanmış suratıyla karşılaşan ben değilim. Bu şekilde en ufak bir olay ve dolayısıyla korku yaşamadım. Yaşayana kadar da başkalarına cesaret(?) verilebilir.

Asıl gerçeği görmek için korkuyu böylesine büyük mü yaşamak gerekiyor? Onmilyonun üzerinde insan ölüm duygusuna şimdiye kadar olmadığı kadar yakın olduklar belki de. Yılların emeğinin tüm birikimin bir anlamda aslında bir kaç saniyede yok olabilecek kadar değersiz şeyler olduklarını hâlâ göremiyorlar mı?

Hayata dört elle sarılmış olduğunu söyleyenler aslında sarıldıkları şeyin tamda hayatın gırtlığı olduğunu kavraya bildiler mi? Ölüm fikri suratlarında koca bir tokat gibi patlamadı mı?

Çabanın, hayatın ümitsizce sömürmenin, kendi kendimizi bir sülük gibi emmenin diyetini ödediğimizi göremiyor muyuz?

Pas tutan yürekleri körelen algılan kararan gözleri ile birbirlerinin içine bakamamanın şaşkınlığını yaşadığımızı, gözlerini sürekli birbirinden kaçırıp pervane böceği gibi mahalle aralardaki direk ışıklarına hücum edişimizi ve kabustan fırlarcasına yataktan fıradığımız her anı yeni yaşam çıtıklarıyla karşılamamızın, her şeye yeniden başlama saçmalıklarını ürettikçe öğrendiğimiz çok fazla şey olmadığının, başlangıç ve son arasındaki zamansız

boyutta gidip geldiğimizi göremiyor muyuz?

Bu öylesine bir karamsarlık değil dört elle gırt ağına sarıldığımız yaşamı biraz olsun rahat bırakmak, nefes almasını sağlamak, sarılıp boğmak değil göz yaşlarıyla okşama isteğidir. ihtiyacımız olan budur.

Sevgilerimizin bencilliğine, aşklarımızın hüznünlü soytarlığına inanıp onlardan vazgeçmeme, kimi zaman kaçıp gitmeyi, kimi zaman tam ortasına dalmayı istemek, Ne kadar kalabalık ve aslında ne kadar yalnız olduğumuzu bilmektir.

Bu öylesine bir karamsarlık değil. Etrafımızda ki bunca tersliğe rağmen özünde yaşamı kabul etmek, ona türlü kıyafetler giydirmek, değersizliğini değerini anlamak, bunu anladığımdan nefret etmek, nefret etmeni sevmektir.

Her çatlak yeni bir korku artık. Yalnızlık ve acizliğin korkusu. İnsanlar o ana kadar belki de bunun hiç farkına varmadan yaşadılar tüm hayatlarını. Şimdi ise asıl korku iste bu. Öylesine yalnız ve öylesine aciz ki artık kendimize bile güvenemiyoruz.

Yeni bir fay hattı açılmış yüreğimizin tam ortasından. Umarım sık sık hareket eder. Ne acıdır ki çatlakların kapandığını düşündükçe daha bir uzaklaşıyoruz kendimize. Biz bize hatırlatan çatlaklarla dolu olsun o halde yüreğimiz ve sarsılalım yaşam boyu. Birileri ya da birşey bizi sarsmadıkça uyanacağımız yok bu binyıllardır süre gelen kör uyku.

Fatih Elbaş

Sevgili Leman

Sıranın bana da gelmemesi için alışılmış bir slogan olan Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek dedim ve susmadım. Sıra bana da gelmemesi için fakat soruşturma denen, garabet mi desem, musibet mi desem bir olayla karşı karşıya kaldım. Durum olay aynen şöyle gelişti...

12.09.1999 tarihli gecenin karanlığında ve ıssızca adeta sinsi bir düşman gibi gelip, milyonları apansız yakalayan, çocuk, bebek, ana, kızan, ayırmadan kırıp geçiren, kalışlığın cehaletle ve aymazlığın birleştiği o dehşet anında ben de diğer seçilmiş, figüranlar gibi hiç farkında ve bilimde olmadan bu dehşet sahnelerinin bir kıyasında bulundum. Şükür kendime sağım. Yaşıyorum. Ama keşke öseydim de bu çirkef düzenin dişileri arasında ezilmek ve sömürülmekten kurtulsaydım dediğim olmuyor değil. Bu arada 5.3, 5.2, 5.1 bazen 6'ya yakın artı ç belalardan da adeta sıyrıldığımız olmadı değil. Ben bir kamu kurumunu olman ama alade bir kamu kurumunu olmayan herkesin çağdaş ileri vasıflı insanlar n yetiştirildiği bilim yuvaları olarak adlandırılan üniversitelerimizden birinin personeli olmasaydım gam yemezdim. Ne yazık ki bilimden, çağdan ve çağdaşıktan dem vuran bir kurumda patlak, yank, çatlak, içinde kalmış bir binaya hem de fay hattına 100-150 metre mesafede bir binaya can ve mal emniyetim için girmedikten sonra bu da okulumuzun müdürü olan Pr.Doktor ünvanlı müdürümüz

yüksek sesle izah ettiğinden ötürü yaşamı ve yaşamayı da çok sevdiğimi belirterek susmadım. Ve hergün 30-40 personel 500-1000 öğrencinin okulun idari binası ve öğrenci işleri bürosu ve derslikleri olan bu binaya can ve mal emniyetimin sağlanmasını isteyerek girmedikten ötürü personeli kıskırtmak, asice okul idaresi ve müdürünün otoritesini sarstığımdan ötürü bu soruşturmaya maruz kaldım... Ne diyelim. Yıl 1999 yer Kocaeli, mekan Kocaeli Üniversitesi Meslek Yüksek Okulu. Bendeniz: Hizmetli Atilla Encel. Saygı ve muhabbetimle..

Atilla Encel

Şikayet

Anlayamıyorum bu insanları. Sınırlarımı zorluyorum ama yine de anlayamıyorum. Önüne sunulan -iyi ya da kötü- her şeyi kabul ediyor sesini çıkarmadan sesini çıkartıp bulunduğu ortamın baktan şartlarını olumlu yönde değiştirmeye parmak bile oynatmıyorlar. Kendilerinin insan yerine konmadığını görmüyorlar. Görüyorlar belki ama korkudan ses çıkaramıyorlar mı? Patron bu insanları robot haline getirmiş, kumandayı eline almış istediği gibi kullanıyor.

Şu anda İzmir'deyim ve pratik çalışmamı (stajımı) yapıyorum. Fabrikada çalışma koşulları gerçekten çok kötü. (Güvenlik, sağlık, beslenme, idari yönetim açısından) Kıç kink staj için bile torpil gerekli.

Ben Metalurji Mühendisi olacağım. Fakat bu fabrikaya girdikten sonra vazgeçtim galiba! Ben ne anlarım bu meslekten. Ama benim suçum yok ki. Tamamen eğitim sisteminin bozukluğu. Bu ülkede insanlar gerçekten yeteneklerini kullanmıyor. Gençler dersaneye gitmeye zorlanıyor, paraları alınıyor, sonunda böyle kararsız bırakılıyor ortada.

Staj yaptığım yerin şartlarının çok kötü olduğunu söylemiştim. Fakat insanlar bu şartları değiştirmek için hiçbir şey yapmıyorlar ve ölmeye bile razılar! Razılar çünkü gittiğim ilk gün duyduklarım dehşete düşürdü beni. Urfalı bir dayımla tanıştım, oturup konuşuyoruz. Herkes gibi o da diyor, başka meslek yok muydu? (Küfrediyor). Anlattıklarına göre 4 işçi yanarak ölmüş burda 1600 derece sıcaklıktaki sıvı eriyik işçilerin üzerine dökülüyor. (Burasi demir-çelik fabrikası, ocaklarda eritilen hurda potalarla alınıp, döküm yapılıyor. Pota içinde yaklaşık 80 ton eriyik var. Pota vinçle transfer edilirken halat kopuyor ve potadaki eriyik çevrede bulunan 4 işçinin üzerine boşalıyor.)

İşçilerden birisi orada ölüyor, birisi hastaneye götürülürken, diğerleri iki hafta dayanabiliyorlar. Soruyorum "fabrikada bir işlem yapıldı mı?" diye, "Yok canım" diyor dayı. Ailelerine biraz para (sus payı) vermiş o kadar.

Bunu anlatırken çok normalmiş gibi anlatıyor diğer sorduğum insanlara da aynı şartlarda (güvensizlik) çalışmaya devam ediyorlar. Yazık! Patronlar insanlar robot gibi kullanıyor, insanlar da kullandırıyorlar!

İnsanlar gerçekten korkak ve birgün sıranın kendisine geleceğini bilmiyor. Yaklaşık 2000 işçi var burada ve hepsinin birden şikayetçi olduğunu düşünün. Ama siz susun, susmaya devam edin, rahatsızlığınızı bozmayın!!!

Özgür

Bir Vatan Haininin İtirafı

Dayanamayacağım artık dayanamıyorum. Bu deprem bardağı taşırın son damla oldu. İtiraf etmek istiyorum.

Binlerce insanın öldüğü, binlerce binanın yıkıldığı depremi, benim gibi düşünen insanlarla birlikte yurtdışındaki düşmanlarla işbirliği yaparak gerçekleştirdik. Fay hattını harekete geçirmek çok kolay oldu bizim için. Bunun için yurtdışında özel eğitim aldık. Biz de öğrenince depremin böyle gerçekleşeceğini "Fay canına" demekten kendimizi alamadık.

Bu depremde çok insan ölmeliydi çünkü: karşımızda bu ülkeyi çok seven! milliyetçi müteahhitler ve onların yıkılmaz binaları vardı. Hele bunların bir Veli'si vardı sormayın. Bilirdik ki deprem sonrası komşu ve diğer ülkelerden yardım gelecekti. Fakat siz bilmiyordunuz ki gelen yardım ekiplerinin hepsi ülkeyi bölmeye ve bunun için insan kurtarıcı gibi yapıp güveninizi kazanmaya gelmişlerdi. Hatta Yunanlılar kan vermeye başlamıştı hastaneye koşarak. Ama o kanları hepsi AIDS virüsü taşıyordu. Ama bu planı çalıştırmadık, ah sizin o müthiş zekalı kurnaz kurt sağlık bakanınız yok mu? Hemen olayı kavradı ve el koydu. Hele yurtdışından gelen doktorların Türklerin örf, adet, gelenek ve göreneklerini bilmediğini ancak böyle bir bakan anlayabilirdi. Tam düşüncesine yakışan bir bakandı: o SAĞ-LIK BAKAN! Hedeflerimizden biri de insanların demoralize olup birbirleriyle karşılaştıklarında:

- İyi depremler efendim.
- Sizde iyi depremler. Nasılsınız?

- Eee sallanıp duruyoruz işte. Şeklinde konuşmalarıydı. Ama birisi vardı ki o da kurnaz zekasıyla olayın takdir-i ilahi olduğunu söylüyordu. Böylelikle bizim bu olayı yaptığımız örtbas ediliyor ve halka moral aşılanıyordu. Hele şu af konusundaki dahiyane öneriler benim gibi düşünenleri kahretti. Gerçekten bizim en büyük düşmanımız ve korktuğumuz kişiler serbest kalacak ve bu ülkeyi silahlarıyla koruyacaklardı. Demirel bir eksiklik görmüş olacak ki daha çok vatanperverin serbest kalması için veto etti.

Deprem sonrası gördük ki, zaten göçebe bir kültürden gelen Türkler çadır yaşantısına hemen ayak uydurmuşlar. Tüh be bunda da pek başarılı olmadık.

Şimdi tek korkum teşkilatın Küçük Berkay'ın beni bulup bütün foyamızı ortaya çıkarması.

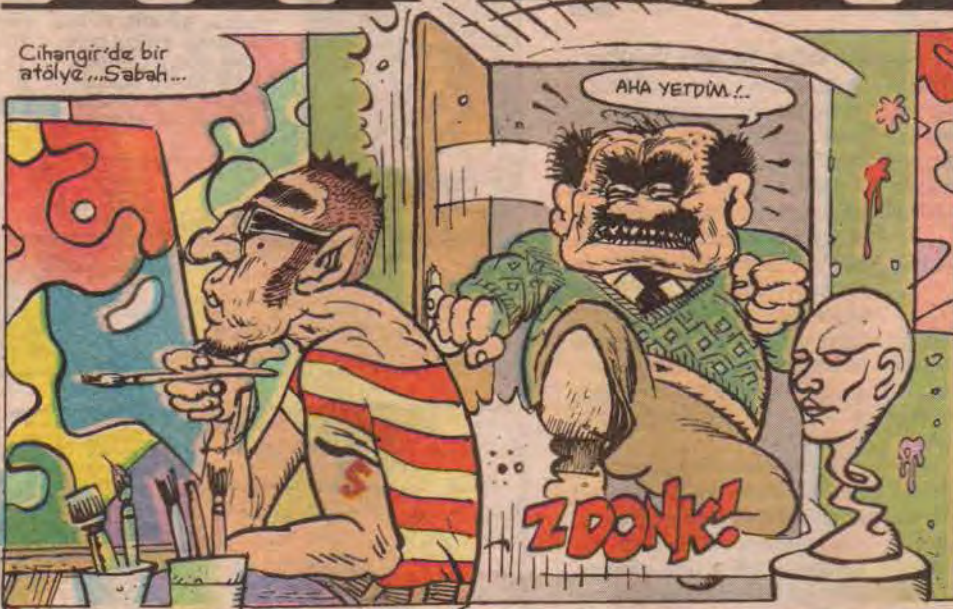
Madem itiraf ediyorum, dinlemeyin o mimarların sözlerini. Yok denetimmiş, bilmem neymiş, çelik yapıymış. Hepsi vatan haini onları hemen tutuklanıp düşündükleriyle binlerce insanı öldüren! Beşikçilerin, Eşberlerin yanına atılması gerekir.

İsimsiz

SANAL SİMGE'nin Arkadaşı SANAT SEDAT'ın Önlenebilir Çıkışı (OHA!)

Cihangir'de bir atölye... Sabah...

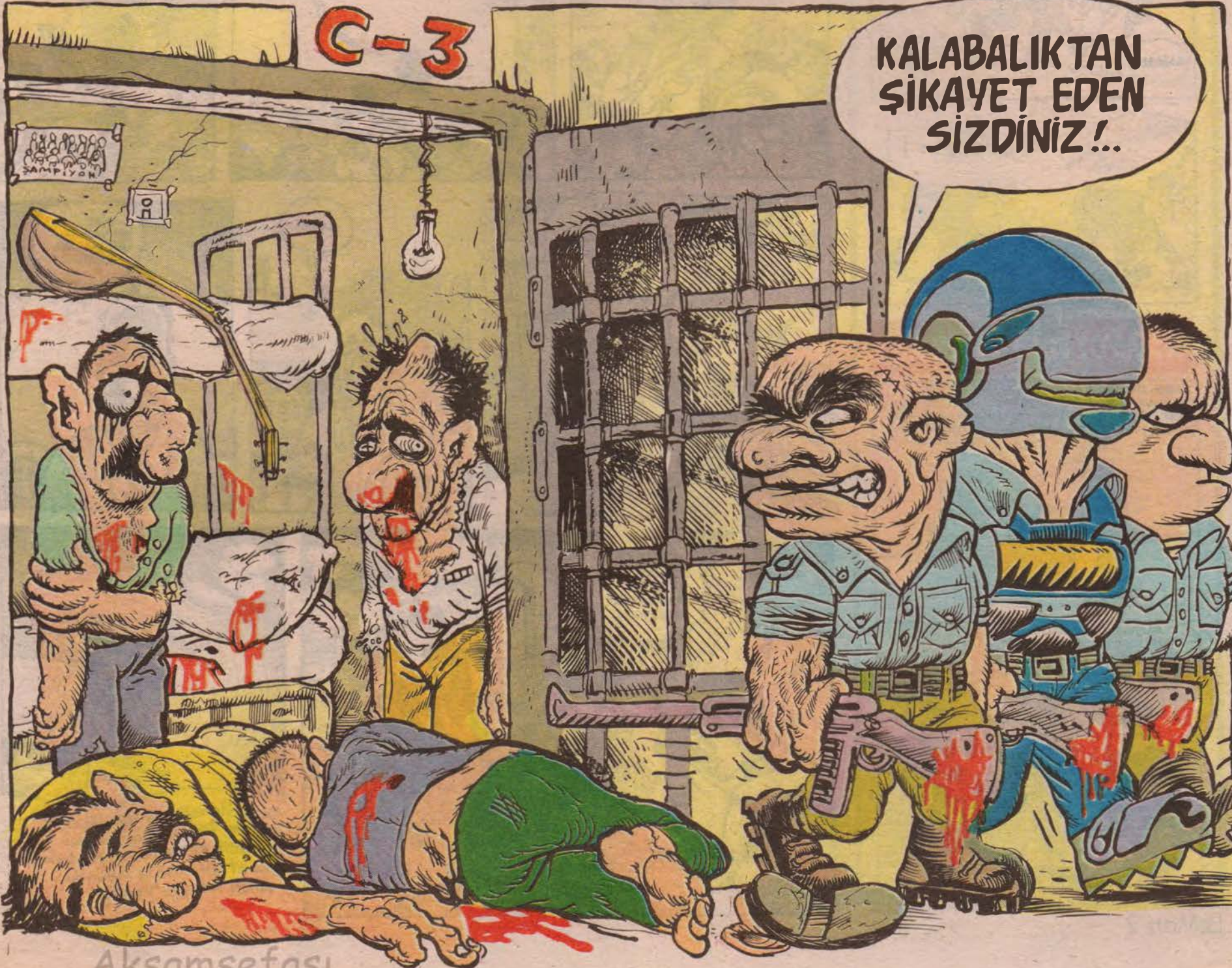

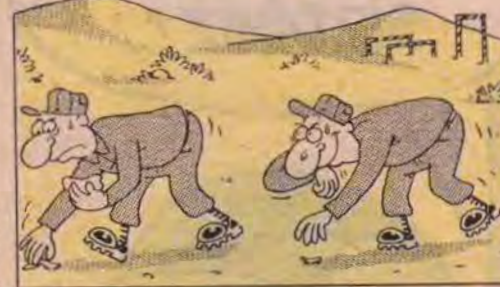
Vahşet, Otopsi Raporu ve Kanayan Cezaevleri

Ankara Merkez Cezaevi'nde yaşanan trajedinin vahşi yüzü ön otopsi raporuyla belgelendi. Katledilen tutukluların bir kısmının uzun namlulu ateşli silahlarla, vurulduğu olayda pompalı av tüfeklerinin de kullanıldığı, ateşlerin çok yakın mesafeden yapıldığı, cesetlerin bazılarının ağır darp nedeniyle tanınmaz halde oldukları belirlendi. Ölümlerin çoğunun kafa ve kalbe sıkılan kurşunlarla meydana geldiği, yedisinin yivli silah, üçünün av tüfeğinden çıkan saçmalarla gerçekleştiği açıklanırken, otopsi raporlarındaki tarih değişikliği de dikkat çekti.

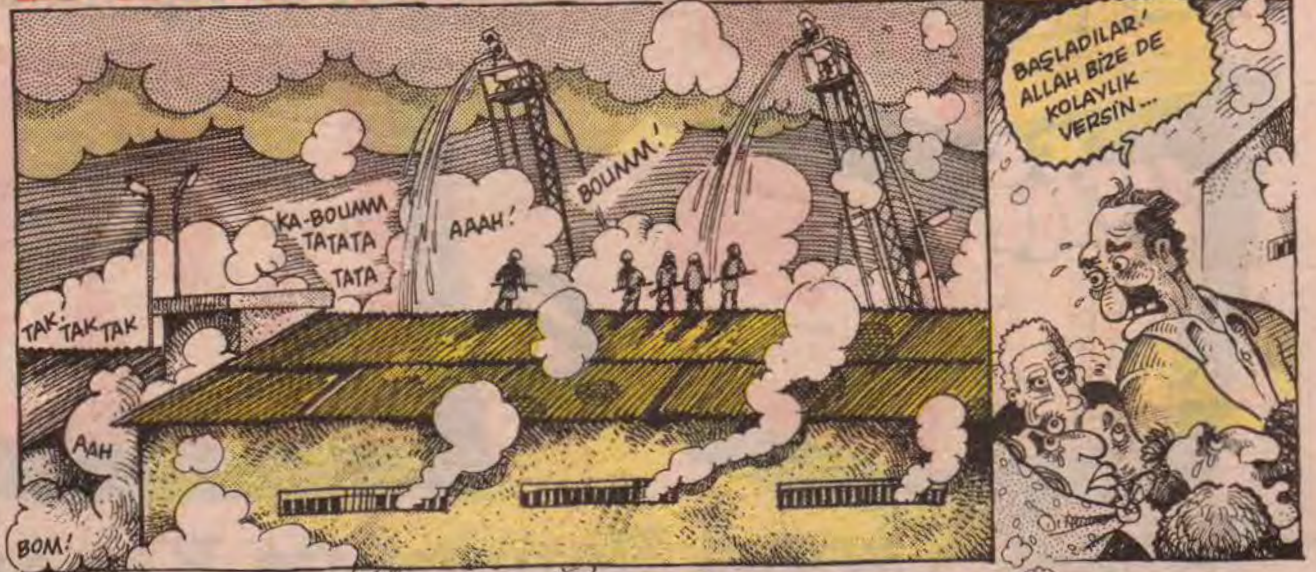
Ankara Merkez Cezaevi'nde devrimci tutuklulara saldırı başlandıktan önceki durum, bu insanların koğuşlarındaki aşırı kalabalık ve bir ranzada 3 tutuklunun kalmak zorunda olmasıyla dikkat çekiyordu. 40 kişilik koğuşta 120 kişi kalan tutuklular, idareden talep ettikleri koğuşu aylardır alamayınca adli tutukluların kaldığı 7 koğuşun duvarını delerek buraya taşıklarını ve işgal ettiklerini belirtiyorlar. Daha sonrası izlediğimiz gibi; ortada 10 ölü, otopsi raporları, medyanın senaryoları, sahte, günü geçmiş fotoğraflar.. Geride yüzlerce yaralı, onlarca acılı aile...

Bu ülkede vahşet kol geziyor. Ölüm, kan gündemin gıdası oluyor. Çıkabilecek, olabilecek olayları yatıştırması gereken güçler ateşe körükle gidiyor. Yangınlardan, yıkıntılardan, ölümlerden adeta gizli bir haz alıyor.

HAMDİ YÜZBAŞI

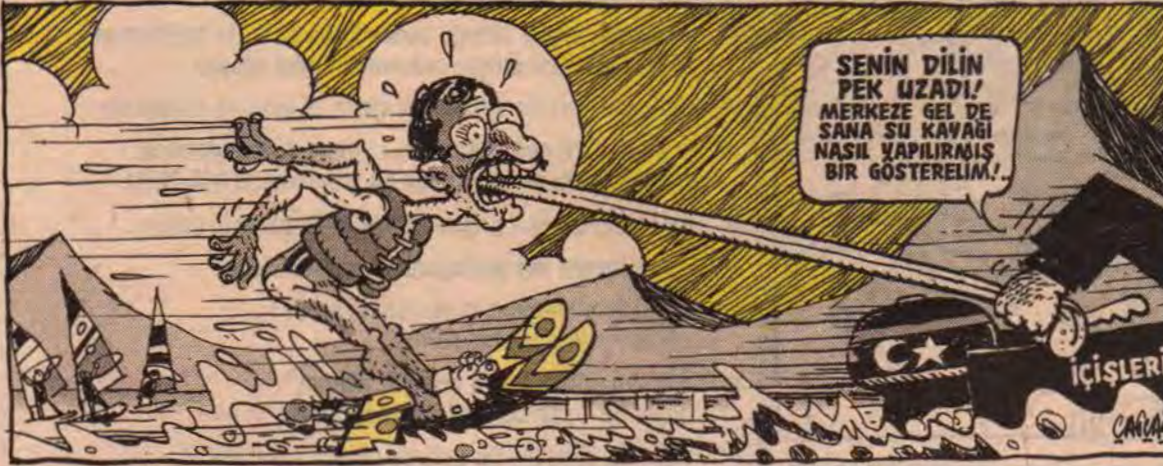

Cezirlerinde av tüfekleriyle otorite sağlamaya çalışan güvenlik kuvvetlerine, Başbakan Ecevit şu dilekte bulundu; "Allah kolaylık versin!"

Sıradışı vali Recep Yazıcıoğlu 9 yıldır görev yaptığı Erzincan'dan merkeze alındı. Polisin 'polisliğinin' dahi tartışıldığı şu dönemde 'polisten vali olmaz' sözü devlet erkanına ağır geldi. Aşksözlülüğü, sempatik, sportmen kişiliğiyle görev yaptığı yerlere yaşama hevesi ve keyfi de götürerek, sıradışı bir devlet adamı portresi çizen Yazıcıoğlu'nun suçu devleti halka sevdirmek

Gölcük'ü Binnaz Tiryaki enkazdan kurtulmayı başardı pasaport daireşinden kurtulamadı. Kimliği enkaz altında kaldığı iç pasaport verilmeyen Binnaz Tiryaki'nin bacağı kesildi.

İyi Misiniz SAYIN BASBAKAN?

Amerika'ya giderken havaalanında birden-bire demissiniz ki, "vatandaşların ve Silahlı kuvvetler mensuplarının 30 Ağustos bayramını kutlarım..." Sonra duraklayıp, "Briyanlık yaptım galiba" diye eklemişsiniz E, yani çok güldüm ama üzülün de bi yan-dan... Bayram diil, seyran diil nedir bu fikri-firar anlamadım... İyi misiniz gerçekten...

İyi dilsiniz sayın başbakan... Kafanıza kasket giymekle aski Ecevit olunmuyor işte... Her fırsatta devleti tehdit etme-yin diyorsunuz ama, devlet zaten tuzla buz olmuş durumda... Cezae-zülerinde isyanlar ve katliamlar, fırsat-tan istifade çıkarılmış abuk yasalar, artık kaderine terk edilmiş ve vatan-danın insafına bırakılmış deprem bölgeleri... Hiç birşeyi alınızda tutamadığınız çok belli... Amerika'ya gitmişken bari kendiniz için birşey yapın ve iyi bir psikologa görünün...

LÜTFEN... LÜTFEN TAYVAN DA ELINE YÜZÜNE BULASTIRIN... BAŞKA ÜLKELERDE DE İSYAN ÇIKSIN... BARI YALNIZ BİZ DİLİZ DİYELİM...

SEN... SEN...
AĞLAYABİLİYORSUN...

ABD'deki özel Olimpiyat oyunlarında toplam 26 madalya kazanan 122 zihinsel engelli sporcunun ödül töreninde spor bakanı Fikret Ünlü'nün "SAĞLAM KAFA, SAĞLAM VÜCUTTA BULUNUR... BEYNLER KAZANIR" sözleri izleyicileri dumura uğrattı.

Türk pazarı silah tüccarlarının ağızını sulandırmaya devam ediyor. İDEF 99 Silah Fuarı nedeniyle Fransız, İngiliz, İsrail, Alman, Rus bilcümle silahçılar görücüye çıktı.

met üst biz böyleyiz işte-2

- ✓ aydınları nefret eder halkından halkı daşşak geçer aydınlanıyan
- ✓ genellikle düğün, piknik gibi mutlu günlerde katliamvari ölürüz
- ✓ iyi top oynamak, köpek gibi içmek, zamparalık karizma krikolanmızdır adeta
- ✓ herkes evi deniz görsün ister ne deniz kalır ne yeşil sonra
- ✓ ayı'nın yavrusunu sevdiği gibi hırpalaya hırpalaya severiz birbirimizi, bir'ni sevmiyorsak nefret ediyoruzdur kayıtsız kalamayız hiçkimseye
- ✓ karıların kocalarına, kocaların karılarına verdiği özel isimler ilişkinin tanımını da yapar
- ✓ everest'in tepesine çıkmak, uzaya roket fırlatmak, yüz metre engellide rekor kırmak, bunlar yoktur gelecek hayallerinde
- ✓ ev almak, araba almak, bankada biraz yekin biriktirmek ve manken gibi biriyle evlenmek budur ütopya
- ✓ tatile gittik mi ille köpek gibi içeriz, et yeriz ve düzüşürüz
- ✓ az ve kaliteli çocuklar yerine bol ve çürük çocuklar üretiriz sonra da ne olacak bu memleketin hâli deriz
- ✓ günlerimiz plansız projemiz geyik muhabbeti'yle geçer
- ✓ her durumda her pozisyonda provoke oluruz
- ✓ eğlence anlayışımız çoğu zaman ne de gaddarca ve sadistce olur
- ✓ "buraya çöp dökenin anasını zikiyim" böyle bir uyarı dünyada nerede vardır
- ✓ metro'su olmayan bir şehirde punkçı yetiştirebiliriz
- ✓ bu kadar gazete köşeyazarı var ne yapmışlar ne'ye çare bulmuşlar
- ✓ öğrenme yeteneğimiz taklitten geçer herşeyi aslından daha iyi taklit ederiz
- ✓ yalakalık olayını sanat hâline getirmişizdir
- ✓ kıskanmak, çekememek, nefret etmek bizi hayata bağlayan en şahane hislerimizdir
- ✓ aynı otobüste, yanyana koltuklarda mesela izmir'e gideceğimizi bile bile "yolculuk nereye" diye sorarız
- ✓ başkasıyla daşşak geçmek zavallılığımıza ilaç gibi gelir
- ✓ erkekleri hayatta bir kere mutlaka: "50 milyar verseler kestaneyi çizdirir misin" diye sorabilen bir ırkın ahvadiyızdır
- ✓ memleket meselelerine şarkılarla, türkülerle, şiirlerle çare aranz
- ✓ mutluluğumuz genellikle dostlarımızın mutsuzluğuyla zirveye çıkar
- ✓ zorlarsak en fazla üç gün ciddi ya da üzgün durabiliriz
- ✓ asmak, kırmak, kaynatmak, tahsil hayatımızın ne güzel yüklemeleridir
- ✓ anamıza avradımıza küfrederek de övebiliriz birbirimizi
- ✓ herkes doğuştan futbol uzmanıdır herkes mutlaka şiir yazar ve hayatı romandır esasında
- ✓ bütün iyi profeleri önce biz düşünmüşüzdür ama çaldırmışızdır da birilerine nedense
- ✓ herkesin elinde cep telefonu sanki herkes holding patronu
- ✓ mizahçıları kanser olan, verem olan başka güzide bir ülke var mı

(devam edecek)

netust@leman.com.tr

DEPREM BAHANESİYLE ERENKÖY GÜZEL SANATLARI ENFES YERİNDEN UZAKLAŞTIRMAYA ÇALIŞAN BİR TAKIM RANT UYANIKLARININ OYUNU

FATİH SOLMAZ

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

LOMBAK, 2. KİTABINI HAZIRLIYORUZ

Can Barslan

K. Ertem

**Kadir
Yılmaz**

bugünde ölmedik,
kasta ölmedik,
kafayı yemedik,
cinnet getirmedik,
sağ salim eve geldik
Allah'a şükür..

57. Hükümet Tarifesi!

İşte Başbakan tarifesi

Blair'le kahvaltı
19 milyar lira

■ Gıda yemeğine katılmak kişi başı 350 sterlin (yaklaşık 265 milyon lira).
■ Belkondan başbakanın sadece konuşmasını izlemek 150 milyon.
■ Tek gün açış konuşmasını izlemek ya da düzenlenen yemeğe katılmanın fiyatı ise 725 milyon lira.
■ Bakanlar Kurulu üyeleri ile yemek ve yemekten sonra başbakanla tanışmak 19 milyar lira. En az 4 bakanla tanışmak da garanti.
■ 19 milyardan daha fazla ödeyenlere ise Başbakan'la sabah kahvaltısı ve başbaşa görüşme imkanı sağlanıyor.

Okudunuz mu, İngiltere'de hükümet kaynak yaratmak için başbakanla ve bakanlarla tanışmayı, kahvaltı etmeyi falan tarifeyle bağlamış. Bu sayede İşçi Partisi'nin kasasına bir gecede 750 milyar lira girmiş. Kıllandırmacı Servisi üşenmedi, arastırıyor ve Türkiye'deki benzer tarifeyi ele geçirdi.

● Başbakan Ecevit kahvaltıyor ederken, masaya oturup onu seyretmek 600 milyon lira. (Dayanamayıp kahvaltıya katılmak isteyenler için siyah zeytin tane başına 400 bin lira, yeşil zeytin tane başına 500 bin lira, normal çay 750 bin lira, açık çay 600 bin lira, Rahşan hanımın özel peynirli omleti 1.5 milyon lira, ekmek ücretsiz)

● Devlet Bahçeli'nin bекar evinde makarna haşlamak 400 milyon lira, bakanlara mangala sucuk atmak 900 milyon lira, Bahçeli'yle tavla atmak 1 milyar 150 milyon lira, okey oynamak (grup indirimi kapsamında) 300 milyon lira. (Bulaşık yıkayanlardan %10 düşük fiyat alınır.)

● Mesut Yılmaz'ların evinde aile halkıyla beraber oturup, herhangi bir Televole seyretmek 2 milyar lira. Yılmaz'ın küçük oğlu Hasan'la şakalaşmak 450 milyon lira. Mesut Yılmaz'ın ağızlığını kullanmak, sigara başına 800 milyon lira, Yılmaz'ın paketindeki son sigarayı alıp içmek 2 milyar 750 bin lira. (Koltukta uyuyup yatıyorkalmak 5 milyar 100 milyon lira)

● En az beş bakanla Meclis koridorlarında halay çekmek 4 milyar lira. (Halay başı Hikmet Sami Türk olursa ekstra 250 milyon lira daha ödenecek. Devlet cezalarında çok kurşun harcayıp zarar ettii)

● Ecevit'in Kartal marka arabasını evden eve nakliyat işinde kullanmak 1 milyar 300 milyon lira. Kartal'ı düğün arabası olarak kullanmak 3 milyar lira. (Arabanın önüne konacak düğün bebeği niyetine Ecevit'in kedilerinden almak 870 milyon lira)

● Saadettin Tantan'la birlikte gece disko baskını yapmak 1 milyar 800 milyon, geceyarısından sonraki baskınlarla katılmak 2 milyar 50 milyon, disko veya bar mühürlemek 3 milyar lira. (Baskın ve mühür sonrası Tantan'la banklara oturup denize bakarak, birlikte "Mühür gözlüm seni elden sakınıyorum, kısınırım"ı söylemek 7 milyar 700 milyon lira)

● İki bakanla beraber gizlice satanist ayırma izlemek 4 milyar lira. Ayın sırasında fenalık geçirmek 650 milyon lira. (Devlet satanisti olup sertifika almak 10 milyar lira.)

● İsmail Cem'le Çamlıca sırtlarında scrable oynamak 850 milyon lira. Scrable sırasında jeket taş kullanmak 60 milyon lira. İsmail Cem'in Germen cinsi kanaryasını gagasından öpmek 1 milyar 400 milyon lira, kanaryayı ince kıyılmış kuzu ciğeriyle beslemek 1 milyar 910 milyon lira.

● Bayındırlık Bakanı Kóray Aydın'la beraber ultra-oynak türkücü Hatice'nin konserine gitmek 2 milyar 300 milyon lira. Kóray Aydın'la birlikte Prestij Müzik Ailesi'nden en az 48 sanatçının bulunduğu ortamda neşelenmek 6 milyar 540 milyon lira.

● Bizzat Orman Bakanı olmak 42 milyar lira. Orman Bakanlığı makamında "Aman Ormancı'yı söyleyerek yabancı konukları coşturmak 670 milyon lira. İçip içip "Konyalı'dan ben bir oğlan doğurdum" diye bağırarak 1 milyar 720 milyon lira.

● Sağlık Bakanı Osman Durmuş'la kesintisiz 1 saat 45 dakika geçirene ise 2 milyar lira ödenecek. (Tiko papa)

kilservis@leman.com.tr

guneri@leman.com.tr

Fırtınanın Laneti

GÜNERİ
İÇOĞLU

Ahlaksızla Çekmiştir

Ahlaksızlar hep çekmiştir beni.

Değersizler... Aile, namus, vatan gibi kavramları hiç işlemeyenler... Köksüz, bağısız, kimsesiz yaşayıp, canı istediği anda alıp başını çekip gidenler çekmiştir... Ürkümüştür onlardan, dokunmaya çekinmişimdir, ama bu cesareti, bu gücü nereden aldıklarını suçlu bir arzuya hep merak etmişimdir.

Çünkü bana ait olmayan bir ahlakla yaşadım yıllarca. Savunduğum değerler içimi karartırdı; ama yakınlarımı, çok onları üzmemek adına, yine de savunmaya devam ederdim... Sanki bu değerleri savunmasam, iyi ve ahlaki olmaya çalışmasam hep birlikte daha yoksullaşacağımızı, hayatımızı daha da güçleşeceğini hissedirdim...

Kendimi bildim bileli ahlaksız ve değersiz olmadığım için çok çalışmaktan başka seçeneğimin olmadığını anlamıştım... Bu yüzden çalışmak ve korku hep içime işlemişti... Ahlak ve cansıkıntısı hep içime işlemişti...

Lisedeydim. Okulum Ortaköy'deydi. Evim ise Kadıköy yakasında... Şehir hatları vapurlarının alt kameralarında alkolikler, çingeneler, herkesten kaçıp izbe yerlere sığınan tedirgin insanları arasında gündüz derste aldığım notları gözden geçirerek dönerdim akşamları eve. Birkaç saat uyuduktan sonra, uyanır ve sabaha kadar çalışırdım. O saatte genellikle evde herkes uykuya yatmış olurdu. Ve çoktan sönmüş olurdu soba...

Sırımda eski, solgun bir battaniye; küçük, çelimsiz ve en çok kaibi ve kaygılan üşüyen bir çocuk olarak sabah ezanlarına kadar çalışırdım. Bazı geceler annem, çalıştığım salonun kapısından uykulu ve sinirli bir şekilde yüzüme bakar: hala çalışıyor musun, hadi yat artık, elektrik parasına yazık, derdi...

Elektrik parası, geleceğimi kazanmak adına her anı baştan alınmış ve giderek solan çocukluğumdan, ertelediğim hayalimden, kuşabilmiş umutlanımdan daha önemliydi...

Başarılı olana kadar hem ahlaki, iyi kalpli, hem bütün toplumsal değerlere sonuna kadar bağlı kalacak, başarılı olduktan sonra ise istediğim herşeyi yapacaktım... İşte bu çağdışı romantizm bizim evde en çok bana uygun görülmüştü. Oysa lambada zayıf bir alevdim ben, kalbim ve korkularım üşürdü, ama farkına varmazdı kimse. Dürüstlük ve ahlak adına; başarılı olduktan sonra istediğim herşeyi yapma tevellisi adına, en çok da bunlar adına, içimdeki yaşam alevinin üşüdüğü kimse farkına varmazdı. Eski, yıpranmış okul çantamın içinde takdimeler taşırdım, ama ben her akşam eve dönüşlerimde Karaköy-Kadıköy vapurundan aşağı, ailemden ve çevremdeki insanlardan daha sevecen ve daha anlayışlı olduğunu hissettiğim denizin sulana kimseye farketir-

meden bir a

Bir keres
yılla dönmü
zamanki güt
daydı. Geldi
bir saygıyla
Gözlüklerini
Yüzüme kış
nu söyledi:
rim... Sonra
odasına. Or
anlamı şuy:
bunu hiç be
uğrattınız...
Lambada t
üşüdü gece
adına hayat
acımazı sa
Gecenin
kapısına kar
parasına ya
mün nurun
zin kimseye
li bir şekild
mesinden d
Bazı gec
yüzümü yal
yüzümü yak
da yanaikar
oğlum, uzal
İçinin üş
meyeceği, l
nin solmay
okulu, kurt
kurtul şu ü
solgun batt
lara, derdir
Geciken m
bilen üç ay
laklı bir hay
korkusu olu

Gitmek, i
olursa olu
ahlak ve dü
del ödemek
lihsiz gözük
Yıllardır s
birçok zah
üstlük anla
yordu. Her
ama henüz
kesin kabul
yaşamaya b
İşte enç
uzaklara. H
biri olarak
laşmak için
Çocukluğ
erçok vali

Bazı gec
yüzümü yal
yüzümü yak
da yanaikar
oğlum, uzal
İçinin üş
meyeceği, l
nin solmay
okulu, kurt
kurtul şu ü
solgun batt
lara, derdir
Geciken m
bilen üç ay
laklı bir hay
korkusu olu

Gitmek, i
olursa olu
ahlak ve dü
del ödemek
lihsiz gözük
Yıllardır s
birçok zah
üstlük anla
yordu. Her
ama henüz
kesin kabul
yaşamaya b
İşte enç
uzaklara. H
biri olarak
laşmak için
Çocukluğ
erçok vali

Gitmek, i
olursa olu
ahlak ve dü
del ödemek
lihsiz gözük
Yıllardır s
birçok zah
üstlük anla
yordu. Her
ama henüz
kesin kabul
yaşamaya b
İşte enç
uzaklara. H
biri olarak
laşmak için
Çocukluğ
erçok vali

Gitmek, i
olursa olu
ahlak ve dü
del ödemek
lihsiz gözük
Yıllardır s
birçok zah
üstlük anla
yordu. Her
ama henüz
kesin kabul
yaşamaya b
İşte enç
uzaklara. H
biri olarak
laşmak için
Çocukluğ
erçok vali

Gitmek, i
olursa olu
ahlak ve dü
del ödemek
lihsiz gözük
Yıllardır s
birçok zah
üstlük anla
yordu. Her
ama henüz
kesin kabul
yaşamaya b
İşte enç
uzaklara. H
biri olarak
laşmak için
Çocukluğ
erçok vali

Leanti MEDYA

BRT muhabiri haberini Taşanlar haberi yapı. Taşanlar Ankara Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Nazmi Bilgin'den BRT muhabirinin haber kaynağını bulmasını istedi. Bilgin buldu. BRT muhabiri ve ardından haber müdürü işini kaybetti.

Hep Beni

Beni görmek isterdim kendimi...
ilk dönem karnemdeki iki za-
ve. O gece babam eve her
ç gelmişti. Dolabı bizim oda-
duyunca yatağımdan mahçup
kip karnemi ona gösterdim.
diklatice inceledi karnemi.
ir ifadeyle bakarak sadece şu-
ssüf ederim... Teessüf ede-
şka birşey demeden çekti gitti
Türkçesinde teessüf ederimlin
usaca; yazıklar olsun, sizden
mezdim, beni hayal kırığına
ssüf ederim... Hepsi bu kadar.
in o yaşam alevi üşüdü. Hep
boyu. Bu yakıcı sözle geleceği
inan o küçük çocuk, o ayaz, o
ara kadar üşüdü...
Bir saatünde, çalıştığım salonun
gelinip, hadi yat artık, elektrik
denildi. Elektrik parası gözü-
kaha önemiydi çünkü. Ailemi-
titaç olmadan, dürüst ve ahlak-
lığını sürdürmesi içimin üşü-
nemliydi...
masamın üzerindeki lambaya
tır, öylece beklerdim. Lamba
bir süre sonra. Yüzüm lamba-
z verirdim kendime: Gıtmelisin
a gıtmelisin, derdim.
yeceği, arzularının ertelen-
atının çalınmayacağı, düşleri-
gi yerlere gıtmelisin... Bitir şu
u soğuk, ruhsuz gecelerden,
ne attığın yoksul, hayatın gibi
relerden, çek git; çek git uzak-
rada elektrik faturası olmasın.
rkusu olmasın. Babanın erken
lmasın. Orada dürüst ve ah-
ürmenin insanın içini kavuran
n, derdim.
hep gıtmek vardı aklımda. Ne
tmek. Çünkü inanmadığım bu
ük anlayışı adına acı çekip, be-
ukluğum kadar acımasız ve ta-
rdı bana...
up; onun adına acı çektiğim ve
kattandığım bu ahlak ve bu dü-
beni ifade etmiyor ve anlamı
beni beğenip takdir ediyordu,
diye birşey yoktu ortada... Her-
benimsediği beni, ben henüz
anmıştım ki...
bu yüzden gıtmek istiyordum
sin sevdiği, iyi, ahlaklı ve dürüst
ettiği kendimle kıyasıya hesap-
klara gıtmek istiyordum.
u, üşüyen arzularımı, belki de
dan çok elektrik faturalarının

önemsendiği geçmişimi düşünüp, yaralı da ol-
sa, paramparça da olsa sorgusuz sualsiz ve
korkmadan kendimle olmak için hep uzaklara
gıtmeyi istiyordum...

Bir keresinde uzaklara gıtmeme çok az kala,
elimde pasaportum, uçak biletim, son kez
yaşadığım şehrin kıyılarını, gökyüzünü seyre-
dip havaalanına doğru giderken, içimden; sev-
diklerimin ölümünü görmeyeceğim, onları
ben görmeyeceğim, birileri gömsün, ben ar-
tık daha fazla acı çekmek istemiyordum, de-
dim. Evet, bunu ben dedim. Nilsa uzaklara,
çok uzaklara gidiyordum. Acımasız ve talihsiz
geçen çocukluğumla hesaplaşmaya... Kendim
olmaya...

Uzaklara... Sevdiklerimin sonunu ben gör-
meyeyim, bu kadar acı bana yeler, kalanlar
gögüsünün bu hayatı, dedim...

Böyle birşey asırlardan geçmişti, bilmi-
yorum, ama geçmişti işte...

Ama yan yolda indim ve uçak biletimin yı-
tım geri döndüm.

İyi, dürüst, ahlaklı insan olmak için düşlerini
yakan, hayatlarını erteleleyen, bu yüzden beni de
kendilerine benzetmeye çalışanların arasına
geri döndüm. Evet, yakınlarını üzmemek, ele
güne muhtaç olmamak, ve onlara güvenenleri
zor duruma düşürmemek için hiçbir kendi ola-
mamış, inanmadıkları bir hayatı sürdürmek zo-
runda kalmış yakınlarının arasına...

Büyümek, kurtulmak, özgürleşmek için hep
onlardan uzağa gıtmek istemiyordum... Ama yap-
madım. Birşeyler tutmuştu beni. Kendimden
çok onlara haksızlık etme duygusu daha ağır
basmıştı...

Çünkü ne kadar inkar etsem de onlar bende
saklıydı, ben onlarda saklıydım...

Onlara yakınlaşmam için uzaklara gıtmeme
gerek yoktu. Talihsizlik, şanssızlık ve doymak
bilmez acılar gelip içimden birini bulunca ha-
yatımız hiç olmadığı kadar aydınlanıyordu iş-
te... Korkularımız azalıyor, hiç olmadığı kadar
cesareti oluyorduk...

Sevdiklerimizi kaybettikçe nasıl oyuna geldi-
ğimizi anlıyor, bize çizilen kaderi görüyor, sindi-
ğimizi yerden ayağa kalkıyorduk.

Aşk gibi bir öfkeyle ayağa kalkıyorduk böyle
anlarda... Yoksulluğumuza, etrafımızı kuşatan
duvarlara, korunaksızlığımıza, hep kaybetmeye
yargılı oluşumuza isyan ederek ayağa kalkıyo-
duk...

Başka bir yasa, başka bir dünya, başka bir
hayat olabilir mi, diye ayağa kalkıyorduk...

Sonra... Acıların ve öfkemizin dinince, haya-
tımız yeniden bildik yörüngesine giriyor, herkes
yine kendinden çok çevresine benzemeye, ka-
derine benzemeye çalışıyordu...

Annemi hep sevdim. Ama anne talantım
olmadı hiç. Yıllar önce koptum ondan. Yıllardır
sokaklar ve yalnızlıklar emziriyor beni. Ailemi
hep hüzünle sevdim. Acıyarak sevdim onları.
Ama hiç aile takatım olmadı. Ve artık yıllardır
onlar değil, aşklar, dostluklar yaralıyor beni.

Uzaklım onlara... Ve daha da uzaklara gı-
mek için onlarla aramdaki tüm hastalıklı duygu-
sal bağları koparmam gerekiyordu. Ama ben hep

yan yoldan geri döndüm, bir kere değil, defalar-
ca gittiğim yerden hep geri döndüm. Bir şeyler
tutuyordu beni. Gidemiyordum...

Çünkü neden bütün talihsizliklerin, bütün
şanssızlıkların aynı evlerde, aynı sokaklarda
büyüdüğüm, aynı çevrelerde benzer acılan,
benzer umutlan, benzer sevinçleri paylaştığım
bu iyi, bu ahlaklı, bu dürüst olmaya çalışan in-
sanların başına geldiğini anlamak için hep geri
döndüm. Gittiğim her yerden hep çaresizce ge-
ri döndüm...

Çok büyük bir giz değildi aslında bu. Bizim
gibilerin iyi, ahlaklı ve dürüst olmaktan başka
seçenekleri yoktu çünkü. Çünkü korunaksızdı-
lar. Duyarlı oldukları için yoksul kalmışlardı.
Yoksul kaldıkları için duygularına sımsıkı sarıl-
mışlardı. Başlarını kaldırmalarına izin vermiyo-
rdu hayat, talihsizlikler, şanssızlıklar onlara hiçbir
fırsat tanıtmıyordu. Bu yüzden ahlaklı ve dürüst
olmaya çalışıyorlar, karşılaştıkları felaketlere
gögüs gerebilme için iyi olmasını istedikleri
kalplerine sarılıyorlardı sımsıkı ve hüzünle.

Bu yüzden hep yan yoldan onlara geri dön-
düm... Düşlerimi, arzularımı bir başka hayata
erteleyerek onlara hep geri döndüm.

Hastalıklarla boğuşan, geçim sıkıntısından
kim olduklarını bile unutan, baskılara karşı dire-
nirken düşlerini unutan, ele güne muhtaç olma-
mak için tüm hayallerini erteleleyen, etraflarında-
ki duvarlar yükselirken mutlu olma şanslarını
yitiren ve olmadık talihsizliklerle ömürlerini tü-
keten insanların arasına hep geri döndüm...

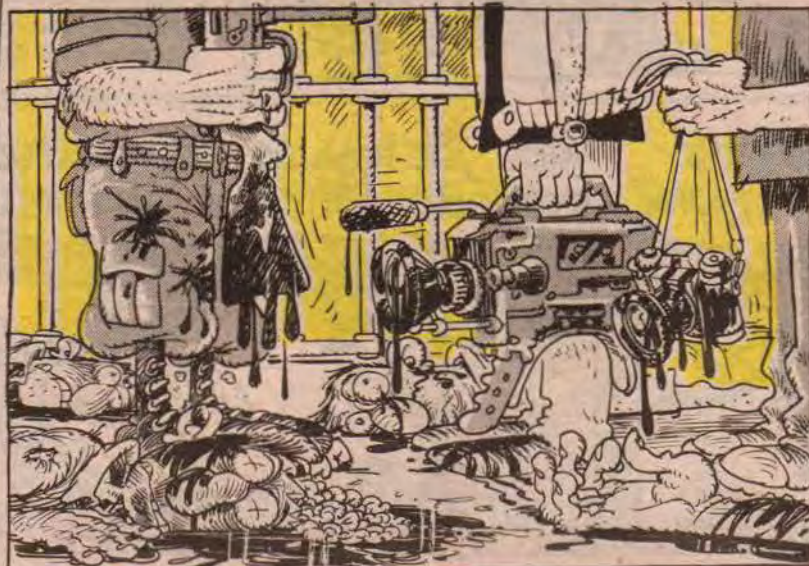
Çünkü ben onlarda saklıydım, onlarda ben-
de... Giderdim gıtmesine, ama onlardaki kendi-
mi çok özler, iyi kalpli ve dürüst olmaktan aş-
ka çareleri olmayan yakınlarının yüzüne bir daha
bakamazdım...

Ama yalan değil, ahlaksızlar hep çekmiştir
beni... Değersizler... Aile, vatan, namus gibi
kavramları hiç işlemeyenler... Köksüz, bağısız,
kimsesiz yaşayıp, canları istediği anda alıp
başını çekip gidenler hep çekmiştir...

* Devleti yine cinayetiyle, hem de insanların can gü-
venliklerinden en çok sorumlu olduğu yerde, hapishane-
lerde
* Yalova'da cadırdı kalan insanlar için ağıt kesici ve
konsiyon ilaçlarına acilen ihtiyac var. İlaç şirketlerinde çe-
basan insanlar çok daha kolay sağlanabilir bunları. Le-
man'dan Sevil Hanım aracılığıyla bana ulaşabilirsiniz
* 8 Ekim Cuma günü saat 17:00'de Edirne Sanat
Merkezi'ndeyim. Sabuni Mah. Minibüs Durakı Çaplı İş
Merkezi Zemin Kat. Tel: 0284 - 212 34 90
* 16 Ekim Cumartesi günü saat 14:00'de çok özledi-
ğin Ankara'da Kitapkurdu'ndayım. Kitabevinin ad-
resi Selanik Cad. No 48/7 Kızılay. Tel: 0312-424 13 76
* 30 Ekim Cumartesi günü saat 16:00'da Antalya'da
Oluş Kitabevi Sanat Bahçesi'ndeyim. Üç Kapılar
No 36 Antalya
* Sema Eraslan, Murtaza Yektas, Tolga Bekalp, A Ra-
ham, Elif Deran Efe, Mavi, Hasan Hüseyin Sazak, Han-
dan Andır, Ayşe, Sinan Karataş, Leyla Serin, Umur Ba-
laban, Elif Dönmez, Doğan Araz, Derya Aluç, Belma
Alper Uçar, Nebriye, Güneş İsl Gülbeyaz, Arda Çalik,
Muhammed Altay, Sabahattin Tayşın, Dürriye Çetkin,
İ Doruk, Ceyda Sucu, Mahmut Turgut, Ali Biter, Duş-
gezgin, Kanber Adam, Neslihan Kurekci, Hale Boz-
dag Seyran Toptaş - Mektuplarınızı aldım sevgiyle

CEZMİ ERSÖZ cezmi@leman.com.tr

Medya destekli Ulucanlar cezaevi operasyonunda 12
mahkum hayatını kaybetti birçok mahkum ağır yaralı.

ARIDAKİ FOTOĞRAFTAKİ NLIŞI BULUN

Medyada Ulucanlar cezaevinde
den önce hatıra fotoğrafı, diye su-
şoku mahkumların bu fotoğrafa
le (!) bakarsanız yanlış bulursu-
Ortama ve katliama gaz vermek
taya atılan fotoğraftaki mahkum-
taklı, parkalı karakış şartlarına gö-
nmüşler. Oysa yazın göbeğinde y-
e medya niye böyle bir yanlış yapı-
onu da siz bulun.

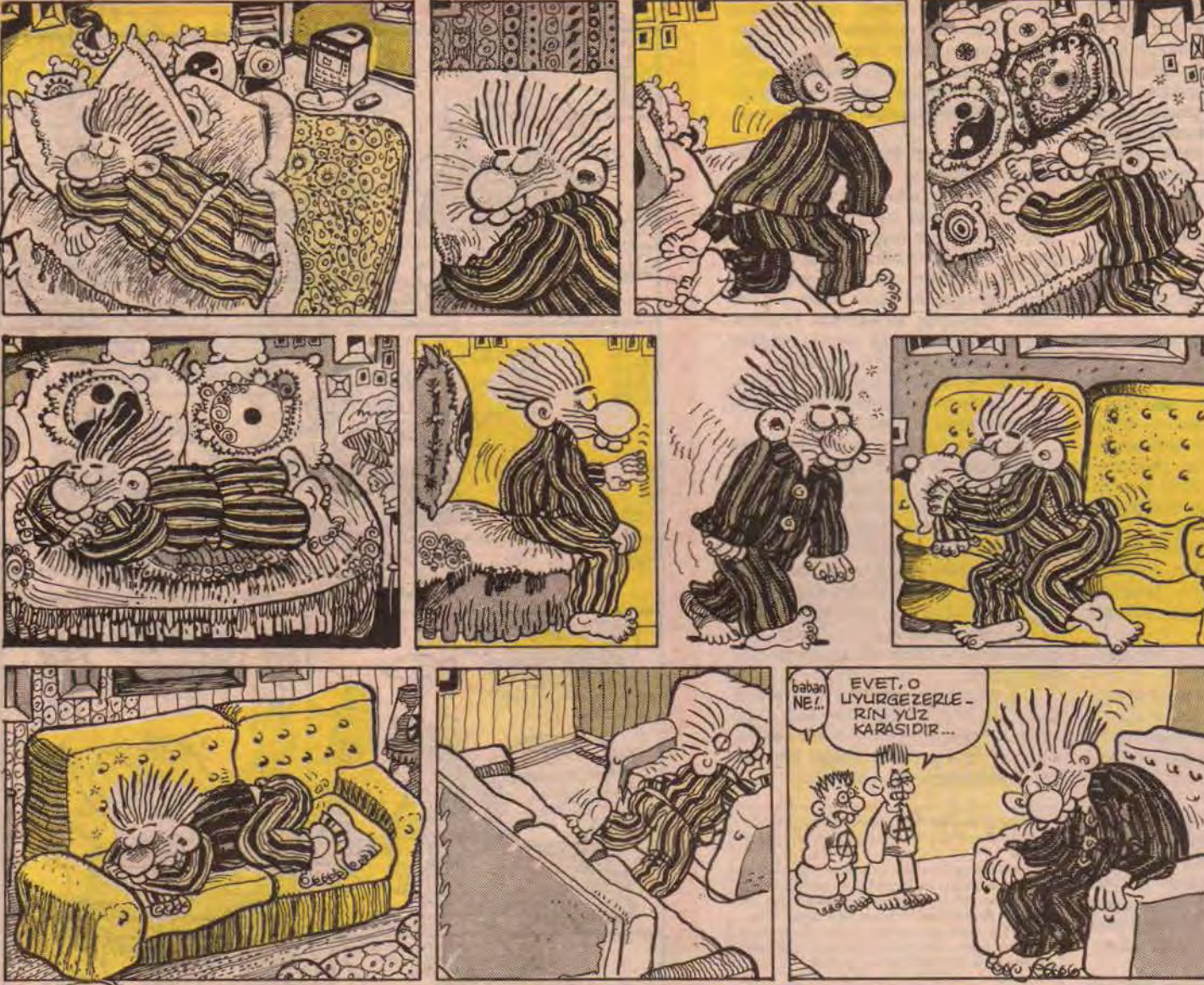
Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

Lutfi Oflaz

Türkiye satandaşı!

Anlaşılan deprem profesörü Ahmet Mete Işıkara'nın aletsel büyüklüğü 27.4!

Herhalde medyamız bu yüzden onu "en seksi erkek" seçti!

Belli ki medyamız onun "aletsel büyüklük" lafını dilinden düşürmemesini yanlış anladı.

"Aletsel büyüklüğü çok büyük olmalı" diye yorumladı!

Işın şakası bir yana, onbinlerce insanın öldüğü depremde, bir deprem profesörünü "en seksi erkek" seçmekle uğraşmak depremzedelere saygısızlık değil mi?

Medya aynı saygısızlığı kulakları küpeli her genci satanistmiş gibi göstererek de yaptı.

Hem ruhunu Amerika'ya, paraya, güce satanların, ruhunu şeytana satanlara diyecek bir şeyi olabilir mi?

Biri satanist ise diğeri satandaş! Satandaş ruhunu paraya, güce satanlara, vatani Amerika'ya satanlara benim taktığım ad.

Ve maalesef bu ülkede vatandaşın değil satandaşın değeri var.

Satandaşlar mevki makam, han hamam, para pul sahibi oluyorlar.

Hele bazı satandaşlar var ki Amerika'da da mal mülk sahibi.

Bunlar resmen Amerikan vatan-daşı, Türkiye satandaşı!

Ve maalesef bunlar Türkiye'de milletvekili, hatta başbakan bile olmadılar mı?

Bu ortamda birkaç yüz genç de satanist olmuş çok mu?

Kaldı ki satanistler Türkiye'yi "Küçük Amerika" yapmak isteyenlerin, Amerikancı kültürü ülkemize pompalayanların eseri değil mi?

Onun için satanistleri bırak, satandaşlara bak.

Yatına İngiliz, Amerikan bayrağı çeken ve adına "medya patronu" denen satandaşlara bak.

Amerika Baskanının karşısında onun valisiymiş gibi davranan başbakanlara bak.

Eğer bu ülkede şeytan niyetine taşlanması gerekenler varsa, onlar satanistler değil satandaşlar!

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

Marlon, okullar açılalı kaç gün oldu. Niye gelmiyosun?

Gelmiyo muyum?

Ulan yaz boyunca 150 ameliyat oldun. Boşuna mı lan? Niye gitmiyon okula?!

TERELELLİ

PICTURES

ÇAN BARSAN

barsan@leman.com.tr

Korku sine-
masında bir
kült olacağı
söylenen
Blair Cadısı
geliyor...
Gelsin baka-
lim...Yüzde
yüz Terelelli
Pictures
yapımı bu
öyküden daha
mi korkunc
görürüz...

Baş arkadaş, hatta arkadaş-
tan da öte, baş cankuş...
Sabaha karşı, evde hareket...

UNUTTUĞUMUZ
BİRŞEY YOK
DI MI?

YOK YOK...
HADI ÇIKA-
LIM...

KİM VAR
TUVALET-
TE?..

BEN
VARIM,
ÇIKIYO-
RUM...

NEYSE
BEN
YAPMI-
YIM...

YAP OĞLUM...
HERKES KAKASINI
YAPTI Bİ SEN YAP-
MADIN...YOLDA
DURAMAYIZ...
HADI...

YOK YAA...ÇOK
GELMEDİ ZATEN
HADI GİDELİM...

Baş arkadaş...Baş cankuş
yola çıkarlar...Gözlerde
tatil coşması...Ruhlarda
şimdiden rahavet...

Birkaç saat sonra, yarı orma-
nımsı, yarı bozkır...Sessiz ve
içerik bir bakimsiz yol...
Boşluk tedirginliği...Bir an-
dan önce katilmanın telaşı
meskun mahale...Ama birden
kader değiştiren o cümle...

O üç kelime...

ARKADAŞLAR
KAKAM
GELDİ...

YAA...OF YAA /EVDE
YAP DEMİSTİM SANA
DI MI?

NE BENZİNCİ BULU-
RUZ, NE DE TUVALET,
BU SITTİRİK YOLDA...

ŞU KENARA ÇEKİVER...İKİ
DAKKADA Bİ AĞACIN ALTINA
YAPAR GELİRİM...SIĞCAM
ALTIMA OOLUM...

Nİ, PEKİ...BİZ DE GİŞİMİ-
Zİ YAPALIM BARI...

Baş arkadaş...Baş kanka...Gider-
lerken az ileriye, çevrede kırmızı
gözler fırsat kollamakta
içlerinde kimin olacağına karar
verir gibi süzülürler; azgın
bakışlar...Ölümcül soluklar
pis kokulu...

YAA...NE GARİP
Bİ YER BURASI
DI MI?

ÇABUCAK YAPALIM DA
GİDELİM...BEN TIRSTIM...

Bİ...Bİ SES
DUYDUNUZ MU?

Evet...Bir ses...Hatta brook
ses fr lad koyu trnlı sarının
içinden...Ölümüne dönüşerek
büyüdü keskin küpük dişleri,
baş sındırım sistemlerinin
amirindeki...

HUAAV...HAV HAAV
HARRR

Baş cankuş-Baş kanka...
Dördü çiğ yaparken, birikaka
ve nedensizce çiğ yapma-
nın sadece...

HIRRRR

Devamı 42. Sayfada →

LeMon 11

Yaşamaması gereken şeytanı bir deneyimdi bu. Kaka yapmanın gözleri önünde parçalanması... Dört çiş yapan...

İşleri biten kanlı ve güçlü çeneler, birkaç kez dolandılar, donakalmış kaka yapmanın çevresinde...

...Ve çekip gittiler kendi uğursuz karanlıklarına niye? Ama niye öldürmediler onu? Nedenizce mi? Doğada her şeyin bir neden, sonuç ilişkisi üzerine kurulu olması gerekmiyor muydu?..

"Köpekler saldırırsa çömelin, bişey yapmazlar" savının doğruluğunu kanıtlarcasına gözlerinden yaşlar süzülür kaka yapmanın...

Bir gerçeğin kanıtlanması bu kadar acı vermemeliydi... Ama öyleydi... Ölümle örtüşüyordu bazen zamanı... Bitti...

DENGELİ BESLENME Kaan Ertan.

"Tinerli şaka" yaktı

SİRKECI Alın Han'da dün akşam saat 19:00 sıralarında birinci kattaki bir atölyede işyeri sahibi Mustafa Dülğellen ile çalışan Kemal Ağca atölyede bulunan tineri yakarak birbirleriyle şakalaşmaya başladılar. Şakalaşmaları sürerken diğer tinerlerin de alev aldığını farkedemeyen gençler büyük bir patlama sonrası yandılar. Vücutlarında derin yanık izleri oluşan gençler iş arkadaşları tarafından SSK Samatya Hastanesi'ne kaldırıldılar. Burada ilk tedavileri yapıldıktan sonra Haseki Hastanesi'ne sevk edilen gençlerden işyeri sahibi Mustafa Dülğellen'in sağlık durumunun ciddiyeti'ni koruduğu bildirildi.

Ramazan KAYA

Tiner yakarak birbirleriyle şakalaşan Mustafa Dülğellen (19) ile Kemal Ağca (20) tinerin patlaması sonucu ağır yaralanarak hastanelik oldular.

Kızına adak dilerken orman yaktı

İZMİR'in Buca ilçesinde, hasta olan çocuklarının iyileşmesi için mum yakıp adak dileyen aile, 5 hektar ormanlık alanın yanmasına neden oldu. Dün saat 16:00 sıralarında Adatepe Orman ağaçlandırma sahasına gelen Hüsnüye Yılbaş hasta olan çocuğu 10 yaşındaki Serdar Yılbaş'ın iyileşmesi için orman içindeki dilek çeşmesinde mum yaktı. Ancak bulunduğu yerden düşen mum, ormanı tutuşturdu. Rüzgarın etkisiyle büyüyen yangın daha sonra kontrol altına aldı. Sanıklar adliye sevk edilecek.

Rayda içerken öldüler

EDİRNE'de rayların oitasına oturarak içki içen 2 arkadaş, trenin çarpması sonucu parçalanarak can verdi. AKI almaz olay önceki gece meydana geldi. Kapıkule-Edime seferini yapmakta olan Kemalettin Erdil yönetimindeki 84813 sefer sayılı tren, Karaağaç Köprüsü'ne 500 metre uzaklıkta rayların üzerinde içki içen İsmail Acıkabak (43) ile Kazım Boncuk'a (64) çarptı. Ağır yaralanan Acıkabak ile Boncuk kurtulanmadı. İfadesi alınan makinist Erdil, "Onları son anda gördüm. Fren yaptım ama treni durduramadım" dedi.

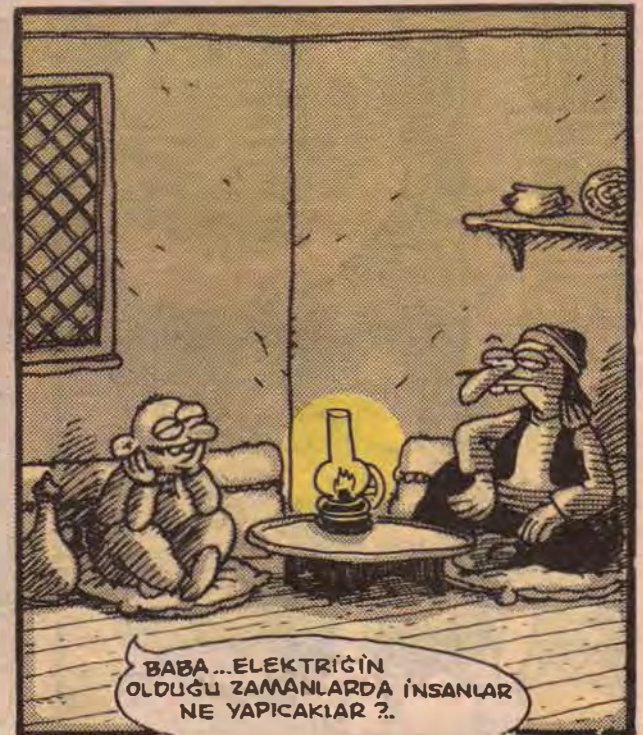
Cami trafosuna çiş yapmaya gitti elektrik çarptı

FATİH Camii avlusundaki trafonun kapısını zorlayarak açtıktan sonra içeriye çişini yapmaya çalışan 21 yaşındaki Iraklı Serhat Haves Ahmed, elektrik akımına kapılarak can verdi. Ahmed'in kardeşi Bestun Haves Ahmed ile birlikte, iki gün önce Türkiye'ye kaçak yollardan girdikleri, kalacak yerleri olmadığı için geceleri cami avlusundaki trafonun yanında kaldıkları belirtildi.

Cem ACAR
İSTANBUL

AY/OF/AMAN!
IIMMFS! BACILAR, YİĞİTLER
Bİ GARE ETMEYİN BENİ/ULAN
TUVALETTE BİLE GAZETE, DERGİ
OKUYAMAZ OLDUM/ YAHU ŞUNLARI
GÖRMEYİYİM DİYORUM, KAFAMI
ÇEVİRİYORUM... KEPAZE OLDUM
SİZİN YÜZÜNÜZDEN, KİÇİMDE
BASUR, KAFAMDA UR ÇIKTI...
OF...IIMMFS! OY OY OY...
BENİM DERTLİ BAŞIM
OY...

Cumhuriyet Cemadet

AHMET YILMAZ

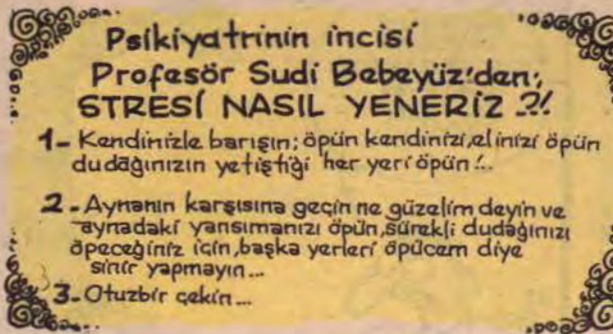
ADNAN'CIĞIM
MERAKIMI MAZUR
GÖR: BURAYA NE MAK-
SATLA ASTIĞINI ÇÖZMEDİ-
GİM BU KARO PAPAZININ
ALT KISMI VE GERÇEVESİN-
DEKİ EKŞİKLİKLER NAZARI
DİKKATİMİ CELBETTİ,
NEDİR BU ALLAH'KİNA
KUZUM??

RÜCHANCIGIAM,
YILLAR ÖNCE BİR POKER
MASASINDA BU KARO
PAPAZI SAYESİNDE ÇOK BÜYÜK
PARA KALDIRIP O GÜNÜN
ANISINA BU TABLOVU YAPTIRMIS-
TIM. TAKDİR EDERSİN Kİ, HAYDAN
GELEN HUYA GİDİYOR, ELİMDEKİ
AVUÇLADAKİ KUMARA VERDİĞİ
BU İBİNEYİ BUDUYARAK RAHAT-
LIYORUM; MESELE, SANDIĞIN
GİBİ SANATSAL BİR BOYUT
TAŞIMİYOR YANI RÜCHANCIGIAM;
TAMAMEN SAHŞİ... BU BA-
ZEN KARO PAPAZI OLUR,
BAZEN DE KUPA
KIZI...

NAKLEN YAYIN
ODASI

BUNCA YILDIR MACA
GELİRİM, SORSAN
"KALECİNİN ADI NEDİR"
BİLMEM... ŞU ADAMDAN
ALDIĞIM TADI BİR FUT-
BOL MÜSABAKASINDAN
ALMIYORSAM KABAHAHAT NE
BENİM, NE DE BU ADAMIN...
NE DİYÖ ACABA ORDA??
BAK BAK NASIL DA
HAREKETLENDİ
KENDİ KENDİNE ??

Psikiyatrinin incisi
Profesör Sudi Bebeyüz'den;
STRESİ NASIL YENERİZ ??

- 1- Kendinizle barışın; öpün kendinizi, elinizi öpün
dudüğünüzün yettiği her yer öpün...
- 2- Aynanın karşısına geçin ne güzelim deyin ve
aynadaki yansımanızı öpün, sürekli dudüğünüzü
öpeceğiniz için, başka yerleri öpücüm diye
sınır yapmayın...
- 3- Otuzbir çekin...

TUĞÇE
SERACILIK
Bahçe tanzim

BU DA BİR
OKULPTUS! HAFTA-
DA BİR SU İSTER,
TOPRAĞINI HAFİF
NEMLENDİRİRSİNİZ
YETERLİ OLUR,
GÜNEŞİ ÇOK SEVER
FAKAT AZ BİR IŞIKLA
DA GELİŞİMİNİ
SÜRDÜRÜR

ASIL BEN, MAĞAZAYA
İLK GELDİĞİMDE
SENDEN ALMIŞ
OLDUĞUM IŞIKTAYMI
ACABA O IŞIK
BİZİ GÜZEL BİR
OLAYA SÜRÜKLER
Mİ GAYİLEŞİYLE
O GÜN, BU GÜNDÜR
SERANIN BEĞON-
YASI, MUZİPİ OL-
DUM, AMA GEL GÖR
Kİ YEŞİL İŞİĞİN
YANDIĞI YOK,
HEP SARIL!

...MİNA
KOVİM, BEN
KEL KAFALI BİR ADA-
MIM...YOK'OSMAN ABİ
SAĞ UZAT YAKIŞIR "YOK"
"SAKAL BIRAK SENİ ACAR"
AL İŞTE...İLİLAN ZATEN YAŞ
GELMİŞ KIRK'A KIZ VEREN
YOK, BİR BU İBİLİKLİK
ZİKİ EKŞİKTİ, O DA OLDU,
İYİCE OLDUK GİTTİK
ORTAYA MİNA
KOVİM...

AYRINTILAR

SEVERİM:... Evde giydim tişörtün kollarını, dirsekle-
rime kadar sıvarken, yavaş yavaş çıktım, dirsek ke-
miinin üstünden sıyrılıp, üste oturup saabitlendii, ve
artık aşaa düşmüyceene emin olduum aani... İçine bişeyler
koyduum poşet torba; içindekiler azalınca, onları bi yere
verip bırakınca felan, içerde bi tane bişiy kaldıında; raatla-
masını, ve torba biraz rüzgarda, saçmasapan hareketler ya-
pıp dizime felan çarptında, onu, içindeki şeyin biçimine göre
sarıp, katlamayı ve elime almayı... Yüzümü felan yıkadık-
tan sonra, havluyu, tutturulduu askıdan almaya üşenip, ka-
fami eğerek yüzümü kurularken, ani ve sert hareketler son-
rası havlunun askıda tutunamayip düşmesini, ama kafam
aşaa eğik ve ellerim onu tutuyo oldu için henüz bunu an-
namadım aani...METİN... radyoyu felan tamir edecekkene,
havaya girmek için, lüzumlu lüzumsuz bütün aletleri yanı-
ma toplamayı... Yürürkene, bi çocuğu bana bakarken aya-
anın bi taşta felan, takıldı aani ve benim bunu farketttiimi
gördüğünde kızardını görmeyi... Dergiden kestim şiirleri du-
varıma dil de, yüklün üstüne yapıştırmayı... Annemin ya-
nında kahve falına bakılırkene, acaba sevgilimi felan söyle-
nir mi diye g.tümün tutuştu aani... DİLEK...

POTPURI:... Tuvaletin borusu için, nalburcular çarşısı-
na gidemedim. Halbuki plânlamıştım. Geç kalktım. Bi-
raz oyalandım evde, çıktım dışarı sonra. Aret'e gittim.
Film aldım bi iki tane. Biri "Kontakt". Sinemada seyretme-
mişim. Bi de "Propaganda". Filmde, evdekilerle seyredince
şaşırdık, tuhaf bi sahne vardı. Bi çocuk, sınırın altından ge-
çerken, kafasını sınırı belirleyen o kütüğe vuruyo. Ama, aa-
niden, bayaa vurdu, sert! Alnını tuta tuta gitti sonra. Orda-
kiler hiç ilgilenmedi. Hikâyeyle felan ilgisi yoktu bu çarpma-
nın. Çok gerçekçiydi! Ya, nefis rol yapıyo çocuk, ya da yan-
lışlıkla vurdu ve, bi daa çekmediler o bölümü... Aar çekim-
de baktım; uff! Harbiden, küt diye vurdu... Kurgu olan bi şe-
ye, bi filme, bi kitaba felan, aaniiden küçük de olsa sert bi
gerçeklik karışınca, orası daa etkili oluyo ve diğer bütün şey-
ler inandırıcılığını yitiriyor... Bi de bunu, bilinçli olarak, başka
bi formülle yapanlar var; Dostoyevski gibi. Adam annatiyo
annatiyo, kuruyo bişeyler sayfa sayfa; sonra bişiy diyo hayat-
tan, iç dünyasıyla felan ilgili, laank! Çok net, sert, gerçek
bişiy diyo: sonra toparlıyo, bi ucundan birleştirip tekrar kur-
maya devam ediyö... "Ustama dediim ki bugünün; giymeyim
tuluumları! / Arkası kuşlu aynada / taradım saçlarımı /
Staarrrh!.. Rarrh!.. Roarrh!"... Yabancı kültürden biriyle
annaşmaya çalışmak, baazen çok tuhaf! Kardeşimin arkada-
şı Fransa'dan ziyaarete gelmiş. Sofi. Vapurla, beraber geçtik
karşıya. Ne annatılır ki şind! "Jan Pol Sartır" dedim. "Jan
Mişel Jar" dedim. Biliyo tabi onnarı. "Wörld Kap" dedim.
Fransızlar kazandı ya son dünya futbol şampiyonasını. An-
nadı. "Zıdan" dedim. Elimi kafama götürdüm. Herifi taarif
ediyom. Ama, "Bartez" dedi o. Gölkiipir! O daha kel demek
istiyo. Zıdan'ın sağı seyrek. Asıl kel, Bartez, kaleci. Böyle bö-
yle, bişiyler konuştuk. O, eskilerden dinniyomuş; Edit Piaf fe-
lan... "Burda inmek istiyorum!.. Burda inmek istiyorum"...
Bunu ezberlettim ona. Minibüsden inerken, ne söylemesi
gerektiini sormuştu. "İnecek var" daa kolaydı aslında. İki ke-
lime. Neyse, ben daa kibarcasını öğrettim. Fransız karikatür
sanatından felan bahsetmek isterdim ama, ulan. nerdee, bi
humor, bi de cartoon felan'la olmaz bu. En az, 3824 kelime
daa bilmek laazım. dilin önemini böylece kavradım. Hay-
darpaşa'da inip eve dönerken, "nanın. minı yüz milyon ke-
re sigiyim!" diyip birilerine söyleniyodu bi herif. Oha! Yüz
milyon kere. Çok sinirli olmalı... Bi baklavacı var orda. Hani,
görmüşsünüzdür. Steyjin vagon denen o arabaların arkası-
na, bi iki tepsi atmış, ucuza satıyo. Bi adam da oyuncak ayı
satıyodu. Bi yığın, irili ufaklı, üstüste, yumuşak oyuncaklar.
Onun da arabası var, steyjin. o daa raat; üstüne en fazla
oyuncak bi panda düşer sert bi virajı hızla aldıında... İskele-
de, bi adam yaklaştı yanıma, uzaklara bakıp, "bugün hava
rüzgarlı. Hiçbişiy olmaz bugün. Hava, iyil" dedi. "Öyle mi?"
dedim. Bi mektup okuyodum. Fazla ilgilenemedim. Bi sayfa
uçtu sonra, denize düşmeden, ayaamla basıp durdurdum...
İçeri girdiimde, elektronik tartyıla ilişki kurmak istedim yine.
Yirmibeşbin lira attım deliğe. Bekledim, söylemedi bişey. Aa!
Saçma: Onbin lirayla çalışıyomuş saadece. Neyse, önemli di-
il. Öbür makineye gittim, soğuk meşrubat makinesi. O çok
artistikti. Üstelik bi yığın kullanma teferruatı var. ilişki kurma-
dım. Evde, video benı bekliyodu. Bütün tuşlarını ezberledim
ve, bana karşı daa samiimi o. Hemen iyi günner diliyorum!..

Gazeteler

"Türk Halkı" olarak eğitime fazla önem vermeyen bir toplumuz. Bu toplum içinde, okumayı ve yazmayı bilmeyen insanların olduğu gibi, bu geçim zorluğunda paraya kıyabilen ve gazete, kitap ya da dergi alıp okuyabilen insanların da var.

Son zamanlarda görmekteyiz ki; medya patronları gazetelerinin tüm evleri süslemesi için büyük bir emek sarfediyorlar. Önce, bu gazeteler, promosyonları ile halka ulaşmaya başlamıştı. Ama şimdi, promosyonla beraber, bedava olarak da evlerimize girmeye başladı. Benzin istasyonları, belli bir miktarda sattıkları akaryakıt karşılığında, alışveriş merkezleri ise, üyelerine bu gazeteleri bedava vermeye başladılar. Bu düzen, bizim için çok iyi olmuştu, çünkü gazete okumayanları zamanla gazete okuma alışkanlığını kazanyorlardı. Bu gazetelerin köşe yazarlarına, faks çekiyor, mektup yazıyor ya da e-mail atarak, düşüncelerini bildiriyorlardı.

Şimdi ise, bir gazete çıktı ki; bizi geriye götürmeye başladı. Önce, gazetenin fiyatını düşürdüler. Sonra, en çok okunan gazete olduklarını iddia ettiler ve bu gazetelere çamur atmaya başladılar. "Bedava" verildiği için, önce dalga geçtiler sonra da bu gazetelerin halka ulaşmasına engel oldular. (Çünkü, bu gazetelerin sahipleri, gazetelerinin "ayağa düşmüş" olarak kabul ettiler) Üstelik, bu gazete kendini dünyanın en iyi gazeteleriyle aynı kefeye koyuyor. Zannediyorlar ki, "The New York Times" gibi "Frankfurter Allgemeine" gibi gazeteler, başka gazetelere çamur atıyorlar, boydan boya basılmış bir manken resminin altında, bir fotoğrafı geçmeyen biçimde haber yapıyorlar. Kendilerine rakip çıkan gazetelerin, verdiği cinsellik niteliği taşıyan posterlere, ahlâki bakımdan karşı çıkmıyorlar.

Oysa şimdi, görüyoruz ki; halkımız okuma alışkanlığı kazanmadı. Bunun için de, insanca, çağdaş yaşamayı daha öğrenemedi. Aksine; akli fikri cinsellik olan bir kesim yetişti. Açık giyimli mankenlere, bayanlara kötü gözle bakan, hertürlü suçu işlemeye hazır olan, çabur kandırılıp yanlış kişilere oy verebilecek olan bir gençlik yetişiyor. Tüm dostların görüşlerini bekliyorum.

Firat90@hotmail.com

Metalci Avı

Aynı şey binlerce yıl önce de olmuştu. Şimdi cadi avlayan engizisyon mahkemelerinin yerini medya aldı. Renkli, boyalı, civık civık, vicık vicık medya elinde kazıkla metalci avına çıktı. Bana sorarsanız asıl şeytan onlar. Beynimize doldurdıkları sayısız şiddet görüntüsü bize

şiddeti doğal birşey gibi gösteriyor. Bence asıl şeytan bizi yargılayan, dışlayan toplum. Ama farketmez biz buna zaten alışkınız. Bizden nefret edin, dışlayın, alay edin, senelerce yaptığınız gibi. Siz şeytanın sadık köpekleriyiz!

Farklı görmeye tahammül edemeyen, herkesi tek tip görmek isteyen zihniyet. Hadi bundan iyi fırsat olmaz, sen de tükür suratımıza.

Ama unutmayın biz sizin çocuklarınız. Yaratışınız bu iğrenç dünyadan kaçış müzikte bulmuş, lanetlenmiş, reddedilmiş, kovulmuş çocuklarınız.

Kafamıza basarak bizi saklamaya çalışmak da işe yaramayacak. Çünkü biz çoğalacağız. Biz hep öfkeli olacağız. Hep küfredeceğiz, bağıracağız, kafa sallayacağız.

Çünkü biz sizin gibi olmayaacağız. Biz hep farklı olacağız. Ve siz bizden hep nefret edeceksiniz. Ve bu bizim çok hoşumuza gidecek.

Sizinle alay edeceğiz. Çünkü siz bu sefil düzenin düzlenleri olarak kalacaksınız. Sirtınızdaki sülükler kanınızı emerken biz pis pis sırtınıza.

Sizin melekleriniz bizim canımızı almaya gelen zebanilerdir. Sizin pop klipleriniz, reklamlarınız, pembe dizileriniz, Aynalı Tahir'leriniz, Televole'leriniz bizim için cehennem işkencesidir. Biz sizin düşmanınızız. Bizden nefret edin!

Niyazi Demirer (Zapata Vire)

İçini Boşalttığınız Tüm Kutsal Değerler Adına Sizden Birtek Şey İstiyorum: Artık Geberin! Bize ve bu güzel dünyaya çektiğiniz yeterli. İrkçilik, sömürgecilik, katledilen sevgi, hiçe sayılan insan hayatı ve daha saymakla bitmeyecek bir sürü saçmalık... Egonuzu yeterince tatmin edemediniz mi henüz, kesenizi bu kadar doldurmanız yeterli değil mi? Hala uğruna nice hayatları rahatça feda edebileceğiniz yeşil dolarların sesini mi ninni sayıp uyuyorsunuz? peki ya aklıktan, bitmek bilmeyen savaşlardan ölen, acı çeken insanların feryatları? Onları duymazsınız bile!

Tüm insanların kanı emildikten, fakirleştirildikten sonra ne yapacaksınız? Kimi emeğin karşılığını bile doğru dürüst vermede fabrikalarınızda köle gibi kullanacaksınız, kimi dolandırıp ekmeke parasını, ilaç parasını çıkaracaksınız? Fabrika yapmaktan uğruna yakılacak orman, zehirli olacak deniz kalmayınca nasıl nefes alacaksınız? Yaratışınız bu kimyasal cehennemde siz de yok olmayacak mısınız?

Artık durun ve hatırlayın sizin de bizler gibi birer insan olduğunuz! Artık durun ve rahat bırakın bizleri, rahat bırakın bu dünyayı! Eğer bunu bile yapamayacak kadar makineleşmişseniz sizden mahfettiğiniz tüm hayatlar adına birtek şey isteyeceğim: Geberin Artık!

Elif Tecliler

Ya Umutlar...

Merhaba düşünceyi yaşatan Lemancılar. Ben 15 yaşında hayatının baharında bir öğrenciyim. Bu yaşta olmama rağmen ülkem; halkımın başından ek-sik etmediği sorunlarla pençeleşiyorum. Bu sorunların en büyüğü ve en köklü olanı da eğitimidir. Eğitimin sorumluluk istediğine zoraki inanan bazı sömürge okulları okul zamanı velilere yaptıkları yağmalarla üzerlerine düşen sorumluluğu yeterince yerine getiriyorlar sanırım!!

Eğitimin sorumluluktan çok para isteyen günümüzde (ve ileriki günlerde de olacak) okumak aslanın ağzındaki ekmeğe benziyor. Eee... Yaşamak aslanın midesinde olsa gerek.

Çağımızın insan haklarından olan eğitimi önemsemeyen bazı mevki ve çıkar çevreleri devleti çeteye kaşırdıkları yetmiyormuş ki, eğitimi de çetenin eline teslim ediyorlar: Çeteler ÖSYM'ye çoktan el atmışlar bile. Düşüncenin egemen olmadığı çağımızda eğitimin soygun devletin elinden kurtulması mümkün değil. Neden benim ülkem, iyi eğitim görmüş toplumlar, onurlu, kültürlü ve medeniyet ışığı altında yaşayan milletler arasına katılmıyor? Neden hala Türkiye kendi için çalışıp, kendi ırkının varolmasını isteyen bencil ötesi bir bataklığa saplanmış gerici bir bakışla bakıyor? Neden hala ülkemde özgürlük, demokrasi gibi kavramlar yanlış tanınıyor ve uygulanmıyor? Ve neden ben bu soruların cevabını bilemiyorum?

Eğer benim ülkem barışa umuda kardeşliğe açsa, eğer benim ülkemde gencin kaderi ÖSYM gibi bir kurum tarafından apansız bir şekilde katlediliyorsa, eğer benim ülkem hala 0 km. beyinle yaşamaya çalışan ve sadece Türk kanıyla beslenen ırkçı bakanlara sahipse, eğer benim ülkemde çeteler, hırsızlar özgürse ve yazarların ülkeyi gururlandıracak medeniyete götürecekt, yazıp çizdikleri elleri hala uryansa, benim eğitimde özgürlüğüm yoksa ve ben hala "paran varsa okursun" baskısı altında yaşıyorsam; nasıl sabah kahvaltımı ısıklık olarak hazırlayabilir, hayatımın en güzel yıllarını sadece eğlenceye adanarak geçirebilirim?

Ben bir gençsem; bu ülke, bu devlet geleceğe giden yolda benden güzel şeyler bekliyorsa o yolun bu günden geçtiğini unutmamalı. Gençliği zindanlarda değil üniversitelerde barındırmalıdır.

Artık "Türk'ün Türk'ten başka dostu yoktur" zihniyetinden, bayağılaşmış şarkıcı sektöründen, paralı eğitime destek verenlerden kurtulma; yeni umutlar peşinden koşma ve gerçek bir devrim yapma zamanıdır.

Gençlerin umutları ölmesin. Sevgi ve dayanışma içinde yaşamak dileğiyle.

Filiz Çömez - Adana

Anamı Satın Alacağım!

Babam zamanında anamı almak için dört yüz lira vermiştir

dedeme. Anam da bir yırtık çarıkla takılmıştır babamın peşine. O vakitten bu vakte aradan uzun uzun yıllar geçti. Şimdi ikisi de hem torun hem torba sahibi. Ama aralarından ne zaman bir ka: a kedi geçse o yıllar öncesinin, tarihe karışan dört yüz liranın lafı olur. -Tüüü yazıklar olsun, sana bir de dört yüz lira para saydım. Anam bu laf üzerine diğer laflarda olduğu gibi cevap vermez, susar... en son bu söz kulağıma çarptığında artık dayanamadım, anamın biriktirdiği susmaları çıkardım. -A! baba şu kırk milyonu, anamı senden satın alıyorum. -Sen ne saçmalyorsun, kırk milyona ananı vereceğimi mi sanmıştın. Bundan kırkbeş yıl öncesinin dört yüz lirasından bahsediyorsun. -Eee tamam ben de onu hesap ederek sana kırk milyon veriyorum. -Olmaz Tan-su'nun anasının çıkını yıllar sonra katlar, yatlar, yalllar, dolarlar ediyor da benim dört yüz liram hadi dört milyar etsin. Getir dört milyarı, götür ananı. -Ama anam da sana dört ölü, altı sağ on tane çocuk verdi. Anamın yıpranma payı ne olacak? -O'nu da bunca yıl yediğine içtiğine say.

Babama ne kadar dil döktüysem de dört milyardan bir kuruş aşağıya indirmedim. Şimdi üç ayrı işte çalışıyorum. En kısa zamanda dört milyarı bir araya getirip anamın özgürlüğünü vereceğim ellerine.

Ayten Kaya

TRT Çalışanlarından Zorla Deprem Yırdımı Topluyor!..

TRT Kurumu, varoluş amacı vatandaşların gelecek güvencesini sağlayabilmek için hayatın her alanında bilimsel araştırma yapmak, projeler geliştirmek ve bunları (halka rağmen halk için) uygulamak olan devletin bu sorumluluklarını görmemezlikten gelecek sözde vatanseverlik adına başlatmış olduğu para toplama kampanyasının devamı niteliğinde, çalışanlarının bu ayki ikramiyelerinde %5 oranında kesinti yapmıştır. Çalışanlara iletilen resmi bir yazı ile kesintiyi istemeyen personelin paralarını geri alabileceği söylenmiştir. Paraların geriye alınmasını takip eden hafta içinde ise, bu talepte bulunanların listeleri (resmi onay olmadan) TRT'nin her yerine asılmıştır ve bu haklarını kullanan insanlar, sözde deşifre yolu ile cezalandırılmışlardır.

Bu kesintinin miktarı önemli değildir. Asıl olan, böyle bir davranışın, istenildiği zaman uygulanabileceğinin yönetenler tarafından düşünülmesi, bunun aymazca pratikte dökülebilmesi ve bu tarz üzücü felaketler yolu ile devletin görevlerinin unutturulmaya çalışılmasıdır.

Not: İnanmak istemiyorum ama bu tarz bir davranış şekli sergileyen bir kurum, geçen haftalarda yine burada tartışılan "sahte depremde" yolu ile haber oluşturma yoluna da çok rahat başvurmuş olabilir. (Bu konuda LeMan çizerlerinin gözlemlerine daha çok inanırım var)

73'de 1

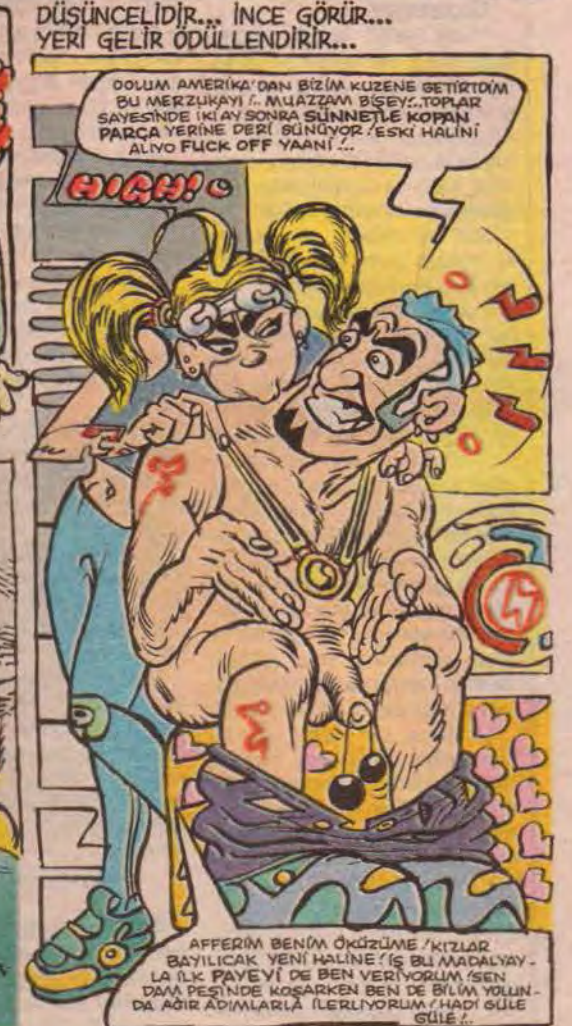

İnska bir genetelevde, yandaki pörsümü, altmışlık karılara bak utanmadan, kibar davran. Gir bir odaya, ayağın kaykayına aldırma, ölmüş yann çocuklara basmaktan çekinme... İşini bitir sonra... Dişan çık. Güneş. Sok elini cebine, bir sigara yak ve yüü bakahım meydana: Taksim Meydanına... Herkes orada... Mutlu insançıklar! Kimi evinde, kimiye iğrenç bir dükkânın iğrenç odalarının birinde tatmin olmuş, sonra kendini dışan atmış mutluluk parçaları... Şu kültüre bak! Mutluluğunun içini tırtılmasına bak! Başka nerde bulabilirsin bu mucizeyi? Ama gözlere bak?... Gözler kaçıyor değil mi? Boşver bakalım... Öğren artık bunu yapmayı!

TEORİDE&PRATİKTE BAHADIRBOYSAL

SANAL SİMGE (O bir İLİŞKİ CİMCİMESİ!)

İLİŞKİLERİNDE ŞİF FARKI GÖZETMEZ... O EKONOMİKTİR, O SEYAHAT TİPIDİR, O SEWİMLİDİR...O ACIR!...

YERİ GELİR BAŞKALDIRIR / AKIL VERİR / AKIL VERİLMESİNE DAYANAMAZ!

ZAM İSTİYORDUM... ZAM İSTEDİM... Tamam, herşey anlamsız, kabul... Moda ya bu, öyle olsun bakalım. Sen kıcını yırtarak, bir isyanmış gibi bunları böğürürken, onlara benzediğini düşünme sakın. İsyan moda olmuş, ne güzel, beni gidi sosyete yalakası, beni gidi yükselen değerlerden tiksinsen ama değerlere selam durucusu!

bohadirboysal@leman.com.tr

Aksamsefası

9 Ekim 1999 Cumartesi Sayı: 413 - 300.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4667-4

9 770130 046678

KRONİK HASTALIĞINIZ
www.leman.com.tr

LeMan

YÜKSEK ÖRÜMCEK KILIK, KIYAFET KÜPE, KAFASI

“öğretmenim ya, tüm aileyi depremde kaybettik.. şimdi bir okula gelmemelik olayı olsa, mazeret uydurmak için ne “dedem öldü”, ne de “ninem öldü” diyebilirdi ya.. değil mi..”

niçin hepimiz ve ilişkimiz hakkında konuşuyoruz his

varolan tüm pozisyonlarda seviştik.. dünyanın bütün mevzularını konuştuk.. ee, şimdi ne olacak peki

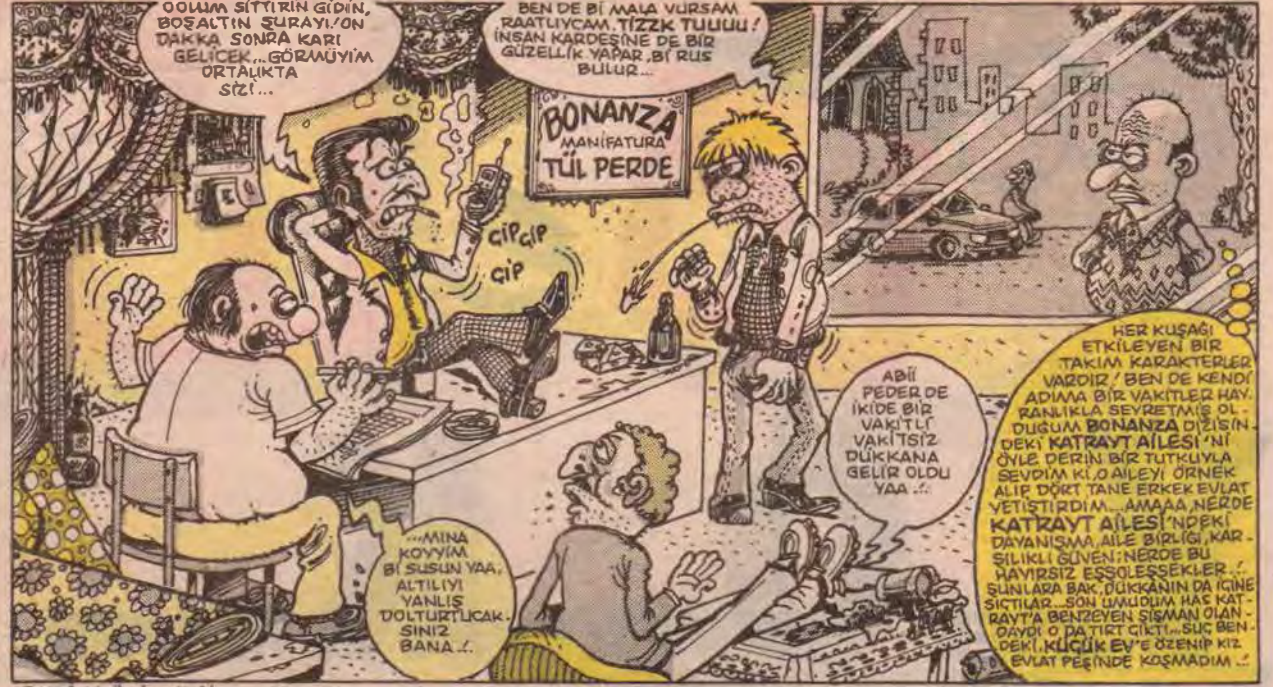

GEZ MAHMUT'ÇUK

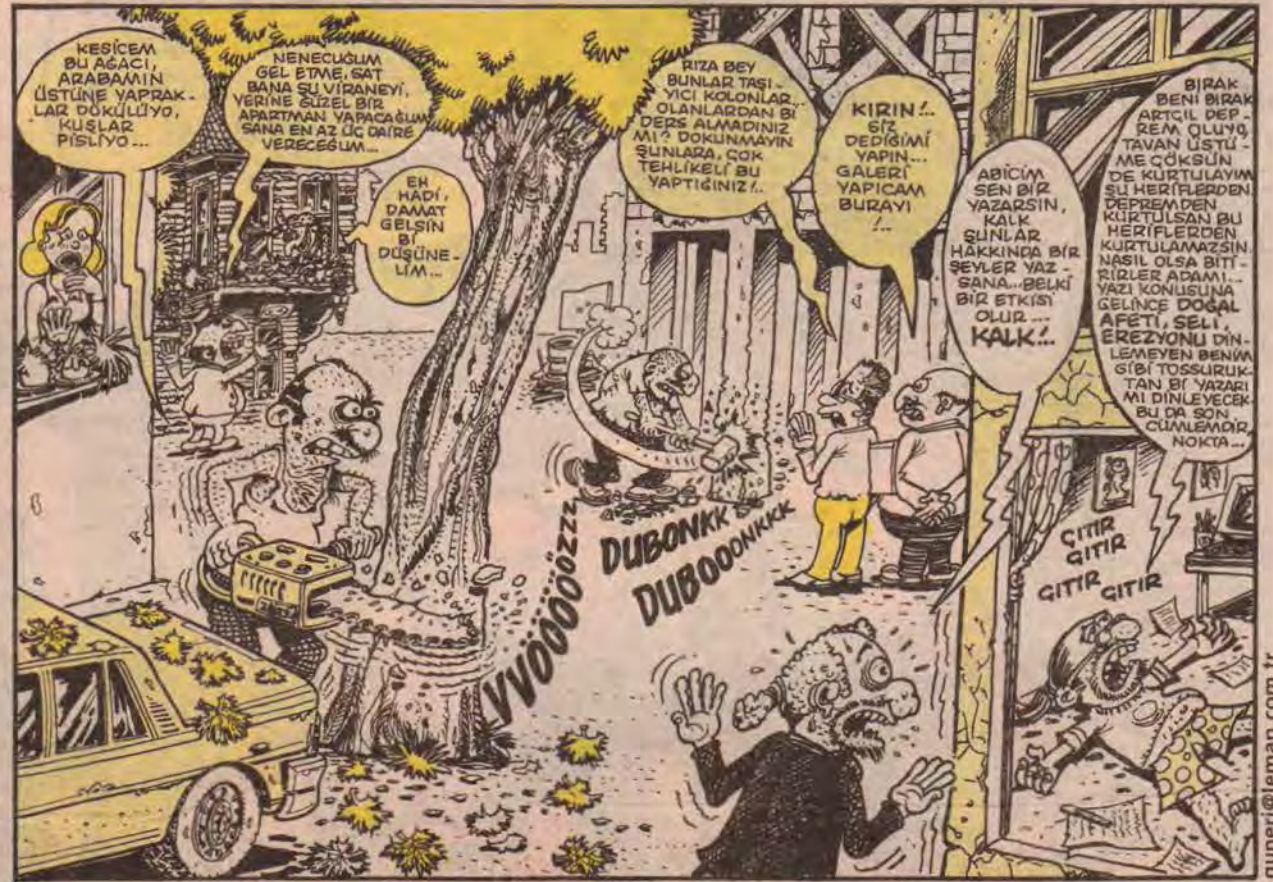

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

Esprî : V. Özdemiroğlu.

Mahmut Tibet

Başbakan Yardımcısı Devlet Bahçeli "Çetelerin en büyük düşmanı biziz" dedi!?

Anadol-M hükümetinin liderler zirvesinde 12 Eylül askeri darbesini yapan generalleri koruma altına alan Anayasa'nın geçici 15. maddesi ele alındı. Bu maddenin kaldırılması kararlaştırıldı. Darısı bizim Pinochet'lerin başına.

YÖK
Yüksek Örtücek Kafa
DEVLET BAHÇELİ
Çetelerin cep faturası
KENAN EVREN
Depremden korktu
asmaktan korkmadı
KIZILAY
İki eliyle bir kadın
doğrultamayan kurum
PİNOCHET
Danış bizim
cuntacıları başına
ZTAR
Sirtaşın boynuzu
DOĞAN-SABAH
GRUBU
Sirtaş'ın sol memesiyle
sağ memesi
ŞET-PA
Yavşak yazım portföyü.

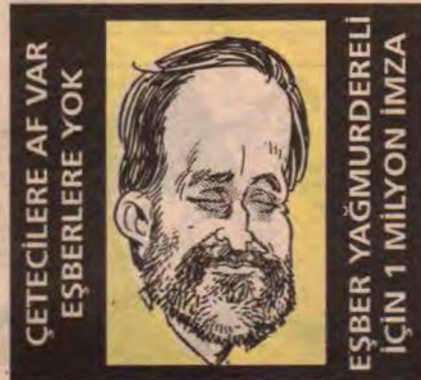
Tabu Deviren

JET-PA'YA YENİ İŞ ALANI

• Arabacılıktan futbol sektörüne, abonmanlıktan kırmızı ışıkta araba camı silmeye kadar her alana giren Jet-pa şimdi de televizyon kanalı satın aldı... Bu kanalın haber bültenini ise Sibel Can sunacak... Jet-pa tüm yatırımlarını ortak bir alanda değerlendirebilir... İşte önerimiz...

Ulucanlar Cezaevi'nde düzenlenen operasyonda ağır yaralanan siyasi tutuklular hastahane yerine koğuşlara sevk edildi.

KILLANDIRMA SERVİSİ

Sanal Demeçler

Bill Clinton:

Türkiye bizim her zaman dostumuz olan bir ülkedir. Hep onurlu ve bizimle eşit olmak istemiştir, bunu biliyoruz. Çıkarlarımız her şey demek değil. Dünya başının sürekliliği için Türkiye'yi de, diğer yoksul ülkeleri de dostça selamlıyoruz. Bu yolda tüm binimizizi kullanmak zorundayız. Türkiye bizim kötü ve iyi günde müttefikimizdir, bir nevi ailemizdir!

Süleyman Demirel:

Koltuğunda biraz daha oturmak için kimseden istekte bulunmam. Demokrasi için ne gerekirse yaparım çünkü hırstan arınmak zorundayız. Çağdaş uygarlık yolunda coşmuş bir insanım. Bensiz bir Türkiye de pekala güzel yönetilebilir. Bunun aksini düşünmüyorum. Kendim için bir şey istiyorsam namerdim. Tersi olsaydı derdim ki istiyorum evet, sürem uzatılsın!

Bülent Ecevit:

Benim solcu bir politikacı olduğuma kuşku duyulamaz. Yolumdan döndüğümde hâlâ inanılmaz varsa, onların akıllarına hayret ederim. Her kesimden sabit fikirliyle şaşarım. Aslıyan her zaman ve her konuda halkın isteğidir. Sağcıların kiblesi ise hep Amerika Birleşik Devletleri'dir. Ben de halkım için varım ve tüm hizmetlerimle onların bir memuru olmaktan kovançlıyım!

Devlet Bahçeli:

Bizim amacımız bu yoksul halkın şikayetlerini dinlemek ve çözmektir. Asla şovenizm duygularını iyice kabartmak davası gütmeyiz. Kardeş kavgasını körüklemek ve bu yolda kadrolaşmayı sağlamak kaçınılmazdır. Hedefimiz umut aşılaktır. Bize faşist diyerek saldıranların haksızlık ettiğini düşünüyoruz. Onların siyasal hayatı bitecektir!

Mesut Yılmaz:

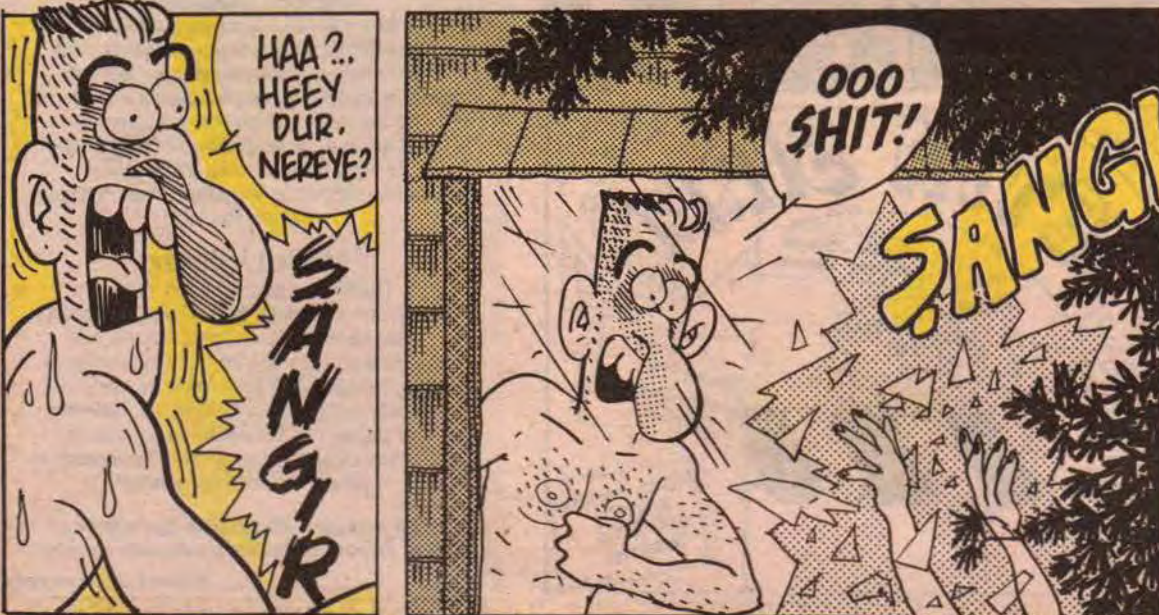
Benim dürüst parti lideri imajım her şeyden önemlidir. Ben başka liderler gibi halkı kandırmak amacıyla tasarlanmış oyunlara girmem. Bu benim için sıkılacak bir görünümdür. Ekonomiyle ve borsayla görevim gerektiği kadar ilgiliyim. Halkımla içi dışıyım ve bu ilişkilerim sayesinde toplumda değerli bir yerim var. Sayışın ki yakın çevremi ihy ederim!

Nol : Tüm demeçleri ilk satırdan başlayarak ve satır atlayarak yeniden okumanız menfaatiniz icabıdır!

kilservis@leman.com.tr

MARMARİS EKİM 1999: ÜNAL DAYI YAZLIĞI...

daral@leman.com.tr

açık büfe

met üst

biz böyleyiz işte-3

- ✓ her türlü meseleyi repo yapar sonraki kuşaklara ihale ederiz
- ✓ kendimizi çevreye değil çevreyi kendimize uyduruyoruz
- ✓ renkliliği, çeşitliliği, çokselsliliği ne yapar eder problem haline getiririz
- ✓ herkes kendisiyle başlatır hayatı, zamanı, tarihi, hikayeyi, olayı
- ✓ kızlar "evlenmelik" ve "düzülmelik" diye ikiye ayrılır erkeklerce
- ✓ bir konu üzerinde akıl yürütmeyi fikir çalmak sanırız hep
- ✓ üzgün olmayı da bir tür özgünlükmiş gibi algılarız
- ✓ klişelere taparız ayrıntıda boğuluruz
- ✓ süperman ya da batman gibi bir çizgi-roman kahramanımız niye yok
- ✓ problemleri çözme mevkilerine hep aslında problemin kendisi olan şahıslar yerleştirilmiştir.. problemin varlığı onların varlık nedenidir
- ✓ her şeyi furya ve enflasyon hâlinde yaşamaya bayılırız
- ✓ yerden göğe kadar haklıyken, birden, üslup yüzünden haksız duruma düşeriz
- ✓ gerçek anlamıyla yalnız kalamamak gibi bir rahatsızlığımız vardır bizim
- ✓ "çok güldük, çok ağlayacağız" deriz herşeyin bedelini ağır öderiz çünkü
- ✓ yol yordam bilmemek, yanlış algılama biçimi ve köhne zihniyet yer bitirir nesilleri
- ✓ sözlerden, kavramlardan, ideolojilerden çok o sözü, o kavramı, o ideolojiyi savunanların kişisel özelliklerini tartışmaya başlarız
- ✓ sorumsuzluk ilkesizlik ilkelerini ne de yiğitçe savunuruz mesela marjinallik diye
- ✓ sanki şartmış gibi hep memleket meselelerini düşünür kimileri tüm mutluluğu memleketle paraleldir kimileri de çükü daşşığına denk güler oynar hayatı boyunca işin tuhafı üzülen vatan haini kebab yapan vatansever sayılır hep
- ✓ yerli yersiz "edebiyat yapma", "karikatürize etme" derler, sanki kolaymış gibi
- ✓ susurluk, depresim, 2000 yılı.. "hiçbir şey eskisi gibi olmayacak" hep başlangıç, hep milat, hep miad fakat ama ancak biz hep aynı biziz

metust@leman.com.tr

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

LOMBAK, 2. KİTABINI HAZIRLIYORUZ

HAIN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

GRETEN ADAM VE BOĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBASİ

MAHMUT TIBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM

Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

PANTOLON

m e t i n f i d a n

TEREFLİ

PICTURES

ÇAN BARSAN

YOK ABİ NE GRUP SEKSİ...BAK - SANA HERŞİ NE KADAR ROMANTİK... GRUP AŞKI YAPIYO BUNLAR...

GÖZLERİN DE KAYBOLMAK VE HİÇ ARAMAMAK ÇIKIŞI...

CANIM... ELLERİN BİR CEYLAN BAKIŞI SANKİ...

ZAMAN DURSUN N'OLUR... HİÇ BITMESİN BU DAKİKALAR AŞK...

BEKLESENE BİRAZ...ŞU BANKADA HESABIM VAR DA BENİM...

DOMALOĞULLARINDAN ERTUĞRUL! KACACAGINI MI SANDIN HA? BABAĞIN ÖCÜĞÜ ALMA'YA GELDİM! AAL!

TAK TAK...

TAK

CARİ

TAAM... HESABI GÖRDÜM... GİDELİM...

...MİNA KODUMUN... GELDİ DİBİMEZE AÇTI BU RAY...MÜŞTERİLERİ KAPAR MI DERSİN...

FİZİKİ GÜZELLİK NEDİR Kİ...ASİL GÜZELLİK KENDİNE GÜVEN - MEKTE ŞAKLIDIR... İYİ DÜŞÜNCE,OLGUN DAVRANIS... İSTE SİHİR BURADA...

ULAAN... AYAK ALTINDA GEZMEYİN,YARA MAZLIK YAPMAYIN LAAN... ÇAKICAM HA... NEDİR BU BE... ÇAK ÇAK BITİMYO Kİ BUNLAR...

EE! VAKTİ ZAMANINDA SANA DEDİM ÇAKABİLECEĞİ... MİZ KADAR ÇOCUK YAPALIM DİYE...

ULAN YUH BE! ANLADIK AMA,BU İŞ BÖYLE ORTADA YAPILMAZ Kİ!...

AAH! OOH! EVET...

TOMRUKPAŞA ORTAOKULU

Himm

HERŞİ YELTENDİLER AMA HİÇ BİR MAKTUL VAKINI TATBİKAT SİRASINDA ZANLIYI LİNG ETMEYİ BAŞARAMADILAR... AMA... BİZ FARKLI - YİZ BEYLER...BAŞARICAAZ... LİNG EDİCEZ ONU! HAYDİ HEY HOOP!!

YUSUF'UN DOSTLARI...GELİYO...

barsan @ leman.com.tr.

LeMan 7

Aksamsefası

Sibel Can Haber Merkezi Sunar

* Sibel Can'ın haber müdürlüğü ve spikerlik yapacağı 8TV haber merkezinde sekiz adet itil kalçalı dansöz, iki televele muhabiri, bir takım Rus revü kız ve hınzır maymunun Çarlı'dan oluşan sıkı haberci kadrosu 24 saat boyunca durdurak bilmeden haber peşinde koşacak.

* Çalışanlar hergün mesaiye başlarken Şamdan dergisine el basıp, hep bir ağızdan "Basın meslek ilkelerine uymazsak selüitlerimiz irişsin, silikonlarımız patlasın, fazla kilolarımız coşup göbeğimiz sarksın" diye yemini edecekler.

* Haber ozetlerini Saray Gazinosu'ndan Asu Çiçek ve Melda Nur okuyacak... Asıl haberlere geçildiğinde Sibel Can alkışlarla stüdyoya girecek ve saz heyeti eşliğinde günün gelişmelerini sunmaya başlayacak.

* Haberler esnasında dileyenler Sibel Can'ın başından aşağı çiçek dökebilecek, peçeteye istek haber yazıp gönderebilecek ve haber merkezi şerefine şampanya paltatabilecek... Olayı abartıp Sibel hanımın göğüslerinin arasına maik, dolar ya da uzaktan kumanda basmaya kalkın alkolü izleyiciler süle tokat stüdyodan atılacak.

* Sibel Can reklam aralarında haber merkezi yakınındaki ekstralarına gidebilecek.

* Yayında bir problem olursa görüntüye necetli masrapa yerine Sibel Can'ın zorla çekildiği iddia edilen manken Karahan Çantay'ın çıplak fotoğrafları girecek.

* 8TV haberlerinde tiksiniş, zap yapmaya kalkanlar ise Sibel Can'a yakınlığıyla binen Karagümrük çeşitince evlen basılıp, mermi manyağı yapılacak.

Mesut Ceylan

Medya, reklamlar düşürdü... Şarber özgürlüğü

SANTAÇI ZTAR, REKLAMIN ETİ, SÜTASI BENİM!

D.Bilgin

ZAFER * AKAR

Ona Gidersem Kızarmısın?..

Gittiğim her yerden onu arardım... Bir sancı, bir nöbet gibiydi içimdeki sevgisi... Sancı tahammül edilmez olunca telefonlara sarıldım. Geceleli, imza günlerine gittiğim şehirlerdeki yoksul otellerin odalarından sabahlara kadar onu arardım. Nöbetim dininceye kadar... Terler içinde... Sevgisiyle çıldırmayı ve her türlü rezilliği göze alarak...

Hata üstüne hata... Sabırsız, hesapsız, soluk soluğa. Yanlış üstüne yanlış yaparak arardım... Korkuyordum. Sevgimden emin olmaya başlar başlamaz birilerinin onu elimden almasından korkuyordum. Yitirme korkusu, son bulacak korkusu. Yoksulluğun verdiği bir korkuydu bu.

İçimde bir ses durmadan; artık arama, biraz diren, hep sen aradın, onun aramasını bekle, sabret derdi. Evet, bu ses vardı, bu ses de bana aitti, ama onu dinleyen kimdi... Gördüğüm her telefona bir bağımlı gibi sarılıyor ve sesini duyar duymaz: Seni seviyorum, diyordum...

Bu coşkuyu onun varlığı sağlamıştı. Varlığına minnet duyuyordum bu yüzden... Bu yüzden benim bütün sırlarımı, niyetlerimi, arzularımı bilsin istiyordum... Ben de olan ve olabilecek her şeyi bilsin. Hem de vakit geçmeden, bir an önce...

Ama o sıkıldı benden, birdenbire hem de, ben ona tam kendimi açmışken, nasıl olduysa, sıkıldı benden...

Kimbilir belki onu bu kadar çok seveceğimi düşünememiş... Belli ki sevgim onu boğmuştu. Nitekim itiraf etmişti, bana bir şey olur endişesini daha fazla taşımak istemiyordu. Duygulanımı gittikçe yerden geri çağırması, kendime çekildim vermeliydim...

Hem hayal devam ediyordu. Ama ben çok bu cümleden, nefret ediyordum; ama o hep bunu söylüyordu: Hayal devam ediyor... Onun için hayal devam ediyor, demek, ben seni, senin hissettiğin anlamda sevmiyorum, demekli. Hayat devam ediyor demek, böyle sevgilere, böyle aşklara bu dünyada yer yok, demekti... Hiçbir şeyi abartma, normale dön, varolanı kabullen, boyun eğ, demekti.

İçimdeki utancın ve kaybedişin acısı dinsic diye, en çok da bana iyilik olsun diye söyledi bir gün: Sana aşık olmadım, çünkü sen benim gibisin. Öyle yakın, öyle bildiğim bir şeysin ki, inan çok denedim, ama olmadım... Sana sarıldığımda kurtulmak istediğim kendime sarılmış gibi oluyordum... Ne zaman bir başkalık,

bağışlayıcı dum, unubun Ben kendim yine kendim tiğimde ken Öylesine ya

Bunları kendisini ha hiçbir ipucu ona kendisi muştı...

Ve bana, kendisi gibi iğn sancılar hiç olmadık ancak çok k benim gibi h birine aşık ol

Onun deyi birine; kendi

Artık kimin gizemli adamı istemeye geke yaşadığım.

Evin içind rakla; ne der diye sorup dı yecanlı ve bı yaılan silerek

Yine de h içten içe his içinden nası lıma onu An

celer boyu n umutsuzlukla lülke tutardı

Oysa o e ulaşmaz gi aradığınız n dışındadır, arardı. Utan

Susardım konuşacak h ma alanı dış ki özlemi da

lanıyor, ona anlam kazara de silmişti. U

çüleri, görü hiçbir şey y onun ölçüler yaya bu ölçü

Bense ne alanı içindey lirdi. İsteme

kaybettim,

basından pay kapma savaşında seviyeyi iyice haberler manşetlere taşıdı... Arsızlık, halkın haklarını savunuldu... Terbiyesizlik hat safhada.

uzaklık arasam sana çarpyor-
istediğim kendime çarpar gibi...
kurtulmak istiyorum, sen beni
öndürüyordun... Seninle seviş-
miş gibi oluyordum.
din ki bana...

ve sonra kayboldu. Gitti. Ona
kalmayan, kendisine ait hiçbir iz,
kalmayan yeriye gitti... Benden ve
hatırlatan herşeyden çok yorul-

hayat devam ediyor, derken,
yanıma birine aşık olmuştum... Onun
kalmayan, kendisine ait hiçbir iz,
kalmayan yeriye gitti... Benden ve
hatırlatan herşeyden çok yorul-

bu ulaşılma, bu imkansız,
duyduğum aşk için benden yardım
ye başlamıştı... Onun için neler
e katlandığı bilecek hem de...
inde cep telefonu, kaygı ve me-
onu aramam doğru olur mu?
yordum geldiği geceler... Gözleri he-
bir ışıkla parlardı... Beni bu ha-
hep onunla dolu olarak parlardı...
hayatta böyle olması gerektiğini
zek; sen bilirsin, istersen ara,
eliyorsan öyle yap, derdim... Ak-
u'nun o yoksul otellerinden ge-
susuzlukla, sancıyla, umut ve
adığım gelirdi hep, kendimi güc-

nde, durup dinlenmeden arardı
nli adamını. Cep telefonundan,
ara kapalı ya da kaplama alanı
ajı gelmesine aldırmadan, hep
bir inatla...

un konuşmasını beklerdim; ama
e değildi. Ulaşılmaz aşkı kapla-
ma, uzakta bir yerdedi. Bu içinde-
de artıyordu. Onun için merak-
settikleri bu uzaklıkta daha çok
du... Beni sildiği gibi kendisini
takti, o gizemli, güçlü adamın öl-
düşüncelerinden daha önemli
artık. Ona kavuşur kavuşmaz
aramam benimseyecek ve dün-
me meydan okuyacaktı...

olursam olayım, hep kaplama
... Beni ne zaman isterse bulabi-
le bulabilirdi. Bu yüzden ben
kaplama alanı dışında olan

Star'ın Şantaj Dosyası (Hangi Firma Nasıl Tehdit Edilecek)

Star Gazetesi'nin reklam almak için Şutaz firmasının tehdit etmesi kamyonunun duduğunu açıkladı... Peki hepsi bu kadar mı?.. Star'ın diğerlerini nasıl, ne şekilde...

Ülker: "Çokoprens'lerde kakao yerine zebra dili kullanıyorlar" diye yazarak Ülker şirazi sahibi yapıla-
cak... Eğer firma şantajla kulak asmazsa dokuz kat göfret-
ler için aslında belediyeden yedi kata kadar izin alındığını,
diğer iki katın kaçak olduğuna dair haber yapılacaktır... Al-
tem edilip, kallem edilip reklam kopartılacaktır.

Turkcell: Şirket yöneticilerinin kuklaları hazırlanıp, bu
kuklaların telefon sapıklığı yaparken görüntüleri çekile-
cek... "Turkcell şahane gerisi vallahi bahane" diye bağran
Arap adamın tuvaletten çıktıkten sonra elini yıkamadan el-
leyleyip pilav yediği söylentileri yayılacaktır.

Garanti Bankası: "Bankada çalışan veznedarlar cema-
bet gezdikleri için oradan gelen paranın beti bereketli ol-
muyor" diye birinci sayfadan haber girilecek.

Milka: Milka'nın mavi ineğinin özel hayatının çok çal-
kanlı olduğuna dair bol fotoğraflı bir yazı dizisi hazırlana-
cak... Dosyada mavi ineğin alkolik bir su samuruyla dost
hayatı yaşadığına ve Şeyda ile Talay isminde iki gaymeş-
ru çocuğa sahip olduğuna değinilecek.

Pınar Sucuk: Reklam vermemekte diretilirse "Sur di-
binde kaçak at kestanesi kesimi yapıyorlar ey ahalî" diye
firma hakkında köşe yazısı yazılacaktır.

Tikveşli Yoğurt: Yoğurt reklamında Nasreddin Hoca'yı
oyunayan dedenin sübyancı ve Kurtuluş Savaşı kaçağı ol-
duğu haberi patılabacaktır... Etili olmazsa "Şirket yönetici-
leri zavallı dedeyi kurek sapıyla döverek üç aylığını elinden
alıyorlar" haberi yapılacaktır.

Lassa: Kullanılmış don lastiklerini çakmakla eritilip oto-
mobil lastiği yapıyorlar haberi uydurulacaktır.

Ege Bank: Reklamlarında oynattıkları Garagöz'ü Sela-
mi'nin aslen lensli olduğu ve sözde Almanyadan getirdiği
markaları ise evinin küvetinde patates baskıyla bastığı sür-
manşet verilecek.

Mesut Ceylan

gücünün, hep ulaşılma olanın kazandığı bir
duyguyum... Aşk da bu hayat gibi sadece bir
iktidar oyunuyum... Bu oyunda bir hep köte ve
bir de efendi varmış...

Sonunda uzakdaki adam onu yanına çağın-
yor... İş bittiğinde, mola verdiğinde, tenini öze-
diğinde, gecesinin bir bölümünü onunla geçir-
meye karar verdiğinde yanına çağınıyor...

Sonra o ayağa kalkıyor, cep telefonunu çan-
tasına koyuyor, yanına geliyor: Ona gidersem,
kızarmısın, diyor...

"Hayatı hiçe sayan bir gülümseyişle" bakiyo-
rum yüzüne: Hayır, neden kızayım, yaşamak
senin de hakkın, diyor...

Çıkarken son anda gözgöze geliyoruz. Anlı-
yorum. Ne yaşamak istediğini anlıyorum. Bana
aramızda o çok gizli bir anlaşma yapmış gibi
bir an, ama çok derinden bakıyor. Beni biliyo-
sun, ne olur birşey deme ve engelleme, diyor
sanki gözleriyle... En dipteki acısını bana bırakıp
gidiyor... Bu hayata çözülmesi mümkün olma-
yan, onu bu hayattan koparıp kendisiyle yüzleş-
tiren herşeyi bana bırakıp, kendince o ulaşılma-
o, gizemli, o güçlü saydığını adama gidiyor...

Biliyorum, onu anlamaktan başka yapacak hiç-
bir şeyim yok... Peki git, diyor... Git... Zaten
özlediğim hiçbir şey bu hayatta mümkün de-
ğil. Kapım ardına kadar açık sana... Hayatı hiçe
sayan bir gülümseyişle bakiyorum akasından.

Git, diyor sonra kendi kendime, kapım ar-
dına kadar açık sana... Git, diyor...

* 16 Ekim Cumartesi günü saat 14:00-20:00 arası
Ankara'da Kitapkurdu'ndayım. Selanik Cad. No: 48/7 Kızılay. Tel: 0312 - 424 13 76.
* 23 Ekim Cumartesi günü saat 14:00-17:00 arası
Kırşehir'de ODESA Kafede'ym. Eski Ankara Cad. Okatan Sok. Tufan Apt. altı. Tel: 0386 - 212 48 62.
* 30 Ekim Cumartesi günü saat 16:00'da Antalya'da
Oluş Kitabevi Sanat Bahçesinde im. Üç Kapılar
No:36 Antalya.
* Lütfen düş yolcuları, Ali Biter sizinle mektuplaş-
mak istiyor. Özel Tıp Cezaevi, B/3 70400 Erimenak-Ka-
raman.
* Deniz Yıldırım, Özgür Afacan size ulaşmaya çalışı-
yor. Ağlasun Cezaevi, 1 Koğu, 15800 Ağlasun-Burdur.
* Aynur Yıldız, Rahşan Sağlam, Sevim Aşkın, Feride,
Özlem Bağcı, Tuğba Akgün, Beniz Kılıç, İnsan Küçü-
kaycan, Merve Durğun, Mehmet Özkanoglu, Yılmaz
Ergül, Özgür Kaazeybek, Fatma Hacıoğlu, İpek K., El-
van Pekcan, Engin Serttaş, Hamit Torunoğlu, Güç, Çiğ-
dem Pehlivan, Özge Kaya, Özge Özer, Mustafa Çiftçi,
Volkan Gölgedar, Canan, Sevil Sağın, Meryem Erti-
maz, Umut Balaban, Derya Şimşek, Duygu İlkbahar, Es-
ra Ulus, Zülal Demirci, Hale Bozdağ, Bahar Biter, Başak
Çelikoğlu, Selma Yanık, Kamber Adam, Tufan Akgün,
Gülü Yıldırım, Ze neş Öre, Güneş Kılıç... Mektuplarını-
zı aldım sevgiyle...

Cezmi ERSÖZ

cezmi@leman.com.tr

KIRK KEBLEBE

SUAT ÖZKAN

UĞUR DÜNDAR'IN ARENA PROGRAMINDA İBRETLE İZLEDİĞİ... DİNOZOR KIZILAY AĞZINA KADAR

kirkkeblebi@leman.com.tr

Canavar canavar gibi!

Canavarlara "Nasılsınız" dedim, "Canavar gibiyiz" dediler!

Bu ülkede insanlar biter, canavarlar bitmez.

Trafik canavarı, deprem canavarı, Susurluk canavarı, canavarları say say bitmez.

Ülkemizde Van Gölü Canavarı bir tane; ama Kan Gölü Canavarı bin tane!

Örneğin neden başka ülkelerde trafik canavarı yok da bizde var?

Çünkü o ülkelerde devlet, demiryolları, denizyolları gibi toplu taşımacılığı öldürmediği için karayolları kan yolları olmuyor.

Depremi de canavar haline getiren bizim devlet değil mi?

Marmara Depremi'nden daha şiddetli Meksika Depremi niye canavar haline gelmedi?

Niye Meksika'da birkaç bina çöktü, birkaç insan öldü de, bizdeki gibi onbinlerce bina çökmedi, onbinlerce insan ölmedi?

Niye Meksika, Japonya, Tayvan gibi ülkelerde deprem sonrasında "Nerde bu devlet" diye sorulmuyor da bizde soruluyor?

Ve niye başka devletler değil de bizim devlet insanlarına radyasyonlu çay içirir?

Ve niye başka devletler değil de bizim devlet Susurluk türü çetelerle iç içedir?

Çünkü oralarda devlet insanlarını öldürmek için değil yaşatmak için var. Bizde ise tersi için var.

Onun içindir ki bizim devlet habire canavar üretir.

Ve de şiddet üretir.

Başka ülkelerde devlet demek hizmet demek; bizde ise devlet demek şiddet demek.

Hizmetinde sıfır, şiddetinde yoktur sınır!

Doğru dürüst eğitim hizmeti, sağlık hizmeti veremez; hatta depremedesine çadır bile veremez.

Çadır isteyenlere bile şiddetle karşılık verir; kafalarına jop indirir.

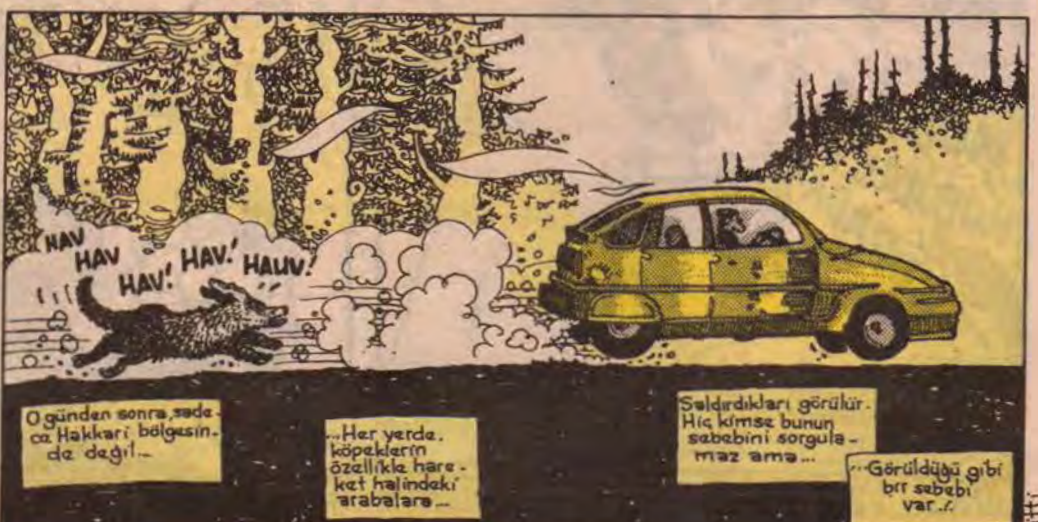
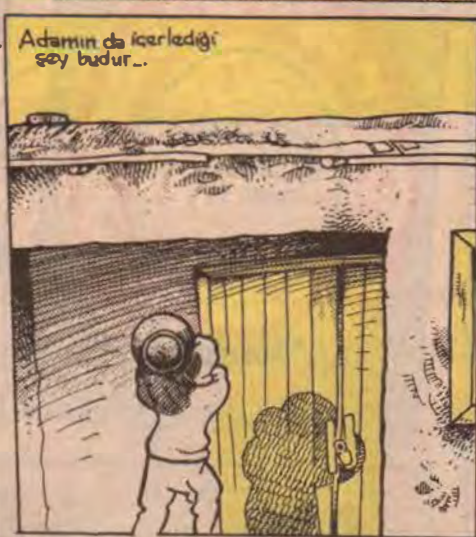
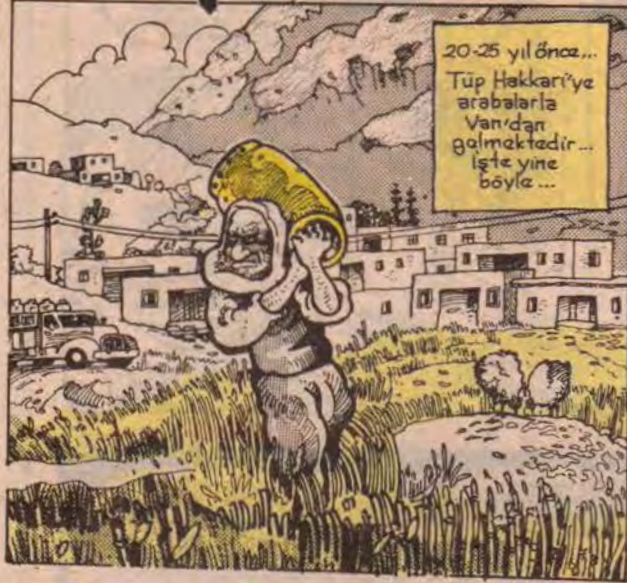
Hal böyleyken "Allah devleti başımızdan eksik etmesin" demek, "Allah şiddeti başımızdan eksik etmesin" demektir!

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

SONER GÜNDAY

ORÇUN KUNEK

Haftanın CD'si

Tango üstadı

Remzi Çeyrekekmek

Delikanlı Adam
Sık Sık Internet'e
Girmez!
Girse Bile Az Ve
Öz Çet Yapar
Internet Dostlarıyla
Can Dostlarıyla..!

Alo Nusret
Abiyle
Görüşebiliyorum
Plakçılık

Çıktı!

Tüm müzik marketlerde ve plakçılarda ısrarla arayınız. Ama çok da ısrar etmeyiniz, ekonomik kriz var esnaf darda, adamları bi de siz darlatmayın yormayın efendilikte fayda var !

Şimdi size CD'ye adanmış vatan parkının sözlerini yayınlıyoruz yayınlıyoruz ki anlarsın ne güzel bi CD olduğunu

Günün mevsimine küstüğü.../
Hüzünlü pırıl pırıl bir sonbahar akşamında
sen ve ben ve aşkımız girsek internet'e, el ele
dolassak sitelerde, çet yapsak allecek,
görüştüğümüz dostlarımızla muhabbetin
doruklarında.../
Birden başka biri girse, muhabbetimize katılsa,
buyur ederiz, açarız gönül kapımızı sonuna
kadar.../
Ama gelen danyonun tekiyse
Oh bebek danyonun tekiyse.../
Ve birden "yalarım-malarım" diye illeri geri
mesajlar yollamaya başlarsa, neyleriz o zaman.../
Tabi ki "Hişş bilader, alle var, biraz dikkatli
konuş!" diye mesaj yollarız.../
Ama ya adam arsız çıkarsa ve aynı şekilde gene
"yalarım-malarım" diye mesajlar yollamaya
devam ederse, oh bebek ederse.../
O senal ortamda, o herifin, çenesini menesini
nasıl kirayım.../
O senal ortamda, nasıl Zimbey! Zimbey! diye
tokatları indiriyim suratına eşeğin.../
İşte bu yüzden, sırf bu yüzden bebeğim
internet'e sık sık girmeyelim.../
Ha, acil bi durum olur da girmek mecburiyetinde
kalırsak, az ve öz çet yapalım dostlarımızla.../
Yapturalım bi iki kilo karışık meyve yada
yayıyüzelli gram kuru pasta alıp gidelim
dostlarımıza, çaylar damlansın öyle muhabbet
edelim.../
Uzak diyardaki dost ve akrabalarımızla ise daha
çok telefon, telgraf yahut da mektupla iletişim
sağlayalım oh bebek sağlayalım.../
Ama dersene ki "Aaa Remzi ama yeni insanlarla
tanışmalıyız o yüzden internet'e girmeliyiz"../
O zaman sorumluluk sana aittir.../
Biri çıkıp da edepsizlik ederse ve o adama
ulaşamaz, çenesini kıramazsam, sinir birikir
bedenimde ve bu sinir sana yansır, seni döverim
oh bebek seni döverim.../

Orçun KuneK'in seçme Cd, kaset ve Kliplerinden oluşan gecikmeli kitabı

"OH BEBEK"
ÇOK YAKINDA ÇIKIYOR

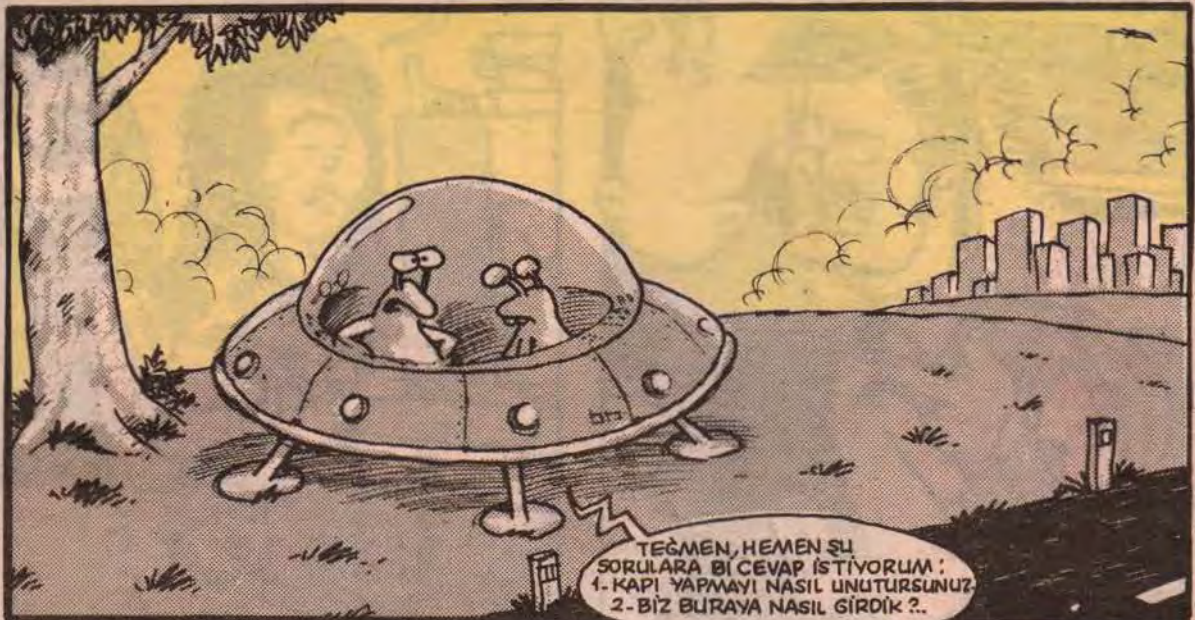
SELÇUKERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

KARİKATÜRLER-3 GELİYOR!

Her öykünün bir başlangıcı, her kuşağın bir efsanesi, her dönemin bir aptalı vardır. Karikatürler-3, ilk iki kitaptaki karikatürlerin öncesini anlatıyor. Ama anlatmıyor da olabilir. Zaten ben, siz burada tartışırken çizdiklerime gülün-sün diye seçilmedim. Neyse, K-3 önümüzdeki hafta çıkıyor. Eğer çıkmazsa sinirlenmeyin, çünkü...

Cumhurbaşkanlığı

AHMET
YILMAZ

cemaatahmet@leman.com.tr

•TİMURÇİN VE EKİP KARDEŞLER.

•EMLAK DÜNYASINDAN VAROL...

•ORMANLAR MAĞDURU TANSEL!

ÜNÜ ZEOLOG PROF. BAYRAM SÜPEROĞLU'ndan
HAYVANLAR ALEMİ...
KEDİ: Bıyıklı, miyav der, süt içer...
TOMA HAYVANI: Zebra gibidir, evcilleşmez...
ARI: Bal üretir, kendi yemez, acıktan ölür.
KARPUZ: Bilindiği üzere tatlı suludur,
sessiz bir mahluktur...!

AYRINTILAR

PSİKOAYRINTI... "İyi misiniz?" diye sordu, Dr. Semih... Kafasını kaldırıp baktı, "her zamanki gibi!" dedi. Elindeki; bi oyuncak arabanın tekerinden sıyrıldı lastikle oynuyordu. Sonra aazına attı onu ve, çiinerken, "Hatırlayamıyorum şimdi ne yapacağım!" dedi. Dr.Semih'e, çiğneme sesiyle karışık... Doktor, ilk önce endişelendi, sonra bunu gizleyerek, tahmin ettii şeyi söyledi: "Daha yapmadığınız bi şeyi, nasıl hatırlayabilirsiniz ki?"... Doktora baktı. Ağzında oynadığı lastii dişleriyle sıkıştırmış ve tekrar.gevşek bırakınca, onu alt dudaana basınçla yapıştırmıştı; bu tonda konuştu: "Yapacağım şeyler belli; ama hatırlayamıyorum!... Aslında, siz bana yardım etmelisiniz. Meselâ, tam şu anda, şimdi yani, ne yapmam gerekir?". Bunu o kadar doğal ve, bi yardım bekleyerek söylemişti ki, Dr.Semih'in kuşkusuna kalmadı, artık emin sayıldı. Ayrıca, sorusunun son kelimesinde, dudaana sıkıştırdı lastiğin yerinden fırlaması sonucu ağzının aldığı o açık ve anlamsız biçim, söylediklerine endişe dolu bir belirsizlik ve hüzün katmıştı. Dr.Semih de aynı şekilde endişelendi. Uzun zamandır uğraşıyordu ama, artık elinden kayıp gitmekte olduğunu hissetti. Hiç bir çabasına karşılık alamamıştı. "Lastiği alıyım mı yerden?" diye sordu aniden, Dr.Semih'in düşüncelerini bölerek. "İstiyorsanız alın" dedi. "İşte bu çok zor!" diye bağırdı o. İçinde yaşadığı tuhafık ve korkuların az da olsa bilincinde olduğundan, doktoru endişelendirmemek için, ona doğru bakmadan bağırmıştı. "Tamam! o lastiği alır, ve belki tekrar çiğnerim! Ya da almam. Ama bunu yapamıyorum. Seçemiyorum! Yorcucu geliyor artık! Bu kolay (aldı lastiği yerden tekrar tekrar çiğnemeye başladı) ama, daha zor seçimlerde var. Başım ağrıyor." dedi, ve sustu. Hastalığı ilerliyordu. Ve o da yardımcı oluyor bu ilerleyişe, bırakıyordu kendine. Dr.Semih, çok güçlü bi şekilde hissetmedi bu mücadele duygusunu ama, son lif de kopuncaya kadar devam etmesi gerektiğine inandırdı kendini. "Şimdi" dedi o yattı yerden, "şu anda doktor. ben... ne yapmak isterdim biliyo musunuz?..." "Ne istiyorsanız onu yapın" dedi Dr.Semih onu raat bırakıp. O sevindi ve; raatlama koltuunda arkasını dönüp uzandı, bi şarkının melodisini mırıldanmaya başladı. Biraz sonra dalınca; Dr.Semih yerden lastii aldı, masasının üstündeki mode! arabanın tekerine gen taktı ve mutfağa sadece kendisine bi kahve yapmaya gitti...

PPOTPURI... Yirmibeş mumluk ampül yokmuş. Kırk mumluk aldım ben de, okuma lambası için. Ertesi gün bi yerde buldum, yirmibeş mumluk aldım. O da fazla loş. Otuzsekiz mumluk en uygunu olurdu aslında. Lamba da komik. bitpazarından aldım. Bir tane daha vardı, onu almadım. O eğrilip bükülen yumuşak kısımdaki kumaş yırtılıp kayboldu için, bi tane çorap geçirmişler oraya. Desenlerinden anladım! Çorap deseni vardı! Aman tanrım, üstelik kirlili çorap, Aslında doğal gözüküyor. Ama, boruyu kontrol için eğip bükerken, bir ölünün bacağına kıvrıdımı hissettim. "Şöyle koy" Ne?... Çevir işareti yaptı adam. Geç annadım. Onu tezgaha geri bırakırken, şapka kısmının dışarı doğru bakmasını istiyordu, müşteri daha iyi görsün diye... Masa lambalarıyla ilgili bi bilgisayar animasyonu izlemiştim. Bi büyük masa lambası, bi de yavrusu var. Hareketli bi eşya, oynar kısımları fazla. İnandırıcı olabiliyor. Ama bi buzdolabı canlandırılmaz. Cep telefonu, asla. Zorla kıvrırsa, hastalıklı bi gerçeklik hissi veriyor. Bozulma duygusu. Biz herşeyi kıvrabiliriz, kimseye sormadan bükürüz! O oyuklu çatı kaplamaları gibi: olur gerçeklik ve, sloganlarla zımbaladıkları, güvenceleri olan perçin, az sonra çatılayacak plastik hayatı değil, Çeliği sever. Diye düşünüyorum. fazla kurmaca oldu. Fakat az önce, güzel bir meltem esseydi, belki bi şarkı gibi olurdu... King Krimsin; Epitaph... Çık Korea; my spaniş he-art... Boney M; Sunny, Belfast... Güllü; üzülm... Beatles, a hard day's night... Tanju Okan; best... "Bostancı'ya nasıl gidebilirim?" diye sordu birisi aniden. Aslında ani diil ama, öölesine yürüyodum, ve düşünüyodum, aani gibi oldu. Şimdi bütün düşüncelerimden sıyrılıp, oraya nasıl gidiliyordu, hatırlamam lazım. Bostancı? Sietri! Frankfurt, Sinop. Bütün yönler karıştı! "Biraz düşünüyim" dedim. Bulamadım... En üzüldüm ve sıkıldım şey, birisine, yolu taarif edememekti. Şimdi, yolumu ben de bilmiyom, kayboldum boşlukta felan diye artistik yapasım geliyo ama, diil! Sora sora Baadat bulunur. Bağdat'ı tarif ederim mesela! Havaalanına git, uçağa bin, derim. Ama orda sorsalar, "Şu peron, şu hat" felan "nerde?" deseler, onu da karıştırırım. Bişiy sormayın yaal Bak, ateş veririm, o olur. Saati de sorabilirsiniz. Hattaaa söyleyim hemen ben: 21.35... (Şimdi 21.38 oldu; üç dakkadır bitiş esprisi düşündüm) Hemen iyi günner diliyorum!...

SANAL SIMGE

**'nin Tercih! "doğ a" dan...
MATRIX MUHARREM! (Matrak Mal)**

CLIP GİBİDİR ORDA HAYAT VE CLIPTE MANTIK ARANMAZ...
VEYA "BEN YOLDAN GÖNÜLLÜ ÇIKTIM"....

TARTIŞMA PLATFORMUNA ŞÖYLE BİR OBJEKTİF BAKIŞ...

SEVDİCEĞİ KOLLARINA ALIP, ÖYLESİNE BİR ÖZE DÖNÜŞ.. (KÖYE)

ALOO? MUMİİİ,
NERDE KALDI KAHVAL-
YAA? ALLA ALLA ...

SİMDİ SORU.
YORUM BU GİDİŞ
NEREYE? DAHA 2 HAF-
TA ÖNCESİNE GADAR
GENDİ HALİNDE BİR
GAPICILYKEN ÖNCE BU
CİZİN ANASININ. BABA-
SININ TATİLE GİTMEŞİ.
YE ARDINDAN ARAMIZA
İŞİN ÇEKİM ...NE SEVDA!
KÜREYE SİGMA'DI DELİ
LÜLÜM ...EŞİRGEMEDİM
DİMDEN ...AKINTIYA GAP-
DİM DELİCESİNE //OAH//
ALLAH ...NE GECEYDİ?
MA SİNDİ GÜNDÜZ OLDU?
AĞNI GÖYALIN YON MU SÜ-
AN BU YÜKSELEN SEVDA
NİN? //HAYIR!
...İNSALLAH!

BENCE OLANLAR
RIDVAN'IN SUÇU DEĞİL
HOCA...FENERBAHÇE CAMIA-
SININ BAŞINDA SÜREKLİ
Bİ UĞURLULUK VARDIR
ZATEN...

MESELE
O SADAR GÖLEY
DEYİL BE YAV-
RUM... RIDVAN
HEP ROMAN-
TİK DAVRANDI,
OYSA TEKNİK
ADAM DEDİĞİN
STRATEJİK OLMA-
LI, YANLIŞ MIYIM
BEBEĞİM

HAY
SOKAYIM!
BİHLASSA
DEPREMDEN
SONRA SÜĞEVİK
POTANSİYELİ
ÇITAYI NE YÜKSEK-
Tİ BE YURDUM
İNSANIN GÖNLÜN-
DE...LAN HADİ Bİ
AN EVVEL OLAYA
GİRİN DE BİR
NEBZE OLSUN
RAHATLIYALIM
İ BE HADİ BE

HAH HAH...AL BUYUR..N'OULDU
LAN ATAERKIL TOMBAK...
MORARDIN MI? HANI INEK
SAGAMAZDIM? AL ISTE,ZATI
HEP MERAK EDER.
DIM...MEĞER
TUHAF BI
ZEVKI
VARMIS
BUNUN ...

İYKÜ ... VE BİR "SİESTA" KABUSU, BEREKET TANRISININ SONU

ULAN BU İLİŞKİNİN
TEMELTASI,ANLAMI
SEBEB-İ HARİKASI
SU ELİMDEKİ OLSUN
TAVİR DEĞİL Mİ Kİ?..
VE TÜM OKIVRAK
OYUNLAR...VE İSTE
SİMDİ ANAPOLU'NUN
YETİSTİRDİĞİ EN STAN-
DARDIŞI YARATIGA
BAGIMLILIGINI AHA BOX-
LE ONU KÖKÜNDEN
KESEREK SONVERİ...
AAA?..KABLOLAR?
LAN SAYBORSUMUŞ
BULI??..

TUTKULU SEVİŞMELERİ -
MIZDE RAHAT EDESİN DE -
YÜ AHA BÜ SARK KÖSESİNİ
HAZIRLADIM MU HÖŞ -
NASIL BULDUN? EL YAZMA -
LARDA BÜYÜK DEDE -
MİN SANDUKA -
SINDAN HA - SEYYİD
EFENDİ'NİN CİNSİ -
LATİF ADLI SEXİ
ESERİNDEN...

A small, square, yellowed piece of paper with handwritten text in a cursive script, possibly a note or a small document fragment. The text is written in dark ink and is arranged in several lines. The paper is mounted on a larger, light-colored background.

YANLIŞ...
ANLAYAMAMISIN
BENİ...NEYSE, ÖKLÜZ
ÖLÜSÜ PARA ETMEZ SÜ
YATAGI VE EL YAZMALAR
ELDEN GIKARIP SUARS
İSTİNİ HALETSEK DE
GOOPERATİFE YAZILSA
DAHA BİR İKRAMA GE
MEZ Mİ BE GÜL
YANAKIM...

MECNUN LEYLA İÇİN GÖLLERE DÜŞTÜ ...
FERHAT ŞİRİN İÇİN DAĞLARI DELDİ ...SEN
BENİM İÇİN N'APCAN MEMOŞUM ?..

ÖNCE SLİDEN DOLA, SONRA DA KÖYE
DÖNÜCEM // LAN RESMEN "BÜLBÜLÜ ALTIN
KAĞAZ KAYMAKÇI" MİSALİ... ŞU BANA YAKIŞ-
TIRDIĞINI GAYRİ MEREDİ ÇOCUĞU ÖYLE BİR KAVRA-
YIP SIKIYOR KI, GIKI ŞIKMIYOR BE // LÜSTÜ, DARALDI
OLDI... HANI NEDE
ERREKSIYON PLATFOR-
MU ULAN // WY
TRENDİNİ SKİUM
YAAA...

ERREKSİYON PLATFOR.
MU ULAN! WAY
TRENDINI SKIIM
YAAA!

16 Ekim 1999 Cumartesi Sayı: 414 - 300.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4
9 7701 30 048678

KRONİK HASTALIĞINIZ
www.leman.com.tr

Türkiye'ye AB Kapıları 2011 Yılında Açılacak Ama Karnesi İyiyse

Türkiye'nin İnsan Hakları Karnesindeki kırıklar düzeltilirse 2002 yılında üyelik başvurusu gündeme alınacak. Yunanistan'da yayınlanan bir habere göre Fransa-İngiltere ve Almanya'nın yaptığı gizli bir anlaşmayla Türkiye 2011 yılında tam üye olarak AB'ye katılacak. Ancak tüm koşullar yerine getirilmesi ve İnsan Haklarındaki gelişmelere bakılarak. Bizde de ne zaman AB üyesiği ve insan hakları konusundaki dayatmalar gündeme gelse görünmez bir el inanılmaz ihallerle gündemi alt üst ediyor. Ulucanlar operasyonu, Adana yargısız infazı, öğrencilere çağdışı kılık kıyafet, saç-baş baskısı, düşünce suçlarına inadım inat tavrıyla affı gündeme bile almamak, bütün dünyanın gözü gibi baktığı Eşber Yağmurdereli'nin yalnızca bir konuşmasından dolayı 26 yıl içinde yatmasının ışığını vermemek, bir çampiyonasına katılacak oyuncular tutuklamaya kalkışmak, cezaevi operasyonunda öldürülen milli güreşçi Ahmet Sever'in giyabındaki yargılamasında tutukluluk halinin devamına karar vermek gibi saç baş yoldurup aklı baştan alacak uygulamalar... Yalnızca son bir haftalık gelişmeler bunlar. Yarınlar daha neye gebe bu ülkede bilinmez ama AB yolunda istekli gözükmek başka, karni düzeltmek için çalışmak başka gözüküyor. Üstelik daha milyon fırın yenecek ekmek varken...

ALP TAMER

KAPİYİ KAPATIN, IŞIKLARI SONDURUN YARGISIZLAR!..

EYVAH, YARGISIZLAR!

YARGISIZ INFAZ

YARGISIZ INFAZ

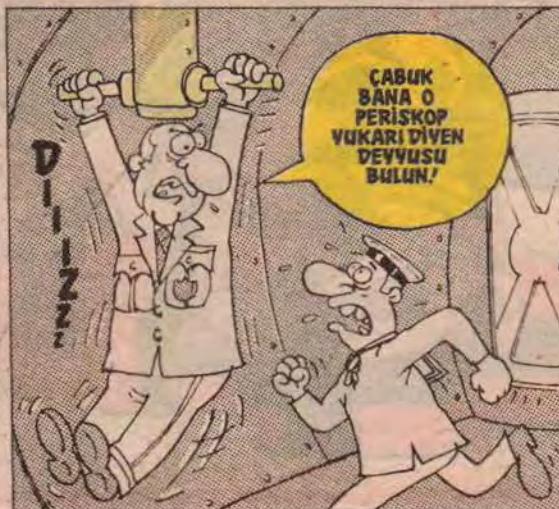
YARGISIZ INFAZ

YARGISIZ INFAZ

GİR İÇERİ ÇABUK YARGISIZLAR GELDİ!..

N. K.

GEZ MAHMET ÇUK

Mahmut Tibet

Çalışma Bakanı tarafından başlatılan "kardeş aile kampanyası"na katılmayı reddeden Demirel, "60 milyon aile benim kardeşim" esprisiyle(!) durumu geçiştirdi.

Hırsızlık yaptığı gerekçesiyle gözaltına alınan 13 yaşındaki S.G.'nin gözaltında dövüldüğü ve cebindeki parasına el konulduğu öne sürüldü.

Pakistan'da beklenmedik darbe. Genelkurmay Başkanı görevden alındıktan 2 saat sonra darbe yaptı.

TI CETVELİ

Ülkeyi bir kasık ile bir romanla yönetiyor. Romanlık'ın roman'ı gitmiş, kılık'ın kılık'ı gitmiş, geri kalanına da "Baba" deniyor.

Eşber Yağmurdereli gibi düşünce suçluları yine af kapsamına alınmış. Eskiden düşenin dostu yoktu, şimdi düşünenin dostu yok!

Sibel Can'dan sonra Nadide Sultan'da bir TV kanalında haber sunacakmış. Kırmızı nokta filmiyle ilgili, alın işte si-ze lütfen nokta haberi!

Şenatçılar Üsküdar'da "7.4 yelmedi mi" diye parkları açmış. Şenatçı alan Üsküdar'ı geçti!

Pakistan'da darbe olmuş. Deseneze AKUT'a yine iş çıktı, çünkü her darbeye demokrasi en kazalında kalır da!

Salanistlerle ilgili film çekiliyor. Senin annen bir şeytandı yavrum!

Öğrenciler yürütüyor. İşçiler yürütüyor. Depremzedeler yürütüyor. Bu ülkede yürütülen tek şey para!

Medya grupları mafya vari yöntemlerle birbirine girmiş. Medya olan adımı mafya olarak değiştirdi. Günden eskisinden hüküm yoktu!

Likokullara seks dersleri konulacakmış. Hadi gel seks seks oynayalım!

Altı milyarı insan da doğmuş. İnsan doğuyor, insanlık ölüyor!

Darbeye-ressam Kenan Evren yeni yapıyor. "Nü"ler için çıplak modeller arıyor. Nümsüz!

Yine uçan daireler görülmüş. Aman çocuklar, tanımadığınız uçağın uçuşuna dairisine binmeyin!

Demirel'in cumhurbaşkanlığı süresi uzatılacakmış. Mezara kadar mı!

Lütfü Olmaz

Top modellerin gözdesi, köprüleri, bacaları yok eden ünlü sihirbaz David Copperfield, Türkiye'ye geliyor.

Kızılay'ın başına getirilen yeni dinozor başkan Yüksel Bozer, depremzedeleri ziyareti sırasında baygınlık geçirdi.

Ossuruktan reklam kapma savaşı ZTAR

Bu gazete bayilerde yok PAKİSTAN ASKERİ DARBESİ

Al birini vur bizimkine DAĞITIM TEKE

Teke'nin herşey var iki elin ses yok

YÜKSEL BOZER Post-dinozor HASAN KARAKAYA

FATİH ALTAYI Kültü iman bilenler

Akşamsefası

açık büfe

met üst

boş zamanlarımda neler yaparım

trölle balık avlarım
ihaleye fesat karıştırırım
sahte kimlik düzenlerim
üşüdüysen ceketimi veririm
kelebek ve kurbağalama stilde uyurum
gemileri karadan yürütürüm
vedalaşmalardan hoşlanmam
çiftleşmek isterim
truva atına biner birkaç tur atarım
ben yalnız çalışırım
zenginden alıp fâkire veririm
kitap yazarım müzik pişiririm
lûleden emerim
soyguncuları tarif ederim
hayata küserim
televizyonun sesini biraz kısarım
forma değiştiririm
ilim-irfan öğrenirim
şah ve mat olurum
ana rahmine dönmek isterim
topluluk içinde konuşamam
içerim güzelleşirim
kalbimin sesini dinlerim
uzaya maymun gönderirim
kara yara aklarım
merdivenden kayarım
çekirdek çitletirim
oymak beyi olurum
tünel kazarım
su istasyonu açarım
çocuk yaparım
anten düzeltirim damda
ortamlardan ortamlara dalarım
kürdan adam yaparım
şahit bırakmam
buluşunu evvela
kendi üzerimde denerim
karın tokluğuna sevişirim

(devam edecek)

not: (fath'te bir hoca'dan duydım "eşber yağmurdereli özgürlüğüne kavuşamazsa bu artçı depremler devam edecek" diyor... ona göre yani)

- eşber aabiye özgürlük-

metust@leman.com.tr

ARTÇIL DEPREMLER YÜZÜNDEN BUNALAN DARAL, ÜNAL DAVI VE TİMSAH BİR SÜRELİĞİNE MARMARIS TEKİ YAZLIĞA YERLEŞİRLER...LAKIN ORADA DA PEŞLERİ. Nİ BIRAKMAYAN KÖTÜ TALİH GECENİN BİR SAATİNDE BU SEFER DE S KÜSÜR ŞİDDETİNDE YAKALAR... TİMSAH E VE GİZLİCE SOKTUĞU KIZ İLE TAM DA OSIRADA SEVİŞMENİN EN ATEŞİ VERİNDİR...SARSINTI İLE ŞOKA GİREN KIZ KENDİNİ CAMDAN ATAR...

HAIN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

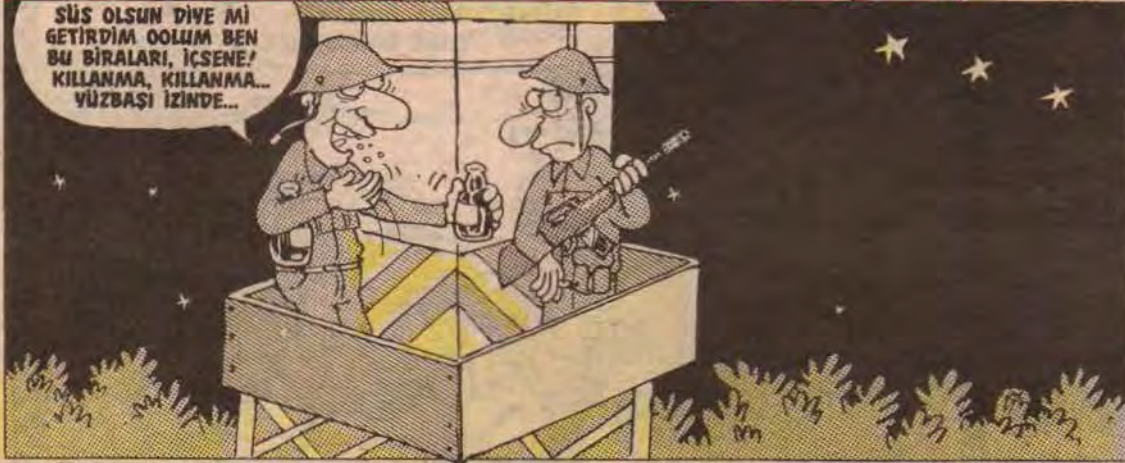
GRETEN ADAM VE GLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM

Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

PANTOLON

TEREFLİ

PICTURES

CAN BARSAN

ABUK
YAŞAM
BİÇİM-
LERİ
SUBUK
ORGANİZ-
MALAR
1.ÖYKÜ
Geri
Dönen
Teyze.

2.
ÖYKÜ
BEN
CİL
AMCA

Fatih Alpaylı Hasan Karakayan Savaşı

Lâikliğe laf edene dalarım
Bâlî dökenim göbeğinden
yalanım
Sıkıştırsam Cemiyet'in
helasında
Girtlağa kadar küçük Fatih'i
dayanım
Fatih Alpaylı
10 Ekim / Radyo D

7.4 yetmedi mi lan düzü
Alemin yüzkarası, cemiyetin
dürüzü
Basın konseyine doğru yatıp
Vericem elime damarlı güzü
Hasan Karakayan
11 Ekim / Akil

Çıkma Babalı yokuşundan
Ükürürsün vak vaklan
Ananın mensesine çam döküm
Git topia arırcıroları
Fatih Alpaylı
12 Ekim / Hürriyet

Bu tatlar Babalı'der aşşa
Güne girsin dinazor daşşa
Hasan Karakayan
13 Ekim / Akil

Medya plaza cam cam
Seni zken Aydın Dovan
amcam
Fatih Alpaylı
Radyo D/ 14 Ekim - Saat: 7:30

Aydın Amcan'a para verdim
Seni zkmeye geldim
Hasan Karakayan
15 Ekim / Akil
gazetesi tuvalet duvarı

Patlar sırah çekme tetiği
Girsin sana basın eliği
Fatih Alpaylı
16 Eylül / Hürriyet

Basın eliği boy boy
Seni zken Hasan kovboy
Hasan Karakayan
17 Ekim / Akil

Dağdan kestir kereste
Kuş besledim kafeste
Dediler Hasan hasta
Geçirdim son nefeste
Fatih Alpaylı
18 Ekim / Taksim helası

Mesut Ceylan

Mega Patronlar

Tarih: 4 Ekim 1999
Yer: Maslak'taki Cenazar
Katılanlar: Sabah'ın sa
Bilgin, Hürriyet'in sahibi
ğan, Star'ın sahibi Cem U
jans'ın sahibi Nail Keçili.

Cem Uzan: Çırpınıp daaa Ş
çünküca, eğlen Şanovaada
ans kızıl... Uğruun uğruun
aan bakınca, can telef ediy
aans kızıl...

Aydın Doğan: Cem Bey, ke
şunu... Biliyorum, katama gö
sizi işlemem havası yaratmak
ama bi yandan da boncuk bor
sunuz...

Nail Keçili: Evet... Tarafsız ol
yım ki, burnunuzdaki ter damla
dikkatimi çekti...

Cem Uzan: Hahayt... O bi ke
zelim, ter damlası diil... Hepi
genç, daha çalgınım ben... Ge
lim, arzu doluyum... Bi gün tek
kalicam... Belki acıyıp bayılık v
Dinç Bilgin: Ciddi olun Cem
kindayım, atakansınız... Yeni As
rındaben de böyle coşkurdur
Nail Keçili: Çok afedersiniz,
rak soruyorum, Yeni Asır ism
çekmiştir... Madem Yeni, niye
Dinç Bilgin: E, sonradan Yeni
kartık ya...

Cem Uzan: Çıkartın da n'ol
Milenyumu göremedi gazeten.
Nail Keçili: Lütfen... Birbirin
olalım, ibibiklikle itham etmeye
Cem Uzan: Hadi leen... Sen

Cem Uzan: Çıkartın da n'ol
Milenyumu göremedi gazeten.
Nail Keçili: Lütfen... Birbirin
olalım, ibibiklikle itham etmeye
Cem Uzan: Hadi leen... Sen

Eğlenelim, Öğrenelim: Mexico City her
sene yirmi beş cm. batıyor...

CNN-Türk'ün Açılışından

* Dünyaca ünlü haber kanalı CNN ile Doğan Grubu'nun ortaklaşa kurduğu CNN-Türk, Conrad Otel'inde düzenlenen muhteşem açılış töreniyle yayına başladı... 18 dana, 21 koç, 3 devenin dualarla kesildiği törende, kurban edilen hayvanların İngilizce bilmesi, vizyon sahibi ve global dünya hastası olması ayrı bir coşku vesilesiydi.

* Açılış esnasında neşeden durmaksızın titreyen Süleyman Demirel, Aydın Doğan, Ertuğrul Özkök, Taha Akyol ilerleyen dakikalarda kendilerine sahip olamayıp, halaya durdular... Aydın Doğan'ın "Öğün biziim kız biziieem" nidası eşliğinde havaya atıldığı silahtan çıkan kurşunların isabet ettiği üç kamera, iki promtr ve dört stüdyo dekoru komaya girdi.

* CNN-Türk'ün ilk röportajını Yayın Kurulu Üyesi ve anchorman M.Ali Birand, Demirel'le yaptı... Röportaj esnasında Birand'ın "Görevi ne zaman bırakıyorsunuz?" sorusuna çok bozulan Cumhurbaşkanı, tecrübeli gazeteciye kafa attı... Birand, kala darbesini hafif sıyrıkla attatırken, bitkisel hayata giren "Eeee"leri ise Özel Bayındır Tıp Merkezi'ne kaldırıldı.

* Başbakan Ecevit'in "HBB-Türk'ün açılışını kut-

lar, yayını hayatında başarılar dilerim" mesajı ise salonda şaşkınlık yarattı... Şoktan uzun süre çıkamayan konukların "Uyy anam, uyyı!" gibisinden bağırarak dizlerini dövdükleri gözlemlendi.

* Her şey planlandığı gibi giderken Saddam Hüseyin'in CNN'e gıcıklık olsun diye Reha Muhtar'a "Bağdat-Türk" isimli bir haber kanalı açma teklif ettiği haberleri gecenin neşesinin mına koydu.

* Açılışın en coşkun simalarından biri olan Sağlık Bakanı Osman Durmuş aldığı aşırı alkolün etkisiyle on dört defa "Bir CNN-Türk dünyaya bedeldir uleyn" diye bağırıktan sonra, CNN International Başkan Yardımcısı Eason Jordan'ın götcebine kustu... Alkolü bakan Osman Durmuş, Eason Jordan'ın serada özel olarak yetiştirildiği kıvrık korumaları tarafından tokatlandı... Tokaları sindiremeyen bakan Durmuş, Conrad Otel'in çamaşırhaneğinde "Anladım ki CNN-Türk'ün Türk'ten başka dostu yokmuş" diyerek ağladı.

* Açılışa önceden çekilmiş görüntülü mesajıyla katılan CNN'in sahibi Ted Turner "Amacım doğru, tarafsız, adil haberciliktir. Eğer yalan söylüyorsam anamı bacımı cümle alem silsin" dedi... Bu mesajın hemen akabinde salona udu görüntüsüyle bağlanan Ted Turner'in anası ve bacası ise "Ted bizi bu işe karıştırmasın. Denyoluğun hiç gereği yok" açıklaması yaptıktan sonra sınırdan kendilerini yerden yere vurdular.

Mesut Ceylan

Ultra Zirvesi

KILLANDIRMA
SERVİSİ
Vedat Özdemir
mailto:ozdemir@leman.com.tr

Güney Afrikalı dans grubu konsomasyona zorlanınca elçiliğe sığındı!

"Ülkemiz tanıtıcılığı amaçlı Nataşa muamelesi gördük"

Ankara'da bir gazino patronu Güney Afrika'dan getirdiği 13 kadın ve 1 erkekte oluşan dans grubundan konsomasyon yapmalarını isteyince, bizim zonta müşteriler de bunlara saldırmaya apar topar grup elçiliklerine sığınmış! Buraya kadar olay yeterince iğrenç-komik. Bizim habercilerdeyse komiklik gitmiş iğrençlik baki kalmış. Kadınlar "Nataşa" muamelesi gördük demişler. Ulan nerden bilsinler bunlar Nataşa'yı? Kuzey Rusya'dan Romanya'dan ne kadar kadın geldiyse onlara Nataşa ismini siz koydunuz. Halkın diline çıkmamak üzere yerleşti de sizsiniz. Hepsine fahişe muamelesi yaptırın da... İğrençsiniz ki o kadar olur.

rafatsızsın, bu adamlar istemezse kayıp ilanı bile vermezsin gaste me... Soyada bak, Keçili... Ne ki yani?.. Bir köprüüdeee karşılaşılmış, işi Naliil Keçili, hah hah hah, hah hah hah...

Dinç Bilgin: Bak Cem kardeşim, fiyatı 50 bin yaptın, maliyetinin altında gaste satın ama yetti gayn... Şu fiyatı yükselt... Bu olay benim rüyalandıma giriyor... Geçen rüyamda Sabah'ı 25 binden satıyoruz, Hıncal Uluğ geçirmek için TEM otoyolunda araba camı silip ek iş yapıyor, sigarayı bile yasakladığım plazamda çalışanlar erkardan ucuzun ucuzu şaraplar içiyor... Yeter artık, bit-sin bu çile...

Cem Uzan: Hiç işim olmaz... Bu pazan yedirtmem size... Gerekirse gıcıklığına Star'ı bedava dağıtırım, Engin Ardıç'la Ali Bayramoğlu'nu Beyoğlu'na çıkırtkan olarak dikenim, gene pes etmem...

Aydın Doğan: O zaman reklamı falan unut... Bı tek kendi şirketlerinden reklam alabilirsin, onu da becerebilirsen...

Cem Uzan: Lan var ya, gerekirse kardeşim Hakan'la Bağcılar'da bekar evi tutup orda yaşarım, helikopterimi Londra'da ikinci el piyasasında satarım, gene boyun eğmem!

Aydın Doğan-Dinç Bilgin-Nail Keçili: Sen bilirsin hocam!

Cem Uzan: Tabi ben bilicem lan!... Hepinizin şantaj kaseti elimde... Aynalı Tahir'in arasına parça koyup yayınlarım... Hemen yarın Hürriyet'le Sabah'ın reklamlarını vereceksiniz Star'ı!.. Beş misli para isterim... Gerekirse kendimi de yakaram, sizi de yakarım!.. Çok zarar ettim uiaaayn!.. Tirajda daa plazaaalırım, tiraaaajda!.. Bı milyon do-laar yidirdiim bir aydaaa!..

PAKİSTAN'DAKİ DARDEBEN SONRA ORDU BÜRLÜKLERİ MEHABANİ BİZ AÇIKLAMA YAPMADILAR...SİMDİ AYRINTI-LAR İÇİN PAKİSTAN'A KARAHAN'A BAĞLIYORUZ...MEHABANİ KARAHAN, BİZE PAKİSTAN'DAKİ SON DURUM HAKKINDA BİLGİ VERİR MİSİN?

İYİ AKŞAMLAR SİBEL...PAKİSTAN'DA DÜZUM BİZDİR GEZGİN...HÜK SAKIN VE TEDİŞİN...GENERAL LEDDEN SİYONİYE KADAR BİR AÇIKLAMA YOK...BİR AZDAHA BİZ BAŞIN MEHABANİ'NE GÖZÜMÜZ AÇIK-LAMA OLAĞI SÖYÜNTLERİ VAR...KARAHAN CAYTAN PAKİS-TAN...SÖZ SENDE SİBEL...

İYİ AKŞAMLAR SİBEL...PAKİSTAN'DA DÜZUM BİZDİR GEZGİN...HÜK SAKIN VE TEDİŞİN...GENERAL LEDDEN SİYONİYE KADAR BİR AÇIKLAMA YOK...BİR AZDAHA BİZ BAŞIN MEHABANİ'NE GÖZÜMÜZ AÇIK-LAMA OLAĞI SÖYÜNTLERİ VAR...KARAHAN CAYTAN PAKİS-TAN...SÖZ SENDE SİBEL...

İYİ AKŞAMLAR SİBEL...PAKİSTAN'DA DÜZUM BİZDİR GEZGİN...HÜK SAKIN VE TEDİŞİN...GENERAL LEDDEN SİYONİYE KADAR BİR AÇIKLAMA YOK...BİR AZDAHA BİZ BAŞIN MEHABANİ'NE GÖZÜMÜZ AÇIK-LAMA OLAĞI SÖYÜNTLERİ VAR...KARAHAN CAYTAN PAKİS-TAN...SÖZ SENDE SİBEL...

İYİ AKŞAMLAR SİBEL...PAKİSTAN'DA DÜZUM BİZDİR GEZGİN...HÜK SAKIN VE TEDİŞİN...GENERAL LEDDEN SİYONİYE KADAR BİR AÇIKLAMA YOK...BİR AZDAHA BİZ BAŞIN MEHABANİ'NE GÖZÜMÜZ AÇIK-LAMA OLAĞI SÖYÜNTLERİ VAR...KARAHAN CAYTAN PAKİS-TAN...SÖZ SENDE SİBEL...

İYİ AKŞAMLAR SİBEL...PAKİSTAN'DA DÜZUM BİZDİR GEZGİN...HÜK SAKIN VE TEDİŞİN...GENERAL LEDDEN SİYONİYE KADAR BİR AÇIKLAMA YOK...BİR AZDAHA BİZ BAŞIN MEHABANİ'NE GÖZÜMÜZ AÇIK-LAMA OLAĞI SÖYÜNTLERİ VAR...KARAHAN CAYTAN PAKİS-TAN...SÖZ SENDE SİBEL...

İYİ AKŞAMLAR SİBEL...PAKİSTAN'DA DÜZUM BİZDİR GEZGİN...HÜK SAKIN VE TEDİŞİN...GENERAL LEDDEN SİYONİYE KADAR BİR AÇIKLAMA YOK...BİR AZDAHA BİZ BAŞIN MEHABANİ'NE GÖZÜMÜZ AÇIK-LAMA OLAĞI SÖYÜNTLERİ VAR...KARAHAN CAYTAN PAKİS-TAN...SÖZ SENDE SİBEL...

İYİ AKŞAMLAR SİBEL...PAKİSTAN'DA DÜZUM BİZDİR GEZGİN...HÜK SAKIN VE TEDİŞİN...GENERAL LEDDEN SİYONİYE KADAR BİR AÇIKLAMA YOK...BİR AZDAHA BİZ BAŞIN MEHABANİ'NE GÖZÜMÜZ AÇIK-LAMA OLAĞI SÖYÜNTLERİ VAR...KARAHAN CAYTAN PAKİS-TAN...SÖZ SENDE SİBEL...

İYİ AKŞAMLAR SİBEL...PAKİSTAN'DA DÜZUM BİZDİR GEZGİN...HÜK SAKIN VE TEDİŞİN...GENERAL LEDDEN SİYONİYE KADAR BİR AÇIKLAMA YOK...BİR AZDAHA BİZ BAŞIN MEHABANİ'NE GÖZÜMÜZ AÇIK-LAMA OLAĞI SÖYÜNTLERİ VAR...KARAHAN CAYTAN PAKİS-TAN...SÖZ SENDE SİBEL...

İYİ AKŞAMLAR SİBEL...PAKİSTAN'DA DÜZUM BİZDİR GEZGİN...HÜK SAKIN VE TEDİŞİN...GENERAL LEDDEN SİYONİYE KADAR BİR AÇIKLAMA YOK...BİR AZDAHA BİZ BAŞIN MEHABANİ'NE GÖZÜMÜZ AÇIK-LAMA OLAĞI SÖYÜNTLERİ VAR...KARAHAN CAYTAN PAKİS-TAN...SÖZ SENDE SİBEL...

İYİ AKŞAMLAR SİBEL...PAKİSTAN'DA DÜZUM BİZDİR GEZGİN...HÜK SAKIN VE TEDİŞİN...GENERAL LEDDEN SİYONİYE KADAR BİR AÇIKLAMA YOK...BİR AZDAHA BİZ BAŞIN MEHABANİ'NE GÖZÜMÜZ AÇIK-LAMA OLAĞI SÖYÜNTLERİ VAR...KARAHAN CAYTAN PAKİS-TAN...SÖZ SENDE SİBEL...

İYİ AKŞAMLAR SİBEL...PAKİSTAN'DA DÜZUM BİZDİR GEZGİN...HÜK SAKIN VE TEDİŞİN...GENERAL LEDDEN SİYONİYE KADAR BİR AÇIKLAMA YOK...BİR AZDAHA BİZ BAŞIN MEHABANİ'NE GÖZÜMÜZ AÇIK-LAMA OLAĞI SÖYÜNTLERİ VAR...KARAHAN CAYTAN PAKİS-TAN...SÖZ SENDE SİBEL...

İYİ AKŞAMLAR SİBEL...PAKİSTAN'DA DÜZUM BİZDİR GEZGİN...HÜK SAKIN VE TEDİŞİN...GENERAL LEDDEN SİYONİYE KADAR BİR AÇIKLAMA YOK...BİR AZDAHA BİZ BAŞIN MEHABANİ'NE GÖZÜMÜZ AÇIK-LAMA OLAĞI SÖYÜNTLERİ VAR...KARAHAN CAYTAN PAKİS-TAN...SÖZ SENDE SİBEL...

İYİ AKŞAMLAR SİBEL...PAKİSTAN'DA DÜZUM BİZDİR GEZGİN...HÜK SAKIN VE TEDİŞİN...GENERAL LEDDEN SİYONİYE KADAR BİR AÇIKLAMA YOK...BİR AZDAHA BİZ BAŞIN MEHABANİ'NE GÖZÜMÜZ AÇIK-LAMA OLAĞI SÖYÜNTLERİ VAR...KARAHAN CAYTAN PAKİS-TAN...SÖZ SENDE SİBEL...

İYİ AKŞAMLAR SİBEL...PAKİSTAN'DA DÜZUM BİZDİR GEZGİN...HÜK SAKIN VE TEDİŞİN...GENERAL LEDDEN SİYONİYE KADAR BİR AÇIKLAMA YOK...BİR AZDAHA BİZ BAŞIN MEHABANİ'NE GÖZÜMÜZ AÇIK-LAMA OLAĞI SÖYÜNTLERİ VAR...KARAHAN CAYTAN PAKİS-TAN...SÖZ SENDE SİBEL...

İYİ AKŞAMLAR SİBEL...PAKİSTAN'DA DÜZUM BİZDİR GEZGİN...HÜK SAKIN VE TEDİŞİN...GENERAL LEDDEN SİYONİYE KADAR BİR AÇIKLAMA YOK...BİR AZDAHA BİZ BAŞIN MEHABANİ'NE GÖZÜMÜZ AÇIK-LAMA OLAĞI SÖYÜNTLERİ VAR...KARAHAN CAYTAN PAKİS-TAN...SÖZ SENDE SİBEL...

İYİ AKŞAMLAR SİBEL...PAKİSTAN'DA DÜZUM BİZDİR GEZGİN...HÜK SAKIN VE TEDİŞİN...GENERAL LEDDEN SİYONİYE KADAR BİR AÇIKLAMA YOK...BİR AZDAHA BİZ BAŞIN MEHABANİ'NE GÖZÜMÜZ AÇIK-LAMA OLAĞI SÖYÜNTLERİ VAR...KARAHAN CAYTAN PAKİS-TAN...SÖZ SENDE SİBEL...

İYİ AKŞAMLAR SİBEL...PAKİSTAN'DA DÜZUM BİZDİR GEZGİN...HÜK SAKIN VE TEDİŞİN...GENERAL LEDDEN SİYONİYE KADAR BİR AÇIKLAMA YOK...BİR AZDAHA BİZ BAŞIN MEHABANİ'NE GÖZÜMÜZ AÇIK-LAMA OLAĞI SÖYÜNTLERİ VAR...KARAHAN CAYTAN PAKİS-TAN...SÖZ SENDE SİBEL...

İYİ AKŞAMLAR SİBEL...PAKİSTAN'DA DÜZUM BİZDİR GEZGİN...HÜK SAKIN VE TEDİŞİN...GENERAL LEDDEN SİYONİYE KADAR BİR AÇIKLAMA YOK...BİR AZDAHA BİZ BAŞIN MEHABANİ'NE GÖZÜMÜZ AÇIK-LAMA OLAĞI SÖYÜNTLERİ VAR...KARAHAN CAYTAN PAKİS-TAN...SÖZ SENDE SİBEL...

İYİ AKŞAMLAR SİBEL...PAKİSTAN'DA DÜZUM BİZDİR GEZGİN...HÜK SAKIN VE TEDİŞİN...GENERAL LEDDEN SİYONİYE KADAR BİR AÇIKLAMA YOK...BİR AZDAHA BİZ BAŞIN MEHABANİ'NE GÖZÜMÜZ AÇIK-LAMA OLAĞI SÖYÜNTLERİ VAR...KARAHAN CAYTAN PAKİS-TAN...SÖZ SENDE SİBEL...

kirikleblebi@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

bezginbekir@leman.com.tr

HİS... RUKİYE... N'OLİY BE!

AY NECATİ... ÖN SEVİSMENİN BOYLE YAPILDIĞINDAN EMİN MİSİN? BEN GENE TAHİRİK OLMADIM.

fevhan@leman.com.tr

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

Erdil Yaşaroğlu

LeMan 10

Evlat, kötülük etme, iyilik yap!

Aaah! Bu çocuk akıllanmıyacak

Akşamsefası

SONER GÜNDAY

Orçun KuneK
Haftanın CD'si

Korhan Bankamemuruoğulları

Hiç
Yellozla
Tanışmadım

Manikür Plakçılık

CD'de yer alan "İkimizin Sabahı" adlı şarkının sözleri
İkimizin sabahıydı bebeğim/
İkimizin sabahıydı bitanem
İşte böyleli duygularla uyanmıştım
o gün/ Fakat bakındım etrafa/
Sen yoktun yanımda/
Yapayalnızdım odamda/
Salona geçtim anladım ki bu başka
bir sessizlikti/ Anladım ki gitmiştin/
Ve bu kocaman sessizliğin ortasında
otururken bi başıma/
Birden anılar canlandı dört bir tarafta
Ben ve amaçsız bir denyo gibi
ödüklüyordum seni/ Sen "Ay Korhan
yapma hihir hihir!" diye gülüyorsun
salondaki kanepemizin üzerine/
Ve şimdi yoksun salon sensiz/
Ve şimdi yoksun kanepo sessiz/
Yatak odamıza gittim/
Orda da anılar canlandı birden
Hani o ön sevişme telaşıyla yataktan
düştün ya sen ne çok gülmüştük o an
Misafir odasına gittim orda da bi am
canlandı/ Hani geçen bahar Necat
gelmişti bi gece/ Ve ben "Gece gece
nerden geldi bu Necat" diye sınır krizi
geçirmiştim çaktırmadan/ Sende duyarlı
bir tavuskuşu gibi teskin etmişin beni
kaş göz işaretleriyle.
İşte böyle bütün gün boyunca
yaşadığımız anılar canlandı evimizde/
Akşam olunca bi kaç tane daha am
canlanınca bi ara tırıştım
"Gulyabanı mı geldi acaba" dedim
kendini kendime/ Fakat sonra tırışmam
geçti "Anıdır canlanır mühim değil"
diye düşündüm fakat gece ilerleyince
ve am canlanma işi devam edince
bayaa tırıştım Necatı aradım "bişe
gelir misin" diye sormak için evde
yoktu telesakreterleri çıktı mesaj
brakmadım çünkü hem belki o
gece soğuk davrandım diye telefonlara
çıkıyordu diye düşündüm/
hem de ilerde bu da am olur canlanır
yine bende hüzün yaratır diye/
Bi taşla iki kuş vurmanın huzuru
içinde yatım uyudum /
Oh bebek yatım uyudum....

"OH BEBEK"

Orçun KuneK'in seçme Cd, kaset ve kliplerinden oluşan gecikmeli kitabı

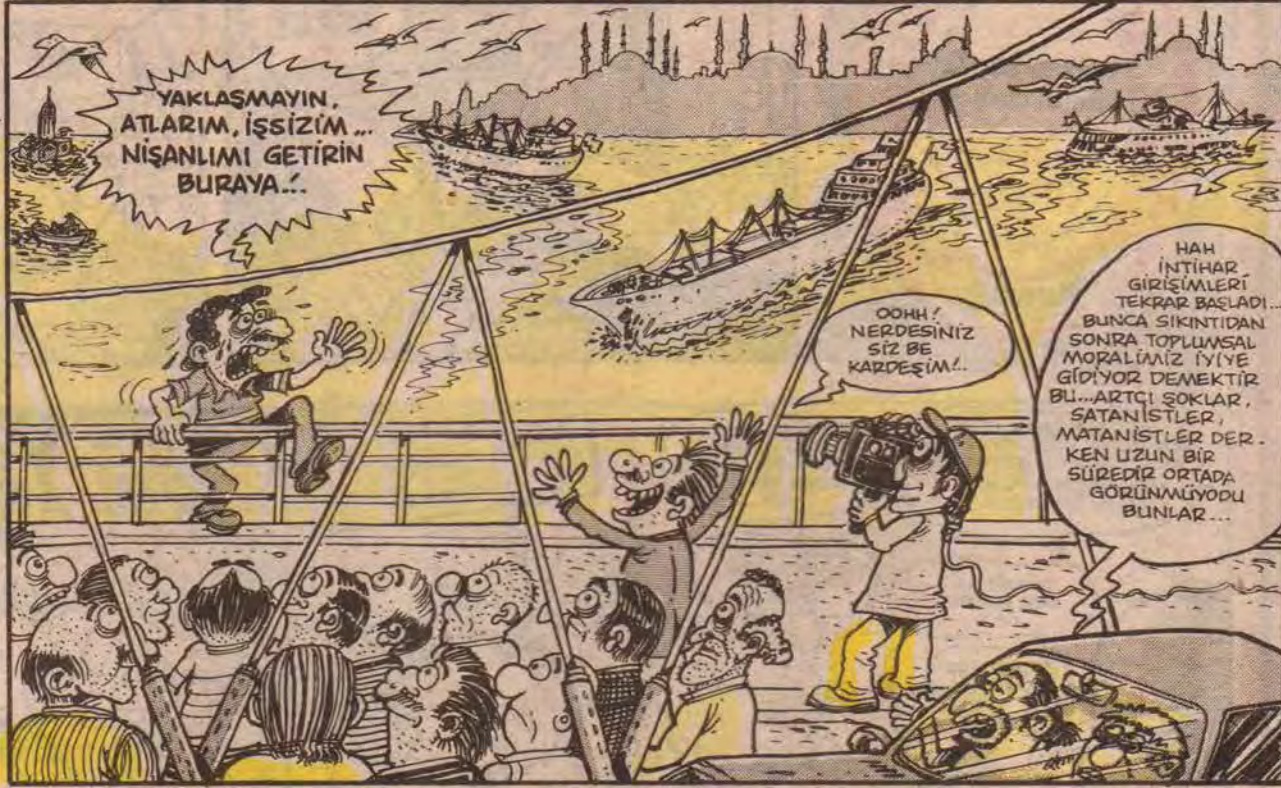
copirayt@leman.com.tr

guneri@leman.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ
İÇOĞLU

TEZ

Sessiz ve münis tipler genellikle kalık kuyafetlerine fazla özen göstermezler. Yıllar boyunca laşın el örgüsü hırka ve yandan fermuarı bot, yazında lakost tişört ve makoseyi ayakları giymekten asla vazgeçmezler.

Ancak hareketli ve aktif adamlar ise her hafta tiplerini bozdukları gibi karşınıza kah topsakallı, kah kafasını kazınmış, kah pala bıyıklı, kah adonuruklu olarak çıkabilirler. Bu onların içindeki ateşin ne denli kuvvetli olduğunu gösterir.

Toplamda, hareketli adamlar her zaman kabul görür. Hiç bir iş yapmadıkları halde Aktüel, Tempo filan derken TV'lerde de boy göstermeye, malı götürmeye başlarlar.

Münis adamlar ise SSK'dan yana Emekli Sandığı'ndan alacakları maaşları düşürerek yıllarca çalışırlar.

Hareketli adamlar sık sık sevgili değiştirecek ileride bir aile sahibi olamayacaklarının maaşını veriler. Münis ise o sularda geluk çocuk güvütlüsü içinde zinde gazetelerini okumakta, kare bulmacalarını gözlemleir.

K.Ethem'e teşekkürler

Küçükükünde uçan balonu uçup gidince, sanki umrundan ellerinden uçmuşcasına yavaş yavaş küçülmek giden balona bakarak ağlayan çocuklar haybetine korkusuyla hayattaki pek başanlı olamazlar. Ellerinden kaçırıldıkları fırtınaları ardından gösterdikleri aşın üzüntü ve uzun süren pişmanlık bundan başını grafiğini iyice düşürür. Bir şeyi kaybederse çok üzülürken iyi bıldadeleri için en sonunda hiçbir şey istememe durumuna gelir ve orada kilitlenir. Balkonda çay içecek, çekirdek yiyecek, avada bir de mangal sefası yaparak salın bir hayat sürdürürler. Gördükleri beğendikleri objelerle, dokunmadan belli bir uzaklıktan balarak öğlelmeyi adale ederler. Gelgeleğin ne balonu uçunca ne de oyuncakçı kılınca ağlamayan, önemsemeyen yeni jenerasyon çocukları ise kuşkusuz başından başarıya koşarlar. Küçükükündeki oyuncağın gibi deludan daha altyarak cesurca girişimlere ve büyük projelere imza atarlar. Gel gör ki, günümüz kriterlerine göre başanlı olsalar da bunlarda kaybetme korkusunu ve üzüntüsünü bilmedikleri için aşırı umutsuzluktan kazanma sevincini de pek yoğun ve halkı bir biçimde yaşayamazlar. Herşeyden çok çabuk sıkılırlar. Hayattan bir zevk alıp almaddan ise başka bir önceliğin konusudur...

ANTİTEZ

LeMan 11

Son ba har —NİHAAT GENÇ—

iki hafta önce, akşamın karanlığında eve dönüyordum, kaldırımın ıssız köşesinde bir hicriye. Ne hicriye? Neyzen Tefik, neyin de insan gibi yedi deliliği vardır der, yedi deliliği de zıyanan onbeş yaşlarında bir simitçi çocuk. Sinema afişi gibi. Enstrümanlı, canlı müzik dirler gibi çömelmiş önüne. Kırkı, meşin boynunu gördüm, beni görsün, ağlaması dursun diye bekledim. "niye ağlıyorsun", dedim. cevap vermedi. İç çeleşmeleri patlaya, patlaya, keldirimin saçlarını taradım. Sümüşü sayıya daha da koyulaştı. Gözyaşları yavaş yavaş kemik bir tarak gibi yararak iniyor. Omuzundan tutup, bir daha "niye ağlıyorsun, söyle!" diye sarstım. böyle çaresiz ağlayışım çok oldu. Ağlaması kuvvetli bir sarımsıya döndü. Simit tablasında üç simit. Kısık boylu, dev gibi kalası, ayakları, elleri kocaman. Deli bir deriyeşten ney diller gibi kokuşmuş donmuş işemisi çocuğun sidik kokusuna kanışmış, şişmiş, çabuk dolmuş, iltihaplanmış, öksüz yüzünü seyretdim. Gözlerinden çakı yarası gibi durmaksızın akan gözyaşları karanlık bir kamçı gibi yüzümden, gözlerimde zorkıladı. Yüreğimde boğuk, acı bir gong çaldı, birşeyler yapı! Ne olduğunu da söylemiyorum. Türk polisi gibi girdim devreye, bu dille bilirim, "anav, kemim senin söyle ne olduğunu!"... İlk defa çocuk yüzüne baktı, azgın dalgalan parçalarıyla köpek balığına benzeyen suratıyla. Tekerek altında kalmış bir kaipuz gibi kop-korunmuş kabuk ve su. Surattaki yerde sürmüşler, toz, toprak, birat göbresi eksik. Derin nefes al, dedim, duyurdum. Geni zekabir bir hali var, kemik, çok iyi bir surat, mezar kazması gibi. Ya ben, çıldırılmış aklını melek sanan, iyi kalpli bir prens gibi başını okuyuyordum. Cevap vermiyordu, bir daha sarstım. Başından beni savmak için, "ağbi, tinerçiler dövüldü, çömlüyon abıyızın kırını aldılar!" Çok soğuk bir denize gıyormuş gibi tembinde ama yunusacak bir ses kuyulu, "hadi gel, benimle!" dedim. Gelmem, dedi. Gözleri dünyadaki en büyük gözdü. Ama sanki bir defada beyaz masa üzerindeki boşaltılmış kusmuş gibi. Yabarı bir domuzcu sürüklediği gibi çocuğu bakkala kadar sürükledim. Bakkalın çömlüyon abıyızın lira borç verecek suratı yoktu, "iki milyon verir misin, sabah geçerken buraların". Çocuk, almam, deyip kurtuldu elimden. Beş dakikadır zırlı zırlı ağlayarak kaçan bu çocuğu kovalamaktayım, sonunda yakaladım. Yine Türk polis gibi girdim devreye, yumuşak suratın ortasına geçti, "senin o suratının ortasına bir yumruk da ben koyarım, mına koduğumun çocuğu, al şunu...". Almadı, keldirime atı, bir daha soktum. Akşama kadar kazandığı parayı tinerçiler döverecek çalmışlar, zırlayarak "ağbi kazandırdığım parayı almam!" diyor. Çatıyaşır ipinde sallanan boş mandallar gibi etrafıma insanlara sandık. Al şu parayı ulan, deyip boynundan içti soktum. Gözlerini silerek yüzüne baktı, "O zaman ağbi simit al!" dedi. Tablasında üç kuru simit, birini aldım. Zehir gibi susamlı bir diğ atım, boğulurcasına bir ağlama hali ardından baktım. Hep korkuyla konuşmaktan kocamanlaşmış ayakları, kaldırımında dözgün yürümesine engel oluyordu. Koyunundan parayı çıkarıp burden geriye döndü. "kıyma bu parayı ağbi, depreme gönderelim!"... Bırak şimdi depremi, kollarını havaya kaldır, şöyle denin bir nefes al, kolları ellerinde sümükde baloncuk yapıp fışkıarak denin bir nefes ald. N'okuyor böyle abi dedi. "göğsündeki yelkenişi şişmeden, yürüyemezsin" dedim.

Felaket böyle birşeydir, tüm küçük acıları, yoksullukları belini kollar. Sevgiünden ayıldın, komşunun oğlu kanser olmuş, kediye kaç gündür yemek vermedim, herşeyin üstü, felakete örtülür ve hayattan çekilir! Felaketlerimize kitaplıkta yer kalmadı. Kırkı kitaplarına dolduruyorsun. Kendi kendine "Lingo Lingo şişeler" satkısı söyleyebilsem, kurtulacağım. Ne kadar siliksen omuzlarındaki bu büyük ağır yükü atamıyorsun. (Bu satılan yabancılara çeviren Lingo Lingo'nun üstüne bir yildız koyup sayfanı altına şöyle yazacak: Neşeli, tempolu bir halk şarkısı... Ötümüne giren Lingo Lingo şişelerden sözlediyorum, unuttu.)

Deprem, enkaz, kızıl, salarist, koca yaz yiti, sonbaharı da duyuduk, çınar yapraklarının çirtilerini. Kömür, soba, baca dumanı, uzun etek ve artık hukuklarını giymiş genç kadınları göremiyor-

ruz. Sonbahar kara bir bahara döndü, kuyumuş çimelerden kokusu kapıları kapadı.

Yağmur kuşları, muz hevenken, güldür duran çimeler, bir diğ ballı kavun, yarıya dizilmiş kuyu yeşil bir sıra ağaçları klor klor gülüşü, uzakma- vi buzlu suların serinliğini taşıyan rüzgar, unlu-verdik, felaket, gözlerimizi derinden bir ızgaraya döndürdü, sonbahar bekleyeni olmadan, geli-verdi.

Kıyma geldin? Az önce yürümüş gibi, bir kadın mı gördün? Rüzgarın ayakbüklerine kadar dolmuş kuyumuş yapraklardan sevinçle kurtulmaya çalışan bir genç adam mı gördün? Tebeşirden bir kostüm dışarı, yeleleri uçmuş, güçlü bir atın kasi ayaklarına sanır gibi, akşamüstü peşine düşmüş rüzgar, ne desin? Okşadıkça yüzümü, korkumu ve saygımı ve cansızlığını uyuklu bir baharatta kanışır, lümbel lümbel oturup kokladığım Tannın o buzlu mucizesini gördükçe, mantarını patlata şarap gibi ardından koştüğüm rüzgar, yok artık. Geceyanlarına kadar ruhuma en gizli en çilgin mahpusluğunu yaşayan aşkılarını, bir nükab verir gibi arlatırdım. Rüzgar neredesin? Kemiklerimin içinde dolanan kadın şalından kopanmış bir ipek teli. Amansız bir pedal çevirmez mi o ipek tel sinir uçlarımda, dudaklarımda. Kıymın altı buz tutana, geçenin kırılı yağınlarına kadası nöbetini tutuyorum. Sıkıldıkça, ağaçlarına sokulduğum, sıklıkla bir tablo gibi kuruyana kadar, yaprakların vıcık vıcık çalınmalar içine gömülen kadar, çalınmış olduğum rüzgar yok artık. Ah o kurumuş çınar yaprakları, detarış bir adamı sıvazda üstüne, o detarışın altında, siyah, uzun yazola- ra tutuella yapıstırılmış çiçeklerin incecik, çirdeyan, sonuza dek zevk veren o küçükçük bacakla- nıyla almam mı? Şimdi neredesin? Kesime götürülen koca bir mandanın mezbaha kapısına sıkışmış kuruyuna döndük. Ah Tannım, sonbaharda ağaçlar ne kadar tehlikelidir! Ah tannım, genç bir kadın topuğunu öpmiş gibi, sonbaharda derizinin çarpıtması ne kadar tehlikelidir!

Sonbaharda büyü, ölümüne aşkın orta köşe başlar, rüzgarın ağaçları vellece vererek, içimde gültüyle yükselen gururlu duyguları kırır gibi in- celteverdik. Bütün perçemleri zangırlarak bağın- verdi odamda bana. sana söylüyorum, pantolon düğmelerini kapat, oysa, az önce, düğmelerin sal- rındığı yerde hayranlıkla ilk defa sıcak birşey duymuştum. Sonra kendi kendine atlayıverdi. Bu en uzak mavi denizlerin içinden gelmiş yapıp- yapıp suyu merak ettim. Bir daha yalnız kaldığımda, rüzgardan gizli, atırdım. Elimde tuttuğum şey, Tannın en büyük, en kurtaz oyunuymuş. Tann o kadar emir yağdırmıştı ki beynime, korkuyla, sağda solda leke kalmış, silmek için bir kağıt parçası alırdım. Hoş kokulu bir sprey değil, bedene- nenden fırlayan, göğsümü, uykularımla yalayarak çizi veren canlı su, hiç değil, Şehne yeni gelmiş bü- yük bir filmi, salonda tek başına seyretecek gibi, haz dolu, büyüleyici bir şiddetle, fırlarak sarı- dım. Bozuk ve komik bir düdüğü tencere gibi, in- ce korlu bir çığlık duyurdum, keldirinden. Sesim ilk defa duyduğum o ince kuyun tınısı, o an, pis bir fırlamayı tanıttırdı, bana, çünkü, daha ist- tiyordum. Melekler bedene cehennemde tasarla- nan bir kahpe suikast mı? Tramvayın tellere sü- nürmesi, yumuşak kolların esnedi. Bedenime dokundu yapıp yapıp, balından kurtulmaya çalışan sinek gibi bir telaş. Ve birden ayaklarının altında, keldirinde kadar soğuk beton hissettim.

İçimde hiç bilmediğim bir Çay vazosu açılmış, şeytanı çizimler bayraklar vererek bir bitölse tad- la, odaya dolmuştu. Roma imparatorluğunun tarihi burada başlar. Bedenim ortalıyordu beni, öğrendim denizler kararmadan çalkalamaz, bu yüzden kalın zırhlar giymeye, kendime, çaliden kelimelerle konuşmaya başladım. Ah, buna rağ- men, bir yaladı lüccar gibi sözünü buluyorum, at- tırıyorum. Geriye kararmazlık paslı çivileri eğri bögü boş bir sandık kalıyor. Ayağım, beynim, o boş sandıkta çivilerin izime hızla iniyor. Ayakla- rının ölümün aıkada bıraktığı boş terfidek gibi seyretiliyorum.

Ah, bu o kadar çok olurdu ki, odama bir Moğol savaçısı gibi girer, salyangozu kınmış bir sü- mükde böcek gibi hal siz leke, başı boş bir dümene dönerdi beynim!

O zaman hayalime düştü, parlak bir sıyahda- yı bürünmüş koyun yıldızdan gülmüşten açık göğüs- leniyle bir kadın, erimiş gece gibi akıyordu içime. Boş sandığıma mırmya gibi bu kadının hayalini doldurdum. Çivilerin iç organlarını çiziyor, sahile- koşar, dalgalardan korlan azgın sesleriyle çizik yer- lerimi, denizin uylukusıyla pansuman ederim.

Atırdım, koyu bir sağırılık çökerti üstüne, ge- der, ağır ağır akan derelen seyrederim. Limana doğru yürür, birkaç saat önce boğazımdan fışka- ran cızırtı tizi sesleri, kürelelerin denize batarken gömüldüğü yerlere bırakıverdim. Duyularım yerlerinden sökülün taşlar gibiydi. Her doğan gün, onları yerinden oynatmazsam, rahat etmezdim. Geniş gövdeli ağaçların, uzun kalın yapraklarını edime alır, dakikalarca dokunurum. İçinde, onun da sakladığı sümüksü suyu incelerdim. Yaprığın da yapıstık suyu olduğunu göre, onun da hayalinde parlak bir sıyahda bürünmüş o kadını arardım. Nar suyunun incecik dudakları, ruhumu güldür- mış incecik gömlek gibi.

Devamı 14. Sayfada

SELÇUKERDEM

Cumhuriyet Cemiyet

AHMET YILMAZ

cemaatahmet@leman.com.tr

NEREYE YA, DAHA SAAT ERKEN Bİ GAY DAHA DEMLİYELİM ÖYLE GİDERİSİNİZ OTURUN ALLAHAKSINA YAA...

ULAN BIRAKIN SİKTİR OLUP GİTSİNLER, ULAN NEYİMİZ BU ÇİLEM BENİM BE... HAYIR, KURUYEMİŞ KOY, Bİ TABAK MEYVA ÇIKAR... KOCA EVDE HAİN GİBİ TEK BİR ADAMA YÜKLENMENİN MANASI YOK Kİ... İSİ-SOĞU İSİ-SOĞU ANAMI SİKTİLER BE...

SELAMIN ALEYKÜM RAİF ABİ, CEVDET BABAM, LAZIM SELAM VAR, AKŞAMAA EV OTURMASI NA GELECEK LERİMİ SÖZE DEDİ...

ARKADAŞ, FELAKETİ HABER VERENİ GÖRDÜM, DEPREMİ HABER VERENİ GÖRDÜM, AMA BU ŞEKİL Bİ HABER VERENİ İLK DEFA GÖRÜYÖRÜM, HELAL OLSUN CEVDET ABİYE GÜZEL HAYVAN YETİŞTİRMİŞ...

SAHİ KAV...

KARADUDUL! KALEYİ FETHETTİK, KRAL ÖLDÜ! BIRAK ARTIK CENKETMEYİ, KALEYE GEEL...

NE GELECEM...MİNA KOYIYIM... ÖYLE Bİ KALE FETHETTİK Kİ, BIRAK KRALÇEYİ- PRENSEĞİ, DİŞİ SİNEK UÇMUŞU ORTAMDA, HAYIR, PRENSE OLAYINA GİRİP STRES ATAMAYACAĞAM NE ANLADIM BEN BU FETHİTEN? NEYSE, BARI ÇAKIRTIMADAN EL YORDAMINLA ÇIKARAYIM ŞU İŞİ ARADAN DA, ADET YERİNİ BULSUN, ALET DE KENDİNE GELSİN...

LAK LAK

PROF.DOKTOR NEJDET. AROMA'DAN YAŞLANMAYI NASIL DURDURABİLİRİZ?

- Merhaba sayın Aro a... Yaşlanmayı nasıl durduruyorsunuz?
- Efenim, kaç yaşında olursanız olun hiç önemli değil, hemen kendinizi öldürerek yaşlanmayı durdurabilirsiniz mümkün...
- Teşekkür ederiz...
- Ne demek?!

BÜYÜKBABA... SİZİ DE Bİ GÜN SANAL ALEMİN BAŞINA OTURMUŞ GÖREME DİK HA?

AH EVLAT... BİZ ÖYLE BİR SANAL ALEMİ GİRANŞIZ Kİ, NE BAŞI BELLİ NE SONU... HER GÜN YENİ BİR OYUNDAN HER GÜN YENİ BİR OLUSTAN, KAFAM KALDIRA BİLSEM O İŞE DE GİRİCEM LAKIN HER AN BAŞKA BİR GÜZEL LİK ZUHURA GELİYÖ, YOKSA ONA DA BAKICAM, BAKIYICAM DİL...

WAX TIK TIK

PIR PIR PIR

Sonbahar

Hayatında partak şyahıbağa dönmüş kederli kadını tanıdığım o gün, Roma İmparatorluğu diye ayıldı. Batı Roma, kara gizli ateşine doymuyor, her esmer kadını, hatta kulaklarını, memelerini düzmek istiyor. Doğu Roma, uyanık küçük bir melek gibi, kendini kutsal bir kederde adadı. Kılıç kadir dik bakışlı Romalı çocukları, çocuk gözlerini yumuşaklık özür diyor, koyu orman sessizliğinde saklı siyah kadını kokusunu sürüyor! Uykulanmda çağırıldığı siyah göğüslü kadınıla sonsuz, yavaş bir sevişme... Batı romanın sert leş kokusu dudaktan gagaşmış çakal bir çocuk yapıyor du beni. Günboyu terden sansıldam sakız satım, Piç tahsiri. Kesik Sahib adlı iki azal çocuk sakız kutum ve paralarını beni yere yatıp, alıp kaçırlar. Parasız eve dönemem. Çaresizlikten götüştü yitirdim. Şimdi annem paraları ne yapbin derse, ne yapacağım?

Neden sahile gelen İtalyan gençleri de kalın boyalı siyah olurdur, hırsından gemiyi ittim,yüz tonluk şebekin sonsuz sallanışını diyor gibi oldum. Üstü çiplak kocaman bir tayfa gördüm, göğsünde büyük ve eski zaman bir gemi dövmesi, peşine düştüm, o nereye gidiyorsa, ben de peşinden. Takip etmek hoşuna gitti. Vucut çukurlar gibi göğsünün kaslarını şişirdi. Etrafı arkadaşları sanıp, o şişirkeçe gülmeye başlıyorlardı, çukru derin nefes alıp göğsünü şişince gemi dövmesinin yelleri de şişiyordu. Yedigim dayayı, çaldığım sakızları unuttum, derin nefes alıp göğsündeki yellerini şişirdim. Ne zaman üstümde çaresiz bir ağırlık hissetsem göğsümdaki yelleriyle şişiriyi öyle yürürüm.

Ne çok yandı, dün oldu. Karanlık gözlü kadın uğruna, yüzlerce duygusal entrika çevirdim. Bab romanın sapık acılarıyla savaşarak, tek bir yelleri tarımından, üzerine kan doküör gibi otuz yaşına girdim. Söylentilere, dini metinlere, masallara, türkülere inanmadım, kendim aradım tüm ağaç kabuklarının ardında, tüm kuş tüylerinin secalığında, kuremuş tüm nehir yataklarına onu sordum. Hayatın yoksul koşuşturması, karanlığa salınış kadının peşinde beni, tehtakorusu kadar inceltti, öğrendim, hayalleri yağmayla yakılmış bir ölkede doğdum.

Şafak sökene kadar penceredeki her göygeyi o sandım, gecenin karanlığına, uzakdaki korna seslerini, o sandım, bir gece olsun kışın kalemle onun hayalini çizdikimekten başımı yastığa koyamadım. Mişil mişil uyuyan, kuduracak bir aşkı olmayan insanlar düşmanım oldu. Karanlığa ve yoksulluğa gömülmüş, boğuk, kızak sesli, kavruk yüzlü mevsimlik ağaçlara döndüm. Arayan, beldeyen insanları soluğumu hiç bir toprak öntemeyi! Artık hiç geçmeyen uzun geceleri dakikaların tik-takları doldurdu, adımı, yazar Nihat Genç oldu, peki ne yaparsın, buzlu zehinden bir şebek gibi uçtun uca ölkemede onu anyorum, kayaların dibinde deniz yıldızlarına sarılarak kolan rüyalarında parçaları yosunların çiçeklerine mi gömüldü? Yazmaktan pamaklarının uçları sızıyor, omuzlarımdan yıllar ca tedavi görüyordum. Evirdim, çevirdim kalamda, buhalıcı bir lerleme sonucu ölen bir at gibi bu ölkede bu kadını bulamayacağımı iman ettim. Zaten Anayasamızın 24. mad. hiçkimse yaşının, cinsiyetinin, gücünün kaldırılmayacağı bir işe zorlanamaz, çabırtamaz diyor, ne sonbahar, ne o şyahıba kadını benim isim değil.

İşte o gün, babı romada havai fişeler atıldı, katarımdan kutlamalar yapıldı, bu Moğol savaşçısının kurbannıydım ve artık, utanacağım, herşisında parage kapıcağım kimsede kalmamıştı. Niçe neşesi ve korsan kureği bir penisio inatçı sarıseğiliyle başbaşa-tyrdım.

Siyasiler, mediyaya, aydınlara, köpeklerle, kanaklara, esli dostlarına, büyüyleli bir şevhile atılarak itiltilim bir hayat kurdum kendime. Sevilmekten yorulmuş bir kadın pozu na girdim. Hiç okşanmamış yerlerime gızlertip, çok bilmiş şımarıklığında saklandım. Neyzen Tevlik'in anlatığı bir hikaye, bir tüccar, mal satarken, kantarına sürekli eşşek kadar köpeği varmış, çlıyormuş. Bu böyle devam ederken, müştəri de birgün, fino köpeği varmış, yahu hep senin köpek adıyor kantara, bir de benim köpek çıkarsa, diyor. Tüccar, kendi köpeği için, "o köpeğin darası alınmış" diyor. Halkımda onbeşe yakınlık dava açıldı, içeri almadılar beni. Anladır ki ben de darası alınmış bir köpeğim, havladığım insanlarla aynı kantarda tartılıyordum.

Meyve yülüü kamyonlar geçiyor, ben izmir'e gidiyorum, asfalt toz, duman. Hiç uyumamışım. Sonbahar, annemi öldürdüğüm meysere! Ki anneler bizi ahlak diye hergün hadım edere, büyütmedim mi? "Şimdi neden otobüsteyim, neden muavinden su istiyorum?". Felsefinin reden muavinden su istediğini bile bana açıyayacağım sanmıştım. Hiç değilse, edebiyatı, "ben burdayım" diye bağırıp, burada olduğum anı duyurme sanan salak heriflerden ol-aydım. Annemin, babamın öğretmediği başka bir acııp kavgarını içine düştüm, beyni mi üşüdü. Tüyler ürperici bir alçaklık göğüsüne silahlı dayayıp, "bir daha yaparsan..." ulan demeyen ideoloji kalmadı bu ölkede. Hiç değilse,edebiyat,

Baştarafı 13. Sayfada

parkta gezirdikleri köpeğinin kutsal yazıların heykelleri altın da işlemek sanan bızlık heriflerin olmadırın. Daha önce hiç tanımadığım siyahı, yorgun bir kadının pazar çantasına uyanıp, "yardım edebilir miyim" bahanesiyle utanımdan sınılmayı başarsın diye sevdim, başka birşey beklemiyordum kelimelerden. Vaz bitti, neden muavinden su istiyorum, neden, neden? Kaç kez imtihana girdim. Yrd.Dok. olamadım, başkalarına aşık insanları hayallerine bulut, mehtap, yıldız, gaz veren yarıdmcı aşık oldum. ulan aşk, hayat böyle mi olur, minna kıymın, böyle yazar mı olur. kelimeler hepimizin minna kıymın, böyle edebiyat mı olur? Bodülin dediği gibi: "uçunuruz dostlarımızla dolu" orlamın aziz ve kindaz anılarını yazacağız bir ömür. Bu türlerini ufkusu geldi, ben sağa sola dönüyordum, yarıp so nentşaklardan bir şehre girdiğimi zi hatırlıyorum. Soğuk yüzü, zayıf, musalla beşinden yeni kalkmış gibi hortaksı bir çirkinlik içinde bir köyü, elinde bız usmuş naylon torbası yanına oturdur. Şimdi hiç uyuyamam. Anlaşmaz şeyler anlatmaya koyuldu, belli insan değildi. İçimden, senin hücayen geçmez burda, deyip, başımı camdan yana çevirdim. Dışarı kab bir karanlık, köylünün kuyu kadar derin gözden camları içine görmüştü. Pis pis sırtarak, dişişiz, halta ağuşuz, birşeyler anlatmaya koyuldu.

"Köyün dört defakalıydık, zengin olmak istiyorduk. Ruzgar gece boyu mezarlıları ağaçları şişirip, büyütüyor. Ağaçların üstünden lork, dokuk uğultulu sesler geliyor". Muavini çağırıp, buradan kaçmalıyım, kabus değil, canavar gibi konuşuyor, gözleri kedi gibi gülyüyor! Dinliyordum gibi yapıpım... "Dev gövdeli bir meşe ağacının altına geldik, kökleine salınmış eski kutsal bir mezar olduğunu babalarımız da söylerdi. Ederimden kazdık, sabaha kadar!..."

Yüreğimi ötelen bir soğuklukda, "nerden biliyorsun da tam orayı kayıyorsunuz?" dedim, belki bir eğlence çıkabilir, diye de kendimi avutuyordum. "Duydum, dedi, çözümünü duyduğum prensesini!... İçimden, had'ılan" dedim, hikaye, neşeli, eğlenceli bir hal alıyordu. Adam gerçek bir meddahi, konuşmasını arasına. Hz.Muhammed'in Burak'a nasıl hıdırgiri de öve etmeyi unuttuyordur. "Dua edene melekler yardım eder, odun gibi bir kağıt ufalandı toprağın içinde, ağacın üstünde kargalar havalandı, tamam burda, çok şükür burda, uykuda prensesi!..."

Uyuyor numarası da yapamam, ne çare, "sonra?" dedim, "Burda prenses yalar, gerdanlık, küpeler, bilezikler, altın taslar olmaz mı?". "Olur" dedim. Sanki geçen kış ölmüş gibi, kurumuş meşemelen, ufakalığı çul, karniğin üstünde deri, elbise gibi... Kolan ayıldıkana kadar uzuyordu. Bir de uydunuyor, kokmasını diye, balla karıştırılmış ilaç sürelermiş... Sağlan taranmış gibi. Sanki soluyor, boyunda gökmavi si yedi bir yiyük laşla süslenmiş gerdanlık. Pasını avucumda ovaladım. Biz malı üç ayda efritzden çıkartık, malı alınlık, karnikleri de istedi, onu da götürdük.

"Bu prenses esmer miydi?" dedim, "kapkara saçlıydı" dedi, "göğsü de karanlık mıydı?" "Karanlık" dedi, "gözleri...". "Gözleri ne biliyim, oyulmuş tahta, patates gibi, yirmi yıl geçti, o kadını çıkartamıyorum..."

İlk gün gazete kağıdına sarımsızlar, ikinci gün gıvalı bezine, üçüncü gün işlemedi bir mendire, beşinci gün ince bir tülbente, gerdanlık üç aya varmadan, yatıdu bir tüccarın şifreli çantasına grıvermiş...

İçimdeki durgun deniz güldü, berim de gözlerimin kuyu kadar derinleşti, aradığım kadının izini nihayet bulmuşum, bir daha sordum, "Bu prenses esmer miydi?", "Kapakaranlık!..." Okiyinde hemlik sırına ha yalında sarımsızım, keşke ahtapot kadar kolom olaysdı, tüm karniklerine sarılabışeydim. Doğduğum, ölüğüm ölkeye bir daha dönemeyecek, prensesim, boşuna aramışım. Dar, karanlık bir odada tümülüş gibi, çinçipçak yolculuk boyu koyununa, kalatasına, kabız galanına girdim. Ölkene dönecek misin diye, yedi değimin yediside zırladı, böyle çaresiz ağlayışım çok oldu. Oşamda işkarta, yıldızlaile yüklü bir gece. Hayallerimin tüm diklik yerleri atb, gerçek, hangisi? Albaştan onördört yaşına döndüm, prensesine o gece, işkencede öldüme arkadaşlarımla, hapishanede taranalarla, kuzlayılan, Demirelleri, belarlen, kaburga kemiklerinin herbirini öpecek, aratırım, "geri dönecek misin?"... Bu kurt yılmın hayal, be denim yakıp kavuran kuzgın bir demir gibi. Bu hayal de evenin bir parçası, partak bir siyahıba görünüşü, koyun, yıldızları görmüşten, açık göğüsleriyle bir kadın, emniş gece gibi aklı içime... Bir hayal, bir nesne gücü nasıl kazanabiliyor emniş bir miva gibi, içimde? Yeryüzümün bir en asil liikayesinin derin karagözleri her sonbaharda bir az daha büyüyor, sığınıyor içime. Yeni uyanmış bebedeğin şış gözlerinin latılgıyla göğsümdaki yelleri her sonbahar bızaz daha uzaklaşıyor içimde.

Ah Tanım, sonbaharda yolculuk ne kadar tehlikeli, esmer bir kadını topuğundan öpmüş gibi.

nihat@leman.com.tr

Ne ben ne de arkadaşlarım normal değiliz, diğerlerine göre. Ben bununla "gurur" duyuyorum! metal müzik dinleyenlerle satanistleri karıştıran bir toplumda anormalim. Normal olmak istemiyorum. Onlara benzemek, geri kafalı, gelenek göreneklerine "herşeye" rağmen bağlı kalan, bağnaz bir insan olmak istemiyorum. Asla normal olmayacağım! Bu insanlar bilincinene kadar, bu insanlar okumayı-arastırmayı öğrenene kadar, gerçekleri görene kadar ben anormal olacağım. Bunun için hayatım üzerine bile yemin edebilirim.

Bıktım artık. Onların engellemeleri yüzünden takılıp düşmekten bıktım. Ayağa kalkmak için harca-yacak zamanım yok benim. Birakın da koşayım. Neden hala engel oluyorsunuz? Ve sonra da diğer ülkelerden geri kaldığımız için yakınıyorsunuz? Çekilin yolumuzdan!

Sizden en azından saygı bekliyoruz. Oysa siz önceliği bize tanıyorsunuz. Saygılı olmamızı istiyorsunuz. Erkekler saç uzatmasın, küpe takmasın diyorsunuz. Sizin kültürünüzde bu saygı.

Bizim kültürümüzde ise yalnızca bizi özgür bırakmanız. Düşünce-mize, davranışlarımıza, giyimimize saygı gösterin! Bize özgürlüğümüzü verin!

Kahretsin, o kadar "boş"sunuz ki ne desem fayda etmez aslında. Belki şöyle desem anlarsınız azıcık da olsa: Uzak durun hayatımızdan! Bizi (yanlış yolda olduğumuzu düşünerek) kurtarmaya çalışmayın!

Canan-bunalım19@mailcity.com

Savaşacağız;

Nasıl başlayacağımı bilemiyorum. Sadece birkaç cümle ile anlatacağım.

Evet sevmiyoruz bu düzeni. Sevmiyoruz çıkarıcı, ikiyüzlü, bençil insanları var mı itirazı olan? Evet asiyyız. Veee sonuna kadar da HEAVY METAL'ciyiz, anladınız mı?

Artık insanların yüzünden ve kafasından çıkan kılırla uğraşmak yerine icraat yapın. Eğitim sorunlarını çözün. Parası olmayanların da okumasını sağlayın. İnsanlara var gücülle destek olma çalışmaları "TÜRK DEĞİT" deyip, köstek olmayın. (İthaf olunur). Çalışın. Okuyun. Düşünün. Ya Allah, bismillah, Allahuekber diye gösteriş yapıp, çalıp çıparak kıncınızı büyütmeyin. Çünkü her zaman karşınızda olacağız. Çünkü güçlüyüz. Çünkü seviyoruz. Hiç unutmayın ki asla yalnız olmayacaksınız.

İnançlarımız için, düşüncelerimiz için, aşkımız için, müziğimiz için; SONUNA KADAR VAR GÜCÜMÜZLE SAVAŞACAĞIZ!!

Ben

Sanal Türkiye Ortamı

Duyularımızda ve dışımızda var olan herşey artık bir hiç. Bilincimizde sürekli bir değişim vardır.

Sanal Türkiye ortamında insanlar gerçeklerden ve doğadan uzaklaştıkça canavarlaşıyorlar. Her zaman geçmişi-miz ve geleceğimiz o an içinde bulunduğumuz duygu atmosferine göre şekilleniyor. Gönülün bağlanabileceği sağlam bir şey kalmamış sanal Türkiye ortamında. Bizi sömüren vampirlere kanımızı, beynimizi ve ruhumuzu vermekten haz duyuyoruz.

Sanattan, edebiyattan, gerçek yargılayıcı bir tarihten yoksun boka-tan ilişkilerden başka hiçbir şey görünmüyor sanal Türkiye ortamında.

Bütün zevkler ve acılar geçici, mutluluklara ve salt gerçekliğe de kuşkuyla bakıyorum. Yanı kalıcı mutluluklar ve mutlak gerçeklik yoktur.

Tarırlar var mıdır bilemiyorum ama dünyadaki uzantıları olan egemenler, sistemler ve efendilerin saltanatı, bizler gerçekliğimize yabancı kaldıkça daha uzun süre ayakta kalacağı benziyor. Tanrılar ve yarıdıkları olan saçıklar, hergün bizden yeni kurbanlar alıyor. Canavarlar kanımızı içtikçe şişiyorlar. Bizler ise yeni kurbanlar vererek yok oluyoruz. Ne susturdu bizi?

Neyiz biz? Kimiz biz? Neden ve niçin yaşıyoruz? Gözbebeğimizin aynasında görebileceğimiz kadar yakınımızda süren vahşete neden aldırıyoruz? Biz mutlu muyuz? Gerçekliğimiz varlığımız ise gerçekten biz var mıyız? Varsak sesimiz neden çıkmıyor?

Ben bu kurbanların fotoğraflarına sadece küçük bir iç geçirmeyle baktım ve alabildiğince omurgasız ve iki yüzlü dünyamla başbaşa kalmayı yeğledim. Ya siz ne yapıyorsunuz? Bu olup bitenlere neden kalacağımızı tıkdık? Niçin böyle duyarsızlaştık insanlığa ve de insanlığımıza? Sorular soruyorum cevap verebiliyor musunuz? Eğer cevap veriyorsanız bunların hiçbirisi gerçek değil. Çünkü mutlak gerçeklik yoktur.

Kadeşlerimiz ölüyor hergün yüreklerimizin yarıtı gidiyor. Olsun biz yine de bulunduğumuz yerin sahte mutluluğuyla avunalım.

Ö.Faruk Kılıç

Kimsem Olur müsün?

Mektup yazarım sana, ister okur istemessen yırtar atarsın. Oynamaktan sıkılırım ben, hem oynamaya yeteneğim yoktur.

Gerçeklerden hoşlanırım her zaman, kızma deniz kokusu avut-sun seni. Tutsak günlerimde özgür nedense mavilerim, mavi aydınlıktır sevgidir.

Bıkmadan usanmadan yazarım sana istersen, sen de yazar mısın? Ne güzel olsa gerek sevgiyi tek gül ile dile getirmek.

Herşey çok güzel, aşklar insanlar, çiçekler hayvanlar, hasret ise tam tersi. Mesele esir düşmekte değil, asıl mesele teslim olmamakta.

Şu anda askeri cezaevindeyim sevgili kimsem. Yaklaşık sekiz aydır yatmaktayım, herşeye hasret kalarak. Her ne kadar hayat güzel olsa da zorluklarını tattırması doğal. Günlerim her ne kadar zor geçse de böyle de mutlu olmaya

çalışıyorum.

Olamaz! Havalandırma saatı bit-ti, diyor gardiyan. Ama hiç kimse sevinçlerini bitiremez, çalınmaz benden mavilenmi. Ben insanları kendim gibi görmekteyim, aşklara da çabucuk inanırım. Aslında inan-mak isterim, sevgili kimsem.

Murat Balcı

3 Kol Ordu 1 Özel As.Cezaevi
Hasdal-İstanbul

Yalnızlığın Türküsü

Uzak bir kenttesin. Hayatın gerçekleri ile belki de bu kentte karış-laştın. Sigaran, teybin, kalemin tek can yoldaşın. Karanlık gecelerde yalnızlığın soğuk yüzü ile karşılaş-tığında, yastığına sarılıp için için ağ-ladın. Sonra kagda ve kaleme sarıl-dın içini kagda döktün. Başka ki-me anlatabıldın ki derdini. Anan-dı kagıt babandı, arkadaşındı.

Sonra bir köşede unutulduğunu düşündün. Paran vardı, barınacak yerin vardı. Ama kardeşim diyece-ğin, dostum diyeceğin kimsen yoktu. Sahteydi etrafındaki dün-ya, Gülüşler sahte, bakışlar sahte, sevgiler sahte.

Sonra, gün geçtikçe erimeye başladın. Bir paket sigarayı ikiye çıkardın. Yaşın yirmiördü ama, yetmiş yaşındaki bir insan gibi yorulmuşsun yaşamaktan.

Sonra birgün kendi kendine de-din kiX "Hey, bir zamanların çılgın fırlama kıızı, karanlıklar içinde kay-boldun ama elbet birgün sabah olacak. Ve güneş ilk ışıklarıyla seni aydınlattığı zaman, karanlık geceler-de aktığı gün yaşlarına güle-cek-sin. Çıkar kalbinden hüznü çal yere. Çünkü hayat güzel. Soluk al-dığın için güzel, çiçek açtığı için güzel, sana uzak olan ama kalple-ri seninle olan insanlar var olduğu için güzel.

İşte bu yüzden gülüm yüzyıllık koca çınarlar gibi hep ayakta kal.

Derya/Mardin

Merhaba;

Son günlerde düzen ve düzenin işbirlikçileri tarafından bir satanist furyasıdır tutturulmuş gidiyor. O kadar abartıldı ki; ne son dönem-de yıllardır süren savaşa son verme çabaları, ne cezaevlerindeki katliamlar, ne deprem, ne de iç ve dış siyasal-ekonomik gelişmeler gündem bulabiliyor. Kimbilir, belki de bütün bunları kamuoyu riez-dinde, bir takım gelişmeleri karan-lığa gömüp hasıraltı etmek iste-diklerinden kaynaklanıyordu... (Her zaman yaptıkları gibi) Yoksa böyle sunni gündemler yaratıla-rak, abartılı bir şekilde üstünde durulur muydu?

Düzen idarecileri her seferlerin-de attıkları nutuklarda hukukun üstünlüğü ve demokrasi ateşli bir şekilde savunulur ve bunlara sahip bir ülke olduğumuz iddia edilir; ama bir de bakıyoruz ki, kendilerin-in can güvenliklerinden sorumlu oldukları devrimci-demokrat in-sanlar cezaevlerinde kendileri ta-rafından katlediliyor! Sokaklarda saç uzun, küpeli, dövmeli ve siyah giyinmiş ne kadar insan varsa to-pu olarak gözaltına alınıyorlar! memleketteki en büyük SAT'an kendileri olmalarına rağmen hu-

kuk hiç bir şekilde onlar için işle-miyor? Bu nasıl hukuk üstünlüğü-dür ki satana, çalana, dolandırana vb. işlemler yapıyor; saç uzun, küpe-li, dövmeli ve siyah giyinenler için hemen harekete geçebiliyor!

TV kanallarının birinde gençten biri "60 milyon insan benden nef-ret ediyor" diyor. Bir diğeri ise "40 milyon" diyor. Buna haklı olarak inanan o kadar insan var ki... İçim acıyor, insanların, içimizde yaşıyan kendileri gibi giyinmeyen, kendileri gibi bağnaz düşünme-yen insanlara öcü gibi bakıp yadır-gamalarına. Kendilerini yıllardır somürenlere, memleketi açık bir hapishaneye çevirenler, daha gü-zel bir gelecek için mücadele eden devrimci-demokrat insanları ceza-evlerinde katledenlere ise alkış tu-tuyorlar. Yurdum insanı ne yaptığını biliyor mu acaba?

Her şeyimizle muhalif olmaya devam edicez; çünkü bunu yap-mamız gerekiyor. Aksi taktirde 12 Eylül'ün yarattığı koyun insan tip-lemesinden hiç bir zaman kurtula-mayız. Ayrıca bizim gibi düşünen insanların sayısı da az değil...

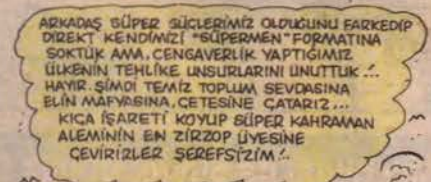
Siddik Karagöz

Merhaba Leman Okurları

Merhaba dostlar ben Ali Rıza, sizlere bu mektubu cezaevinden yazıyorum. Yaklaşık bir aydır Leman okuyorum bu bir aydır okur köşesinde yayınlanan yazıları oku-yunca insanların samimiyetlerine düşüncelerini birçok insanlarla paylaşmalarına hayran kaldım. Ben de uzun zamandır içerdeyim, yılların verdiği eziklikten dolayı dış dünyayla ilişkimi kopma aşaması-na getirmiştim, fakat Leman'ı oku-duktan sonra anladım ki paylaş-mak yürek içişmiş, yürekli olmak insan ilişkilerini koparmamak gere-kliyormuş. Monoton bir yaşam sür-mek geçen zamanı boş değerlen-dirmek üretken olmamak insan yaşamında büyük tahrifatlar yaratıyor. İşte siz Leman okurlarını tanı-dıktan sonra bu boşluğu doldur-maya karar verdim. Dedim ya, paylaşmak yürek ısıdır. Ben yürekli oldum, eminim siz Leman okurları da yürekli insanlarsınız. O zaman dostluğu, arkadaşlığı, düşünceleri-ni paylaşmak isteyen dost insanlar-la hayatın her alanında her türlü konuyu paylaşmak istiyorum. Ne dersiniz? Sevgiyle dostça kalın.

Ali Rıza Yıldırım

Özel Tip Kapalı Cezaevi 4. Koşuş
60400 Zile/Tokat

2000'e 80 gün kala

MİLENYUM GEYİKLERİ I

Alp
Tamer

Öyle bir alet yapılacaktı ki depremi
önceden bilebilecektiniz!

Yeni milenyumda cezaevlerin-
de denetim sağlanacak, dışarı
sinek bile çıkmayacakmış!

Milenyumda, son yüzyılın en geyik tartış-
ması "Deprem doğal mı yoksa ilahi mi?"
tartışma 3. milenyumda dek devam edecek!

Milenyum'da Büyük Dünya Devleti olunacak, karakollarda işkence kalkacakmış!!

Türkiye 2000'li yıllara
"DEMİREL"siz girecektmiş!

NUH METE YÜKSEL'İN MERVE OPERASYONU, ECEVİT'İN ÇIKIŞI VE YARGISIZ İNFAZDA BEŞ TAHLİYE

Adana'daki hücre evi operasyonunda temizlik işçisi Murat Bektaş'ı 'yanlış infazla', DHKP/C örgüt üyesi Erdiñ Aslan'ı 'yargısız infazla' öldürdükleri gerekçesiyle tutuklanan altı polisten beşi avukatlarının bir üst mahkemeye yaptıkları itiraz sonucu tahliye edildi. Aynı sıralarda DGM savcısı Nuh Mete Yüksel'in geceyarısı Merve operasyonunda ise, Yüksel, yukardan gelen baskılar nedeniyle sonuç alamadı. Başbakan Ecevit buranın bir 'hukuk devleti' olduğunu hatırladı ve vurguladı. Ah şu hukuk ölenler için de bir hatırlansa.

**BURASI HUKUK DEVLETİDİR,
BİR HANIMIN EVİNE
GECE BASKINI YAPILMASINI
SON DERECE YADIRGADIM,
SORUMLULAR HESAP
VERECEK!..**

SEFER * GÜRCAN

Firavunun Laneti

GÜNERİ
İÇOĞLU

Gegen hatta bir öyle üzüli sahilde sonbaharın son güneşlerini almak üzere oturuyordum. Uzaktan bir köpeğin bir kediye kovaladığını gördüm. Köpeğin sahibi köpeği azartıyıp yanına çağırırdı. Hişimla kaçan kedi de benim biraz öteme gelip oturdu. Birden kediye gözüm takıldı. Dudaklarının tam üstüne denk gelmiş iki küçük siyah benekle bıyıklı bir adam gibi duruyordu. Vanı-tıyormuyum diye defalarca baktım. Evet, evet, kaşları çatık bir halde sinirli ifadeyle böyle oturuyordu.

Pazar Sevişenleri

karışır!!
Şişlemek
niyetiyle
eve gelen
kızgın koca
vazgeçip
oralet işti

kaşar mı be o cinayet
pozisyonu.. ruhsuz bunlar
ruhsuz.. forma aşkı yok ki
hiçbirinde.. bok herifler

innnghhh..
haasttir
erken geldik

keke sesini
duymuşaam
seen mi geldi
tez mi geldi
şouy kekee

baki-ceyhan
boru hattı
yan yattı
çamura battı
tom bul kuş
arabaya kuş
kıl tüy yün

bu sipikerin
ziki büyük-
müdür, ifranım

bilmeem

ne..ne..
demin ne
dedin sen

hihiç..

ne bisim acıttın dötümü ya
hani hiç acımayacaktı..

bağıtma be,
ilk seferinde
olur öyle

DUMUR

Dumur Gezi Rehberi

... İstanbul Sefaköy'de kocaman tabelasıyla "MEŞHUR YANDIM ÇA-VUŞ AYRANI" isimli bir büfe gördüm. Meğer burası hakikaten meşhurmüş, lakin ben ilk kez görüyorum.

... Gümüşsuyu'nda ara sokak-lordaki yokuşlardan birinde eski bir ahşap evin altında, küçük bir mahalle bakkalı var, ismi "AHŞAP BAKKALİYESİ". Sokağı da, evi de, bu şirin bakkalı da görmenizi ve bakkalın önündeki kasalının üstüne oturup, sade bir gazoz içmenizi tavsiye ederim.

.....

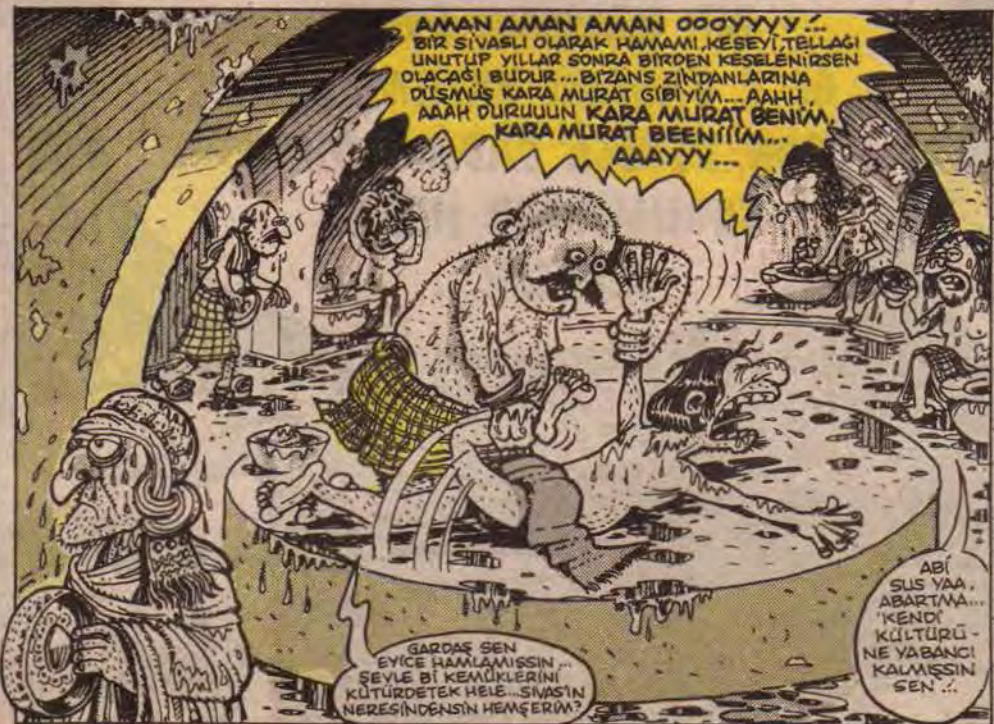
Otobüsle giderken, koskoca kamyonun arkasına kurduğu salıncakta sallanıp giden adamı görünce dumura uğramıştım... İlk defa bir kamyon kasasında salıncak görüyordum...

Erkan Erol-Ankara

TEZ

Şambrelle yüzmeyi öğrenler asla iyi yüzemezler ama usta bir şoför olurlar. Şambrelle yüzme öğrenenler çok ayak çırpıma alıştıkları için yüzerlerken çıkardıkları köpükten adeta görölmezler. Denizdeki enginliğin, güzergahın ve yönün net bir şekilde belli olmayışının da etkisiyle kulaçları onları daima sola ya da sağa çeker. Ayrıca çok çabuk keşilirler. Buna karşın bu şahıslar kamyon, kamyonet, otobüs, traktör gibi tüm ağır vasıtaları ustaca sürmek suretiyle gayet iyi bir şoför olurlar ve hiç yorulmadan titadile saatlerce araba sürebilirler. Bunda, yüzme öğrenirken suya batmamak için zor anlarında, güvenle sarıldıkları şambrellerle bütünleşmelerinin önemli bir etkisi olduğunu söyleyebiliriz...

ANTİTEZ

DÜZELTME: Geçen haftaki tez-antitez'de "Münis adamlar ise SSK'dan ya da Emekli Sandığı'ndan alacakları maaşları düşünerek yıllarca

Apo, HADEP, telekulak, Çeçen ve mecliste pankart açanlar gibi çok popüler soruşturma ve tutuklamalarda bulunan savcı Nuh Mete Yüksel Merve Kavakçı'ya gözaltı girişiminde gece yarısı operasyonu ile kayaya çarptı...

AF YASASI'NA KIRCI'NIN KANLI DAMGASI...Koalisyon ortakları af yasası üzerinde uzlaştı. MHP'nin ısrarıyla KIRCI gibi katliam hükümlülerinin tüm seri cinayetlerinin bir suç olarak düşünülmesi hükmü korundu.

AB'ye üye ülkeler, Türkiye'nin lophu luğa adaylığını birer birer desteklerken, depreme bile yolsuzluk bulaştıran, yarı asırdır enflasyonla başedemeyen devletimiz, halkın en basit ihtiyaçlarını bile karşılamakla aciz kalıyor. Yıllardır yolları yapılmayınca uyduruk bir teleferikte 500 m yükseklikte 1 km uzunluğunda bir mesafeyi kateden Giresun'un Sultan Köyü sakinleri sonunda bir köylülerini buradan düşürüp kaybeder. Şimdi bu geçiş yasaklandı. Köyün çocukları 4 dakikalık okul yolunu 4 saatte yağmur çamur cebelleşerek alıyor. EVET, TÜRKİYE AVRUPA'YA BİR GEÇİŞ YAŞIYOR AMA NASIL.

Fotoğraf:Enis Yıldırım-Radikal 16 Ekim Cumartesi

Gökçeada'da korkunç bir deprem. Rumi Maristan'ın evini yakan canli kundakçı, köyün neşesi 4 yaşındaki küçük Aileli'nin ölümüne neden oldu.

FBI'den Türk polisine 'taktik' FBI'nın verdiği kursa 50 polis şefi katıldı.

BÜLENT ECEVİT
Kimine hukuk, kimine guguk
DEVLET BAHÇELİ
Şeytanın diil Kırıcı'nın avukab
GÖKÇEADA KUNDAKÇILARI
Sapık, aşak, caniler
YILDIRIM AKBULUT
Nato member nato Meclis Başkanı

GEM UZAN
Halka karşı, halkla beraber
MERVE KAVAKÇI
O şımdı 'AZİZE' 'MERWE'
NAZLI RUJAK
Merwe'nin koltuk değneği
KUBAT NADİDE SULTAN
Deprem yardım konseri
bençilleri yurdum pırpırdan

açık büfe

met üst

eski filmlerden neler öğrendik neler

sadece kötü kadınlarla zikişilir, iyi kadınlarla yalnız sarılır!

doğru dürüst hikayesi, mantığı, tekniği olan bir film çevirmek için illa ki solcu olmak şarttır!..

fakirlik, köylülük ne de güzeldir!..

para, şöhret hiç de uzak değildir, herkes her an zengin ve ünlü olabilir!

disco'ya gitme, esrar içirir, yararlar!

namus, kirlenen ve cinayet deterjanıyla temizlenen bir nesnedir ve genellikle de bayanların ancuğunda saklı durur!.

seven çiftler mutlaka ormanda kovalamaç oynamalı, lunaparka gitmeli, pilajda mayoyla denize koşmalı, dalgalararasında öpüşüp, koklaşmalı!

kurufasulye ve soğan ne de güzeldir!

bütün mahalleli iyidir, bütün fakirler iyidir, zenginlerin arasından ancak tek tük iyi çıkar!

birlik ve dayanışma ruhu öyle muazzamdır ki sanırsın memlekette herkes süzme sosyalisttir!

hayat bazen tatlıdır, sevenler kanatlıdır!

zengin çocukları hep şımarık ve züppedir!

olacaksın gazino patronu olacaksın!

erkek dediğin bir vurdu mu aynı anda otuz kişiyi birden yere sermelidir!

bütün hâkimler melektir, bütün komiserler melektir, mahkemeler ve karakollar ne de şahane ve kutsal yerlerdir!

şımarık ve zengin kızları dağa kaldıracaksın, bir halta eziyet edeceksin, anında aşık olurlar sana, doğru yolu bulurlar!

kötü köylüler, üzüm salkımı ve tavuk butu yerken konuşurlarsa daha kötü olurlar!

her genç kız çakıyla kurşun çıkarabilmelidir sevgilisinin göğsünden ya da omuzundan!

istanbul'un taşı toprağı altındır!

dudaktan öpmek ayıptır, erkek yavuklusunun mutlaka alnından öpmelidir!

kanundan kaçılmaz! iyiler erken ölür!

kötüler acı çeke çeke, yavaş ölür!

hemen hemen her film sabahleyin, saat çalarken veya kahvaltı yaparken başlar!

çok şahane arkadaşlardır, herşey paylaşırlar, doğuştan komünistlerdir sanki!

oysa film adı verilen uzun metrajlı cliplerdir aslında onlar hep!

çingenler, romanlar hep neşelidir, hep dans ederler, nedense!

saflık enayilik derecesinden de ötedir!

duygu yaşı 4, zeka yaşı 2'dir!

seyirciler için bir yerli film gerçekliği, bir de hayat gerçekliği vardır! bile bile inanılır o saçma sapan öykülere, nasılsa!

kaçılan, sığınılan bir yerdir sinema ve olması umulan düşlerdir filmler, bir matine süresi mutlu olmaktır amaç, yalanmış dolanmış kimin umrunda!.. aslında eroindir eski yerli filmler, hepimiz bağımlıyız o illet filmlere!.. daha ufakcıkken bilinçaltımıza işlediler!.. daha hiçbir şey bilmezken bilincimize, ömrümüze nüfuz ettiler!.. böyle sevişiyorsak en çok onlar yüzündendir!.. böyle yaşıyorsak en çok onlar nedeniyledir!.. bizi o filmler, böyle ettiler!.. o garip filmler, o güzel çocukluğumuzu zikip gittiler!

SON

metust@leman.com.tr

HAIN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

GRETEN ADAM VE GÜL

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM

Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

Ey Nuh, geldinse
kapıyı iki kere kır!

● **20:45:** Nuh Mete Yüksel makamında fazla mesaiye kalmış, çalışıyordu. Elindeki iş çok önemliydi. Açtığı aydınların listesini çıkıyordu. Birden çalışırken, birden yandan da bu aydınların düşüncelerinden etkilenmemek için ıslıkla Son Mohikan filminin müziğini çalıyordu. Birden saatine baktı ve aceleyle evini arayıp oğluya görüştü. Oğluna "Derhal, Merve Kavakçı'nın evine git. müsaiterse bu akşam baskına gidicem" dedi.

● **21:30:** Yüksel, oğlunun yanıtını beklemeden taksi tutup Kavakçı'nın evine gitmek üzere yola koyuldu. Taksici bindi ve taksiciye "Gündüzden açar mısın?" diye sordu. "Abi, zaten güdü" cevabını alan Yüksel sinirlendi. Taksiciye çıkartmadan ceptelefonundan mesaj çekerek ihbarda bulundu. Kavakçı'nın evine vardıklarında, bir araba dolu polis, rejim düşmanı taksiciyi gözaltına almak üzere hazır bulunuyordu.

● **21:35:** Yüksel, Merve Kavakçı'nın ziline uzun uzun basıp, Kavakçı'nın sesi duğından duyuldu: "Kim o? Yoksa, Keke sen mi geld'in, tez mi geldin?" Yüksel, sesini değiştirerek "Ben Rıdır Ebuyleyak, Hem Amenkale, hem müslüman, ayreten gazeteci-yim. Röportaj yapmak için geldim" dedi. Kavakçı: "Hangi gazete?" diye sordu. Yüksel gazete ismi dü-şündü, bulamadı. Sonunda "Resmî Gazete" dedi. Kavakçı durumdan kıldandı ve kapıyı açmadı.

● **22:10:** Apartman kapısını omuzlayarak açmaya çalışan Yüksel, apartmanın emektar kapıcısı Şahin Efendi tarafından gaîz küfürlerle karşılandı.

● 22:25: Yüksel'in ihban üzerine Şahin Efendi, özel tüm elemanları tarafından boğça yapılarak götürüldü.

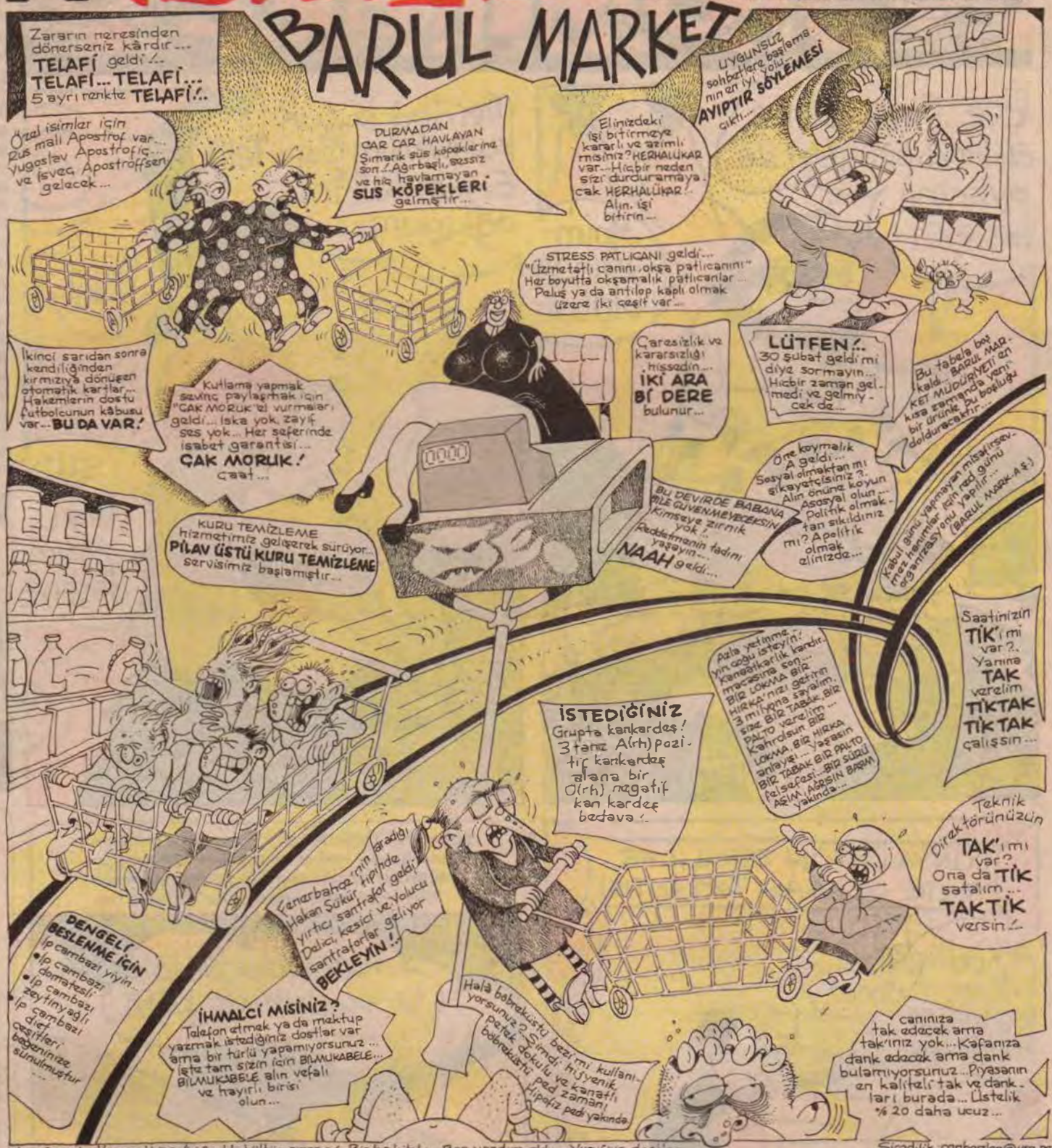
● **22:45:** Kavacık'ya destek için Recai Kutan kurye, Abdullah Gül pizzacı, Yasın Hatipoğlu ise pizza kılıfına girerek ortama damladılar. Onları kablolu tv elemanı kesibesine giren Zeki Ünal ve kablolu vazifesini gören Salih Kapsuzuz izledi. Apartman girişindeki paspasın altına saklanarak gelenleri rapor eden Yüksel, daha sonra Kavacık'nın evine tırmanarak girmeye çalıştı. Başarılı olmayan Yüksel, kişi yüzüstü olmak üzere üç kez düştü.

● **23:35.** İyice sabırsızlanan Yüksel'in kafasına cin bir fikir geldi. Kavakçı'nın evini arayan Yüksel "İyi akşamlar, ben Profesör Işıkar'a, az sonra deprem olacak, hemen binayı boşaltın" dedi. Karşılık olarak "Laubaalali, lal laal, laubaalafi" yanıtını alan Yüksel iyice sinire kesti.

● **00:20:** En yakındaki nöbetçi eczaneye giderek iki duble kalsiyum sandoz için, çerez olarak da bir tabak akınaton yiyen Yüksel, tekrar Kavakçı'nın evine geldi. Dişardan tünel kazarak apartmanın bodrumuna girmeyi başardı. Kavakçı'nın kapısına kadar gelen Yüksel "Aç kapıyı ulaaaayn, adalet var, hukuk var ulaaaayn! Yakanın ben adamı! Yakanın Roma hukukunu da yakanım" diye bağırırsa da sonuç alamadı.

● 05:15: Helikopterdeniple sarkarak Kavakçı'nın evine bacadan girmeyi planlayan Yüksel, binanın üzerindeki yetmişinci turunu atıyordu. Kılık kıyafet bile yere kadardı. önemli olan Nuh güzelliği idi.

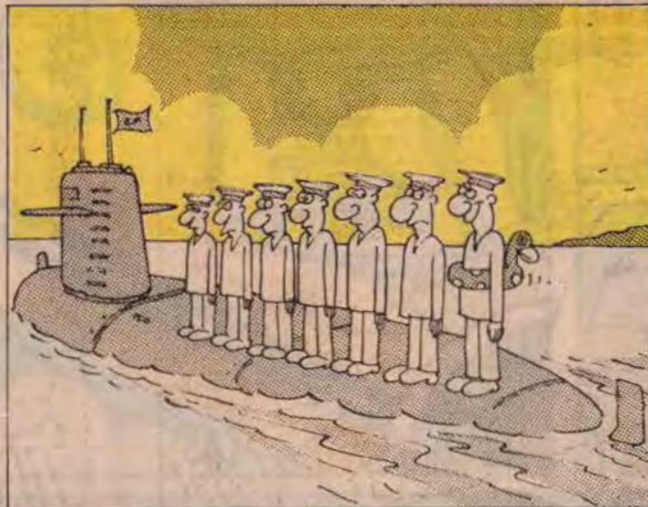
kilservis@leman.com.tr

Yusuf'un dostları geliyor - İki farklı kültür çingâr :- Bir hır kitabı... Ben yazdım oldu... Yusuf'un dostları...

Sindilik : canbarlan@usa.net

GEZ MAHMET'ÇUK

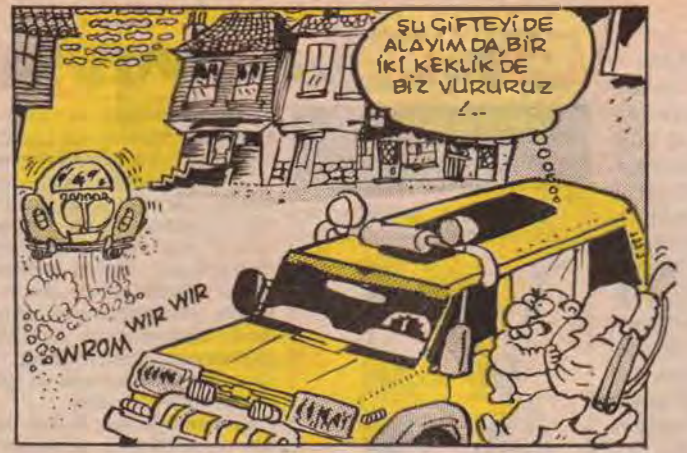
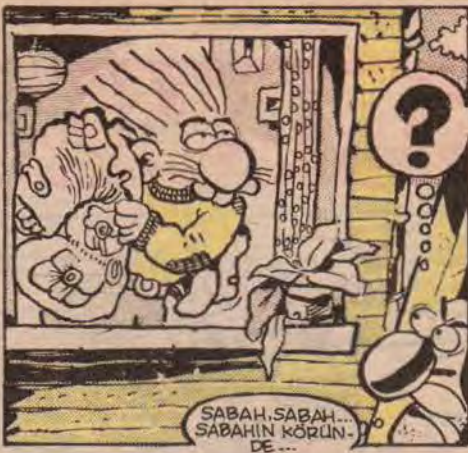
KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

CNN Türk Otuzmilyonu ayda bir yoksul halkın etini çiğ et ni donduran bir müsriflikle ülkemizde hala kudurmuşças nal açılıyor. Kulak zan patlatmak ve laf kırıllığından başk larla dünya şampiyonu olmak üzereyiz. Ancak, halk, artı dığını biliyor. Çağlar NTV'siyle, şirin cingiller, bebek yüz lü milyar doları götürdü. Çörtük'ün BRT'si, neler götürüyor kurduğu CNN Türk'de "aziz" ve "melek" değil kuskus güçlenip, çakallann elinden aslan payını istiyor. TV'nin yıllardır sağından sorumlu Taha Akyol getirildi. Aydın Do dann dillerini çözmek isterse, yazarlık hayatında en küçü bulunmamış Taha Akyol'una güvenir. Taha Akyol, m. MHP'yi korumak, kollamak konusunda kendini İngiltere uzman, Çakal politikacıları ishal olmuş kötüleri ipek me da maharetleri engin. Deprem sonrası sağ politikacıları incelelikle gizlediler, yani yine lağım suyundan doymusuz masını becerdiler. TV'ler, simsiyah kan ve bok akan sağ sinden tutacağını şaşırdı! MHP bu kadar okşanmaya gel ler nerdeyse jartiyer giyip, fileli çoraplarla çıkacaklar ek parti korunmaya alışık da, cins yazarların oralannı burat kın değil. Pek yakında sağcı politikacılar apış aralanına g yalım. Ancak, MHP kendi iktidanda az da olsa eleştir onlar da şaşırdı bu işe. Bugün MHP kadroları, MHP kure defa partilerinden hiç memnun değil ve partide çatırdaya lıklan yaşıyor. MHP'deki bu hayalkırıklığını gidermenin bir yolu var, o da, MHP'ye medyanın, kamuoyunun saldı sağıcı partimiz ancak saldırıldığında elele tutuşmasını, k mesini öğrenmiş bir parti. MHP'yi güçlendirmek istiyors Ancak, CNN'ciler ihale kapmak sevdasında çakal dötü ya Böylelikle, kara tüylü kuyruksokumlarında hiç beklemedik

Hastalığımı Seviyorum
cezmier@leman.com.tr **Gözmi ERSÖZ**
Dokunmayın bana. Hastalığımı seviyorum ben...
Hiçbir renk hapınızı yutmak istemiyorum. Ne mavi, ne de kırmızı... Yapay düşününüz, sanal alemlerinizi, sabote gerçekleriniz sizin olsun. Çekirin uzmanlarını, o çok bilmiş ve etiketlemekten zevk alan medyatik psikiyatristlerinizi çekin üzemişimden. Dokunmayın ruhum... Dokunmayın bana.
Hissettiklerimi ve tepkilerimi hastalık olarak görüyorsanız, kabul. Oyleyse hastayım ben. Ve çok seviyorum hastalığımı. O bana ait çünkü. Benimle birlikte büyüdü o. Bu derin kederim, bu serseri melankolim koruyor beni, bastırlarınızdan, doymak bilmeyen açgözlülüğünüzden, bayağılıığınızdan bu yoldaş hüznüm koruyor... Bu coşku, bu yaşam sevincim, o derin kederimin, o serseri, o zamansız gelen melankolinin içinde birikiyor önce, sonra da ansızın sarıp sarmalıyor beni...
Yalan değil, denedim dünyanıza girmek, sizinle işbirliği yapmak, herkes gibi olmak, az ya da çok sunduğumuz nimetlerden yararlanmak istedim. Ama yapamadım, olmadı. Son anda, evet son anda, sizinle tam tokalaşacakken, uzattığınız kağıdı imzalayacakken ansızın içimdeki hastalık depreşti. O derin kederim, o serseri melankolim... Bir şimşek çakı, cinnetimin mavi alevi birden her şeyi, sizi, o sefil, o siğ, duyarsız kalplerinizi, yüzlerinizi gösterdi bana. O mavi alev bütün bir hayatı aydınlattı... Ve o hastalığım, o derin bunalım hiç beklemediğim zamanda o derin sancı geldi ve bir an bile durmadan yanınızda. Elinizi sık-

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

Lütfü Olmaz

Deprem duası

Oyunuzu bize verirsiniz fay hatlarını yurt dışına çıkaracağız
Fay hatlarını yurt dışına çıkaracağımız için, bizim iktidarımızda deprem falan da olmayacak!
Diye vaatle bulunabilir gelecek seçimde bir parti. Zaten vaadedilmedik bir o kaldı.
Oy almak için bugüne dek Kayseri'ye deniz getirmek de dahil herşey vaadedildi.
Yalnız "Depremsiz Türkiye" vaadedip hükümete gelecekler için bir sorun var.
Deprem olmazsa memur ve işçi maaşları nasıl ödenecek?
Çünkü bu ayki memur ve işçi maaşları depremezde-ler için yollanan paralarla

ödenmiş.
Herhalde yakında hükümet sık sık deprem olması için deprem duasına çıkacak!
Hükümete her ay 7.4 şiddetinde bir deprem lazım ki, memur ve işçi maaşlarını ödeyebilsin!
Gerçi ödenen maaş da maaş olsa.
Öldürmez sürdürdür.
Ancak yeni bütçe ile belirlenen maaşlar bugünkü maaşları da aratacak.
Yeni maaşlar sürdürdürmez öldürür.
Bari artık adına maaş demesinler. maaş desinler!
Anlaşılan hütçeden ölen insanlara bir de bütçeden ölen insanlar eklenecek!
Ve bu gidişle bu ülkede bir iskelet güzeli yarışması düzenlenecek!
Memur:unun, işçinin açıklanan iskelete döndüğü bir ülkeye de böyle bir yarışma yakışır!
Yönetenlerin sayesinde ülke oldu baldırı çıplaklar kampı!

SONER GÜNDAY

ORÇUN KUNEK
Haftanın CD'si

FİLM MÜZİKLERİ
1

Çıktı!

CD ve Kasetleri tüm müzik marketlerde ve ısrarla arayınız. Ama ararken çekingen olmayınız tezgahlara tok bir ses tonuyla

"Abi film müzikleri -1 kaseti geldi mi?"

diyiniz, tırsak olmayınız. O karizmatik tonlamayı yapın o bize yeter. Ezik bi şekilde kaset alacaksınız almayın daha iyi. Firma olarak tırsak müşteriden daima tiskindik, daima nefret ettik.

a Yüzü

Terminatör'ün ismi Zirminatör olsaydı ne değişirdi sorarım size ey duyarsız zalımlar? Gene gidecektik filimlerine, gene "Aa biravo çok güzel filim, hele giriş sahnesi süperdi, final sahnesi müperdi." falan diyecektik.

Al Paçino birini zehirlemiş diye yalan çıkartsam, en az iki-üç tane denyo hemen inanır bi de utanmadan sağda solda anlatır. (Slow)

b Yüzü

İçinde kahraman, ikili kahraman, üçlü yahut kahraman dördlülerin, olduğu filmi ebem de çeker. İçinde yüzellibindokuzyüzüç kahramanın olduğu filmi çeken süperdir, eli öpülesi sanatçı bi abimizdir.

Sitivin Şipilbergin filmlerinin bir kamera ve efekt hilesinden ibaret olduğunu öğrendiğim gün hüngür hüngür ağladım, bir söğüt ağacının altında. Yıllar oy, dağlar oy hey hey hober hopper hop. (Slow)

OH BEBEK
YAKINDA!

Asfalt

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkantaman

İri kıyım olanı, güc-bela kaldırır; daha doğrusu söker ölü adamı asfalttan... Ancak asfaltın iki büyük parçası ölü adamın pençeleriyle kalkar...

Allam ederler, kullam ederler ancak o iki büyük asfalt parçasını ölü adamın ellerinden alamazlar... Ve onu, o haliyle sırtlayıp götürürler...

Kendi kendini yiyen adam...

Gönül Adami

GÖKHAN DABAK

Derin Taşak

—NİHAAT GENÇ—

Bugün, DYP'nin eski genel merkezi Akay Yokuşu'ndaki binanın önünde büyük bir "krat" heykeli vardı. Heykelde ilk bakışta göze çarpan, atri iki arka aygının arasında asıya kaçmış karpuz kadar bir daşşagın bulunması. Ancak, Tanış Güller parti başkanı Olunca, Türk siyasi tarihinin ikibinyıllık serüveni içinde "hayati" bir tehlike yaşanmış, kıratın daşşagı gizlice kestilmiş, yerine, dışardan bakılınca görülmeyecek kadar "ceviz" büyüklüğünde duygusuz ve alaycı bir daşşak zallıme bir talimatla koyulmuştur. Her boku yazan gazeteler, "daşşagın" kesilip küçültülmesini neden yazmadılar? Ya da neden partiden bir ses çıkmadı? Tarih sahnesinde yeryüzünün en büyük ordularıyla meydan muharebeleri veren taşkın, coşku karakterimizin bu en soylu en ateşli "sembolü'nün hadım edilmesi içinde korku dolu bir "soğukluk" yarattı. Artık avuçlanıp okşamayacak, pohpohlamayacak bir daşşagın bir kadın tarafından "hadım" siyasal yaşamımız için kaygı verici sonuçlarını inceleyeceğiz, bu yazımızda!

Küçük bir çocukken, babamla yaptığım bir köy yolculuğunda, atların hadımını görmüş, iki büyük sopa içine alınan daşşak "burularak" ya da ceviz kıracağı gibi bir aletin içinde pallatıp, ezilerek yapıldı. O gün bugün yaşadığım cinsel sakatlıkların sebebi, daşşagı burulan ahn gözlelerinden dökülen demir bilye gibi "gözyaşlarını" görmem olmuştu.

Hayvanların güzelliği tamamen çıplak oluşlarıdır, onları, giysilerini çıkarmadan okşayabiliriz! Sarışın güzelliğiyle köşeyazatımızın cinsel hayatlarına uzun yıllar konu olmuş bir kadın, bir erkeğin en yumuşak, en tatlı şeyini "kesim" emrini nasıl verebiliyor! Bir de işin sanatsal sansür taraflı var, heykeltıraşımız, büyük sanat eserinin en görkemli yerinin kesilmesine nasıl müsaade edebildi? Kırabın karpuz kadar in daşşakların kesildiği o günün-bugün, Ankara ve Anadolu kasabalarında artık görebileceğimiz tek daşşak, Atatürk'ün bindiği heykellerde kaldı!

Ulus'ta büyük Atatürk heykeli bir görevli tarafından hortumla yıkayıp temizlemesiyle hiç ilgilenmeyen etraftaki kalabalık, sıra daşşagın hortumla yıkamasına gelince, heykel önünde kalabalıklaşp talimatlar vermeye laf atmaya başladılar görevliye; acılına oğlum, yavaş ol! "kopartacakmış oğlum, elimizde başka daşşak yok!" Bu lafı duyan atın burun deliklerinden hırsla soluğunu, gizli ve acı bir kırıbağ sesinin içinde ikibinyıllık dörtmala koşuşunu düşündüm. (Daşşak kelimesini söylerken utanın, öz kardeşlerimiz Azeriler halen, "delikanlı" kelimesi yerine "daşşaklı adarı" derler, Azerbaycan'a çok yakın Erzurum'da da halen hayranlık nidası olarak "daşşagını yiyim" kullanılır.)

1950'lere gidersek, DP'ler köylüydü, şehrin etefindilerine, monşelerine kafa tutmuş, Türk siyasal tarihinde kasırga yarayıp, "demokrasi" sarhoşluğunu gübre kokusu ve köylü kasketlerinin hayvani şehvetlerine kaşıtırmıştı. Sanki Anadolu'da tuhaf bir cinsel sıkışma, büyük bir eneiyle açığa çıkıyordu, "mini eteğe" karşıydılar, biyatro, sinema, salon adamılığına karşıydılar, taşradan gelmişlerdi, şiddetli bir savaş başlıyordu. Can çekişen soylu Türk alı, demirkırat, vahşi ve azgın sürüsünü bulmuş, zincirlerini coşkuyla parçalıyordu. Çok geçmeden darbe görüp yargılanıp, idam edilen DP kadrolarından kalanlar AP'yi kurmuş, ancak taşralı kasabalılar çoktan "şehirleştikleri", ıktı darla kolkola girip, balolarda gözükmeye, hanımları en şık eteklen giymeye başladılar, artık demokiratin daşşaklarını bir sanatçının müzik aletini sevmesi gibi seviyorlar, kilebini çoktan kemancı Cahit Ünyaylar oluvermişti, incelmış, esprili, süslü konuşan, şövalye demokiratar oldular, şehir onları, sonradan AP sonradan DYP olacak kadrolar çoktan "hadım" etmişti. Şehvetle sevilen tenlerden sımsıcak bir buğu yükseliyor, avını parçalayan kartalın gözlemlerinde de yükseliyor bu buğu. Geriye katır kutur ihtiyarlar kaldı.

Kongre yaklaşıyor, Necmettin Çevheri, Kalksal Toptan, İsmet Sezgin, Demokrasi şampiyonlarının herbirinin daşşagı, içinde bir teklik bulunmayan esilmiş para kasesi, ya da bir buimalkı cıgaralık kalmamış bir tütün kasesi, ya da bir çay kaşığı yoğun kalmamış bir süzme yoğurt torbası, ya da, pire doldurulan küçük keselere dönmüş daşşaklarıyla, artık hangi "demokrasiyi" laıracagız! Hindistan'a, Mısır'a sultan olmuş koca Türk imparatorluğundan geriye işte bu daşşaklar kaldı.

DP kadroları şehirde, beylendişip sertliğini yitirirken, köyden yeni bir siyasal fırtına geldi. 70'li yılları önce Milli Nizam, sonra Selamet Partisi, ilginç bir partisinin amblemi "anahtar"ı. Freud'un libido metaforunda penis "anahtar"ı ifade edilir ve Erbakan bu metodu asla inkar etmiyor; ekrana çıkıp "anahtar partisi" kavramını kullandıkça, köylü, müslüman kadrolar orgazm keyfiyle bir hoş oluyorlar. Çamurdan ağılaşmış, karlaştık ayakbağılarıyla bir den bir kemik kalmış, ıktıdanni yitirmiş şehre bin yıllık tarışmayı arkalarına alıp, doludizgin indiler! 28 Şubat onları da "hadım" ediverdi, şimdi amblemleri "uçuşan kalpler". Ünlü markaları giyiyorlar, lüks otellerde toplantı yapıyorlar, en son model arabalara biniyorlar.

60'ların sonunda kurulan MHP, uzun yıllar beden hareketleri yaparak vakitini geçirdi, 90'lı yılların sonunda onlar da "erkek parti" sloganıyla ıktıdara geldiler, tühimimizi parçalayan hayvanların içgüdülerini kurbacılayan vahşi sürüler gibi! Sıfıra eşit bir zeka, çelikleşmiş bir irade, sadakat duygulanı!

İşte sosyolojinin en çok uğraşığı kevranlı bu luverdik, "yerleşikler", "göçebeler", tanımlı toplumu, bozkır toplumu, ya da on asır önce, sosyolojiyi kurduğu kabul edilen İbn Haldun'un Mukaddime adlı eserindeki ıktı kavramlar "bedeviler", "hazeriler". Şehrin sürekli bedevi-barbarlar tarafından işgalini göüüüz. Bu tanişel döngü, tarih öncesi çağlara kadar uzanmaktadır. Açık şehir "köylülerin", "bozkırların" istilası altındadır. Ankara ve İstanbul'u henüz Ankara, İstanbul doğumlu bir belediye başkanı yönetmemiştir, parlamentomuzda, Ankara doğumlu milletvekillerinin sayısı üçü geçmez, belki de yoktur!

Rene Grousset'in Düklen Yayınları'ndan 1980 yılında yayınlanan "Bozkır İmparatorluğu, Atilla-Cengiz Han-Timur" adlı kitabı, tarih öncesi çağlardan 15. asra kadar, Çin'i, İran'ı, Hindistan'ı, Rusya'yı, Avrupa'yı basdırdırdırdı kanatlı atlar ve şimşekten hızlı oklarılarıyla işgal eden Asyalı göçebe süvarilerin tarihini anlatır!

Birçok büyük tarihçi, insanlık tarihinin en büyük olayı olarak, Asya göçebelerinin güneydeki Çin, Hindistan ve İran'a, baskısını hatle ikibinyıl aralıksız süren fetihlerini gösterir, Moğolistan bozkırtanından, Sibiry ormanlarından kalıp tüm dünyayı fethetmeye Türk atlarının arkasındaki slyasi, sosyal, coğrafi sebepler üzerine henüz son nokta koyulmuş değildir. Göğün oğullarıydılar, kurt sürüleri gibi gözkaşıtırdırdırdı kılıç şakırtılarıyla ıktıfaları, yeryüzünün tarihini kesip, biçip, yorulmaksızın imparatorluklar kurdu! Uçsuz bucaksız Moğolistan bozkırlarında canı sıkılan genç köylünün macerasıdır bu. Çünkü, "orman moğolları" gibi, ya da göl kıyısında yaşayanlar, bu büyük maceraya katılmamışlar. Bilge Kağan'ın atlı sözleri, aslında, İpek Yolu'nun cazibesine katılmış maceraperest göçebelere söylenmiş "ülkenizi terketmeyin" diye haykırarak trajik sözlerdir.

Moğol askerlerinin gücünün nereden geldiğini merak eden bir batlı seyyah, gizlice bir akşam vakti, aylardır atının üstünden inmeyen bir Moğol atlısını takip eder. Moğol, grupları ayrılıp bir kenarda ateş yakar, atının sağ baldırına bir çizik vurup kanatır. Kanı, bağırsagının içine doldurur ve ateşte ısıtır, sonra içer. Bu yiyecekler aylarca at üstünde savaşırlar. Bu sahneyi gören seyyah, "bu askerleri kimse yenemez" diye ıktıfata bulunur.

Ve tarihçiler, Atilla'nın, Roma, Paris'e dayanan bir milyonluk ordusunun, karda, kışta, yıllar süren uzun yolculuğa nasıl dayandığını, kadınların, çocukların askerlerle beraber girmesini, hem de savaşmalannı teknik olarak açıklamakta zorlanıyor, Timur'un, Cengiz'in, yüzme, dört yüz mezbreye varan büyük çadırlarını ve Çin'i işgallerinde ilk işlerinin dan tarlaları yoketip, sürülen için oblak yapmalarını "yerleşik" olan herşeye içgüdüsel düşmanlıklarını nederünü sorup duruyor.

Yine tarihçiler, ateş ve yazının icadından sonra tanihin büyük buluşunun "üzengi" olduğunu söylüyorlar, Yunanlar'ın haberi yoktu. Romalılar Türkler'den öğrendi. Türkler'in hafif atlarla yerleşik dünyanın altını üstüne getirdikleri "üzengi", sadece ayaklarını koydukları yer değildi, uzun seferlerde erkeğin daşşaklarının ezilmesini, parçalanmasını önliyordu. Üzengi olmasaydı, Türkler ata binemeyebilir. Gerçekte, al, erotikbilimlere göre, doğal sürünmeden dolayı, kadınların sık tekrarlanan orgazm çıkıldıkları daha çok yardımcı oluyordu. Bu şehveti çıkıldık Türk orduları da buldu, dünyanın göğsünden girip sırtından çıkan kılıçların neşesiyle tarihin en coşkulu, en vahşi naralarını attılar, gözlemlerini gördüğü en yüksek en son tepeye sancaklarını diktiler.

Nailan altından, kanatları buluttan Türk atların akla hayale sığmaz bir rüya içinde ikibinyıllık stepelerde, dağlarda çimenlenmiş toprak parçası bırakmadı, Çin'de, Hindistan'da, İran'da şimşek hızıyla ve baş döndürücü güzellikler içinde mükemmel imparatorluklar kurdu! Yerleşik düzene geçen atlılar yavaş yavaş tarına, şeli uadıştıkça, Türküklerlerinden uzaklaşıyor, Çınleşiyor, Hint ve İran'ın arkak, boğucu, uyuşturucu dinlerin tuzğına düşüyorlar. Hiçbir din, hiçbir peygamber, oranın tarihini

Devamı 14. Sayfada

SELÇUKERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

EN ÇOK SATAN KİTAPLAR

10 DERSTE DARBE ÖNLEME SANATI

Kötü kalpli bir Başzavacı'nın derin ülkedeki kimi zararlarına karşı verdiği amansız bzyhude mücadele / Kötü başzavacı ve üvey kardeş / MEDYA'nın yangına körükle gidişi olayların yönünü değiştirir... Heyecanla okunacak bir başyapıt...

DARBEDER MESUT'UN KİTABINDAN BÖLÜMLER...

- Darbelere kaçırılır...
- İki darbe arasında evlenilir mi?
- Yalandan kim ölmüş?

DERİN DEVLET I KİTABI ÇOK TUTUNCA FIRSATÇI YAVINCILAR HEMEN İSİNİ YAYINLADILAR...

- Yargısız infazda yeni düzenleme...
- Mer mi başına örtülü ödenekten ikramiye...
- ALLAH KİTAPIN III. SÜNDEN CÜMLENİZİ KORUSUN (Amin.)

ŞŞŞŞT, AKILLI OL!

BATİ GALİŞMA YAYINCILIK

Ancak, son yıllarda Türkler'in zekayı dikka-
le aldıkları görüyoruz, "beynini rikyım", bu
bir gelişme, soyul bir yere hamle yapıyor. Ge-
cenlerde bir taz kahvesinde duyduğum bir kü-
für bu alanda absürd gelişmeleli gösteriyor:
Amkafa.

Topraklarımızın en galiz küfürü, "alayının
mıya koyum"ur. Çıplak bir arazide, ya da ka-
pak bir oda da avazınız çıkıyor lüder bu küfürü
ağız dolusu haykırın. Kevinden büyük bir or-
duya yakınlık gözünü kormadan sakınmış
dedelerimizin kırsal ve şehrcülodu narazısı
tüm bedeninizde azgınlaşarak duyacak, dep-
resyondan kurulucağınız. Bu taddan kim yaz-
geçebilir, insan, rüyalarında anca kıra desinden
kurtulur ve tüm dünyayı ruza geçebilir, ale-
lanmız gibi.

Önümüzdeki bin yıl ne olacak derseni-
şimdi, birbirlerine sadakat ve yemünde bağa
daşaklı köylülerimiz gödecek. Aralardında,
laşradan yeni başbos, serse, dangalak ama,
daşaklı akrabalarımız gelecek. Savunmasız
açık şehri n anayasası, hukukunu, sineması-
rı, edebiyatını, dükk sormadan göime, on yıl
önce şehri ilk defa görmüş, ama dayılarıyla
parayı bulmuş, 15. yüzyıldan bugüne olduğu
gibi heikes düzebilir. Kale burcunda yolul-
mak bilmeyen bir gözcü, mazgal deliklerinden
asırlardır bize düşman gösteriyor, kardeşleri-
mizi, halkımızı, yazarlarımızı, kursuna dzyıtır.

Cumhuriyet tiyatrosunun en büyük ismi
Muhsin Ertuğul anıların bir ödenen öldü, o-
duğu kadan basılmış, Moskova, Paris ve Ame-
rika'da sinema, tiyatro efilimi görüyor, film çal-
ışmalarına kabılıyor, anı kitabı: Benden Sonra
Tufan Olmasın, Almanya'da "Şeytana tapınlar"
adı bir film çevirir, bir Türk genci elinde fotoğ-
rafı Rında oynamak ister, fotoğrafı çok hoş, el-
de tabanca, bıçak, ask, korkunç bir suratla
şeytani bir poz vermiş, Muhsin Ertuğul resmî
görür, güler, filmde oynamaya değer görmüz, o
geng, çok sonra Türk sinemasında karasarak
olarak ünlenecek Cezmi Ar'dır. Çoakıyayuzuz
sinemasi Christopher Lee'nin başrol oynadığı bir
dizi Drakula, koni filmlerinin içinde geçti, alaka-
maz bir furyaydı. Bu filmler yüzünden gece so-
kaka çıkamaz olduk. İşte o yıllarda her mahal-
lede bir "vampir" çıkardı, çok modaydı. Mahal-
le halkı telaşa toplandı, sopalar alı, her defekte
vampir aradı. Haftası dolmaz, yeni bir vampir
çıktı yaygarası... Sonra nasıl oluyorsa bir ma-
sum adam yaka paça herakola teslim edilir,
mahalleli rahatladı. O yıllarda öden bu lüder
"vampir" çıkardı, akım almaz. Ertesi gün gaze-
teler manşeti çekerci, vampir yakalandı.

Vampir de yalandı, yakalanması da yalandı,
ama biz "vampir" yakalamayı ve mahalleyi
"vampir"den kurtarmayı çok seviyoruz.

Öğlum okula yeri başladı, ilk gün bir dedi-
kodu, "okulda satanist" varmış, bunu duyan
bizim oğlan, kokuından akadaşlarıyla lenefuse
çkamyor. Bu çocuksu korku hoşuma gitti.
Çünkü, tarih'imizin donduğu 15. yüzyıldan bu-
güne devlet tanrımsız mışahhas, gözle görüldür
şeytanlar bulup, teşhir etmekte çinçına sar-
tıoşluk duymakta, tıpkı burçtan üstlikiden sal-
dıracak düşmanı gözleyor gibi, açık şehirde
"elinde kılıç", ya da "dişli kanlı" düşman an-
yonuz. 1950'li yılları şeytanlar komünistlerdi,
toplum onları gördüğde yerde parçalyorlardı.
Sonra Dev-solcular oldu, haken görüldükden
yende kapılar kınıp taranakarak öldürülüyorlar
Sonra şeytan başördükler oldu. Medya, gaze-
teler, devletimiz bu görünür düşman tehdidini
gördüğünde moğol'un narazıyla üstüne çulla-
nıyor. Bu hastalık süratle önülü "eski zaman
şeytallerinin" amansız korkusudur.

Öğlum, okula başladığı halta, ödevlere bo-
ğuldu. Bir sayfa "Ali Bak". Ödevin yarısında
yonulup uyuyor, gece kabuısla kalıyor, sabahın
dördünde ağılayarak ödevine devam ediyor,
gözlemlerden yaşlar sabahın dördünde, küçü-
cük pembe, çizgili, süslü defterinin üstüne
düşüyor, söyleniyor: "Ali Bak, Ali Bak! bakyo-
ruz işte..." diye.

Bak öğlum! Şu tepelere bak, şu güzel or-
mana bak, üstünde mehtap, yanbaşında çi-
çeklerle, yapraklılarla örtoılmış bir göl, gölün
üstünde su kebekleri, ruhumuzun sonsuz tit-
reşimleriyle, insanoglunun binbir geceye sig-
mayan rüyalarının ışıklarıyla, uçsuz bucaksız
coğrafyasında, ressamlarıyla, sinemalanyla,
romanalanyla, görkemli binallanyla, eflencesiyle
tüm maceraperest duyulanmızı kanatandırak
sürüklüyor bizi, kırıp uçanımızda. Ama
öğlum, o tepede bir sancak çekersek, nasıl ba-
karsak bakalım, o tepede gözümler hep, 15.
yüzyıldan beri o sancakta donakalacak, başka
hiçbir şey göremeyeceğiz...

Gözük camıların sancak mı icad etti, yok-
sulduğumuzla çare sancak mı çare oldu, verne
merhem sancak mı oldu, organ naklini sancak
mı yapıyor, peto neden, bakılgınez her yerde
"sancak" görüyoruz? İyi bak, benim gibi aç ve
zehiri yazla yazma, iyi bak, benim gibi "alay-
nızın mına koyum" diye yazın bitime!

nihat@leman.com.tr

SANAL SİMGE & Benal Bünyamin (MİLENYUM MAGDURLARI!)

Burası Süleymanistan Buradan Çıkış Yok

700.000 faili meçhul dosyası varmış. Abdi İpekçi öldürülmüş, Muammer Aksoy, Bahriye Uçok, Turan Dursun, Uğur Mumcu suikastlere kurban gitmişler. Şimdi de profesör, gazeteci yazar Ahmet Taner Kışlalı öldürüldü. İpuçları aranıyor. Ortada onlarca tez havada uçuşuyor. İBDA-C'de olabilir miş, İran parmağı da olabilir miş, PKK'nın da, sol örgütlerin de yöntemlerine benziyormuş. Nato kimyası olduğundan CIA marifeti olması kuvvetle muhtemeldir. Ülkeye

her Amerikan devlet başkanı geldiğinde büyük cinayetler işlenirmiş. Tezler çok ve çeşitli, olmayan tek şey katiller. Böyle bir ülkede yaşanır mı? 700.000 faili meçhulü bulunan yakın aralıklarla birer birer ülkenin en saygın sevilen aydınlarının da yok edildiği, katillerini de bir türlü ve asla yakalanamadığı, belirlenemediği, bütün bunlar olurken hep kim vardı en tepede, fenomen karizma, her daim yerinde, pişkin, vakur ve esprili tıpkı kader gibi kaderlerimiz gibi mutlak?..

**BU ÜLKEYİ
TERKEDİP
GİDEMEYECEĞİMİZE
GÖRE DEPREMLE
YAŞAMAYA
ALIŞMALIYIZ!..**

**TERÖRÜ
BİTİREMEYECEĞİMİZE
GÖRE, ONUNLA
YAŞAMAYA
ALIŞMALIYIZ!..**

SEFER * GÜRGAN

**BU ÜLKEYİ TERKEDİP
GİDEMEYECEĞİMİZE GÖRE,
SÜLEYMAN BABA'MIZLA
YAŞAMAYA ALIŞMALIYIZ!..**

Yaşlanmak Be Eşber

Gençken kurşun bir kumruydum
Her dem dem çeken
İhtiyar oldu, ihtiyar
Ağarmış bir güvercin şimdi
Paçal donlanıya
Sabahları sınıslıkları
Altmış altıdan

CAN YÜCEL

Yukarıdaki fotoğrafı Aylık Kültür-Fizik Dergisi ÖKÜZ'ün yeni Kasım sayısından aldık.

Can amca'yı yitirmişimizin üzerinden neredeyse 3 ay zaman geçti. Yaşadığımız her fiziki-sosyal, artçı-öncü depremin ardından, onun korsesini özlememek, aramamak ne mümkün!

Eşber abinin durumu ise herkesin malumu... Şu an Çankırı Cezaevi'nde yatan yazar, avukat, hukuk felsefesi doktoru Eşber Yağmurdereli, bu memkeletin mapuslarında bir rekora doğru koşuyor. Korutürk'ün, Evren'in, Özal'ın ve nihayetinde Demirel'in Cumhurbaşkanlığı döneminde şu ana kadar 17 yıl mapusta tutulan Yağmurdereli, kimse elini kıpırdatmazsa, sesini çıkartmazsa, 2023 yılına kadar içeride kalmaya devam edecek. Yağmurdereli, Çankırı Cezaevi'nin köhne koğuşlarından, mahkum arkadaşlarıyla beraber fareler içinde, dört duvar arasında, devletin çeşitli sağlık kuruluşlarından verilmiş, 2 adet "cezaevinde kalmaya, sağlığı elverişli değildir" raporuna rağmen zindan ediliyor. Kendisinde başta kalp ve yüksek tansiyon dahil onlarca taniye rağmen... Yargıtay Başkanı'ndan, Danıştay Başkanı'na, başsavcısından, başkatipten kadar her türlü hukuk adamının "Konuşan Türkiye'si"nde bir tek hukuk adamı salt düşüncelerinden dolayı cezaevinde. Tek konuşamayan-konuşturulmayan hukuk adamı Eşber Abi...

Can Amca, hayatının son anına dek, o için için sevgisiyle Yağmurdereli'nin bir an önce fareli köyün zindanından kurtulması için çabaladı, sayıkladı.

Eşber Abi de, Can amcanın sağlığı ve acı çekmemesi için duacıydı. Yukarıda gördüğünüz fotoğraf, işte bu kıpır kıpır, içi Türkiye acısı yığılı bir aşkın resmidir. Can Yücel'i sevgiyle özlemle anarken, herkesi onun aşkına sahip çıkmaya davet ediyoruz.

Not: Eşber Yağmurdereli'yi yalnız bırakmak istemeyenler, kartlarını, mektuplarını, "Karanfil kokulu ciğaraları"nı "Çankırı E Tipi Cezaevi, 16. Koğuş ÇANKIRI" adresine gönderebilirler.

BAYIT GÜLÜ FEYHAN GÜNER

Mahmut Tibet

GEZ MAHMUT ÇUK

BABA BAK SANA NE GETİRDİM... HANI TARLA İÇİN TEL LAZIM DEYİVDİN VA, BEN DE EĞİTİM ALANINDAKİ BÜTÜN TELLERİ SENİN İÇİN SÖKTÜM...

Sevişgenler met-üst

KİŞİLERİ

SUKASTÇILARI
Denin bombacı,
serin casiler
VURUŞARAK
SAVAŞ

Ölünün bizim
özgürlük-
lerimizle ne
alakası var.

ERMENİSTAN
PARIAMENTO-
SU BASKINI

Komşudan
al haberi
SİVAS
KATLIAMI
SANIKLARI

Devletten
madalya
bekliyorlar mı?

AKTİ
Hedef
rakittir,
DEMİREL

258 saat
hediyeşi verdi
Silahların
Çankaya

modeli
M.H.P.
Ya Kırca ya al,
ya Kırca ya al

TAVİP
ERDOĞAN
Patronların
masasının

yeni' GÜLÜ
ALİ NUR
DAJİDEDOĞLU

Kasap
gardropu
yeni dünya
dallaması

CAN ATAKLI
Anı
çevreci conti
GÖKÇEADA

MAGAN-
DALARI
Uçkuru bozuk,
ruhu bozuk,

caniler
PELİKAN
YİYEN

ZONTALAR
Nesnüz tükenir
inşallah

YENİ ŞAFK
Sivas
yangıncıların
savatılarına

tanrı savunma
diye manşet
atan vicdan
bilmez cende

Yargıtay başsavcısı Vural Savaş'ın meclisi hedef alan konuşması Ankara'yı sarstı. Savaş, özgürlüğü kısıtlayıcı, sansür talef eden, 312. maddeyi koruyan bir konuşma yaparken üzüm mü yemek, bağıcı mı dövmek isteniyor anlaşılmadı.

PARLEMAN TOYU
BASAN SALDIRGANLAR
DARBE YAPTIKLARINI
AÇIKLADI... ERMENİSTAN

Emniyetin ISO 9002 kalite belgesi için Avrupa'ya başvurusu reddedildi.

Izmir'de iki zonta nesli zaten tükenmekte olan bir pelikanı kesip rakıya meze yaptı. Alem sırasında jandarmanın yakaladığı zontalar serbest bırakıldı.

Kamu görevlileri dışında koruma isteyen 144 milyonu bastırarak.

İşte Gizli Hesap!
Hazine'nin kapalıları Fethat Partisi ne yaptığı 2 trilyonluk seçen yadının neye harcandığını tesbit ettik. İşte kurusu konuşma gizli hesaplar.
* FP'li milletvekilleri seçen gezileri esnasında seçmenlere daha hoş görünmek için sakallarna meç, röfle yaptırıp, tön çekirmişlerdir... Hatta işi abartan bazı milletvekilleri modaya uyup, sakalları civciv sarısına boyatmışlardır... Kulağına giden toplam para 250 milyardır.
* Fatih Erbakan'ın Mercedes'ine 6831 adet "Babam Sağolsun" çıkarılması alınmıştır... Ayrıca Fatih Riyad'da kurşunlu bir Arap kızıya oturdugu kofede 6 kilo kuru pasta, 10 kilo hunna, 2 varil tarta tüketmiştir... Hesap boru gibisi gelmiştir... Giden toplam para (bahış hariç) 200 milyardır.
* Tayyip Erdoğan'a görüş günlerinde 61 arlet temiz iç çamaşırı, 250 kilo Bırcık' sigarası, 10 kutu golfet ve 3 tane litre etik kola alınmıştır... Alışverişe harcanan toplam para 300 milyardır.
* Necmettin Erbakan, Arabistan'dan El-Fettan 2000 model kendiliğinden kibleyi bulan radarı seccade ve uzakdan kumandayla çekilen tesbih getirmiştir... Bu Arap teknolojisinin İranlılarda ünlüleriyle harcanan toplam para 250 milyardır.
* RP'nin mevzu 2 trilyonundan FP'ye çıkarılan 200 milyar Merve Kavakçı'nın tahta kapısı "Anan baskın masken olur" diye çelik kapı yapılmıştır... Fakal çelik kapı da yetersiz kalıp, baston vermiştir.
* Sivas sanıklarında savunma Şevket Kazan'ın diline Amerika'da ameliyatta silikontekniği, yılan şekli vermiştir... Ameliyata harcanan toplam para 400 milyardır a dostlar.

Mesut Ceylan

Firavunun Laneti

GÜNERİ
İÇOĞLU

• DİS İS A BENK VE ANALİTİK İRDELENMESİ VE FAKAT VAT İS DİS...

guneri@leman.com.tr

açık büfe met üst şimdiki zaman lafızları

- yap, işlet, save et!
- rant'ımı taştan çıkartırım!
- trendime göz koyanı oyanm!
- içelim küreselleşelim!
- gündem altı olduk kız!
- çok samimiyiz, televole kıvamında!
- globalleşme len, delikanlı ol!
- yine ne clip'ler çeviriyorsun bakıyım!
- başımıza RTÜK kesildi ya!
- imajına kayarım ulen senin!
- decoder'in bozuk dünya!
- bana yargısız infaz yapma!
- ne olacak ikitelli medyası!
- dürüstlükte top on'a girerim!
- seni kayıplar mezarlığı'na gönderirim!
- artçı deprem gibisin sevgilim!
- çık donumdan paparazzi!
- allah rating'ini bol etsin!
- milenyum lalesi'sin sen oğlum!
- kalkınmada öncelikli yöreler gibi hâlim!
- bu tüketim toplumu için nefes tüketmeye değmez!
- bak bu sözüm, kanun hükmünde kararname!
- faizsiz kazanç oh kutsal cukka!
- gölge kabine gibi ardıma düşme!
- gel bu akşam bir konçessus'e varalım!
- sendrom'una kurban olurum!
- internet'ten kayanm sana!
- sanal sanal konuşma ya!
- altyapıma tekme attı pevezenk!
- hemen zaap'tım ben de ordan!
- ankesönlü telefon gibi konuşma!
- biraz finansman çıksana ya bana!
- sana karşı duygulanm var repo'da!
- sokarım entegrasyon'una senin!
- ömrüme sponsor ol, uçalım!
- lafım bandrol gibidir hal
- örtülü ödenek'ten biraz koltuk çık!
- multivizyon gibi havalı kız!
- oğlum senin varlığın gizli işsizlik!
- bu hayat bana bir komplot!
- âlem buysa, kral lear!

TEZ

Kurtasiyelerde satılan bunca kalem çeşidine rağmen hala pompalı dolmakalem kullanan insanların sayısı hiç de azımsanacak ölçüde değildir. Bu adamlar klasik dolmakalem kültüründen vazgeçmeyecek tükenmez kalem, pilot, keşeli, roller vb. kalem çeşitlerini adeta gömmeaden gelirler. Ayrıca bunlar 0.5, 0.7, 0.8 vb. hassas kurşunkalemleri de kullanmaya-
rak bildiğimiz klasik kalemlerle açılan kurşunkalemleri tercih ederler.

Dolmakalem kullanan insanların el yazılan da güzeldir. Bir belgeyi dikkatlice okumadan asla imzalamazlar. Tükenmez kalem adamları, kalemlelin kapaklarını sık sık kaybettikleri gibi kalemle-
niyle çay bile kaşınır. Ayrıca bunla-
rın çek ve senetleri genellikle karşılıksız çıkar, ödemelerde sorun yaşanır. Dolmakalem adamları için Sümerbank pardesüden vazgeçmezler. Tükenmez kalem adamları ise montu tercih ederler. Montlarının cepleri hep tükenmez kalem lekeli vardır...

Kaan Ertem'e teşekkürler

ANTİTEZ

DUYURU

Sevgili okurlarım, dostlarım

İnternette bana gönderdiğiniz durum-
larınıza ve mesajlarınıza teknik imkanlar el vermediği için ulaşamıyorum. Bu yüzden özellikle durumlarınızı eskiden olduğu gibi, yine mektupla gönderirseniz sevinirim. Ayrıca birşey dikkatimi çekti. Nedendir bilmem, internetten gelen yazı ve durumlar, imla hataları ve düşük cümleler oldukça fazla oluyor. Bakmadan hızlı yazıldığından olsa gerek. Bu durumda yayınlanabilir olma niteliği azalıyor, yok oluyor. Kağıda yazılmış halde gelen yazılarda, imla hataları ve düşük cümlelere pek seyrekleşiyordu. İlgınıza teşekkür ederim...

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER.

ULAN BEN BU EVE
ERKEK SİNEK BİLE GİRMEMEYE
CEK DEMİYO MUYUM ULAN?!

Parandya

VIZZ
VIZZ
VIZZ
VIZZ

DUUR!
SAKIN
ATLAMA
BEN SANA İE
BULURUM...

YOK KARDEŞİM,
NE GÂLİSTİRİCÂM
BEN İNTİHÂRCİ PİSİKO.
PATI...HADI BAŞKA
KAPIYA...

N'OLUR!
BARI SİZ YAPMA.
YİN.BU BASVURDU.
GUMUZ 50.
KAPI...

ABİ
ÖLEYDİM
DAHA (YİVDİ,
İYİCENE REZİL
ETTİN BENİ...
BEN GİDİYO...
RUM GENE
KÖPRÜYE...

FİKO
TEKSTİL
İhracat

HİİĞĞAAA...
MUTLULUĞU...
NUZU
BOZMAYA
GELDİMM...

MUTLULUĞUMUZ
BOZULACAK DİYE
GÖK KORKUYORDUM
SEVGİLİM...

GÜMM!

TOFAŞ OTO KRASH TEST MERKEZİ

HAMMA!
KIVIRCIK
KOÇ KESİNCE
ÇARPMADA
ARAC DAHA
AZ HASAR
GÖRÜ-
YOR!...

KUDUZ
KARANTİNASI

HIIRRR!

HIIRRR!

RAHHH!

DANİLİVE
HASTA
KOBÜŞÜ

ACİL

SİZE ZİYARET
SAHATİ DOLDU
DİYOM HALÂ GİTMEYONGUZ
HA...AHA ÜĞ TAKKA
SONRA BU GAPIYI
AÇMAZSAM EN ADI
BÜŞTUM...

LOMBAK 2 GÜMBÜR GÜMBÜR GELİYOR

Can Barstian

GRETEN ADAM VE ZİĞLÜ

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT
TIBET

 KÜLTÜR BAKANI SALİM **Ve Sanat İçin** **Doğanlar** **Kadir**
Yılmaz

**Kadir
Yılmaz**

PANTOLON

m . e . t . i . n . f . i . d . a . n

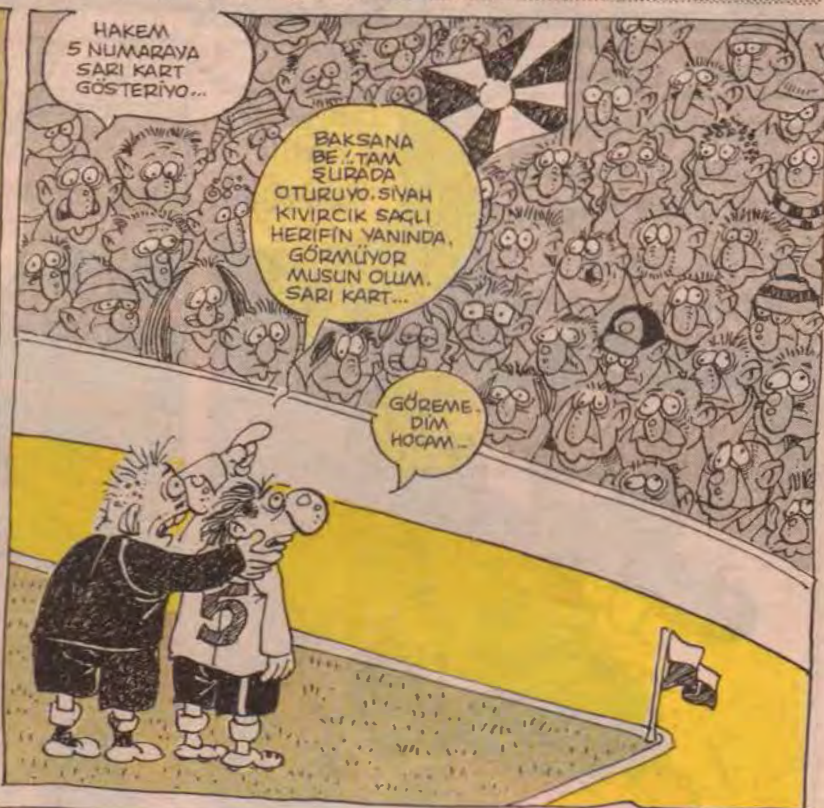

TEREFLİ

PICTURES

CAN BARSAN

(MINİ ÖYKÜ)
SANAT HÜZÜNLE ŞİŞER
Manuel, garçaküstücü bir ressamdı... Son resmini bitirmek üzereydi... Nihai fırça darbelerini tuvalde gezdirdikten sonra geri çekildi ve yapıtına baktı... Gözleri dalarak "bu garçakten garçaküstü" dedi... Tam busırada hizmetçi Emine içeri girdi... "Kuru fasulye yaptım Manuel bey" derken ayağı tuvale takıldı ve kuru fasulyeyi garçaküstü resmin üzerine döktü... O artık bir garçaküstü kuru resim olmuştu... Manuel iriapsin... Yidi...

YUSUF'UN DOSTLARI ...

• Dostlar bana bazen neden hiç politik yazı yazmadığımı sorarlar... Geçenlerde gene dostları beraberdim ve bana sordular... "Neden hiç politik yazı yazmıyorsun?" diye... Hatto günahını almayayım ama dostlardan bir tanesinin yazılarım için "ossuruk, tan teyyare" diye mırıldandığını duydum...

Can Barsan tomorrea harflerden üretirek yazdı. Ve şırdı de çıktı... ÇIKTI...

Eğlenelim, Öğrenelim: Fareler kusamaz.

Bu Yenilgiyi Ço

Sana veda ettikten sonra bir süre öyle, amaçsızca yüüdüm. Hava soğuktu, ama soğuktan korunmadım. İçime baktım, orada koron beyaz alevini gördüm.

Oysa izin verdiğim kadar savrulacaktım. Baştan öyle düşüncüştüm, bir oyun olacaktı seninle buluşmamız; sonu az çok belli, zararsız bir oyun. Hem yorgundum, kendimden kaçıyordum, gerçekten sana uğrayacaktım.

Yol ağzında sabaha kadar açık bir çayevi vardı. Orada oturdum. Ben birini sevmeye başladığımda her yer bir film dekoru olur... Kötüleri ben oynamı bu filmde... Çayevinin arkası birahaneydi. Orada hem çok karanlık, hem çok romantik adamlar içiyorlardı ve teypte Gülden Karaböcek, bazen de Müslüm Gürses söylüyordu... Çantamda hep kitap taşım ben. Yanımda Adorno'nun kitabı, Minima Moralia vardı... Gülden Karaböcek'in sesi uzak şehirlerden gelen otobüslerin sesine kaşırken Adorno okumaya çalıştım. Bu arkası birahane olan çayevinde bugüne dek sanıyorum ki kimse teypte Gülden Karaböcek çalarken Adorno okumamıştır...

Kitaptan bir ara başımı kaldırıp yolun ışıklarına baktım. Ve o an sana ne çok yalan söyledim geldi aklıma... Sana o gece hep kendimle ilgili hep eksik öyküler anlatmıştım. Yanlış yerde ağlamıştım. Yanlış yerde seni suçlamıştım. Düşlerini kaşırmak, hayatını zora sokmak için fazladan anlatmıştım, fazladan içimi dökmüştüm sana. yolunu kaybedesin diye...

O gece sen bana aşkınsın, dediğinde, senin de benim gibi aşka, koşulsuz sevmeye kendini ne çok kapattığını anladım... Öylesine korkmuştun ki karşılıksız sevmekten, sevgiye yenilmekten, içini binne açtıktan sonra, kendini ondan koparıp almak ve yeniden bulmak için, ölümün kollarında çırpınıp durmaktan öylesine yılmıştın ki, lezmadım sana. Saklıyorsun, oysa bana aşkınsın, dediğin için seni kendini beğenmişin biri olarak gönmedim... Sadece merhamet duydum sana. Benzeimdin sen benim...

Biri sana aşık olmadan sevgini veremiyordun. Benzerimdin sen. Çünkü artık aşk seni seçmiyordu. Sen onu kendine izin verdiğin kadar yaşıyordun... Seni hiç tanımayanlarla, tanıma şansını bırakmadıkları oynadığın sonu ve başı belli, perdesini senin açıp, sonunda senin kapatığın bir oyundu bu... Adına aşk diyordun... Aşk, diyorduk...

Çünkü senin bana söylediklerin yalanlar, yaptığın

eksik öyküler ben yıllardır...

Benim sana anlattıkları hayallerim bir başkası ihanettir, asıl aldatmad de olsalar, yalan da olsa

nuçta bize aitti. Birgün mak istersek bunlarla b

Çünkü ikimizde geçmiş yenildik, çok teslim olduk eskiden birilerinin, o zalı kaybolduk... O gece baktı na yaptıklarını bana yaptıkları öyküler, yalan itirafı, tıp görünürken hiçbir şey anlık ormana çağırıyor, manında kaybolmamı istiyim diye, içini döküyor yitiniş, inançlarını tüket na inanıp arından gelme

Ama başla sevgili s dim ben inançlarını se hayallerimi. Bu yüzden o yıcı bir sevgiyle seyretilir anlık ormana çağırıyor kaybedeyim diye içini dö nürken hiçbir şey anlatm

Çünkü ben sende yıla ruyordum sevgili... Çünkü seni de birileri karanlık ormanlarına çe betmen için yalan itirafı külerini eksik anlatmışlar nüp, aslında hiçbir şey s bana yaptığın gibi... Tı yaptığımız gibi...

Bunu ben çok yaptım sını, sahici bir hayat sür ni hep başkalarının çı duydum sonra kaybolduk yenilgimin acısını, daha kardım hep... Beni o boy rin kalplerini, ruhlarını de rini gördüm ençok. Bu y

KILLANDIRMA SERVİSİ
Vedat Özdemiroğlu

Haluk Kırca şimdi ne iş yapacak?

● Mahir Kaynak'tan sonra ikinci "terör uzmanı" olarak kanallarda yorumculuk yapacak. Suikast yorumlarında yorum başına 1500 dolar alacak olan Kırca, geceyarısı cinayet- LeMan 8

lerinden sonra canlı yayına çıkarsa fiyatını 3000 dolara çıkaracak. Bununla birlikte, telle boğularak yapılan toplu katliamların yorumunda herhangi bir ücret talep etmeyecek. Mahir Kaynak, piyasayı düşürdüğü için Kırca'ya mırın kırın ederse cezalandırılacak.

● Kenan Evren'in resimlerine modellik yapacak. Her sabah Evren'in komutasında

tam teçhizatlı 5 km. koşu yapacak olan Kırca, bizzat Evren tarafından yapılan mercimek çorbası, kuru fasulye ve kompostoları şikayet etmeden yiyecek. Modellik sırasında kırıdayıp resmi geciktirirse Evren tarafından maaşından kesinti yapılacaktır.

● Faili meçhul cinayetleri araştırma komisyonlarında görev yapacak. Bahriye Üçok,

Uğur Mumcu, Ahmet Taner Kışlalı ve benzeri cinayetlerin, aslında cinayet değil, bu aydınların Türkiye'yi karıştırmak için yaptıkları intiharlar olduğunu kanıtlamaya çalışacak.

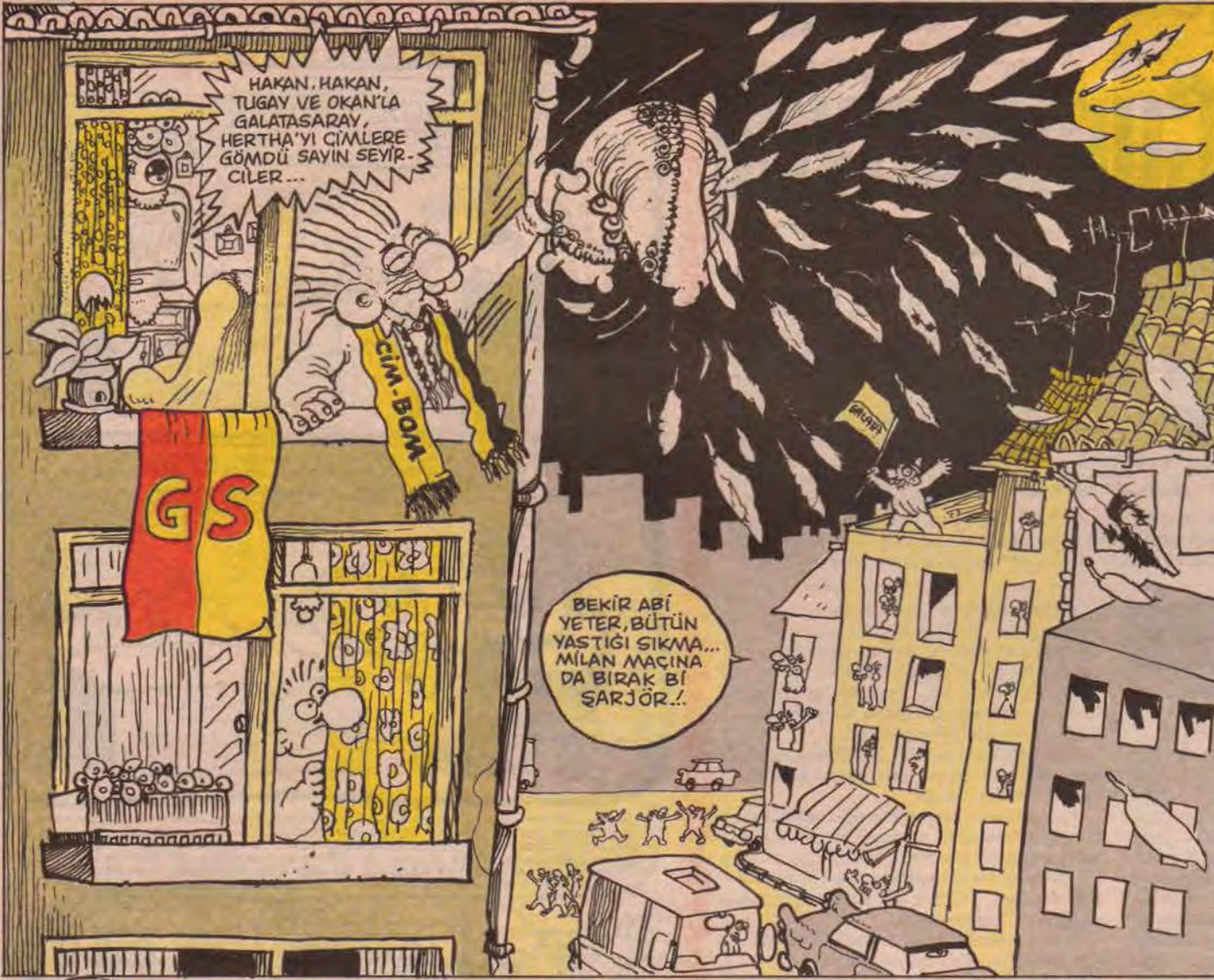
● MHP'den politikaya girecek ve Susurluk Belediye Başkanı olacak. Daha sonra, Susurluk'un il olması amacıyla belediye meclisi üyelerini rehlin alacak ve isteği olana ka-

dar her onbeş günde bir, bir üyenin gırtlığını kasaba meydanında törenle kesecek.

● Tabiatı gereği, herhangi bir iş yapmadan önce, "olay yerine" yani Bahçelievler'e dönecek. Bir ihtimal Bahçelievler'de envai çeşit tel alım satımıyla ilgili bir dükkan açabilir. Ya da eski havayı yakalamak için herhangi bir üniversite kantinini işletebilir.

● Anılarını büyük gazetelerden birine satacak. Eğer bu gerçekleşirse, tanıtım reklamlarında bizzat Kırca oynayacak. Kırca'nın kalasında reklam senaryosu şöyle: Pöğaçadan yapılmış dev bir Türkiye haritası eldivenli eller tarafından koparılıp bölünüyor. O sırada kurdıyla birlikte ortama dalan Kırca, şörtlerinde "Yaşasın Komünizm"

LeMan 9

Faili Meçhul Anıtı

Ahmet Taner Kışlalı'nın katilleri ni gördüm; cenazesindeydiler!

En önlereydiler.

Mersedeslerle peş peşe cenazeye gelmişlerdi.

Kendilerinden önce gelen çelenkleri de en göze çarpan yerlerdeydi.

Üzgün bir ifadeyle Kışlalı'nın tabutuna doğru ilerlediler.

Öldürdüklerinin cenazesine giden mafya şefleri gibiydiler!

Uğur Mumcu gibi aydınların cenazelerinde de görmüştüm onları.

Katillere lanet yağıdırıyorlardı!

Böyle yapa yapa ülkeyi yapmışlardı **faili meçhul mezarlığı**.

Binlerle değil onbinlerle ifade ediliyordu artık faili meçhullerin sayısı.

Yakışır bu ülkeye Meçhul Asker Anıtı'ndan çok daha büyük bir **Faili Meçhuller Anıtı**!

Çünkü habire faili meçhule bir cenaze kalkar bu ülkeden!

Kimsede "katiller mi hesap soracak katillerden" diye sormaz.

Tıpkı "hırsızlar mı hesap soracak hırsızlardan" diye sorulmadığı gibi.

Oysa faili meçhul cinayetlerin de, soygunların da kilidini açacak soru anahtarı budur.

Yoksa cinayetlerin de, soygunların da faili meçhul kalır.

Aslında bunlar faili meçhul de değil, **faili malum**!

Ve de faili melun!

Bu faili malumları, bu faili melunları göremiyorsanız eğer, yanlış tarafa baktığınız içindir.

Çünkü siz onları görmek için hep aşağılara bakmaktasınız.

Oysa yukarılara bakın; daha yukarılara bakın!

Hesap sormak için yakalarına sarılmadıklarınız, bir kurtarıcı gibi ellerine sarıldıklarınız onlar!

Sarıldığınız elleriyle özgürlüğü-nüze mezar kazanlar onlar!

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

SONER GÜNDAY

ORÇUN KUNEK

Haftanın CD'si

N'OLUR YAPMA ÇOK HUYLANIYOM PLAKÇILIK

Sezonun en ıdallı yapımını gururla sunar. Genç yıldız

Yunus Tv dizisi nin son kaseti ve CD'si

PARA BİRİKTİRİRKEN KIRALI GELSE BOZAMAZ KONSANTRASYONUMU

Tüm müzik marketlerde ve plakçılarda ısrarla arayınız. bulamazsanız bi zahmet yan taraftaki dükkana bakınız, lütfen bakınız

ÇIKTI !

YUNUS TVDİZİSİ

N'OLUR YAPMA ÇOK HUYLANIYOM PLAKÇILIK

Para Biriktirirken Kiralı Gelse Bozamaz Konsantrasyonumu

- a yüzü**
- 1** İki-üç yıl gibi periyodik aralıklarla, gazete ve televizyonlarda yayınlanan "Yapılan araştırmalarda klasik müzik dinleyen ineklerde süt verimi artıyor sayın seyirciler" haberinden tiksindiğim kadar çok az şeyden tiksindim şu fani dünyada (slow)
- 2** Para biriktirirken kırıla gelse bozamaz konsantrasyonumu (slow)
- 3** Beş sene önce lokantada verdiğim siparişleri soğutmadan getiren bir garsonu her gittiğim yerde övecem diye ant içmişim. Oysa bugün çocukça verilmiş bi karar olduğunu anladım ve vazgeçtim övmekten (Ne övecem eşşegi.)

- b yüzü**
- 1** Sınav çeken bir arkadaşımın "bir-ki...bir-ki...bir-ki" diye şini duymomazlıktan gelmek ve o anı hiç yaşanmamış saymak bir yöre geleneğidir bizim illerde (slow)
- 2** Gülhane parkına götürdüm sevdiceğimi, "bakıyım hayvanları görünce coşucak mı coşmıyacak mı?" diye. Hayvan görünce coşan bi bayanla ömür geçmez doğrusu.
- 3** İkametgöh senedi çıkartırken muhtar inceden asılıyo sandım, tam girişiyodum meğer yanlış anlamışım, özür diledim

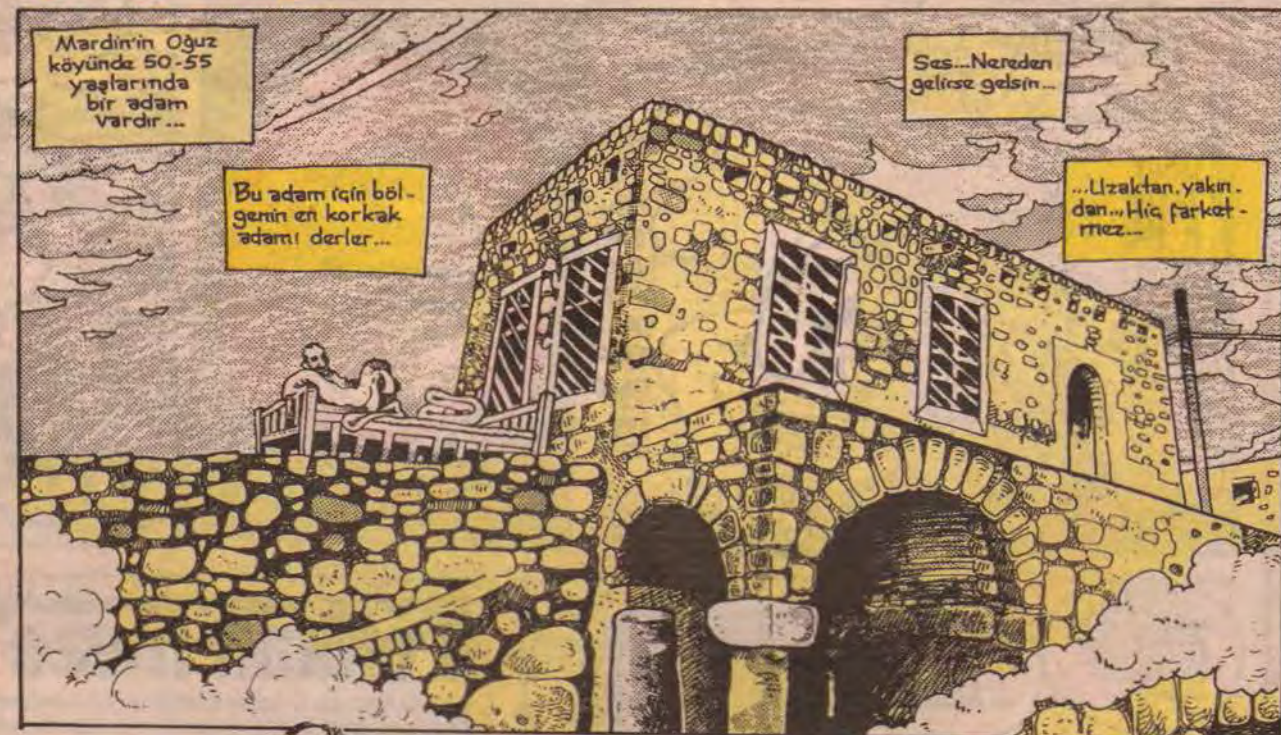
OH BEBEK

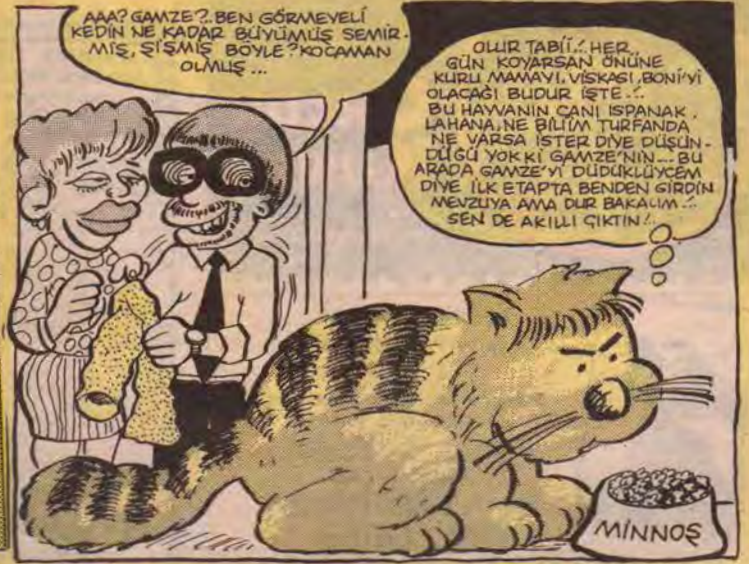
GELİYOR YAKINDA

Deney

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkantaman

Kendi kendini yıyan adam...

Pelikan meze oldu

Aliaga İlçesi'nde iki balıkçı kızarttıkları pelikani rakıya meze yaparken yakalandı. Balıkçılar 15'er milyon lira ceza ödedikten sonra serbet kaldılar

İşkeleti ve gagası kaldı

Aliaga İlçesi'nde iki balıkçı kızarttıkları pelikani rakıya meze yaparken yakalandı. Balıkçılar 15'er milyon lira ceza ödedikten sonra serbet kaldılar

OOOF OF!.. YİĞİTLER EFELER... YILLAR YILI, BANA ZARAR VERDİNİZ KENDİNİZE ZARAR VERDİNİZ ULAN, BARI ÇEVREYE ZARAR VERMEYİN A BENİM GENÇ BİLOK... LERİM... A, BENİM KIYMET BİLMEZ KARDEŞLERİM... YEDİNİZ ULAN BENİ... DAĞITTINIZ BENİ... OOF... AYAY... OOF...

* Yukarıdaki haber 23 Ekim tarihli POSTA gazetesinde yayınlanmıştır. Gerçek midir, Asparagos midir bilmem ancak benim

DOMATESİN BİTMEK TÜKENMEK BİLMEYEN FAYDALARI

Beyninin yarısı parçalanmış bir kazazede eğer ölmez de yaşarsa, yüzde doksan dokuz olasılıkla kendine geldiğinde söyleyeceği ilk söz (Bana nefis bir domates çorbası veriniz) olmaktadır. Hastayı şaşırtmak için domates süsü verilmiş küçük bomba yanlışlıkla patlayınca hasta beyninin diğer yarısını da kaybetmiş ve ölmüş olsa bile bu domateslerin mükemmelliğine gölge düşürmez. Aksine şerefini yüceltir. Sevdirelim.

GÖKHAN DABAK

Derin Meme

—NİHAT GENÇ—

İnsanlık tarihinin en büyüğü metni Eski Ahit'in Neşideler Neşidesi (Güzeller Güzeli) bölümüdür. Mektuplarında bana en çok hangi şairleri seviyorsun diyen okuyucuya; şüphesiz, ben de Tagore, Baudelaire, Hayyam, Halit Cibrani çok seviyorum ve sık sık yüksek sesle okurum. Eski Ahit'te Güzeller Güzeli bölümünün lotokopisini çıkarıp, okumanızı tavsiye ederim. Birkaç küçük bölüm alıyorum: "Neşideler Neşidesi, Söylemanındır. Beni kendi ağzının opuşları ile op-sün. Çünkü okşamağın şaraptan daha iyidir. Kokucu tırnı ne güzel. Senin adın kabından dokulen tır gibidir. Bundan oturu seni kızlar sevir." "Dudakların kızıl kaytan gibi. Ağzın da ne güzel. Peçen arkasından yanakları. Sanki nar parçası. İki memen, sanki bir çift geyik yavrusu. Zambaklar arasında otlayan, ikiz ceylan yavrusu." "Hep güzelsin, sevgilim. Ve sende hiç kusur yoktur." "Bakış seher gibi, ay gibi güzel, güneş gibi temiz, sancak açmış gibi korkunc, bu kadın kimdir?" "Sevgilimin teni beyaz ve kırmızı. Onbinlerin arasında seçkin olan odur. Baş saf albn. Kıvrılır kakülleri, kuzgun gibi siyah. Gözleri akar sular kenarındaki güvercinler gibi. Sütte yıkanmışlar, oturmakta dolgun sular kenarında. Yanakları sanki hoş kokulu çiçek tarhları. Güzel kokular yağınlan. Dudakları zambaklardır, mür yağı damılabr. Elleri, üzeri-ne gök zürmüt kakılmış albn lüleler. Gövdesi il dişi işi, safir taşları kakılmış. Bacakları mermer direklerdir, saf albn ayaklıklar üzerine kurulmuş. Görünüşü Libnan gibi, erz ağaçları gibi bala. Ağzı çok tatlı. Ve onun herşeyi güzel. Bıdır sevgilim, evet yarım yudur. Ey Yerusolim kızları, "Ona söyleyin ci, ben aşk hastasıyım. Sevgilin senin bir sevgiliden başka nedir? Ey sen, kadınlar arasında en güzel kadını".

Birkaç mısrasını aldığım bu kutsal metin, züçlü, taşkın, coşkulu bir aşk ateşini lirik bir anılabımla verebilmiş, dünya tarihinin en nadide parçasıdır. Erotizmin lirikleştiği, Anadolu topraklarında kara köylü kızların kalp yangınlarını asırlardır dilden dile taşıyan ve bir benzeri bir daha çıkmayağ eşsiz ozanımız Karacaoğlu'dur. Tabiat ve kadının kaşı, gözü, dudakları, giymi üzerine eşsiz güzellikle tasvirleri vardır. Meme düşkünlüğü ünüdur: "Tomurmuş memeli bir yar sevenin / Yüreği dol olur göz kara gözlüm / Verdğin opüşün hepsi bu ise / Vallahi bittahi az karagozlüm.", "Biri reyhan, biri güldür / Ne hoş kokar memeleri", "Eltmeye hiç bir yenn kıyılmaz / Sen göster sevgilim nerelerinden / Isırısın dersin vallahi ısırmam / Okşalarım nazlım şuralarından". "Koynunda açılmış gül memelerin / Emsem de doyulmaz yavrum tadına / Kaymağa karışmış bal memelerin", "Çözüver sevgilim göğsün düğmesin / Tomurcuk memeler serilsin bugün", "Koynunda memen kirlenmiş / Emilmeyi, emilmeyi", "Şeftalilerin ballanmış / Surulmayı, surulmayı", "Kız göğsünde düğme seçtim / Turunçların gördüm bugün", "Sıdıkla baktım da güzelin genci / Ağzının içinde dişleri inci / Alyusuf ayvası. Aydın turuncu / Göğsü koşar düğmeli gelin", "Akgoğsun arası zemzem pınarı / İçsem öldürürler, içmesem öldürm", "Kız senin göğsüne süllüm dayarım / Dayarım da bul memenden emirim", "Yar koynunda bir çift meme beslenir / Bin ni yiğide vermen mi gönül."

Afrika belgesellerindeki çıplak zenci kadınların memelerinden çok daha bereketli "memeler", dünya halk edebiyatında bu denli bollukta sadece Karadeniz'de bulunur. Binlerce Karadeniz türküsü inceledim, içinde "meme" geçmeyen yok gibi, olmayan da zaten "makbul" değil. Ancak Karadenizliler memeyi, erotizmden alıp, eğlenceye doğru donuşturmuş. Meme düşkünlüğü Mem-

şin'in, Vaktikebir'in unlu tereyağıyla bir ilik-si var mı?

Bozkırın kuru otları aynlık, hasret gibi im-kansız aşklar söylerken, Karadeniz'in dün-yaca ünlü yağmur ormanlarına gömülü ka-sabaları, memeyi neden fazlasıyla seviyor, çünkü, bozkırın çıplak avazı yerine, rahat-lıkla karımla olunabilen gafulluluklar, orman-lıklar, mısır tarlaları, çay tarlaları, engin bir haşna-fişna hürriyeti mi veriyor! Şaşıraca-kınsız, Karadeniz türkülerinde bir kadının sa-çı, kaşı, gözü, yanağı, dudakların tasviri yok denecek kadar az, pembe yanak ancak "diş-lendiğinde" tasvir edilir (dişledum yanağı-ndan, gibi). Mesela kadın kirpiğinden hiç sö-zedilmez. Binlerce türküyü eleyip içinde sa-dece meme geçen mısraları sizler için top-ladım, bu koleksiyonu başka hiçbir yerde bulamazsınız.

"Yaylanın çimenine / Guzular otlaniy / Gel beni konuşalım Memem gıdıklanıy.", "Ha buranın ekini / Ne irdür danesi / Yesem beni doyurur / Memenin bir danesi.", "Gürge yaprak açmadan / Dibi serin olur mu? / Memeleri bitmeden / Bir giz gelin olur mu?", "Atmaca guş olsam / Kanavçe yorgan ol-sam / Ak memenin üstüne / Yorgan olsam.", "Elma aldım var getir / Yürek yandı kar ge-tir / Aşlarımın meyveden / Dişlenmemis nar getir.", "Giz senin goynundaki / Senin değil benurumdur.", "Arpa buğday geç olur / Ergen kız güleç olur / Ergen kızın memesi / Her derde ilaç olur.", "Dağdan kesdim kirazı / Yapacum terazu / Ak memenin üstünde / Kılacum nânazı.", "Ak memenin üstünde / Zemzem pınarı / Ağzıma almadan / Kandur-dun beni.", "Tanzaranın önu yazdır / Yavru memen beyazdır / beyaz memen üstüne / Benim isimmi yazdır.", "Karşıda kürd evle-ni / Yayulur develeri / Oturmuş koyun sağıyo / terlemiş memeleri.", "Dağın başında külür (bezelyeye benzer) / Olur olur dökülür / On-beş yaşında kızın / Memeleri öpölür.", "Hay-di gidelim haydi / Orman aralarına / Gelip dolanacağım memen aralarına.", "Giz me-meleri kabarmış / entariye dayanmış / Opüp seviştikçe / Gömlek kana bulanmış.", "Ha-buranin ekini / Dağılıy danesi / Yesem beni doyurur / Memenin bir danesi.", "Mayıs ayı dumani / Doldurdu dereleri / Giz babanın evinde / Soidurdun memeleri.", "Oy dereler dereler / Aynalı pencereler / Bu yalancı dün-yada / Ellediğim memeleri.", "Karşıda meze-yeler / Görünüy oba gibin / Büyüdü memele-ri / Oldu yumurta gibi.", "Kemençenin üstü-ne / Süreceğim reçine / Büyüdü memeleri / Benzeyi güvercine.", "Buğdayı biçeceğim / Yarından geçeceğim / Eğil aşağı yarım / Memeni opeceğim.", "Çayırda aşağı / Gel-lursun kerendilden (tırpandan) / Terledi me-melerin / Sil onları mendillen.", "Akşam gel-dum odana / Odan dolı moniya / Karpuz gi-bi memeler / Al eline kavalı (?).", "Geçiyi heheledim / Orman aralarına / Büyüdü me-meleri / Sıgınam aralarına.", "Gürge dalı budarım / Düşen dalı tutarım / E giz senin memeni / Armut diye yutarım.", "Bi çiçek aldım daldan / Bir de aldım çimenenden / Gav-vurun Emnesi / Doyur beni memenden.", "Kemençemin oy puli / Ben almam oyle du-li / Alursam giz alırım / Memeleri kokiâ.", "Armut dalların daldır / Ben yemem onu gal-dir / Bekar kızın memesi / Bekar oğlana bal-dur.", "Acep nasıl akay / Tonya'nın dereleri / Doldurdular koynunu / Büyüdü memeleri / Büyüdü memelerin / Onunu doldurdular / Vallahi de billahi / Öpülecek oldular.", "Dağ-da yaban armudi / Memen kapalı kuti / Düg-melerin olmasa / Memen yuvarlanırdı.", "Daha üstüne giydi / Farbelağı listanı / Sihü göğüslerini / Öldürüy adanı / Daha üstüne giydi / Pambuklu hırkasını / Memesinin üstü-ne / Devirdi yakasını.", "Daha sonra listanın / Açıldı yakaları / Birden vurdi dışarı / Pey-gamber elmalanı."

"Asudum guduğuna / Ben kesile kesile / Bırakmam azrail / Canımı" alsa bile.", "Diş-ledim birer birer cennet elmalanı...", "Bir da baktum memesi kaydı çıktı elimden.", "Uzandım memesine / Oy ne gavi ne gavi / Başladı oynamaya / Dersun bulduncun avı.", "Emdum memelerini / Bi süt kazusu gibi / Okudum destanını / Katip yazısı gibi.", "Du-man daldan yukarı / Gotürür portakalı / Kız koynundaki nedir? / Gömlek kakar yukarı.", "Sütü kodum cezveye / Gideyrum gezmeye / Alışukdur ellerum / Kız memesi ezmeye."

Devamı 14. Sayfada

SELÇUKERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

K-3, TÜYAP KİTAP FUARINDA ÇIKIYOR!..

Cümbür Cemadet

AHMET YILMAZ

cemaatahmet@leman.com.tr

SEMINERİN ÇOCUĞU BANKACI ŞAHİN...

BLAİR CADISI VE ORTAM...

PROF. SUPHİ MANKAFA'DAN UYGULAMALI MATEMATİK DERSLERİ...

SORU: Elimde onbin marka yakın bir param var, bunun yarısını sokağa atar, diğer yarısını da yankesiciye kaptırırsam, cebimde kaç param kalmış olur?

CEVAP: Paramı sokağa atmayacağıma göre beşbin markım kalır... Yankesici de paramı çalmadığına göre onbin markım cebimde aynen kalır... Neyse şunları sağlam bir yere koyayım da, kafamı karıştırmayım böyle şeylerle...

Derin Meme

Baştarafı 13. Sayfada

"Aykın yotlanlar / Git öteye gel beri / Memenden akan teri / Şebet eyle ver beri.", "Deniz üstünde kofa / Bindim gitim Of'a / Of'un altı Sürmene / Kızlar giyer fermene / Dişledum tepesini / Bağurdu nine nine.", "Ufak dağın dumanı / Büyük dağa yurudu / İnk memeni ağzıma / dudaklarım kuru- di.", "Kernamun üstüne / Mİle ekerim mİle / Dedi yersen ye beni / Memelerimte bile.", "Çayurundan yukarı / Sıra sıra mezarlık / Koynunda memelere / Gel edelim pazarlık.", "Olmadı alamadum / Ton- ya'nın gaydesini / Çok memeler elledum / Gürmedim faydasını.", Biz de bir faydası görmeydik. Türkân Şoray'a baktığımızda memeleri aklımıza gelmez, büyülu bakış- ları vücudunu unutturur. Erobizmi olmayan aşk sonsuza dek insana zevk verir mi? CİNSEİ organlarının kokusunu ŞİRSEL BAKIŞLARIYLA ÖRTÜVERDİ. TÜRKAN ŞORAY'IN DUYGU DOLU BAKIŞLARINA AŞIK OLUP EVLENMEYE KARAR VEREN ÜNLÜ YÖNETMEN TURGUT DEMİRER, KARANNI AÇIKLAYACAĞI SON DAKİKA, TÜRKAN ŞORAY'IN ŞİŞE KOLA İÇTİĞİNİ GÖRÜR, NEYE UĞRADIĞINI ŞAŞIR, HAYALLEN YIKILIR, ÇÜNKÜ, ŞORAY'IN YALNIZ KENDİSİNE DEĞİL, KOLA ŞİŞESİNE DE AYRI ŞEKLİDE BAKTIĞINI GÖRÜR. NENMAN KOKSAL'LA HASRE YATAGINDA KANŞERİN DAVAYANMAZ AĞNIRI İÇİNDE YAPILAN RÖPÖRTAJDA, YÜZERCE FİLMİNİ İZLEDİĞİMİZ ARTİSTİN ACI DOLU "GÖZLERİNİ" İLK DEF'A FARKEDİYORDUM, BEDENİ HERŞEYİNİ ÖRTÜVERMİŞ KIRK YIL. AŞKSIZ EROBİZMİN TÜRK SINEMASINDA İLK GÖRÜNTÜSÜYDÜ. ABİ YILMAZ ANLAYIYOR, MAKYAJI ÇANTASINDA BİR ÖMÜR ZEYTİNYAĞLI DOLMA TAŞIRMIS SETE! DIVAN EDEBİYATI, KAŞ, GÖZ, EDA, NAZ, ZULÜL, PERÇEM TASVİRLERİNİN HAYATİ İÇİNDE MEVZUYU BÜYÜTÜP, ABARTIP DURDU, BİR "İLANE" MEME YOK, KARADENİZ TÜRKÜLERİNDE İSE BİR TANE "KIRPIK" YOK, "MEME"Yİ ABARTIP DURDU. HOMOSEKSÜEL BİR DAİBE KOMUTANI GİBİ BÜYÜTÜ BİRİŞTİ BİZİ. YATLAKA ŞAŞKAN, KARARSIZ, TAMAMLANMAMIŞ KÜTÜK BİR ZEKKAR, SİYASETLE ABARTTI, ÖFKELİ, SALYALI BİR ERKEK. MODERN TOPLUMDA HEPIMİZ "GÖRÜCÜ" USULÜYLE HAYALLENMİZİ DOLDURURUZ, EDEBİYATÇILAR, YAZARLAR, SINEMACILAR "DÜNÜRLERİ" "GELİN" HAMAM YERİNE, KÜVETTE, PARFÜM VE SABUN KOPIĞU DOLU VE BİR BACAĞI KALDIRILMIŞ, ÇIĞINCINANEŞLİ TÜM VÜCUT HAFTANNIN, NEFES KESİCİ KALÇALARININ TASARLANDIĞI "RESİM" DİR. TÜRKİYE'DE TEK DOĞRU İŞLEYEN MÜESSESE, TÜM MAGAZİN MUHABİR VE YAZARLARININ MEME DÜŞKÜNÜ KARADENİZLİ OLUŞTURDULAR. İSLAMCI TELEVİZYONLARIN HAKİMİYETİNE GİREN KARADENİZLİ TÜRKÜCÜLER O KADAR ŞANSILI DEĞİL. TAAHİRLERİNDE OLMADIKDAN KADAR GENİŞ KİTLELERE SESLENME ÖZGÜRLÜĞÜ BULDULAR. KANALLAR İSLAMİ, TARİH BOYU MEMELERİ, AVUÇLARIYI ELLEYEN TÜRKÜCÜLERDEN ESER YOK. EKRANDA KILI KOLLARININ KÜŞTÜYÜ YUMUŞAKLIĞINDA MEMELERİ SESSİZ ÖZLEYİŞLERİ DUYULUR GİBİ OLUYOR. ONİRDAN HİÇ BEKLENMEYECEK "MATEMLİ" KEMENCE HAVALARI ÜZERİNE MEMESİZ, BOŞ HAYALLERİN TÜRKÜLERİNİ SÖYLÜYÖRLER! ESKİDEN TÜRK SINEMASINDA "AĞLAYAN" KADIN MODASI VARDI, ŞİMDİ EKRANLARDA DÜRMESİZİN BOŞ KONUŞAN KADIN, KÖZ BOLLUĞU VAR. KARADENİZ'DE BOŞ KONUŞAN GEVEZELERE ESKİDEN "VAZALAK" DERİRMİŞ, TÜRKİYE, VAZALAK KADIN CENNETİ. İSLAMCILAR, KEMALİSTLER, LİBERALLER, EKRANLAR, VAZALAK CENNETİ. TANNIŞSIZ BİR ÜLKEDE YAŞIYORUZ, EDEBİ, SİYASİ, ROMANLARA, SINEMAYA, MEDYAYA BAKIYORUZ, "TAMAMLANMAMIŞ" BİR KADIN, YA BAKIDA KONSERTE VEREN PİYANO ÇALARKEN MUHİŞİCAN İKİZ KARDEŞLER, YA, FIKRA KADAR KOMİK VE TRAJİK KIYMIK BAKIŞLI DIŞ İLTİHABİ GİBİ YÜZLERCE BOZUK KIZ. MUTLU VE PARLAK VE HERŞEYİ YAPABİLECEK BİR GERİZKALLIK VE KERHANE KUŞLARI GİBİ SEVGİLİSİNDEN BAŞKA HERKESE YATAN KIZLAR! BU YÜZDEN SEVGİLİLERİNİ ALDARNA ŞANSLARI HİÇ YOK, ÇÜNKÜ, BAŞKA BİR SES, BAŞKA BİR JEST, DEĞİŞİK BİR "TÜTÜ" KOKALAMALARI İMKANSIZ, HEPSİ ÇİLTİRDİCİ BİR AYNILIK! KADIN, ERKEĞİN SONSUZ ÇIĞIĞIDIR, RUHU BEDENİNDEN FIRILAMIS, CEYLANLAR GİBİ, BUTALO SÜRÜLERİNİN ÖLÜBÜĞÜ ÇİMENTER GİBİ, FELAKET GİBİ DÜŞEN HER YAPRAK GİBİ, O SICAK, İSTİBRİDE BEDENİNİ TEMAS, TANNININ ZELİR DOLU EN NADİDE MEYVESİ! KİMDİR O! SİMŞİYAR VE YORGUN GÖZLÜ BİR KADIN MI, EĞİ, ŞEHİVETLİ FİŞKİREN AZGIN TENLİ, AĞIR ŞÖVALYE YÜZÜKLER TAKAN BİR KADIN MI? NAZIM HİLMET, ÖYLE

halk aşığı, hak aşığı değil; etiyale, tırnağıyla bir kadın demisti. Çalıkluşu'ndan fosforlu Cevriye'ye sefkatle satın sakatallarına indirilmiş organlar bütününe "kadın" diyoruz. Babasız, anne bir güvercin Mer- yem mi, İsa'nın ayaklarını yıkayan yağla- yan tövbekar Magdelana mı, Fransızlar bugünlerde fahişe rollerinde ünlü eski bir artistlerini Fransa'nın sembolü olarak hey- kelini dikmenin tartışmasını yapıyor. Gülü- şü, gamzesi, perçemi, memesi, uzun si- yah saçları, ceket çiğneyen, süprütü, kır- pır kırır dudaklı, bir tadmilik, ya da sabıllık, ekmek üstüne tereyağ gibi, ya da gevşer- me makinesi, ya da kafalarının içi yağ kıstilenle dolu kapı önünde örgü örüp oturan kadınlar! Ya da sadık bakışlı, "ste- ri" apışaralarıyla her dakika kızgın demir- lere basıyormuş gibi her evin, her duvarın kulak zarını parçalayan sinirli çığlıkları ab- veren! Palas pandiras sınır dışı kadınların cazibesine, yani "sorunsuz" sekse düş- künlüğümüz bundan mı?

Bu dünya bizim, iç neşemizi bulamıyo- ruz,deniz ve gölleri değil, göndere çekil- miş bayrak, yazılara sıkılan kurşun değil, hayallerimizde, nehirleri, dağları, ağaçları, yıldızları vareden keşifimiz sona erdi. Te- kinsiz ve uçra bir yıldızda kurgulanmış pis kokulu bir fokurdama döndüyoruz, sine- mamız, edebiyatımız, hayallerimiz! Bir dö- nemin tapınılan kadını Cahide Sonku'yu tanıyın, medyanın "görücü" usulünü abartmasını anınız. Cahide Sonku'nun aile- si kıvrır kıvrır saçlı Yemenli araplar. Kendi- si, ışıklar karşısında beyaz görünmek için sürekli krem ve makyajla yüzünü açıyor, saçları tümüyle boyalı. Ve Konya'da deniz var desem inanacak kadar cahil olduğunu söylüyor arkadaşları. Bu kadın, Cumhuri- yet Türkiye'sinin tüm aydınlarının hayran- lığına gark oldu. Medyanın vazalak kadını düşkünlüğü, Türk edebiyatı, sineması, şi- ri ve romanının zayıflığı üzerine inşa edi- liyor. Kemalistler çağdaş, aydın, gözükülü Atatürkçü matematikçi ilkokul öğretmen- lerinden ya da TRT spikerlerinden mi hoş- lanırlar. İslamcılar Merve Kavakçı, Emine Şenlikoğlu, ya da Nevval Sevindi'den mi? Ateş püsküren terli burnunu nereye soka- cığını şaşırması Anadolu erkeği için bir ka- dının ölüsü, dirisi, memesi, başörtüsü, kaşı, fark ediyor mu? Yüzyıldır birbirleriyle uyuz köpekler gibi dalaşan ideolojiler ro- mada, sinemada, "hayalde" olsun önü- müze ne koyabildiler!

Oysa erkeğin ruhuna en yumuşak, en tatlı, tuzaklı kadın. Tasavvuru, kuşkusuz, patlayıcı maddeden daha ağırdır. Nasıl bir kadın, taş memeli, üstüştü yatar pozis- yonda, sorusunu cevaplayamayan her er- kek dürüstüğünü yitirir, şehvetin, şebek iştafın zokasını "hayat buymuş" diye yu- tuveir. Bir erkek, o kadar ayrıntılı sınıksız aşk mektuplarıyla büyüdüğü kadını tanıyamaz, geniş mezhlepli, yalancı, ay- yasa, yobaz, her boku içinde büyütür, düş- lenin ilahi notalarının ipeksi birliğiyle bir an başbaşa kalıp kepezelelin ziyafetinden kurtarmaz kendini, by telâfi sorudan! Kalbimiz gizli listelerini doldurmuş edebi metinlere, sinemaya, ekranlara baktığı- mızda, kusmuk lekeleriyle perişanlaşmış, paçalarına kadar tuvalet pisliğine bulaş-mış kadınları sulanmanın bedelini, artık hiç bir sabunun temizleyemeyeceği, siya- si kilitlenmişlikle ödüyoruz. Çünkü ekran bizlere, ekranın ışığıyla düzenlenmiş ka- dınlar gösterip, iktidarların elinden ihalet- ri kapıp, butçeyi boşaltıyor. Ne kadar me- me, o kadar ihalet! Dışarda ateşböcekleri dansederken, ekran, kuduz böcekleri gibi, ceseteseñ etimizi yiyecek. Ekran, bir ya- nısı ölmüş bedenimizi, saçma şarkıların boş sözleriyle başarısızlığın uğurunu çapkınlıkla kırbaçlayıp, dilirtmeyi deneye- cek. Yani, vahşi bir solucan her gece teni- nizdeki bahçeyi darmadağın edecek ve insafsızca suikaste uğrayan yazarlarımız değil, hayallerimiz, aşklarımız olacak.

Bayanlar, bayırt Cehennem mi dedi- niz? Liliizmini kaybetmiş bir dünyada aş- kın adı! Uygun fiyatlı, "kelepiç" mali avuç- layarak, dişleyerek, düğmelerini çözüp, çürüyerek yaşıyoruz... Batan geminin memeleri bunlar!

nihat@leman.com.tr

Ey Ahmaklar!

Düşünceye bakıp, düşünmeden korkup insan ayırımı yapan, bunu daha da ileri götürüp körpeçik ve eşsiz canlara kıyan ahmaklar! İşlediğiniz bu fiille bir yere varamayacağınızı size nasıl anlatmalıyız acaba?

Benim düşündüğüm gibi düşünmüyor diye insanlar suçlanmamalı, yargılanmamalı, hapse atılmamalı, cinayet veya idam, öldürülmemeli diye haykırıyoruz ama nafile.

Şunu sakın unutmayın ahmaklar!

Düşüncelerimizi ne tehditle ne zorlamayla ne işkencelerle ne de kahpe bombalarla susturabilirsiniz.

Düşüncelerle savaşacağız, saçmalıklarınızı silahla değil düşüncelerimizle susturacağız. Gün gelecek silahla vurulmuştan beter olacaksınız.

Bana bakın ahmaklar! Bu dünya gelip geçmek ve güzel işler yapabilmek için. Belki yıllar sonra hepimiz unutulacağız ama düşüncelerimiz asla solmayacak, soldurulamayacak.

Ne tehditle, ne zorlamayla ne işkencelerle ne de bombalarla!

SBF'den Kanka

Firuze

Ucuz kahramanlık satılıyor meydanlarda. dedim kaç para, nedir fiyatı? Dedi, gücün yetmez senin. Öyle ya yetmezdi benim gücüm. Çünkü yoktu arımda bir dayı(!) Hani klasik yedi leşi olanlardan. Öylesine çaresiz adımladım meydanları. Buruktu yüreğim öylesine yalnız, keder doluydum. Sahiplenmek istediğim ne varsa şu hayatta, bir faturayla çıkıyordu karşıma. Bir bedel vardı ödenmesi gereken. Kahramanlık yapmam gerekiyordu şöyle göz dolduracak. Yoksa yer bulamazmışım sevgilinin gözlerinde, tutunamazmışım onun bilepte, benim yabancı olduğu hayatı.

Olsun yine de gücenmedim, uzaklardan gelmişim buraya. Daha gelmeden sürgün saymışım burayı ve heryeri. Meğer sürgünümdeki sevgilerde aynımış. Aynı değer yargıları, saygı görüp prim yapıyormuş.

Hiç gücenmedim, hiç yazıklandımdım. Ama köşeye sıkıştım artık. Sürgünün ötesinde bir yer yok ki, alıp başımı gitsem oralara. Hem olsa bile ne farkedecek, aynı şeyleri istemeyecekler mi benden, ucuz kahraman olmadığım için dışlanacaklar mı? Topraklarının di-

şına sürecekler. Ben yine de, utanarak, sıkılarak seni anlatacağım. Anlarmış gibi görünecekler, ama

gülecekler bana. Öyleyse neden susmuyorsun diyeceksin? Belki de haklısın sevgili, ama ben söz verdim akşam kızılığındaki kederime, tabulaştırana kadar anlatacağım seni. Benim ideolojim, beni devam sensin. İnandığım değer yargıları, önce senin süzgecinden geçer, temizlenir bulur beni. Bayrağım yeşil, tıpkı gözlemin gibi. O bayrağı sallıyorum şimdi meydanlarda, sonrasında alıp götürüyorlar beni, bilmem hangi düşüncenin mensubu olduğuma karar veriliyor, yargılanıyorum. Cumhuriyet savcısı'nı görüyorum karşımda, hiç korkmuyorum. Çünkü seni seviyorum ben ve kimseye rakip değilim. Soruyorlar "ne işin var meydanlarda" diyorum "Onu bayraklaştırmak için çıktım" soruyorlar yeniden "O da kim?" "FİRÜZE" diyorum. Savcı memura dönüyor, yaz oğlum diyor yeni bir örgüt daha türedi. Adı: FİRÜZE.

Meydanlarda ucuz kahramanlık yapmaktan hüküm giyiyorum. Oysa ucuz kahraman olmadığım için sürgün olmuş, FİRÜZE'nin yüreğinden dışlanmışım ben.

N. Demir - Merzifon-Amasya

7.4 Yetmedi mi?

Böylesine aptalca bir pankartın benim ülkemde daha da kötüsü ülkemizin en iyi üniversitelerinden birinde yükselmesi en az o felaket kadar acı verici bir olaydır.

Belki klasik olacak ama o felakette hayatını kaybedenler arasında nice dini bütün insanlar, yeni doğmuş bebekler de vardı. Bu sebeple ben bu felaketin ilahî bir ikaz olduğuna inanmıyorum.

Şayet bu felaket ilahî bir ikaz olsaydı önce binlerce emekçi öğrencinin üniversite hakkını kolejlerdeki zengin çocuklarına satan ÖSYM yetkilileri enkaz altında kalırdı, hem de yerin yedi kat dibine girerlerdi.

Ama yine de bu doğal afeti bir ilahî ikaz olarak düşünüyör ve bu saçma soruya cevap istiyorsanız...

Evet yetti!! Bu felaket ikokul öğrencilerinden bile pul satarak zorla para toplayan iyi gün dostu Kızılay'ın ne kadar fosileşmiş bir kurum olduğunu anlamamıza. Devletimizin böyle bir felaket karşısında ne kadar aciz ve zavallı bir duruma düştüğünü görmemize, hergün evrenselleşmekten bahsedilen ülkemizin Sağlık Bakanı'nin ne kadar ırkçı olduğunu anlamamıza, daha önce belki

ne anlama geldiğini bile bilmediğimiz AKUT'un ne kadar hazır ve yürekli bir kurum olduğunu görmemize, bir felaketin enkazından kenetlenmiş bir toplumun nasıl çıktığını görmemize ve sizler gibi, bir doğal afeti iğrenç siyasi oyunları için malzeme yapan örümcek kafalı, yobazları tanımamıza yetti de arttı bile...

Serhan Kalın / İzmit

Bu Kadar Kolay mı Be Ağam!

Evet ağam evet, sizden bahsediyorum "Türkiye Cumhuriyeti'nin başbakanından". Bir süre önce Merve Kavakçı adında bir provakör yüce Atatürk'ün kurmuş olduğu meclise ve düzene karşı gelmiş ve kılık kıyafeti uygun olmayan bir şekilde girmişti. Bu şahsa ilk tepki siz ve partinizden gelmişti çok sevinmiştik ağam. Bazı değerleri halen koruyan insanların var olduğunu görmek mutlu etmişti bizi sevinmiştik. Ama gördüğüm tepkiniz göz boyamış geçiciymiş ağam. Merve Kavakçı halen aramızda elini kolunu sallayarak dolaşıyor basın açıklaması yapıyor. Atatürk ilke ve inkılaplarına karşı gelmiş onun mutluluğunu yaşıyor. Bu olaydan yüce adaletimizin savcısı sayın Nuh Mete Yüksel rahatsızlık duyuyor O'nu yargılamak için evinin kapısına kadar gidiyor geri çeviriliyor. Görevi engelleniyor. Bu konu hakkında siz ne diyorsunuzuz.

"Bu olay artık kapansın. Geceyarısı bir bayanın evine baskın yapmak onu gözaltına almak hiç hoş olan şeyler değil bu olayı yadırgıyorum ve bir an önce kapanmasını istiyorum" Böylece çok mütevazı ve alçak gönlü olduğunuzu da kanıtlamış oldunuz demi.

Peki ağam madem alçak gönlü olduğunuz bu ülkede bu ülkenin köylerinde analar, bacılar ablalar bir gece baskısıyla evlerinden alınıp işkenceye tecavüze maruz kalıyor. Sevdiklerinin gözlen önünde onurlarıyla oynanıyor. Bu ülkede insanlar kaybediliyor, olaylar ört-bas ediliyor. O zaman neredesiniz ağam ağam...

Yapmayın ağam, korkmayın ağam, hainin, alçağın, dolandırıcının, mafyanın girdin üstüne üstüne ağam. Siz altmışmilyonun yüreğini taşıyorsunuz. Yürekli olun ağam. Arayın bulun yargılayın. Leyla Zana'lara, Hasan'lara, Deniz'lere, Mahir'lere yaptıklarını unutmayın ağam. İkili davranmayın yüce yargıyı engellemeyin ağam. açın önünü sonuna kadar ki, biz gençler anneler, babalar, kardeşler yüreğimize su serpemiz ağam. Son sözüm: Bu kadar kolay mı be ağam?

Frat Demir - Adana

Bu sabah işe gitmek için hazırlanırken açtığım televizyonda duydum. Ben memurum. Maaşımı depremzedeler için IMF tarafından gönderilen 500 milyon doları kullanarak ödemiş devletim bana.

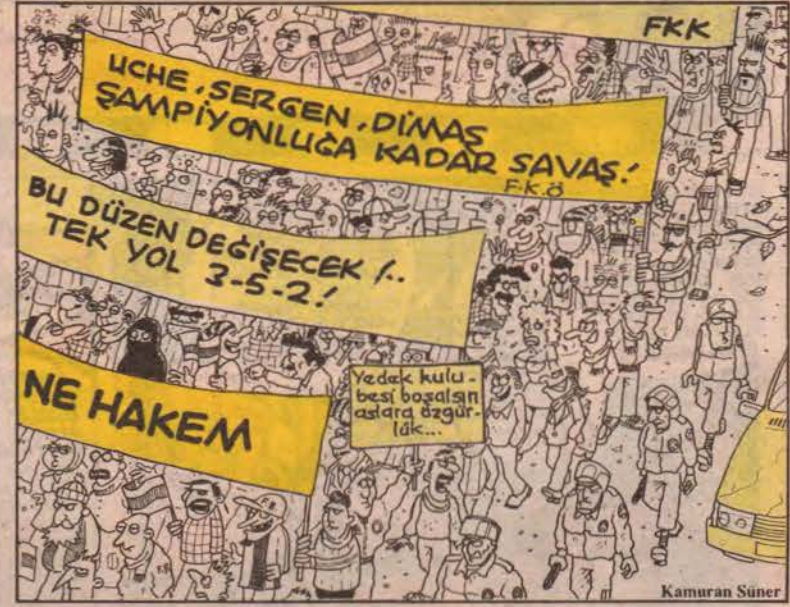
Bizim tazen hiçbir boku doğru dürüst yiyemeyeceğimiz herkesçe malum. Ama aczin bu kadarı da fazla değil mi dostlar? Şu konuda bir anlaşalım ki devlet diye bahsedilen soyut kavram ve bu soyut kavramı sıkıca kavramış sıvazlaya sıvazlaya emen asalak iktidar hiç bir yardım gelmese dahi insanlarını çok kısa bir süre içerisinde (en azından kış gelmeden önce) kendi imkanlarını kullanarak devlete yakışan buydu. Ve bunu yaparken ne kimseden gelecek 5 kuruş para ne de zavallı kızılının içler acısı çadırları kalıcı birer çözüm gibi gösterilmemeliydi. Çok büyük denilen Türkiye Cumhuriyeti devletinin büyüklüğü, ağırlıkta kalan geleceğini umudu bebeklerin içmesi için suyu, kuyu kazdırarak bulundurmamak mı sınırlı. Kendi metresleri alperde yetişen ineklerin seçme sütü ile banyo yapan bu insan özentisi hayvanların senelerdir benden kestiğiniz vergileri neden yatırıma çevirmediniz ve yatırıma çevrilmeyen, bu gün ülkenin zenginliğinin garantisi olacak o paralara ne oldu sorusuna ne cevap vereceğini çok merak ediyordum.

Eğer bugün ülke memuruna maaşını deprem yardımı ile ödüyorsa o ülkenin geleceğinden endişe duyulamaz. Çünkü endişe duyulacak bir gelecek falan kalmamış demektir. Sorarım şimdi. Ben bu parayı soğuktan ciğerleri su toplamaya başlayan o bebeklerin acısını, çocuklarını tok tutabilmek için kendisi günlerdir yemek yemeyen o anne babaların açlığını, bu güne kadar bir araya getirdiği herşeyini kendi evinin duvarlarının altına gömen o insanların umutsuzluğunu duymadan nasıl harcayabilirim. Hoş bu söylediğim, bu bizim saygıdeğer büyüklerimiz, bizi hamudıyla götürülecek deve sürüsünün keriz bekçileri ve kendi geleceğimizin ahmak garantileri olarak gördüğü süreç pek bir havada kalıyor.

Birgün ola herşey düzelir benim insanım da gelecek endişesi duymadan yaşamaya başlar, günün hazzına varır mutlu olur. O gün ki bu memur maaşlarını deprem yardımıyla ödeyen zihniyetin mezarı üzerine ot bile bitmez. Ve o gün geleceğe kadar da inşallah benim insanımın sabrı bitmez. Yoksa...

Orhan Yalınz

● Emeklilik yaşına, benzine yapılan düzenli zammı hiçbir reaksiyon göstermeyen yurdum insanı, iki kırmızı kartla ortalığı ayaga kaldırdı, 8 bin Fenerli yürüyüş yaptı.

LeMan SUNAR

KARAOĞLAN'ı, BAYIRGÜLÜ'nü, BAYBORA'yı, CAMOKA'yı, BAYTEKİN'i biz hiç unutmadık.. Ya siz... Yalnızca Türkiye'de değil Avrupa ve Kuzey Afrika'da da kahramanlarıyla satış rekorları kıran SUAT YALAZ 50 yıldır aynı iştahla çiziyor.

50. Sanat Yılında

1 Kasım
15 Kasım 1999
Devlet
Güzel Sanatlar
Galerisi

Atlas Pasajı Kat: 2
Beyoğlu / İstanbul

ULAN Bİ DE O DANIN
ORTASINA ŞARK KÖŞESİ
YAPMIŞLAR! SU HALE BAK!
BU MU POST-MODERNİST
TAVIR MINA KOYIYOR!
BENİ YANLIK ANLAMISSİN!
HİÇ BÖYLE DÖNEMİM
OLMADI KI/ULAN...
YUK! LAN ZATEN
ÜLKE KARIŞMIŞ...

SUS ULEN... SE-
BOŞ'UN FOTOGRAF
BÖLÜMÜ BİTİRME
TEZİ TAM CİGERDEN
VURUCAK... N'OLUR
SANKİ BİRAZ
ÖZÜNDEN VERSEN...
YÖREYLE İSTANBUL'UN
BULUŞMASI... YE-
Nİ TÜRKÜ GİBİ...

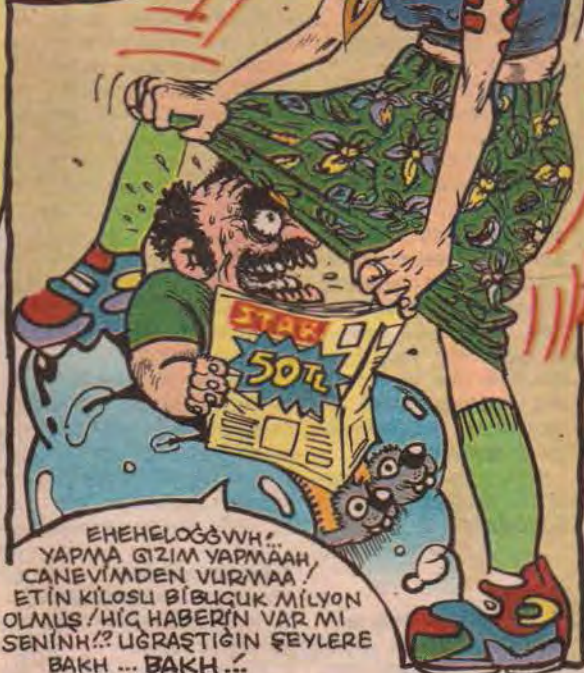
karşılıklı küçük oyunlarda olmasa
nasıl nefes alıp gülümser bu ilişkiih...

İNTERNETTE OKUDUYDUM... JAPONUN
BİRİ MANTASINI O KADAR ÇOK SEVİYÖ KI, ONU
İÇİNDE HİSSETMEK İÇÜN DİLİM DİLİM KESİP YEMİŞ!
O HESAP İSTE/NE BAARIYOSUN / ETNİK KÖFTE /
SOGANLI SOGANLI... YEŞİLLİK... DAĞLAR
BAYIRLAR...

AVRADINI
ZÜKEYİM BÖYLE
ABZÜRT ESPRİ
MI OLUR ULEN?
BAK TIKKAT ET
GÖTÜNLE GÜL-
DÜĞÜN KÖYLÜ
TARAFIMI HIRPA-
LANMADAN
ÖTE ARAMIZDAKI
HASSAS SIRA-
DISI İLİŞKİYİ
BÖYLE GÖLEYCE
MAYMUNA GEVİR
MEN ASIL GAHPE-
LİK / ÇIKAR
BENİ
ULEHN!

OOLIM, DOKTOR
ARKADASI GİTTİM
DİKTİRDİM BEKARETİ!
SİRF SENİN BU
DOĞUM GÜNÜN HATRI-
NA / ONDAN BU YÜZÜM-
DEKİ BAKİRE KÖYLÜ
DİLBERİ PEMBELİĞİ...
AL BAK HEDYENE...
PAKETİ AÇMAK
SANA KALMIŞ...
HEPPY
BÖÖRTEEEY
TUU YUUU!

EHEHELOĞÖVH!
YAPMA GİZİM YAPMAA!
CANEVİMDEN VURMAA!
ETİN KİLOSLU BİBÜK MİLYON
OLMUŞ / HİÇ HABERİN VAR MI
SENİNİH? UĞRAŞTIGIN ŞEYLERE
BAKH... BAKH...

HAYATIM, BENİ DAHİL ETTİĞİN CEMİYETİNDE, NE BİLİM
BARDA, KAFEDE, DİSKODA KENDİMİ HERŞEYE RAĞMEN
YABANIL VE ETİK HİSSEDİYORUM... GETTİM KLİPÇİ
EROL KÖŞE'DEN ARAKLADIM BU KAFİYELİ GLİP
KIZLARINI... ARTIK SERDAR ORTAG DÜRUŞUNDAYIM...
BAKKALDAN 2 PERMATİK, Bİ ORKİT... BAŞKA NE
ALINACAĞ...

2 PERMATİK Bİ ORKİT BAŞKA
NE ALINACAK?... OH BEBEK NE
ALI-NA-CAK?

ilişki kimi zaman gelir bir yere tikanır!...

BÖĞĞÖRRRKKHH!...

HAH, GELDİN Mİ
TATLIM... BEN DE TAM ŞU
ANLATTIGIN AYRILMA MESELE-
MİZ HAKKINDA DÜŞÜNÜYÖ-
DUM... HEP O İÇİNDEKİ GENDİ-
Nİ TUTANAYAN ÇOCUK DEPRE-
ŞİYÖR... O SİMARİK, HEP O HAŞA-
RI BEBEK... BÖHÜL'DÜRDÜ-
RAMIYORUM AFACANI...
EVİN HER TARAFINA
BİCARIM!

GİRDİN BİR İSTANBUL GÜLÜNÜN
GOYNUNA, BİR GALEMDE SİLDİN SONRA
YILLAR YILI EKMEĞİNİ PAYLAŞTIGIN KÖYLÜ
DOSTLARINI... BİZİ SATTIN YENGEYİ DE
SATMAYASIN KERANEYE... HOOPPA! KÖYLÜSEM
GÜNAHIM NEE? FAKİRSEM GÜNAHIM NEE?
BİZE YAZIK DEĞİL Mİ?

AY,
OHA YANİ!
BU NE ABİ...
TAKSİM'İN ORTA
YERİNDE, NE
BİGİM
ARKADAŞLARIN
VAR SENİN...

DİİL DİİL YA,
DİİL TANIMAM!
AYNALI TAHRİR'E,
TELEVÖL'E KA-
PAĞI ATMAYA
ÇALIŞAN SÖW
KIZI BUNNAR!
URUŞPU
GÖCÜĞÜ...

En Hakiki ve Gerçek

**Cambaz, Sihirbaz, Düzenbaz
Davut Samerfield
Zaten Hep Buradaydı**

Süper Güç Amerika hakkımızda neylerse, kötü eyler, mahveyler. Türkiye, onlarca yıldır ABD'nin bölgedeki jandarmalığından sonra şimdi de yeni görevlere soyunuyor. Ülkede yaşanan onca istikrarsızlıkların, darbelerin, Susurluk'ların, çetele in, iç savaşların, yeşil kuşak hareketlerinin, derin devlet senaryolarının, suikastlerin, hükümet değişikliklerinin, dış politikadaki git-gellerin, varoluş nedenlerini nerede arayalım? Türkiye'yi Türkle'nin yönettiğini söyleyebilir miyiz? Menderes'lere, Johnson'lara, 12 Mart'lara dönmeyelim. 12 Eylül, Kenan Evren cuntasından buyana gelişen süreçte bakalım. Solun nasıl ezilerek yamyası edildiikten sonra uygulanan yeşil kuşak senaryo'sunu hatırlayalım. Bugün Refah-Fazilet çizgisini temsil edenlerin ABD topraklarına nasıl yüz sürdüğünü görelim. O zaman yeşil kuşak, dün 28 Şubat, bugün ABD'de Kutan'lar, Tayyip'ler, Fethullah'lar... Ülkedeki iç savaş bir hareketle bitiyor. Kuzeyimizdeki büyük devletten parçalanmış küçük devletlerde darbe üzerine darbe oluyor. Türkiye ateşeliğini bile bulundurmamış İsrail'e yakınlaştıkça yakınlaşıyor. Ülke suikastlerden başını alamıyor. Bağımsız bir ülke, kendi topraklarında, başka bir ülkenin kendi iç güvenliğinden sorumlu ulusal polis örgütünün (FBI) bürosunu açtırabiliyor. Türkiye'nin yakın geçmişinin en büyük suçlara bulaşmış en karanlık adamları teşhir olsalar da ellerini kollamayı salıyarak dolaşabiliyor. Bunlar hükümet düzeyinde bakanlık gibi en önemli görevler almış, veya polis örgütünün en tepesinde bulunmuş, valilik gibi bürokrasinin en kritik yerinde çalışmış bile olabiliyor. En olmadık koalisyonlar kurulup en beklenmedik ittifaklar yapılabiliyor. İpler kimin elinde, ülkemiz kimlerin oyuncağı?..

İMZA BİR DOST

(Jet-Pa'nın Otomobili İmza'nın Teknik Özellikleri)

* Kaportası Sibel Can'dan, motoru Sevdâ Demirel'den esinlenerek 1 İngiliz, 1 Fransız, 1 Alman ve 1 Laz tasarımcı tarafından dizayn edildi.

* 1200'ü sıska ve sinirli olmak üzere toplam 1600 beygir gücünde... Fadil Akgündüz, İmza'nın ormanda 10 kaplan gücünde olduğunu iddia ediyor.

* Siirt'deki dev fabrikanın henüz temeli atılmadığı için 4. Levent Sanayi Sitesi'ndeki kaportacı Habib Usta gecesini gündüzüne katarak 1 hafta gibi kısa bir sürede imal etti... Lisanıslan Fadil Akgündüz'de olan Oktay, Sergen ve Alpay antrenman bitiminde Habib Usta'ya yardım ederek üretime katkıda bulundular.

İşte İMZA'nın Özellikleri ve Ekipmanları

* Cenabet araba kullanmanın trafik kazalarına yol açtığı tebibinden yola çıkılarak geliştirilmiş cenabet şoförü koltuktan fırlatma sistemi.

* Kaza esnasında otomatik olarak sürücünün kafasının altına hoplayan kenartan kanaviçe ve dantel

işlemeli hava yastıkları. (Hayat kurtardığı yetmezmiş gibi, trafikte diğer sürücülerle elektrikleşme esnasında yastık kavgasında da kullanılabilir.) Standart.

* Cam silen çocukları korkutup kaçırmak için "Sktrin gıcın ulaa" diye haykırıp tokat atabilme fonksiyonuna sahip silecekler ile "Anamı stinler hırsız geldüü" diyerek saçını başını yolan süper alarm sistemi. Opsiyonel.

* Sırt pavyon kalkışı için tasarlanmış pavyon vitesi, bagajda şzel mangal bölmesi ve takılıymış gibi duran trafik polisi aldatan emniyet kemeri. Standart.

* Pınıl prıl, şıkır şıkır jantlar, dijital "Rampalann ustasıyım, gözlerinin hastasıyım" çıkartması, üç kat dana denci keplama lastikler ve arza esnasında kullanmak için bagajda pusmuş olarak bekleyen şişme "Birader marş basmıyor bi el alar mısın adamı". Opsiyonel.

* İmza'nın asıl en önemli teknik özelliği habire, "Dolandırıcı Fadil Akgündüz" haberleri yaptırılan medya patronlarının dolarlarla aklını alıp, TV kanallarını saatlerce kiralayabilmesi. Standart.

Mesut Ceylan

Ders: Yurttaşlık; Konu: "Devlet"

Alp Tamer

"DEVLET" GELENEKTİR
"DEVLET" "BABA"DIR!

BUGÜN BAYRAM,
BAYRAMLAŞMADAN
NEREDEYİ GÖYÖRSÜN?
ÖP BAKALIM
"BABA" NİN
ELİNİ...

"DEVLET"
ŞEFKATLİDİR,
VATANDAŞINI KORUR!

MESAİYE
KALMIŞ YORULUP
TERLEMİŞ BENİM
MEMURUM
BENİM GÜVENLİK
GÜCÜM...

"DEVLET"
BAĞIŞLAYICIDIR!

SENİ
AFFETTİM
YAVRUCUĞUM
HERKES HER
AN 7 KİŞİYİ
ÖLÜREBİLİR,
HAYVANLIK
HALI...

"DEVLET"
EĞİTİR!
"DEVLET"
ÖDÜLLENDİRİR!

ÜÇ ÇEŞİT "DEVLET" VARDIR:

- 1- DEMOKRATİK "DEVLET"
 - 2- DERİN "DEVLET"
 - 3- ACIZ "DEVLET"
- (ACIZ "DEVLET" KARIŞIK
KONUDUR, "İZAHİ" ZORDUR!)

KISACASI, "DEVLET"
SOYUT BİR KAVRAMDIR;
ÖLÜLERDİR SOMUT OLAN
VE DE ONLARIN KATİLLERİ!
BİZLER ONURLUCA ÖLÜLERİMİZE
SAHIP ÇIKALIM, KATİLLERİN
SAHİPLERİ HERZAMAN BULUNUR!

alptamer@leman.com.tr

DEVLETİN ROBOT
RESMİ BUGÜNE
KADAR
ÇİZİLEMEMİŞTİR!
(Siyah güneş
gözlüklü olduğu
tahmin
edilmektedir.)

GEZ MAHMUT'ÇUK

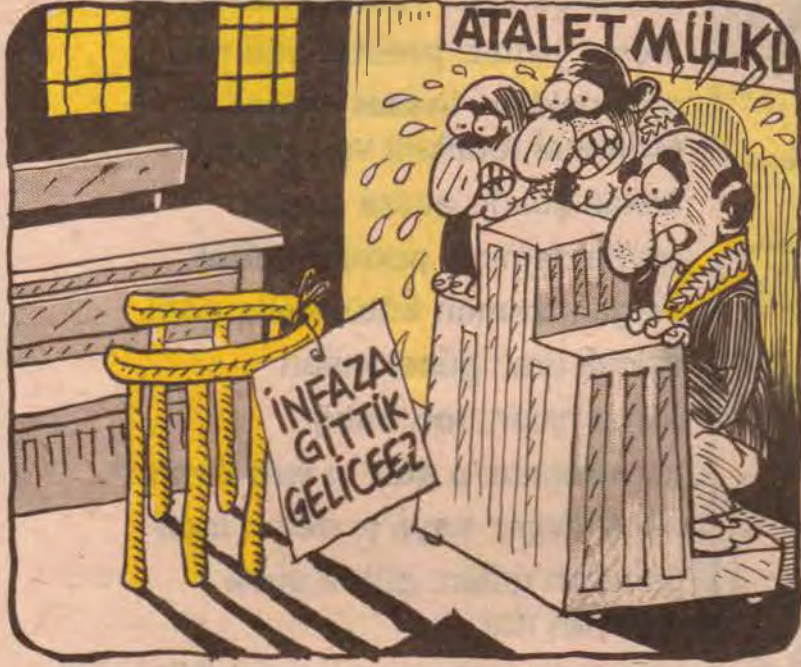
Mahmut Tibet

7 TİP'inin katılı Haluk Kırıcı'yı af kapsamına almak için direnen MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli, koalisyonu bozmayı bile göze aldı.

Adana'da Mural Pektaş'ı öldürdükleri gerekçesiyle yargılanan iki polisin daha önce de üç kişiye yargısız infaz yaptıkları ve bu nedenle yargılandıkları ortaya çıktı. Polisler duruşmalara mazeret bildirerek katılmadılar.

Gurbetçi paralarıyla kurulan Fadıl Akgündüz'ün Jet-Pa'sı bir İngiliz dizayn fabrikasının yaptığı iki adet protip otomobile Osmanlı tuğrasını andıran bir logo ve "imza" markası yapıştırdı.

DSP ve MHP affın kapsamı konusunda anlaşamayınca af yasa tasarısı bekleme-ye alındı... İki partinin lideri bu gelişme üzerine yumuşadı!

Bursa'da çarpraz aleşe tutularak öldürülen tefeci Nesim Malki cinayetinin azmettiricisi Erol Evcil tutuklandı. Çarpraz sorguda suçunu itiraf eden Evcil'in azmettiricileri ise şimdilik paçayı kurtardı.

SUSURLUK 3 YAŞINDA

Susurluk üzerine çok şey söylendi, yazıldı, çizildi. Bizim yüzlerce belge, bilgi, çizgi, şiir, resimli roman,, karikatürden oluşan tuğla kalınlığındaki Susurluk kitabımızı için ise kimse birşey söylemedi. Medyada hakkında tek kelam edilmedi, tek satır yazılmadı. Ama biz söyleyeceğimizi bu kitapta söyledik... Çizgilerle Susurluk Albümü'nde başından bugüne dek gelişen olaylar kronolojik ve tarih sırasıyla belgelendi, yazıldı, çizildi.

Can Yücel, Gürkan Özkan, Tuncay Akgün, Galip Tekin, Seler Selvi, Mehmet Çağcağ, Met-Üst, Can Barslan, Alp Tamer, Bahadır Baruter, Suat Özkan, Bahadır Boysal, Vedat Özdemiroğlu, Bezzin Bekir, Nihal Genç, Aslan Özdemir, bu kitaba yazdılar, çizdiler, araştırdılar, belgelediler.

LEMAN ÇİZGİLERLE SUSURLUK ALBÜMÜ TÜYAP KİTAP FUARINDA

açık büfe

met üst
kızılderili olsalardı isimleri ne olabilirdi

süleyman demirel: dünyaya kazık çakan manitu

bülent ecevit: tik'li güvercin

nadide sultan: dam üstünde un elemesi manita

reha muhtar: haber okuyan soyulmuş tombul sosis

ismail türüt: eğlendiren topaç

mehmet ali erbil: eşşeğin kıcına su kaçırın boğa

ciguli: cep herkülü

banu alkan: et ve balık kurumu

beyaz: beyaz adam

devlet bahçeli: vadideki zambak

mesut yılmaz: prostat dilli reis

ajda pekkın: inşaat mahaline girilmesi tehlikeli ve yasaktır

hakan şükür: avare avarel

sevda demirel: pompalı tüfek

sergen: zaman kötü, kolla dötü

selçuk ural: güzel insan

akrep nalan: ton balığı

cem karaca: a star in vırn vırn

hülya avşar: kaya'yı delen incir

fethullah gülen: gülen ayva

ağlayan nar

bill clinton: dünyanın zırt deliği

boris yeltsin: bu gece barda, gönlüm hovarda reis

haydar aliye: bakü ceyhan geyik hattı

bülent ersoy: mobydick

sibel can: dünya bankası

mustafa topaioğlu: siber dolması

mehmet ali yılmaz: içici tütün piyasası

ayşe özgün: ana britannica

AY, NEDENSE İKRAM
ETTİĞİNİZ GAZOZU İÇİNCE
BİRDEN UYKU
BASTIRDI...

ÖYLEDİR, BASTIRIR...
BİZ DE SICAKLADIK
MESELA...

Parantez

TORUN BU TAHTAKALE
DE VIAGRA DAHA UCUZ...
DUR BAKIM BU SAHTE MI
GERÇEK MI Bİ DENEYELİM

HİMM... GERÇEK MİS...
ALALIM İKİ KUTU...

MERKEZ,
EĞER YAKIN AKRABA
EVLİLİĞİ ÜRÜNÜ
DEĞİLLERSE, SANIYORUM
İKİ ORGAN KACAĞISI
VAR BURADA
...

Dış hatlar

OH OH
LAK LAK
OH LAK LUK
LAK LAK

OTOMOBİL ÜRETİMİ
İŞİ YAPIYORUM YILMAZCIĞIM...
BAK MESELA BUNLAR BİR AY
SONRA ÜREYİP, YAVRU
LARLAR...

LOMBAK GÜZELLİKLERİ

LOMBAK'IN İKİNCİ KİTABI
ÇIKTI

Önce sadece TÜYAP'ta
Leman ve Parantez standlarında.
Sonra bütün gazete bayilerinde

LOMBAK HEYKELCİĞİ

10. yaşımız anısına
meraklıları için
sadece 333 adet üretildi.
Her biri ayrı ayrı numaralandırıldı.

TÜYAP'ta Leman ve Parantez standlarında

SOLMAZ & BARUTER İMZA GÜNLERİ
13 Kasım Cumartesi 14:00-18:00
TÜYAP Parantez standında
14 Kasım Pazar 14:00-18:00
TÜYAP Leman standında

YAA PATRON YAA...
SU İNFAZ SEKLİNİ DEĞİŞTİR.
SEK ARTIK HA?, YAKINDA
PATLIYCAM BU GİDİŞLE...

KES SESİNİ, BİR
FORMÜL BULACAZ
ELBET...

TACİZ OĞLU
Peynirleri

TACİZ OĞLU
Peynirleri

TACİZ OĞLU
Peynirleri

AIN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

GRETEN ADAM VE GLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBASİ

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM Ve Sanat İçin Doğanlar Kadir Yılmaz

PANTOLON

3. Yıldönümünde Evcil Sorgusu

- Sayın Evcil, lütfen biraz acele yiyişi pastayı. Susurluk üç yaşına girdi diye, sayın Taşanlar yollamış, o yüzden ses edemedik. Ama yani lütfen artık Sayın Evcil... Daha sorguya başlamadık.

- Nerdeen akırmay eestli kimbiliir, gezdim dün gece şeehni şöyle bilir...

- Fakat?... Sayın Evcil, zor durumda bırakmayın bizi... Bi nevi mesai arkadaş sayılır...

- Erol Evcil dilim ben... Büyük hata yapıyorsunuz... Şarkıcı Erol Evgin'im ben... İsim karışıklığı olmuş... Şöyle ki: İşlee o aaan bir fırtınaaa kopaaaar...

- Sus... Susun... Yani Erol Bey... Allaşına bak... Sizde bu karakteristik kaşlar mevcutken nasıl karışıklık olabilir?... Çok afeder-siniz, kaş diil, kaşkol mübarek... Lütfen ama...

- Teessüf ederim... Vallahi Erol Evgin'im... Bu kaşlarım da peruk... Dökülüyodu, o açıdan... Hadi bırakın gidiim ben... Pastayı da içinde ege vardır falan diye yedim ama çıkmadı...

- Samım vardı, bi ses geldi ama siz farkeden yediniz de-min... Bu kadar yeter, sorgu başlasın... Yarı bugün siz de bizi sor-guya çekersiniz, lütfen zorlamayın... Meslektaş sayılır... Kayıt başlıyor...

- Tamam bakayım... Nedir?...

- Nesim Malki'yi öldürmüşsünüz diyorlar... Katiller azmettir-mek için 1 milyon dolar vermişsiniz falan daha neler...

- Hiç olur mu öyle şey... Malki o suikastten üç ay önce öl-müştü zaten... Biz sevenleri üzülmesin diye saklıyorduk... Ora-da asıl hedef devletti... Mehmet Abi'yi özmek için yapıldıydı...

- Mehmet Abi?... Aman, gözünüzü sevicez, bant kayıtlarına ge-çiyö, isim vermeyelim... Soyadı meçhul olan bu zatın ne iş yap-bığı da bilinmiyordur kesin... Di mi, kesin yani?

- Yok lan be, ne bilinmiyo... Mehmet Ağar işte... Abimiz, hastasıyız... Uçağımı verdim seçim gezilerinde, bi daiki se-çimde canımı veririm gerekirse... Mehmet Abim, Malki'yi çok uyarırdı "Bak kendine bakmıyosun, çok yağlı yiyosun, böyle devam edersen ölürsün" diyererek...

- Peki, kayıtlardan çıkancaz bunları... Biraz daha dikkatli cevap verin arbk... Malki'nin alacak-verecek defteri de sizdeymiş göya...

- Bende, ne var?...

- Elbette, arkadaş arkadaş ne için hatıra defteri vermesin, tabi ki de... Önemli bir defter...

- İligiç de bi defter ama ha... Mesela kenar süsleri var çev-resinde, böyle kurukafa-dolar işaretleri- sahte imzalar felan şeklinde... Ben de defterin arasında Yeşil'in hediyesi bikaç ku-lak kurutulmadım değil hani...

- Amanın!.. Yeşil de ne?...Yok öyle bişey...

- Tabi canım, anladım!.. Helal olsun size... Yeşil Bursa'da çok güzel günlerimiz geçti Orhan Abi'yle... Beni halis Bursa havlularına sarmalayıp sardı da sakladı... Süperdir Orhan Abi.

- Orhan Gencebay bi tanedir canım... Hele o gemici olduğu filmlerde dar kazaklar giymez mi, hastasıyız o sahnelerin biz!..

- Yok ben, Gencebay'dan bahsetmezdim...

- A, doğru... Pardon... Orhan Pamuk da değerli bi sanatkar... Benim Adım San Kırmızı adlı kitabını bi solukta, sesli sesli oku-duk'birbirimize...

- Amaan, ben sıkıldım... Gidiyorum... Gülben'le buluşup Ulu-dağ'da dağ havası almak, incik yemek istiyom... Geçen Mar-ziye'de yırtmaçlı etek giymiş, budu gözüktü, hesabını sormak istiyom...

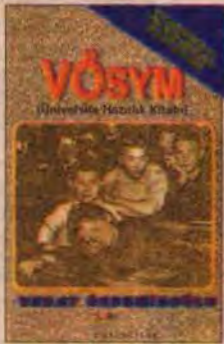
- Tamam da şimdi olmaz... Biz si-zi çok güzel ağırlanz, yeminlen... Hele şu kasırga bi durulsun, hayırlı-sıyla Haluk abimiz aslanlar gibi ara-mıza bi katılın...

- Hişş, isim vermeyin... Haluk de-diğin Haluk Ulusoy felan olsa gerek...

- Tabi, kesin... Öyle o...

- Muhakkak... Yoksa 6 TLP'linin katili tıpsız üstadımızla ne ilgisi ola-bilir ki ne?...

- Tamam Sayın Evcil... Aman abi... Biürelim en iyisi sorguyu... Ka-pat çocuum teybi... Abi, alkol alır mıydın?..

ÇIKTI!

kilservis@leman.com.tr

BİR KONU, BİR YORUM.

ZEPLİNLER İSTANBUL SEMALARINI SARDI.

guneri@leman.com.tr

ABOOOVV
ADANA
KEBABÇISI

DUMUR

Bir Dolmuş Hikayesi

Bir dolmuş kazası. Hikayeyi anlatan kişi, aşın maddan yan dörüp sunulmaktan henüz vazgeçen dolmuşta, üstünde dört kişi oldu-ğu halde duruma vakıf bir şekilde yatmaktadır. İnsanlar üstüste, sı-lışıp kalmışlar ve anlaşıya göre-akla da en makul gelen- bir an-ön-ce dolmuştan inebilmek için çare aramaktadırlar. Herkes bunun be-laşığı içindeyken, ilginç bir muha-bet kulağa çanmaktadı:

- Ulan, şoför bozunlusu, niye o kadar hız yapıyon, ulan! Hay-yan...

İkinci bin:

- Lan o kadar hız yapıyır mu lan...

Bu ilemleri yapan kişiler ayıldanmış şoföre doğru serbest kalmış olduğunu farkederler, mut-lulukla ve kasıtlı yine orda gibi sıkışmış kalmış durumda olan şo-foru tekmelemekteler. Yani dol-muştan inmeden önce yapılması gereken- hazır bir dolmuş şoforu-nu o pozisyonunda bulmuşken- ya-maktadırlar!!!

Orhan Selimaz

DETAYI

Yemek nefisti
vallahi Ahçıyı
görmek istiyorum.

Doymadın
galiba.
Ehehee...

Hahaha! 734 Kemal...
Sınıfımızın en çalışkan
öğrencisiydin. Bir
de şu haline bak!

YIL

Her dalda 'geçti ki... B...
yın, politik...
dalında, sir...
No:20 80800
Not: Aday liste

YÜZYILIN LAL

Milenyuma gıdım kala yüzyılın lalelerini d...
le adaylarını da sizden bekliyoruz. Bu se...
faks, internet adresi yukarıdaki gibidir. MÜ

Ağlayan Çocuk

Pek gelmezdi böyle yerlere, ama geldi.
Yaza veda partisiydi.
Sinemacılar, sanat insanları, eleştir-
menler, televizyoncular, gazeteciler, yazar-
lar, böylesi parlı bir sıkça düzenlerdi.
"Yaza merhaba", "ilkyaza elveda",
"güze veda" gibi saçma sapan adlar ve-
rirlerdi bir araya gelme nedenlerine...

Aslında üne, paraya, güce tapınma ge-
celeri idi bunlar.
Herkes birbirinin ününden, tanınımlı-
ğından yararlanmak istiyordu. Birbirinden
nefret eden bu insanların tek varoluş ge-
rekçisiydi bu. Güç ve para anlamına ge-
len bu ünden biraz daha pay almaktı asıl
dertleri...

Ben neden mi geldim buraya, aslında
tam olarak bilmiyorum. Yeni insanlar tanı-
mak, merak, gözlem, belki de can sıkıntısı...
Ama ne zaman gelsem, sonunda hep
pişman oldum, onu iyi biliyorum.

Benim alkamdan o geldi.. Yüzünde
buruk, küskün bir ifade vardı. Burada to-
planan insanlara derin bir öfke duyduğu her
halinden belliydi. Yorgun ve alkollü gözük-
üyordu.

Kimselere görünmek istemiyordu. Sa-
lonun bir köşesine adeta saklandı. İçki
dağıtan garsondan bir içki aldı. Sigara
yaktı. Tedirgin bakışlarla etrafa bakmaya
başladı.

Herde bir grup insan çarpıp gözüne. Tanı-
dığı birçok sima vardı. Şair, yazar, tele-
vizyoncu, gazeteci. Bir zamanlar onları
gözünde ne kadar çok büyütmişti. Reklam
için sana yatırım yapan, ama yeni
geldiğinde, gözlerinin yaşına bakmadan
onlara elemanını çıkaran büyük bir bankanın
genel müdür yardımcısını dinliyordu.

Ona yalıtıldıkları her hallerinden
belliydi. Bir emriyle bütün kapıları açabil-
irdi önlerine bu genel müdür yardımcısı.
Sponsorluk, teşvik, kredi, kitap basımı,
oyunlara, dizilere parasal katkı, tanıtım...
Akla gelen herşey. Gecenin tanrısi genel
müdür yardımcısıydı...

Ne hazindi. Yazılarında, şiirlerinde,
oyunlarında paranın gücünü, sistemi kı-
yasıya eleştiren bu insanların güç ve para
elde etmek için bir bankanın genel müdür
yardımcısının önünde kılıktan kılığa gir-
meleri, yalıtılmaları gerçekten acı verici-
di... Bu insanları okuyup onlara hayranlık
duyanları, yazdıklarında, söylediklerinde
bir kurtuluş umudu arayanları düşünür-
ken içi burkuldu.

Sahi, hiç bir kurtuluş umudu yok muy-
du gerçekten?
Bilmiyordu, gerçekten bilmiyordu.
Ama olmalıydı. Biraz sabırlı olmalı, yeni
insanları keşfetmeliydi. En önemlisi çok
da savrulmadan, kim: değerleri yitir-
meden bu kıran kırana süren savaşta ayakta
kalmayı başarmalıydı. Çünkü güçsüz ve
etkisiz olursan kimse seni ciddiye almı-
yordu.

İşte toplumun en saygın, en etkili kül-
tür ve sanat insanları bir aradaydılar. Yaza
veda ediyorlardı.
Sistemi, tüketim toplumunu, paranın

gücünü, kapitalizmi e-
yardı; ama ne hazindi
teme, güce, paraya, ü-
pıyordu. Bunların
daha değersiz, yükses-
daha hırslı ve doyumsuz
güçleri ve ünlileri artık
sız ve kıyıcı oluyordular
Ona baklı. Oyle se-
insanları seyrediyordu
Kimseyle konuşmak is-
Ben onun gibi değil-
lar tanımayı, sohbeti-
buk kırılır, incinir. Günl-
şadığı kırılmayı.

Oysa tanılamak bana;
güzel yazılar yazarmı
aydınlar benim. O ise
panir. Çeker, uzak sehi-

Kötülük beni ürkütür
lüğün içine kendimi be-
en iyi kötülüğün içi-
onunla doldurduka-
rum. Nerelere kadar
mek istiyorum. En d-
kendime usulca sarılma-
çıkma başlıyorum...

bir tarafı var ki, o da
Kötülüğün içindenken
gözle izlemekten garip-
alıyorum.

Herşeyi yaşayabili-
Sonra evime gelip, du-
nın başına oturur; yazı-
nım. Yaralanmış yazarak
dimi korumasını bilirim

Oysa o kendisini b-
maz. Kötülük onun büt-
deler, bozar. Ben in-
özünde kötü ve alçak
Kendimi hiç kapırmam
sahte dostluk gösterile-

Ama o hemen in-
bağlanır karşısına çı-
dum, benim gerçek de-
insana kimselerin in-
dakarlıklar yapma-

Hiç ummadığı a-
Yere senilir. Tekrar k-
evinden dışarı çıkma-
hayata...

Ama artık eskisinde-
yor insanlara. Eskiden
inanılan, hemen bağla-
ve çıplak bir ölkeye
yine de biri çıkınsın
inandırın ona; hemen
kesini... Ne olacak ont-

yorum ki ona bazen.
Acımasız ve saldı-
relerinde müthiş bir sa-
zandıklarını gördü ço-
tū. Bunca yıl tersine in-
kalpli ve düşünceli o-
merhametli olanın say-
zanacağını sanıyordu.

Merhamet onun en-
sani vasıftı. Bu yüzd-
bile kırmıştı. Çünkü a-
merhamet duymak ol-

Kurnaz Kitap Komikaze 5 Çok Yakında!

Klark, az önce
Süpermen burdaydı.
Tuzak kurdu,
gitti...

Salağım
ben.

Eğlenelim, Öğrenelim: Pablo Picasso parasızlık
çektığı gençlik günlerinde, yaptığı resimleri
yakarak ısınırdı...

İN LALE'LERİNİ SEÇİYORUZ

Lale'lerini seçmek için adayları belirlemenin zamanı geldi. Maşallah '99'da Lale'ler açısından o kadar bereketli bir yıl. Klasmanlarda ödülleri kapmak için yüzlerce aday var. Şöyle bir hafızalarınızı kurcalayalım. Basında, Radyo-TV'de, reklam dünyasında, klip'lerde, müzikte, sporda, kurumlarda adayları belirleyin ve lütfen bize gönderin. Adres: İmam Adnan Sok. 10, Beyoğlu-İstanbul Fax: 0212- 251 52 67. İnternet: lale@leman.com.tr

E'LERİNİ SEÇİYORUZ

Seçeceğiz. Yüzyıl geriden bugüne kadar aklınıza gelen tüm lale'leri dünya ölçekli ve tüm kıtaları kapsar şekilde olacaktır. Adres, künse adaylarınızı fotoğraflı gönderin.

Portresi

cezmi
leman.com.tr

Cezmi
Ersöz

Ben yeni insan-
erim. O çok ça-
e unutamaz ya-
i gelir. Kınınca
a. Kınmak içimi
ne daha çok ka-
gider.
or. Aksine kötü-
yorum. Kendimi
attıkça, içimi
orum ve anlıyo-
rulaçağımı gör-
yorum, sonra
yavaşça yukarı
kötülüğün yıkıcı
talarını besliyor.
dirmi üçüncü bir
kötüücü bir haz

ama herşeyi...
mu alıp, masa-
yazmaya başla-
ranım ben. Ken-
m gibi koruya-
ıç dünyasım ze-
ların çoğunun
duğunu bilirim.
bu insanlara, o
e.
Bir iki sohbet-
te der, bul-
um bu. Başlar o
gelmecek fe-
a beklenen ol-
r bir darbe yer-
iğine. Günlere
perdelerin örter
Daha az güven-
sanlara hemen
nı, yerini der-
ı nicedir, ama
na, kendisini
ludur o derin öf-
tali, öyle üzülü-
insanların çev-
lık ve önem ka-
z. Hayrete düş-
mıstı çünkü. İy-
nı. anlayış ve
lık ve önem ka-
eğer verdiği in-
evdiği kadınları
aynı zamanda
unu söylüyordu

rum. Kötülüğün ve bencilliğin en küçük kasabalarına bile çoktan girdiğini, yüzümü-
zü, o eski, o saf yüzümü yeniden gen-
ye getirmenin artık çok zor olduğunu an-
lıyorum ona. Böyle zamanlarda daha da
çok hırçınlaşıyor bana karşı...

Bir içki daha ahıyor. Bir sigara daha ya-
kıyor. Çok sıkılıyor ve yalnızlık çekiyor
belli ki. Gözümlü ondan ayırmıyorum.
Çünkü böyle gecelerde korkuyorum on-
dan. Ne yapacağı pek belli olmuyor çün-
kü. Günlerdir, için için bir öfke biriktirdiği-
ni biliyorum

Tehlikeli, zehirli, ümitsiz bir öfke...
Salondaki kalabalıkta bir dalgalandırma
oluyor birden. Geceyi düzenleyen ünlü
gazeteci duvarlara birşeyler asıyor. Biraz
daha yakına gidiyorum. Bir posterin
önünde duran kalabalığın arasından bakı-
yorum. Duvara asılanın yollar önce yoksul
evlerde, kamyonların arkasında, otobüs-
lerin pencerelerinde, kahvelerde sıkça gö-
rülen "ağlayan çocuk" posterini olduğunu
tarkediyorum. Yadırgıyorum açıkcası.

Böylesi bir evde ve böylesi bir gecede bu
posterin ne işinin olduğunu merak ediyoru-
m. Ama salondaki insanların çoğu sahte
te bir heyecanla poster alkışlıyorlar... Ki-
mileri? Aman ne ilginç. Yeniden yetmişli
yıllara döndürdünüz bizi sağolun... Nos-
talji ne güzel bir duygu aslında, gibi tat-
lır ediyor. Sonra duvara sırayla eski film
afişleri asılıyor. Gurbet Kuşları... Umul...
Umutsuzlar... Üç Arkadaş... Zavallılar...
Diyet... Canım Kardeşim... İlk goziime
çaipan afişler bunları...

Sonra duvara artık ismi değişmiş eski
sokak levhaları asıldı birer birer. Ardın-
dan sahafalara düşmüş kimbilir kimlere
yazılmış yıllar öncesinin sararmış aşk
mekatları...

Ben de herkes gibi bunları seyrediyoru-
m. Ünlü gazeteci hepimizi etkilediğini
düşünerek, aramızda sahte bir gururla ve
zülpe tavırlarla dolaşıyor. Ben de herkes
gibi duvara asılanlar hakkında iyi kötü fik-
rini söylemeye çalışıyorum. Aslında bli-
tün bunlar bana çok yapay ve özentili geli-
yor, ama pek belli etmemeye çalışıyorum.
Ve bir taraftan aklım hep onda. Gece bo-
yuncu saklandığı köşeden bize doğru ya-
vaşça geliyor ve "ağlayan çocuk" port-
resinin önünde duruyor. Uzun uzun seyre-
diyor. Sonra etrafına bakıyor. İnsanların
yüzlerini seyrediyor... Korkuyorum. Bir
şeyler olacak sanki diye. Bir an önce onu
buradan götürmeyi geçiriyorum aklım-
dan. Ama artık çok geç. Çünkü ansızın
bütün öfkesiyle bağırıyor: Hangi aşağılık
insan aklı bu buraya? Birden sesler
kesiliyor. İnsanlar neye uğradıklarını şaşı-
yor... Evin sahibi olan gazeteci koşarak
geliyor yanına. Dardi ortığı yabırtmak.
Hayrola dostum, canınızı sıkın birşey
mi var? diye soruyor.

Buradaki herşey canımı sıkıyor, her-
şey, hepiniz, aşağılık, ikiyüzlü, sahtekar-
lar siz. Ne işi var ulan bu evde "ağlayan
çocuk" portresinin... Ya bu afişlerin?

Siz ne anlıyorsunuz. Umutsuzlar'dan...
Üç Arkadaş'tan... Zavallılar'dan... Can-
ım Kardeşim'den... Adi, alçaktar... Siz
varsınız diye, sizin temsil ettiğiniz bu re-
zil düzen sürüyor diye insanlar umutsuz,

zavallı; siz varsınız diye kardeşler kan-
serden ölüyor... Siz varsınız diye çocuk-
lar böyle durmadan gözyaşı döküyor...

Tam yumruklarını sıkımsı ünlü gazete-
cinin üzerine yürüyordu ki, kollarına yapış-
tım ve kulağına: Sen ne yaptığını sanıyo-
sun, hadi gidiyoruz buradan, abartıyo-
sun herşeyi, diye fısıldadım. Önce diren-
meye çalıştı. İtti klan. Beni bırak, gelm-
yordum dedi... Yine bağırmağa başladı bu-
tün gücüyle: Ulan geldiğimden beri sizi
seyrediyorum, hepiniz birbirinizden nef-
ret ediyorsunuz, ama çıkarlarınız için
birbirinizi seviyor mus gibi davranıyosu-
nuz, 'iğren'prum ulan hepinizden, bu
çocuğu yıllardır siz ve sizin gibiler ağla-
lıyor ulan... Siz varken bu dünyada bi-
zim, yaşama şansımız yok mu?

Direnmesine izin vermeden ve bütün
gücümü harcayarak onu dışarı çıkardım.
Yolda ona sarıldım ve: Ne olur sakın ol.
Öfkeni gereksiz zamanda ve yanlış yer-
de kullanıyorsun. Hadi bir an önce gide-
lim buradan, dedim.

Birden öfkesi bana döndü: Sen de on-
lar gibisin. İkiyüzlü ve uzlaşmacısın.
Nerede kullanacağım öfkemi, söyler mi-
sin?... Ben senin gibi hesaplı, kitaplı bir
adam değilim tamam mı... Tabii, benim
yüzümden ilişkilerin bozuldu değil mi?
Git, hadi beni bırak o çok kıymetli dost-
larının yanına git. O aşağılık insanlarla
birlikte "ağlayan çocuk" posterini alkış-
la, hadi git...

Birden sinirleri boşaldı ve bana sarıla-
rak ağlamaya başladı... Dayanamıyorum,
anlıyor musun, kimsene tahammül ede-
miyorum. Sana da, kendime de, bu dün-
yaya da tahammül edemiyorum... Sonra
kan çanağına dönmüş, o denin acılarla
koyulaşmış yaşlı gözleriyle uzun uzun
baktı bana... Söylesene, ne olursun, bili-
yorsan söylesene, nasıl yaşayacağız
biz. Kötülüğe, alçaklığa, sahteliğe bu-
laşmadan nasıl yaşayacağız... Söylesene...
En yakınım sensin. Sen bile bana
öyle uzaksın ki... Söylesene çocukları
ağlatmadan, insanların umutlarını çal-
madan... Yoksulları ezmeden nasıl ya-
şayacağız, söylesene...

Sonra eve götürdüm onu. Üzerindeki-
leri çıkardım. Yatağa yavaşça yatırdım.
Üzerini örttüm. Birşeyler sayıkladı önce.
Vücudundan titremeler geçti. Elini boşlu-
ğa birşeylere tutunmak istercesine uzat-
tı. Elini tuttum. Optüm. Sonra sızdı kaldı ö-
lece...

Kim mi o?
Cezmi Ersöz o...
O benim içimdeki yaralı, durmadan ka-
nayan ve saf kalmaya çalışan çocuk...

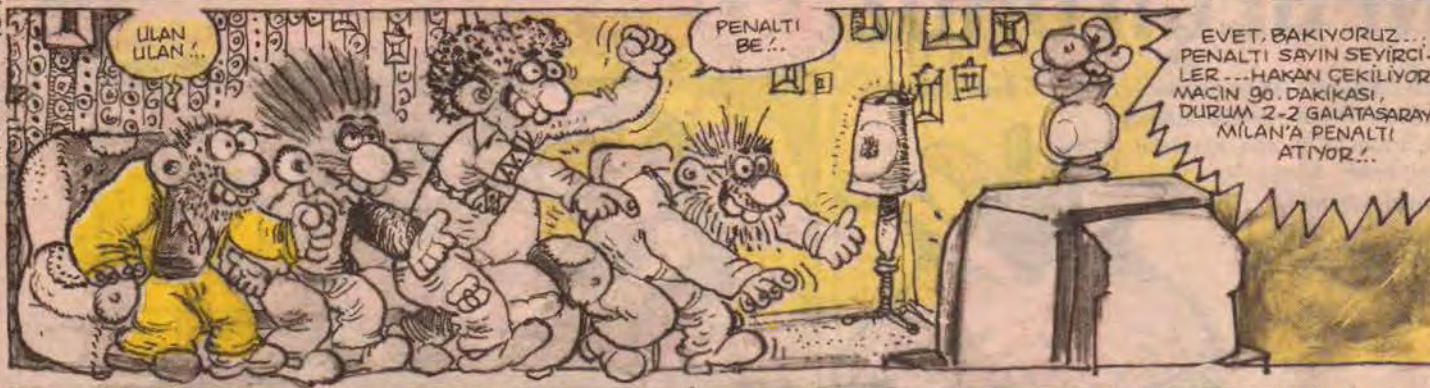
Ben mi kimim?
Ben de Cezmi Ersöz'üm... İçimdeki bu
yaralı, bu kanayan çocuğu hayata karşı
koyup kollayan benim. O daha fazla yara-
lanmasın, daha fazla dışlanmasın; itilme-
sin diye hayabın bir yerinden tutunmaya
çalışan Cezmi Ersöz'üm...

6-7 Kasım saat 14:00-20:00 arası TÜYAP'ta
Görsel Yayınları standında imza günüm var.
13 Kasım Cumartesi saat 14:00'de Van'da
Yörüm Sanat Merkezi'nde açılışında bulu-
nacağım. İmza ve söyleşi. Özen Han'la Merkezli
Halkınnet Konuşu yapılarak KAT:3

BEZGİN BEKİR

TUNCAY
AKGÜN

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

Lütfü Oflaz

LO@leman.com.tr

Fazilet gitti bekâret!

- Fazilet emir ve görüşlerinize hazırdır Sam Amca!

- Hoşgeldin bebek, kucağa oturma sırası sende!

Şu anda Amerika'da görücüye çıkan Fazilet yöneticileriyle Sam Amca arasında böyle bir konuşma geçmiş olmalı.

Sam Amca'nın kucağında Fazilet; gitti bekâret!

Ula milli görüşçü Fazilet; bu ne vaziyet!

Uç kadın milletvekilinden ikisi Amerikan vatandaşı, biri de fahri Amerikan vatandaşı.

Amerikan vatandaşı milletvekillerinden Merwe'nin kocalarının ikisi de Amerikan vatandaşı.

Kendisine "milli görüş partisi" diyen Fazilet böyle de, diğer millici partiler farklı mı?

Kendisine "milliyetçi parti" diyen DYP'yi yöneten de bir Amerikan vatandaşı!

Amerikançılığın adı millicilik, milliyetçilik olmuş bu ülkede.

Haluk Kırıcı gibi milliyetçi katilleri hapisten kurtarmanın adı afçılık olmuş.

Totaliterliğin adı da cumhuriyetçilik olmuş.

Nitekim Ahmet Taner Kışlalı'nın öldürülmesinin ardından Cumhuriyet Başsavcısı Vural Savaş'ın sıraladığı şu istekler de bunu gösteriyor:

Sansür uygulansın, telefonlar dinlensin, özgürlükler kısıtlansın.

Yani Cumhuriyet Başsavcısı Kışlalı'nın katillerinin cezalandırılmasının peşinde değil, özgürlükleri cezalandırmanın peşinde.

Kışlalı'nın öldürülmesi bahane, özgürlükleri kısıtlamak şahane!

"Aman savcı vurma beni" der gibi özgürlükler!

"Vural Savaş, özgürlükleri yokedene kadar savaş" der gibi Cumhuriyet Başsavcısı!

Daha da kötüsü, sanki onu onaylar gibi Gayri Kanuni Sultan Süleyman!

Bir kez daha görüldü ki ne insanların can güvenliği var bu ülkede, ne de özgürlüklerin can güvenliği!

ORÇUN KUNEK

Haftanın CD'si

Krem Müzik evi guirula sunar

Sadece bizlerin değil, eserlerini dinleyen Avrupalı'ların bile "Oooo veri gut, veri veri gut" dediği süper sanatçı Hard Rak ve Hevi Metalin acar yıldızı

Batuhan Ototeyphırsızı'nın

"Üç saat uğraştım 'Zıtt Erenköy'ün ne anlama geldiğini bi türlü anlatamadım Japon turiste" adlı eseri israla arayınız marayın

Batuhan Ototeyphırsızı

Üç saat uğraştım "Zıtt Erenköy"ün ne anlama geldiğini bi türlü anlatamadım Japon turiste.

KREM MÜZİK EVİ

1 Karmaşık duygular içindeydim, en yakın arkadaşımın evrak çantasını karıştırırken. (Slow)

2 İnan bi tanem bi gün mutlaka güzel yarınlar

gelecek. Atlayıp uçağa Hindistana gidecez o güzel yarınlar da. Kaval çalıp yılan oynatan o adamları aşşagılar edayla saatlerce seyredicez. Ta ki onlara "Herifler haklı lan, iş mi bu yaptığımız. Başka meslek bulalım" dedi:tene kadar.

3 Fotoğraf çektirirken 333 yerine 332 dedim, inan hilal kaşım da a güzel çıktım.

1 Hayatta 3 şeye önem veren insanlara hep gıpta ettim sevdiceğim. Çünkü saydım, benim önem verdiğim şeyler 397 tane. Ordan kısayım, burdan kısayım en fazla 335 taneye düşürebiliyom. İşte bu yüzden derliyim, bu yüzden kederliyim.

2 Laş ortamda nazlı yarı öpeyim derken, yanlışlıkla komidini öptüm kokladım dayasıya

3 Üç saat uğraştım "Zıtt Erenköy"ün ne anlama geldiğini bi türlü anlatamadım Japon turiste.

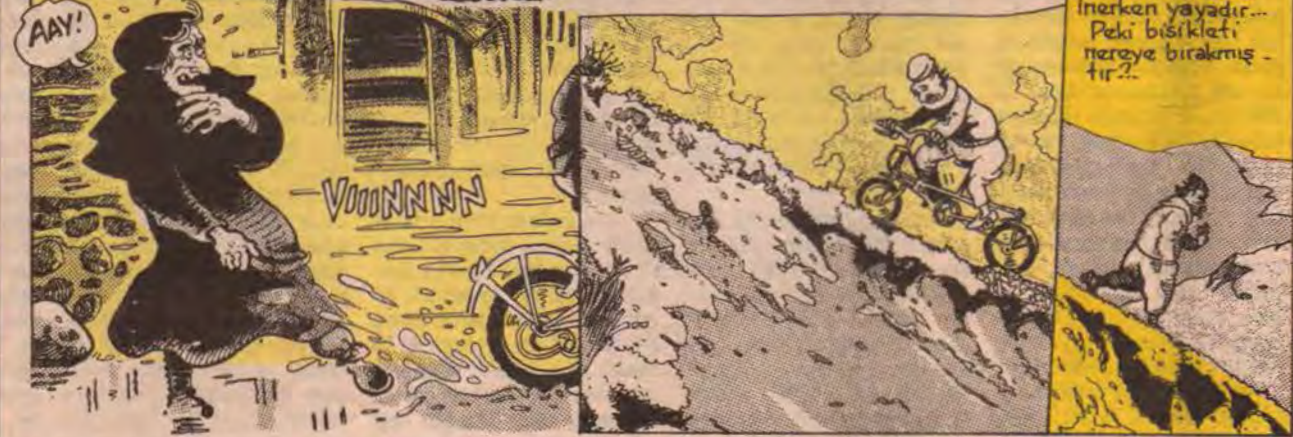
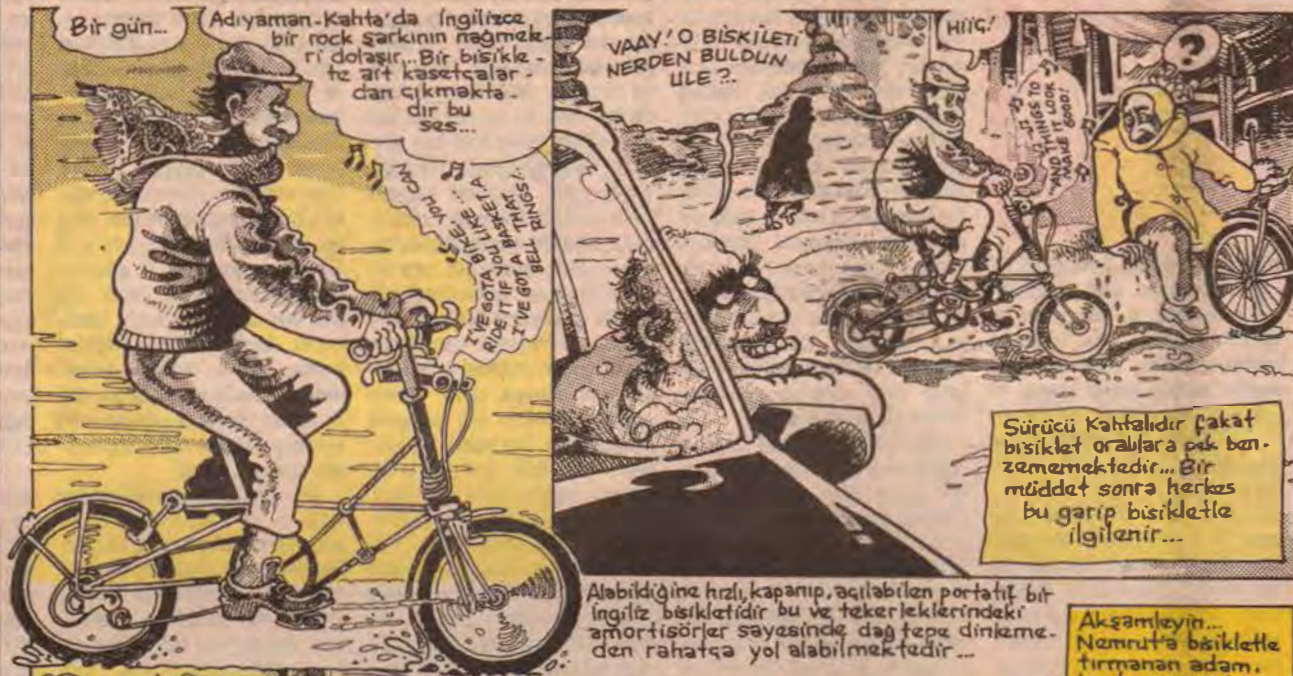
4 Her gün karşılaştığım insanların % 30'unu kınamak, eleştirmek yorucu ama inan çok zevkli canım sevgilim.

OH BEBEK
GELİYOR YAKINDA

Bisiklet

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkayran

Fakat... Bu bisikletin izini süren iki kişi daha vardır... Bunlar o bisikletin sırrını çözmeye kararlı iki sivil polistir...

Derin Sidikli

NİHAH GENÇ

Temel Yayınları, yine güzel bir kitap çıkardı. Ünlü tarihçi Ahmet Refik, ki, yıllardır bu tarhçinin kitapları yeni Türkçeye çevrilmez. Kafkas Yollarında ve İki Komite İki Kıtla başlığı altında, iki ayrı kitap. Ahmet Refik, nefis tarihçi, edebiyatçı anlatımıyla, bizzat yaşadığı, gördüğü, İstanbul'dan Batum'a kadar yerlerin tarihî güzellikleri, yoksullukları bir yana, 1. Dünya Savaşı yıllarında Türk, Rus ve Ermeni komitelerinin vahşetlerini, Ermeniler'in Anadolu'dan sürgün (tehcir) edilmesini sıcak sıcak, ilginç 1919 yılında yayınlanır bu kitap. Anadolu'da yaşanan vahşeti gözleyle gören Ahmet Refik'in Ermeni halkının aç, perişan, vagonlara bindirilmiş, ikibin yıllık vatanlarından İttihat Terakki'nin ve Türancılık siyasetinin kılıcıyla sürülmelerini, canı yarak anlar. Enver Paşa'ya söylemediğini bırakmaz. Ermeni tehcirini bir daha hiçbir Türk yazarın, onun kadar dobraca, anlatıcaz siyasi zemini bulamaz. İçimizde "soylu yazarlar" vardı, daha babıllar kitaplar, filmler yapmadan, ahalları başlarına gelmeden, bu vahşeti, yine Türk yazarları kaleme aldılar.

Ahmet Refik önce Ermeni komitelerinin zulmünü anlatır: "Türk, bombayı bilmezdi. Türkiye'ye bombayı sokan, hatla padişahların vücudunu ve sarayını bomba ile ortadan kaldırmaya çalışan Ermeni komiteleriydi. Yıldız bombası patladığı zaman ne kadar Türk ölmüştü? Müthiş bir infitak ortaldığı sarmış, etten, bacakları, koldan mürakkap bir kasırga peyda etmişti. Yıldız sarayının yanında ciğerleri parçalanmış çocuklar, aslan gibi babayığılar, başları kopmuş, kolları uçmuş cesetler, beygir ölüleri. Parmaklıklarda kayma halinde yapışmış insan etleri. "Şimdi bu bombalar Anadolu'da patlayacak, aq ve takatsiz halk, Ermeni çetelerinin kan tufanında boğulacak. "Ermeni istikbal için 1. Dünya Savaşı'ndan daha iyi fırsat olamazdı. Ermenilerin makul ve mutedil düşünmeleri, Ermeni bağımsızlığının kanla, şiddetle kazanılmasına razı değillerdi. Muhteris ve kabil komitelerden onlar da nefret ediyorlardı.

"Zavallı Erzurum halde, tarih boyu böyle vahşet görmedi. Türk ve Ermeni, bir müddet Bitlis ve Van bölgesinde kan ve ateş içinde boğuştu. Çarpışıklardan kasabaları yığın yerine çevirdiler. Van bu çarpışmalara acı bir sahne teşkil etti. Rus ordusu ilerledikçe Ermenilerin şiddet ve cesaretleri de arttı. Tehcifer ve katliamlar birbirini izledi. Anadolu'ya giren Rus ordusuna yegane yardımcı Ermenilerdi. İntikam, bağımsızlık, ihtiras emelleri Ermeni çetelerini galeyana getirdi. Rus ve Ermeniden mürekkep birleşti. Türk ve Ermeni cesetlerini çiğneyerek Erzurum'a doğru ilerliyordu. Erzurum tahliye edildiği zaman, Ruslar'ın ilk icraatı, Ermeni taburlarını şehre sokmamak oldu. Bir Rus su-

bayı, Ermenilerin katliamlarını durduramıyorum, diye telgraf çekti. Çünkü Ermeniler şehre girdikleri takdirde Türkleri parçalayacaklardı, (öyle de yaptılar) Rus ordusunun himayesinde yapılacak bu cinayetler, Türkleri Ruslardan tamamen nefret ettirebilirdi. Halbuki Ruslar'ın gayesi, Türkler'in sükununan faydalanıp Erzinan'a, Sivas'a, Trabzon'a kadar ilerlemektir. Ruslar bu maksatlarına nail oldular: Sankamış'ın Erzurum'a kadar demiryollarını döşeyerek, Zigana'nın korkunç yollarını muntazam bir hale getirerek, dağların yüksek tepelerinden telgraf telleri aşarak dekolmanlar döşeyerek, köprüler yaparak Trabzon'a kadar ilerlediler! (Ruslar'ın işgal yıllarında yaptığını, Türkler elli yılda yapamadı.)

Ahmet Refik çok sert konuşur, "İttihat ve Terakki hükümetinin zalim idaresinden sonra, Rusların düşman idaresi bile asırlardan beri saadet, emniyet, adalet yüzü görmeyen halk için adeta refah devri yerine geçmiştir. Onların cahil dimağları bile Rus idaresinin intizamını takdir ediyordu. Bir zamanlar sefil asker kabilelerinin aklıdan öldükleri korkunç yollarda şimdi zarif hanımlar, parlak üniformalı Rus zabıtları otomobillerle geçiyorlardı. Şehirlerde tiyatrolar, sinemalar, şenlikler, herşey mevcuttu. Türkler'in çok üzen birşey varsa, o da camilerin ahırlara çevrilmesiydi.

Komünist ihtilal, Türkiye'yi de kurtardı. Ruslar ülkelerindeki devrim nedeniyle geri çekildikler, tüm muhimmatlarını Ermeniler'e verdi, Rus subayları Ermeni komitelerini eğitmeye başladı. Erzinan, Erzurum bütünüyle Ermeni hükümetinin eline geçti. Türkiere, korkunç bir idare altında, akıl almaz vahşice saldırılara başladılar. Ermeniler, tüm kuyuları, mağaraları, yakılmış insan cesedleriyle doldurdu, nehirler aylarca kan aktı.

"Ermeniler şehir dışında Osmanlı ordusuna çeteler halinde karşı koyuyor, içerde halkı kışkırlarla doldurarak evlere kapatarak öldürüyorlardı. Bazen kafalarını odunlar üzerinde kesiyor, naaşlarını kuyulara dolduruyor. Osmanlı ordusunun ilerlemesi, Ermenileri daha da ümitsizleştiriyor, çeteler canavar haline geliyor, evleri yıkıyor, binaları yakıyor, türbeleri parçalıyor. Türkleri, kurşunla, süngülle kanları içinde yerlere seriyorlar. Erzurum bu kanlı vahşetin en feci sahnesiydi. Bu azgın alevler altında karlar üzerinde kanın tarırları, ciğerleri koparılmış masumlar... Ermeniler'in Erzurum'u tahliyeleri o kadar feci olmuştu ki, yüzlerce erkek evlere doldurulmuş, üzerlerine benzin dökülerek diri diri yakılmışlardı...

Asıl savaş, savaşın dışında Anadolu'da, Ankara'da. Adapazarı'nda Eskişehir'de yaşayan masum Ermeni halkına oluyordu. "En elim facianın Bursa ve Ankara'da yapıldığı söyleniyor. Ankara'dan gelenler, evleri abluka edilmiş yüzlerce Ermeni ailesi, arabalara doldurularak derelere dökülmüştü. Birçok kadın bu fecaatlar karşısında aklını yitirmişti.

"Ertesi gün Eskişehir'in biçare Ermeni aileleri, ellerinde birer sepet, kollarında paltolar, hayvan vagonlarına bindiler. Gözleri yaşlarla dolu, kalpleri heyecanlı, asırlardan beri sevip oturdıkları, yaşadıkları evlerini, çiçekli bahçelerini, aziz hatıralarını bıraktılar. Bu fela-

ket kalpleri yaraklıyordu. Birgün karn-koca iki Ermeni konuşarak gidiyordu, ikisi de içgündü, kocanın üzüntüsü daha isyankardı, kadının teselli ediyordu. Kadını: "Ne yapalım Allah büyük, elbette bizi gözetir" Erkek birden kızdı: "Hala Allah mı diyorsun, Allah nerede? Allah var mı, varsa bu hal ne?" Bu binlerce aileler içinde açlık baş gösterdi. Yiyecek, içecek, para birşeyler yoktu. Eşyalanları satmaya karar verdiler. Eskişehir sokaklarında, istasyon meydanlarında gelinlik ve genç kızların göz nuru dokerecek masum kalplerinde tatlı emeller besleyerek ördükleri dantelleri, ipekli yatak çarşaflarını, özene bezene yapışkan genellik eşyalarını kollarına atmış, kırmızı çarşafı kadınlar yok pahasına satıyorlar. Ne feci haldir? Bu felaketten cahil halk, Eskişehir'in Almanian, Rumları istifa ediyorlardı. Satacak eşyası olmayanlar dilermekten başka çaresi yoktu. Ekseriya perişan kıyafetli ailelerin kapı diplerinden oturdukları, boyunları bükerek diledikleri görülüyordu. Açlık gittikçe çoğalıyor, soğuk gittikçe şiddetini artırıyor, kendilerine çadır yapamayan, istasyon civarındaki evlerin duvar diplerine yatakları sermişler, çocuk çocuklarıyla geceyi soğuktan geçiriyorlardı. Eskişehir istasyonunu civan yirmibinden ziyade aileyle doldurmuş. Bedbaht aileler nereye gidecekti?

"Ermenilerin bu felaketinden en ziyade memnun olanlar Yahudilerdi. Akın akın Yahudi izmitte. Adapazarı'na gidiyor, felaketlerde Ermenilerin eşyasıyla servet temini ne çalışıyorlardı. Eskişehir'de bir Yahudi, yanına geldi, güya bana yardım için, "Beyfendi çok yuzel (güzel) oldu. Gidiyorlar değil mi? Uğurlar olsun, neler yapmışlardı biz Türklere neler yapmamışlardı?"

Ermeni tehcirini, Turancı İttihatçıları kurtaracak tek güç Almanlar'dı, çünkü Osmanlı orduları Alman komutanlarının elindeydi, Ermeni tarihçiler de bu gerçeği anlamazlıktan geliyordu. Çünkü Almanlar, tarihlerinde ilk defa denize inmek, sömürgecilik yapmak hayalleriyle İttihatçı komutanlarıyla buzlu buralar içip, İttihatçı paşalara övgüler yağıdırıyor. Yüzbinlerce Ermeni ailenin sürgünü, yüz yıl geçmesine rağmen, Türk dış siyaseti ve bir daha toparlanamayan Türk sosyal hayatının hala en büyük acısı sorunudur.

"Şimdi yine "Tank" gönderiyorlar, "Silah" sayıyorlar, ne zaman tank silah gönderse, yanında bir manifesto yayımlarlar, "insan haklarını" ihlal etmeyin diye. Modern dünya bunu hep yapıyor, mesela Amerika silah satıyor, silah yardımı yapıyor, ama ilişikte bir bildiri yayınlıyor, "insan haklarını ihlal etmeyin!"

Akıllı bir yazar gibi değil, zaman zaman başımıza bela oluyorsam, çocukluğumun güvensizlik, aşağılık komplekslerinin korkularıya dolu oluştundur. Ortahalli, yoksulca, güünlüştür bir ailemiz vardı, gün boyu penceremizden yağmurun yağışını seyretecek doymazdık. Uzun kış geceleri özene, törenle uzak akrabalarmıza mektuplar yazardık. İnsanlığı aya ilk defa ayak basıyordu, ama, anneme göre dünyanın en büyük icadı fermuar- dı. Her akşam annem, bir kilimi, kireliti kışer, birçer, örer, diker, yeni deneylerle, ilginç örüler, elbise-

ler peşindeydi! Evde hergün gömlek yakalıktan, okul yakalıktan kolların, telefona yeni yazılmışık, bir yıla kalmaz bağlanacaktı. Annem, bir tas dolusu undan, hehvalar, börekler, kocaman tepsi bakdavalı konusunda maharetliydi. Zeytinlerin, domateslerin, mandalinaların, yumurtaların seçimi önemliydi ve hepsi evimizin doyumsuz misafirleriydi. Törenle gelirlerdi sofraya. Uzak semtten gelmiş eski komşular yabuya kalırdı, bir aile gibi, yıllar öncesinin komşularıyla bile aynı aile içinde yaşırdık. O günlerde kibrit kutularında lerk vasatı çöp olur, korku da düzgün olurdu. Etrafımızda duyup işitiğimiz felaketler olaylar, herşey, hâlimize şükretmek için vesile olur, şükrederdik! Ve annem yine terzi sabunuyla bir kumaş parçasının üstüne bilmediğim çizgiler çekerdi!

Ailemizin tek büyük bir sorunu vardı, o da onüç-ondört yaşına gelen benim altma işiyor oluşum. Hocalara gider sular içerdim, doktora gider, ameliyat bile düşünürdüm. Belim akşamdan çekilirdi, yani, annem beni her akşam sırtüstü yatırı, üstüme çıkar, eyle omirlik hizadan kuyruk sokumuna kadar etimi kaldırı, buraları, heldir, bırakır. Gururumu kıran bir manzara, çünkü çamaşır makinesi yoktu, banyoda büyük çinko leğen, bir kez olsun duvara yastı durmadı, hergün içinde benim marifetim yatak çarşafın, kilolar, ya da anneme göre tam bir facia koca yerganlar. Annemin feryatları eşliğinde suya bastırılan bu çarşaf beni çirkinleştirir. Sıkıntıdan yüzümü yırtacak kadar utanırdım. Komşular gelir, gider, annem, ağlamaklı bir sesle "bittim, yorul- dum, çamaşırdan parmaklarım soyuldu, öldüm, bu oğlanın işemesine bir çare yok mu" diye aleme rezil ederdi beni. İşer işemeyen merdivenlerden hızla inip soğaka kaçardım, annem peşimden korkuturdu beni: "Bir daha işersen gazocağına oturtacağım seni". Daha çok korkar, daha çok işerdim. Bir zaman sonra, doktorlar, komşular, "ergeniği" başlarsa işemeyi keser, dediler. Annem nafile erkenden erkek olmamı bekledi, dualar etti sabahlara kadar.

Bense, kadın-erkek arasında olup bitenlerden habersizdim, annem "oğlum sen hiç banyo yapmamış mı?", "Oğlum sen hiç rüya görmemiş mi?" diye ikazlara başladı, yetmedi, "Oğlum sen hiç üyanda kızlara gezmiyor musun?" demeye başladı, anlayamazdım. Komşulara, arkadaşlara "rezil" olmak duygusu, insanı daha da çilgin bir korkunun içine sürüküyor. Oysa her gece işediğimi duyardım. Bunu, doyumsuz rüyalar içinde, binbir tatlı sıcaklık içinde yapıyor, farkedemezdim. Hatla, rüyamda çişim geldiğini anlar, güzelce helaya gider, içimden, yaşasın, iyi ki çişim geldiğini farkettim, annem bu sabah çok sevinecek diye mutlu olurdum. Nasilca heladayım diye de sonuna kadar işerdim. Rüyanın bir kancımdayla başademezdim. Tek şansım kalırdı sabaha, gece vücudumun sıcaklığıyla sidikli donumun, fanilemin üstünde kurumuş olması. Çoğu zaman annem korkup bağırmasın diye, kurumuş sidik kokulu donla okula giderdim. Facia şudur ki, sabahçıydım. Kardeşim ise öğleci. Çok çekti, süper becerikli kardeşim, okuduğu okulların tümünde birinci gelmiş, birincilikle me-

zun olmuş, 27 yaşına gelmeden bir yurtdışı banka kurup, genel müdürlüğünü yapacak kadar "deha" özellikleri taşıyordu. Bu dehanın zekasından, kurnazlığından çok çektim. Çünkü, annem ona ayrı yatak serse bile, o kalp be-nimle yatar, altına işediğinde, benim üstüme atması kolay olsun diye. Nasilca benim adım çıkmış, o ise, arada sırada işediğini bife hiç kabullenmez. Benden önce yatağından kalp, cenazede konuşan öfke siyasetleri gibi, parmağını havaya kaldırıp, yatağımda büzül-müş, yorgandan kafasını çıkartmayan beni gösterip, küfürler savurur, anneme şikayet ederdi. Annemi inandırmada mahirdi. Annemle o, benim her gece aptal olduğum için işediğim için müthiş bir ittifak içindeydi.

Kardeşim öğleciydi, benim bu bir insan için ne büyük şans, öğleye kadar vakti vardı, güzelce banyosunu yapar, tertemiz kolalı gömlekleri özene-bezene giyer, yeni dokunmuş, hiçbir söküşü olmayan işlemeli fanilalar giyer, herşeyi mükemmel, baharda bile elinde şemsiyesi, bir kont gibi okuluna giderdi. Annem de zaten bu kadar tertipli, düşünceli bir çocuğun benim gibi sokak faresiyle asla aynı tutmaz. Kafkanın Değişim romanında "böcek" olan ben değildim, ailem beni böcek gibi görüyordu. Sabah utana-sıkıla kahvaltıya kalktımda, annemle bir olmuş, yine utanmasızca, arlanmasızca nasıl işemiş olduğumu ve hayatla hiçbir şeyi başaramayacağımı üzeri-ne, ekmek üstüne sanayağ sürüp, üstüne de reçel, afiyette söylenirlerdi. Soğuktan donmuş bir dilenci gibi kahvaltıya yanaştığımda, yüzlerini buruşturmuş güvensiz bakış-ları, en korkunç suçlamadan daha ağına giderdi, mangalda kızartılmış ekmek dilimlerinden de payımı alamazdım.

Anneme göre, eşşek kadar çocuk olmuşum, çareyi altma muşamba sermekte buldu. Sidik, yün yatağa girmesin, diye. Kazık kadar çocuk olmuştum, utanmasaymış beni bezleyecekmiş. Düşüncelerinin en korkunç, okulda arkadaşlarımla bir muşambanın varlığını haberdar olması. Kendimi hayatta zinde hazırlayabilmek için tek şansım, her sabah sağlam bir hasar tesbitinde bulunmak, şöyle, kulağı islanmış evet, yorgana de bilat olmuş, yatağa sızmamış, çarşafın sadece el kadar küçük bir bölümü... Büyük koz, fanilaya hiç ulaşmamış. İşte kahvaltı masasının başı büyük savaşa, tertemiz fanilamı, kurtanmış bölgenin, aslında benim çok iyi bir çocuk olduğumun, gururumun sancağı gibi gösterir, "hani, neresi islanmış, tertemiz, bakın, koklayın..." diye-rek, kendimi kükreterek savunurdum. Benim sidikli çamaşırlarım annemin güzelim ellerine, annemi acı, zehir sözleri benim ruhu-ma eziyet ederek, evimizin çabsını uçuran kavgalar ederdik!

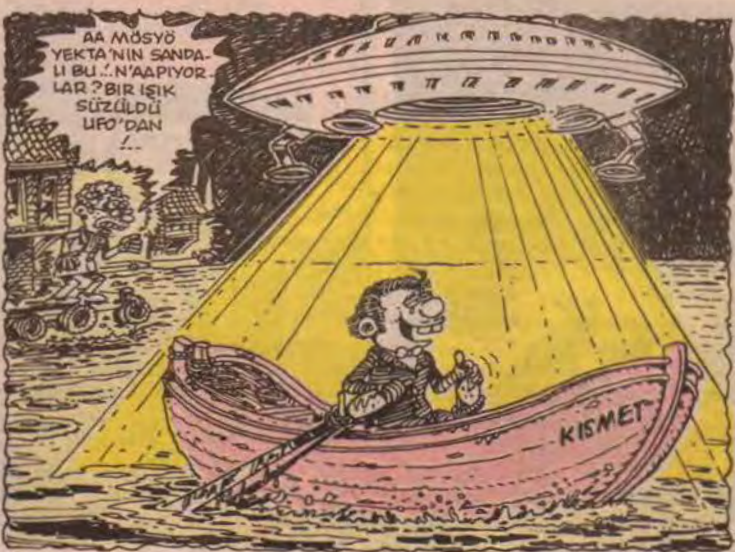
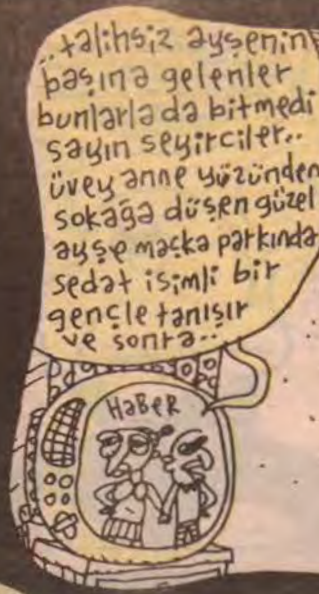
Sabahları annemin ağzı öka-bası pişmanlık doluydu, itiş-kakış sevmek panikle evden kaçardım, yine de iyi geçinmek zorundaydım, çünkü, evde, yatıya kalacak misafir lezların yanında göstere göstere muşambayı yatağıma bir de söylenerek serip beni ke-paze edebilirdi. Hadi muşambayı gizlice serdi, gecenin ıssız odasında, sa-ğlama, soluma dönürsem, muşambanın sesinden kuşulanlar. Sabah ilk işim, gizlice mutfakta

annemin eteklerini çekişirip, yalvarmak olurdu: "Anne, ne olur, bizim oğlan dün çok karpuz yedi, bu yüzden işedi de", diye. Yine panığe kapılır, kimsenin bana sataşamayacağı bomoş sokaklara kaçardım, sabahın ilk ışıklarında okula ilk giden ben olurdum. Soğuk rüzgar yüzüme çarpıktıca, buz tutmuş kilotom bin kat moralimi bozardı. Oysa, soğuk bir kış günü, üşüyerek yorganı üstünüze çekmişseniz, gece yansı sıcaklık vücudunuza akıvermiş, tatlı, zevkli, ilk bir sıcaklık vücudunuza sızmışsa, dünyanın en büyük zevki, sabah, harlı sobanın ateşi yanında kilotomu üstünden çıkartmadan kurulamak, oysa şimdi, şu soğukta, hademelerden önce okula gelmişim. Bağıra-çağıra annem-kardeşim, beni çoktan etiyenmez bir cins zehirli balık yapı-vermiş, bağırmağın ağız yapılan değişmiş, benim boğuk hıçkırıklarmı, boğurtülerimi ve gizlice kaçışımı duymaktan gılla getirmişler...

Ve yıla sonra annem, doktorların ısrarla "kalıtsal" ikazına ikna oldu. Ancak, ailenin geçmişinde altma işeyen başka birini bulmak güç. Bir zaman sonra annem, ağzından sakladığı baklayı açardı. "Anneannem de işermiş... Üstelik gerdek gecesi bile altma işemiş, her gece yatağına işemiş, kocası, önce yataktan, sonra evden atmış anneannemi, hatta anneannem, hala yolda polis, jandarma, asker görmesin, pencerenin arkasından korkudan donuna işermiş..."

Koca ailede altma işeyen iki kişi, anneannem ve ben. Ankara'ya gidip anneannemi bulduğumda yirmili yaşları çoktan geçmiştim, Becici camii avlusunda abdest alıyordu, birkaç yıl sonra, orda abdest alırken, öldü. Anneannem, ben de, dokuz yaşına kadar hiç altma işemezdim, dedi. Ermeniler Horasan'ı basmış, komşu kızı, arkadaşını, öldü numarası yapmış, meydana toplanan cesetler içinde. Ermeni asker, öldü-öldü diye kontrol için tüm cesetlerinde bir daha süngü sokuyor, lezaçsız korkudan cesetlerin üstüne işiyor, bir koluna da süngü giriyor, sakatlanıyor. Sonra anneannem, annesi babası ölmüş komşu kızı arkadaşlarıyla muhacirliğe çıkmış Sivas'a doğru, aylarca dağlarda, ağaç diplerinde bu gibiler soğukta uyumuşlar, büyüdedemin bir ayağı soğukta donmuş, başparmağın kesmişler. Anneannem, o korkulu günlerde, arkadaşına sanılır, kokudan altma işerlermiş... Savaştan dönenler, kahramanlık hikayelerini anlatırlar, anneannem, nasıl söylesin korkudan donuna işediğini...

İyi de anneanne, dedim, bu altma işemek, "gaziik" gibi birşey, meğerse ben "milli bir kahramanlık" sonucu altma işiyormuşum, bunu daha önce bana niye söylemedin, şu düşmanı kovduğumuz temsili törenlerde, senin de benim de sidikli çarşaflarımızın menleketimizin kahramanlığına bir katkısı olmalıydı. Bu topraklarda yaşayan herkes büyük bir tarihimizden bir büyük kahramanlık, bir büyük altın madalya düşü, bizim yoksul ailemizde de sidikli bir don. Bunu çocukken bilseydim kahvaltıda kızarmış ekmekleri afiyette yiyip, üstüme çullanan annemi, kardeşimi içtimaya çeker, sidikli çarşafın sancak gibi milli gururla odamda havalandırır, esas duruşta her sabah teknil almaz mıydım?

SEVERİM:... Müzik sefini açıp pley'e bastımda, ses çıkmayınca, her yer i Skurcalayıp, sonunda, unuttuğum o küçük düğmeyi teyp konumuna getirince, aniden çıkan müthiş sesi... Futbol maçlarında, bi oyuncunun bir çalım atıktan sonra gaza gelip bi tane daha atmaya çalışmasını ve g.t olmasını... Pota çembresinin üstüne çıkmış fleyi, attığın bi üçlükte felan düzletmeyi... Fledeli'ya; Taylı; Timbir Volvs demeyi... Hızlı hızlı çekirdek yerken, dalgınlıkla, kabukların poşete, daa yenmemiş çekirdeklerin arasına abılmasını... NEHLR... Müzik sefinin, oto rıvırs yapıp kasedi çevirirken çıkardığı sesi... Oda karanlık olunca aynanın karşısına geçip, yüzümün albina tutturum ışığın, yüzüme verdiği korkunç görüntüyü... Şeker yerken, tadını azaımda tükürükte birleşip sonra hepsini yutmayı... GONCA... Küçükden top-fadımız bira ve kola şişeleinin depozitolanyı felan, sakoz, lolipop, ıvr-zıvr aldığımız anları... Annem kardeşimi sabah kaldırmaya geldiği zaman, kardeşimin "İmam halkı-yom" deyip, annem gidince telrar yatmasını... Büyük marketlerde bişey alırken, kaşierin, malları barkoddan geçirmesi sırasında, barkod makinası okumadı zaman, malın numarasını hisimla yazıp enbra basmasını... ERDEM... Kapıyı kiberken çıkar; kilidin dilinin çıkardığı tak! sesleriyle, anahtarın şingirüsünün birleşip bi ritm yarabnasını... Derste slayt gösterirken, içeriğin kapkaranlık olmasını... Asansörde ayak-kablanmı bağlayarak, geç kalmaktan hep kılpayı kurtılmayı... İDİL... Deniz kabuunu bi bok duyarım umuduyla kulağıma götürüp dayadım aklı... Bi yeyime bi sinek konduunda, kırmıdamadan durup; salak salak ellerini birbirine sürmesini izleme-yi... Bi çocuğun elindeki oyuncanaı biraz alıp, bakalım ağılycak mı testi uygulamayı... Arabaların üst döşemelerine parmaamla basbnp, hafifçe içeri göçertmeyi... Gömleklerin gizli bi köşesinde bulunan yedek düğmeleri... PINAR...

PSİKOAYRINTI:... Mutlaktan kahve ve, meyvesuyu felan getirdikleri plas-tik tepsiyi, elinde tutuyordu. Kulatabı, bi fincan ve, çakmak vardı tepsinin içinde. "Bunu birden yere bıraksam böyle! Noolur doktor?" diye sordu gülerken. Keyli biraz yerinde gibi ydi o gün ve her an bi pislik yapabiliyim duygusunu hisse-di-yodu. "Filmlerde oluyo ya hani?" dedi, "elindeki bisiy aniden yere düşüyo!" .. Dr.Semih sakindi, "çok şaşırmanız gerek" dedi. "Çok şaşırdınız ve, henüz anna-madınız bi gerçeklikle karşılaşmanız için, bütün algılar ona yöneliyor. Ookuıma, kavrama duygusu da buna dahil! Bişey tuttuğunuzu unuttuysunuz. Tabi bu, çok güçlü bi şaşırmaya aarı olmalı. Ayrıca siz de aşırı tepki veren b'riyşeniz tuttuğunuzu, her an bırakabilişiniz! ... Ayakta duruyodu Doktoru dinlerken. Bi an çok şaşırarak ve tepsiyi bırakmak istedi! Ama Dr.Semih hiç bi zaman çok şaşıracak şeyler anı-nabınmış ve yapmamıştı. Onu şaşırtan bi şey görmek için, pencereye gitti. Dışa-n bakarken, sordu: "Bi de şey var hani! Aarıden şaşırmca hesapta ağızdan, kah-veyi felan, içti şeyi püskürtüyü! Bana hiç olmadı. Bi kere, burnumun içine patla-mış mısır tıçmıştı! Ama, bi şeye şaşırmayla felan ilgisi yok tabi bunun. Siz hiç öyle, ağızdan kahve felan püskürtücek kadar, çok şaşırdınız oldu mu dok-tor?" .. "Bu tür ufak tefek şeyler size de olmuştur" diye genelleştirdi Dr.Semih, "Bi-şiy içerken, aniden bişey de sizi güldürür ve, sinemadaki abartılı püskürtmeler gi-bi olmasa da, genzinize felan kaçar, ya da bi iki damla sıçrar eırala. Gülmek de bir anlık şaşırmadır!" .. Dr.Semih'e baktı bi an, sonra cama döndü tekrar, "ben, daha güçlü bir şaşırmaya aarı yaşamak istiyorum! Tuttuğum, kavradığım herşey anılamı-yı yitirsin! Tek başıma kalıym bi an, beni şaşırtan şeye bakarak!" .. Dr.Semih, ona bakiyordu uzaktaki, onun dışarıda, tepsiyi elinden düşürecek kadar ilginç bi şey görmeyceini bildi için, içi raattı. "İsterseniz" dedi, "tepsiyi aniden yere bırakın! Kendinize küçük bi oyun oynayıp? Sonra temizlerim ben ortalığı?" .. Doktora çe-virdi kafasını. "hayır!" dedi, gücenerek "Bunu, doğal haaliyle yapmak istiyorum... Bana, şaşırtıcı bir şey söyleyin doktor, hadi! Çok ilginç olsun! Zorlayın kendini-z!" .. Dr.Semih, bi an heyecanlandı! Sanki böyle bişeyi söyleme gücü varmış gibi hissetti. Dudakları kırırdadı hafifçe. Sonra, geçip gitti bu duygu birden. O da, elin-de tepsiyi pencereye geri döndü, fıncandaki soğuk kahvenin dibini yudumladı. Hüzünlü, kendisi için yapılacak bişey kalmadını düşündü ve, başkasını, Dr.Se-mih'i şaşırtmayı istedi. Ona söyleyebileceği ilginç bi şey aradı dişanyla bakıp. As-lında, keşke tepsiyi düşürseydi. İlk önce bıraksaydı, sonra niçin bırakması gerekti-ne dair en ideal formülü uğraşıp bulurdu. Eıleri İred! Sıkı tepsinin kenarlarını! Düşürmemek için tutuyordu amel Düşürceğini sandı, daha sıkı kavradı! Karar ve-remiyordu!... Tepsiyi beraber, olduğu yere yığıldı...

POTPURI:... Yataırken, burnum kaşındı ve, elim o an raat bi yerdeydi, üşen-dim, kafamı çevirdim. Hızla çeviriyosun kafanı öbür tarafa! Çevirme esnasın-da, burun, yastığa sürünüyö; çok nefis kaşınıyo; yani kaşındırıkyo. Volkmeni icat eden japon ölmüş. Soner'den duydum. Önemli bi cihaz benim için de, volkmen. Gastede okudum sonra: İlk volkmenin tanıtımında, eıyle, dışarı çıkıntı yapan mo-toru gizlemiş o japon... Televoleler arttı, otuzbir malzemesi çoğaldı. En güzel at-bırmakları, en sona koyuyolar tabi bi ton reklâm alıp önce. Sekiz kere as sonra deniyosa, finaldeki malzeme, tam iki postalık nefis bi et şölenidir! Kaydettim en iyi ve kameraya en çok domalan bombeleri ve kavisleri; sonra gece, oah! İyi bi ero-tik film vardı o sırada başka bi kanalda ama; o öyle olmadı iddia edilip ardarda su-nulan buraların erotizmi, daa tahrik edicidir. Ama Tinto Bras gibi beceremezler ta-bi hiç bi zaman. Paprika d'ye bi filmini seyrettim yarısında elime patlattım daya-namayıp. Bir Tinto, üç televole eder. Onun, al, atırmam için yaptım bunu, tahrik ol ve boşal diyen net bir tarzı var: Abuk sabuk bir konuşmanın ardından aniden aka-rana gelen tv yıldızı butlarının, kamışı durduk yerde sertleşmesinden daha insancıl... Starwarsa gitmeyi istiyordum aslında. Görüntüler, iyi vakit geçirebilirdi. Fekal, küçücük bir cep salonunda oynatıyolar. Memleketinde, 70 mm.lik makina-larda bile gösterilirken, burda iyice ayaa düştü. Küçük perde, soluk oluyor. Star-wars bu. Koca galaksi; nereye sırgıcak! Normal bi film; o olurdu cep salonunda. Basit bir plan'a gibimıştım. Sem Reym'i'nin. Beş kişi vardı sadece. Öne oturdum gi-dip. Film kötüydü; şöyle vakit geçirdim: Bir bar sahnesi vardı. Kahramanımıza bakmadım. Kafamı döndürdüm. Bann öte tarafında gazoz için bi kıza baktım. Flüdü biraz görüntüsü. Sonra asıl karaktere döndüm. Saçmalıyo! Tekrar o kadi-na döndüm. Biraz heyecanlı! Ördaymış gibi, habire kafamı çeviriyodum. En ön sı-radaydım! Tam karşı masa. İyi rol yapamıyo kadın. Önemsiz görüyö kendini o sahihede. Farkedilmez sanyio arka plânda ve flüyken. Ama ben ona kıtlendim. Hiç, değişik bişiy yapmadı. Birisinin, sadece ona baktırı bi düşünseydi o an... Maykl Ceksın; Tıtır, bid it; bili cin; eni eni volkdi, eni volkdi, eni volkdi eni!.. King Krim-sin; muunçaydı!.. Ajda Pekkan; eski... Ferdi Özbek; eski... Jani Mişel Jır; ZooLo-ook... Bleyd Ranır; Vancelis...

Bışt:... idil; dinnedim. Mahir, aynı şeyleri düşünüyorum o konuda. Potpuri-de bahsettirm biraz ananın şeyden. Hemen iyi günner diyorurum!...

KARİKATÜRLER-3 ÇIKTI, TÜYAP KİTAP FUARI'NDA!

Selçuk Erdem yeni kitabında varoluşun gizlerini sorgulamaya devam ediyor: Şeyleri anlamak olası mıdır, yoksa hepimiz birer dangalak mıyız? Hayvanların düşünme yeteneği yoksa bizim sokaktaki köpek neden sadece beni kovalıyor? Yaşadığımız herşey bir düştür ibaretse neden hâlâ ev kiramızı ödüyoruz? Gerçeğin göreceli olması, faturasını ödediğim halde telefonumun kesilmesi gibi bir şey mi?..

SELÇUK ERDEM
KARİKATÜRLER-3

ROBINSON CURISO

Kadir Çöpdemir ve arkadaşlarının seslerini tekrar duymak istiyoruz...

cemaatahmet@leman.com.tr

Bir Gece Vakti

Merhaba Leman dostum iyi ki şen varsın. Bu dünyada neler oluyor ve ben neden uyuyamıyorum bu gece bilmiyorum. Şu anda bildiğim tek şey kirlenmiş bir dünyanın kirliliğinin ortasında yapayalnız kalmış gibiyim ve kafamı patlatırcasına haykırmak istiyorum. "Hey şu güzel dünyayı ve güzel yurdumu kirlüten lanet olası köpekler, katiller, bombacılar, arsızlar, yüzüzler ve şerefsizler, defolup gidin de rahat uyuyalım biz gençler. Artık yeter bit-sin bu işkenceler, son olsun bu film. Daha ne kadar göreceğiz bu iğrençlikleri. Ağız tadıyla bir şiir bile yazamadım bu gece. Ağzımızın da hayatımızın da, düşüncemizin de içine sıçtınız artık yeter. Bir son verin şu kavgalara çekişmelere, itişmelere, didişmelere, ve adam öldürmelere. Ağlamanın artık anneler, çocukların haykırışları dinsin ya da siz de çocukluğunuza dönün biraz. O tertemiz, saf ve sevgi dolu yüreklerinize dönün. Çocuklar gibi şen olalım bir-gün ve çocuklar gibi rahat uyuyalım. Yarınlarımızda tertemiz ve sevgi dolu olsun ya da alayınızın ..."

Ghazat Genç

Bana söylenenlere hiç kulak asmadım, hiç dinlemedim ve elimdeki kitabımı okumaya devam ettim. Niye mi?..

Çünkü ben uykusuz gecelerimde kimseye derdimi anlatamadım!..

Çünkü ben yatağımın içinde ağ-larken kimse gelip benden özür dilemedi, ya da sarılamadı!..

Çünkü derslerim düştüğü zaman herkes bunu başkalarına bağladı, kimse kendinde suç aramadı!..

Çünkü ben "Acaba bunu desem kızarmı?" "Bunu yapsam ne der?" sorularıyla boğuştum!..

Çünkü benim ailem başkalarının yanında gülüp, benim yanımda tokat attı!..

Çünkü benim ailem kendilerinde bastırılmış olan duyguları bende de bastırmak istiyor!..

Çünkü ben ölücem diye yag-gara yapmadım! Hep istedim ama yapmadım.

Çünkü ben "oraya gidemez-sin, bunu yapma, şundan uzak dur" gibi aptal şeylerle karşılan-dım!..

Çünkü ben monoton bir ha-yata alıştırmak istedim!..

Çünkü benim kızılığım hep ön plâna çıkarıldı ve kısıtlan-dım!..

Çünkü ben "seni sevdiğim için ya-pıyor, o hem sever hem döver.." gi-bi aptal cümlede yüzleştim!..

Çünkü ben öz annem(!) tarafın-dan bana söylenen OROSP lafını hiç unutmadım!..

Ben de isterdim bütün bunları unutup çok iyi bir aile yaşantısı ol-masını. Ama bu kahpe dünyada ne düzgün ki bu da düzgün olsun...

Gönül - Muğla

Bir Reklam

Yıllardır televizyonda çıkan rek-lamlardan şikayet ediyoruz. Hem, zaman bakımından uzun oluyorlar, hem de izlediğimiz programla olan konsantrasyonumuzu bozuyorlar. Üstelik gittikçe reklam filmi olma-ktan çıkarak dizi filmlere dönüşüyor-lar. Çoğu zaman, reklamların yeni bölümlerini, bir pembe dizinin yeni bölümlerini bekler gibi heyecanla bekliyoruz. Bu durum özellikle ban-ka reklamları için geçerli. En güzel, en ünlü oyuncularla ve en uzun rek-lam dizi filmlerini onlar çekiyorlar. Bizler de severek izliyoruz.

Son günlerde görmekteyiz ki; her-şeyin tadı kaçırıldığı, herşeyin anlamı başka yöne çekildiği gibi, reklamların da tadı kaçınıyor. Reklamlarını severek izlediğimiz ve internet orta-mında kurdukları sitelerle meşhur bankalardan birisi, şimdiye kadar en iyi reklamı yaptığı için ödül aldığı halde, bir insana hakaret ederek reklam filmi çekiyor. Burada amaç, telefonun marifetleri. Hakarete uğ-rayan insan, onları hiç ilgilendirmiy-or olabilir ama, bu insana hepimiz-zin annesi, babası. Bu insan, bizleri eğitip, geleceğimizi veren öğretmen-imiz. Bizler için çırpınan, devletin düşük maaşıyla ezilen bu öğretmen-lerimizin, bankada paraları var mı ki, bankanın telefon numarasını bilip, telefonla işlem yapsınlar. Ben de bir öğrenciyim. Sağımı uzatmak ya da kravatımı biraz gevşetmek isteyebil-irim. Bunları yapıp, kurallara karşı geldiğim zaman, öğretmenlerim ta-rafından uyarılırım. Ama beni uya-ran ya da yanlış yapan bir insana hiç-bir zaman hakaret etmem. Eğer, bu insan bir öğretmen ise hiçbir zaman

TÜYAP İstanbul Kitap Fuarı

LeMan Standlarında

(6 - 14 Kasım Saat: 16:00 20:00 Arası imza Günleri)

6 Kasım C.tesi:

Güneri İçoğlu-Ramize Erer-Ahmet Yılmaz

üçümsemem, dalga geçmem.

Öğretmenini küçümseyecek kadar yata yapan bir insanın, telefona banka demesi de bir hata sayılır. Eğer telefon bir banka ise, aynı zamanda polis, jandarma, itfaiye, bakkal, tüpçü, televizyon kanalı, annem, babam, arkadaşım ve lokantadır.

Unutmayalım ki; toplumda öğretmenlerin yeri çok büyük. Çoğu okullarda boş dersler için onlara ihtiyaç var. Okulda bulduğumuz zaman meydana gelecek bir depremde, onlar bizi kurtaracaklar, yapmamız gerekenleri onlar bize söyleyecekler. Ulu önderimiz, öğretmenler, yeni nesil sizlerin eseri olacaktı diyor.

Firat90@hotmail.com

Merhaba

"Seni de çürüteceğim" dedi bir ses. Adam duyduğu sesle birden bire daldığı derin düşüncelerden irkildi. Etrafına bakındı, ama kimseyi göremiyordu. "Bana öyle gelmiştir" diye düşündü. "Seni de çürüteceğim" diye tekrar etti aynı ses. Yine etrafına bakındı adam. Yine kimseyi göremiyordu. Sadece oturduğu sandalye ve masası vardı; bir de cezaevinin insanı ürpertiren soğuk ve renksiz duvarları çevirmişti dört bir yanını. Adam etrafına bakınırken ses bir daha tekrar etti. Bu sefer ses farklı çıkmış, kızgınlığını belli ettirmişti: "Karşına bakarsan beni görürsün; benim ben, karşımda duran duvar." Adam şaşkın bir şekilde duvara dik dik baktı, kulaklarına bir türlü inanmıyordu. "İnanmıyorsun değil mi?" dedi duvar; sanki içini okumuştur. Adam kendine bir çimdik attı ama uyanıyordu bir türlü; ya da rüya olarak görmek istediği şeyin rüya olmadığını anlamak istemiyordu. Nasıl da olurdu, duyulup görülmüş şey miydi bir duvarın konuşması.

Öğrendiği bütün doğa yasaları birden bire yok mu oluyordu? Yoksa doğa kendine yeni yasalar mı çıkarıyordu da onun haberi mi olmamıştı! Tekrar kendine bir çimdik attı; ama olmuyordu, uyanıyordu bir türlü, bu rüya değil gerçekti. "Seni de çürüteceğim; kimleri çürütmedim ki, buralarda, senin de sonun onlarınki gibi olacak. Ha... ne sanıyordun sen, beni buralarda zaman çürütürken sen hep 21 yaşında kalacağını mı sanıyordun. Ne aptalsın sen, diğerleri de senin gibiydiler, hepiniz, siz bütün insanlar aptalsınız. Başınız sıkıştığında umut diye bir şeye kafayı takarsınız. Umut nerede ha... hadi nedir, söylese! Umut, ne salakça bir keli-

me. Sizin daha çok acı çekmenizden başka ne işe yarıyor ki... Hah aptal insanlar!" dedi, duvar. Adam adeta çok yaşıyordu ve belli belirsiz en şaşkın ses tonuyla "ama ben sana bir şey yapmadım ki, günlerimi saymak için sana çizik bile atmadım, hem beni çürütmekle eline ne geçecek ki?" dedi. Sessizlik kapladı ortalığı, bu sessizlik adama daha da korkunç geldi. Aradan ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordu. Yavaş yavaş kendine gelmeye başladığında içindeki çocuğu dinledi. İçindeki çocuk: "Boşver üzülme, biliyorsun ki çürümeye karşı en iyi ilaç kitaptır, kitaplara sığın" dedi. Adam içindeki çocuğu dinledi; onun dediğini yapacaktı... İşte o adam sizden kitap bekliyor Leman dostları...

Siddik Karagöz

E-Tipi Cezaevi oda: 0/14

Leman Sunar bütün eserleriyle

SUAT YALAZ
sergisi sürüyor

Metrelerce büyütülmüş kareler, Karaoğlan'lar, Camoka'lar, orijinaler, film afişleri, kitap, dergi kapakları, belgeler, 50 yıldır akan coşkun bir çizgi nehri, yüzlerce iş... Türkiye'de ilk kez böyle bir sergi düzenleniyor.

Sergi tasarım ve düzenleme: Aslan Eroğlu

Çilem Sona Erecek

Uzunca bir süre önce bir dostuma birşeyler yazmıştım. biraz eleştiri de diyebiliriz. Çünkü gerçek dostluk birbirini eleştirebilir. Doğruya sevk için büyük bir mekanizmadır. Ben her zamanki gibi gibiyim. Yani olmam gerektiği gibi, demiştim ona. Hep doğruyu rehber edindim. Yanlışları yaşayarak. Ve okudum. Ama herşeyi. Sağı-solu, ortayolu, sanatı, ekonomiyi, sporu, (Yalakalık olmasın ama Leman). Bu arada kim ne derse desin; benim de büyük eleştirilerde bulunduğum yönleri var Leman'ın, Leman'ın insanların ufkunu açmada

yadsınamayacak bir yeri var). Gelelim konumuza.

İnsan, gece yatağına yattığı zaman acaba, bugün toplum için, çevre için, ne yaptım sorusunun cevabını düşünüyor mu? Elbette asgari düzeyde de olsa zevklerimiz olacak, eğlencede gezmede, hem de en kralı ama en onurlusu. Çevremizdeki en güzel en onurlu şeyler kolektif çalışmanın, emeğin ürünüdür. Örnek Leman'da var mı herşey benim diyen eminim ki böyle biri yok. Ama ne var? Biz varız. Sadece çalışanları değil okurları da içine katan bir biz. Herkesin dünyasında beklentileri vardır, güzel umutlu beklentiler. Benim de var hem de çok. Hele üniversitede olduğun zaman, harcadığın efor ve beklentiler daha çok oluyor. Yani bazen aç kaldığın günlerde bile gülebilmek, ama onurluca. Yarım ekmek arası çeyrek ekmek yerken dostlarla paylaşılan mutluluk varya hiçbir şeye değişilmez. Çok çile çektim, aç kaldım, üşüdüm, parmaklarım hareket-siz kaldı, yüreğim ise tam tersi sıcak ve hareketli. Tek başıma yaşıyorum ama kalabalık olmayı becererek. Zaten fiziki olarak tek başınayken kalabalık olmayı becermek olayların çözümünde anahtar rol oynuyor. Ve bunu çözmek, başarmak için okuyorum, okuyacağım.

İşte böyle, olanları tüm gerçekliğiyle yazıyorum. Biliyorum ki mantığıyla hareket eden herkes bunu bilir. Ama zorluklar karşısında dikilebilmek ve çabalamak...

İşte bu safhada durum değişiyor. Yaşlılar ve çocuklar ağladığı zaman dayanamıyorum, fiziki olarak kendilerini koruyamayacakları düşüncesinden olsa gerek. Biraz da insanları sevdiğimden.

Çocukken hep bir bisikletimin olmasını düşlerdim. Onu bol yiyeceklerle doldurup dünyayı gezecek yoksulların karnını doyuracaktım. Halbuki kendimde küçükken yoksuludum. İşte fakir küçük bir çocuğu düşü. Ama hiç bisikletim olmadı. Parasızlıktan oyuncaklarım da genelde çubuktan at, tahtadan araba, bir de gazoz kapaklarım, hem de yüzlerce.

Bu yüzden mi bilmiyorum oyuncaklara büyük bir ilimim var. Ama hala bisikletim yok, çünkü alacak param da yok. Plastikten bir maymunum, civciv, bir de horoz. Onları bazen izliyorum, dalıp gidiyorum çocukluğuma. Bizi bizlikten çıkaran, sömürenin ne olduğu geliyor aklıma. Sonra sevdam geliyor aklıma. Ülkemde sevdâ demek kavga demek

mücadele demek, umut demek.

Gece karanlığının ve yitirici sessizliğinin o donuk, o ürperti veren kendi gölgemizden bile korkar olduğumuz, geceler güneş doğduğunda kayboluyor ve gözlerim dalıp gidiyor. Bir düş görüyorum. Bambaşka bir dünya. Yeni bir yaşam, gökyüzünün en uç noktalarına kadar kanat çırpıyorum ve yırtılırcasına bağırıyorum özgürüm diye.

İşte böyle dostlar, arkadaşlar, baylar, yarenler. Bunları anlayın, hayatta en büyük acılar bile sizi hayat mücadelesinden alıkoymasın. Ben bunu başardım, siz de yapabilirsiniz.

Çok çile çektim, çok acı çektim, açlık, uykusuzluk tüm olumsuzlukları biliyorum, tüm çileleri gördüm. Ama artık biliyorum ki, "Çilem Sona Erecek!"

Arkadaş-Ağrı Eğitim Fakültesi

Sevgili Lemancılar;

Bizler Diyarbakır'da şehrin imkanlarından uzak 450 Evler semtinde oturuyoruz. Tüm olumsuzluklara rağmen okulu ve okumayı çok seviyoruz.

Semtimizde bulunan 450 Evler Toplum Merkezi'nde oluşturulmuş bir okuma grubumuz var. Bu gruba her hafta Salı günleri bir araya gelip okuduğumuz kitaplar üzerine sohbet ediyoruz. Ancak toplum Merkezi'nin çok kısıtlı olan kitaplığındaki tüm kitapları okuyup bitirdik.

Ayrıca, Fen Lisesi sınavlarına da hazırlanmak istiyoruz. Maddi durumumuz iyi olmadığından okumak için de, sınavlara hazırlanmak için de kitap alamıyoruz. Bunun için bize gönderebileceğiniz her türlü kitaba çok ihtiyacımız var. Eğer bize bu konuda yardımcı olursanız çok seviniriz. Diyarbakır'dan sevgilerle.

Mayriye-Remziye-
Songül-Şaristan-Fatma-Kader
İletişim için: Özlem Yaşar
450 Evler Toplum Merkezi
Seyrantepe/Diyarbakır
Tel: 0412 - 261 10 01

YÖK'tür git...

MİTİNG

Yer: Şişli Abide-i
Hürriyet Meydanı
Tarih: 6 Kasım
1999 Cumartesi
Saat: 11:00
İstanbul üniversitelerinden
öğrenciler

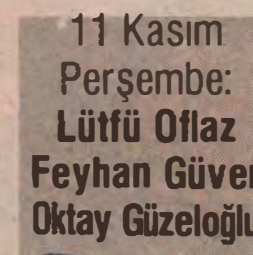
7 Kasım Pazar:
Erdil
Yaşaroğlu
Mahmut Tibet
Kaan Ertem
Can Barslan
Met-Üst

8 Kasım
Pazartesi:
Vedat
Özdemiroğlu
Kaan Ertem
Aslan Özdemir

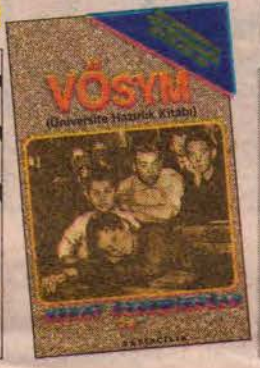
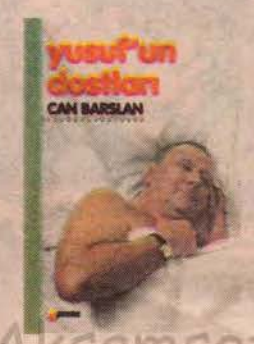

10 Kasım
Çarşamba:
L-Manyak
Dergisi
Bülent Üstün
Cengiz Üstün
Memcoş
Memo
Tembelçizer
Gürçan Yurt

11 Kasım
Perşembe:
Lütfü Oflaz
Feyhan Güver
Oktay Güzeloglu

13 Kasım
Cumartesi:
Güneri içoğlu
Ramize Erer
Ahmet Yılmaz

9 Kasım
Salı:
Feyhan
Güver
Altay Martı
Lütfü Oflaz

12 Kasım Cuma
Öküz Dergisi
Yazar Çizerleri

14 Kasım
Pazar:
Soner Günday
Aslan Özdemir
Vedat
Özdemiroğlu
Bahadır Baruter
Fatih Solmaz

Disarda eğlence bok /Sindi' HOUSE PARTYLER PEK MORA

